TREČIASIS TESTAMENTAS

DIEVIŠKŲJŲ APRAIŠKŲ KOMPENDIUMAS
IŠ APREIŠKIMO DARBO
"LIBRO DE LA VIDA VERDADERA"
MEKSIKAS, 1866-1950 M.

Redaktorius ir vertėjas iš ispanų į vokiečių kalbą:
Traugott Göltenboth
Bendradarbis: Victor P. Martens

Originalaus ispaniško leidimo leidėjas
"Libro de la Vida Verdadera".
12 tomų yra
Asociación de Estudios Espirituales Vida Verdadera A.C.
Apartado Postal 888, 06000 México D. F.
Registrado bajo número 20111, 26002, 83848.

****

Tai internetinė versija
Trečiąjį Testamentą iš vokiečių kalbos galima versti į kitas kalbas naudojant šią internetinę versiją.
Tai yra Anna Maria Hosta iniciatyva
(El. paštas: a.m.hosta@web.de) su
atsisiuntimo nuoroda:
www.DeepL.com/Translator (Pro versija) ***
Šiuo metu ***DeepL*** verčiamas į 12 kalbų ir gali būti atsisiųstas į darbalaukį. Vertimui reikalingas interneto ryšys.

Kad vertimas būtų sklandus ir be klaidų, tekste pašalintos spragos ir pertraukos.
Be to, šios versijos tekstą galima įvesti į "***Balabolka***" - teksto į kalbą generatorių.
Atsisiuntimo nuoroda darbalaukyje:
https://www.chip.de/downloads/Balabolka_79964833.html - galima nukopijuoti, kad tekstas būtų skaitomas garsiai.
Kaip garso įrašas "SoundCloud" adresu:
https://soundcloud.com/user-956003141
Mano tinklalapis:
https://www.friedensreich-christi-auf-erden.com

Viešpaties žodžiai

…. "Aš noriu, kad, vykdydami savo pranašystes, sudarytumėte knygų tomus su šiuo žodžiu, kurį jums daviau, o vėliau darytumėte jo ištraukas bei aiškinimus ir pateiktumėte juos savo bičiuliams." (U 6, 52)

... "Šia knyga, kurią žmonija ilgainiui pripažins Trečiuoju Testamentu, jūs ginsite mano bylą. Žmonija žino tik "pirmosios eros" Įstatymą ir tai, kas parašyta Pirmajame ir Antrajame Testamentuose. Tačiau dabar Trečiasis susivienys ir ištaisys tai, ką vyrai pakeitė dėl pasirengimo ir supratimo stokos." (U 348, 26)

... "Šis balsas, kuris jus kviečia, yra Dieviškojo Mokytojo balsas. Šis žodis yra iš To, kuris viską sukūrė. Šio darbo esmė taps kertiniu akmeniu, ant kurio ateityje laikysis visi užsakymai. Tas, kuris turi galią viską padaryti, pavers jūsų akmenines širdis meilės ir pakilimo šventove ir įžiebs šviesą ten, kur buvo tik tamsa. "U

"U" prie skaičiaus reiškia citatas iš 12 "Tikrojo gyvenimo knygos" tomų.

Kai Viešpats savo kalbose ir pamoksluose nuolat mini "Knygą" arba "Mano Knygą", Jis turi omenyje ne materialią knygą, tokią kaip ši, bet visą savo mokymų ir nurodymų visumą šioje Trečiojoje eroje, kurią Jis pateikė žmonijai Meksikoje nuo savo pirmojo apreiškimo 1884 m. iki 1950 m. Šioje vadinamojoje "knygoje Jis mums atnešė savo "Trečiąjį Testamentą", kaip Jis mums ne kartą ir aiškiai patvirtino. Taip pat žr. šios knygos 63 skyriaus 82 ir 83 eilutes.

Originalus ispaniškas leidimas

Asociación de Estudios Espirituales Vida Verdadera A.C.
Apartado Postal 888 México, D.F. CP 06000
Norėdami gauti informacijos arba įsigyti knygų, kreipkitės į
Orinoco N° 54 Interior 5, Col. Zacahuitzco
03550 Mexico City.
12 tomų "Libro de la Vida Verdadera"
Nueva edición en 6 libros
Cátedras anteriores a 1948 - tomos 1 al 9
Antecedentes del Libro de la Vida Verdadera
Apreiškimas ir jo dvasinis aiškinimas
Roque Rojas biografija
Consejos del Mundo Espiritual de Luz
Dvasinių terminų žodynas
María (La Ternura Divina) Elías (El Precursor)
Pranašystės ir kitos temos
Humanidad I Temas del "Libro de la Vida Verdadera"
Humanidad II Temas del "Libro de la Vida Verdadera"
La Segunda Venida de Cristo (2 tomai)
La Reencarnación
El Tercer Testamento (Compendio de los 12 tomos)

Turinys

Turinys

TREČIASIS TESTAMENTAS 1

Viešpaties žodžiai 2

Ispaniškas originalus leidimas 2

Turinys 3

I. Antrasis Kristaus atėjimas - trečiasis Apreiškimo laikas 5

1 skyrius - Kristaus sugrįžimo laukimas 5

2 skyrius - Trečiosios eros aušra 8

3 skyrius - Dvasinė antrojo Kristaus atėjimo saulė 12

4 skyrius - Dieviškųjų apraiškų pamokymai 14

5 skyrius - Naujojo Dievo apreiškimo priežastis 20

6 skyrius - Trečiasis testamentas ir Didžioji gyvenimo knyga 24

7 skyrius - Dvasios doktrinos poveikis ir reikšmė 27

8 skyrius - Naujosios Kristaus Bažnyčios, mokiniai, apaštalai ir Dievo pasiuntiniai 32

II Pirmojo ir Antrojo apreiškimo laikotarpių apžvalga 38

9 skyrius - Izraelio tautos istorijos ir figūros 38

10 skyrius - Kai laikas išsipildė 42

11 skyrius - Jėzaus tarnystė žemėje 44

12 skyrius - kančia, mirtis ir prisikėlimas 52

13 skyrius - Jėzaus ir jo apaštalų misija ir reikšmė 57

III Bažnyčios krikščionybės laikas 61

14 skyrius - Krikščionybė, bažnyčios ir kultai 61

15 skyrius - netikri krikščionys, Bažnyčios erezijos ir piktnaudžiavimas 68

IV. Įstatymas - meilė Dievui ir meilė artimui 71

16 skyrius - Dieviškasis įstatymas 71

17 skyrius - Naujas Dievo garbinimo būdas 74

18 skyrius - Gailestingumo darbai ir meilės svarbumas 86

V. Dievo apreiškimo formos 89

19 skyrius - Dievo Trejybė 89

20 skyrius - Marija; motiniška Dievo meilė 93

21 skyrius - Dievo visagalybė, visur esantis Dievas ir Jo teisingumas 97

22 skyrius - Meilė, rūpestis ir Dievo malonė 101

23 skyrius - Dievo įkvėpimai ir apreiškimai 105

VI Dievo darbas 109

24 skyrius - Dvasinė ir materialioji kūryba 109

25 skyrius - Gamta 111

26 skyrius - Kiti pasauliai 114

27 skyrius - pomirtinis gyvenimas 116

VII Tobulėjimo kelias į tobulumą 119

28 skyrius - Mirtis, mirtis ir nežemiškas prabudimas 119

29 skyrius - Dvasinių būtybių apsivalymas ir pakilimas pomirtiniame gyvenime 124

30 skyrius - Dvasios evoliucija per reinkarnacijas 127

31 skyrius - Išganymas, atpirkimas ir amžinasis išgelbėjimas 133

VIII Žmogus 140

32 skyrius - Įsikūnijimas, žmogaus prigimtis ir užduotis 140

33 skyrius - Vyras ir moteris, tėvai ir vaikai, santuoka ir šeima 144

34 skyrius - Laisva valia ir sąžinė 149

35 skyrius - Minties, jausmų ir valios galia 154

IX Dieviškosios išminties mokymai 155

36 skyrius - Tikėjimas, tiesa ir žinojimas 155

37 skyrius - Teisingas Biblijos tekstų supratimas 159

38 skyrius - Trys apreiškimo laikai ir septynios antspaudų epochos 162

39 skyrius - Žemiškasis ir dvasinis Izraelis 166
40 skyrius - Gėrio ir blogio jėgos 170
41 skyrius - Ryšys tarp šio ir pomirtinio pasaulio 176
42 skyrius - Kaltė ir atpirkimas, išbandymai ir kančios 181
43 skyrius - Liga, gydymas ir atsinaujinimas 185
44 skyrius - Gyvenimas dieviškąja prasme 186
45 skyrius - Paskirtis, gyvenimo prasmė ir išsipildymas 189
X Materializmas ir spiritualizmas 193
46 skyrius - Klaidingas, materialistiškai nusiteikęs žmogus 193
47 skyrius - Materializmas ir spiritualizmas 197
48 skyrius - Dvasinės dovanos ir sudvasinimas 199
XI Žmonija 202
49 skyrius - Religija ir teisė 202
50 skyrius - Švietimas ir mokslas 206
51 skyrius - Valdovai, piktnaudžiavimas valdžia ir karai 210
52 skyrius - Neteisingumas ir žmonijos žlugimas 213
XII Žmonijos teismas ir apvalymas 217
53 skyrius - Atėjo teismo metas 217
54 skyrius - Pasaulėžiūrų, religijų ir bažnyčių kova 219
55 skyrius - Žemės ir žmonijos apvalymas teisme 222
XIII Pasaulio ir kūrinijos transformacija ir užbaigimas 227
56 skyrius - Kristaus dvasinio darbo pergalė ir pripažinimas 227
57 skyrius - Pertvarkymas ir keitimas visose srityse 229
58 skyrius - Kristaus taikos karalystė ir kūrinijos užbaigimas 234
XIV Didysis pavedimas 237
59 skyrius - Pavedimas skleisti naująjį Dievo žodį 237
60 skyrius - Darbas Kristaus dvasia 240
XV. Įspėjimai, perspėjimai, nurodymai 246
61 skyrius - Viešpaties pamokymai ir įspėjimai 246
62 skyrius - Žodžiai Meksikoje esančiai auditorijai 253
63 skyrius - Mokymas bažnyčioms ir visiems Kristaus mokiniams 262
XVI Pranašystės ir palyginimai, paguoda ir pažadas 288
64 skyrius - Pranašystės 288
65 skyrius - Parabolės, paguoda ir pažadas 291
Dievo pašaukimas 295

TREČIASIS TESTAMENTAS

I. Antrasis Kristaus atėjimas - trečiasis Apreiškimo laikas

1 skyrius - Kristaus sugrįžimo laukimas

Įvadinė įžvalga apie išganymo įvykį

1 Amžių pradžioje pasauliui trūko meilės. Pirmieji žmonės toli gražu nepajuto ir nesuprato tos Dieviškosios jėgos - Dvasios esmės, viso to, kas sukurta, Pradžios.
2 Jie tikėjo į Dievą, bet Jam priskyrė tik valdžią ir teisingumą. Žmonės manė, kad Dievo kalbą supranta per gamtos stichijas, todėl, matydami jas švelnias ir ramias, manė, kad Viešpats patenkintas žmonių darbais; bet kai gamtos jėgos išsiveržda vo, manė, kad jose galima įžvelgti šiuo pavidalu pasireiškiančią Dievo rūstybę.
3 Žmonių širdyse susiformavo mintis apie baisų Dievą, kuris neša pyktį ir kerštą jausmą. Todėl, manydami, kad įžeidė Dievą, jie aukojo Jam deginamąsias ir aukas, tikėdamiesi Jį sutaikinti.
4 Aš jums sakau, kad tos aukos nebuvo įkvėptos meilės Dievui: tai buvo dieviškojo teisingumo baimė, bausmės baimė, kuri skatino pirmąsias tautas mokėti duoklę savo Viešpačiui.
5 Dieviškąją Dvasią jie vadino tiesiog Dievu, bet niekada ne Tėvu ar Mokytoju.
6 Patriarchai ir pirmieji pranašai pradėjo aiškinti žmogui, kad Dievas yra teisumas - taip, bet tobulas teisumas, kad Jis yra Tėvas virš visų ir kaip Tėvas myli visus savo kūrinius.
7 Žingsnis po žingsnio žmonija lėtai keliavo savo dvasinės evoliucijos keliu, tęsdama savo piligrimystę, pereidama iš vienos epochos į kitą ir per apreiškimus, kuriuos Dievas visais laikais suteikdavo savo vaikams, vis daugiau sužinodavo apie dieviškąją paslaptį.
8 Vis dėlto žmogus nepasiekė visiško dieviškosios meilės pažinimo, nes jis iš tikrųjų nemylėjo Dievo kaip tėvo ir nesugebėjo savo širdyje pajusti meilės, kurią jam visada rodė Viešpats.
9 Kad tobula meilė taptų žmogumi, reikėjo, kad Žodis įsikūnytų ir prisiimtų kūną, kurį žmonės galėtų paliesti ir pamatyti, kad jie pagaliau sužinotų, kaip stipriai ir kokiu būdu Dievas juos myli.
10 Ne visi atpažino Jėzuje Tėvo buvimą. Kaip jie galėjo Jį atpažinti, nes Jėzus buvo nuolankus, gailestingas ir mylintis net tuos, kurie Jį įžeidinėjo? Jie manė, kad Dievas yra stiprus ir išdidus savo priešų atžvilgiu, teisiantis ir baisus tiems, kurie Jį įžeidė.
11 Bet kaip daugelis atmetė tą žodį, taip daugelis ir įtikėjo - tą žodį, kuris prasiskverbė iki širdies gelmių. Tas būdas gydyti kančias ir nepagydomas ligas tik paglostymu, begalinės užuojautos kupinu žvilgsniu, vilties žodžiu. Tas Tėvo mokymas, kuris buvo naujo pasaulio, šviesos ir teisingumo kupino gyvenimo pažadas, nebegalėjo būti ištrintas iš daugelio širdžių, kurios suprato, kad tas Dieviškasis Žmogus yra Tėvo tiesa, dieviškoji meilė To, kurio žmonės nepažįsta ir todėl negali mylėti.
12 Šios aukščiausios tiesos sėkla amžiams buvo pasėta žmonijos širdyje. Kristus buvo sėjėjas ir vis dar rūpinasi savo sėkla. Vėliau jis atneš savo vaisių ir mėgausis jais amžinai. Tada jis nebesakys: "Aš alkanas" arba "Aš ištroškęs", nes pagaliau jo vaikai mylės jį taip, kaip jis mylėjo juos nuo pat pradžių.
13 Kas jums kalba apie Kristų, mokiniai? Jis pats.
14 Tai aš, Žodis, iš naujo kalbu jums, žmonija. Pažinkite Mane, neabejokite Mano Buvimu dėl to, kad Aš pasirodžiau nereikšmingas. Su Manimi negali būti jokios arogancijos.
15 Atpažinkite Mane iš Mano gyvenimo būdo tuometiniame pasaulyje, prisiminkite, kad Aš miriau taip pat nuolankiai, kaip gimiau ir gyvenau. (296, 4- 16)

Viltys ir lūkesčiai

16. Man iškeliavus Antrojoje eroje, Mano sugrįžimo laukė iš kartos į kartą tie, kurie išlaikė tikėjimą Manimi. Iš tėvų vaikams buvo perduodamas dieviškasis pažadas, o Mano žodis palaikė troškimą sulaukti Mano sugrįžimo.
17 Kiekviena karta tikėjo, kad ji yra apdovanotoji, ir tikėjosi, kad joje išsipildys Viešpaties žodis.

18 Taip bėgo laikas ir kartos, ir mano pažadas vis labiau nyko iš širdžių, ir žmonės pamiršo budėti ir melstis. (356,4- 5)
19 Pasaulis patiria teismą, tautos jaučia, kaip ant jų krinta visas mano teisingumo svoris, ir mano šviesa, mano balsas, kviečiantis jus, jaučiamas visoje žmonijoje.
20. Žmonės jaučia Mano Buvimą, jie suvokia, kad Mano Visuotinis spindulys nusileidžia ir ilsisi ant jų. Jie jaučia Mane nežinodami šio Darbo, negirdėję Mano žodžio, ir pakelia savo sielas į Mane, kad paklaustų: "Viešpatie, kokiais laikais mes gyvename? Tėve, ką reiškia šie žmones ištikę vargai ir kančios? Ar negirdi šio pasaulio raudų? Argi Tu nesakei, kad vėl ateisi? Kada gi Tu ateisi, Viešpatie? ir kiekvienoje tikėjimo grupėje ir religinėje bendruomenėje kyla Mano vaikų dvasia, jie ieško Manęs, klausia Manęs, prašo Manęs ir laukia Manęs. (222,29)
21. Žmonės klausia Manęs ir sako: "Viešpatie, jei Tu egzistuoji, kodėl Tu nesi apsireiškęs tarp mūsų, nors kitados nužengei į mūsų žemiškąjį pasaulį? Kodėl šiandien neateini? Ar mūsų bedieviškumas dabar toks didelis, kad neleidžia Tau ateiti mums į pagalbą? Jūs visada ieškojote pražuvusiųjų, "aklųjų", "raupsuotųjų" - dabar pasaulis jų pilnas. Ar mes nebekeliame jūsų užuojautos?
22 Tu sakei savo apaštalams, kad sugrįši pas žmones ir duosi savo atėjimo ženklus, kuriuos, kaip mums atrodo, dabar matome. Kodėl neparodai mums savo veido?"
Kristaus apreiškimai per Jo antrąjį atėjimą Žodyje dvasine forma, prasidėję 1866 m. Meksikoje per pradininką Eliją.
23 Štai kaip žmonės manęs laukia, nejausdami, kad esu tarp jų. Aš esu jų akyse, bet jie manęs nemato; Aš kalbu jiems, bet jie negirdi mano balso, o kai pagaliau nors akimirką mane pamato, jie manęs išsižada. Tačiau aš ir toliau liudiju apie save, o tų, kurie tikisi manimi, aš ir toliau laukiu.
24 Bet iš tiesų mano apreiškimo ženklai šiuo metu buvo dideli, net kraujas.
žmonių, išsiliejančių upėse ir laistančių žemę, nurodė mano buvimo tarp jūsų kaip Šventosios Dvasios laiką. (62,27 - 29)
25. Niekas neturėtų stebėtis mano buvimu. Jau per Jėzų jums nurodžiau įvykius, kurie paskelbs apie mano kaip Tiesos Dvasios apsireiškimą. Taip pat jums sakiau, kad Mano atėjimas bus dvasinis, kad niekas nesitikėtų materialių apraiškų, kurios niekada neįvyks.
26 Pažvelkime į žydų tautą, kaip ji vis dar laukia Mesijo, bet Jis neateina tokiu pavidalu, kokio jie tikisi, nes Tikrasis jau buvo su jais, bet jie Jo neatpažino.
27 žmonija, argi nepripažinsite Mano naujojo apreiškimo, kad ir toliau lauktumėte Manęs pagal savo įsitikinimus, o ne pagal tai, ką jums pažadėjau? (99,2)
28. Pasaulis neturėtų tikėtis naujo Mesijo. Kaip pažadėjau sugrįžti, taip ir jums pranešiau, kad Mano atėjimas bus dvasinis, tačiau žmonės niekada nežinojo, kaip pasiruošti Mane priimti.
29 Tuo metu žmonės abejojo, kad Dievas gali būti paslėptas Jėzuje, kurį jie laikė tokiu pat žmogumi kaip visi kiti ir tokiu pat nelaimingu kaip visi. Vis dėlto, atsižvelgdami į galingus Kristaus darbus, žmonės vėliau pradėjo tikėti, kad tame žmoguje, kuris gimė, augo ir mirė pasaulyje, buvo Dievo "Žodis". Tačiau dabartiniu metu daugelis žmonių patvirtintų Mano atėjimą tik tuo atveju, jei Aš ateičiau kaip žmogus, kaip Antrojoje eroje.
30 įrodymų, kad Aš ateinu Dvasioje ir taip apsireiškiu žmonijai, nepaisant liudijimų, ne visi pripažins, nes materializmas bus tarsi tamsus raištis prieš kai kurių žmonių akis.
31. Kiek daug žmonių norėtų dar kartą išvysti Kristų kenčiantį pasaulyje ir sulaukti iš Jo stebuklo, įtikėti Jo buvimu ar egzistavimu. Bet iš tiesų sakau jums, kad šioje žemėje nebebus nei ėdžių, kuriose būčiau gimęs kaip žmogus, nei kitos Kalvarijos, kurioje būčiau miręs. Dabar visi, kurie bus prikelti tikrajam gyvenimui, jaus, kaip Aš gimstu jų širdyse, lygiai kaip ir visi, kurie užsispyrusiai laikosi nuodėmės, jaus, kaip Aš mirštu jų širdyse. (88,27- 29)
32 Pažiūrėkite, kiek daug žmonių šiuo metu tyrinėja praėjusių amžių Raštus, apmąsto pranašus ir bando suprasti Kristaus duotus pažadus apie Jo sugrįžimą.
33 Girdėkite juos sakant: "Mokytojas arti", "Viešpats jau čia" arba "Jis netrukus ateis", ir priduria: "Jo sugrįžimo ženklai aiškūs ir akivaizdūs".
34 Vieni manęs ieško ir šaukiasi, kiti jaučia mano buvimą, treti jaučia mano atėjimą dvasia.

35 O, jei tik visuose būtų toks pažinimo troškimas, jei tik visi trokštų pažinti aukščiausią tiesą! (239,68 - 71)
36. Žiūrėkite, kaip visų konfesijų ir sektų žmonės ieško laiko, gyvenimo ir įvykių, tikėdamiesi atrasti ženklus, skelbiančius apie Mano atėjimą. Jie yra neišmanėliai, nežinantys, kad Aš jau seniai reiškiuosi ir kad netrukus toks reiškimasis baigsis.
37 Bet ir tai jums sakau, kad daugelis iš tų, kurie su tokiu ilgesiu Manęs laukia, neatpažintų Manęs, jei matytų, kaip Aš apsireiškiu, o greičiau Mane atstumtų.
38 Tik liudijimai juos pasieks, ir per juos jie vis dar tikės, kad aš buvau tarp savo vaikų.
39. Jūs irgi viduje nekantriai laukėte Manęs, bet Aš žinojau, kad atpažinsite Mane ir būsite tarp Mano darbininkų šiuo metu. (255,2 - 4)

Biblijos pažadai
40 Savo apreiškime per Jėzų paskelbiau jums apie Šventosios Dvasios atėjimą, ir žmonės tikėjo, kad tai buvo dieviškumas, esantis Dieve, jų neatpažįstamas, nesuprasdami, jog kalbėdamas apie Šventąją Dvasią, kalbėjau jums apie vienintelį Dievą, kuris ruošia laiką, kai Jis apsireikš žmonėms per žmogiškąjį supratimo gebėjimą. (8,4)
41. Kodėl kas nors turėtų stebėtis naujaisiais Mano apreiškimais? Iš tiesų sakau jums: senovės patriarchai jau žinojo apie šio amžiaus atėjimą, kitų epochų aiškiaregiai jį matė, o pranašai jį skelbė. Tai buvo dieviškas pažadas, duotas žmonėms gerokai prieš man ateinant į pasaulį Jėzuje.
42 Kai paskelbiau savo mokiniams apie savo sugrįžimą ir nurodžiau jiems, kokiu būdu Aš apsireikšiu žmonėms, jau buvo praėję daug laiko nuo tada, kai jums buvo duotas pažadas.
43 Dabar jūs turite prieš akis to laiko eigą, čia tos pranašystės pildosi. Kas gali tuo stebėtis?: Tik tie, kurie miegojo tamsoje, arba tie, kurie ištrynė mano pažadus. (12,97 - 99)
Sąvoka "tamsa" čia ir kitur reiškia "žinių trūkumą", "neišmanymą", o sąvoka "šviesa" vartojama priešinga prasme kaip "žinių", "nušvitimo" simbolis.
44 žinodamas, kad mažai gilinsitės į Mano mokymus, ir numatydamas, į kokias klaidas įsivelsite aiškindami Mano apreiškimus, paskelbiau jums apie savo sugrįžimą, sakydamas, kad atsiųsiu jums Tiesos Dvasią, kad ji išaiškintų daugelį paslapčių ir paaiškintų jums tai, ko nesuprantate; atsiųsiu jums Tiesos Dvasią, kad ji paaiškintų jums tai, ko nesuprantate; atsiųsiu jums Tiesos Dvasią, kad ji paaiškintų jums tai, ko nesuprantate.
45. Juk savo pranašiško žodžio esmėje jums pranešiau, kad šiuo metu ateisiu ne su griausmu ir žaibais, kaip tai padariau Sinajaus metu, ir netapsiu žmogumi ir nesužmoginsiu savo meilės bei savo žodžių, kaip tai padariau Antrojoje eroje, bet ateisiu į jūsų dvasią savo išminties spinduliu, nustebindamas jūsų protą įkvėpimo šviesa ir šaukdamas į jūsų širdžių duris jūsų dvasiai suprantamu balsu. Šios prognozės ir pažadai pildosi tik dabar.
46 Užtenka šiek tiek pasiruošti, kad pamatytumėte mano šviesą ir pajustumėte mano Dvasios buvimą - tos pačios, kuri jums paskelbė, kad ateis jūsų mokyti ir atskleisti tiesos. (108,22 - 23)
47. Yra daug tokių, kurie iš drovumo ar nepakankamo uolumo nesivysto ir laikosi tik Mozės Įstatymo, nepripažindami Mesijo atėjimo, ir kitų, kurie, nors ir tiki Jėzų, vis dar nesulaukia pažadėtosios Paguodos Dvasios. Dabar Aš nužengiau trečią kartą, bet jie manęs nelaukė.
48. Angelai paskelbė šiuos apreiškimus, ir jų kvietimas pripildė kambarį. Ar atpažinote juos? Tai dvasinis pasaulis, atėjęs pas jus liudyti mano buvimo. Visa, kas parašyta, išsipildys. Prasidėjęs sunaikinimas nugalės žmogaus arogancją ir tuštybę, ir jis, tapęs nuolankus, ieškos manęs ir vadins mane Tėvu. (179,38 - 39)
49. Štai ką jums tada pasakiau: "Tai, ką jums pasakiau, dar ne viskas, ko turiu jus išmokyti. Kad viską žinotumėte, pirmiausia turiu išvykti ir atsiųsti jums Tiesos Dvasią, kad ji paaiškintų viską, ką esu pasakęs ir padaręs. Aš pažadu jums Užtarėją išbandymų metu". Tačiau tas Paguodėjas, tas Paaiškintojas esu Aš pats, sugrįžtantis apšviesti jus ir padėti jums suprasti ankstesnius mokymus ir šį naują mokymą, kurį dabar jums atnešu. (339,26)
50. Išmintyje yra gydomasis balzamas ir paguoda, kurios trokšta tavo širdis. Todėl kadaise pažadėjau jums tiesos dvasią kaip paguodos dvasią. Tačiau labai svarbu turėti tikėjimą, kad nesustotume kelyje ir nejaustume baimės išbandymų akivaizdoje. (263,10 - 11)

Išsipildę ženklai

51 Nedaug yra žmonių, kurie atpažįsta ženklus, kad prasidėjo naujas amžius ir kad Aš šiuo metu dvasiškai apreiškiu save žmonijai. Dauguma jų savo gyvenimą ir pastangas skiria materialinei pažangai, o šioje negailestingoje ir kartais kruvinoje kovoje už savo tikslų pasiekimą jie gyvena kaip akli, praranda kryptį, nebežino, ko siekia, nemato ryškaus naujos aušros spindesio, nepastebi ženklų ir toli gražu neįgyja žinių apie mano apreiškimus.

52. Ši žmonija per amžius labiau tikėjo žmonių mokymais ir žodžiais nei apreiškimais, kuriuos jai suteikiau. Ar laukiate, kad Tėvas savo teisingumu atsiųstų jums didesnių ženklų už tuos, kuriuos matote kiekviename žingsnyje, kad galėtumėte pajusti ir patikėti, jog tai yra laikas, numatytas Mano, kaip Tiesos Dvasios, apsireiškimui? Ak, jūs, mažo tikėjimo! Dabar suprasite, mokiniai, kodėl kartais sakau, kad Mano balsas skamba dykumoje, nes nėra nė vieno, kuris jį išgirstų ir atkreiptų į jį dėmesį. (93, 27 - 28)

53 Kad visi žemės žmonės patikėtų šios žinios tikrumu, Aš padariau taip, kad visoje žemėje buvo jaučiami tie ženklai, apie kuriuos buvo pranašauta senaisiais laikais, - pranašystės, bylojančios apie mano sugrįžimą.

54 Todėl, kai ši Geroji Naujiena pasieks tautas, žmonės ištirs ir išnagrinės visa, kas jiems buvo pasakyta šiais laikais, ir nustebę bei džiūgaudami atras, kad visa, kas buvo paskelbta ir pažadėta apie Mano sugrįžimą, ištikimai išsipildė pagal Tą, kuris turi tik vieną valią, vieną žodį ir vieną įstatymą. (251,49)

55 "Antruoju laiku" Aš paskelbiau savo apaštalams savo naująjį Apreiškimą ir, kai jie paklausė, kokie ženklai skelbs tą laiką, Aš jiems paskelbiau vieną po kito ir įrodymus, kuriuos jiems duosiu.

Kristus išganymo istoriją suskirstė į tris dideles dalis, amžius arba "laikus": "Antrasis amžius" - tai Dievo apreiškimo per Jėzų ir vėlesni laikai (žr. 38 skyrių).

56. Iki paskutiniųjų pasirodė pranašystės, skelbiančios, kad tai yra Jėzaus išpranašautas laikas, ir dabar aš jūsų klausiu: Jei šis dvasinis apsireiškimas, kuriuo jus verčiu dalyvauti, nebūtų tiesa, kodėl tada Kristus nepasirodė (tikinčiųjų laukiamu pavidalu), nors ženklai ir buvo? O gal tikite, kad gundytojas taip pat turi galią visai kūrinijai ir gamtos jėgoms, kad jus suklaidintų?

57. Kartą jus įspėjau, kad nepasiduotumėte netikrų pranašų, netikrų Kristų ir netikrų gelbėtojų vilionėms. Tačiau šiandien jums sakau, kad įsikūnijusi dvasia dėl savo evoliucijos, žinių ir patirties pabudo tiek, kad jai nelengva pasiūlyti tamsą kaip šviesą, kad ir kiek akinančio apšvietimo ji turėtų.

58. Todėl jums pasakiau: prieš pasiduodami šiam keliui aklai tikėdami, ištirkite, kiek tik norite! Žinokite, kad šis Žodis buvo duotas visiems ir kad niekada neskyriau jokios jo dalies tik tam tikriems žmonėms. Žiūrėkite, kad šiame veikale nebūtų knygų, kuriose siekiu nuo jūsų nuslėpti kokią nors doktriną.

59. Bet Aš taip pat jums pasakiau savo apaštalo Jono lūpomis: "Jei kas išgirs mano balsą ir atidarys duris, Aš įeisiu pas jį ir valgysiu su juo, o jis su manimi." 59. Panašiai mokiau jus palyginimo apie mergeles, kad šiuo metu jį įsidėmėtumėte. (63,79 - 80)

60 Kadangi atėjo pranašystės ir apsilankymai, o Aš nepasirodžiau nei sinagogoje, nei jokioje bažnyčioje, argi pasaulis neįtaria, kad Aš turiu netrukus apsireikšti kurioje nors vietoje, nes negaliu prieštarauti savo žodžiui? (81,41)

2 skyrius - Trečiojo laiko aušra

Pirmasis pranešimas

1 Ši diena yra atmintina: tokią dieną kaip ši pašventinau savo pirmuosius balso nešėjus, kad per juos paskelbčiau savo naujus nurodymus ir naujus apreiškimus. Elijo Dvasia sušvito per Roką Rojasą, kad primintų jums apie Kelią, kuris yra Dievo Įstatymas.

- Šio pirmojo balso turėtojo vardas tariamas "Roke Rochas".

2 Ta akimirka buvo iškilminga, susirinkusiųjų dvasia drebėjo iš baimės ir džiaugsmo, kaip drebėjo Izraelio širdis prie Sinajaus kalno, kai buvo paskelbtas Įstatymas, kaip drebėjo mokiniai, matydami Jėzaus atsimainymą ant Taboro kalno, kai Mozė ir Elijas dvasiškai pasirodė Mokytojo dešinėje ir kairėje.

3 1866 m. rugsėjo 1 d. prasidėjo naujas amžius, naujos dienos aušra: žmonijai prasidėjo "trečioji era".

4 Nuo to laiko daugybė pranašysčių ir daugybė pažadų, kuriuos Dievas tūkstančius metų davė

žmonėms, išsipildė be perstojo. Su jumis, vyrais ir moterimis, kurie šiuo metu gyvenate pasaulyje, jie išsipildė. Kaip manote, kas iš jūsų buvo žemėje, kai buvo išsakytos tos pranašystės ir duoti tie pažadai? Tik aš vienas žinau, bet svarbiausia, kad jūs žinotumėte, jog aš jums pažadėjau ir dabar tai vykdau.
5. Ar žinote apie tą "debesį", ant kurio mokiniai matė Mane kylantį, kai paskutinį kartą jiems apsireiškiau? Tiesa, parašyta, kad grįšiu "ant debesies", ir aš tai įvykdžiau. 1866 m. rugsėjo 1 d. Mano Dvasia atėjo ant simbolinio debesies, kad parengtų jus priimti naują mokymą. Po to, 1884 m., pradėjau jus mokyti.
6. Aš atėjau ne kaip žmogus, bet dvasiškai, apribotas šviesos spinduliais, kad ji remtųsi žmogišku supratimo gebėjimu. Tai yra Mano Valios pasirinkta priemonė kalbėti su jumis šiuo metu, ir Aš jus įvertinsiu už tikėjimą šiuo žodžiu.
7 Juk ne Mozė veda jus per dykumą į Pažadėtąją žemę ir ne Kristus kaip žmogus priverčia jus išgirsti jo Gyvenimo žodį kaip kelią į išgelbėjimą ir laisvę. Dabar jūsų ausis pasiekia žmogiškasis šių būtybių balsas, kurį būtina sudvasinti, kad galėtumėte atrasti Dieviškąją esmę, kurioje Aš esu. Todėl sakau jums, kad tikėjimas šiuo žodžiu yra jūsų nuopelnas, nes jis duotas per netobulas būtybes. (236,46 - 50)
8 1866 m. gimė pirmoji spiritistų, šio darbo mokinių, bendruomenė. Mano Dvasios apšviesti ir Elijo pamokyti, tie pirmieji mokiniai pradėjo gauti spindulius žinios, kurią dabar gausiai gaunate, jų išvadą. (255,10)

Žinutės ir patarimai visame pasaulyje
9 Elijas, kuris turėjo ateiti pirmas, kad paruoštų Viešpačiui kelią, 1866 m. pirmą kartą tapo žinomas žmogiškuoju supratimu. Argi neskirsite šiek tiek laiko ženklams ir įvykiams, kurie vyko visose srityse ir sutapo su to pasireiškimo laiku, ištirti? Vėlgi tie mokslininkai, kurie tyrinėja žvaigždes ir kurie senovėje buvo vadinami magais, paliudys, kad dangus davė ženklus, kurie yra dieviški kvietimai. (63,81)
10. Nemanykite, kad šiame žemės taške, kur skamba šis žodis, yra vienintelė vieta, kur Aš pasilieku su savo vaikais. Iš tiesų sakau jums, kad Mano apsireiškimas įvairiomis formomis yra visuotinis.
11 Elijas, kuris tarp jūsų pasidarė žinomas kaip mano skelbimo per žmogiškąjį supratimą pirmtakas, atėjo ne tik į šį kraštą, kuriame jūs gyvenate. Jis keliavo iš vienos žemės vietos į kitą, skelbdamas Naująją erą ir skelbdamas Dangaus Karalystės artėjimą.
12 Iš visų pusių pasigirdo raginimai, skelbiantys apie mano atvykimą pas jus: sukrėsta gamta judino žemę, mokslas stebėjosi naujais apreiškimais, dvasinis pasaulis veržėsi į žmones, tačiau žmonija liko kurčia tiems raginimams, naujojo amžiaus pranašui.
- *Šis posakis reiškia aukštesniųjų planų gyventojus, Dievo dvasinio pasaulio šviesiąsias dvasias.*
13. Dieviškosios šviesos srautas nusileido, kad išvestų žmones iš tamsos. Tačiau šie - savanaudiški ir materializuoti , toli gražu nesiekiantys tobulumo
Pasaulio žmonės, kurie stengėsi pagerinti savo moralinį gyvenimą žemėje, naudojo tą šviesą tik sostams ir šlovei, kūno patogumams ir malonumams kurti, o jei manė, kad tai būtina,
- ginklams, kad sunaikintų savo artimųjų gyvenimus. Jų akys buvo apakintos Mano šviesos intensyvumo, ir jų tuštybė tapo jų pražūtimi. Bet aš jums sakau, kad būtent toje šviesoje jie ras tiesą, atras kelią ir išgelbės save.
Tai reiškia priešingybę "sudvasintam", t. y. žmogaus gyvenimui ir mąstymui, susijusiam tik su materialumu ir fiziškumu.
14 Tie, kurie sugebėjo priimti šią šviesą savo mintimis ir priėmė ją kaip Dievo žinią, tegul jų sąžinė vadovauja jų žingsniams ir yra jų darbo gairės. Jie nujautė, kad Viešpats sugrįžo ir yra su žmonėmis.
15. Įvairių sektų ir denominacijų atstovai nenorėjo Manęs priimti, jų širdis, orumas ir netikra didybė neleido jiems dvasiškai Mane priimti. Todėl visoje žemėje susikūrė grupės, brolijos ir asociacijos tų, kurie jaučia Naujosios eros buvimą, ieško vienatvės, kad galėtų melstis ir priimti Viešpaties įkvėpimus. (37,76 - 81)
16 yra religinių bendruomenių, kurios stengiasi pasirengti mano sugrįžimui, nežinodamos, kad aš jau atsisveikinu.

17 Aš pašaukiau visus, ir iš tiesų mano kvietimas ir garsas, kad dabar skelbiu save žmonėms, pasiekė visus žemės kampelius, kartu su liudijimais ir įrodymais, kurie kalba apie mane: nusidėjėliai atsinaujino, netikintieji atsivertė, "mirusieji" prisikėlė, nepagydomi ligoniai pasveiko ir apsėstieji buvo išlaisvinti iš blogio.
18. Tačiau daugelį radau kurčius, kitus tuščius, besivaikančius savo žemiškojo prestižo, o trečius - pernelyg baikščius, kad Mano apsireiškimas būtų žinomas kaip Tiesos Dvasia. Priėmiau ir mokiau visus, kurie atėjo pas mane ir patikėjo mano meile. (239,17 - 19)
19 iš kitų šalių pas šią tautą atvyks minios žmonių, kurie noriai klausinės jūsų apie dvasinius įvykius, kurių liudininkais buvote šiuo metu, taip pat apie apreiškimus ir pranašystes, kurias jums daviau.
20 Nes daugelyje pasaulio vietų buvo gauti mano pranešimai, kad mano Dieviškasis spindulys nusileido į tam tikrą vietą Vakaruose, kad kalbėtų šio meto žmonijai.
21. Kai ateis laikas, pamatysite, kad jie ateis iš kitų tautų ir valstybių jūsų ieškoti. Tuomet didžiųjų konfesijų vyrai bus priblokšti, kad ne į juos kreipiausi. (276,45)
22. Kaip mažai pasauliui rūpi mano naujasis apsireiškimas! Kiek nedaug yra tų, kurie budi ir laukia Manęs, ir kiek daug tų, kurie miega!
23. Apie tuos, kurie gyvena laukimu, galiu jums pasakyti, kad ne visi numano tikrąjį Mano buvimo šiuo metu pavidalą. Mat vieni, veikiami senovinių tikėjimų, mano, kad Aš sugrįšiu į pasaulį kaip žmogus, kiti tiki, kad turiu pasirodyti kokiu nors kiekvienam žmogui matomu pavidalu, o labai nedaugelis tik spėja tiesą ir įtaria, kad Mano atėjimas yra dvasinis.
24 Kol vieni svarsto, kokiu pavidalu Aš būsiu, kurią valandą ar kurią dieną pasirodysiu žemėje ir kokioje vietoje, kiti, negalvodami apie konkrečias apraiškas ar laiką, sako: "Mokytojas jau yra tarp mūsų, Jo šviesa, kuri yra Jo Dvasia, mus užlieja".
25. Kai ši žinia pasieks visų širdis, kai kuriems tai bus džiugesio akimirka, nes joje jie ras visų savo nuojautų ir tikėjimo patvirtinimą. Tačiau kiti neigs mano žinios teisingumą, nes ji neatitiks to, kas, jų manymu, įvyks ir kaip tai bus atskleista. (279,41 - 44)

Elijo, kaip Viešpaties pirmtako, veikla

26. Aš padariau, kad Elijas sugrįžtų "Trečiuoju laiku", o Aš, kaip Mokytojas, paskelbiau jį tuo "Antruoju laiku", sakydamas: "Iš tiesų Elijas buvo tarp jūsų, bet jūs jo nepažįstate. Aš sugrįšiu į pasaulį, bet iš tiesų sakau jums: prieš mane bus Elijas".
- žr. 38 skyrių
27. Kadangi kiekvienas Mokytojo žodis išsipildo, Elijas atėjo prieš Mane "Trečiojoje eroje", kad pažadintų dvasias, priverstų jas įtarti, jog Šventosios Dvasios valanda atveria savo vartus, lieptų kiekvienai dvasiai atverti akis, pasiruošti peržengti Antrosios eros slenkstį į Trečiąją. Kad Elijo apsireiškimas šiame "Trečiajame amžiuje" būtų apčiuopiamesnis, liepiau jam apsireikšti per teisų žmogų: Roque Rojas.
28 Elijas dvasiškai, iš kito pasaulio, apšvietė šį vyrą, įkvėpė jį, sustiprino ir vadovavo jam visuose jo keliuose nuo pradžios iki galo.
29. Bet iš tiesų, nesakau jums, jis iš žmonių išsirinko Roką Rojasą. Aš jį išsirinkau, atsiunčiau jo dvasią, paruoštą mano gailestingumo. Aš jam daviau kūną, kurį taip pat paruošiau, ir jūs žinote, kad jis buvo nuolankus, kad Tėvas per jo nuolankumą ir dorybę padarė didžių darbų. Jis buvo pranašas, balsas, regėtojas ir vadovas. Viso to jis paliko žmonėms puikų pavyzdį.
30 Jis, kaip Mozė dykumoje, buvo išjuoktas ir pašieptas savo tautos, persekiojamas, kaip pranašas Elijas, ir turėjo pasitraukti į kalnų viršūnes melstis ir užtarti savo tautą.
31 Iš jo, kaip ir iš jo Mokytojo, tyčiojosi ir smerkė kunigai ir Rašto aiškintojai. Kaip ir jo Mokytojas, tik nedaugelis įtikėjo, sekė paskui jį ir apsupo jį. Jo rankos skleidė gydomąsias galias, darė stebuklus, kurie vieniems kėlė tikėjimą, o kitiems kėlė sumaištį. Kai kuriems iš jo lūpų nuskambėjo pranašiški žodžiai, kurie išsipildė iki galo. Jo burna davė patarimų, kupinų paguodos širdies ligoniams.
32. Jo dvasia gebėjo gauti didžių įkvėpimų ir, kaip ir teisieji, apaštalai ir pranašai, galėjo patirti ekstazę. Jo dvasia sugebėjo atsiskirti nuo šio pasaulio ir kūno, kad galėtų įžengti į dvasinę sritį ir nuolankiai pasiekti Viešpaties slaptųjų lobynų duris. Per šį išaukštinimą Elijo dvasia tapo žinoma pirmiesiems liudytojams prieš ateinant Mokytojo spinduliui. (345,57 - 58)

33 Rokas Rojasas surinko grupę vyrų ir moterų, kupinų tikėjimo ir geros valios, ir ten, pirmųjų susirinkimų glėbyje, Elijas apsireiškė per pasiuntinio protą, sakydamas: "Aš esu pranašas Elijas, tas, kuris buvo per Atsimainymą ant Taboro kalno". Jis davė pirmuosius mokymus savo pirmiesiems mokiniams ir kartu paskelbė jiems apie dvasingumo amžių bei pranašavo, kad Dieviškojo Mokytojo spindulys netrukus ateis bendrauti su savo žmonėmis.
34 Vieną dieną, kai kukli Roko Rodaso susirinkimo vieta buvo pilna pasekėjų, tikinčių šio žmogaus žodžiais, Elijas nužengė apšviesti savo tarno proto ir, manęs įkvėptas, patepė septynis iš šių tikinčiųjų, kad jie atstovautų arba simbolizuotų septynis antspaudus.
35 Vėliau, kai atėjo žadėtoji Mano apsireiškimo akimirka, pastebėjau, kad iš tų septynių išrinktųjų tik viena laukė atvykstant tyro Sutuoktinio, ir ta širdis buvo Damianos Oviedo, mergelės, kurios protas pirmasis gavo dieviškojo spindulio šviesą kaip atlygį už jos atkaklumą ir pasiruošimą, širdis.
36. Damiana Oviedo atstovavo šeštąjį antspaudą. Tai buvo dar vienas įrodymas, kad Šeštojo antspaudo šviesa apšviečia šią erą. (1,6 - 9)
- *Šis terminas, susijęs su Jono Apreiškimu, reiškia priešpaskutinį iš "Septynių antspaudų", kurie turi būti suprantami kaip 7 epochų simboliai per 3 išganymo istorijos amžius (plačiau žr. 38 skyrių).*
37 Tik nedaugelis galėjo iš tikrųjų pajusti Dievo pasiuntinio buvimą. Jis vėl buvo balsas, šaukiantis dykumoje, ir vėl rengė žmonių širdis Viešpaties atėjimui. Taip buvo atlaisvintas šeštasis antspaudas, leista pamatyti jo turinį ir jis išsiliejo ant žmonijos kaip teisumo ir šviesos upė. Taip išsipildė daugelis pažadų ir pranašysčių.
38 Elijas, kaip ir Jėzus bei Mozė, apšvietė jūsų dvasios akis, kad regėtumėte Tėvą. Mozė jus mokė: "Mylėk savo artimą kaip save patį". Jėzus jums sakė: "Mylėkite vieni kitus". Elijas įsakė jums vis labiau užjausti savo artimą ir tuojau pat pridūrė: "Ir jūs regėsite mano Tėvą visoje jo šlovėje". (81,36 - 37)
39 Kai žmoniją gaubianti tamsa išsisklaidys ir dvasinėse būtybėse pasidarys šviesu, jos pajus naujo amžiaus buvimą, nes Elijas sugrįžo pas žmoniją.
40 Bet kadangi jie negalėjo Jo matyti, reikėjo, kad Jo dvasia atsiskleistų per žmogiškąjį supratimą ir kad Jis pasirodytų regėtojams pranašo Elijo simboliu: virš debesų savo ugnies vežime.
41. Elijas atėjo šiuo metu kaip pirmtakas, kad paruoštų mano atėjimą. Jis atėjo kaip pranašas, kad paskelbtų jums apie naująjį amžių su jo kovomis ir išbandymais, bet taip pat ir su jo išmintimi. Jis atvyksta su savo šviesos transporto priemone, kad pakviestų jus į ją įlipti, pakelti virš debesų ir nuvesti į Dvasinius namus, kur viešpatauja taika. Pasitikėkite Juo kaip Geruoju Ganytoju, sekite Juo dvasiškai, kaip žmonės sekė Moze "Pirmą kartą". Melskitės, kad jis padėtų jums vykdyti jūsų misiją, ir jei norite juo sekti, darykite tai." (31,58 - 59)
42. Elijas, didžiulės galios dvasia, kurios žmonija nepripažįsta, visada buvo mano pirmtakas. Šiandien jis dar kartą atėjo surinkti paženklintųjų - manęs ir visų žmonių.
- *Paženklintieji (ispan. marcados) arba užantspauduotieji (Apr 14,1-5) yra Kristaus išrinktieji, gavę dieviškosios Trejybės ženklą ant kaktos. (Daugiau informacijos rasite 39 skyriaus paskutinėje pastraipoje).*
43 Jei pasiruošite ir studijuosite mano mokymą, kad pažintumėte mano valią, Elijas ateis jums į pagalbą ir bus jūsų parama bei draugas.
44. Elijas yra dieviškasis spindulys, kuris apšviečia ir veda visas būtybes bei veda jas pas Mane. Mylėkite Jį ir garbinkite kaip savo pradininką ir užtarėją. (53,42 - 44)
45 Pranašas Elijas, "trečiosios eros" pirmtakas ir pranašas, užtaria savo kaimenę, meldžiasi už tuos, kurie nemoka melstis, ir savo apsiaustu uždengia nusidėjėlio dėmę, tikėdamasis jo atsinaujinimo. Elijas apginkluoja savo minias, savo kariuomenę, kad kovotų su tamsos, kurią sukuria neišmanymas, nuodėmė, fanatizmas ir žmonijos materializmas. (67,60)
46. Dabar visų, kurie jau yra pasirengę ir pabudę, užduotis yra skelbti pasaulio išlaisvinimą. Atminkite, kad Elijas, šio meto Pažadėtasis, šiuo metu viską ruošia, kad išlaisvintų materializmo pavergtas žemės tautas iš faraono valdžios, kaip kadaise Mozė Egipte su Izraelio gentimis.
47 Pasakykite savo bičiuliams, kad Elijas jau apsireiškė žmonių protu, kad jo buvimas buvo

dvasioje ir kad jis ir toliau nušvies kelią visoms tautoms, kad jos galėtų eiti pirmyn.
48. Jūsų Ganytojo užduotis - grąžinti visas būtybes į jų tikrąjį kelią, nesvarbu, ar jis priklauso dvasinei, moralinei, ar materialiajai sferai. Todėl sakau jums, kad tautos, kurios priims Viešpaties kvietimą per Eliją, bus palaimintos, nes jas vienys teisingumo ir meilės įstatymas, kuris atneš joms taiką kaip supratimo ir brolybės vaisių. Taip susivieniję jie bus vedami į mūšio lauką, kur kovos su korupcija, materializmu ir melu.
49. Šioje kovoje šių laikų žmonės patirs naujų stebuklų ir supras dvasinę gyvenimo prasmę - tą, kuri kalba apie nemirtingumą ir taiką. Jie nustos žudyti vieni kitus, nes supras, kad turi sunaikinti savo neišmanymą, savanaudiškumą ir sugedusias aistras, iš kurių kilo jų nuopuoliai ir sunkumai - tiek materialiniai, tiek dvasiniai. (160,34 - 36)
50 Elijas yra Dievo spindulys, kurio šviesa išsklaidys jūsų tamsą ir išlaisvins jus iš šio amžiaus vergijos, t. y. nuodėmės vergijos, kuris ves jūsų dvasią per dykumą, kol ji pasieks "Pažadėtąją žemę" Dievo glėbyje. (236,68)

3 skyrius - Dvasinė antrojo Kristaus atėjimo saulė

Viešpaties atėjimas
1 Aš esu žmonijoje tuo metu, kai nauji atradimai pakeitė žmonių gyvenimus, ir esu tarp jūsų su tokiu pat nuolankumu, kokį kadaise pažinojai manyje.
2 Dievo Žodis vėl netapo žmogumi, Kristus vėl negimė varganame tvarte - ne, nes nebereikia, kad kūnas liudytų Dievo galią. Jei žmonės mano, kad šis kūnas yra Dievas, atėjęs į pasaulį, jie klysta. Dievo buvimas yra dvasinis, visuotinis, begalinis.
3 Jei visa, ką žmonės įgijo per šį laiką, neviršytų teisingumo, teisėtumo ir gėrio ribų, Man nereikėtų vėl nusileisti ir kalbėti jums. Tačiau ne visi darbai, kuriuos ši žmonija man pateikia, yra geri: yra daug nusižengimų, daug neteisybės, daug nukrypimų ir blogų darbų. Todėl Mano rūpestingai meilei reikėjo pažadinti žmogų tada, kai jis buvo labiausiai pasinėręs į savo darbą, priminti jam pareigas, kurias jis pamiršo, ir Kam jis skolingas už viską, kas yra ir kas bus.
4 Norėdamas padaryti Save girdimą materializuotai žmonijai, kuri negalėjo girdėti Manęs iš dvasios į dvasią, turėjau pasinaudoti jų dvasinėmis dovanomis ir gebėjimais, kad padaryčiau Save žinomą per žmogaus intelektą.
5 Paaiškinimas, kodėl "nusileidžiu", kad bendraučiau su jumis, yra toks: Kadangi jūs negalėjote pakilti ir kalbėtis su savo Viešpačiu iš dvasios į dvasią, man teko nusileisti vienu lygiu žemiau, tai yra, iš dvasinio, iš Dieviškojo pasaulio, kurio jūs dar negalite pasiekti. Tuomet turėjau pasinaudoti jūsų supratimo organu, kurio vieta yra žmogaus smegenyse, ir perduoti savo dieviškąjį įkvėpimą žmogiškais žodžiais ir materialiais garsais.
6. Žmogui reikia išplėstinio pažinimo, ir būtent Dievas ateina pas žmogų, kad patikėtų jam išmintį. Jei priemonės, pasirinktos trumpam Mano apsireiškimui per proto organą, neatrodo vertos šių kalbėtojų, iš tiesų sakau jums, kad per juos perduodama žinia yra labai didelė. Jūs norėtumėte, kad Mano skelbimas žmonėms būtų paskelbtas su pompastika ir apeigomis, kurios padarytų įspūdį, bet iš tikrųjų, žvelgiant iš dvasios pusės, būtų tuščios ir jose nebūtų tikros šviesos.
7 Galėjau ateiti su žaibais ir audromis, kad parodyčiau savo galią, bet kaip lengvai tada žmogus būtų galėjęs išpažinti, kad atėjo Viešpats! Bet ar nemanote, kad tada į jūsų širdis būtų sugrįžusi baimė, o kartu ir mintis apie kažką nesuvokiamo? Ar nemanote, kad kiekvienas meilės Tėvui jausmas virstų tik Jo teisingumo baime? Tačiau žinokite, kad Dievas, nors ir būdamas visagalis, jus užkariaus ne šia galia, ne ja, bet kita galia, t. y. meilės galia.
8. Šiandien Visatai kalba Dieviškoji Dvasia. Būtent Jis atneša šviesą viskam, ko kitais laikais aiškiai nematėte. Jis yra naujos dienos aušra visiems žmonėms, nes Jis išlaisvins jus iš klaidingų baimių, pašalins jūsų abejones, išlaisvins jūsų dvasią ir protą.
9 Aš jums sakau: Pažinę mano mokymų esmę ir mano įstatymų teisingumą, jūs taip pat suprasite, kokias ribas jums nustatė jūsų vaizduotė ir neleido peržengti tiesos pažinimo ribų.
10 Ne baimė ar bausmės baimė sulaikys jus nuo tyrinėjimo, nuo atradimo. Tik jei iš tiesų norite pažinti tai, kas jums nesuprantama,

sąžinė jums uždraus kelią, nes turėtumėte žinoti, kad žmogus neturi teisės į visą tiesą ir kad jis turėtų suvokti tik tą jos dalį, kuri jį tenkina.
11 Žmonės: Kai buvo paskelbta, kad Mano atėjimas įvyks per karus, išsiveržusias gamtos jėgas, marą ir chaosą, tai buvo ne todėl, kad visa tai jums atneščiau, bet todėl, kad Mano buvimas būtų naudingas žmonijai būtent tą krizės valandą.
12 Dabar išsipildė visa, kas buvo pasakyta apie mano sugrįžimą. Aš ateinu pas žmones, kai pasaulis kovoja su mirtimi, o žemė dreba ir virpa, kad nutiestų kelią naujai žmonijai. Todėl "trečiosios eros" Dievo kvietimas yra meilės kvietimas - meilės, kuri neša ir įkvepia teisingumą, brolybę ir taiką.
13 Kristaus žodis kadaise sudygo Jo mokiniuose, o žmonėse, kurie juos sekė, Jo sėkla išaugo. Jo mokymas paplito, ir jo reikšmė pasklido po visą pasaulį. Taip plis ir šis dabartinis mokymas, kurį priims visi, gebantys jį pajusti ir suprasti. (296, 17 - 27, 35)

Visos akys žiūrės į mane
14 Jėzus sakė mokiniams: "Aš tik trumpam nuo jūsų pasitrauksiu - tuojau sugrįšiu". Tada jiems buvo apreikšta, kad jų Mokytojas ateis "ant debesies", apsuptas angelų ir siųsdamas į žemę šviesos spindulius.
15. Štai dabar esu "ant debesies", apsuptas angelų, kurie yra dvasinės būtybės, prisistatančios jums kaip Mano Dieviškumo pasiuntiniai ir geri jūsų patarėjai. Šviesos spinduliai - tai mano žodis, kuris atneša jums naujų apreiškimų ir išmintimi užlieja kiekvieną supratimo gebėjimą.
16 Palaiminti tie, kurie įtikėjo nematydami, nes jie jaučia mano buvimą. (142, 50 - 52)
17 žmogus savo dvasia atras tiesą, visi pajus Mano buvimą, nes Aš jau laiku jums pasakiau, kad kiekviena akis pamatys Mane, kai ateis laikas.
18 Šis laikas, kuriame gyvenate, yra kaip tik tas, kurį skelbė mano žodis ir praeities pranašai, kai visi žmonės turi mane matyti savo dvasios pojūčiais ir gebėjimais.
19 kad galėtų sakyti, jog matė Mane, nebūtina, kad jie matytų Mane ribotu žmogaus pavidalu, bet užteks, kad jų dvasia pajustų Mane ir protas suprastų Mane, kad galėtų visiškai teisingai sakyti, jog matė Mane.
20. Meilė ir tikėjimas, kaip ir protas, gali matyti be galo toli, nei mato jūsų akys. Štai kodėl Aš jums sakau, kad nebūtina apsiriboti žmogiškuoju pavidalu ar simbolinėmis figūromis, kad pamatytumėte Mane.
21. Kiek daug iš tų, kurie matė Mane ar judėjo su Manimi toje "Antrojoje eroje", net nežinojo, kas Aš esu. Kita vertus, kiek daug tų, kurie net nežinojo, kada Aš gimiau kaip žmogus, matė Mane dvasioje, atpažino Mane iš Mano šviesos ir džiaugėsi Mano buvimu dėl savo tikėjimo.
22. Atverkite visas akis ir savo tikėjimu įrodykite, kad esate šviesos vaikai. Jūs visi galite Mane matyti, bet tam būtina turėti tikėjimą. (340, 45 - 51)
23 Aš jums sakau: Jei ši žmonija dėl savo nedraugiškumo, nusigręžimo nuo teisumo ir gerumo dar labiau nusiteiks prieš Mane, Aš pasirodysiu jų kelyje kupinas šlovės, kaip Sauliaus akivaizdoje, ir priversiu juos išgirsti mano balsą.
24 tada pamatysite, kiek daug tų, kurie, patys to nežinodami, persekiojo Mane, pasikeitę ir nušvitę ims sekti Mane gerumo, meilės ir teisumo keliais.
25. Jiems pasakysiu: "Sustokite, keliauninkai, ir gerkite iš šio krištolinio vandens šaltinio. Pailsėkite nuo sunkios gyvenimo kelionės, kurią jums primetu. Patikėkite man savo sielvartą ir leiskite, kad mano žvilgsnis įsiskverbtų giliai į jūsų dvasią, nes Aš pripildysiu jus malonės ir paguosiu. (82,46)
26. Mano meilė privers sudrebėti jautriausias tavo stygas. Tačiau būtent atitikimas jūsų sąžinei privers jus išgirsti Mano dieviškąjį koncertą, ir daugelis iš jūsų išvys Mane saldžiame Jėzaus veide.
27. Turiu jums pabrėžti, kad Jėzaus pavidalas nėra tobuliausias būdas, kuriuo mane pamatysite. Kai praeityje jums sakiau: "Visos akys Mane matys", daviau jums suprasti, kad visi pamatysite tiesą, nors turiu jums pasakyti, kad Aš apribosiu save pagal kiekvienos dvasios raidą. Bet kai pakilsite tobulumo laiptais, tikrai pamatysite Mane visoje Mano šlovėje.
28. Dabar nebandykite manęs kaip nors įsivaizduoti. Pagalvokite: jei jūsų dvasia, nors ir ribota, yra esmė, yra šviesa - kokį pavidalą galėtų turėti Visuotinė jūsų Viešpaties Dvasia, kuri neturi nei pradžios, nei pabaigos? Palikite

tai, kas nesuvokiama, mano Dieviškosios išminties knygoje. (314,69 - 70)
29. Antrosios eros Žodyje Aš jums pranešiau, kad ateisiu pas jus iš naujo, kad Mano dvasinės kariuomenės nusileis su Manimi. Tačiau žmonija neteisingai suprato ir išaiškino Mano žodžio prasmę.
30 Štai kodėl kiekviena religinė bendruomenė laukia Manęs savo tarpe, štai kodėl jie tikisi išvysti Mane savo mirtingomis akimis; bet tie, kurie dabar taip Manęs laukia, yra tie patys, kurie kadaise neigė, kad Jėzus yra Mesijas, ir laikė Jį svajotoju.
31. Šiandien jums, savo mokiniams, sakau: ateis akimirka, kai išvysite mane visoje mano šlovėje. Tuo metu žemė ir jos gyventojai bus apvalyti, o dvasios dorybė ir grožis atkurti. Skausmas išnyks, ir viskas bus palaima, tai bus begalinė "diena" be pabaigos. Ar nenorite pamatyti šių stebuklų? Argi nenorite, kad jūsų vaikai bendrautų su mano Dvasia ir kurtų taikos pasaulį, laisvą nuo nuodėmės? (181, 74 , 81)
32. Jei žmonija būtų galėjusi suprasti "Pirmosios" ir "Antrosios eros" pranašystes, ji nebūtų susipainiojusi su jų įgyvendinimu. Tas pats įvyko Antrojoje eroje, kai Mesijas gimė tarp žmonių, kaip ir dabar, kai aš atėjau dvasia.
33. Mano mokymo prasmė abiem laikais yra ta pati. Jis jus ruošia, kad šis gyvenimas taptų mylinčiais namais, nors ir laikinais, kur žmonės vieni kitus laiko broliais ir seserimis, elgiasi vieni su kitais kaip su broliais ir seserimis ir rodo vieni kitiems tikros brolybės šilumą.
34. Taip pat paruoškite dvasią, kad po šio gyvenimo įžengtumėte į tuos pasaulius ar namus, kuriuos Viešpats yra paruošęs savo vaikams. Noriu, kad, kai juos pasieksite, nesijaustumėte keistai, o jūsų dvasingumas ir vidinis žinojimas leistų jums matyti viską, su kuo susiduriate, taip, tarsi būtumėte ten buvę anksčiau. Jei jau esate užmezgę ryšį su dvasiniais žmonėmis per maldą, tai bus daug tiesos. (82,9 - 10)
35 Aš esu klajoklis, kuris beldžiasi į jūsų širdžių duris. Aš beldžiuosi, o jūs nežinote, kas tai yra; atidarote, bet manęs neatpažįstate. Esu kaip klajoklis, kuris ateina į kaimą ir neturi nė vieno pažįstamo, kaip užsienietis, atvykęs į svetimą šalį ir nesuprastas savo kalba. Taip jaučiuosi tarp jūsų. Kada pajusite mano buvimą? Žmonės, kada mane atpažinsite, kaip savo laiku Juozapą atpažino jo broliai Egipte? (90, 1)

4 skyrius - Dieviškųjų apraiškų pamokymai

Skelbimų šaltinis
1 Žodis, kuris visada buvo Dieve, tas pats, kuris buvo Kristuje ir kurį šiandien pažįstate per Šventąją Dvasią, kalba jums, nes Žodis yra Žodis, yra Įstatymas, yra Žinia, yra Apreiškimas, yra Išmintis. Jei girdėjote "Žodį" per Kristaus žodžius ir dabar priimate jį Šventosios Dvasios įkvėpimu - iš tiesų sakau jums, kad tai Dievo balsas, kurį išgirdote. Juk yra tik vienas Dievas, tik vienas Žodis ir tik viena Šventoji Dvasia. (13, 19)
2. Ar žinote, kokia yra tos šviesos, kuri yra žodžiuose, ištartuose balso nešėjų lūpomis, kilmė? Jos kilmė yra Gėryje, Dieviškoje Meilėje, Visuotinėje Šviesoje, sklindančioje iš Dievo. Tai yra spindulys arba kibirkštis tos Visatos Šviesos, kuri suteikia jums gyvybę, - tai dalis Begalinės Jėgos, kuri judina visus daiktus ir kuria visi daiktai vibruoja, pulsuoja ir nenutrūkstamai veikia. Tai yra tai, ką jūs vadinate dieviškuoju spindesiu; tai yra Dieviškosios Dvasios šviesa, kuri apšviečia ir atgaivina dvasias. (329, 42)
3 Šią akimirką jums kalba tas, kuris visada ateidavo jūsų išgelbėti: Kristus, dieviškasis pažadas, tapęs žmogumi Jėzuje "antrojoje eroje", žmogumi tapęs Dievo "Žodis"; meilės, šviesos, išminties Dvasia, apribota spinduliu, kuris per sąžinę paliečia žmogaus dvasią ir protą, kad išmokytų jį perduoti mano mintis. (90, 33)
4 Aš esu Kristus, persekiojamas, piktžodžiaujamas ir kaltinamas šiame pasaulyje. Po visko, ką man padarėte "Antrojoje eroje" Jėzuje, ateinu pas jus, kad dar kartą įrodyčiau, jog jums atleidau ir jus myliu.
5 Nuogas jūs Mane nunešėte ant kryžiaus, ir tokiu pat būdu Aš sugrįžtu pas jus, nes neslėpsiu savo Dvasios ir savo tiesos nuo jūsų akių po veidmainystės ar melo drabužiu. Bet kad galėtumėte mane atpažinti, pirmiausia turite apvalyti savo širdį. (29, 27 - 28)
6 Šiandien jums sakau: Štai Mokytojas, kurį žmonės vadino Galilėjos rabinu. Aš jums

duodu Amžinąją doktriną, Meilės doktriną. Šventė, į kurią šiandien jus kviečiu, yra dvasinė, duona ir vynas - taip pat. Tačiau šiandien, kaip ir visada, Aš esu Kelias, Tiesa ir Gyvenimas. (68,33)

Apreiškimo vietos ir apraiškų gavėjai

7 prisiminkite, kad aš esu Tėvo "Žodis"; kad dieviškoji esmė, kurią gaunate šiame Žodyje, yra šviesa iš Kūrėjo Dvasios; kad kiekviename iš jūsų palikau dalį savo Dvasios.

8 bet matydami skurdą, kuris supa minią, kuri Manęs klausosi, ir kambario, kuriame susirinkote, kuklumą, jūs tylėdami manęs klausiate: "Mokytojau, kodėl Tu nepasirinkai savo apsireiškimui šiuo metu vienos iš tų didžiųjų šventyklų ar katedrų, kur Tau būtų buvę galima aukoti turtingus altorius ir surengti Tavęs vertas iškilmingas apeigas?

9 Aš atsakau širdims, kurios taip galvoja apie savo Mokytoją: "Ne žmonės mane atvedė į tokį skurdą. Aš pats pasirinkau savo apsireiškimui kuklų būstą skurdžiame jūsų miesto priemiestyje, kad suprastumėte, jog iš jūsų siekiu ne materialinės duoklės ar išorinių aukų, bet priešingai: grįžau būtent tam, kad dar kartą skelbčiau nuolankumą ir kad jame atrastumėte dvasingumą. (36, 24 - 25)

10. Kai kurie netiki Mano buvimu dėl šių susirinkimo vietų skurdumo ir kuklumo bei balso nešėjų, per kuriuos Aš apsireiškiu, menkumo. Tačiau jei abejojantys studijuotų Kristaus gyvenimą, pamatytų, kad Jis niekada nesiekė puikybės, pagarbos ar turtų.

11 Šios vietos gali būti tokios pat skurdžios ir žemos kaip tvartas ir šiaudai, ant kurių tuo metu gimiau. (226, 38 - 39)

12. Nemanykite, kad šią tautą paskutinę valandą pasirinkau savo naujam apsireiškimui. Viskas buvo numatyta jau nuo amžinybės. Šią žemę, šią rasę ir jūsų dvasią paruošiau Aš, kaip ir Mano buvimo laiką iš anksto numatė Mano valia.

13. Nusprendžiau pradėti savo apsireiškimus tarp mažiausiųjų, tarp tų, kurie išlaikė tyrą protą ir dvasią. Vėliau leidau visiems ateiti pas Mane, nes prie Mano stalo nėra nei skirtumo, nei palankumo. Mano Žodis, siųstas šiai tautai, buvo paprastas ir kuklus, jums prieinamas, bet jo prasmė, kupina aiškumo, buvo gili jūsų dvasiai, nes, nors Aš esu visų žinių saugykla, visada išreiškiu ir apreiškiu save paprastai ir aiškiai. Niekam nesu paslaptis; paslaptis ir paslaptis yra jūsų neišmanymo vaikai. (87, 11 - 12)

14 pirmieji, kurie manęs klausėsi, gydė mano Darbas kaip medis, nupjaunant pirmąsias šakas ir persodinant jas į skirtingas vietas. Vieni mano mokymus suprato gerai, kiti - ne taip.

15. Mažos buvo grupės, kurios rinkdavosi skurdžių susirinkimų kambarių šešėlyje. Tačiau jiems gausėjant ir didėjant miniai, paraginau juos susivienyti, kad visi galėtų pripažinti save vieno Mokytojo mokiniais ir vienodai praktikuoti mokymą; kad sėkla būtų sėjama ne pagal "darbininkų" nuožiūrą, bet pagal Dievo valią.

- *Nuoroda į Jėzaus palyginimą apie "vynuogyno darbininkus".*

16 Priešais dvasinę Naujosios Sandoros skrynią minios prisiekė atsiduoti, paklusti ir būti geros valios; bet kai uraganai ir viesulai galingai įsiveržė ir užgriuvo medžio šakas, vieni nusilpo, o kiti išliko tvirti, mokydami naujuosius "darbininkus" įdirbti "laukus".

17 Kai kurie, suvokdami šio apreiškimo didybę, ketino prasiskverbti į mano paslaptis giliau, nei yra mano valia, kad įgytų žinių ir galios, kurios juos padarytų pranašesnius už kitus, bet labai greitai jie susidūrė su mano teisingumu.

18 Kiti, nesugebėdami atrasti šio darbo didybės jo tyrumo ir paprastumo, perėmė iš sektų ir bažnyčių apeigas, simbolius ir ceremonijas, manydami, kad jos suteiks mano apraiškoms iškilmingumo. (234, 27 - 30)

19 Nuo to laiko, kai šis apsireiškimas pradėjo reikštis, jūsų protus apšvietė mano mokymas, nors pasirodė ir netikinčiųjų, tiek tarp tų, kurie išlavino protą, tiek tarp neišsilavinusių ir neišmanėlių.

20 Kiek daug argumentų paneigti šį apreiškimą! Kiek daug bandymų sunaikinti šį žodį! Tačiau niekas nesustabdė Mano žinios sklidimo - priešingai, kuo labiau buvo kovojama prieš šį darbą, tuo labiau užsidegė žmonių tikėjimas, ir kuo daugiau laiko praėjo, tuo labiau daugėjo tų, per kuriuos perduodu savo žodį.

21 Ko iš to galima pasimokyti: kad žmogiškoji galia niekada nesugebės sutrukdyti dieviškajai galiai vykdyti savo sumanymų.

22. Kai žmonės susirinkdavo šiose susirinkimų vietose, jie visada tai darydavo nebijodami

pasaulio, visada pasitikėdami Mano buvimu ir Mano apsauga, ir Aš jiems įrodydavau, kad jų tikėjimas pagrįstas tiesa. (329, 28 - 30;37)
23. Toje bendruomenėje atsirado nauja apaštalų bendruomenė, sudaryta iš paprastų ir nuolankių širdžių, bet kupinų meilės ir tikėjimo sekti Manimi. Žinoma, tarp jų netrūko naujo Tomo, kuris turėjo pamatyti, kad įtikėtų Mano buvimu, naujo Petro, kuris, nors ir tikėjo Manimi, išsižadėjo Manęs dėl žmonių baimės, ir naujo Judo Iskarijoto, kuris išdavė Mane, iškraipydamas Mano žodį ir tiesą dėl pinigų ir pagiežos.
24 Tauta, kurią sudarė minios, vis gausėjo ir šakojosi miestuose, kaimuose ir kaimeliuose, ir iš jos kilo tiesos ir teisumo apaštalai, pasiaukojantys darbininkai, kupini uolumo mokyti savo Viešpatį, ir tyros širdies pranašai, kalbantys tiesą. (213, 72 - 73)
25. Savo naujame apreiškime Aš viską pakeičiau: apreiškimo vietas ir priemones, kad pašalinčiau neišmanymą, klaidas ir klaidingą ankstesnių apreiškimų aiškinimą. Kaip saulė pakyla Rytuose ir vidurdienį matote ją aukščiausiame taške, o po to pastebite, kaip ji leidžiasi Vakaruose, taip ir Mano Dvasios šviesa laikui bėgant persikėlė iš Rytų į Vakarus, kad neapribotumėte Mano šlovės ir galios tik tam tikromis vietomis, žmonėmis ar rasėmis. (110, 9)
26. Man užtenka, kad nedaugelis mane išgirs, nes rytoj jie atneš liudijimą savo bičiuliams. Žinau, kad jei būčiau sukvietęs visus vyrus, dauguma jų nebūtų atėję, nes yra pasinėrę į pasaulio reikalus. Jie neigtų Mane ir neleistų geros valios žmonėms ateiti pasiklausyti Manęs.
27. Čia, šių nereikšmingų vietų nuošalėje, kur Aš apsireiškiu, Aš gimdau savo sėklą. Aš vieniju paprastas širdis į bendruomenes, o tada, kai jos atsitraukia nuo materialistinio gyvenimo triukšmo, kalbu joms apie meilę, amžinybę, dvasią, tikrąsias žmogiškąsias ir dvasines vertybes, skatindamas jas į gyvenimą žvelgti dvasia, o ne juslėmis.
28. Šių vaikų širdis Aš vadinu mokiniais, ir tie, kurie niekada nieko neturėjo, kurių niekada nepastebėjo jų kaimynai, prisipildė pasitenkinimo, kad juos pašaukiau, ir prisikėlė naujam gyvenimui. Jie pakilo įsitikinę ir pakylėti, kad gali būti naudingi savo kaimynams, nes Viešpats įdėjo į juos savo apreiškimus ir parodė jiems meilės kelią.
29 Kai kas gali jų nepripažinti ir iš jų šaipytis, nes jie vadinasi Jėzaus mokiniais, bet iš tiesų sakau jums: net jei jiems būtų atimta ši malonė, jie liks mano mokiniai. (191, 33 - 36)
30 Pasaulis laukia mano balso, kad jį pašaukčiau; žmogaus širdis, nors ir mirusi tikėjimui, laukia Kristaus balso, kuris prie jos priartėtų ir pasakytų: "Kelkis ir vaikščiok".
31 Mirusieji, aklieji, ligoniai ir paribio žmonės sudaro labai didelę tautą. Aš ateisiu pas juos, nes tie, kurie kenčia dvasiškai ar fiziškai, yra imliausi mano buvimui. Pasaulio didieji - tie, kurie turi valdžią, turtus ir pasaulinę šlovę - nemano, kad jiems Manęs reikia, ir nelaukia Manęs: ką Kristus galėtų jiems duoti, nes jie sako, kad jau viską turi? Dvasinės gėrybės ar vieta amžinybėje? Tai jų nedomina!
32. Štai kodėl ieškojau šių minių vargšų ir kūno bei dvasios ligonių, kad paskelbčiau jiems savo mokymą; nes jie ilgėjosi Manęs, ieškojo Manęs. Todėl natūralu, kad jie pajuto Mano buvimą, kai atėjo laikas iš naujo parodyti Mane žmonijai. (291,32 - 34)

Dieviškųjų skelbimų perdavimas

33 Tas, kuris abejoja, kad tai pasireiškia žmogaus supratimo gebėjimu, elgiasi taip, tarsi neigtų savo pranašumo prieš kitus kūrinius statusą, tarsi neigtų savo dvasią ir nenorėtų suvokti dvasinio ir intelektinio lygio, kurį pasiekė per begalinius išbandymus, kančias ir kovas.
34 neigti, kad Aš pažįstu save per jūsų intelektą ar dvasią, reiškia neigti save ir atsidurti žemesniųjų būtybių vietoje.
35 Kas nežino, kad žmogus yra Dievo vaikas? Kas nežino, kad savyje turi dvasią? Tad kodėl gi netikėti, kad tarp Tėvo ir jo vaikų turi būti vienas ar keli būdai bendrauti tarpusavyje?
36. Kadangi esu intelektas, kreipiuosi į jus per jūsų intelektą; kadangi esu dvasia, kreipiuosi į jūsų dvasią. Bet kaip tie, kurie neigia Mano apsireiškimą, supras ir priims šią tiesą, jei jie niekada nenorėjo laikyti ir pripažinti Mane dvasia? Jų širdyse susiformavo daug klaidingų idėjų, pavyzdžiui, jie mano, kad Aš esu dieviška būtybė, turinti žmogišką pavidalą, kurią reikia simbolizuoti simboliais ir atvaizdais, kad per juos būtų galima su Manimi bendrauti.

37. Per šimtmečius taip Manęs ieškoję žmonės priprato prie savo atvaizdų ir skulptūrų, prie kurių meldžiasi ir atlieka apeigas, nebylumo, ir savo širdyse galiausiai susidarė nuomonę, kad niekas nevertas matyti, girdėti ar jausti Dievo. Sakydami, kad esu be galo aukštas, kad galėčiau prieiti prie vyrų, šie tiki, kad teikia man susižavėjimo pagarbą. Tačiau jie klysta, nes kas sako, kad Aš esu per didis, kad galėčiau bendrauti su tokiais mažais kūriniais kaip žmogus, tas yra neišmanėlis, kuris neigia gražiausią dalyką, kurį jums apreiškė Mano Dvasia: nuolankumą.
38. Jei tikite Kristų, jei teigiate, kad esate krikščionys, neturite puoselėti tokių beprasmiškų minčių, pavyzdžiui, manyti, kad nesate verti, jog Viešpats kreiptųsi į jus. Ar pamiršote, kad jūsų krikščioniškasis tikėjimas remiasi tuo dieviškosios meilės įrodymu, kai Dievo "Žodis" tapo žmogumi? Ar gali būti apčiuopiamesnis ir žmogiškesnis požiūris į nuodėmingų ir kūniškų žmonių, kurių sielos aptemusios ir dvasios silpnos, supratimą nei tas, kuriuo leidau jiems išgirsti savo dieviškąjį balsą, tapusį žmogumi?
39 tai buvo didžiausias meilės, nuolankumo ir užuojautos žmonėms įrodymas, kurį Aš užantspaudavau krauju, kad jūs visada prisimintumėte, jog niekas nėra Manęs nevertas, nes būtent dėl tų, kurie buvo labiausiai pasiklydę purve, tamsoje ir ydose, Aš padariau savo Žodį žmogumi ir praliejau savo kraujo gyvybę; tai buvo didžiausias meilės, nuolankumo ir užuojautos žmonėms įrodymas, kurį Aš užantspaudavau krauju, kad jūs visada žinotumėte, jog niekas nėra Manęs nevertas.
40 Tad kodėl tie, kurie visu tuo tiki, dabar neigia mano buvimą ir apsireiškimą? Kodėl jie stengiasi pasakyti, kad tai neįmanoma, nes Dievas yra begalinis, o žmogus per žemas, per menkas ir nevertas? Iš tiesų sakau jums: kas neigia Mano apsireiškimą šiuo metu, neigia ir Mano buvimą pasaulyje Antrojoje eroje, taip pat neigia Mano meilę ir nuolankumą.
41. Natūralu, kad jūs, nusidėjėliai, savo nuodėmėje jaučiatės nutolę nuo Manęs. Kita vertus, aš jaučiu, kad kuo daugiau nusižengimų darote ir kuo labiau sutepate savo dvasią ir sielą, tuo labiau reikia, kad kreipčiausi į jus, kad suteikčiau jums šviesos, kad pasiekčiau jus, kad išgydyčiau ir išgelbėčiau.
42. Aš žinojau, kad kai vėl tapsiu žinomas savo vaikams, daugelis mane neigs, todėl jau tada paskelbiau apie savo sugrįžimą, bet kartu aiškiai nurodžiau, kad mano buvimas bus dvasinis. Bet jei tuo abejojate, patikrinkite tai, remdamiesi tų keturių mokinių, kurie užrašė mano žodžius Evangelijose, liudijimu.
43. Čia esu Dvasioje, siunčiu jums savo Žodį iš švytinčio "debesies" ir žmogiškai jį perteikiu per šiuos kalbėtojus kaip parengiamąjį nurodymą tam pasireiškimui, kurį visi pasieksite: dvasios dialogui su dvasia. (331, 1 - 10; 13)
44 Dieviškos mintys yra
mano susižavėję balso nešėjai išvertė į žodžius, kurie, sujungti į sakinius, suformavo ir įtvirtino dvasinę doktriną, kupiną apreiškimų ir tobulų mokymų.
45. Tai yra pažadėtasis Užtarėjas, tai yra toji pranašauta Tiesos Dvasia, kuri jus visko išmokys. Pasiruošimas jau prasideda, artėja laikai, kai jums reikės To, kuris, turėdamas jėgų savo Dvasioje, ves jus kilniaširdiškai ir paprastai, išmintingai ir gailestingai. (54, 51 - 52)
46. Mano mokymas ateina pas jus, kad jūsų protus apšviestų šviesa. Tačiau nesistebėkite tuo, kaip aš atėjau pas jus šiuo metu; nesistebėkite tuo, bet tegul tai netampa kasdienybe.
47. Kai Mano dieviškoji šviesa pasiekia to asmens, kuris tarnauja Man kaip balso nešėjas, protą, ji sutirštėja į vibracijas, kurios virsta išminties ir meilės žodžiais. Kiek daug dangaus kopėčių pakopų turi nusileisti mano dvasia, kad pasiektų tave šiuo pavidalu! Be to, turėjau jums nusiųsti savo "Dvasinį pasaulį", kad jame būtų išsamiai paaiškinti mano mokymai. (168, 48)
48. Aš apsireiškiu per žmogaus proto organą, nes smegenys yra Kūrėjo tobulai sukurtas "aparatas", kad jose galėtų pasireikšti intelektas, kuris yra dvasios šviesa.
49. Šis "aparatas" yra modelis, kurio niekada negalėsite imituoti visu savo mokslu. Jo formą ir konstrukciją naudosite kaip pavyzdį savo kūriniams, bet niekada nepasieksite tokio tobulumo, kokį turi jūsų Tėvo kūriniai. Kodėl tuomet abejojate, kad galiu naudoti tai, ką sukūriau? (262, 40 - 41)
50. Visais laikais Mano kaip Mokytojo meilė rūpinosi duoti žmonėms tokius nurodymus,

kokių jiems reikėjo, ir Aš visada ateidavau pas juos kalbėti, atsižvelgdamas į jų dvasinę brandą ir intelektinį išsivystymą.
51. Atėjau pas jus, nes pamačiau, kad žmonių žodžiai ir jūsų sukurti mokymai nenumalšina deginančio jūsų dvasios troškulio - šviesos, tiesos, amžinybės ir meilės troškulio. Štai kodėl Aš apsigyvenau su jumis ir tarnauju nuolankiems, neišmanėliams ir neišsilavinusiems žmonėms, priversdamas juos pasinerti į proto ir dvasios pakilimą, kad iš jų lūpų sklistų Trečiosios eros žinia.
52. Kad būtų verti priimti ir perduoti Mano Dieviškąsias mintis, jie turėjo kovoti su materializacija ir pasaulio pagundomis. Tokiu būdu, atstumdami savo asmenybę ir bausdami savo tuštybę, jie visiškai atsidavė savo esybei per trumpą laiką, kai savo supratimo organus atidavė dieviškajam įkvėpimui, todėl iš jų lūpų sklido išminties, švelnumo, teisingumo, balzamo ir taikos kupinas žodis.
53. Visada atsiras tokių, kurie negalės suprasti, kaip tai yra, kad balso nešėjai gali žodžiais išreikšti tiek daug žinių ir išlieti tiek daug gyvenimo esmės į daugybės klausytojų protus, o mano Dvasia nenusileidžia į tas smegenis, ir tik mano šviesos spindulys jas apšviečia. Atsakydamas jums sakau, kad net Karališkajai žvaigždei, kaip jūs vadinate Saulę, nebūtina ateiti į Žemę, kad ją apšviestų, nes šviesos, kurią ji iš tolo siunčia į jūsų planetą, užtenka, kad ją apgaubtų šviesa, šiluma ir gyvybe.
54 Taip pat ir Tėvo Dvasia, kaip begalinio spindesio saulė, viską apšviečia ir atgaivina šviesa, kurią siunčia ant visų kūrinių, tiek dvasinių, tiek materialių.
55 Tad supraskite, kad ten, kur yra mano šviesa, yra ir mano Dvasia. (91, 12 - 16)
56. Mano dvasios šviesos kibirkštis, dieviškojo Žodžio atspindys, nusileidžia ant balso nešėjo, per kurį jums perduodu savo žinią, dvasios. Kuris žmogaus balsas galėtų priimti visą "Žodžio" galią? Nėra. Iš tiesų sakau jums: jūs dar nežinote, kas yra Žodis.
57 "Žodis" yra Gyvenimas, yra Meilė, yra Dievo Žodis, bet iš viso to balso nešėjas gali gauti tik atomą. Tačiau čia, šiame šviesos spindulyje, šioje esybėje, galėsite atrasti Begalybę, Absoliutą, Amžinybę.
58. Kalbėti apie Mane galiu tiek dideliais darbais, tiek mažomis ir ribotomis apraiškomis. Aš esu visame kame, viskas kalba apie Mane, ir didis, ir mažas yra vienodai tobulas. Žmogui tereikia mokėti stebėti, apmąstyti ir studijuoti. (284, 2 - 3)
59. Mano "Žodis" vėl netapo žmogumi. Šiuo metu esu "ant debesies" - anapusybės simbolio, iš kurio sklinda Mano spindulys, apšviečiantis balso nešėjo protą.
60. Man patiko perteikti save per žmogų, ir mano apsisprendimas yra tobulas. Aš pažįstu žmogų, nes jį sukūriau. Aš laikau jį vertu, nes jis yra mano vaikas, nes jis išėjo iš manęs. Galiu juo pasinaudoti, nes tam jį sukūriau, ir per jo tarpininkavimą galiu apreikšti savo šlovę, nes jį sukūriau, kad jame pašlovinčiau save.
61 Žmogus! Jis yra mano atvaizdas, nes yra protas, gyvybė, sąmonė, valia, nes turi kažką iš visų mano savybių ir jo dvasia priklauso amžinybei.
62 Dažnai esi menkesnis, nei manai, o kartais esi didesnis, nei gali įsivaizduoti. (217, 15 - 18)
63. Jei šiek tiek pamąstysite ir išstudijuosite Šventąjį Raštą, pamatysite, kad visų pranašų žodžiuose buvo išreikštas vienas dvasinis turinys, kurį jie perteikė žmonėms. Jie teikė žmonėms pamokymus, apreiškimus ir pranešimus be materializuoto garbinimo klaidų, kurias žmonės praktikavo tais laikais. Jie mokė paklusti Įstatymui ir Dievo žodžiui bei padėjo žmonėms bendrauti su Dangiškuoju Tėvu.
64. Žmonės, argi nerandate didelio panašumo tarp tų pranašų ir šių balso nešėjų, per kuriuos šiuo metu kalbu jums? Į šių pastarųjų lūpas taip pat įdedu savo Įstatymo esmę, per jų žodžius jus pasiekia mano įkvėpimas, iš jų sklinda pamokymai, kviečiantys klausytojus kuo garsiau ieškoti savo Viešpaties. Jie kalba nesibaimindami, kad tarp daugelio jų klausytojų yra ir skautų ar fanatikų. Jie atsidavusiai atlieka savo užduotį tarnaudami Tėvui, kad per juos Jis galėtų kalbėti žmonijai ir perduoti jai mokymus, kurie atvers žmonėms naujus šviesos kelius.
65. Žmonės, tarp tų pranašų ir šių balsų nešėjų yra ne tik didelis panašumas, bet ir tobulas ryšys. Tie išpranašavo tai, ką seniai išpranašavo, dabar mato šie tarnai. (162, 9 - 11)
66. Ne visi Mano balso nešėjai galėjo ir norėjo pasiruošti tarnauti Man, todėl daug kartų turėjau siųsti savo šviesą į netyrus protus,

kurie buvo užsiėmę nenaudingais dalykais, jei ne nuodėmingais. Jie savo nusižengimu užtraukė Mano teisingumą, nes jų protas neteko įkvėpimo, o lūpos - iškalbos, kad galėtų išreikšti dieviškąją žinią.
67. Šiais atvejais klausytojų minia užčiaupdavo ausis tiems prastiems skelbimams, bet mainais jie atverdavo savo protus, kad pajustų mano buvimą juose ir priimtų mano esmę. Žmonės maitinosi esencija, kurią tuo metu jiems siuntė mano gailestingumas, tačiau balso nešėjas neleido perduoti žinios, kuri neišėjo iš jo lūpų, taip priversdamas susirinkusiuosius kalbėtis iš dvasios į dvasią su savo Mokytoju, nors jie dar nebuvo pasirengę priimti mano įkvėpimo tokia forma. (294, 49)

Skelbimų forma

68. Mokytojo mokymas visada prasideda taip pat, nes jame yra ta pati meilė. Jis prasideda meile ir baigiasi gailestingumu - tai du žodžiai, kuriuose telpa visas mano mokymas. Būtent šie aukšti jausmai suteikia dvasiai jėgų pasiekti šviesos ir tiesos sritis. (159, 26)
69. Galite sakyti, kad išorinė kalbos, kuria kalbėjau Antrojoje eroje, ir ta, kurią vartoju dabar, forma skiriasi, ir iš dalies būsite teisūs. Juk tada Jėzus jums kalbėjo tautų, kuriose gyveno, posakiais ir idiomomis, kaip ir aš šiandien kalbu apie dvasią tų, kurie klausosi mano žodžio. Tačiau dvasinis turinys, kurį tas žodis perteikia, kuris buvo duotas ir tada, ir dabar, yra tas pats, vienintelis, nekintantis. Tačiau daugelis žmonių, kurių širdys užkietėjusios, o protai uždaromi, į tai nekreipia dėmesio. (247, 56)
70. O netikintieji! Dažnai ateikite ir klausykitės Manęs, Mano žodis nugalės jūsų abejones. Jei jums atrodo, kad Mano žodžio išraiška nėra tokia pati, kaip kadaise, sakau jums, kad turėtumėte laikytis ne formos, išorės, bet ieškoti prasmės, kuri yra ta pati.
71. Esmė, prasmė visada yra tik viena, nes Dieviškumas yra amžinas ir nekintantis; tačiau forma, kuria apreiškimas jus pasiekia arba per kurią Aš jus supažindinu su tolesne tiesos dalimi, visada pasireiškia pagal jūsų pasiektą imlumą arba išsivystymą. (262, 45)

Kito pasaulio būtybių buvimas Kristaus mokyme

72. Iš tiesų sakau jums, kad akimirkomis, kai Mano žodis nušvinta per žmogaus protą, tūkstančiai ir tūkstančiai beasmenių esybių dalyvauja čia, Mano apsireiškime, ir klausosi Mano žodžio; jų skaičius visada didesnis už tų, kurie prisitaiko prie materijos. Kaip ir jūs, jie pamažu žengia iš tamsos į šviesos karalystę. (213,16)
73. Jūs girdite šį mano žodį žemėje per žmogiškąjį intelekto gebėjimą, o aukštesniame nei jūsų gyvenimo lygmenyje jo gyventojai, kitos dvasinės būtybės, taip pat jį girdi; lygiai taip pat jį girdi ir kitų, dar aukštesnių gyvenimo lygmenų dvasinės būtybės, kurios ten gyvena. Juk šis "koncertas", kurį Tėvas "Trečiąjį kartą" atlieka su šviesos dvasiomis, yra visuotinis.
74. Aš pasakiau: Mano spindulys yra universalus, Mano žodis ir Mano dvasinė esmė (esanti jame) taip pat yra universalūs, ir net aukščiausiame lygyje, kurį pasiekė dvasios, jos Mane girdi. Šiuo metu jūs girdite Mane šiame apsireiškime pačiu netobuliausiu būdu, t. y. per žmogų.
75. Todėl dabar ruošiu jus aukštesniems skelbimams, kad, įžengę į dvasinį gyvenimą ir visiškai palikę šią žemę, galėtumėte susijungti su nauju gyvenimo etapu ir išgirsti "koncertą", kurį Tėvas atlieka kartu su jūsų dvasia.
76. Šiandien tu vis dar esi materijoje ir šiuo žodžiu gaivini savo širdį bei dvasią, o tos būtybės, kurios tau priklausė žemėje ir kurias vis dar vadini tėvu, vyru, žmona, broliu, vaiku, giminaičiu ar draugu, yra kituose gyvenimo etapuose ir girdi tą patį žodį, tačiau jų prasmė, esmė yra kitokia, nors jie mėgaujasi ta pačia laime, ta pačia atgaiva, tuo pačiu padrąsinimu ir ta pačia duona. (345, 81 -82)
77. Kiekvienam pasauliui siunčiu savo šviesos spindulį. Šią šviesą jums atsiunčiau žmogaus žodžių pavidalu, kaip ji pasiekia kitus namus per įkvėpimą.
78. Šio Dieviškojo Spindulio šviesoje visos dvasinės būtybės susivienys, padarydamos iš jo Dangaus kopėčias, kurios nuves jas į tą patį tašką - Dvasinę Karalystę, pažadėtą visiems jums, kurie esate dvasinės Mano Dieviškumo dalelės. (303, 13 - 14)

Apraiškų terminas

79 Mano karalystė nusileidžia ant kenčiančios žmonijos, o Mano žodis skamba per šio meto

išrinktuosius, kad tie, kurie Mane girdi, taptų savo bičiulių paguoda.
80. Visais laikais turėjau tarpininkus tarp žmonių ir Mano Dieviškumo; jie buvo klusnūs ir nuolankios širdies žmonės, kuriais Aš pasinaudojau. Dabar ruošiu naujus savo mokymo pasiuntinius, kad ši geroji naujiena pažadintų žmones dvasiniam gyvenimui.
81. Kiek daug žmonių, galinčių atlikti kilnią dvasinę misiją, vis dar miega, išsibarstę po visą pasaulį! Jie pabus ir savo dvasinę pažangą įrodys tada, kai savo jausmų kilnumo dėka taps naudingomis būtybėmis savo artimiesiems. Jie bus nuolankūs ir niekada nesididžiuos savo pranašumu. (230, 61 - 63)
82 Mano Darbas turi pasiekti žmoniją nesugadintą, kad ji galėtų pradėti vykdyti mano Įstatymą, priimdama savo atpirkimo kryžių.
83. Aš pažadėjau tai žmonėms, visai žmonijai, ir tai išpildysiu, nes mano žodis yra karaliaus žodis; aš jį siųsiu per savo mokinius, auksinius savo žodžio kviečius, ir tai pasitarnaus kaip pasiruošimas žmonėms, kad jie netrukus galėtų mėgautis dialogu iš dvasios į dvasią. Nes po 1950 m. Aš daugiau neskelbsiu savęs nei čia, nei kurioje nors kitoje vietoje per balso nešėjo supratimą. (291, 43 - 44)

5 skyrius - Naujojo Dievo apreiškimo priežastis

Išganingoji Dievo valia
1. Jei pasaulyje nebūtų neišmanymo, jei nebūtų kraujo, jei nebūtų skausmo ir kančios, nebūtų priežasties Mano Dvasiai materializuotis ir tapti suvokiamai jūsų juslėms. Bet jums reikia Manęs. Žinau, kad šiais laikais jus gali išgelbėti tik Mano meilė, todėl ir atėjau.
2 Jei aš jūsų nemylėčiau, ką reikštų jums susinaikinti ir ką reikštų jūsų skausmas? Bet aš esu jūsų Tėvas - Tėvas, kuris jaučia vaiko skausmą savyje, nes kiekvienas vaikas yra maža jo dalelė. Todėl kiekviename savo žodyje ir kiekviename įkvėpime Aš jums duodu tiesos šviesą, kuri reiškia dvasios gyvybę. (178, 79 - 80)
3 štai aš esu tarp jūsų ir plaku jūsų širdį. Ar manote, kad Mano ramybė yra visiška, kai matau jus įsipainiojusius į nuolatinius priešiškumus? štai kodėl Aš atėjau kaip Didysis Karys kovoti su tamsa ir blogiu, o kartu su Manimi atėjo ir Gėrio dvasios, Dvasinis pasaulis, kad užbaigtų Mano darbą; štai kodėl Aš atėjau kaip Didysis Karys kovoti su tamsa ir blogiu, o kartu su Manimi atėjo ir Gėrio dvasios, Dvasinis pasaulis, kad užbaigtų Mano darbą; štai kodėl Aš atėjau kaip Didysis Karys kovoti su tamsa ir blogiu, o kartu su Manimi atėjo ir Gėrio dvasios, Dvasinis pasaulis, kad užbaigtų Mano darbą Kiek laiko truks šis mūšis? Kol visi mano vaikai bus išgelbėti. Tačiau Aš neatnešiau su savimi skausmo, Aš tik noriu jus perkeisti per meilę. 268, 31)
4 Mano žodis vėl bus nepatogus žmonėms, kaip ir anksčiau, bet aš jiems sakysiu tiesą. Niekam nieko neatskleisdamas, veidmainį pavadinau veidmainiu, svetimautoją - svetimautoju, o nedorėlį - nedorėliu. Tiesa buvo iškraipyta, todėl reikėjo, kad ji vėl nušvistų, kaip dabar tiesa buvo paslėpta, todėl ji vėl turi išryškėti žmonių akyse. (142, 31o.)
5 Ne vieną, bet kelis kartus ir įvairiais būdais paskelbiau ir pažadėjau savo mokiniams, kad vėl ateisiu. Paskelbiau jums ženklus, kurie rodys mano atėjimą - ženklus gamtoje, įvykius žmonijoje, pasaulinius karus, didžiausią nuodėmę. Kad pasaulis nesuklystų ir nelauktų Manęs vėl kaip žmogaus, Aš jiems pranešiau, kad Kristus ateis "ant debesies", t. y. Dvasioje.
6 Tas pažadas išsipildė. Čia dvasios Mokytojas kalba pasauliui. Štai taikos ir šviesos karalystės Viešpats stato neišmatuojamai didelę arką, kurioje žmonės gali rasti prieglobstį ir būti išgelbėti, kaip "pirmuoju laiku", kai Nojus pastatė arką, kad išgelbėtų žmonių palikuonis (122, 52-53).
7. Būdas, kuriuo Aš apsireiškiau šiuo metu, skiriasi nuo Antrosios eros būdo, tačiau Mano tikslas tas pats: Išgelbėti žmoniją, ištraukti ją iš to viesulo, su kuriuo ji susidūrė savo kelyje ir iš kurio ji negalėjo ištrūkti.
8. Gundymas išsiskleidė visa savo galia, ir žmogus puolė kaip mažas vaikas bei patyrė didelių kančių. Jis ištuština savo kančios taurę ir šaukiasi manęs savo giliame sumišime, o Tėvas yra su juo.
9. Rūgštys tebėra paliktos taurėje, bet aš padėsiu jums ištverti tuos skausmus, kurie yra jūsų nepaklusnumo rezultatas. Palaiminti, kurie manęs klausotės, nes būsite stiprūs! Bet kas bus su kitais, kai juos ištiks ta didžioji

kančia? Ar jų dvasia palūš dėl tikėjimo stokos? Izraelio malda turi juos palaikyti. (337, 38)
Šis pavadinimas reiškia naująją Dievo tautą, "dvasinį Izraelį", o ne Izraelio valstybės gyventojus ar visą žydų tautą (plačiau žr. 39 skyrių).
10 Ieškau tavęs su begaline meile. Į jūsų dvasią įdėjau tiek daug malonės ir dovanų, kad nenoriu prarasti nė vieno iš savo vaikų. Jūs esate Mano Dvasios dalis, esate kažkas iš Mano Būties - argi gali būti blogai, kad Aš jūsų ieškau su tokiu uolumu ir meile?
11. Kaskart, kai nužengiu duoti jums savo žodžio, tarp minios žmonių randu "paskutinius"; jie yra tie, kurie savo širdyse labiausiai manęs prašo. Tačiau aš jiems patinku ir visada atsakau į jų klausimus.
12 Šiandien tie, kurie atėjo paskutiniai, klausia Manęs, koks yra Mano sugrįžimo tikslas, ir Aš jiems atsakau, kad tikslas yra suteikti žmogui galimybę per save patį sugrįžti į savo pirmapradį tyrumą. (287, 19 - 20)

Klaidų ir susvetimėjusių kulto formų pašalinimas

13. Trečioji era žmonijai visiškai prasidėjo. Nuo tada, kai daviau jums savo žodį, praėjo maždaug 2000 metų, tačiau, nepaisant praėjusio laiko, ta Doktrina dar nėra pripažinta visos žmonijos, nes Aš nesu mylimas visų savo vaikų. Tačiau visi mane garbina, visi ieško vienos Dieviškosios Dvasios, kuri yra Mano. Tačiau nematau vienybės tarp žmonių, nematau tarp jų to paties tikėjimo, to paties išaukštinimo, to paties žinojimo, todėl ateinu kaip Šventoji Dvasia suvienyti jų manyje, tobulinti juos savo tiesos doktrina, savo nekintamu žodžiu, savo meilės ir teisingumo įstatymu. (316, 4)
14. Proto aptemimas, tikėjimo stoka, tiesos nežinojimas yra dvasios tamsa, todėl žmonija šiandien eina klaidingu keliu. Kaip padaugėjo žmonių, kurie gyvena nežinodami ir nenorėdami žinoti, kur eina!
15. Žinojau, kad žmonėms ateis toks laikas, kupinas skausmo, sumaišties, netikrumo ir nepasitikėjimo. Pažadėjau išgelbėti jus iš šios tamsos, ir štai esu: Aš esu Tiesos Dvasia. Kodėl norite, kad vėl tapčiau žmogumi? Argi neprisimenate, kad miriau kaip žmogus ir pasakiau jums, jog lauksiu jūsų savo Karalystėje? Taip aš jums leidau suprasti, kad Dvasia yra amžina, nemirtinga. (99, 7 - 8)
16 Mano žodis šiuo metu primena jums praeitį, atskleidžia jums paslaptis ir skelbia, kas ateis. Ji sutvarkys viską, ką žmonės iškraipė ir pripažino negaliojančiu, nes Aš, kaip Tiesos sergėtojas, ateinu su savo uolumo ir teisingumo kardu sugriauti visa, kas netikra, sutriuškinti veidmainystę ir melą, vėl išstumti prekiautojus iš Tiesos šventyklos.
17 Supraskite, kad jums nereikia ieškoti tiesos knygose, patarimuose ar žmonių įsakymuose, kad pasiektumėte dvasinį pakilimą.
18. Jums visiems reikia būti išgelbėtiems, neatrandu nė vieno, kuris jau yra ant tvirto pagrindo. Esate atsiskyrėliai audringos nakties viduryje, kur kiekvienas kovoja už savo gyvybę, negalvodamas apie artimą, nes jo gyvybei gresia pavojus.
19. Bet iš tiesų, sakau jums, aš esu jūsų vienintelis Gelbėtojas, kuris ateina kitą kartą ieškoti tų, kurie paklydo, nes nuklydo nuo navigacijos kelio, kuris yra Įstatymas. Aš nušviečiu jūsų kelią, kad galėtumėte išlipti į krantą toje palaimintoje žemėje, kuri jūsų laukia, nes jos glėbyje slypi begaliniai dvasios lobiai. (252, 37 - 40)
20 Kaip kadaise Dieviškieji nurodymai buvo klaidingai interpretuojami, taip šiuo metu buvo suklastota ir mano Doktrina; todėl Mokytojui reikėjo vėl ateiti, kad padėtų jums išsivaduoti iš klaidų, nes tik nedaugeliui pavyksta išsivaduoti iš nukrypimų.
21 nors jau tada jums pažadėjau, kad vėl ateisiu, bet turiu jums pasakyti ir tai, kad tai padariau, nes žinojau, jog ateis metas, kai žmonija bus labai toli nuo jų įsitikinusi, kad eina Mano mokymų keliu, ir tai yra laikas, dėl kurio paskelbiau savo antrąjį atėjimą. (264,35 - 36)
22 Antrojoje eroje Kristus - tas pats, kuris šiuo metu kalba su jumis - tapo žmogumi ir apsigyveno žemėje. Tačiau dabar jis yra su jumis dvasia, vykdydamas žmonijai duotą pažadą: pažadą sugrįžti naujoje eroje ir atnešti jums aukščiausią paguodą bei tiesos šviesą, nušviečiančią ir paaiškinančią viską, kas buvo apreikšta žmonėms. (91, 33)
23 žmonija yra sutrikusios orientacijos, bet aš atėjau jos vesti Šventosios Dvasios šviesa, kad ji pažintų mano žodį pagal jo prasmę.

24. Laikui bėgant žmonės pakeitė tuos raštus, kuriuos paliko mano mokiniai, todėl tarp konfesijų kyla nesutarimų. Tačiau Aš paaiškinsiu visus savo mokymus, kad suvienyčiau žmoniją vienoje šviesoje ir vienoje valioje. (361, 28 - 29)
25. Šiandien pasaulyje prasideda naujas etapas, kuriame žmogus sieks didesnės minties laisvės, kuriame jis stengsis nutraukti vergovės grandines, kurias su savimi tempė jo dvasia. Tai metas, kai pamatysite, kaip tautos peržengia fanatizmo barjerus, trokšdamos dvasinio maisto ir tikrosios šviesos, ir aš jums sakau, kad nė vienas, nors akimirkai patyręs laimę jaustis laisvas mąstyti, klausti ir veikti, daugiau niekada savanoriškai negrįš į savo kalėjimą. Dabar jo akys išvydo šviesą, o protas buvo pakerėtas dieviškų apreiškimų. (287, 51)
26. Žinojau, kad žmonės iš kartos į kartą vis labiau mistifikuos mano mokymą, keisdami mano įstatymą ir iškraipydami tiesą. Žinojau, kad vyrai pamirš mano pažadą sugrįžti, kad jie nebelaikys savęs broliais ir žudys vieni kitus žiauriausiais, bailiausiais ir nežmoniškiausiais ginklais.
27. Tačiau dabar atėjo laikas ir pažadėtoji diena, ir štai aš esu čia. Nesmerkite būdo, kurį pasirinkau, kad jums apsireikščiau, nes ne pasaulis turi mane teisti, bet aš teisiu žmones, nes dabar yra jų teismo metas.
28 Žmonių širdyse įkursiu karalystę - ne žemišką, kaip daugelis tikisi, bet dvasinę, kurios galia kyla iš meilės ir teisingumo, o ne iš pasaulio galių.
29. Aš matau, kad kai kurie stebisi, girdėdami mane taip kalbant, bet Aš klausiu jūsų: Kodėl visada norite įsivaizduoti Mane apsirengusį šilku, auksu ir brangakmeniais? Kodėl jūs visą laiką norite, kad Mano karalystė būtų iš šio pasaulio, nors Aš jums apreiškiau priešingai? (279,61 - 64)
30. Aš jau išpranašavau jums, kad kova bus nuožmi, nes kiekvienas mano, kad jo religija yra tobula, o jos praktikavimo būdas - nepriekaištingas. Tačiau sakau jums, kad jei taip būtų buvę, nebūčiau turėjęs jokios priežasties šiuo metu ateiti ir kalbėti su jumis.
31 Įkvėptas duodu jums giliai dvasinį mokymą, nes matau, kad jūsų kulto formose viešpatauja pagonybė ir kad bloga fanatizmo sėkla užnuodijo jus neišmanymu ir neapykanta; duodu jums giliai dvasinį mokymą, nes matau, kad jūsų kulto formose viešpatauja pagonybė ir kad bloga fanatizmo sėkla užnuodijo jus neišmanymu ir neapykanta.
32. Mano šviesos kalavijas yra mano dešinėje rankoje, aš esu kovotojas ir karalius, kuris sunaikina visa, kas priešinga, visą esamą blogį ir visa, kas netikra. Kai Mano kova baigsis ir širdys išmoks susivienyti melstis ir gyventi, jūsų dvasios žvilgsnis atras Mane begalinėje šviesoje ir amžinoje ramybėje. "Tai mano karalystė, - pasakysiu jums, - ir aš esu jūsų Karalius, nes tam esu čia ir tam jus sukūriau: kad viešpatautumėte." (279, 72 - 74)

Nušvitimas apie tikrąjį gyvenimą

33. Visi žmonės žino, kad Aš esu visų sukurtųjų daiktų Tėvas ir kad būtybių likimas yra manyje. Tačiau nesulaukiau nei jų dėmesio, nei pagarbos. Jie taip pat kuria, jie taip pat yra šeimininkai ir tiki, kad gali valdyti savo artimųjų likimus, tad kodėl jie turi nusilenkti man?
34. Taip žmogus išbandė Mano kantrybę ir metė iššūkį Mano teisingumui. Aš daviau jam laiko rasti tiesą, bet jis nenorėjo nieko iš Manęs priimti. Aš atėjau kaip Tėvas ir nebuvau mylimas; po to atėjau kaip Mokytojas ir nebuvau suprastas; bet kadangi reikia išgelbėti žmoniją, dabar ateinu kaip Teisėjas. Aš žinau, kad žmogus maištaus prieš mano teisingumą, nes nesupras manęs net kaip Teisėjo ir sakys, kad Dievas atkeršijo.
35. Norėčiau, kad visi suprastų, jog Dievas negali jausti keršto, nes Jo meilė yra tobula. Jis taip pat negali siųsti skausmo; tai jūs patys jį pritraukiate savo nuodėmėmis. Mano dieviškasis teisingumas yra aukščiau už jūsų kančias ir net mirtį. Skausmas, kliūtys, nesėkmės - tai išbandymai, kuriuos žmogus nuolat pats sau uždeda, o jo sėjos vaisiai yra tai, ką jis po truputį skina. Man pakanka, kad mano šviesa pasiektų jūsų dvasią kiekvienoje iš šių gyvenimo krizių, kad ji pasiektų savo išganymą. (90,5 - 7)
36. Ji yra Tiesos Dvasia, nuožengusi išaiškinti paslapčių ir atskleisti jums žinių, būtinų norint džiaugtis tikruoju gyvenimu. Tai dieviškoji paguoda, kuri užlieja jūsų kančias, kad paliudytų, jog dieviškasis teismas nėra nei bausmė, nei kerštas, bet meilės teismas, kad atvestų jus į šviesą, taiką ir palaimą. (107, 24)

37. Žinokite, kad tas, kuris supranta ir atpažįsta kažką iš to, kas skirta tiems, kurie pakyla, nebegali atplėšti savo dvasios nuo tos šviesos, kuri jam buvo apreikšta. Nesvarbu, ar jis keliauja į nežinomus pasaulius, ar kartas nuo karto grįžta į žemę, tai, ką jis kadaise gavo kaip Dieviškąją šviesos kibirkštį, visada vėl kils iš tyriausios jo esybės dalies kaip nuojauta, kaip Dieviškasis įkvėpimas. Kartais ji atgimsta kaip saldus pabudimas arba kaip dangiška giesmė, kuri užlieja širdį džiaugsmu, kaip troškimas sugrįžti į dvasinius namus. Štai ką mano mokymas reiškia į šį gyvenimą sugrįžusioms dvasioms. Iš pažiūros dvasia pamiršta savo praeitį, bet iš tiesų ji nepraranda mano mokymo žinių.
38. Tiems, kurie abejoja, kad šiuo metu ir šiuo pavidalu jiems kalba Dieviškasis Žodis, sakau: jei jie nenori man suteikti tokio vardo, jei nenori priskirti šio žodžio Dieviškajam Mokytojui, jie turėtų išstudijuoti šio mokymo prasmę, įsigilinti į kiekvieną jo mintį; ir jei apmąstydami tai, ką išgirdo, prieis prie išvados, kad jame yra šviesos ir tiesos žmonijai, jie turėtų naudoti jį kaip savo žingsnių žemėje etaloną, pakeisdami juo savo gyvenimą.
39. Aš žinau, kad duodu jums tikrąją išmintį; tai, kuo tiki žmonės, nė kiek nekeičia mano tiesos. Tačiau būtina, kad žmogus būtų tikras tuo, kuo tiki, ką žino ir ką myli. Tik dėl šios priežasties Aš kartais apsireikšdamas atsiduriu žmonių lygyje, kad jie mane atpažintų. (143, 54 - 56)
40. Žmonių įsivaizdavimas apie mane yra labai ribotas, jų žinios apie dvasinius dalykus labai menkos, jų tikėjimas labai menkas.
41 Religijos snaudžia šimtmečius trukusiame sapne, nežengdamos nė žingsnio į priekį, o kai pabunda, jos jaudinasi tik pačios savyje ir nedrįsta ištrūkti iš rato, kurį pačios sukūrė savo tradicijomis.
42. Būtent žemieji, vargšai, paprasti ir neišmanėliai paliks tą ratą, trokšdami šviesos, tyros dvasinės aplinkos, tiesos ir pažangos. Būtent jie skambins varpu ir žadintuvu, kai pajus, kad artėja mano naujų apreiškimų laikas Dvasingumo amžiuje.
43 Žmonės nori atskleisti dvasinio gyvenimo paslaptį - tą egzistenciją, į kurią jie turi negrįžtamai įžengti ir kurią būtent todėl yra suinteresuoti pažinti.
44 Žmonės prašo, maldauja, prašo šviesos iš meilės, nes jaučia poreikį pasiruošti; bet į viską jiems atsakoma, kad dvasinis gyvenimas yra paslaptis ir kad noras pakelti jį dengiantį šydą yra įžūlumas ir šventvagystė.
45. Iš tiesų sakau jums: tie, kurie trokšta tiesos ir šviesos, neras pasaulyje šaltinio, kurio vanduo numalšintų jų troškulį. Aš būsiu tas, kuris iš dangaus siunčia Išminties vandenį, kurį dvasios trokšta gerti. Aš liepsiu išlieti savo tiesos šaltinį į kiekvieną dvasią ir kiekvieną protą, kad "paslaptys" būtų panaikintos. Nes dar kartą sakau jums, kad ne Aš slepiu žmonėms paslaptis, bet jūs jas kuriate.
46. Tiesa, tavo Tėve visada bus kažkas, ko tu niekada nesužinosi, turint omenyje, kad Dievas yra begalinis, o tu esi tik dalelė. Bet kad nežinotumėte, kas esate amžinybėje, kad patys sau būtumėte neįmenama paslaptis ir kad turėtumėte laukti, kol įžengsite į dvasinį gyvenimą, kad tai sužinotumėte, - to Aš nenustatau.
47. Tiesa, kad praeityje su jumis taip nekalbėta ir nebuvo toli siekiančio kvietimo skverbtis į dvasinio pažinimo šviesą, bet tik todėl, kad praeityje žmonija nejautė tokio neatidėliotino poreikio žinoti, kokį jaučia šiandien, ir nebuvo dvasiškai bei intelektualiai pajėgi suprasti. Nors jis visada ieškojo ir dairėsi aplinkui, tai darė labiau iš smalsumo, o ne iš tikro šviesos troškimo.
48. Kad žmonės rastų kelią, vedantį į tą šviesą, ir kad galėtų gauti gyvybės ir išminties šaltinio vandens, jie pirmiausia turi atsisakyti bet kokio išorinio garbinimo ir pašalinti iš savo širdžių bet kokį fanatizmą. Tada, kai jie pradės savo širdyse jausti gyvojo ir visagalio Dievo buvimą, jie pajus, kaip iš giliausios jų esybės dalies kyla naujas nežinomas atsidavimas, kupinas jausmų ir nuoširdumo, pakilumo ir širdingumo, kuris bus tikra malda, apreikšta per Dvasią.
49. Tai bus jo kilimo į Šviesą pradžia, pirmas žingsnis dvasingumo kelyje. Jei Dvasia gali atskleisti žmogui tikrąją maldą, Ji taip pat galės atskleisti jam visus jo turimus gebėjimus, taip pat būdą, kaip juos lavinti ir nukreipti meilės keliu. (315, 66 - 75)
50. Mano apsireiškime galite rasti tuos pačius mokymus, kaip ir Antrosios eros mokymuose, tačiau toje eroje per Savo Šventosios Dvasios šviesą jums atskleidžiau nesuvokiamus

dalykus, o dvasios dialoge su dvasia Aš ir toliau jums atskleisiu naujus ir labai didingus mokymus. Visą Šeštojo antspaudo turinį jums atskleisiu šioje Apreiškimo epochoje, kuri parengs jus tam laikui, kai išskleisiu Septintąjį antspaudą. Taip vis labiau atpažinsite "Nesuvokiamą"; taip atrasite, kad dvasinis pasaulis yra visų dvasinių būtybių namai, begaliniai ir nuostabūs Tėvo namai, kurie laukia jūsų aukštybėse, kur gausite atlygį už darbus, kuriuos atlikote su meile ir gailestingumu savo bičiuliams. (316, 16)

Žmogaus vystymasis, sudvasinimas ir atpirkimas

51. Aš duodu jums savo pamokymus ne tik kaip moralinę atramą jūsų materialiai prigimčiai; veikiau su jais galite kopti į didesnes dvasinio tobulumo aukštumas.
52. Aš nekuriu tarp jūsų naujos religijos, ši Doktrina nepaneigia esamų religijų, jei jos remiasi Mano Tiesa. Tai Dievo meilės visiems žinia, raginimas visoms socialinėms institucijoms. Kas supranta Dieviškąjį ketinimą ir vykdo Mano įsakymus, tas pajus, kad yra vedamas į pažangą ir aukštesnį savo dvasios vystymąsi.
53. Kol žmogus nesupras, kad jo gyvenimas turi būti sudvasintas, taika pasaulyje dar ilgai netaps tikrove. Kita vertus, tas, kuris vykdo mano meilės įstatymą, nebijos nei mirties, nei teismo, kuris laukia jo dvasios. (23, 12 - 13o.)
54. Šiais apreiškimais noriu ne tik suteikti jums taiką pasaulyje ir palengvinti jūsų kančias fizine pagalba. Šia manifestacija aš perduodu jums didžiuosius mokymus, kurie kalba jums apie jūsų dvasinį tobulėjimą. Nes jei būčiau norėjęs jums atnešti tik pasaulio gėrybes, iš tiesų sakau jums, kad būtų pakakę patikėti mokslininkams, kuriuos apšviečiau intuicija ir kuriems atskleidžiau gamtos paslaptis, kad jie paimtų iš jos gydomąjį balzamą ir išgydytų jus nuo fizinių kančių.
55 Mano Darbas nori parodyti jums kitus horizontus, esančius už jūsų planetos ribų, su ta begale jus supančių pasaulių - horizontus, kurie neturi pabaigos ir rodo jums kelią į amžinybę, kuri yra jūsų. (311,13 - 14)
56. Mano dvasinė Doktrina turi skirtingus tikslus arba misijas: viena jų - paguosti dvasią tremtyje ir padėti jai suprasti, kad ją sukūręs Dievas amžinai laukia jos savo taikos Karalystėje. Kita - leisti jai sužinoti, kiek daug dovanų ir gebėjimų ji gali turėti, kad pasiektų savo išganymą ir išaukštinimą arba tobulumą.
57. Šis žodis atneša sudvasinimo žinią, atveriančią žmonėms akis, kad jie galėtų akis į akį pamatyti tikrovę, kurią, jų manymu, jie randa tik tame, ką mato, ką liečia arba ką įrodo savo žmogiškuoju mokslu, nesuvokdami, kad taip elgdamiesi jie laikinąją tikrovę vadina "tikrove" ir neigia bei klaidingai vertina amžinąją, kurioje yra tikroji tikrovė.
58. Tegul ši žinia keliauja iš tautos į tautą, iš namų į namus, palikdama šviesos, paguodos ir taikos sėklą, kad žmonės kelioms akimirkoms sustotų ir suteiktų savo dvasiai būtiną poilsį, kad ji susimąstytų ir prisimintų, jog bet kurią akimirką gali sugrįžti į dvasinį pasaulį ir kad nuo jos darbų ir sėjos pasaulyje priklauso vaisiai, kuriuos ji gaus atėjusi į dvasinį gyvenimą. (322, 44 - 46).

6 skyrius - Trečiasis testamentas ir Didžioji gyvenimo knyga

Dievo meilės, tiesos ir išminties knyga

1 Mano žodžio knyga yra dieviškos ir tikros meilės knyga; joje rasite nekintančią tiesą. Ištieskite jai ranką ir rasite išminties, kuri padės jums tobulėti ir pasiekti ramybę amžinybėje. Tas, kuris iškraipo ar pakeičia jos prasmę, nusikalsta, o tas, kuris praleidžia ar prideda nors vieną žodį, neatitinkantį mano tobulos Doktrinos, šiurkščiai pažeidžia mano Įstatymą.
2. Saugokite šį žodį jo pirmapradėje grynybėje, nes jis yra gražiausias palikimas, kurį paliksiu žmogui. Užsirašykite mano mokymą ir paskelbkite jį savo bičiuliams; ištikimai jo laikykitės, nes esate atsakingi už šį paveldą.
3 Rytoj žmogus joje atras mano apreiškimo esmę, kuri savo mokymo šviesa ves jį tiesos keliu.
4. Iš tėvų vaikams šie raštai bus perduodami kaip gyvojo vandens šaltinis, kurio srovė neišsenkamai trykšta ir teka iš širdies į širdį. Studijuokite didžiąją Gyvenimo knygą, Dvasingumo knygą, kurioje bus paaiškinti dieviškieji apreiškimai, kuriuos gavote per amžius.

5 Argi nežadėjau jums, kad visos žinios bus atkurtos iki pirminės tiesos? Na, tai laikas, kuris jums buvo paskelbtas.
6. Tiesą sakau jums: Kas apmąsto Mano Knygos mokymus ir gilinasi į juos su tikru noru pagilinti savo žinias, tas savo dvasiai suteiks šviesos ir pajus Mane arčiau savęs.
7 Senieji ir šiandieniniai mitai žlugs, žlugs visa, kas vidutiniška ir netikra, nes ateis laikas, kai nebegalėsite maitintis netobulumais, ir tada dvasia ims ieškoti tiesos, kad ji taptų vienintelių jos maistu.
8. Šiuose mokymuose žmonija ras Mano apreiškimų esmę, kurios iki šiol dėl dvasingumo stokos nesuprato. Nuo seniausių laikų Aš patikėjau ją jums per savo pasiuntinius, pasiuntinius ir "aiškintojus", bet ji jums pasitarnavo tik tam, kad iš jos sukurtumėte mitus ir tradicijas. Apmąstykite ir studijuokite šį mokymą su pagarba ir meile, jei norite išvengti šimtmečių sumaišties ir kančių. Tačiau atminkite, kad jūs neįvykdysite savo užduoties, jei pasitenkinsite tik knygos turėjimu; ne, ji turi jus pažadinti ir išmokyti, jei iš tiesų norite būti mano mokiniais. Mokykite, rodydami pavyzdį, meilę ir paslaugumą, kurį jums parodžiau. (20, 1- 8)
9. Mano pamokymų knygą sudaro mokymai, kuriuos jums padiktavau šiuo metu, pasitelkęs žmogaus intelektą. Šia knyga, kurią žmonija galiausiai pripažins Trečiuoju Testamentu, jūs ginsite Mano Dieviškąjį reikalą.
10. Žmonija žino tik Pirmosios eros Įstatymą ir tai, kas parašyta Pirmajame ir Antrajame Testamentuose; tačiau Trečiasis dabar sujungs ir ištaisys tai, ką žmonės iškraipė dėl pasirengimo ir supratimo stokos. Žmonija turės išstudijuoti mano žinią, kad, įsigilinusi į kiekvieno žodžio esmę, galėtų atrasti vieną idealą, vieną tiesą, vieną ir tą pačią šviesą, kuri ves ją į sudvasinimą. (348, 26)
11. Aš jums atskleidžiu tai, ko mokslininkas negali jūsų išmokyti, nes to nežino. Jis miegojo savo žemiškoje didybėje ir nesikėlė pas Mane trokšdamas Mano išminties.
12 Dvasininkų, kurie įvairiose sektose ir religinėse bendruomenėse turėtų mokyti dvasinių žinių, kurios yra dvasios didybė ir turtingumas, širdys užsidarė.
13 Aš mačiau, kad Įstatymas ir Mokymas, kurį palikdavau žmonijai praeityje, buvo paslėpti ir pakeisti apeigomis, išoriniais kultais ir tradicijomis; Aš mačiau, kad Įstatymas ir Mokymas, kurį palikdavau žmonijai praeityje, buvo paslėpti ir pakeisti apeigomis, išoriniais kultais ir tradicijomis; Aš mačiau, kad Įstatymas ir Mokymas, kurį palikdavau žmonijai praeityje, buvo paslėpti ir pakeisti apeigomis, išoriniais kultais ir tradicijomis
14 O jūs, kurie giliai suprantate, kad šio žodžio esmė yra ta pati, kurią Izraelis gavo ant Sinajaus kalno ir kurią minios žmonių išgirdo iš Jėzaus lūpų "antrojoje eroje", tegul jūsų Dievo garbinimas ir jūsų darbai moko, kad negalima pamiršti dieviškojo Įstatymo dėl to, kad būtų laikomasi kvailų tradicijų, kurios nepadeda dvasiai. (93, 10 – 13)
15 Priminiau jums vardus savo pasiuntinių, per kuriuos gavote pranešimus, įsakymus, pranašystes ir mokymus.
16 Taip sujungiau visų ankstesnių mokymų turinį į vieną mokymą.
17 Spiritualizmas - tai palikimas, kuriame trys Testamentai sujungti į vieną dvasinę knygą. (265, 62 - 64)
18. Ši Doktrina, vadinama dvasine, nes ji atskleidžia dvasinius dalykus, yra žmogui nubrėžtas kelias, kuriuo eidamas jis pažins, tarnaus ir mylės savo Kūrėją. Tai "knyga", kuri moko žmones mylėti savo Tėvą artimo meilėje. Dvasingumas - tai įstatymas, reikalaujantis gėrio, tyrumo ir tobulumo.
19 Pareiga paklusti šiam įstatymui tenka visiems, tačiau niekas nėra verčiamas jam paklusti, nes kiekvienas protas turi valios laisvę, todėl jo kova ir visi jo darbai gali būti laikomi jo nuopelnais, kai jis bus teisiamas.
20 Tad pripažinkite, kad ši Doktrina yra Dieviškosios Meilės liepsna, kuri nuo pirmojo iki paskutiniojo mano vaiko visus apšvietė ir suteikė jiems šilumos. (236, 20 - 22)

Dvasios doktrinos ir Jėzaus mokymo ryšys

21 Dvasios doktrina nėra teorija, tai praktinis mokymas, skirtas tiek žmogaus, tiek dvasios gyvenimui. Nėra jokio kito išsamesnio ir tobulesnio mokymo už jį. Ji lydi jus dar prieš ateinant į žemę, ji lydi jus per visą jūsų dienos darbą šiame pasaulyje ir susijungia su jūsų dvasia, kai ji grįžta į savo ankstesnius namus.
22. Ne aš pašalinsiu iš jūsų pamaldų liturgiją ir tradicijas - tai bus žmogaus dvasia, kuri nevalingai pakyla virš savo senų idėjų, kai reikia didesnės šviesos, nušviečiančios jo

tobulėjimo kelią. Netrukus žmogus supras, kad vienintelis dalykas, kurį jis gali pasiūlyti Dievui, yra meilė, nes meilė reiškia gerumą, gailestingumą, išmintį ir teisingumą.
23 Spiritualizmas nepanaikina nė vieno iš Kristaus kadaise paskelbtų žodžių. Jei taip nebūtų, ji neturėtų savęs taip vadinti, nes prieštarautų tiesai. Kaip šis žodis galėtų tam prieštarauti, juk jį taria tas pats Mokytojas. Jei iš tiesų įsigilintumėte į šios doktrinos prasmę, pamatytumėte, kad šiandienos Mano žodis yra viso to, ką kadaise sakiau, paaiškinimas arba paaiškinimas. Todėl dabartinė ir būsimoji žmonija gali suprasti daugiau nei ankstesnės kartos, taigi ir vykdyti Įstatymą grynesniu, aukštesniu ir tikresniu būdu.
24. Jei atidžiai stebėsite savo bičiulių religijos praktikavimą, pamatysite, kad tai, kas anksčiau buvo jų garbinimo objektas, dabar jie kontempliuoja be vidinės simpatijos. Taip yra dėl to, kad dvasia pabunda pati iš savęs ir trokšta to, kas ją iš tiesų maitina. Todėl sakau jums, kad išorinis šios žmonijos garbinimas turi išnykti. (283, 27 - 30)
25 Šioje kuklioje ir paprastoje, bet Dieviškosios šviesos kupinoje knygoje žmonės ras visų savo abejonių išaiškinimą, atras mokymų, kurie ankstesniais laikais buvo atskleisti tik iš dalies, užbaigimą, ras aiškų ir paprastą būdą aiškinti visa tai, kas senoviniuose tekstuose paslėpta alegorijomis.
26. Kas, gavęs šią dvasinę žinią, įsitikins jos turinio tikrumu ir pradės kovoti su pojūčių troškimu, stabmeldyste ir fanatizmu, apvalydamas savo protą ir širdį nuo visų šių nešvarumų, tas išlaisvins savo dvasią ir įgis džiaugsmo bei ramybės, nes dabar galės kovoti, kad gautų jo laukiančią amžinybę. Tačiau tie, kurie ir toliau laikosi savo išorinio garbinimo, kurie atkakliai myli tai, kas priklauso pasauliui, ir kurie netiki dvasios atsiskleidimu ar vystymusi, - iš tiesų sakau jums, jie atsiliks ir lieja ašaras, kai suvokia savo atsilikimą ir neišmanymą. (305, 4 - 5)

Argumentai dėl naujo žodžio

27. Jei Mano mokymas jums atrodo toks keistas, kad manote, jog niekada negirdėjote tokių žodžių, nors Mane pažįstate, sakau jums, kad jūsų nuostaba kyla dėl to, kad nesugebate ištirti esmės to, ką jums apreiškiau praeityje. Dėl šios priežasties ši doktrina jums gali atrodyti keista ar nauja, nors iš tikrųjų ši šviesa visada buvo jūsų gyvenime. (336, 36)
28. Mano doktrina šiuo metu, kaip ir Antrajame, sukrės žmoniją. Lobistai turės susidurti su teisingumu. Melas nusimes savo kaukę, ir tiesa nušvis. Tiesa nugalės šį pasaulį gaubiantį melą.
29. Žmogus sugebės suvokti ir pripažinti visa, kas turi proto ir tiesos; tačiau visa, kuo jis buvo priverstas tikėti, net jei to nesuprastų, jis pats atmes. Todėl mano mokymas plis, nes jis skleidžia šviesą, kurios reikia žmonėms. Jums tenka didžioji šio darbo dalis - atskleisti savo bičiuliams jo pradžią ir tikslą. (237, 28 -29)
- *Meksikos auditorija*
30 Žmonija trokšta mano žodžio, mano tiesos. Žmonės reikalauja ir trokšta šviesos savo protui, reikalauja teisingumo ir tikisi paguodos. Tai lemiamas metas. Iš tiesų sakau jums: daugelis idėjų, teorijų ir net dogmų, kurios šimtmečiais buvo laikomos tiesomis, kris ant žemės ir bus atmestos kaip klaidingos. Su fanatizmu ir stabmeldyste kovos ir ją išnaikins tie, kuriuos ji labiausiai įtraukė ir surišo. Dievo mokymai bus suprasti, jų šviesa, turinys ir esmė bus suvokti ir pajausti.
31 Kai po išbandymų, kurių metu jie patirs didelę sumaištį, mokslininkų galvose taps šviesu ir jie išgirs savo dvasios balsą, jie atras tai, apie ką nė nesvajojo.
32 Ir vėl jums sakau: "Žiūrėkite! Nes tuo metu, kai kils konfliktas tarp tikėjimų ir doktrinų, religijų ir mokslų, daugelis žmonių manys, kad jų knygų suteiktos žinios bus ginklas, kuriuo jie galės nugalėti Mano naujuosius mokinius, žinodami, kad su savimi neturite knygų. (150, 11 - 13)
33 Aš jums, mokiniai, sakiau, kad susidursite su didžiosiomis bažnyčiomis ir mažesnėmis sektomis, bet nebijokite nei vienų, nei kitų. Tiesa, kurią jums patikėjau, yra akivaizdi, Žodis, kurio jus mokiau, iš išorės aiškus ir paprastas, bet savo prasme gilus iki begalybės, ir tai yra stiprūs ginklai, kuriais jūs kovosite ir nugalėsite.
34. Bet sakau jums: žemėje sukils materializmo ir netikėjimo kupina tauta, kad paneigtų jūsų teisę vadintis Izraeliu, kad paneigtų jūsų liudijimą, jog matėte atnaujintą Mesijo atėjimą, ir ta tauta yra žydų tauta. Ar apie tai nepagalvojote? Ta tauta laukia savo Mesijo, savo Gelbėtojo, kuris įvykdys jai

teisingumą ir vėl iškels ją virš visų žemės tautų. Ta tauta žino, kad Aš visada pas ją ateidavau, ir šį "Trečią kartą" ji sakys: "Kodėl Dievas turi ateiti pas kitą tautą?" - Bet štai čia yra Mano mokymai! (332, 10)
35. Ši dvasinė bendruomenė čia gyvena nepripažinta. Pasaulis nieko nežino apie jūsų egzistavimą, galingieji į jus nekreipia dėmesio, tačiau artėja kova tarp spiritualistų ir krikščionių, tarp spiritualistų ir žydų. Ši kova būtina, kad mano doktrina būtų pristatyta visai žmonijai. Tada Senasis Testamentas bus sujungtas su Antruoju ir Trečiuoju Testamentu į vieną visumą.
36. Daugeliui iš jūsų tai gali atrodyti neįmanoma; man tai yra natūraliausia, teisingiausia ir tobuliausia. (235, 63 - 64)

Didžioji tikrojo gyvenimo knyga
37 Mano Žodis liks užrašytas visiems laikams, iš jo sudarysite Trečiosios eros knygą, Trečiąjį testamentą, paskutinę Tėvo žinią, nes per visus tris amžius Dievas turėjo savo "aukso plunksnas", kad paliktų žmonijai savo Išmintį.
38 Mozė buvo pirmoji "auksinė plunksna", kuria Tėvas užrašė "Pirmosios eros" įvykius neištrinamomis raidėmis ant ritinio. Mozė buvo Jehovos "auksinė plunksna".
Šiuo terminu vadinami Dievo skelbimų dalyviai, kuriems teko užduotis stenografuoti Viešpaties žodį.
39. Tarp Mano apaštalų ir sekėjų "antrojoje eroje" Jėzus turėjo keturias "plunksnas": Mato, Morkaus, Luko ir Jono. Tai buvo dieviškojo Mokytojo "aukso plunksnos". Tačiau kai atėjo laikas Pirmąjį Testamentą sujungti su Antruoju meilės, pažinimo ir dvasinės pažangos saitais, jis tapo viena knyga.
40 "Trečiajame laike", kuriame vėl turite mano žodį, aš taip pat paskyriau "aukso plunksnas", kad jis būtų išsaugotas raštu.
41 Kai ateis laikas, jūs sudarysite vieną knygą, ir ši knyga, Trečiojo laiko knyga, atėjus laikui, taip pat bus sujungta su Antrojo ir Pirmojo laiko knyga, ir tada iš Trijų laikų apreiškimų, pranašysčių ir žodžių atsiras Didžioji gyvenimo knyga visų dvasinių būtybių pamokymui.
42. Tuomet žinosite, kad visi žodžiai - nuo pirmojo iki paskutiniojo - išsipildė tiesoje ir dvasioje, kad visos pranašystės buvo numatoma istorijos eiga, kurią Tėvas apreiškė žmonijai. Juk tik Dievas gali užrašyti įvykius, kurie įvyks. Kai pranašai kalbėjo, tai darė ne jie, o Dievas per juos.
43 Savo naujiesiems išrinktiesiems, kaip Mozei ir keturiems "Antrosios eros" mokiniams, suteikiau pakankamą pasirengimą, kad Mano žodis būtų užrašytas visiškai vientisas, aiškus ir teisingas, nes jis skirtas rytdienos kartoms; bet jei kas nors ketintų tą Knygą papildyti ar iš jos išbraukti, Aš pareikalausiu iš jūsų atsakomybės.
Šis įspėjimas susijęs su žodžio esme, reikšme, o ne raidėmis.
44. Dabar, mano mylimi vaikai, kas teikia reikšmės knygai, kurią pradedate rengti? Tiesą sakant, niekas! Bet ateis laikas, kai žmonija, kupina troškimo, kupina smalsumo, paprašys jūsų knygos, ir tada ji pabus, tyrinės mano žodį ir jį aptars. Šiame idėjų ginče išryškės šalys - mokslininkai, teologai ir filosofai. Tautoms bus atneštas Tavo Žodžio ir Išminties knygos liudijimas, ir visi kalbės apie mano mokymą. Tai bus naujo mūšio, žodžių, minčių ir ideologijų karo pradžia, bet galiausiai, kai visi tiesoje ir dvasioje pažins, kad Viešpats parašė Didžiąją gyvenimo knygą, jie apkabins vienas kitą kaip broliai ir mylės vienas kitą, kaip yra mano valia.
45. Kodėl "Pirmojoje eroje" Jehovos žodžio nepakako pasauliui suvienyti, o "Antrojoje eroje" Jėzaus mokymo nepakako? Kodėl neužtenka to, kad nuo 1866 m. skelbiu savo žodį, kad tautos mylėtų viena kitą ir gyventų taikoje? Būtina, kad trys knygos sudarytų vieną, kad šis žodis apšviestų visą pasaulį. Tada žmonija seks paskui tą šviesą, ir Babilono prakeiksmas bus panaikintas, nes visi žmonės skaitys Didžiąją tikrojo gyvenimo knygą, visi laikysis tos pačios doktrinos ir mylės vieni kitus dvasia ir tiesa kaip Dievo vaikai. (358, 58– 66).
1866-1884 m. Elijo dvasia kalbėjo per balso nešėjus, 1884-1950 m. pats Viešpats.

7 skyrius - Dvasios doktrinos poveikis ir reikšmė

Skelbimų poveikis
1 Čia, šio žodžio akivaizdoje, nėra žmogaus, kuris nedrebėtų savo vidumi ir išore, t. y. dvasia ir kūnu. Klausydamasis manęs jis galvoja apie gyvenimą, mirtį, dieviškąjį

teisingumą, amžinybę, dvasinį gyvenimą, gėrį ir blogį.
2 Girdėdamas mano balsą, jis jaučia savo dvasios buvimą ir prisimena, iš kur atėjo.
3 Per tą trumpą laiką, kai jis manęs klausosi, jis jaučiasi esąs viena su visais savo artimaisiais ir giliausioje savo esybės gelmėje atpažįsta juos kaip savo tikruosius brolius ir seseris, kaip brolius ir seseris dvasinėje amžinybėje, kurie jam yra dar artimesni nei tie, kurie yra tik pagal kūną, nes šis žemėje yra tik laikinai.
4. Nėra vyro ar moters, kurie, išgirdę Mane, nesijaustų Manimi laikomi. Todėl niekas nedrįsta slėpti ar užglaistyti savo dėmių mano akivaizdoje. Ir aš juos informuoju, bet nieko viešai neišduodu, nes esu teisėjas, kuris niekada neišduoda.
5 Sakau jums, kad tarp jūsų atrandu svetimautojų, vaikų žudikų, vagių, ydų ir negalių, kurios yra kaip raupsai ant nusidėjėlių sielos. Tačiau Aš ne tik įrodinėju jums savo žodžio tiesą parodydamas, kad galiu atskleisti jūsų širdies nusižengimus. Taip pat noriu įrodyti jums savo mokymų galią, duodamas jums ginklų nugalėti blogį ir pagundas, mokydamas jus, kaip atsinaujinti, ir žadindamas jūsų esybėje troškimą to, kas gera, kilnu ir tyra, ir visišką pasibjaurėjimą viskuo, kas negarbinga, netikra ir žalinga dvasiai. (145, 65 - 68)
6. Šiandien vis dar gyvenate niūriomis dienomis, kurios eina prieš šviesą. Ir vis dėlto, naudodamasi mažais jūsų migloto dangaus šviesuliais, ta Šviesa skverbiasi trumpalaikiais šviesos spinduliais, kurie pasiekia kai kuriuos žemės taškus, paliečia širdis ir priverčia dvasias sudrebėti bei pabusti.
7 Visi, kuriuos nustebino ši šviesa, sustojo pakeliui ir klausė: "Kas tu esi?" Aš jiems atsakiau: "Aš esu pasaulio Šviesa, esu amžinybės Šviesa, esu Tiesa ir Meilė. Aš esu Tas, kuris pažadėjo sugrįžti ir kalbėti su jumis, Tas, apie kurį buvo pasakyta, kad Jis yra Dievo "Žodis"."
8 Kaip Saulius kelyje į Damaską, jie pažemino visą savo išdidumą, nugalėjo puikybę ir nuolankiai palenkė veidus, kad savo širdimis man sakytų: "Mano Tėve ir Viešpatie, atleisk man, dabar suprantu, kad nesąmoningai Tave persekiojau!"
9 Nuo tos akimirkos šios širdys tapo mažaisiais sekėjais, nes šioje "Trečiojoje eroje" iki pat šios dienos tarp mano naujųjų mokinių neatsirado nė vieno apaštalo, kuris būtų taip atsidavęs, kaip tas, kuris mane taip persekiojo mano mokinių tarpe ir kuris vėliau taip karštai mane mylėjo. (279, 21 - 24)
10. Bažnyčios nugrimzdo į šimtmečius trukusį rutinos ir sąstingio miegą, o tiesa liko paslėpta. Tačiau tie, kurie pažįsta Jehovos įsakymus ir dieviškojo Mokytojo žodžius, turi atpažinti šiame balse, kuris šiuo metu jums kalba, pažadėtos šiems laikams Tiesos Dvasios balsą. (92,71)
11 Žinau, kad daugelis pasipiktins, sužinoję šį žodį; bet tai bus tie, kurie, sumišę mintyse, nenori matyti, kad žmoguje, be žmogiškosios prigimties, yra ir dvasinė būties dalis, arba tie, kurie, nors ir tiki žmogaus dvasia, bet, suvaržyti savo tradicijų ir įsitikinimų, neigia, kad egzistuoja be galo ilgas tobulėjimo kelias. dvasiai. (305, 65)
12 Aš paliksiu šiuos žodžius užrašytus, ir jie ateis pas mano mokinius ateityje, ir kai jie juos studijuos, ras juos šviežius, gyvus, ir jų dvasia suvirpės iš džiaugsmo, pajutusi, kad šiuo metu jiems kalba jų Mokytojas.
13 Ar manote, kad visa, ką jums kalbėjau, skirta tik tiems, kurie manęs klausėsi? Ne, mylimi žmonės, savo žodžiu kalbu už esančius ir nesančius, už šiandieną, rytojų ir visus laikus, už mirštančius, už gyvuosius ir už tuos, kurie dar tik gims. (97, 45 -46)

Žinios ir viltis iš naujojo žodžio

14. Aš esu meilės Žodis, kuris teikia paguodą kenčiančiam, sutrikusiam, verkiančiam, nusidėjėliui ir tam, kuris manęs ieškojo. Mano žodis yra gyvybės upė tose širdyse, kur jie numalšina troškulį ir nuplauna nešvarumus. Tai taip pat kelias, vedantis į amžino poilsio ir ramybės namus.
15. Kaip galite manyti, kad gyvenimo kova, jos aukos, sunkumai ir išbandymai baigsis mirtimi be teisingo atlygio amžinybėje? Todėl mano įstatymas ir mano mokymas su savo apreiškimais ir pažadais yra paskata, paglostymas ir balzamas jūsų širdyse per jūsų dienos darbus. Tik tada, kai nusigręžiate nuo mano mokymų, jaučiatės alkani ir silpni. (229, 3 - 4)
16 Iš savo dieviškos meilės žmonėms leidžiu jiems tyrinėti Mano kūrinius ir naudotis viskuo, kas sukurta, kad jie niekada neturėtų

pagrindo sakyti, jog Dievas yra neteisingas, nes slepia savo išmintį nuo savo vaikų.
17 Aš sukūriau jus, suteikiau jums laisvos valios dovaną ir ją gerbiau, nors žmogus piktnaudžiavo šia laisve, pažeisdamas mane ir išniekindamas mano Įstatymą.
18 bet šiandien aš leidžiu jam pajusti savo atleidimo malonę ir apšviečiu jo dvasią savo išminties šviesa, kad mano vaikai vienas po kito grįžtų į tiesos kelią.
19 Tiesos Dvasia, kuri yra mano šviesa, šviečia dvasioje, nes jūs gyvenate paskelbtaisiais laikais, kai kiekviena paslaptis jums bus išaiškinta, kad suprastumėte tai, kas iki šiol nebuvo tinkamai išaiškinta. (104, 9 - 10)
20. Aš apsireiškiau šiame žemės taške ir paliksiu savo žodį kaip dovaną visiems žmonėms. Ši dovana panaikins dvasinį žmonijos skurdą. (95, 58)
21 Aš išmokysiu visus tikrojo Dievo garbinimo būdo ir teisingo gyvenimo pagal dieviškąjį Įstatymą, kurio vykdymas yra vienintelis dalykas, už kurį Viešpats kiekvieną iš jūsų pagirs.
22. Pagaliau jūs, žmonės, sužinosite mano žodžio turinį arba prasmę. Tuomet sužinosite, kad mano doktrina yra ne tik dieviškasis balsas, kalbantis žmonėms, bet ir visų dvasių išraiška.
23 Mano žodis yra padrąsinantis balsas, laisvės šauksmas, gelbstintis inkaras. (281, 13 - 15)

Dievo žodžio galia

24 Mano doktrina ugdo žmogų visais jo būties aspektais: ji jautrina ir taurina širdį, žadina ir gilina protą, tobulina ir kelia dvasią.
Terminai "širdis" ir "dvasia" turi skirtingos Kristaus apraiškos
Reikšmė: "širdis" (ispaniškai "corazon") simbolizuoja žemiškąjį-žmogiškąjį, taip pat nuo kūno priklausomą sielos gyvenimą, su kuriuo susijusi psichologija, o "dvasia" (ispaniškai "espiritu") reiškia aukštesnįjį, amžinąjį būties aspektą, kuris savo "balsu" leidžiasi vedamas prigimtinės Dievo kibirkšties, sąžinės.
25 Išsamiai išstudijuokite mano mokymą, kad suprastumėte, kaip teisingai praktikuoti mano mokymą, kad jūsų vystymasis būtų harmoningas, kad neugdytumėte tik proto, nesiekdami dvasios idealų, kuriuos turėtumėte skatinti.
26. Visi jūsų būties gebėjimai mano žodyje gali rasti šviesų kelią, kuriuo eidami jie gali augti ir tobulėti iki begalybės. (176, 25 - 27)
27. Mano mokymas savo esme yra dvasinis, yra šviesa ir galia, kuri teka žemyn ir skverbiasi į jūsų dvasią, kad padarytų ją nugalėtoja kovoje su blogiu. Mano žodis skirtas ne tik ausims paglostyti, jis yra dvasios šviesa.
28. Ar norite klausytis Manęs dvasia, kad ji būtų maitinama ir naudotųsi šio mokymo prasme? Tada apvalykite savo širdį, išvalykite protą ir leiskite sąžinei jus vesti. Tada pamatysite, kad jūsų esybė pradės keistis ne tik dvasiškai, bet ir morališkai bei fiziškai. Dvasios pakilimas, kurį ji palaipsniui pasiekia per pažinimą, - tas tyrumas, kurį ji palaipsniui pasiekia, - atsispindės širdies jausmuose ir kūno sveikatoje.
29 Aistros vis labiau silpnės, ydos pamažu išnyks, fanatizmas ir neišmanymas vis labiau užleis vietą tikram tikėjimui ir giliam mano įstatymo pažinimui. (284, 21 - 23)
30. Ši doktrina, kurią žino tik nedaugelis ir į kurią žmonija nekreipia dėmesio, netrukus ateis kaip gydomasis balzamas visiems kenčiantiems, suteiks paguodos, uždegs tikėjimą, išsklaidys tamsą ir įžiebs viltį. Ji pakylėja jus virš nuodėmės, kančios, skausmo ir mirties.
31 Kitaip ir negali būti, nes aš, dieviškasis Gydytojas, pažadėtasis Guodėjas, jums tai apreiškiau. (295, 30 - 31)
32. Kai būsite peržengę ribas ir susitiksite su žmonėmis, kurie kenčia ir nusimena dėl to, kad negali turėti to, ko siekia pasaulyje, pamatysite, kaip jų materializmas kontrastuoja su mano mokinių pakilimu, kurių pasitenkinimas bus didelis, nes jų siekiai ir troškimai bus kilnūs, pagrįsti tvirtu įsitikinimu, kad šiame gyvenime viskas laikina.
33 Mano mokiniai kalbės pasauliui dvasingumo pavyzdžiais - gyvenimu, kuris stengiasi priartinti dvasią prie dieviškumo, užuot pririšęs ją prie netikrų pasaulio lobių.
34 Žinau, kad materialistai, sužinoję šį mokymą, ateinančiais laikais piktinsis, bet jų sąžinė jiems pasakys, kad mano žodis sako tik tiesą. (275, 5 - 7)
35. Didžiajame dienos darbe, kuris jūsų laukia, aš būsiu jūsų pagalbininkas. Mano doktrina sukels didžiulius sukrėtimus pasaulyje. Vyks dideli papročių ir idėjų pokyčiai, net gamtoje

įvyks permainų. Visa tai reikš žmonijos naujo amžiaus pradžią, o dvasios, kurias netrukus atsiųsiu į žemę, kalbės apie visas šias pranašystes, kad prisidėtų prie šio pasaulio atkūrimo ir pakilimo. Jie aiškins mano žodžius ir aiškins įvykius. (216, 27)
36 Šis "trečiasis laikas" yra prisikėlimo laikas. Dvasios buvo panašios į mirusiuosius, o kūnai - į jų kapavietes. Tačiau pas juos atėjo Mokytojas, kurio Gyvybės žodis jiems sakė: "Išeikite ir pakilkite į Šviesą, į laisvę!"
37 Kas iš jų nukreipė savo akis į
Jei žmogus atsiveria tiesai ir sugeba savo gyvenimą, darbus ir jausmus pakylėti į meilę artimui, jis nebelaikys šio pasaulio tremties vieta ar ašarų ir atgailos slėniu, nes vis labiau pajus tikrosios ramybės, kurią suteikia dvasios ramybė, malonumą.
38. Tokia išaukštinimo būsena šiame gyvenime bus tobulos ramybės ir šviesos, kuria dvasia mėgausis geresniuose pasauliuose, kur Aš pats ją priimsiu ir suteiksiu jai namus, vertus jos nuopelnų, atspindys. (286, 13)

Teologų ir materialistų reakcijos.
39. Neišsigąskite, kai jums bus pasakyta, kad tas, kuris jums kalbėjo šiuo metu, buvo gundytojas ir kad buvo pranašauta, jog ir jis darys stebuklus, kuriais pats trikdys ir klaidins išrinktuosius. Iš tiesų sakau jums: daugelis tų, kurie taip vertina mano apsireiškimą, bus iš tų, kurie iš tiesų tarnauja blogiui ir tamsai, nors jų lūpos stengiasi užtikrinti, kad jie visada skleidžia tiesą.
40. Nepamirškite, kad medis pažįstamas iš vaisių, ir aš jums sakau: Vaisius yra šis Žodis, kuris tapo girdimas virš šių balso nešėjų - paprastų širdžių vyrų ir moterų - supratimo. Pagal vaisius ir dvasinę pažangą tų, kurie jais naudojasi, žmonija pažins, koks medis esu aš.
41 Trejybės ir Marijos dvasinis darbas pradės plisti, sukeldamas tikrą nerimą daugeliui tų, kurie, įsitikinę, kad išstudijavo ir suprato tą mokymą, kurį anksčiau gavo iš Tėvo, pasidarė tušti dėl savo filosofijos ir mokslų žinių, nesuvokdami žmonijos pasiektos dvasinės evoliucijos.
42 Pabudę iš inercijos, jie pastebės, kaip šiandien mąsto ir jaučia žmonių protai, keiks tai, ką vadins "naujomis idėjomis", ir skleis žinią, kad šį judėjimą sukėlė Antikristas.
43 tada jie pasitelks Raštus, pranašystes ir Mano žodį, kurį daviau jums "Antrojoje eroje", ir bandys kovoti su Mano naujuoju pasireiškimu, Mano naujaisiais mokymais ir viskuo, ką jums pažadėjau ir šiandien vykdau.
44 Mano žodis pasieks Mano mokinių lūpomis ir per raštus net tuos, kurie nepripažįsta nieko, kas yra už materialaus pasaulio ribų arba kas yra už jų žinių ir sąvokų, kurias jie kadaise priėmė, ir jie vadins Mane netikru Dievu, nes Aš atnešiau jums šį žodį.
45 Bet kai tai išgirsite, jūsų tikėjimas nesugrius, nors jūsų širdis ir bus sužeista, nes vidiniu judesiu prisiminsite, kad jūsų Mokytojas jau buvo jums tai paskelbęs ir savo žodžiu padrąsinęs jus atlaikyti šiuos išbandymus.
46. Tačiau sakau jums: nors savo kelyje susidursite su apgaule, veidmainyste, prietarais, religiniu fanatizmu ir stabmeldyste, neturite nieko smerkti už jų nusižengimus. Mokykite juos mano žodžiu ir palikite šį klausimą man, kuris vienintelis gali jus teisti ir žino, kas yra netikras dievas, netikras Kristus, nedoras apaštalas, veidmainis fariziejus. (27, 32 - 35)
47. Prasidės idėjų, tikėjimų, religijų, doktrinų, filosofijų, teorijų ir mokslų karas, ir mano vardas bei doktrina bus visų lūpose. Dėl mano sugrįžimo bus diskutuojama ir jis bus atmestas, o tada didieji tikintieji pakils ir paskelbs, kad Kristus vėl buvo tarp žmonių. Tuo metu iš begalybės padrąsinsiu tas širdis ir darysiu stebuklus jų keliuose, kad sustiprinčiau jų tikėjimą. (146, 8)

Dvasios doktrinos poveikis
48. Mano šviesa, pasklidusi po pasaulį, lėmė, kad mano tiesos ieškoma kiekviename mokyme. Dėl šios priežasties vyrai elgiasi skirtingai.
49. Tai yra pranašystės išsipildymas. Kuris iš jų atspindi tiesą? Kas slepia alkaną vilką avies kailyje? Kas grynu drabužiu užtikrina savo absoliutų vidinį nuoširdumą?
50 Norint atrasti mano tiesą, reikia pasitelkti dvasingumą, nes žmonija pasidalijo į tiek tikėjimų ir pasaulėžiūrų, kiek jų atitiko žmogaus mąstymo raidą.
51 Taip susiformavo vis daugiau sektų ir denominacijų, ir jums bus labai sunku įvertinti, kiek tiesos yra kiekvienoje iš jų.

52 Mano mokymas apšviečia mintis ir žmonių idėjas, ir kiekvienas po truputį perpras pagrindus, kad galėtų tobulinti savo darbus ir nukreipti juos tobulesniu ir aukštesniu keliu.
53. Ateis laikas, kai kiekviena sekta ir bažnyčia tirs pati save, kad ieškotų to, kas priklauso mano darbui. Tačiau tam, kad rastų šį lobį, jiems reikės pakelti dvasią ir įsiklausyti į sąžinės balsą. (363, 4 - 8 ; 29)
54. Šioje žemėje yra daugybė religinių bendruomenių, bet nė viena jų nesuvienija žmonių ir nepriverčia jų mylėti vienas kitą. Šį darbą atliks mano dvasinė doktrina. Veltui pasaulis priešinsis šios šviesos sklidimui.
55. Kai Mano mokinių persekiojimas bus aršiausias, gamtos jėgos bus paleistos, bet jas nuramins šių Mano darbuotojų malda, kad pasaulis taptų jiems suteiktos valdžios įrodymu. (243,30)
56. Pasaulis bus sujaudintas, kai mano žodis bus išgirstas tautose, nes žmonių, pasirengusių šiam apreiškimui, dvasią sujaudins džiaugsmas ir kartu baimė. Tada tas, kuris nori pažinti tiesą, išsilaisvins iš materialistinių idėjų vergijos ir atsigaivins šviesiuose horizontuose, kurie atsiveria jo žvilgsniui. Tačiau tas, kuris atkakliai laikosi savo dvasinės tamsos ir kovoja prieš šią šviesą, vis dar gali tai daryti.
57. Širdies permaina į dvasingumą atneš draugystę ir brolystę tarp tautų. Tačiau jums būtina pasiruošti, nes susidūrimas bus didelis. Kai žmonės kyla į karus vieni prieš kitus, tai ne todėl, kad taip noriu aš, bet todėl, kad jie nesupranta Dievo įstatymo. (249, 47 - 48)
58. Atėjo visa apimančio teismo metas, ir visi darbai bei visos religinės bendruomenės bus Mano teisiamos. Žmogaus dvasia kils iš skausmo, nes viskas, kas netikra, bus atskleista, ir tik tiesa spindės. Žmonija pabus, ir tada žmonės man sakys: "Tėve, padėk mums, duok mums tikrą šviesą, kuri mus vestų". Ta šviesa ir pagalba bus Šventosios Dvasios mokymas, tai bus mokymas, kurį jums daviau ir kuris taip pat priklauso jiems visiems, nes Aš esu visų Tėvas. (347, 27)

Naujojo apreiškimo žodžio reikšmė

59 Atrodo, kad šiame apreiškime nėra nieko didingo, bet ateityje pamatysite, kokią reikšmę jis turės žmonijai.

60. Tarp šių žmonių yra įvairiausių mokinių; vieni nujaučia šio Darbo didybę ir jau dabar jaučia sukrėtimą, kurį jo pasirodymas sukels pasaulyje; kiti pasitenkina tikėjimu, kad tai geras kelias, taip pat yra tokių, kurie negali atrasti šios Doktrinos didybės ir abejoja jos pergale bei įžengimu į žmonių širdis. Sakau jums, tai brangakmenis, kurį jums patikėjau ir kurio dieviškos šviesos spindulių nenorėjote atpažinti, nes nesupratote Mano mokymo. Esu jums sakęs, kad šviesa ryškiausiai šviečia būtent tamsoje, todėl šiuo materializmo ir nuodėmės laikotarpiu pamatysite, kaip tiesa, kurią jums atnešiau, suspindės visu savo ryškumu.
61 Nepamirškite, kad net Jo laikais buvo abejojama Kristaus žodžiu, nes žmonės Jėzų vertino pagal jo kilmę ir drabužius, sužinoję, kad Jis buvo dailidės iš Nazareto ir vargšės moters sūnus, - kuris vėliau iškeliavo su vargšų Galilėjos žvejų būriu, skelbti doktriną, kuri jiems atrodė keista - jie negalėjo patikėti, kad šis keliaujantis pamokslininkas, kuris vaikščiojo iš kaimo į kaimą, rodydamas savo skurdžius drabužius, yra karalius, kurį Viešpats pažadėjo Izraelio tautai.
62. Pateikiu jums šias nuorodas, nes žmonės ieško išorinio spindesio, kuris apakina jusles, kad galėtų patikėti didybe to, kas matoma ir jaučiama tik dvasia.
63. Turėjau pralieti savo kraują, atiduoti gyvybę ir prisikelti, kad žmonės atvertų akis. Kokią taurę dabar turi gerti Mano Dvasia, kad tikėtumėte į Mane? Žmonija: Ko nepadaryčiau, kad pamatytum, jog esi išgelbėtas? (89, 68-69 & 71-73)
64. Kas teigia, kad mano mokymas kelia pavojų materialinei žmonijos pažangai, labai klysta. Aš, visų Mokytojų Mokytojas, rodau žmonijai kelią į tobulėjimą ir tikrąją pažangą. Mano žodis kalba ne tik dvasiai, bet ir protui, protui ir net jausmams. Mano mokymas ne tik įkvepia ir moko jus dvasinio gyvenimo, bet ir įneša šviesos į kiekvieną mokslą ir visus kelius. Nes mano mokymas neapsiriboja vien tik visų dvasinių būtybių nukreipimu į namus, esančius anapus šios egzistencijos, jis taip pat pasiekia žmogaus širdį ir įkvepia jį gyventi malonų, humanišką ir naudingą gyvenimą šioje planetoje. (173, 44)
65. Trečioji era, kurioje dabar gyvenate, yra didžiųjų paslapčių atskleidimo metas.

Mokslininkai ir teologai turės pakoreguoti savo žinias, atsižvelgdami į tiesą, kurią šiuo metu jums atskleidžiu.
66. Tai laikas, kai žmonės atvers akis Mano išminties šviesai, šviesai, kurią Aš paverčiau mokymu, kad per ją dvasiškai pakiltumėte į tikrąjį gyvenimą. (290,51 - 52)
67. Žmonės bandys paneigti Mano apreiškimo tiesą, bet faktai, įrodymai, įvykiai kalbės ir liudys šią tiesą, kuri sklis iš Mano žmonių lūpų kaip didžioji "Trečiosios eros" žinia. Be to, per raštus Mano doktrina plis visame pasaulyje, nes tai yra leistina priemonė, kurią Aš įkvėpiau nuo pat pirmųjų laikų, Mano pasiuntiniai. Aš tik noriu, kad jūs saugotumėte Mano tiesą ir perduotumėte ją širdims gryniausiu ir paprasčiausiu būdu. (258, 6)
68. Toje "Antrojoje eroje" Mano atėjimu kaip žmogaus tikėjo tik nedaugelis širdžių. Vis dėlto vėliau žmonija nusprendė, kad Gelbėtojo gimimas yra naujos eros pradžia. Taip pat tuo metu mano apsireiškimo jums pradžia, t. y. mano atėjimas Šventosios Dvasios pavidalu, rytoj bus nustatyta kaip kito amžiaus pradžia.
69. Įsiklausykite, ką jums sako Kristus, dieviškosios Meilės įsikūnijimas: taika geros valios žmonėms, tiems, kurie myli tiesą ir sėja meilės sėklas. (258,41 - 43).

8 skyrius - Naujosios Kristaus Bažnyčios, mokiniai, apaštalai ir Dievo pasiuntiniai

Šviesa ir šešėlis Apreiškimo bažnyčiose
1 Jei būčiau davęs savo žodį visoms tautoms, dauguma jį atmestų, nes žmonių tuštybė, materializmas ir netikra didybė nepriimtų doktrinos, kuri kalba apie sudvasinimą, nuolankumą ir brolybę. Pasaulis dar nepasirengęs suprasti Meilę, todėl ne visi galėjo priimti mano buvimą šiuo pavidalu.
2 Kaip tada Kristus pasirinko uolėtą olą, kad gimtų žmogumi, taip ir šiandien aš atradau šį žemės kampelį, pasirengusį Mane išgirsti ir panašų į olą ir ėdžias, kurios tą palaimingą naktį priėmė Dievo Sūnų. (124, 13 - 14)
3 Šios paprastos tautos, kuri eina savo keliu be dvasininkų, kurie jai vadovauja, ir garbina Mane be ceremonijų ir simbolių, pavyzdys bus kvietimas, pažadinantis tuos, kurie vis dar miega savo šimtmečių naktyje, ir paskatins daugelio Mano vaikų atsinaujinimą ir apsivalymą. (94, 39)
4. Mano mokymo šešėlyje nebus pastatyti sostai, iš kurių pašlovinti žmonės galėtų valdyti savo bičiulių dvasias. Niekas nebus karūnuotas ar apgaubtas purpurine mantija, kad užimtų Viešpaties vietą, taip pat nepasirodys išpažinėjai, kurie spręstų, atleistų, pasmerktų ar nuspręstų dėl žmonių darbų. Tik aš vienas galiu teisti dvasią iš teisingo ir tobulo teismo krėslo.
5 Galiu siųsti žmones taisyti, mokyti ir vadovauti, bet nesiųsiu nieko teisti ir bausti. Siunčiau vyrus, kurie buvo žmonių ganytojai, bet ne valdovai ar tėvai. Vienintelis Tėvas pagal Dvasią esu aš. (243, 13 - 14)
6 Per tą laiką išugdysiu žmones, kurie tikrai laikysis mano Įstatymo, mylės tiesą ir mylės savo artimą. Šie žmonės bus tarsi veidrodis, kuriame kiti galės matyti savo padarytas klaidas. Jis niekam nebus teisėjas, bet jo dorybės, darbai ir dvasinis pareigos vykdymas palies dvasią visų tų, kurie eis jo keliu, ir jie nurodys kaltes visiems, kurie pažeidžia mano įstatymą.
7 Kai ši tauta taps stipri ir gausi, ji patrauks kaimynų dėmesį, nes jos darbų tyrumas ir garbinimo nuoširdumas stebins žmones. Tada žmonės paklaus: "Kas yra tie, kurie, neturėdami šventyklų, moka taip melstis? Kas išmokė šias minias maldingai garbinti savo Dievą, nejaučiant poreikio statyti altorius savo garbinimui? Iš kur atsirado šie keliaujantys pamokslininkai ir misionieriai, kurie, kaip paukščiai, nei sėja, nei pjauna, nei verpia, ir vis tiek egzistuoja?"
8 Tada Aš jiems pasakysiu: "Šios vargšės ir nuolankios tautos, kuri uoliai laikosi mano Įstatymo ir yra tvirta prieš pasaulio aistras, niekas nesukūrė. Šios minios, kurios džiaugiasi darydamos gera, kurias apšviečia įkvėpimas ir kurios neša į širdis taikos žinią bei gydomojo balzamo lašą, nebuvo mokomos jokios žemės kultinės bendruomenės mokytojų ar dvasininkų. Iš tiesų sakau jums: šiuo metu jūsų pasaulyje nėra nė vieno žmogaus, kuris galėtų mokyti Dievo garbinimo tikru dvasingumu. Ne apeigų ar ceremonijų puošnume, ne turtuose ar žemiškoje galybėje glūdi tiesos šaknys, kuri, būdama nuolanki, ieško savo šventyklos tyrose, kilniose, nuoširdžiose, tiesą mylinčiose širdyse. Kur tos širdys? (154, 12 – 14)

9. Aš pašaukiau daugelį savo vaikų, kad duočiau jiems skirtingas užduotis, skirtingas užduotis šiame darbe, ir daviau jas jums pagal jūsų pažangą ir talentus. Iš jų visų kartu suformavau savo tautą, savo naująją apaštalų bendruomenę.
10 Kai kuriems pavedžiau vadovų pareigas, o kad jų darbas nebūtų sunkus ir varginantis, suskirsčiau žmones į bendruomenes.
11 kitiems patikėjau balso nešėjo dovaną, kad perduotų mano įkvėptą žmogaus žodį šioms minios, susirinkusioms priimti šį stebuklą; patikėjau balso nešėjo dovaną kitiems, kad perduotų mano įkvėptą žmogaus žodį šioms minios, susirinkusioms priimti šį stebuklą.
12 Kai kuriems suteikiau aiškiaregystės privilegiją, kad jie taptų pranašais ir tarpininkaudami skelbtų, kas turi įvykti.
13 "Stulpų" užduotis skirta tiems, kurie turi palaikyti žmones jų piligriminėje kelionėje ir būti pagalba Bažnyčios vadovams, padėdami nešti kryžiaus naštą kartu su minia klausytojų.
14 Kiti buvo apdovanoti tarpininkavimo dovana, ir jie buvo išmokyti kaip dvasinio pasaulio įrankiai, kad perduotų jo žinią, mano darbo paaiškinimą, taip pat kaip gydomojo balzamo, paguodos ligoniams turėtojai, kad savo sveiku dvasiniu spinduliavimu kartu suteiktų gailestingumą vargstantiems.
15 "Auksine plunksna" pavadinau tą, kuris rašo į knygą, kurią tau paliksiu, mano apreiškimus, mokymus ir šio laiko pranašystes.
16 "Pamato akmens" pareigas suteikiau tiems, kurie turi būti tvirtumo, stabilumo ir stiprybės pavyzdys tautoje. Jų žodis, patarimas ir pavyzdys žmonėms bus nekintantis kaip uola.
17. Tačiau dabar, kai šis Mano apsireiškimo laikotarpis eina į pabaigą, kreipiuosi į visas tarnybas, o visiems, kurie yra išrinkti tokioms didelėms užduotims, skelbiu kvietimą, kad jie galėtų nuodugniai mokytis ir sužinoti savo darbų rezultatus. Šią apmąstymų valandą palaikau visus. (335, 27 – 28)
18 kaip ir visais laikais, buvo daug pašauktųjų ir mažai išrinktųjų, nes Aš renkuosi tik tuos, kurie laiku pasirengę atlikti savo užduotį, o kitiems duodu šviesą, kad jie žinotų, kaip laukti laiko, kai ir jie bus išrinkti.
19. Kiek daug žmonių, kurie tik buvo pašaukti, bet dar nebuvo atėjęs laikas juos pasirinkti misijai, atsidūrė tarp mano mokinių ir darbininkų, bet jų dvasia nebuvo pakankamai išsivysčiusi, kad galėtų nešti šio kryžiaus naštą, o protas - pakankamai šviesus, kad priimtų mano įkvėpimą! Ką daugelis iš jų darė būdami išrinktųjų gretose: piktžodžiavo, nuodijo atmosferą, užkrėtė kitus savo blogais polinkiais, melavo, sėjo nesantaiką, pasisavino mano vardą ir dvasines dovanas, kurias suteikiau savo mokiniams.
20. Niekas nesistengia išsiaiškinti, kurie iš jų yra, nes jūs to negalėtumėte padaryti. Tik Mano skvarbi teismo akis jų nepaleidžia iš akių, ir Aš leidžiu savo žodžiui įeiti į jų sąžinę, sakydamas jiems: "Budėkite ir melskitės, kad laiku atgailautumėte dėl savo nusikaltimų, nes jei tai padarysite, pažadu jums, kad dvasiškai greitai pasodinsiu jus prie savo stalo ir švęsime susitaikymo ir atleidimo šventę. (306, 53 - 55)
21 Štai tiesa: ne visi myli vieni kitus mano darbe, nors jam priklauso, ir ne visi jį supranta. Todėl galiu pasakyti, kad vieni priklauso mano darbui, o kiti - jų.
22. Tie, kurie seka Manimi iš meilės, myli Mano Žodį, nes žino, kad Jis pataiso juos, jų nesužeisdamas, ir parodo jų klaidas, jų neatskleisdamas. Dėl to jie atkakliai tobulina savo veiksmus.
23. Tie, kurie, užuot siekę šio tobulumo, siekia tik pagyrimo, pranašumo jausmo, liaupsių ar pragyvenimo šaltinio, užuot siekę dvasios tobulumo, nepakenčia Mano žodžio, kai Jis parodo jų ydas. Tuomet jie turi sukurti darbą, kuris skirtųsi nuo manojo, kur jie galėtų laisvai vykdyti savo valią. Jie dar nesuprato, kad vienintelis dalykas, kurį klausytojai turi daryti per Mano skelbimus, - tai klausytis Manęs su didžiausiu pakilimu, kad vėliau galėtų išaiškinti Mano žinią. (140, 72 -74)
24. Aš sakiau, kad ateis sumaišties, nepaklusnumo metas, kai "darbininkas" pakils ir pareikš, kad mano skelbimas per žmogaus intelektą nesibaigs. Bet ateis laikas, kai mano žodis išsipildys, net jei žmogus ir norės pasipriešinti mano valiai.
25. Kiek daug klaidų kelyje padarė daugelis tų, kuriems patikėjau misiją ir malonę. Kiek daug nesupratimo matau tarp savo vaikų po 1950 metų.
26 Dėl nesupratingumo ir kvailumo žmogus atmeta mano padedančią meilę, autoritetą ir malonę ir atsiskiria nuo tikrojo įstatymo, harmonijos ir tiesos kelio.

27. Izraelis vėl bus susiskaldęs iš giminės į giminę, vėl bus susiskaldęs ir norės paminti tyrą ir švarų Įstatymą, kurį įdaviau į jo rankas; vėl Izraelis ieškos ankstesnių kelių ir pasiners į stabmeldystę bei fanatizmą. Ji pasuks į sektas ir pasiners į sumaištį, į tamsą, vaišinsis maloniais ir melagingais žodžiais, kuriuos jai pasiūlys žmogus.
28. Kai Bažnyčia ir sektantai matys, kad Izraelis susiskaldęs, kad Izraelis neigia vienas kitą ir yra silpnas, jie ieškos priežasčių, kaip užgrobti neįkainojamos vertės brangakmenį, pasiimti sau Naujosios Sandoros skrynią ir rytoj sakyti, kad jie yra tikrieji Dievo pasiuntiniai tarp žmonijos ir Mano dieviškumo atstovai. (363, 47 – 49,51 , 57)

Raginimai klausytojams apie Dvasios veikimą
29. Noriu, kad pasibaigus mano skelbimui aiškiai suprastumėte, kas yra ši Doktrina, kad galėtumėte teisingai ja vadovautis, nes iki šiol tarp minios žmonių, kurie girdėjo mano žodžius, neatsirado tikrų spiritualistų. Iki šiol jūs praktikavote ne dvasingumą, o tik savo sampratą apie tai, kas yra mano Darbas, o tai toli gražu nėra tikrasis dvasingumas.
30 Turite būti stiprūs, kad pripažintumėte sau, jog paklydote; turite susivokti, kad pagerintumėte savo įpročius, ir uoliai stengtis, kad šio mokymo tiesa ir tyrumas spindėtų tarp jūsų.
31 Nebijokite keisti savo garbinimo ir kulto formų išorinės dalies, jei tik neiškreipiate mano mokymo esmės. (252, 28 - 30)
32 Išnaudokite likusį laiką,
klausytis mano mokymo, kad jis pripildytų jus šviesos ir malonės, kad žengtumėte tvirtą žingsnį dvasingumo link - žingsnio, kurio nežengėte, nes toliau laikėtės materializmo ir klaidų kulto.
33. Iki šios dienos jums trūko tikėjimo atsisakyti savo figūrų, apeigų ir simbolių ir dvasiškai ieškoti Manęs begalybėje. Jums pritrūko drąsos būti dvasingais, todėl susikūrėte tariamą dvasingumą, už kurio slepiate savo materializmą ir klaidas.
34. Nenoriu, kad būtumėte veidmainiai, bet nuoširdūs ir teisingi. Štai kodėl kalbu su jumis labai aiškiai, kad galėtumėte kruopščiai išvalyti savo gyvenimus ir parodyti pasauliui šio Darbo tiesą. Jūs vadinate save spiritualistais? Tuomet iš tiesų taip ir būkite. Nekalbėkite apie Mano doktriną, kol darote visiškai priešingus dalykus, nes tada tik klaidinsite žmones savo darbais.
35 Visų pirma žinokite, kas yra mano darbas, ką reiškia mano įstatymas, kokia yra jūsų užduotis ir kaip ją turite atlikti, kad, jei neturite savo kelyje vadovo, kuris būtų vertas vadovauti jūsų žingsniams, vadovautumėtės sąžine ir žiniomis, kurias įgijote iš mano mokymo. Taigi neturėsite ką kaltinti dėl bet kokio nesusipratimo ar klaidos. (271, 27 - 30)
36. Nuo pat mano apsireiškimo per žmogaus protą pradžios mano valia buvo, kad jūs praktiškai pasinaudotumėte savo dvasinėmis dovanomis ir pradėtumėte savo dvasinę misiją, kad, atėjus mano išėjimo dienai, jau būtumėte nuėję dalį kelio ir nesijaustumėte per silpni pradėti vykdyti tokią sunkią misiją.
37. Kai kurie žinojo, kaip aiškinti Dieviškąją mintį, ir stengėsi ją įgyvendinti. Tačiau yra ir tokių, kurie neteisingai supranta šio darbo prasmę, ir tokių yra dauguma.
38. Tai yra klaidos, kurioms aš prieštarauju tarp čia esančių žmonių, nes nenoriu, kad žmonija tyčiotųsi iš tų, kurie taip ilgai buvo mokomi. (267, 65 - 67)
39. Kol vieni domėjosi tik mano žodžio prasme ir visada troško savo dvasios pažangos ir tobulėjimo, kitiems labiau patiko išorinis garbinimas. Taip pat pirmieji džiaugėsi, kai gavo mokymus apie dvasingumą, o antrieji buvo sutrikę, kai buvo paminėtos jų klaidos.
40 Aš vienas žinau, kas turės atsakyti prieš Mane už viską, kas turėjo būti žinoma per Mano balso nešėjus ir kas buvo nuslėpta (270, 8-9).
41 Pagalvokite ir pamatysite, kad jums reikalinga dvasinė santarvė, kurią pasieksite, kai pakilsite virš savo aistrų ir valdingumo.
42 Kaip galima pasiekti taiką, jei kiekvienas skelbia, kad jo nuomonė yra vienintelė teisinga, ir tuo pat metu kovoja prieš kito nuomonę kaip klaidingą?
43 Fanatizmas yra tamsa, aklumas, neišmanymas, ir jo vaisiai niekada nebus šviesūs. (289, 8 - 10)
44 Iš tiesų sakau jums: jei nesusivienysite, kaip yra Mano valia, žmonija jus išsklaidys ir išstums iš savo tarpo, kai pamatys, kad jūsų gyvenimas skiriasi nuo to, kurį skelbiate.
45 Kas bus, kai žmonės sužinos, kad kiekvienoje bendruomenėje yra skirtinga

pamaldumo forma ir skirtingas mano mokymo praktikavimo būdas?
46. Pavedu jums paskutiniuosius trejus savo apsireiškimo metus, kad dirbtumėte dėl šios tautos suvienijimo - suvienijimo, apimančio tiek dvasinius, tiek išorinius dalykus, kad jūsų darbas, kupinas darnos ir vienybės, būtų didžiausias įrodymas, jog jus visus skirtingose susirinkimo vietose ir skirtingose šalies dalyse mokė vienas Mokytojas: DIEVAS. (252, 69 - 71)

Tikroji mokinystė, naujieji apaštalai
47. Nesistenkite apriboti šio Visuotinio ir begalinio Darbo ir nenustatykite ribų savo dvasiniam tobulėjimui, nes kuo labiau pasinersite į gerų darbų ir studijų kelią, tuo didesnių apreiškimų gausite. Matysite, kaip Dieviškasis kūrinys kyla iš pačių nereikšmingiausių dalykų, matysite, kaip jis reiškiasi visame, kas sukurta, ir pajusite, kaip jis pulsuoja jūsų esybėje.
48. Tokio paprastumo mokau dvasingumo mokinį, kad ir jis būtų paprastas kaip jo Mokytojas. Mokinys turi įtikinti ir atversti savo žodžių tikrumu ir darbų galia, nesistengdamas nieko sužavėti paslaptingomis galiomis ar nepaprastais gebėjimais.
49. Tikrasis mokinys bus didis savo paprastumu. Jis supras savo Mokytoją ir tuo pat metu pats bus suprastas savo bičiulių. (297, 15 - 17)
50 Jėzaus mokinys yra tas, kuris nugali žodžiu, įtikina ir paguodžia, pakelia ir pažadina, padaro nugalėtoją nugalėtoju sau pačiam ir nelaimėms.
51. Kristaus apaštalas negali širdyje nešiotis savanaudiškumo, galvodamas tik apie savo kančias ar vargus. Jis nesirūpina savais ir galvoja apie kitus, visiškai pasitikėdamas, kad nieko neapleido, nes Tėvas tuojau pat padeda tam, kuris paliko savuosius ir atsidavė Viešpaties vaikui, kuriam reikia dvasinės pagalbos. O tas, kuris pamiršta save, kad atneštų artimui vilties šypseną, paguodą jo liūdesiui, balzamo lašą jo skausmui, grįžęs randa savo namus apšviestus palaimos, džiaugsmo ir ramybės šviesos. (293, 32 - 33)
52 Prie mano stalo šiuo metu vyras ir moteris bus apaštalai; prie šio stalo aš įdėsiu jūsų dvasią.
53 Šiais laikais dvasininkų vėliavą aukštai iškėlė moterys, kelyje palikdamos apaštalo pėdsaką ir uoliai laikydamosi Viešpaties įstatymo.
54. Mano naujajame apaštalavime moteris bus šalia vyro, ir nebus jokio ypatingo amžiaus tarnauti Man: tai darys ir suaugęs, ir vaikas ar senelis, ir jauna mergaitė, ir motina. Dar kartą sakau, kad ieškau tavo dvasios ir kad ji jau seniai paliko savo vaikystę. (69, 16 u. - 17o.)
55. Jei Antrojoje eroje jums sakiau, kad Mano karalystė ne iš šio pasaulio, tai šiandien jums sakau, kad ir jūsų karalystės čia nėra, nes šis pasaulis, kaip jau žinote, yra tik pereinamasis laikotarpis žmogui.
56. Aš mokau jus tikrojo gyvenimo, kuris niekada nebuvo paremtas materializmu. Štai kodėl žemės galingieji vėl sukils prieš mano doktriną. Ateinu pas jus su savo amžinuoju mokymu, su savo amžiams galiojančiu mokymu, kurį sudaro meilė, išmintis ir teisingumas. Tačiau tai bus suprasta ne iš karto, žmonija vėl Mane pasmerks, vėl nukryžiuos. Tačiau aš žinau, kad mano mokymas turi visa tai pereiti, kad būtų pripažintas ir mylimas. Žinau, kad vėliau aršiausi Mano persekiotojai taps ištikimiausiais ir išsižadėjusiais sėjėjais, nes Aš jiems duosiu labai daug savo tiesos įrodymų.
57 Tas Nikodemas iš "antrosios eros", kunigaikštis tarp kunigų, kuris ieškojo Jėzaus, kad pasikalbėtų su Juo apie išmintingas ir gilias doktrinas, vėl pasirodys šiais laikais, kad uoliai tyrinėtų mano darbą ir kreiptųsi į Jį.
58. Kad Saulius, vadinamas Pauliumi, kuris, įnirtingai persekiojęs Mane, tapo vienu didžiausių Mano apaštalų, vėl pasirodys Mano kelyje, ir visur pasirodys nauji Mano mokiniai, vieni uolūs, kiti išsižadantys savęs. Dabartinė valanda labai svarbi, laikas, apie kurį jums kalbu, vis labiau artėja. (173, 45 – 48)
59. Žmonėms reikia tų, kurie sugeba išlikti tvirti išbandymuose, tų, kurie pažįsta didžiąsias pasaulio ir dvasios kovas. Būtent jie gali suteikti žmonijai kryptį ir ją valdyti, nes jų širdyse nebus troškimo ką nors engti ar valdyti. Jie negali pasiduoti savanaudiškumui, nes savo išaukštinimo akimirkomis pajuto Viešpaties gailestingumą, kuris juos apipila meile, kad jie galėtų tą gailestingumą dovanoti savo broliams. (54, 53)

Dievo pasiuntiniai visame pasaulyje ir visais laikais

60. Žemės tautoms niekada netrūko dvasinės šviesos. Iš tiesų sakau jums: ne tik ši tauta turėjo pranašų ir pasiuntinių, bet ir visiems žmonėms siunčiau pasiuntinius, kad juos pažadintų.

61. Remdamiesi jų mokymų šviesa ir tiesa bei panašumu į tai, ką jums apreiškiau, galite spręsti apie jų žodžius.

62 Vieni gyveno prieš Mesijo atėjimą, kiti dirbo po to, kai aš jau buvau žmogus, bet visi nešė žmonėms dvasinę žinią.

63 Tie mokymai, kaip ir mano, buvo iškraipyti, nes jei jų prasmė nebuvo pakeista, jie buvo iškraipyti arba nuslėpti nuo tiesos trokštančių žmonių.

64. Žmonėms per pasiuntinius, pranašus ir tarnus apreikšta viena tiesa ir viena moralė. Kodėl žmonės skirtingai supranta tiesą, moralę ir gyvenimą?

65. Ši tiesa, kurią žmonija visais laikais iškraipydavo, bus atkurta, ir jos šviesa spindės su tokia jėga, kad žmonėms atrodys, jog tai kažkas naujo, nors tai ta pati šviesa, kuri visada nušviesdavo mano Dieviškumo vaikų vystymosi kelią.

66 Daug yra tų, kurie žuvo, nes kalbėjo tiesą; daug yra ir tų, kurie buvo kankinami, nes nenutylėjo savo vidinio balso.

67. Nemanykite, kad Dangus atsiuntė tik tuos, kurie kalbėjo jums apie dvasią, meilę ir moralę, - ne, Jis atsiuntė ir tuos, kurie davė jums gerų mokslo vaisių, tų žinių, kurios įneša šviesos į žmonių gyvenimą, palengvina jų naštą ir palengvina sunkumus. Jie visi buvo mano pasiuntiniai.

68. Yra ir kitų, kurie, nors ir neneša dvasinės moralės mokymų ar mokslinių atradimų, tačiau neša žinią, mokančią pajusti ir žavėtis kūrinijos grožiu. Jie yra mano pasiuntiniai, kurių užduotis - nešti džiaugsmą ir balzamą į kenčiančiųjų širdis.

69. Jie visi išgėrė karčią taurę, kai suvokė, kad pasaulis, aklas tiesai, žmonija, nejautri grožiui ir gėriui, yra nesuprantamas. Ir vis dėlto, kai jums pasakiau, kad šioje Eroje viskas bus atkurta, kai jums paskelbiau, kad viskas grįš į teisingą kelią ir visiems Mano mokymams bus sugrąžinta jų pirminė prasmė, galite tikėti, kad šiam pasauliui artėja dvasinio spindesio metas, nors neturite pamiršti, kad prieš tai viskas bus teisiama ir apvaloma. (121, 9 - 16)

70. Kai Dievo apreiškimas turi apšviesti žmones, siunčiu pas juos kelio rodytojus arba pranašus, kad juos paruoštų ir jie tą šviesą pažintų. Tačiau nemanykite, kad tik tie yra Mano pasiuntiniai, kurie neša dvasios žinią. Ne, mokiniai, kiekvienas, kuris sėja gėrį tarp žmonių bet kokia forma, yra Mano pasiuntinys.

71. Šiuos pasiuntinius galite sutikti visuose savo gyvenimo keliuose, tiek religinėse bendruomenėse, tiek moksluose - tarp žmonių, kurie valdo, arba tarp tų, kurie duoda gerus mokymus.

72 Geras mano tarnas niekada nenukrypsta nuo kelio, kuriuo turi eiti; jis verčiau mirs kelyje, negu pasitrauks. Jo pavyzdys yra šviesos sėkla artimųjų gyvenime, o jo darbai - pavyzdys kitiems. O, jei tik žmonija suprastų, kokias žinutes jai siunčiu per juos! Tačiau taip nėra, nes pasaulyje yra daug žmonių, atliekančių subtilias misijas, bet leidžiančių nukrypti nuo šių didžiųjų pavyzdžių ir pasukti jiems patogesniu keliu. (105, 13 – 15)

73 bet ką jūs padarėte su tais žmonėmis, žmonija, kuriuos jums pasiunčiau, kad primintų jums mano kelią, tikėjimo kelią, kuris yra išminties, meilės ir taikos kelias?

74. Jūs nenorėjote nieko žinoti apie jų užduotis ir kovojote su jomis veidmainišku tikėjimu, kurį turite dėl savo teorijų ir konfesijų.

75. Jūsų akys nenorėjo matyti šviesos, kurią kaip meilės žinią jums atnešė kiekvienas iš mano pasiuntinių, nesvarbu, ar vadinate juos pranašais, regėtojais, švietėjais, gydytojais, filosofais, mokslininkais ar pastoriais.

76. Tie žmonės turėjo charizmos, bet jūs nenorėjote atpažinti jų šviesos. Jie buvo pirmesni už jus, bet jūs nenorėjote sekti jų pėdomis.

77. Jie paliko jums pasiaukojimo, skausmo ir meilės gyvenimo pavyzdį, bet jūs bijojote juos mėgdžioti, nes nežinojote, kad skausmas tiems, kurie seka Manimi, yra dvasios džiaugsmas, gėlių kupinas kelias ir pažadų pilnas horizontas.

78 Jie atėjo ne kvėpuoti žemės gėlių kvapu ir ne apsvaiginti pasaulio trumpalaikių malonumų, nes jų protai troško nebe nešvarių, bet aukštų dalykų.

79. Jie kentėjo, bet neieškojo paguodos, nes žinojo, kad atėjo paguosti savęs. Jie nieko nesitikėjo iš pasaulio, nes po gyvenimo kovos tikėjosi džiaugsmo, kad galės liudyti dvasinių būtybių prisikėlimą tikėjimui ir gyvenimui - visų tų, kurie išsižadėjo tiesos.
80. Kas yra tie žmonės, apie kuriuos jums kalbu? Sakau jums, kad jie visi yra tie, kurie atnešė jums šviesos, meilės, vilties, sveikatos, tikėjimo ir išgelbėjimo žinią. Nesvarbu, kokį vardą jie turėjo, nei gyvenimo būdas, kuriame juos matėte, nei titulas, kurį jie turėjo žemėje. (263, 18- 24)
81. Turiu jums dar kartą pasakyti, kad ši tauta, susiformavusi aplink Mano apraiškas, nėra tauta, kurią Tėvas savo meile iškelia aukščiau kitų žemės tautų. Viešpats nukreipė į ją savo žvilgsnį tik todėl, kad suformavo ją iš dvasinių būtybių, kurios visada buvo pasaulyje, kai atėjo naujas dieviškasis Apreiškimas. Jie yra dvasiniai Izraelio tautos, pranašų, pasiuntinių, regėtojų ir patriarchų tautos, vaikai.
82 Kas geriau už juos galėtų priimti Mane šiuo metu, suvokti naują Mano apreiškimo formą ir tapti Mano pažadų išsipildymo liudininkais? (159, 51 – 52)
83. Nusileidau į Izraelio tautos, kurios dauguma yra šios tautos namuose, glėbį. Likusieji yra išsibarstę po tautas, mano siųsti, ir jiems aš dvasiškai apsireiškiau. Tai mano išrinktieji, kurie liko man ištikimi. Jų širdis nėra užkrėsta, ir jų dvasia gali priimti Mano įkvėpimus. Jiems tarpininkaujant dabartiniam pasauliui dovanoju didžiulį išminties lobį. (269,2 u.)
...tai reiškia Meksiką.
84. Mylimi vaikai, jūs, kurie atėjote mažais būriais, iš tiesų sakau jums: Mano skvarbus žvilgsnis visur atranda Mano išrinktuosius, kurie savo dvasia jaučia, kad dabar yra Mano buvimo laikas. Jie negirdėjo Mano žodžio kaip jūs, bet savo dvasioje girdi balsą, kuris jiems sako, kad Aš vėl esu tarp žmonių, kad dvasiškai atėjau "ant debesies". Vieniems duosiu regėti Mane dvasios akimis, kitiems - intuicijos gebėjimu, o likusiems duosiu stipriai pajusti savo meilę, kad jie pajustų Mano dvasios buvimą. (346, 13)
85. Netrukus intuityvūs, įkvėpti, dvasiškai jautrūs žmonės pakils ir liudys tautose apie tai, ką jie mato dvasia, ką jaučia, ką girdi ir gauna. Dar kartą sakau jums, kad Mano tauta neapsiriboja tik tais, kurie Mane girdėjo per šiuos balso nešėjus, bet kad Aš pasiunčiau savo tarnus į įvairius žemės taškus, kad jie paruoštų kelius ir išvalytų laukus, į kuriuos vėliau ateis sėjėjai.
86 Aš juos sustiprinsiu ir palaiminsiu, nes jų darbo diena sunki, jų kelias erškėčiais nusėtas. Juos visur lydi patyčios, panieka, šmeižtas ir klastingumas. Tačiau jie - nuogąstaujantys ir įkvėpti - žino, kad esu juos siuntęs, ir yra pasiryžę pasiekti kelio galą, kad įvykdytų savo misiją. (284,50 - 51)
87. Kviečiu jus įžengti į Mano Karalystę. Aš kviečiu visas žemės tautas be jokių privilegijų, bet žinau, kad ne visi manęs klauso.
88. Žmonija užgesino savo žibintą ir vaikšto tamsoje. Tačiau ten, kur jaučiama klaida, iš manęs pasirodys apšviestasis, kuris skleis šviesą savo aplinkoje - dvasinis sargas, kuris budi ir laukia mano ženklo, kad pasigirstų pavojaus signalas, kuris pažadina ir sukrečia.
89. Tegul tų pasiuntinių meilė būna vaisius nešanti sėkla jūsų širdyse. Neatmeskite jų, kai jie pasirodo jums išoriniame skurde. Klausykite jų, nes jie ateina mano vardu perduoti jums gebėjimą, kurio šiuo metu nežinote. Jie išmokys jus tobulos maldos, išlaisvins jus iš materializmo pančių, kuriais esate suvaržyti, padės jums pasiekti dvasinę laisvę, kuri pakylės jus prie Manęs. (281,33)
90. Jei kas nors pasirodytų ir apsimestų esąs vėl tapęs žmogumi Kristus, netikėkite juo. Nes kai jums pranešiau, kad sugrįšiu, pranešiau, jog tai bus dvasia. Jei kas nors jums sakytų, kad aš esu Dievo pasiuntinys, nepasitikėkite juo, nes tikrieji pasiuntiniai nesigiria ir neskelbia jiems patikėtos misijos. Jie save identifikuoja tik pagal savo darbus. Žmonės turi nuspręsti, ar tas žmogus yra Viešpaties pasiuntinys. Ar pamenate, kad sakiau, jog medį pažinsite iš jo vaisių?
91. Nedraudžiu jums ragauti "medžių vaisių", bet turite būti pasirengę atskirti gerus vaisius nuo blogų.
92. Tuos, kurie myli tiesą, aš pastatysiu kaip žibintus, kad jie apšviestų savo bičiulių kelią. (131, 5 - 7).
93. Laikai, kai pasaulyje jums reikėjo dvasinio vadovo, baigėsi. Nuo šiol kiekvienas, kuris eina šiuo keliu, neturės kito kelio, išskyrus mano Įstatymą, ir kito vadovo, išskyrus savo sąžinę.

94 Vis dėlto visada bus didžios šviesos ir dvasinės galios vyrų ir moterų, kurie savo pavyzdžiu ir įkvėpimu padės miniai.
95. Jei būtų kitaip, jau būčiau atsiuntęs jums į žemę tokias dvasias kaip Mozė ar Elijas, kad jos rodytų jums kelią ir nuolat primintų Įstatymą. Jie taip pat yra šalia jūsų, saugo ir lydi jus, bet jau ne žmogiškuoju, o dvasiniu pavidalu.
96. Kas juos mato?: Niekas. Tačiau jei apsiginkluosite, pajusite, kad virš jūsų yra didžiųjų dvasių, kurios visada buvo susijusios su žmonija ir turėjo atlikti didžiules misijas. (255,40–41)

II Pirmojo ir antrojo apreiškimo laikų apžvalga

9 skyrius - Izraelio tautos istorijos ir figūros

Žmogaus nuopuolio istorija
1 Istorinė tradicija apie pirmuosius žemėje gyvenusius žmones buvo perduodama iš kartos į kartą, kol buvo užrašyta "Pirmojo laiko" knygoje. Tai gyvas palyginimas apie pirmuosius žemėje gyvenusius žmones. Jų tyrumas ir nekaltumas leido jiems pajusti Motinos gamtos glėbį. Tarp visų būtybių buvo draugiški santykiai, o tarp visų kūrinių - absoliuti brolystė. (105,42)
2 Dieviškų palyginimų įkvėpiau pirmuosius žmones, kad jie iš pradžių žinotų savo likimą, bet Mano apreiškimų prasmė buvo neteisingai suprasta.
3 Kai jums buvo kalbama apie gyvybės medį, nuo kurio žmogus valgė gėrio ir blogio pažinimą, tai tik tam, kad suprastumėte, jog kai žmogus įgijo pakankamai žinių, kad atskirtų, kas gera ir kas bloga, ir taip tapo atsakingas už savo darbus, jis nuo tada pradėjo skinti savo darbų vaisius. (150,42)
4 Jūs žinote, kad Dievas sakė žmonėms: "Auginkite ir dauginkitės, pripildykite žemę". Tai buvo pirminis įstatymas, duotas jums, o žmonės. Vėliau Tėvas liepė žmonėms ne tik daugintis, kad žmonija ir toliau augtų, bet ir kad jų jausmai taptų vis kilnesni, o protas netrukdomai vystytųsi ir tobulėtų. Bet jei pirmojo įstatymo tikslas buvo žmonių giminės dauginimas, kaip galite manyti, kad tas pats Tėvas baus jus už tai, kad paklūstate Jo įsakymui ir jį vykdote? Ar įmanoma, žmonės, kad jūsų Dieve egzistuoja toks prieštaravimas?
5. Pažiūrėkite, kaip materialiai žmonės aiškino palyginimą, kuris jums kalbėjo tik apie dvasios pažadinimą žmoguje. Todėl supraskite mano mokymą ir nebesakykite, kad mokate skolą, kurią pirmieji žemės gyventojai užsitraukė dėl savo nepaklusnumo Tėvui. Turėkite aukštesnę dieviškojo teisingumo sampratą. (150,45-46)
6. Dabar atėjo laikas, kai galite suprasti Mano žodžius: "Augkite ir dauginkitės", būtent, kad tai reikia daryti ir dvasiškai, ir kad jūs turėtumėte pripildyti visatą savo gerais darbais ir šviesiomis mintimis. Priimu visus, kurie nori priartėti prie Manęs, - visus, kurie siekia tobulumo. (150, 48-49)

Laisva valia ir gimtoji nuodėmė
7. Jūs man sakote, kad dėl savo laisvos valios įsivėlėte į klaidas ir klystkelius. Atsakysiu jums, kad dėl šios dovanos galite pakilti be galo aukščiau taško, nuo kurio pradėjote savo evoliucijos pradžioje.
8 be valios laisvės, kiekvienai dvasiai daviau savo šviesą jos sąžinėje, kad niekas nesuklystų; tačiau tie, kurie nenorėjo girdėti mano balso arba nenorėjo įžengti į savo vidų trokšdami dvasinės šviesos, netrukus buvo suvilioti nesuskaičiuojamų žmogiškojo gyvenimo grožybių, prarado mano įstatymo atramą savo dvasiai ir turėjo suklupti bei kristi.
9. Vienintelis nusižengimas sukėlė daug skaudžių pasekmių, ir taip yra todėl, kad netobulumas neatitinka Dieviškosios Meilės.
10 Tuos, kurie atsidavę ir atgailaudami nedelsdami sugrįžo pas Tėvą, nuolankiai prašydami Jį apvalyti juos ir atleisti nuo ką tik padaryto blogio, Viešpats priėmė su begaline meile ir gailestingumu, paguodė jų dvasią, pasiuntė juos atitaisyti savo kaltės ir patvirtino jų užduotį.
11 Nemanykite, kad po pirmojo nepaklusnumo visi sugrįžo nuolankūs ir atgailaujantys. Ne, daugelis atvyko kupini arogancijos ir pasipiktinimo. Kiti, kupini gėdos, žinodami savo kaltę, norėjo pateisinti savo

nusižengimus prieš Mane ir, užuot apsivalę per atgailą ir pasitaisymą, kurie yra nuolankumo įrodymas, nutarė susikurti sau gyvenimą pagal savo būdą, nesilaikydami įstatymų, kuriuos nustato Mano meilė.
12 Tada įsigaliojo mano teisingumas, bet ne tam, kad juos nubaudyčiau, o tam, kad padaryčiau juos geresnius, ne tam, kad juos sunaikinčiau, o tam, kad išsaugočiau juos amžiams, suteikdamas jiems visas galimybes tobulėti.
13 Kiek daug tų pirmųjų nusidėjėlių vis dar nesugeba išsivaduoti iš savo dėmių, nes nuo vieno nuopuolio prie kito jie vis giliau ir giliau grimzta į bedugnę, iš kurios juos išgelbės tik mano įstatymo vykdymas. (20, 40-46)

Potvynis
14 Pirmaisiais žmonijos laikais tarp žmonių vyravo nekaltumas ir paprastumas, tačiau, kai jų daugėjo, dėl jų išsivystymo ir valios laisvės daugėjo ir jų nuodėmės, jos taip pat sparčiau vystėsi - ne tiek jų dorybės, kiek jų nusižengimai mano įstatymui.
15 tada paruošiau Nojų, kuriam apsireiškiau iš dvasios į dvasią, bendravimui su žmonėmis nuo pat žmonijos pradžios.
16 Aš pasakiau Nojui: "Išvalysiu žmonijos dvasią nuo visų jos nuodėmių, todėl siųsiu didelį tvaną. Pastatykite skrynią ir įleiskite į ją savo vaikus, jų žmonas, savo vaikų vaikus ir po porą kiekvienos rūšies gyvulių".
17 Nojus pakluso mano įsakymui, ir nelaimė įvyko išsipildžius mano žodžiui. Blogoji sėkla buvo išrauta, o geroji sėkla buvo saugoma Mano sandėliuose, iš kurių Aš sukūriau naują žmoniją, nešančią Mano teisingumo šviesą, mokančią vykdyti Mano Įstatymą ir gyventi laikydamasi geros moralės.
18. Kaip manote, ar tie žmonės, kurie mirė tokia skausminga mirtimi, žuvo fiziškai ir dvasiškai? Iš tiesų sakau jums: ne, mano vaikai. Jų dvasios buvo mano išsaugotos ir pažadintos savo sąžinės teisėjo akivaizdoje, ir jie buvo pasirengę dar kartą grįžti į gyvenimo kelią, kad jame pasiektų dvasinės pažangos. (302, 14 - 16)

Abraomo pasiryžimas aukotis
19 Ne visada jums reikės iki galo ištuštinti kančios taurę. Man užtenka matyti jūsų tikėjimą, jūsų paklusnumą, jūsų pasiryžimą ir ketinimą paklusti Mano įsakymui, kad pasigailėčiau jūsų sunkiausią išbandymo akimirką.
20. Prisiminkite, kad iš Abraomo buvo pareikalauta paaukoti gyvybę savo sūnaus Izaoko, kurį jis labai mylėjo ir kurį patriarchas, įveikdamas savo skausmą ir meilę sūnui, ketino paaukoti per jums dar nesuvokiamą paklusnumo, tikėjimo, meilės ir nuolankumo išbandymą. Tačiau jam nebuvo leista užbaigti aukos Sūnui, nes širdies gilumoje jis jau buvo įrodęs savo paklusnumą Dievo valiai, ir to pakako. Koks didelis buvo vidinis Abraomo džiaugsmas, kai aukštesnioji jėga sustabdė jo ranką, neleisdama paaukoti Izaoko! Kaip jis laimino savo Viešpaties vardą ir stebėjosi Jo išmintimi! (308,11)
21 Abraomui ir jo sūnui Izaokui pateikiau palyginimą apie tai, ką reiškia Gelbėtojo pasiaukojanti mirtis, kai išbandžiau Abraomo meilę Man, prašydamas paaukoti savo sūnų, savo mylimąjį Izaoką; pateikiau palyginimą apie tai, ką reiškia Gelbėtojo pasiaukojanti mirtis, kai išbandžiau Abraomo meilę Man, prašydamas paaukoti savo sūnų, savo mylimąjį Izaoką; pateikiau palyginimą apie tai, ką reiškia Gelbėtojo pasiaukojanti mirtis, kai išbandžiau Abraomo meilę Man, prašydamas paaukoti savo sūnų, savo mylimąjį Izaoką
22 Jei tinkamai įsižiūrėsite, įžvelgsite tame veiksme panašumą į tą, kuris vėliau reiškė "Viengimio Sūnaus" paaukojimą. Dievo dėl pasaulio išganymo.
Ši biblinė frazė reiškia: Dievo Sūnus, gimęs (arba įsikūnijęs) pasaulyje.
23 Abraomas čia buvo Dievo įsikūnijimas, o Izaokas - Jėzaus atvaizdas. Tą akimirką patriarchas pagalvojo, kad todėl Viešpats reikalauja iš jo sūnaus gyvybės, kad nekaltojo kraujas nuplautų žmonių nuodėmes, ir nors jis labai mylėjo tą, kuris buvo jo kūno kūnas, paklusnumas Dievui, taip pat gailestingumas ir meilė savo tautai jam buvo sunkesni už mylimo sūnaus gyvybę.
24 Paklusnusis Abraomas buvo arti to, kad suduotų mirtiną smūgį savo sūnui. Tuo metu, kai jis, apimtas skausmo, pakėlė ranką, norėdamas jį paaukoti, mano galia jį sustabdė ir liepė vietoj sūnaus paaukoti avinėlį, kad šis simbolis liktų kaip meilės ir paklusnumo liudijimas. (119, 18 - 19)

Jokūbo sapne matytas kopėčių į dangų vaizdinys

25. Ar žinote, ką reiškia kopėčios, kurias Jokūbas matė sapne? Šios kopėčios simbolizuoja dvasių gyvenimą ir vystymąsi.
26 Apreiškimo metu Jokūbo kūnas miegojo, bet jo dvasia budėjo. Jis prisikėlė melsdamasis Tėvui, o kai jo dvasia pasiekė šviesos sritis, jį pasiekė dangiškoji žinia, kuri turėjo būti išsaugota kaip dvasinių apreiškimų ir tiesų liudijimas jo tautai, kuri yra visa žmonija, nes "Izraelis" yra ne žemiškas, bet dvasinis vardas.
27. Jokūbas matė, kad tos kopėčios stovėjo ant žemės, o jų viršūnė lietė dangų. Tai rodo dvasinio kilimo kelią, kuris prasideda žemėje su kūnu ir baigiasi, kai dvasia sujungia savo šviesą ir esmę su Tėvo šviesa ir esme, toli nuo bet kokios materialios įtakos.
28 Patriarchas pamatė, kad ant tų kopėčių kyla ir leidžiasi angelai. Tai simbolizavo nuolatinį gimimą ir mirtį, nuolatinį dvasių atėjimą ir išėjimą, kai jos trokšta šviesos arba atlieka atgailos ir apsivalymo užduotį, kad sugrįžusios į dvasinį pasaulį pakiltų šiek tiek aukščiau. Tai dvasinio tobulėjimo kelias, vedantis į tobulumą.
29 Todėl Jokūbas kopėčių viršūnėje matė simbolinę Jehovos figūrą, rodančią, kad Dievas yra jūsų tobulumo, jūsų pastangų tikslas ir aukščiausias begalinės palaimos atlygis - atlygis už sunkią kovą, ilgas kančias ir atkaklumą siekiant Tėvo glėbio.
30. Dvasia likimo smūgiuose ir išbandymuose visada rasdavo galimybę įgyti nuopelnų, kad galėtų pakilti. Kiekviename išbandyme visada buvo simbolizuojamos Jokūbo kopėčios, kuriomis raginama lipti ant kito laiptelio.
31 Tai buvo didis apreiškimas, o mokiniai, nes jame jums buvo kalbama apie dvasinį gyvenimą tuo metu, kai dvasios pabudimas garbinti Dieviškąjį, Aukštąjį, Tyrąjį, Gerąjį ir Tikrąjį buvo vos prasidėjęs.
32 Ši žinia negalėjo būti skirta tik vienai šeimai ar net vienai tautai; jos esmė buvo dvasinė, todėl ji turėjo visuotinę reikšmę. Todėl Tėvo balsas prabilo į Jokūbą: "Aš esu Jehova, Abraomo Dievas ir Izaoko Dievas. Žemę, kurioje esi, duosiu tau ir tavo palikuonims, ir tų palikuonių bus daug kaip žemės dulkių. Tu išsiskleisi į vakarus ir rytus, į šiaurę ir pietus, ir visos žemės giminės bus palaimintos tavyje ir tavo palikuonyse". (315, 45-50)

Juozapas ir jo broliai

33 Juozapą, Jokūbo sūnų, jo broliai pardavė į Egiptą vykstantiems pirkliams. Juozapas buvo dar mažas, tačiau jau turėjo didžiulę pranašystės dovaną. Pavydas užvaldė jo brolius, kurie atsikratė jo, manydami, kad daugiau jo nematys. Tačiau Viešpats, kuris saugojo savo tarną, apsaugojo jį ir padarė jį didį Egipto faraonui.
34 Daugelį metų po to, kai pasaulį kankino sausra ir badas, Egiptas, Juozapo patarimų ir įkvėpimų vedamas, sukaupė pakankamai atsargų, kad atlaikytų tą nelaimę.
35 Atsitiko taip, kad Jokūbo sūnūs atvyko į Egiptą ieškoti maisto. Jie labai nustebo, kai suprato, kad jų brolis Juozapas tapo faraono ministru ir patarėju. Jį pamatę, jie puolė ant kelių prie jo kojų, kupini gailesčio dėl savo nusižengimo, ir suprato, kad jų brolio pranašystės išsipildė. Tas, kurį jie laikė mirusiu, buvo čia, priešais juos, kupinas galios, dorybės ir išminties. Pranašas, kurį jie pardavė, įrodė jiems, kad pranašystė, kurią Viešpats buvo įdėjęs į jo lūpas, kai jis dar buvo vaikas, yra teisinga. Brolis, kurį jie kankino ir pardavė, jiems atleido. Ar suprantate, žmonės? Dabar žinote, kodėl jums pasakiau šią dieną: Kada mane pažinsite, kaip Juozapą pažino jo broliai? (90, 2)

Izraelio tautos klajonės dykumoje vadovaujant Mozei

36 "Pirmą kartą" Mozė vadovavo Izraeliui, kad per keturiasdešimt metų vestų jį per dykumą į Kanaano žemę. Tačiau dėl nepaklusnumo, netikėjimo ir materializmo vieni piktžodžiavo, kiti tapo atsiskyrėliais, o dar kiti sukilo. Vis dėlto Mozė kalbėjo jiems šioje situacijoje išmintingai ir kantriai, kad jie nepažeistų Aukščiausiojo valios, bet būtų nuolankūs ir paklusnūs Tėvui, kuris, nepaisydamas jų nepaklusnumo, leido manai kristi iš dangaus ir vandeniui trykšti iš uolos. (343,53)
37 Mozė pateikė pakankamai įrodymų, kad tikrasis Dievas yra su juo, tačiau žmonės norėjo dar daugiau liudijimų, ir kai pasiuntinys atvedė minias prie Sinajaus kalno papėdės, jis šaukėsi Jehovos galios, ir Viešpats jį pagerbė ir suteikė jam didžių įrodymų bei stebuklų.
38. Žmonės norėjo išgirsti ir pamatyti Tą, kurį Mozė išgirdo ir pamatė savo tikėjimu, todėl Aš

apsireiškiau žmonėms debesyje ir leidau jiems kelias valandas girdėti Mano balsą. Tačiau jis buvo toks galingas, kad žmonės manė, jog mirs iš baimės; jų kūnai drebėjo, o dvasios virpėjo nuo to teisingumo balso. Tuomet žmonės prašė Mozę, kad šis maldautų Jehovą daugiau nebekalbėti savo tautai, nes jie nebegali Jo girdėti. Jie suprato, kad yra per daug nesubrendę, kad galėtų tiesiogiai bendrauti su Amžinuoju. (29,32 + 34)
39 Stiprinkite savo dvasią didžiosiose gyvenimo kovose, kaip Izraelio tauta tapo stipri dykumoje. Ar žinote, kokia didžiulė dykuma, kurioje, atrodo, nėra pabaigos, o saulė negailestingai kepina smėlį? Ar žinote, kas yra vienatvė, tyla ir naktinio budėjimo būtinybė, nes priešai tyko? Iš tiesų sakau jums, kad būtent dykumoje žmonės suvokė tikėjimo Dievu didybę ir išmoko Jį mylėti. Ko tie žmonės galėjo tikėtis iš dykumos? Tačiau jie turėjo viską: duonos, vandens, namus, kuriuose galėjo pailsėti, oazę ir šventovę, kurioje galėjo pakelti savo dvasią, dėkodami savo Tėvui ir Kūrėjui. (107,28)

Elijo kova už tikrąjį Dievą
40 "Pirmojoje eroje" Elijas atėjo į žemę, priartėjo prie žmonių širdžių ir rado juos vergaujančius pagonybei ir stabmeldystei. Pasaulį valdė karaliai ir kunigai, kurie nusigręžė nuo dieviškųjų įstatymų vykdymo ir nuvedė savo tautas į klaidų ir melo kelius. Jie pastatė aukurus įvairiems dievams ir juos garbino.
41 Tomis dienomis atsistojęs Elijas kalbėjo jiems teisumo kupinais žodžiais: "Atverkite akis ir supraskite, kad išniekinote VIEŠPATIES įstatymą. Jūs pamiršote Jo pasiuntinių pavyzdį ir pasinėrėte į kultus, kurie neverti gyvojo ir galingojo Dievo. Būtina, kad pabustumėte, pažvelgtumėte į Jį ir pripažintumėte Jį. Pašalinkite savo stabmeldystę ir pakelkite akis virš visų atvaizdų, kuriais Jį vaizduojate."
42 Elijas išgirdo mano balsą, kuris jam tarė: "Pasitrauk nuo šitos piktos tautos. Pasakyk jam, kad ilgai nelijo, kol tu mano vardu neįsakysi lietaus".
43 Elijas tarė: "Daugiau nelijo, kol mano Viešpats nenurodys valandos ir kol mano balsas neįsakys", ir, tai pasakęs, nuėjo.
44 Nuo tos dienos žemė išdžiūvo, o lietaus metas praėjo be lietaus. Danguje nesimatė lietaus ženklų, laukai jautė sausrą, galvijai pamažu nykdavo, žmonės kasė žemę ieškodami vandens troškuliui numalšinti, bet nerado; upės išdžiūvo, žolė nudžiūvo, nes pasidavė deginančios saulės spinduliams, ir žmonės šaukėsi savo dievų, prašydami, kad jiems sugrįžtų ta stichija, kad jie galėtų sėti ir pjauti sėklą, kuri juos pamaitintų.
45 Elijas pasitraukė Dievo įsakymu, melsdamasis ir laukdamas Viešpaties valios. Vyrai ir moterys pradėjo palikti savo namus ir ieškoti naujų žemių, kur jiems netrūktų vandens. Visur matėsi karavanai, o žemė visur buvo išdžiūvusi.
46 Bėgo metai, ir vieną dieną Elijas, pakėlęs dvasią į Tėvą, išgirdo Jo balsą, sakantį jam: "Ieškok karaliaus, ir kai duosiu tau ženklą, lietus vėl nužengs į šį kraštą".
47 Nuolankus ir paklusnus Elijas nuėjo pas tos tautos karalių ir parodė savo galią netikro dievo garbintojams. Po to jis kalbėjo apie Tėvą ir jo galią, ir pasirodė ženklai: Danguje pasirodė žaibai, griaustinis ir ugnis, o paskui upeliais pasipylė gyvybę teikiantis lietus. Laukai vėl buvo žali, medžiai buvo pilni vaisių ir klestėjo.
48 Žmonės prabudo ir prisiminė savo Tėvą, kuris juos pašaukė ir įspėjo per Eliją. Tuo metu Elijas padarė daug ir labai didelių stebuklų, kad pažadintų žmoniją. (53, 34 - 40)

Dvylika Izraelio giminių
49. Nemanykite, kad tik Izraelio tautos glėbyje buvo pranašų, pionierių ir šviesos dvasių. Kai kuriuos iš jų taip pat pasiunčiau pas kitas tautas, bet žmonės juos suprato kaip dievus, o ne kaip pasiuntinius, ir jų mokymų pagrindu sukūrė religijas bei kultus.
50 Izraelio tauta nesuprato, kokią misiją turi atlikti kitų tautų atžvilgiu, ir snaudė palaiminimų ir patogumų stovykloje.
51 Tėvas sukūrė ją kaip tobulą šeimą, kurioje viena gentis gynė žmones ir saugojo taiką, kita dirbo žemę, o dar kita gentis buvo sudaryta iš žvejų ir jūreivių. Kitai genčiai buvo patikėtas dvasinis Dievo garbinimas, todėl kiekviena iš dvylikos tautą sudarančių giminių atliko skirtingą užduotį, o visi kartu buvo darnos pavyzdys. Bet iš tiesų sakau jums, kad dvasinius gebėjimus, kuriuos turėjote anais laikais, turite ir dabar. (135,15 - 16)

Pranašai ir pirmieji Izraelio karaliai

52 Pranašai kalbėjo labai teisingai ir beveik visada ateidavo į žemę sumaišties ir nukrypimų laikais. Jie įspėjo tautas, ragino jas atgailauti ir atsiversti, skelbdami apie didelius teisingumo aplankymus, jei jos neatsivers į gera. Kitais atvejais jie numatė palaiminimus už dieviškojo Įstatymo laikymąsi ir paklusnumą.
53. Tačiau tai, ką kalbėjo tie pranašai, buvo raginimas praktikuoti gerumą, teisingumą ir abipusę pagarbą. Jie neatskleidė dvasios gyvenimo, jos likimo ir raidos. Net Mozė, kurį išsirinkau savo vietininku ir per kurio tarpininkavimą visiems laikams daviau Įstatymą, nekalbėjo jums apie dvasinį gyvenimą.
54. Tėvo įstatyme yra išminties ir teisingumo. Ji moko vyrus gyventi taikoje, mylėti ir gerbti vienas kitą bei įrodyti, kad mano akyse jie yra verti būti vyrais. Tačiau Mozė neparodė žmonijai, kas yra anapus fizinės mirties slenksčio, neparodė, koks yra nepaklusnių dvasių atstatymas ir koks atlygis laukia išmintingų ir uoliai atliekančių savo gyvenimo užduotį.
55 Vėliau Dovydas karaliavo kupinas dvasinių dovanų ir įkvėpimų, o savo pakylėjimo akimirkomis, apimtas susižavėjimo, girdėjo himnus ir dvasines giesmes, iš kurių sukūrė psalmes. Kartu su jais jis turėjo pakviesti Izraelio tautą melstis ir aukoti savo Viešpačiui geriausią savo širdies auką. Tačiau Dovydas, su visa savo meile ir įkvėpimu, negalėjo atskleisti žmonėms nuostabaus dvasinių būtybių egzistavimo, jų evoliucijos ir tikslo.
56. Ir Saliamonas, kuris po jo perėmė valdžią ir taip pat parodė jam suteiktas didžiules išminties ir galios dovanas, dėl kurių jis buvo mylimas ir žavimasis, ir kurio patarimai, sprendimai bei patarlės prisimenami iki šiol, - jei jo žmonės būtų kreipęsi į jį ir paklausę: "Viešpatie, koks yra dvasinis gyvenimas? Kas yra po mirties? Kas yra Dvasia?" - Saliamonas ir visa savo išmintimi negalėjo į tai atsakyti. (339,12 – 15)

10 skyrius - Kai laikas išsipildė

Pranašiškos pranašystės
1 Jūsų Tėvas viską parengė, kad Dievo Žodis apsigyventų tarp žmonių ir parodytų jiems atgailos kelią didingais savo meilės pavyzdžiais.
2 Pirmiausia Jis įkvėpė pranašus, kurie turėjo paskelbti, kokiu pavidalu Mesijas ateis į pasaulį, koks bus Jo darbas, kentėjimai ir mirtis, kad, Kristui pasirodžius žemėje, tie, kurie žinojo pranašystes, iš karto Jį atpažintų.
3 Šimtmečius prieš mano buvimą Jėzuje pranašas Izaijas sakė: "Todėl Viešpats duos jums šį ženklą: Štai mergelė pradės ir pagimdys sūnų, ir jis vadinsis Imanuelis". *(Tai reiškia, kad Dievas su mumis).*
Šia pranašyste, be kitų, jis paskelbė apie mano atėjimą.
4 Dovydas, daug šimtmečių prieš man ateinant, skausmo kupinose psalmėse pranašiškai nujautė Mesijo kančias nukryžiavimo metu. Tose psalmėse jis kalba apie vieną iš septynių Mano žodžių ant kryžiaus, nurodydamas panieką, su kuria minios ves Mane prie kryžiaus, žmonių pašaipą, išgirdus Mane sakant, kad manyje yra Tėvas, apleistumą, kurį jaus Mano kūnas žmonių nedėkingumo akivaizdoje, visus kankinimus, kuriuos patirsiu, ir net tai, kaip jie mėtys burtus dėl Mano drabužių.
5 Kiekvienas iš mano pranašų skelbė mano atėjimą, parengė kelius ir davė tikslius apibūdinimus, kad, atėjus dienai, niekas neklystų. (40, 1-5)

Mesijo laukimas tarp žydų tautos
6. Dabartinis pasaulis nebuvo pasirengęs laukti Manęs taip, kaip Izraelio tauta laukė Manęs toje "Antrojoje eroje". Mano didieji pranašai skelbė Mesiją, Gelbėtoją, Dievo Sūnų, kuris ateis išlaisvinti engiamųjų ir apšviesti pasaulį Žodžio šviesa. Kuo daugiau žmonės kentėjo, tuo labiau jie troško Pažadėtojo atėjimo; kuo daugiau gėrė pažeminimo ir priespaudos taurę, tuo labiau troško Mesijo buvimo, ir visur ieškojo ženklų ir nuorodų, kurie jiems bylotų apie artėjantį Atpirkėjo atėjimą.
7 Iš kartos į kartą ir iš tėvų vaikams buvo perduodamas dieviškasis pažadas, todėl Viešpaties išrinktoji tauta ilgai budėjo ir meldėsi.
8 pagaliau Aš atėjau pas savo tautą, bet ne visi galėjo mane atpažinti, nors visi manęs laukė: vieni tai darė dvasiškai, kiti - materialiai.
9. Tačiau Man užteko nuoširdumo ir meilės tų, kurie jautė Mano buvimą, matė dangaus

karalystę Mano žodžio šviesoje ir tikėjo Mano apsireiškimu. Man užteko tų, kurie ištikimai sekė paskui mane ir matė manyje savo dvasinį atpirkėją, nes jie buvo tie, kurie liudijo mano tiesą man pasitraukus iš šio pasaulio.
10 Nors mano žinia buvo skirta visoms žemės tautoms, mano kvietimas pasiekė išrinktosios tautos širdį, todėl jie tapo mano žodžio skleidėjais. Tačiau žmonės ne tik pajuto mano buvimą, bet ir kitose tautose žmonės sugebėjo atrasti mano atėjimo ženklus ir atspėti mano buvimo žemėje laiką. (315, 17 - 19)
11 Kiekviename amžiuje ir kiekviename Dievo apreiškime žmonėms pasirodo Elijas.
12 Mesijas dar nebuvo atvykęs į žemę, netrukus turėjo gimti kaip žmogus, o Jone, vėliau pavadintame Krikštytoju, jau buvo įsikūnijusi pranašo dvasia, skelbusi dangaus karalystės, kuri bus "Žodžio" buvimas tarp žmonių, artumą. (31, 61-62)

Marija, Jėzaus motina

13 Jau "Pirmojoje eroje" patriarchai ir pranašai pradėjo kalbėti apie Mesijo atėjimą. Tačiau Mesijas atėjo ne tik dvasia - jis atėjo gimti iš moters, tapti žmogumi, gauti kūną iš moters.
14 Moteriškoji Dievo Dvasia taip pat turėjo tapti žmogumi, tapti moterimi, kaip tyra gėlė, kad iš jos gėlių vainiko sklistų Dievo Žodžio, kuris buvo Jėzus, kvapas. (360,26)
15 Nazarete gyveno tyrumo ir švelnumo gėlė, sužadėtinė mergelė, vardu Marija, kuri buvo pranašo Izaijo paskelbtoji, nes iš jos įsčių turėjo gimti tikrojo gyvenimo vaisius.
16 Pas ją atėjo dvasinis Viešpaties pasiuntinys, kad praneštų apie misiją, kurią ji atnešė į žemę, ir tarė: "Sveika, tu, didžiai apdovanotoji, Viešpats su tavimi, tu esi palaiminta tarp moterų!"
17. Atėjo valanda, kai turėjo būti atskleista dieviškoji paslaptis, ir visa, kas buvo pasakyta apie Mesijo, Gelbėtojo, Atpirkėjo, buvimą, dabar turėjo tuoj pat išsipildyti. Bet kaip nedaug buvo širdžių, kurios pajuto mano buvimą, kaip nedaug buvo dvasių, pasirengusių pažinti dangaus karalystę mano tiesos šviesoje. (40,6-7)

Kūdikėlio Jėzaus garbinimas

18. Šiandien žmonija mini tą dieną, kai keli išminčiai iš Rytų atėjo prie Betliejaus ėdžių pagarbinti dieviškojo Kūdikio. Šiandien kai kurios širdys klausia Manęs: "Viešpatie, ar tiesa, kad tie galingi ir išmintingi valdovai nusilenkė Tau ir pripažino Tavo dieviškumą?"
19 Taip, mano vaikai, prieš mane atsiklaupė mokslas, galia ir turtas.
20 Taip pat piemenys, jų žmonos ir vaikai su savo kukliomis, sveikomis ir paprastomis dovanomis, su kuriomis jie priėmė ir pasveikino pasaulio Gelbėtoją, taip pat Mariją, kaip dangiškojo švelnumo įsikūnijimą. Jie simbolizavo nuolankumą, nekaltumą, paprastumą. Tačiau tie, kurie savo pergamento ritiniuose turėjo pranašystes ir pažadus apie Mesiją, miegojo ramiai, net neįtardami, kas atėjo į pasaulį. (146,9 - 11)

Jėzaus ir Marijos meilės ryšys

21. Jėzus savo vaikystę ir jaunystę praleido prie Marijos, jos glėbyje ir šalia jos mėgavosi motiniška meile. Dieviškasis švelnumas, tapęs moterimi, pasaldino pirmuosius Gelbėtojo gyvenimo pasaulyje metus, nes atėjus valandai Jam teko išgerti tokį didelį kartumą.
22 Kaip gali kas nors manyti, kad Marija, kurios įsčiose susiformavo Jėzaus kūnas ir šalia kurios gyveno Mokytojas, galėjo stokoti dvasinio pakilumo, tyrumo ir šventumo?
23 Kas mane myli, pirmiausia turi mylėti visa, kas mano, - visa, ką aš myliu. (39,52-54)

Jėzaus žinios ir išmintis

24. Žmonės savo knygose tvirtina, kad Jėzus buvo pas esenus, kad įgytų žinių. Tačiau Tas, kuris viską žinojo ir gyveno anksčiau, nei atsirado pasauliai, neturėjo ko mokytis iš žmonių. Dieviškasis negali nieko išmokti iš žmogiškojo. Kad ir kur būčiau, visur mokiau. Ar gali būti kas nors žemėje išmintingesnis už Dievą? Kristus atėjo iš Tėvo, kad atneštų žmonėms dieviškąją Išmintį. Argi jūsų Mokytojas to neįrodė, kai būdamas dvylikos metų nustebino to meto teologus, filosofus ir įstatymo mokytojus?
25. Kai kurie priskiria Jėzui visų žmonių silpnybes ir su malonumu meta savo širdyse nešiojamą purvą į tą Žmogų, kuris yra dieviškas ir be kaltės. Jie manęs nepažįsta.
26. Jei visi gamtos stebuklai, kuriuos kontempliuojate, yra ne kas kita, kaip dieviškų minčių materialus įsikūnijimas, argi nemanote, kad Kristaus kūnas buvo didingos jūsų Tėvo meilės minties materializacija? Todėl Kristus

jus mylėjo tik dvasia, o ne kūnu. Mano tiesos niekas niekada negalės suklastoti, nes ji turi absoliučią šviesą ir neribotą galią. (146,35 - 36)
27 "Antrajame laike" pateikiau jums pavyzdį, kaip turite laukti tinkamos valandos užduočiai, dėl kurios atėjote į žemę, atlikti.
28 Laukiau, kol mano kūnas - tas Jėzus, kurį žmonės turėjo prieš akis - sulauks geriausio amžiaus, kad per Jį įvykdyčiau dieviškąją misiją mokyti jus meilės.
29 Kai tas kūnas - širdis ir protas - visiškai išsivystė, Mano Dvasia kalbėjo jo lūpomis, Mano Išmintis užliejo jo protą, Mano Meilė apsigyveno jo širdyje, ir harmonija tarp to kūno ir jį apšviečiančios Dieviškosios Šviesos buvo tokia tobula, kad Aš dažnai sakydavau miniai: "Kas pažįsta Sūnų, tas pažįsta Tėvą".
30 Kristus pasinaudojo Dievo tiesa, kad mokytų žmones. Jis nepasiėmė jos iš pasaulio. Nei iš graikų, nei iš chaldėjų, nei iš esenų, nei iš finikiečių, nei iš ko nors kito Jis nepasisavino šviesos. Jie dar nežinojo kelio į Dangaus Karalystę, o aš mokiau to, kas žemėje dar buvo nežinoma.
31 Jėzus savo vaikystę ir jaunystę paskyrė veikliai labdarai ir maldai, kol atėjo valanda skelbti dangaus karalystę, meilės ir teisingumo įstatymą, šviesos ir gyvybės mokslą.
32 Ieškokite mano žodžio, paskelbto tomis dienomis, prasmės ir pasakykite man, ar jis galėjo kilti iš kokio nors žmogiškojo mokymo ar tuo metu žinomo mokslo.
33 Sakau jums: jei iš tikrųjų būčiau tvirtinęs, kad tie vyrai yra mokyti, būčiau ieškojęs savo mokinių tarp jų, o ne tarp neišsilavinusių ir neišmanančių žmonių, iš kurių subūriau savo apaštalų būrį. (169,62 -68)

Žmogaus aplinkos supratimo trūkumas Nazarete

34. Turėjau ieškoti tokios tautos kaip Egiptas prieglobsčio, nes tauta, pas kurią buvau atvykęs, negalėjo man suteikti prieglobsčio. Tačiau tai buvo ne vienintelis skausmas, kurį patyrė mano širdis.
35 Grįžęs iš Egipto ir apsigyvenęs Nazarete, nuolat buvau pašiepiamas ir įžeidinėjamas dėl netikėjimo ir piktos valios.
36 Ten dariau stebuklus, rodžiau savo meilę ir galią, bet buvau neteisingai įvertintas. Nė vienas iš tų, kurie iš arti pažinojo mano gyvenimą ir darbus, manimi netikėjo.
37 Todėl, atėjus pamokslavimo valandai, išeidamas iš Nazareto, turėjau pasakyti: "Iš tiesų sakau jums: nė vienas pranašas neranda tikėjimo savo tėvynėje. Jis turi ją palikti, kad jo žodis būtų išgirstas". (299, 70 - 72)

11 skyrius - Jėzaus tarnystė žemėje

Krikštas Jordane; pasiruošimo laikas dykumoje

1 Jėzus, mylintis ir nuolankus Nazarėnas, kuris laukė valandos, kai dieviškasis žodis išsiverš iš jo lūpų, ant Jordano kranto ieškojo Jono, kad gautų krikšto vandens. Ar Jėzus ten nuvyko norėdamas apsivalyti? Ne, mano žmonės. Ar jis ėjo atlikti apeigų? Nei vienas iš jų. Jėzus žinojo, kad atėjo valanda, kai jis pats nustos egzistuoti, kai žmogus išnyks, kad leistų kalbėti Dvasiai, ir norėjo tą valandą pažymėti veiksmu, kuris įsirėžtų į žmonių atmintį.
2 Simbolinis vanduo neturėjo jokios dėmės, kurią būtų galima nuplauti, tačiau jis išlaisvino tą kūną - kaip pavyzdį žmonijai - nuo bet kokio prisirišimo prie pasaulio, kad jis galėtų tapti viena valia su Dvasia. Tai įvyko, kai susirinkusieji išgirdo Dieviškąjį balsą, kuris prabilo žmogiškais žodžiais: "Šitas yra mano mylimasis Sūnus, kuriuo aš gėriuosi. Klausykitės jo."
3 Nuo tos akimirkos Dievo žodis Jėzaus lūpose tapo amžinojo gyvenimo žodžiu, nes Kristus per Jį pilnatviškai apsireiškė. Žmonės Jį vadino rabinu, mokytoju, pasiuntiniu, Mesiju ir Dievo Sūnumi. (308,25-27)
4 Vėliau pasitraukiau į dykumą medituoti ir mokyti jus užmegzti dialogą su Kūrėju bei dykumos tyloje apmąstyti Manęs laukiantį darbą, mokydamas jus, kad pirmiausia turite apsivalyti, prieš imdamiesi vykdyti darbą, kurį jums patikėjau. Vėliau savo būties tyloje ieškokite tiesioginės bendrystės su Tėvu ir taip pasirengę - garsiau, stipriau ir ryžtingiau - imkitės nesvyruodami vykdyti savo sunkią misiją. (113,9)

Jėzaus vienybė su Dievu

5. Trejus metus kalbėjau pasauliui Jėzaus lūpomis, ir nė vienas mano žodis ar mintis nebuvo iškreipti to proto, nė vienas jo veiksmas neatitiko mano valios. Priežastis buvo ta, kad Jėzus ir Kristus, žmogus ir dvasia

buvo viena, kaip Kristus yra viena su Tėvu. (308,28)
6 pažinkite manyje Tėvą, nes iš tiesų sakau jums: Kristus yra viena su Tėvu nuo amžių, dar prieš atsirandant pasauliams.
7 "Antrojoje eroje" šis Kristus, kuris yra viena su Dievu, tapo žmogumi žemėje palaimintu Jėzaus kūnu ir taip tapo Dievo Sūnumi, tačiau tik savo žmogiškumo požiūriu. Aš jums dar kartą sakau, kad yra tik vienas Dievas. (9,48)
8 Kai tapau žmogumi Jėzuje, tai ne tam, kad jūs suprastumėte, jog Dievas yra žmogiškame pavidale, bet kad tapčiau matomas ir girdimas tiems, kurie buvo akli ir kurtieji viskam, kas dieviška; tapau žmogumi Jėzuje, kad jūs suprastumėte, jog Dievas yra žmogiškame pavidale.
9. Iš tiesų sakau jums: jei Jėzaus kūnas būtų buvęs Jehovos pavidalo, jis nebūtų nukraujavęs ir nebūtų miręs. Tai buvo tobulas kūnas, tačiau žmogiškas ir subtilus, kad žmonės jį matytų ir per jį girdėtų savo dangiškojo Tėvo balsą. (3,82)
10. Jėzuje buvo dvi prigimtys: viena - materiali, žmogiškoji, Mano valia sukurta Marijos mergystės įsčiose, kurią Aš pavadinau Žmogaus Sūnumi, o kita - dieviškoji, Dvasios, kurią pavadinau Dievo Sūnumi. Vienas iš jų buvo Tėvo "dieviškasis žodis", kalbantis Jėzuje, o kitas buvo tik materialus ir regimas. (21,29)
11 Tai buvo Kristus, Dievo Žodis, kuris kalbėjo Jėzaus, tyro ir teisaus žmogaus, lūpomis.
12 Žmogus Jėzus gimė, gyveno ir mirė, o Kristus negimė, neaugo pasaulyje ir nemirė, nes Jis yra Meilės balsas, Meilės Dvasia, Dieviškasis Žodis, Kūrėjo išminties išraiška, kuris visada buvo Tėve. (91,28-29)

Jėzaus, kaip laukiamo Mesijo, nepripažinimas
13. Antrojoje eroje mane pripažino ne visi. Kai pasirodžiau žydų tautai, kuri jau laukė Manęs, nes matė išsipildant pranašų pranašystes, Mano buvimas sukėlė sumaištį daugeliui tų, kurie nesuprato, kaip teisingai aiškinti pranašus, ir tikėjosi išvysti savo Mesiją kaip galingą kunigaikštį, kuris nuvers savo priešus, pažemins karalius, engėjus ir suteiks nuosavybę bei žemiškas gėrybes tiems, kurie Jo laukia.
14 Kai tie žmonės pamatė Jėzų - neturtingą, be drabužių ant kojų, tik su paprastu apsiaustu, gimusį tvarte ir vėliau dirbusį paprastu amatininku, jie negalėjo patikėti, kad Jis yra Tėvo siųstasis, Pažadėtasis. Mokytojas turėjo daryti matomus stebuklus ir darbus, kad žmonės Juo patikėtų ir suprastų Jo dieviškąją žinią. (227,12-13)
15 Nuolankieji ir vargšai visada atranda mano buvimą, nes jų protas nėra užimtas žmogiškomis teorijomis, kurios užtemdo jų aiškų sprendimą.
16 "Antrojoje eroje" taip pat atsitiko, kad, nors Mesijo atėjimas buvo paskelbtas, tik paprasto proto, nuolankios dvasios ir neapsunkinto intelekto žmonės atpažino jį emociškai, kai jis atėjo.
17. Teologai turėjo rankose pranašų knygą ir kasdien kartojo žodžius, skelbiančius Mesijo atėjimo ženklus, laiką ir būdą, bet vis dėlto - jie pamatė Mane ir neatpažino, klausėsi Manęs ir neigė, kad Aš esu pažadėtasis Gelbėtojas. Jie matė mano darbus, tačiau vienintelis dalykas, kurį jie mokėjo daryti, buvo piktintis jais, nors iš tiesų visi jie buvo išpranašauti. (150, 21 - 23)
18. Šiandien jau niekas nebeabejoja Jėzumi, bet daugelis diskutuoja ir net neigia mano dieviškumą. Vieni man pripažįsta didelį dvasinį pakilimą, kiti tvirtina, kad ir aš einu dvasios evoliucijos keliu, kad galėčiau pasiekti Tėvą. Bet jei taip būtų buvę, nebūčiau jums sakęs: "Aš esu Kelias, Tiesa ir Gyvenimas". (170,7)

Jėzus kaip išganymo svečias tarp paprastų žmonių
19 Jūsų užduotis - gyventi pagal savo Dieviškojo Mokytojo pavyzdį jo žemiškuose keliuose. Atminkite: Kai tik pasirodydavau namuose, visuose juose palikdavau taikos žinią, gydydavau ligonius, guosdavau kenčiančius dieviška galia, kurią turi Meilė.
20 Niekada neatsisakydavau įeiti į namus dėl to, kad manimi nebūtų tikima; žinojau, kad išeinant iš šios vietos jos gyventojų širdys bus pilnos džiaugsmo, nes jų dvasia, pati to nežinodama, per mano mokymą pažvelgė į Dangaus Karalystę.
21 Kartais Aš ieškojau širdžių, kartais jos ieškojo manęs, bet visais atvejais mano meilė buvo amžinojo gyvenimo duona, kurią daviau jiems savo žodžio prasme. (28,3-5)

Nenuilstantis pamokslininkas Jėzus
22. Kai kuriais atvejais, pasitraukęs į kokio nors slėnio vienatvę, likdavau vienas tik akimirką,

nes minios, trokštančios mane išgirsti, artėjo prie savo Mokytojo, trokšdamos begalinio Jo žvilgsnio gerumo. Priėmiau juos ir apipyliau tuos vyrus, moteris ir vaikus savo begalinio gailestingumo švelnumu, žinodamas, kad kiekviename kūrinyje yra Dvasia, dėl kurios aš atėjau į pasaulį. Tada kalbėjau jiems apie Dangaus Karalystę, kuri yra tikrieji dvasios namai, kad jie nuramintų savo vidinį nerimą per Mano žodį ir sustiprėtų viltimi pasiekti amžinąjį gyvenimą.
23. Atsitiko taip, kad tarp minios pasislėpęs kažkas ketino neigti Mano tiesą šaukdamas ir tvirtindamas, kad esu netikras pranašas, bet Mano žodis jį aplenkė, kol jis dar nespėjo praverti lūpų. Kitais atvejais leisdavau kokiam nors piktžodžiautojui Mane įžeidinėti, kad miniai įrodyčiau, jog Mokytojas nesipiktina įžeidimais, ir taip parodyčiau jiems nuolankumo ir meilės pavyzdį.
24. Buvo tokių, kurie, sugėdinti mano klusnumo, tuojau pat pasitraukė, atgailaudami, kad savo abejonėmis įžeidė Tą, kuris savo darbais skelbė tiesą. Kai tik pasitaikė proga, jie atėjo pas Mane, ėjo paskui Mane keliais, verkdami, sujaudinti Mano žodžio, net nedrįsdami kreiptis į Mane ir prašyti atleidimo už įžeidimus, kuriuos prieš tai buvo Man padarę. Pasikviečiau juos, paglosčiau juos savo žodžiu ir suteikiau jiems šiek tiek gailestingumo. (28,6-7)
25 Klausykite: Kai buvau su jumis žemėje, žmonės būriais ateidavo pas Mane - aukštas pareigas užimantys, tuštybės kupini žmonės, valdovai, kurie slapta ieškojo Manęs, kad išgirstų. Vieni žavėjosi Manimi, bet iš baimės to atvirai neišpažino, kiti Mane atstūmė.
26. Rytą, popiet ir vakare pas Mane ateidavo minios žmonių - vyrų, moterų ir vaikų, kurie klausydavosi Manęs ir visada rasdavo Mokytoją, pasirengusį duoti jiems Dievo žodį. Jie matė, kad Mokytojas pamiršo save ir negalėjo paaiškinti, kelintą valandą valgo, kad jo kūnas nesusilpnėtų, o balsas nenutrūktų. Jie nežinojo, kad Jėzus semiasi jėgų iš savo dvasios ir maitinasi pats iš savęs. (241,23)

Vaikų meilė ir Jėzaus prigimtis
27 Kartais, kai būdavau vienas, mane atrasdavo vaikai, kurie ateidavo pas Mane, kad padovanotų gėlių, papasakotų man kokį nors mažą liūdesį ir pabučiuotų Mane.
28 Motinos nerimavo, kai rado savo mažylius ant mano rankų ir klausėsi mano žodžių. Mokiniai, manydami, kad tai reiškia nepagarbą Mokytojui, bandė juos išstumti iš Mano artumos. Tuomet turėjau jiems pasakyti: "Leiskite vaikams ateiti pas mane, nes norint įeiti į Dangaus Karalystę, reikia turėti vaikų tyrumą, paprastumą ir tyrumą".
29. Džiaugiausi tuo nekaltumu ir nešališkumu, lygiai taip, kaip džiaugiamasi ką tik prasiskleidusiu gėlės pumpuru. (262,62-64)
30 Kaip dažnai mokiniai rasdavo Jėzų besikalbantį su įvairiais visatos kūriniais. Kaip dažnai Mokytojas stebėjosi savo pokalbiais su paukščiais, koridoriumi, jūra! Tačiau jie žinojo, kad jų Mokytojas nebuvo pagrobtas, jie žinojo, kad jų Mokytoju gyveno Tėvo Kūrybinė Dvasia, kuri visoms būtybėms suteikė kalbą, kuri suprato visus savo "vaikus", kuri sulaukė šlovinimo ir meilės iš visų Jo sukurtų būtybių.
31 Kaip dažnai mokiniai ir žmonės matydavo Jėzų, glostantį paukštį ar gėlę ir viską laiminantį, o Jo akyse jie atrasdavo begalinės meilės žvilgsnį visiems sutvėrimams! Mokiniai matė dievišką Viešpaties džiaugsmą, kai Jis matė save apsuptą tokios šlovės, tokios nuostabos, kuri kilo iš Jo išminties, taip pat jie dažnai matė ašaras Mokytojo akyse, kai Jis matė žmonių abejingumą tokios šlovės akivaizdoje, žmonių nuobodumą ir aklumą tokiai didybei. Jie dažnai matydavo Mokytoją verkiantį, kai jis matydavo raupsuotąjį, liejantį ašaras dėl savo raupsų, arba vyrus ir moteris, sielvartaujančius dėl savo likimo, nors juos supo tobulos meilės sfera! (332,25 -26)

Jėzaus mokymai
32 Jėzus mokė jus gailestingumo, švelnumo, meilės. Jis mokė jus iš širdies atleisti savo priešams, liepė atmesti melą ir mylėti tiesą. Jis jums skelbė, kad už gautą blogį ir gėrį visada turėtumėte atsilyginti geru. Jis išmokė jus gerbti kiekvieną savo artimą ir atskleidė, kaip rasti kūno ir dvasios sveikatą, kaip savo gyvenimu pagerbti tėvų vardą, kad tuo pačiu metu jus pagerbtų ir jūsų vaikai.
33 Štai keletas įsakymų, kurių turi laikytis kiekvienas, kuris tikrai nori būti krikščionis. (151,35-36)
34 Kai Rašto aiškintojai ir fariziejai, stebėdami Jėzaus darbus, pastebėjo, kad jie skiriasi nuo jų, jie pareiškė, kad jo skelbiamas mokymas

prieštarauja Mozės Įstatymui. Priežastis buvo ta, kad jie supainiojo Įstatymą su tradicijomis. Bet aš jiems įrodžiau, kad neperžengiau Įstatymo, kurį Tėvas buvo apreiškęs Mozei, bet įvykdžiau jį žodžiais ir darbais.
35. Žinoma, aš panaikinau daugelį tos tautos tradicijų, nes jau buvo atėjęs laikas joms išnykti, kad prasidėtų naujas laikas su aukštesniais mokymais. (149,42 - 43)
36. Atsiminkite, kad pirmajame Įstatymo įsakyme, kurį daviau žmonijai per Mozę, sakiau: "Nedaryk sau dangaus daiktų atvaizdo ar panašumo, kad klūpėtum prieš juos ir juos garbintum". Nuo to laiko kelias žmogui ir kelias dvasiai buvo aiškiai nužymėtas.
37 Mozė neapsiribojo vien Dešimties įsakymų perdavimu žmonijai; jis taip pat nustatė antrinius žmonių gyvenimo įstatymus ir įtvirtino dvasinio Dievo garbinimo tradicijas, apeigas ir simbolius, kurie atitiko tuometinę žmogaus dvasios evoliuciją.
38. Tačiau atėjo pažadėtasis Mesijas ir panaikino tradicijas, apeigas, simbolius ir aukas, palikdamas nepaliestą tik Įstatymą. Todėl, kai fariziejai sakė žmonėms, kad Jėzus prieštarauja Mozės įstatymams, aš jiems atsakiau, jog nesu prieš Įstatymą, bet atėjau jo įvykdyti. Jei Mano mokymas panaikintų tradicijas, tai būtų dėl to, kad žmonės, norėdami jas vykdyti, pamiršo paklusti Įstatymui. (254, 17 - 18)
39. Mano žodis dabartyje nepanaikins žodžių, kuriuos jums daviau "Antrojoje eroje". Epochos, šimtmečiai ir amžiai praeis, bet Jėzaus žodžiai nepraeis. Šiandien jums paaiškinu ir atskleidžiu prasmę to, ką jums tada sakiau, o jūs nesupratote. (114, 47)

Jėzaus "stebuklai"

40 kad tas mokymas įžiebtų tikėjimą širdyse, tuo pat metu dariau stebuklus, kad jie jį pamiltų; ir kad tie "stebuklai" būtų kuo apčiuopiamesni, dariau juos ant ligonių kūnų, gydydamas aklus, kurčius, nebylius, luošus, apsėstus, raupsuotuosius, taip pat prikeldamas mirusiuosius; kad jie mane pamiltų, dariau juos ant ligonių kūnų, gydydamas aklus, kurčius, nebylius, luošus, apsėstus, raupsuotuosius, taip pat prikeldamas mirusiuosius.
41 Kiek daug meilės stebuklų Kristus padarė tarp žmonių! Jų vardai išliko istorijoje kaip pavyzdys ateities kartoms. (151,37 - 38)
42. Šviesos būtybės, tarnaujančios Dieviškajam darbui, ir kiti maištaujantys ir neišmanantys žmonės visur jautėsi, ir tarp tos žmonijos atsirado apsėstųjų, kurių mokslas negalėjo išlaisvinti ir kuriuos žmonės išvarė. Nei Įstatymo mokytojai, nei mokslininkai negalėjo sugrąžinti ligoniams sveikatos.
43. Tačiau visa tai buvo Mano skirta jus pamokyti ir pateikti jums meilės įrodymų. Per Jėzų suteikiau jums jo kūrinių išgydymą, daugelio nuostabai.
44. Netikintieji, girdėję Jėzų kalbant apie jo galią ir žinoję apie jo stebuklus, prašė sunkiausių įrodymų, kad bent akimirkai suabejotų ir įrodytų, jog jis nėra neklystantis. Tačiau šis apsėstųjų išlaisvinimas, tai, kad grąžinau juos į normalių žmonių būseną, tik paliesdamas juos, pažvelgdamas į juos ar ištardamas jiems įsakmų žodį, kad tos dvasios paliktų jų protus ir abu išsilaisvintų nuo sunkios naštos, juos suklaidino.
45 Į šią galią fariziejai, mokslininkai, Rašto aiškintojai ir muitininkai reagavo skirtingai. Vieni pripažino Jėzaus valdžią, kiti jo galią priskyrė nežinomiems veiksniams, treti negalėjo nieko apie tai pasakyti. O išgydyti ligoniai laimino jo vardą.
46 Vienus apsėdo viena dvasia, kitus - septynios, kaip Mariją iš Magdalos, o trečius - tiek daug, kad jie patys sakė, jog tai legionas.
47 Per visą Mokytojo gyvenimą vienas dvasinis pasireiškimas sekė kitą. Vienus liudijo dvylika mokinių, kitus - žmonės lauke ir namuose. Tai buvo stebuklų, "stebuklų" metas. (339, 20 -22)
48 Stebuklas, kaip jūs jį suprantate, neegzistuoja; nėra prieštaravimo tarp dieviškojo ir materialaus.
49. Jūs priskiriate Jėzui daugybę stebuklų, bet iš tiesų, sakau jums, Jo veiksmai buvo natūralus meilės padarinys, tos dieviškosios galios, kuria jūs dar nemokate naudotis, nors ji yra kiekvienoje dvasioje, nepanaudota. Jūs nenorėjote pažinti meilės galios.
50 Kas, išskyrus meilę, buvo veiksmingas visuose Jėzaus stebukluose?
51. Klausykitės, mokiniai: kad Dievo meilė galėtų atsiskleisti žmonijai, būtinas priemonės nuolankumas, o Jėzus visada buvo nuolankus; duodamas žmonėms pavyzdį, jis kartą jums

pasakė, kad nieko negali padaryti be savo dangiškojo Tėvo valios. Tie, kurie neįsigilins į šių žodžių nuolankumą, manys, kad Jėzus buvo toks pat žmogus kaip ir visi kiti, tačiau tiesa ta, kad Jis norėjo jums duoti nuolankumo pamoką.
52 Jis žinojo, kad šis nuolankumas, ši vienybė su Tėvu daro Jį visagalį žmonijos atžvilgiu.
53 O nepaprastai didis ir gražus perkeitimas, kuris suteikia meilę, nuolankumą ir išmintį!
54 Dabar jūs žinote, kodėl Jėzus, nors ir sakydamas, kad nieko negali daryti, jei tai neatitinka jo Tėvo valios, iš tikrųjų galėjo daryti viską, nes buvo klusnus, nuolankus, tapo įstatymo ir žmonių tarnu ir mokėjo mylėti.
55 Todėl pripažinkite, kad nors patys pažįstate kai kuriuos dvasinės meilės gebėjimus, jūs jų nejaučiate, todėl negalite suprasti priežasties viso to, ką vadinate stebuklu ar paslaptimi - dieviškosios meilės atliekamų darbų.
56. Kokius mokymus, kurie nebuvo meilės mokymai, jums davė Jėzus? Kokį mokslą, kokias pratybas ar paslaptingas žinias Jis naudojo, kad pateiktų jums savo galios ir išminties pavyzdžių?..: Tik palaiminta meilė, su kuria žmogus gali daryti viską.
57. Tėvo įstatymuose, kurie yra paprasti, nes išmintingi, ir išmintingi, nes persmelkti meilės, nėra nieko prieštaringo.
58 Supraskite Mokytoją, jis yra jūsų vadovėlis. (17,11 - 21)
59. Dvasia, atgaivinusi Jėzų, buvo Mano paties, jūsų Dievo, tapusio žmogumi, kad gyventų tarp jūsų ir į jus žiūrėtų, nes to reikėjo. Aš, kaip žmogus, jaučiau visas žmogiškas kančias. Mokslininkai, tyrinėję gamtos prigimtį, atėjo pas Mane ir sužinojo, kad jie nieko nežino apie Mano doktriną. Dideli ir maži, dorybingi ir nuodėmingi, nekalti ir kalti gavo Mano žodžio esmę, ir Aš visus juos pagerbiau savo buvimu. Tačiau nors buvo pašaukti daugelis, išrinktųjų buvo tik keletas, o šalia Manęs - dar mažiau. (44, 10)

Paleistuvė

60 Gyniau nusidėjėlius. Ar neprisimenate svetimautojos? Kai ji buvo atvesta pas Mane, persekiojama ir smerkiama minios, fariziejai priėjo ir paklausė Mane: "Ką mums su ja daryti?" - Kunigai tikėjosi, kad pasakysiu: "Tegul bus įvykdytas teisingumas", tik atsakė: "Kaip tai, kad Tu skelbi meilę, o leidi nubausti šį nusidėjėlį?" Jei būčiau pasakęs: "Paleisk ją laisvą", jie būtų atsakę: "Mozės Įstatymuose, kuriuos, kaip sakote, tvirtinate, yra nuostata: "Kiekviena moteris, sugauta svetimaujant, turi būti užmušta akmenimis".
61 Žinodamas jų ketinimus, neatsakiau į jų žodžius, nusilenkiau ir žemės dulkėse užrašiau nuodėmes tų, kuriuos jie pasmerkė. Jie vėl paklausė Manęs, ką jiems daryti su ta moterimi, ir Aš jiems atsakiau: "Tegul pirmas meta akmenį tas, kuris yra laisvas nuo nuodėmės". Tuomet jie pripažino savo nusikaltimus ir, užsidengę veidus, pasitraukė. Nė vienas iš jų nebuvo tyras, ir pajutę, kad aš juos perpratau iki širdies gelmių, jie daugiau nebekaltino tos moters, nes visi nusidėjo. Tačiau moteris, o kartu su ja ir kiti, kurie taip pat sulaužė santuoką, atgailavo ir daugiau nebenusidėjo. Sakau jums, kad nusidėjėlį lengviau atversti meile nei griežtumu. (44, 11)

Marija Magdalietė

62 Marija Magdalietė - nusidėjėlė, kaip ją vadino pasaulis, - nusipelnė mano švelnumo ir atleidimo.
63. Ji netrukus sulaukė išganymo, o tai neatsitinka kitiems, kurie prašo atleidimo už nuodėmes tik su silpnu tikėjimu. Nors ji netrukus rado tai, ko ieškojo, kitiems tai nepavyko.
64 Magdalietei buvo atleista, bet ji nesigyrė savo atgaila. Ji nusidėjo, kaip ir jūs nusidedate, bet ji labai mylėjo.
65. Mylintis gali rodyti žmogiškojo elgesio nukrypimų, tačiau meilė yra iš širdies trykštantis švelnumas. Jei norite, kad jums būtų atleista - kaip ir esate - nukreipkite į Mane meilės ir pasitikėjimo kupiną žvilgsnį, ir būsite išlaisvinti nuo visų nusižengimų.
66 Ta moteris daugiau nenusidėjo; meilę, kuri buvo užplūdusi jos širdyje, ji skyrė Mokytojo mokymui.
67. Jai buvo atleista, nors ji ir padarė klaidų. Tačiau jos širdyje degė apvalanti ugnis, ir dėl atleidimo, kurį gavo nusidėjėlė, ji nė akimirkai neatsiskyrė nuo Jėzaus; o Mano mokiniai kruviniausiomis valandomis paliko Mane vieną. Bet ta Marija, kuri buvo paniekinta, neatsiskyrė nuo Manęs, neneigė Manęs, nebijojo ir nesigėdijo.

68. Todėl jai buvo leista lieti ašaras mano kryžiaus papėdėje ir virš mano kapo. Jos dvasia netrukus rado išsigelbėjimą, nes labai mylėjo.
69. Savo širdyje ji taip pat turėjo apaštališką dvasią. Jos atsivertimas spindi kaip tiesos šviesa. Ji atsigulė prie Mano kojų ir tarė Man: "Viešpatie, jei Tu nori, aš būsiu laisva nuo nuodėmės".
70 Kita vertus, kaip dažnai norite įtikinti Mane savo nekaltumu, ilgomis maldomis dangstydami savo nusižengimus.
71 Ne, mokiniai, mokykitės iš jos, tikrai mylėkite savo Viešpatį kiekviename savo bičiulyje. Mylėkite daug, ir jūsų nuodėmės bus atleistos. Būsite puikūs, jei priversite šią tiesą sužydėti savo širdyse. (212, 68 – 75)

Nikodemas ir reinkarnacijos klausimas
72. Tuo metu Aš pasakiau Nikodemui, kuris geros dvasios ieškojo Manęs, kad pasikalbėtų su Manimi: "Kas gimsta iš kūno, yra kūnas, o kas gimsta iš dvasios, yra dvasia. Nenustebkite, kai jums pasakysiu, kad reikia gimti iš naujo". Kas suprato tuos žodžius?
73. Kartu su jais norėjau jums pasakyti, kad vieno žmogaus gyvenimo neužtenka suvokti nė vienam Mano mokymui ir kad norint suprasti vadovėlį, kurį savyje talpina šis gyvenimas, reikia daugybės žemiškų gyvenimų. Todėl kūnas turi tik padėti dvasiai vaikščioti po žemę. (151, 59)

Jėzaus atsimainymas
74 Kartą Antrojoje eroje Jėzus ėjo, o paskui jį ėjo keli mokiniai. Jie buvo užkopę į kalną, ir kol Mokytojas savo žodžiais pripildė tuos vyrus susižavėjimo, jie staiga išvydo savo Viešpaties kūną, perkeistą, plūduriuojantį erdvėje, su Mozės dvasia dešinėje ir Elijo dvasia kairėje.
75 Nuo to antgamtinio reginio mokiniai, apakinti dieviškosios šviesos, parpuolė ant žemės. Tačiau jie tuoj pat nusiramino ir pasiūlė savo Mokytojui užsidėti ant pečių karalių purpurinį apsiaustą, kaip ir ant Mozės bei Elijo. Tada jie išgirdo balsą, nusileidžiantį iš Begalybės ir sakantį: "Šitas yra mano brangusis Sūnus, kuriuo Aš gėriuosi; klausykite Jo!"
76 Išgirdę tą balsą, mokiniai labai išsigando ir, pakėlę akis aukštyn, pamatė tik Mokytoją, kuris jiems tarė: "Nebijokite ir niekam nesakykite šito veido, kol aš prisikelsiu iš numirusių". Tada jie paklausė savo Viešpaties: "Kodėl Rašto aiškintojai sako, kad Elijas turi ateiti anksčiau?" Jėzus jiems atsakė: "Iš tiesų Elijas ateis anksčiau ir viską sutvarkys. Bet aš jums sakau, kad Elijas jau atėjo, ir jie jo neatpažino, bet darė su juo, ką norėjo". Tuomet mokiniai suprato, kad Jis jiems kalba apie Joną Krikštytoją.
77. Kiek kartų dabartiniu metu jūsų akyse padariau nematomą kūną, per kurį perteikiu save, kad galėtumėte matyti mane žmogiškuoju pavidalu, kuriuo žmonija pažinojo Jėzų, ir vis dėlto jūs nenusilenkėte naujojo perkeitimo akivaizdoje. (29,15 - 18)
Šis reiškinys parapsichologijoje taip pat vadinamas "transfigūracija", nes vis labiau matoma besireiškianti dvasinė būtybė.

Drąsos prisipažinti trūkumas
78. Kai gyvenau tarp jūsų įsikūnijęs, dažnai pasitaikydavo, kad naktį, kai visi ilsėdavosi, žmonės ateidavo pas Mane, slapta ieškodami Manęs, nes bijojo būti pastebėti. Jie ieškojo Manęs, nes gailėjosi, kad šaukė ant Manęs ir įžeidinėjo Mane, kai kalbėjau miniai. Jų gailestis dar labiau sustiprėjo, kai jie suprato, kad Mano žodis jų širdyse paliko ramybės ir šviesos dovaną, o jų kūnuose išliejau savo gydantį balzamą.
79. Nulenktomis galvomis jie pasirodė man ir tarė: "Mokytojau, atleisk mums, mes sužinojome, kad Tavo žodyje yra tiesos". Aš jiems atsakiau: "Jei supratote, kad kalbu tik tiesą, kodėl slepiatės? Argi neišeinate į lauką, kad priimtumėte saulės spindulius, kai ji pasirodo - bet kada jūs to gėdijotės? Kas myli tiesą, niekada jos neslepia, neneigia ir nesigėdija".
80. Sakau jums tai, nes matau, kad daugelis klausosi Manęs tik slapta, neigia, kur ėjo, slepia, ką girdėjo, o kartais neigia buvę su Manimi. Tai ko gi jūs gėdijatės? (133,23 - 26)

Priešiškumas Jėzui
81. Kai kalbėjau žmonių miniai Antrojoje eroje, Mano žodis buvo girdimas visiems tiek prasme, tiek forma. Mano žvilgsnis, įsiskverbęs į jų širdis, atrado viską, ką kiekvienas iš jų laikė savyje. Vieni abejojo, kiti tikėjo, treti kalbėjo su manimi baimės kupinu balsu: tai buvo ligoniai, kurių skausmas vertė juos tikėtis stebuklo iš manęs. Buvo tokių, kurie bandė nuslėpti savo pašaipą, kai išgirdo Mane sakant,

kad atėjau iš Tėvo atnešti žmonėms Dangaus karalystės, taip pat buvo širdžių, kuriose aptikau neapykantą Man ir norą nutildyti ar pašalinti Mane.
82. Mano tiesa priblokšė arogantiškus fariziejus. Nors Mano žodis buvo toks aiškus, toks kupinas meilės ir toks paguodžiantis, nors jį visada patvirtindavo galingi darbai, daugelis žmonių ir toliau norėjo atrasti Mano buvimo tiesą, vertindami Mane pagal žmogų Jėzų, tyrinėdami Mano gyvenimą ir atkreipdami dėmesį į Mano drabužių kuklumą ir visišką materialinių gėrybių neturtą.
83. Bet nesitenkindami manęs smerkimu, jie smerkė ir mano mokinius, atidžiai stebėdami, ar jie kalba, ar eina paskui mane keliais, ar sėdi prie stalo. Kaip nusiminė fariziejai, kai kartą pamatė, kad Mano mokiniai, prieš sėsdami prie stalo, nenusiplovė rankų: vargšės galvos, supainiojusios kūno švarą su dvasios švara! Jie nežinojo, kad kai šventykloje liečia šventąją duoną, jų rankos yra švarios, bet širdys pilnos puvėsių. (356,37 - 38)
84. Kiekviename žingsnyje jie tyrė mane. Visus mano veiksmus ir žodžius jie vertino su piktais ketinimais, dažniausiai jie buvo sutrikę dėl mano darbų ir įrodymų, nes jų protas nepajėgė suprasti to, ką gali suprasti tik dvasia.
85 Kai meldžiausi, jie sakė: "Ko jis meldžiasi, juk sako, kad yra pilnas galios ir išminties? Ko jam gali prireikti ar ko jis gali prašyti?" Kai nesimeldžiau, jie sakė, kad nevykdau jų religinių priesakų.
86. Matydami, kad Aš nevalgau, o Mano mokiniai valgo, jie nusprendė, kad Aš nesilaikau Dievo nustatytų įstatymų; o matydami, kad Aš valgau, jie klausė savęs: "Kodėl turi valgyti, kad gyventų - Tas, kuris teigė esąs Gyvenimas?" Jie nesuprato, kad atėjau į pasaulį atskleisti žmonėms, kaip žmonija gyvens po ilgo apsivalymo laikotarpio, kad iš jos išaugtų sudvasinta karta, pakylėta virš žmogiškojo vargo, virš būtinų kūno poreikių ir virš kūniškų jausmų aistrų. (40,11 - 13)

Atsisveikinimo pranešimas

87.Trejus metus Jėzus gyveno su savo mokiniais. Jį supo didžiulė minia žmonių, kurie jį labai mylėjo. Tiems mokiniams neliko nieko kito, kaip tik klausytis savo Mokytojo, kuris skelbė savo dieviškąjį mokymą. Sekdami Jo pėdomis, jie nejautė nei alkio, nei troškulio, nebuvo suklupę ar susidūrę su kokiomis nors kliūtimis, tą grupę supo ramybė ir laimė, ir vis dėlto kartą, kai jie buvo ypač susižavėję mylimo Jėzaus kontempliacija, Jis jiems tarė: "Dabar ateis kitas laikas, aš nuo jūsų pasitrauksiu, ir jūs liksite kaip avys tarp vilkų. Ta valanda artėja, ir man būtina grįžti ten, iš kur atėjau. Kurį laiką būsite vieni ir liudysite tai, ką matėte ir girdėjote, tiems, kurie alksta ir trokšta meilės ir teisingumo. Dirbkite mano vardu, o paskui pasiimsiu jus pas save į Amžinuosius namus".
88 Tie žodžiai nuliūdino mokinius, o artėjant valandai Jėzus dar kartą pabrėžtinai pakartojo šį pranešimą, kalbėdamas apie savo išvykimą. Tačiau kartu jis guodė širdis tų, kurie jo klausėsi, sakydamas, kad jo dvasia neišnyks ir toliau stebės pasaulį. Jei jie pasirengtų nešti Jo žodį kaip paguodos ir vilties žinią to meto žmonėms, Jis kalbėtų jų lūpomis ir darytų stebuklus. (354,26 - 27)

Jėzaus įžengimas į Jeruzalę

89. Kai įžengiau į Jeruzalės miestą, minios priėmė Mane džiūgaudamos. Iš kaimų ir gatvių gausiai rinkosi vyrai, moterys ir vaikai, kad pamatytų, kaip Mokytojas įžengia į miestą. Jie buvo tie, kurie patyrė stebuklą ir Dievo Sūnaus galybės įrodymą - aklieji, kurie dabar matė, nebylūs, kurie dabar galėjo giedoti Hosianą, raišieji, kurie paliko savo lovas ir skubiai atėjo pamatyti Mokytojo per Paschą.
90. Aš žinojau, kad šis triumfas trumpalaikis, jau buvau numatęs savo mokiniams, kas bus po to. Tai buvo vos daugiau nei Mano kovos pradžia, ir šiandien, būdamas toli nuo tų įvykių, sakau jums, kad Mano tiesos šviesa ir toliau kovoja su neišmanymo, nuodėmės ir apgaulės tamsa, todėl turiu pridurti, kad galutinis Mano triumfas dar neįvyko.
91 Kaip galite tikėti, kad tas įžengimas į Jeruzalę buvo Mano pergalė, kai buvo tik keletas atsivertusių ir daugybė nežinojusių, kas Aš esu?
92 Ir net jei visi tie žmonės atsiverstų į mano žodį, argi dar daug kartų neturėtų sekti paskui mane?
93 Ta džiaugsmo akimirka, tas trumpas, triumfuojantis įžengimas buvo tik šviesos, gėrio, tiesos, meilės ir teisingumo pergalės

simbolis - dienos, kuri turi ateiti ir į kurią visi esate pakviesti.
94. Žinokite, kad jei nors vienas iš Mano vaikų būtų už Naujosios Jeruzalės ribų, nebūtų jokios šventės, nes Dievas negalėtų kalbėti apie triumfą, negalėtų švęsti pergalės, jei Jo galybė nebūtų galėjusi išgelbėti net paskutinio iš Jo vaikų. (268, 17 - 21)
95. Jūs esate tie patys, kurie giedojo Hosianą Antrojoje eroje, kai Jėzus įžengė į Jeruzalę. Šiandien, kai Aš jums Dvasioje apsireiškiu, jūs nebesiskleisite savo apsiaustų Mano kelyje, tai jūsų širdys, kurias aukojate kaip būstą savo Viešpačiui. Šiandien jūsų hosana nebesklinda iš gerklės, ji kyla iš jūsų dvasios kaip nuolankumo, meilės ir Tėvo pažinimo himnas, kaip tikėjimo šiuo pasireiškimu, kurį Viešpats jums atnešė Trečiojoje eroje, himnas.
96. Kadaise, kaip ir šiandien, jūs sekėte paskui Mane įžengiant į Jeruzalę. Mane apsupo didžiulės minios, sužavėtos mano meilės žodžių. Vyrai ir moterys, seneliai ir vaikai drebino miestą savo džiaugsmo šūksniais, ir net kunigai bei fariziejai, bijodami, kad žmonės sukils, sakė man: "Mokytojau, jei Tu mokai taikos, kodėl leidi savo pasekėjams kelti tokius neramumus?" Bet aš jiems atsakiau: "Iš tiesų sakau jums: jei šie tylėtų, akmenys kalbėtų". Tai buvo džiaugsmo akimirkos, tai buvo Mesijo kulminacija ir pašlovinimas tarp alkstančių ir trokštančių teisumo - tų, kurie ilgai laukė Viešpaties atėjimo, išsipildant pranašystėms.
97. Su tokiu džiaugsmu ir linksmumu mano tauta taip pat šventė išlaisvinimą iš Egipto. Norėjau, kad šis Paschos minėjimas mano tautai būtų nepamirštamas. Bet iš tiesų, sakau jums, Aš ne tik laikiausi tradicijos ir paaukojau avinėlį - ne, Aš paaukojau save Jėzuje, aukos avinėlyje, kaip kelią, kuriuo visi Mano vaikai ras išgelbėjimą. (318,57 - 59)

Paskutinė vakarienė

98 Kai Jėzus su savo mokiniais šventė Velykų vakarienę pagal tos tautos tradiciją, jis jiems tarė: "Dabar jums atskleidžiu kai ką nauja: imkite šio vyno ir valgykite šios duonos, kurie yra mano kraujas ir mano kūnas, ir tai darykite mano atminimui.
99 Mokytojui mirus, mokiniai minėjo savo Viešpaties auką gerdami vyną ir valgydami duoną, kurie simbolizavo Tą, kuris iš meilės žmonėms atidavė viską.
100 Per amžius į konfesijas susiskirsčiusios tautos skirtingai aiškino mano žodžius.
101. Šiandien noriu papasakoti, ką jaučiau tą valandą, per Paskutinę vakarienę, kai kiekvienas Jėzaus žodis ir veiksmas buvo gilios išminties ir begalinės meilės knygos pamoka. Kai vartojau duoną ir vyną, norėjau, kad suprastumėte, jog jie panašūs į meilę, kuri yra dvasios maistas ir gyvybė; o kai jums sakiau: "Tai darykite mano atminimui", Mokytojas norėjo pasakyti, kad turėtumėte mylėti savo artimuosius meile, panašia į Jėzaus meilę, ir atiduoti save žmonėms kaip tikrą maistą.
102. Bet kokia apeiga, kurią atliksite pagal šiuos mokymus, bus nevaisinga, jei savo gyvenime netaikysite mano mokymų ir pavyzdžių. Būtent tai jums yra sunku, tačiau būtent čia slypi nuopelnas. (151, 29 - 32, 34)
103. Kaip dabar esate aplink Mane, taip buvo ir tą paskutinį vakarą Antrojoje eroje. Saulė kaip tik leidosi, kai Jėzus tame kambaryje paskutinį kartą kalbėjosi su savo mokiniais. Tai buvo mirštančio tėvo žodžiai savo mylimiems vaikams. Liūdesys apėmė Jėzų ir mokinius, kurie dar nežinojo, kas po kelių valandų laukia To, kuris juos mokė ir taip mylėjo. Jų Viešpats ketino iškeliauti, bet jie dar nežinojo, kaip. Petras verkė spausdamas taurę prie širdies, Jono ašaros drėkino Mokytojo krūtinę, Matas ir Baltramiejus buvo be proto susigraudinę dėl mano žodžių. Valgydami Pilypas ir Tomas slėpė širdies skausmą. Jokūbas jaunesnysis ir vyresnysis, Tadas, Andriejus ir Simonas buvo nebylūs iš sielvarto, tačiau jie daug ką man kalbėjo širdimi. Judo Iskarijoto širdyje taip pat buvo skausmas, baimė ir gailestis. Bet jis negalėjo grįžti atgal, nes jį užvaldė tamsa.
104. Jėzui pasakius paskutinius žodžius ir raginimus, tie mokiniai ašarojo. Tačiau vieno iš jų nebebuvo, jo dvasia nebegalėjo priimti tiek daug meilės ir matyti tiek daug šviesos, todėl jis išėjo, nes tas žodis nudegino jo širdį. (94, 56-58)
105 Dieviškasis Jėzaus troškimas buvo, kad Jo mokiniai taptų Jo išganomojo mokymo sėjėjais.
106 Todėl paskutinio kreipimosi į mokinius, kuris kartu buvo ir paskutinis tėvo ir vaikų pokalbis, kulminacijoje Jis meilės kupinu tonu jiems tarė: "Dabar duodu jums naują įsakymą: mylėkite vieni kitus".

107 Šio aukščiausio įsakymo šviesa jis įžiebė didžiausią žmonijos viltį. (254, 59)

12 skyrius - kančia, mirtis ir prisikėlimas

Jėzaus kančios ir skausmai visą gyvenimą

1 Gyvenau tarp žmonių ir savo gyvenimą paverčiau pavyzdžiu, vadovėliu. Sužinojau apie visas kančias, pagundas ir kovas, skurdą, darbą ir persekiojimus. Patyriau artimųjų atstūmimą, nedėkingumą ir išdavystę, ilgą darbo dieną, alkį ir troškulį, pašaipas, vienatvę ir mirtį. Aš leidau, kad visa žmogaus nuodėmės našta kristų ant Manęs. Aš leidau žmogui ištirti Mano mintis Mano žodžiuose ir Mano pervertame kūne, kur buvo matyti net paskutiniai Mano šonkauliai. Nors ir Dievas, buvau padarytas išjuokiančiu karaliumi, demaskuotu, taip pat turėjau nešti gėdos kryžių ir su juo kopti į kalną, kur mirė plėšikai. Ten mano žmogiškasis gyvenimas baigėsi kaip įrodymas, kad esu ne tik žodžių, bet ir darbų Dievas. (217, 11)

2 Kai artėjo valanda ir vakarienė baigėsi, Jėzus davė mokiniams paskutinius nurodymus. Jis nuėjo į alyvmedžių sodą, kur melsdavosi, ir tarė Tėvui: "Viešpatie, jei įmanoma, atimk nuo manęs šią taurę. Tačiau tebūnie ne mano, bet Tavo valia". Tada priėjo tas iš mano mokinių, kuris turėjo mane išduoti, lydimas minios, kuri turėjo mane suimti. Jiems paklausus: "Kas yra Jėzus Nazarietis?", Judas priėjo prie Mokytojo ir pabučiavo jį. Tų vyrų širdyse kilo baimė ir siaubas, kai jie pamatė ramią Jėzaus ramybę, ir jie vėl paklausė: "Kas yra Jėzus?" Tada aš priėjau prie jų ir pasakiau: "Štai aš, tai aš". Tada ir prasidėjo mano aistra.

3 Jie atvedė mane pas kunigus, teisėjus ir valdininkus. Jie mane tardė, teisė ir kaltino Mozės įstatymo pažeidimu bei noru sukurti imperiją, kuri sunaikintų Cezario imperiją. (152,6 - 7)

Judo išdavystė

4 Argi neprisimenate, kiek kartų apreiškiau savo meilę ne tik tiems, kurie mane tikėjo, bet ir tam, kuris mane išdavė, ir tiems, kurie mane persekiojo ir teisė? Dabar galite paklausti Manęs, kokia priežastis paskatino Mane leisti, kad iš Manęs būtų tyčiojamasi. Aš jums atsakau: reikėjo, kad palikčiau jiems visišką mąstymo ir veikimo laisvę, kad sukurčiau tinkamas galimybes apsireikšti ir kad visi galėtų patirti gailestingumą ir meilę, kurių mokiau pasaulį.

5 Aš nepajudinau Judo širdies, kad mane išduotų; jis buvo piktos minties įrankis, kai jo širdis buvo pilna tamsos. Tačiau, atsižvelgdamas į to mokinio neištikimybę, Aš parodžiau jam savo atleidimą.

6. Nebūtų reikėję, kad vienas iš Manęs išduotų Mane, kad duočiau jums tokį nuolankumo pavyzdį. Mokytojas būtų tai parodęs bet kokia proga, kurią jam būtų pasiūlę žmonės. Šiam mokiniui teko būti įrankiu, kuriuo Mokytojas parodė pasauliui savo dieviškąjį nuolankumą. Net jei manote, kad Jėzaus mirtį lėmė to žmogaus silpnumas, sakau jums, kad klystate, nes Aš atėjau visiškai jums atsiduoti, ir jei tai nebūtų įvykę tokiu būdu, galite būti tikri, kad būtų įvykę kitu. Todėl neturite teisės keikti ar teisti to, kuris yra jūsų brolis ir kuriam tamsos akimirką pritrūko meilės ir ištikimybės, kurią jis buvo skolingas savo Mokytojui. Jei kaltinate jį dėl mano mirties, kodėl jo neskelbiate, žinodami, kad mano Kraujas buvo pralietas dėl visų žmonių išganymo? Geriau melskitės ir prašykite, kad niekas iš jūsų neįkristų į pagundą, nes Rašto aiškintojų ir fariziejų veidmainystė vis dar egzistuoja šiame pasaulyje. (90,37 - 39)

Jėzaus kančia

7 Kai mane tardė vyriausiasis kunigas Kajafas ir tarė: "Prašau Tave pasakyti, ar Tu esi Kristus, Mesijas, Dievo Sūnus", atsakiau jam: "Tu pats tai pasakei". (21, 30)

8. Kiek daug širdžių, kurios prieš kelias dienas žavėjosi ir laimino Mano darbus, juos pamiršo, pasirodė nedėkingos ir prisijungė prie tų, kurie Mane niekino. Tačiau reikėjo, kad ta auka būtų labai didelė, kad ji niekada neišnyktų iš žmonių atminties.

9 Pasaulis ir jūs, kaip jo dalis, matėte mane piktžodžiaujantį, išjuoktą ir pažemintą taip, kaip niekas negalėjo būti. Tačiau kantriai ištuštinau taurę, kurią Tu man davei gerti. Žingsnis po žingsnio įgyvendinau savo meilės tarp žmonių paskirtį ir visiškai atsidaviau savo vaikams.

10 Palaiminti tie, kurie tikėjo savo Dievą, nors matė Jį krauju apsipylusį ir dūstantį.

11 Bet manęs laukė dar sunkesnis dalykas: mirti prikaltam prie medžio tarp dviejų plėšikų. Bet tai buvo parašyta, todėl turėjo išsipildyti, kad būčiau pripažintas tikruoju Mesiju. (152, 8 -11)
12 Šiam mokymui, kurį jums duodu, jau daviau pavyzdį Antrojoje eroje. Jėzus kabojo ant kryžiaus, Gelbėtojas kovojo su mirtimi minios, kurią taip mylėjo, akivaizdoje. Kiekviena širdis buvo durys, į kurias jis beldėsi. Žiūrovų minioje buvo žmogus, valdantis minias, bažnyčios kunigaikštis, muitininkas, fariziejus, turtuolis, vargšas, atstumtasis ir paprastas žmogus. Tačiau kol vieni žinojo, kas yra Tas, kuris mirė tą valandą, matę Jo darbus ir gavę Jo naudą, kiti, ištroškę nekalto kraujo ir godūs keršto, skubino mirtį To, kurį pašaipiai vadino "žydų karaliumi", nežinodami, kad Jis buvo ne tik tautos karalius, bet ir visų žemės tautų ir visų visatos pasaulių karalius. Kai Jėzus paskutinį kartą pažvelgė į minias, kupinas gailestingos meilės ir užuojautos, jis pakėlė savo prašymą Tėvui, sakydamas: "Mano Tėve, atleisk jiems, nes jie nežino, ką daro."
13 Tas žvilgsnis apėmė ir tuos, kurie verkė dėl Jo, ir tuos, kurie džiaugėsi Jo kančia, nes Mokytojo meilė, kuri buvo Tėvo meilė, buvo skirta visiems vienodai. (103, 26 - 27)
14 Kai atėjo diena, kai minios, kurstomos tų, kurie buvo sunerimę dėl Jėzaus buvimo, jį sužeidė ir nuplakė, o nuo smūgių matė, kaip jis kraujuoja kaip paprastas mirtingasis, o vėliau kovojo su mirtimi ir mirė kaip bet kuris kitas žmogus, fariziejai, tautos valdovai ir kunigai su pasitenkinimu sušuko: "Žiūrėkite į tą, kuris vadina save Dievo Sūnumi, kuris laikė save karaliumi ir tvirtino esąs Mesijas!"
15 Būtent dėl jų, labiau nei dėl kitų, Jėzus prašė savo Tėvo atleisti jiems - tiems, kurie, nors ir žinojo Raštus, dabar Jį neigė ir miniai rodė Jį apgaviku. Būtent jie, nepaisant to, kad teigė esantys Įstatymo mokytojai, iš tikrųjų nežinojo, ką daro pasmerkdami Jėzų, o minioje buvo širdžių, draskomų skausmo dėl neteisybės, kurios liudininkais jie buvo, ir veidų, perpildytų ašarų dėl teisiojo mirties aukos. Tai buvo paprasto proto, nuolankios ir dosnios dvasios vyrai ir moterys, kurie žinojo, kas buvo su žmonėmis pasaulyje, ir suprato, ko neteko išėjus Mokytojui. (150,24 - 25)
16 Jums kalba Tas, kuris ant kryžiaus, kovodamas su mirtimi, kankinamas ir kankinamas egzekutorių, pakėlė akis į begalybę ir tarė: "Tėve, atleisk jiems, nes jie nežino, ką daro."
17. Į tą dieviškąjį atleidimą įtraukiau visus visų laikų žmones, nes mačiau žmonijos praeitį, dabartį ir ateitį. Tiesa ir dvasia galiu jums pasakyti, kad ir jus mačiau tą palaimingą valandą, kai šiuo metu girdite Mano naująjį žodį. (268, 38 -39)
18 Žvelgdamas nuo kryžiaus į žmonių minią, pamačiau Mariją ir, kreipdamasis į Joną, tariau jai: "Moterie, šitas yra tavo sūnus", o Jonui: "Sūnau, šita yra tavo motina".
19 Jonas vienintelis tą valandą galėjo suprasti šio sakinio prasmę, nes minia buvo tokia akla, kad, Man pasakius: "Trokštu", jie manė, jog tai fizinis troškulys, ir įteikė Man tulžies ir acto, nors tai buvo meilės troškulys, kurį jautė Mano Dvasia.
20 du piktadariai taip pat kovojo su mirtimi šalia Manęs; bet kol vienas piktžodžiavo ir nugrimzdo į pražūtį, kitas leidosi apšviečiamas tikėjimo šviesos; ir nors matė savo Dievą prikaltą prie gėdingos kryžiaus sijos ir arti mirties, jis tikėjo Jo dieviškumu ir tarė Jam: "Jei esi Dangaus karalystėje, prisimink mane", į ką Aš, sujaudintas tokio didelio tikėjimo, atsakiau: "Iš tiesų sakau tau: dar šią dieną būsi su Manimi rojuje."
21. Niekas nežino, kokios audros tą valandą siautė Jėzaus širdyje. Išsiveržusios gamtos jėgos buvo tik menkas atspindys to, kas vyko to žmogaus vienatvėje, ir Dieviškosios Dvasios skausmas buvo toks didelis ir tikras, kad kūnas, akimirką pasijutęs silpnas, sušuko: "Mano Dieve, mano Dieve, kodėl mane apleidai?"
22 Kaip mokiau žmones gyventi, taip mokiau juos ir mirti, atleisdamas ir palaimindamas net tuos, kurie mane niekino ir kankino, kai tariau Tėvui: "Atleisk jiems, nes jie nežino, ką daro".
23 O kai Dvasia paliko šį pasaulį, Jis tarė: "Tėve, į Tavo rankas atiduodu savo Dvasią". Buvo pasiektas tobulas mokymo pavyzdys: kalbėjau kaip Dievas ir kaip žmogus. (152, 12 - 17)
24. Užteko vienos akimirkos, kad Dimas atrastų išgelbėjimą, ir tai buvo paskutinė akimirka jo gyvenime. Jis kalbėjosi su manimi nuo kryžiaus, ir nors matė, kad Jėzus, vadinamas Dievo Sūnumi, kankinasi, jautė, kad Jis yra Mesijas, Gelbėtojas, ir atsidavė Jam su visu širdies gailesčiu ir visu dvasios

nuolankumu. Todėl tą pačią dieną pažadėjau jam rojų.
25 Sakau jums: Aš padarysiu, kad kiekvienas, kuris nusideda nesąmoningai, bet gyvenimo pabaigoje kreipiasi į Mane nuolankia ir tikėjimo kupina širdimi, pajustų Mano gailestingosios meilės švelnumą, kuris pakelia jį iš žemės sunkumų, kad jis pažintų kilnaus ir kilnaus gyvenimo palaimą. (94, 71 - 72)
26. Taip, brangus Dimai, tu buvai su Manimi šviesos ir dvasinės ramybės rojuje, kur nešiojau tavo dvasią kaip atlygį už tavo tikėjimą. Kas galėjo pasakyti abejojantiems, kad mirštančiame ir kraujuojančiame Jėzuje gyvena Dievas, kad plėšike, kuris gulėjo prie Jo dešinės, apimtas mirties kančių, slypi šviesos dvasia?
27. Laikui bėgant, kai grįžo dvasios ramybė, daugelis tų, kurie atmetė ir tyčiojosi iš Manęs, prasiskverbė į Mano tiesos šviesą, todėl jų atgaila buvo didelė, o meilė sekant Manimi - nesunaikinama. (320, 67)
28 kai kūnas, kuris Antrojoje eroje tarnavo Man kaip apvalkalas, įžengė į agoniją ir Aš ištariau paskutinius žodžius nuo kryžiaus, tarp paskutiniųjų Mano sakinių buvo vienas, kuris nebuvo suprastas nei tomis akimirkomis, nei ilgai po to: "Mano Dieve, mano Dieve, kodėl mane apleidai?"
29 Dėl tų žodžių daugelis suabejojo, kiti buvo sutrikę, manydami, kad tai buvo neryžtingumas, svyravimas, silpnumo akimirka. Tačiau jie nepagalvojo, kad tai buvo ne paskutinis sakinys, o kad po jo ištariau kitus, kurie atskleidė visą jėgą ir aiškumą: "Tėve, į Tavo rankas atiduodu savo dvasią" ir: "Viskas įvykdyta".
30 Dabar, kai sugrįžau, kad apšviesčiau jūsų klaidas ir paaiškinčiau tai, ką vadinate paslaptimis, sakau jums: kai kabojo ant kryžiaus, agonija buvo ilga, kruvina, ir Jėzaus kūnas, be galo jautrus už visų kitų žmonių kūnus, ištvėrė ilgą agoniją, o mirtis neatėjo. Jėzus jau buvo įvykdęs savo misiją pasaulyje, pasakęs paskutinį žodį ir davęs paskutinį mokymą. Tada tas nukankintas kūnas, tas sudraskytas kūnas, pajutęs atskyrimą nuo Dvasios, su kančia klausė Viešpaties: "Tėve, Tėve, kodėl mane apleidai?" - Tai buvo švelnus ir kenčiantis sužeisto ėriuko verksmas dėl savo Ganytojo. Tai buvo įrodymas, kad Kristus, "Žodis", iš tiesų tapo žmogumi Jėzuje ir kad Jo kančia buvo tikra.
31. Ar galite priskirti šiuos žodžius Kristui, kuris amžinai yra viena su Tėvu? - Dabar žinote, kad tai buvo Jėzaus kūno, išniekinto žmonių aklumo, verksmas. Bet kai Viešpaties švelnumas nusileido ant nukankinto kūno, Jėzus pradėjo kalbėti ir Jo žodžiai buvo tokie: "Tėve, į Tavo rankas atiduodu savo dvasią." - "Viskas baigta". (34, 27 -30)
32. Kai Jėzus kabojo ant kryžiaus, nebuvo nė vienos dvasios, kuri nesijaustų sukrėsta mirusiojo meilės ir teisingumo balso, nuogo kaip pati tiesa, kurią Jis atnešė savo žodžiu. Tie, kurie tyrinėjo Jėzaus gyvenimą, pripažino, kad nei prieš Jį, nei po Jo niekas neatliko tokio darbo kaip Jis, nes tai buvo dieviškas darbas, kuris Jo pavyzdžiu išgelbės žmoniją.
33. Aš nuolankiai atėjau aukoti, nes žinojau, kad Mano Kraujas jus perkeis ir išgelbės. iki paskutinės akimirkos kalbėjau su meile ir jums atleidau, nes atėjau atnešti jums didingą Doktriną ir parodyti jums kelią į amžinybę tobulais pavyzdžiais.
34. Žmonija norėjo atgrasyti Mane nuo Mano tikslo, ieškodama kūno silpnumo, bet Aš nenusileidau. Žmonės norėjo mane sugundyti piktžodžiauti, bet aš nepiktžodžiavau. Kuo labiau minia Mane įžeidinėjo, tuo daugiau atjautos ir meilės jiems turėjau, ir kuo labiau jie prievartavo Mano kūną, tuo daugiau iš jo tryško kraujo, kad suteiktų gyvybę tiems, kurie buvo mirę tikėjimui.
35. Tas kraujas yra meilės, kuria parodžiau kelią žmogaus dvasiai, simbolis. Savo tikėjimo ir vilties žodį palikau tiems, kurie trokšta teisingumo, o savo apreiškimų lobį - dvasiškai vargšams.
36 Tik po šio laiko žmonija sužinojo, kas buvo pasaulyje. Tada Jėzaus darbas buvo suprastas kaip tobulas ir dieviškas, pripažintas antžmogišku - kiek daug atgailos ašarų! Kiek daug sąžinės graužaties dvasinėse būtybėse (29, 37 - 41)
37 Jei Jėzus, kuris buvo "Kelias, Tiesa ir Gyvenimas", baigė savo misiją septynių žodžių malda, galiausiai kreipdamasis į Tėvą: "Į Tavo rankas atiduodu savo dvasią", pagalvokite, ar jūs, šio Mokytojo mokiniai ir sekėjai, galite palikti šį gyvenimą, neatidavę jo Tėvui kaip klusnumo ir nuolankumo duoklės, ir ar galite užmerkti akis šiame pasaulyje, neprašydami

Viešpaties globos, nes jas vėl atversite tik kituose kraštuose.
38 Visas Jėzaus gyvenimas buvo meilės Tėvui auka. Jo agonijos ant kryžiaus valandos buvo meilės, užtarimo ir atleidimo malda.
39. Tai kelias, kurį tau parodžiau, žmonija. Gyvenkite sekdami savo Mokytoją, ir Aš pažadu jus nuvesti į savo glėbį, kuris yra visos palaimos šaltinis. (94, 78 - 80)
40. Aš, Kristus, per žmogų Jėzų apreiškiau Tėvo šlovę, jo išmintį ir galybę. Ši galia buvo naudojama stebuklams daryti tiems, kuriems reikėjo tikėjimo dvasioje, šviesos mintyse ir ramybės širdyje. Šią galią, kuri yra pačios meilės galia, išliejau tiems, kuriems jos reikėjo, kad atiduočiau jiems visą save, kad nepanaudočiau jos savo kūnui, kuriam jos taip pat reikėjo mirties valandą.
41. Nenorėjau pasinaudoti savo galia, kad išvengčiau perveriančio Mano kūno skausmo. Juk kai tapau žmogumi, tai padariau norėdamas kentėti dėl jūsų ir suteikti jums apčiuopiamą dieviška ir žmogišką Mano begalinės meilės ir užuojautos nesubrendėliams, vargšams, nusidėjėliams įrodymą.
42. Visą galią, kurią atskleidžiau kitiems, nesvarbu, ar pagydžiau raupsuotąjį, grąžinau regėjimą akliesiems ir judrumą šlubiesiems, ar atsivertė nusidėjėliai, ar prikėliau mirusiuosius, visą galią, kurią atskleidžiau miniai, kad įrodyčiau jai savo tiesą, įrodydamas jai savo valdžią gamtos karalystėms ir savo galią gyvybei bei mirčiai, nenorėjau panaudoti sau, leisdamas savo kūnui patirti tą kančią ir kentėti tą skausmą.
43. Tiesa, kad Mano galia būtų galėjusi išgelbėti Mano kūną nuo skausmo, bet kokį nuopelną tada būčiau turėjęs jūsų akyse? Kokį žmogui suprantamą pavyzdį būčiau palikęs, jei būčiau pasinaudojęs savo galia, kad išvengčiau skausmo? Tomis akimirkomis reikėjo išsižadėti savo galios, atmesti dieviškąją jėgą, kad galėčiau pajusti ir patirti kūno skausmą, liūdesį dėl nedėkingumo, vienatvę, agoniją ir mirtį.
44 Todėl Jėzaus lūpos mirties valandą maldavo pagalbos, nes jo skausmas buvo tikras. Tačiau tai buvo ne tik fizinis skausmas, užvaldęs išvargusį ir išsekusį Jėzaus kūną - tai buvo ir dvasinis jausmas Dievo, kurį per šį kūną skriaudė ir tyčiojosi Jo akli, nedėkingi ir išdidūs vaikai, dėl kurių Jis praliejo kraują.
45 Jėzus buvo stiprus dėl Jį gaivinančios Dvasios, kuri buvo dieviškoji Dvasia, ir galėjo būti neatsparus skausmui bei nenugalimas savo persekiotojų puolimams; tačiau reikėjo, kad Jis liejo ašaras, jautė, jog minios akivaizdoje nuolat krinta ant žemės, kad Jo kūno jėgos išsekdavo ir Jis mirė, kai Jo kūnas neteko paskutinio kraujo lašo.
46 Taip baigėsi mano misija žemėje; taip baigėsi žemėje gyvenimas to, kurį žmonės prieš kelias dienas paskelbė karaliumi, kai jis įžengė į Jeruzalę. (320,56 - 61)

Jėzaus atpirkimo aktas anapusiniuose pasauliuose

47. Pirmaisiais žmonijos laikais jos dvasinis išsivystymas buvo toks menkas, kad dėl vidinių žinių apie dvasios gyvenimą po kūno mirties ir galutinio likimo (ne)pažinimo stokos dvasia, palikusi kūno apvalkalą, užmigdavo giliu miegu, iš kurio lėtai pabusdavo. Tačiau kai Kristus tapo žmogumi Jėzuje, kad suteiktų savo mokymą visoms dvasinėms būtybėms, vos tik atlikęs savo užduotį tarp žmonių, Jis pasiuntė savo šviesą didžiulėms minios būtybių, kurios nuo pasaulio pradžios laukė Jo atėjimo, kad išsivaduotų iš sumaišties ir galėtų pakilti pas Kūrėją.
48. Tik Kristus galėjo apšviesti tą tamsą, tik Jo balsas galėjo pažadinti tas dvasias, kurios miegojo savo evoliucijoje. Kai Kristus mirė kaip žmogus, Dieviškoji Dvasia atnešė šviesą į dvasinius pasaulius ir net į kapus, iš kurių išėjo dvasinės būtybės, buvusios kartu su savo kūnais mirties miego metu. Tą naktį šios būtybės perėjo per pasaulį, tapdamos matomos žmonių žvilgsniams kaip liudijimas, kad Atpirkėjas buvo gyvybė visoms būtybėms ir kad Dvasia yra nemirtinga. (41,5 - 6)
49. Vyrai ir moterys gavo ženklus ir raginimus iš anapus. Senovės žmonės ir vaikai taip pat buvo šių apraiškų liudininkai, o tomis dienomis, kurios buvo prieš Gelbėtojo mirtį ant kryžiaus, Dangaus šviesa skverbėsi į žmonių širdis; Dvasinio slėnio būtybės vadino žmonių širdis; ir tą dieną, kai Mokytojas paskutinį kartą iškvėpė kaip žmogus, o jo šviesa prasiskverbė į visus urvus ir kampus, į materialius ir dvasinius namus, trokšdama būtybių, kurios seniai jo laukė - sumaterialėjusių, sumišusių ir sergančių būtybių, nuklydusių nuo kelio, surištų sąžinės

priekaištų grandinėmis, velkančių su savimi kaltės naštas, ir kitų dvasių, kurios manė esančios mirusios ir buvo pririštos prie savo kūnų, - tada visos pabudo iš gilaus miego ir prisikėlė gyvenimui.
50. Tačiau prieš palikdami šią žemę jie liudijo apie savo prisikėlimą ir egzistavimą tiems, kurie buvo jų artimieji. Per visa tai pasaulis matė šias apraiškas tą liūdesio ir sielvarto naktį.
51. Žmonių širdys drebėjo, o vaikai verkė dėl tų, kurie jau seniai buvo mirę ir kurie tą dieną sugrįžo tik akimirkai, kad paliudytų tą Mokytoją, nuvengusį į žemę išbarstyti savo meilės sėklos ir tuo pat metu puoselėjusį dvasinius laukus, kuriuose gyveno begalė dvasinių būtybių, kurios taip pat buvo Jo vaikai ir kurias Jis išgydė ir išlaisvino iš nežinojimo. (339, 22)
52. Palikęs savo kūną, Mano Dvasia įžengė į dvasių pasaulį, kad kalbėtų joms tiesos žodžiu. Kaip ir jums, kalbėjau jiems apie dieviškąją meilę, nes tai yra tikrasis gyvenimo pažinimas.
53. Iš tiesų sakau jums: Jėzaus Dvasia nė akimirkos nebuvo kape; Jis turėjo atlikti daug naudingų darbų kituose pasauliuose. Mano begalinė Dvasia turėjo paskelbti jiems daug apreiškimų, kaip ir anksčiau jums.
54. Taip pat yra pasaulių, kuriuose dvasios nemoka mylėti; jos gyvena tamsoje ir trokšta šviesos. Šiandien žmonės žino, kad ten, kur viešpatauja nedraugiškumas ir savanaudiškumas, viešpatauja tamsa, kad karas ir aistros yra raktai, užveriantys duris į kelią, vedantį į Dievo karalystę.
55 Kita vertus, meilė yra raktas, atveriantis šviesos karalystę, kuri yra tiesa.
56. Čia (žemėje) Aš apsireiškiau materialiais būdais, o anapus Aš tiesiogiai perdaviau save aukštoms dvasinėms būtybėms, kad jos mokytų tuos, kurie negali tiesiogiai priimti Mano įkvėpimo. Tos aukštos, švytinčios būtybės, kaip ir jūs, yra balso nešėjai. (213, 6 - 11)

Jėzaus pasirodymas po prisikėlimo

57. Praėjus kelioms dienoms po mano nukryžiavimo, kai mano mokiniai buvo susirinkę aplink Mariją, aš leidau jiems pajusti savo buvimą, kurį simbolizavo dvasinė balandžio vizija. Tą palaimingą valandą niekas nedrįso nei pajudėti, nei ištarti nė žodžio. Kontempliuodami šį dvasinį paveikslą, jie jautė tikrą susižavėjimą, o jų širdys virpėjo iš stiprybės ir pasitikėjimo, nes žinojo, kad Mokytojas, kuris, regis, buvo nuo jų pasitraukęs, visada bus su jais dvasioje. (8, 15)
58. Kodėl turėtumėte manyti, kad Mano atėjimas dvasioje neturi jokios reikšmės? Prisiminkite, kad po savo mirties kaip žmogus Aš ir toliau kalbėjau su savo mokiniais ir rodžiau jiems save dvasioje.
59. Kas būtų buvę su jais be tų apraiškų, kurias jiems suteikiau ir kurios sustiprino jų tikėjimą bei suteikė naujos drąsos misionieriškam darbui?
60. Liūdnas buvo jų vaizdas po Mano išvykimo: jų veidais be perstojo riedėjo ašaros, kas akimirką iš jų krūtinių išsiveržDavo verksmas, jie daug meldėsi, juos slėgė baimė ir gailestis. Jie žinojo, kad vienas mane pardavė, kitas manęs išsižadėjo ir beveik visi mane paliko mirties valandą.
61. Kaip jie galėjo būti to tobulumo Mokytojo liudytojai? Kaip jiems užteko drąsos ir jėgų susidurti su tokių skirtingų įsitikinimų, mąstymo ir gyvenimo būdų vyrais?
62 Kaip tik tuo metu tarp jų pasirodė mano Dvasia, kad nuramintų jų skausmą, uždegtų jų tikėjimą ir uždegtų jų širdis mano mokymo idealu.
63. Savo Dvasiai suteikiau žmogiškąjį pavidalą, kad ji būtų matoma ir apčiuopiama tarp mokinių, bet mano buvimas tebebuvo dvasinis, ir pažiūrėkite, kokią įtaką ir reikšmę tas pavidalas turėjo mano apaštalams. (279, 47 - 52)
64. Mano auka buvo įvykdyta, bet žinodamas, kad toms širdims Manęs reikia labiau nei bet kada, nes jose kilo abejonių, kančių, sumaišties ir baimių audra, tuojau pat kreipiausi į jas, kad dar kartą įrodyčiau savo begalinį gailestingumą. Mylėdamas ir atjausdamas tuos savo žodžio vaikus, Aš tapau žmogumi, prisiimdamas to kūno, kurį turėjau pasaulyje, pavidalą ar panašumą, pasidariau matomas ir girdimas, o savo žodžiais atgaivinau tikėjimą tose nusiminusiose dvasiose. Tai buvo nauja pamoka, naujas būdas perduoti Mane tiems, kurie lydėjo Mane žemėje, ir jie jautėsi sustiprėję, įkvėpti, pasikeitę per tikėjimą ir Mano tiesos pažinimą.
65. Nepaisant tų įrodymų, kurių liudininkais buvo jie visi, buvo vienas, kuris atkakliai neigė

apraiškas ir įrodymus, kuriuos dvasiškai teikiau savo mokiniams, todėl reikėjo leisti jam paliesti Mano dvasinį buvimą net fiziniais pojūčiais, kad jis įtikėtų.
66. Tačiau ne tik tarp mokinių, kurie buvo arčiau manęs, kilo ši abejonė - ne, taip pat ir tarp sekėjų minios, miestuose, miesteliuose ir kaimuose, tarp tų, kurie gavo mano galios įrodymų ir sekė paskui mane dėl šių darbų, kilo sumaištis, nerimastingas klausinėjimas, sumišimas; niekas negalėjo paaiškinti, kodėl viskas taip baigėsi.
67. Aš visų gailėjausi, todėl, kaip ir savo artimiausiems mokiniams, daviau įrodymų, kad nenutolau nuo jų, nors nebepadedu jiems kaip žmogus žemėje. Kiekvienuose namuose, kiekvienoje šeimoje ir kiekvienoje tautoje Aš apsireiškiau širdims, kurios manimi tikėjo, įvairiais būdais parodydamas joms savo dvasinį buvimą. Tada prasidėjo kova tos krikščionių tautos, kuri turėjo prarasti savo Mokytoją žemėje, kad galėtų pakilti ir skelbti tiesą, kurią Jis jiems apreiškė. Jūs visi žinote jų puikius darbus. (333,38-41)
68. Kai antrojoje eroje paskutinį kartą tarp debesų pasidariau matomas savo mokiniams, jiems buvo liūdna, kai dingau iš akių, nes tą akimirką jie jautėsi apleisti; bet vėliau jie išgirdo Viešpaties pasiuntinio angelo balsą, sakantį jiems: "Galilėjos vyrai, ko ieškote? Šį Jėzų, kurį šiandien matėte įžengusį į dangų, matysite panašiai nužengiantį žemyn".
69 Tada jie suprato, kad Mokytojas, sugrįžęs pas žmones, tai padarys dvasiškai. (8, l3 - 14)

13 skyrius - Jėzaus ir jo apaštalų misija ir reikšmė

Senojo Dievo įvaizdžio ir jo tradicijų koregavimas

1 Jėzus, Kristus, buvo aiškiausias mokymo pavyzdys, kurį jums daviau žemėje, kad parodyčiau, kokia didelė yra Tėvo Meilė ir Išmintis. Jėzus buvo gyvoji žinia, kurią Kūrėjas atsiuntė į žemę, kad jūs galėtumėte atpažinti aukštas jus sukūrusio Kūrėjo savybes. Žmonės Jehovoje matė piktą ir neatleidžiantį Dievą, baisų ir kerštingą teisėją, bet per Jėzų Jis išlaisvino jus iš jūsų klaidų.
2 Žiūrėkite į Mokytoją, kuris tapo žmogumi, Dieviškąją Meilę. Jis įvertino visus jūsų darbus savo nuolankiu, pasiaukojančiu ir gailestingu gyvenimu. Tačiau užuot nubaudęs jus mirtimi, jis paaukojo savo kraują, kad parodytų jums tikrąjį gyvenimą - meilės gyvenimą. Ta dieviškoji žinia apšvietė žmonijos gyvenimą, o dieviškojo Mokytojo žmonėms duotas žodis tapo bažnyčių ir sektų, per kurias jie ieškojo ir tebeieško Manęs, ištakomis. Tačiau iš tiesų, sakau jums, jie dar nesuprato tos žinios turinio.
3. Žmonija tikrai tiki, kad Dievo meilė savo vaikams yra beribė, nes Jis mirė Jėzuje iš meilės žmonijai. Jį net vidujai sujaudina Jėzaus kančia prieš Jo teisėjus ir katorgininkus, pamažu atpažįstantį Sūnuje ir Tėvą, tačiau prasmė, apimtis viso to, ką Viešpats norėjo pasakyti žmonėms tuo apreiškimu, prasidėjusiu Mergelėje ir pasibaigusiu Betanijos "debesyje", iki šiol nėra tinkamai išaiškinta.
4 Turėjau sugrįžti ant to paties "debesies", kuriuo "Žodis" pakilo pas Tėvą, kad jums paaiškinčiau ir parodyčiau prasmę viso to, kas jums buvo apreikšta per Jėzaus gimimą, gyvenimą, darbus ir mirtį.
5 Tiesos Dvasia, Kristaus anuomet pažadėtoji, yra šis (Meksikoje, 1866-1950 m.) dieviškasis pasireiškimas, atėjęs apšviesti tamsybių ir paaiškinti paslapčių, į kurias žmonių protai ar širdys nepajėgė prasiskverbti. (81, 46 - 49)
6. Antrojoje eroje savo tiesą skelbiau kaip žmogus savo pavyzdžiu. Aš panaikinau nekaltų ir nesąmoningų būtybių beprasmišką aukojimą, aukodamas save dėl tobulos meilės doktrinos. Jūs vadinote Mane "Dievo Avinėliu", nes žmonės aukojo Mane per savo tradicines šventes.
7 Iš tikrųjų mano Kraujas buvo išlietas, kad parodytų žmonijai kelią į (dalis turi eiti į kairę) išgelbėjimą. Mano Dieviškoji Meilė nuo Kryžiaus buvo išlieta ant tų laikų ir visų laikų žmonijos, kad žmonija, įkvėpta to pavyzdžio, tų žodžių, to tobulo gyvenimo, rastų išganymą, nuodėmių apvalymą ir dvasios pakilimą. (276, 15)

Jėzaus pavyzdys

8 Jėzui reikėjo parodyti jums principus, kuriais turėtumėte vadovautis ir nuo kurių buvote nutolę.
9 Aš paliudijau jums savo klusnumą, meilę, išmintį ir gailestingumą ir kartu su jumis gėriau

kančios taurę, kad jūsų širdys būtų sujaudintos, o protas pažadintas. Širdys turėjo gimti gėriui, o skausmas matant Mane nukryžiuotą iš meilės joms buvo tarsi įgėlimas, primenantis, kad visi turite kentėti dėl meilės, kad pasiektumėte Tėvą. Kiekvienam, kuris ims savo kryžių ir seks paskui Mane, pažadėjau amžinąją ramybę, aukščiausią palaimą, kuri neturi pabaigos Dvasioje. (240, 23 -24)
10 Kristus yra ir turi būti jūsų pavyzdys; dėl to aš tada tapau žmogumi. Kokį apreiškimą Jėzus atnešė žmonijai? Jo begalinė meilė, Jo dieviškoji išmintis, Jo gailestingumas be ribų ir Jo galia.
11. Aš jums sakiau: imkite iš manęs pavyzdį ir darysite tokius pat darbus, kokius aš darau. Kadangi atėjau kaip Mokytojas, turėtumėte suprasti, kad tai buvo padaryta ne tam, kad duočiau jums neįgyvendinamus arba žmogui nesuvokiamus mokymus.
12 Tad supraskite, kad jei darysite darbus, panašius į tuos, kurių jus mokė Jėzus, pasieksite gyvenimo pilnatvę, apie kurią jums kalbėjau anksčiau. (156, 25 - 27)

Jėzaus mokymų svarba
13. Jėzaus doktrina, duota kaip vadovas, kaip atvira knyga žmonijai studijuoti, nepalyginama su niekuo kitu jokioje kitoje žemės tautoje, jokioje kartoje, jokioje rasėje. Juk tuos, kurie iškeliavo skelbti teisumo priesakų ar meilės mokymų, Aš pasiunčiau į žemę kaip kelrodžius, pasiuntinius, bet ne kaip Dievybę. Tik Kristus atėjo pas jus kaip Dievybė. Jis davė jums aiškiausią ir didžiausią pamokymą, kokį tik yra gavusi žmogaus širdis. (219, 33)

Jėzaus mokinių pašaukimas, mokinystė ir išbandymai
14. Šiuo metu jūs prisiminėte mano pamokslavimo metus - tuos trejus metus, per kuriuos rengiau savo mokinius, per kuriuos gyvenau su jais. Jie matė visus Mano darbus, o pasiruošę galėjo prasiskverbti į Mano širdį ir pamatyti Mokytojo tyrumą, visą didybę ir išmintį.
15 Mano veiksmai tuo metu nebuvo daromi dėl dėmesio, mano vaikščiojimas žemėje buvo kuklus, bet tas, kuris buvo pasiruošęs, suvokė mano buvimo didybę ir laiką, kuriame gyveno.
16 Aš išsirinkau savo mokinius, kurių keletą radau ant upės kranto ir kuriuos pašaukiau, sakydamas: "Sek paskui mane". Įsižiūrėję į Mane, jie suprato, kas yra Tas, kuris jiems kalbėjo, ir Aš juos vieną po kito išsirinkau. (342, 21)
17. Kol pamokslavau pasaulyje, niekada nesakiau, kad mano mokiniai jau yra mokytojai arba kad jų reikia klausyti. Jie tebuvo mokiniai, kurie, sužavėti Mano žodžio šviesos, noriai sekė paskui Mane, bet vis dar dar darė klaidų, nes reikėjo laiko, kad jie pasikeistų, o paskui taptų pavyzdžiu žmonėms. Jie buvo rieduliai, kuriuos vis dar gludino Dieviškosios Meilės kaltas, kad vėliau jie taip pat virstų deimantais. (356,39)
18 Visais laikais išbandydavau savo mokinius. Kiek kartų Petrui kėliau išbandymus, ir tik vieną iš jų jis suabejojo. Tačiau neverskite jo blogai už šį poelgį, nes, kai jo tikėjimas buvo uždegtas, jis buvo tarsi deglas tarp žmonių, kai skelbė ir liudijo tiesą.
19 Nesmerkite Tomo; pagalvokite, kaip dažnai jūs galėjote savo rankomis suvokti mano darbus ir net tada abejojote. Nežiūrėkite su panieka į Judą Iskarijotą, tą mylimą mokinį, kuris pardavė savo Mokytoją už trisdešimt sidabrinių, nes niekada nebuvo didesnės atgailos už jo.
20. Kiekvieną iš jų panaudojau tam, kad palikčiau jums mokymą, kuris būtų pavyzdys ir amžinai išliktų žmonijos atmintyje. Po savo palaidumo jie atgailavo, pasikeitė ir be išlygų atsidavė savo misijos vykdymui. Jie buvo tikri apaštalai ir paliko pavyzdį visoms kartoms. (9,22 - 23)

Apaštalas Jonas
21. Prisiminkite, kad kai Mano kūnas buvo nuimtas nuo kryžiaus ir po to palaidotas, mokiniai, išsigandę ir negalėdami suprasti, kas įvyko, manė, kad su Mokytojo mirtimi viskas baigėsi. Reikėjo, kad jų akys vėl Mane pamatytų ir ausys vėl išgirstų, kad jų tikėjimas užsidegtų ir sustiprėtų mano žodžių pažinimas.
22. Dabar galiu jums pasakyti, kad tarp tų mokinių buvo vienas, kuris niekada neabejojo Manimi, kuris niekada nesvyravo išbandymų akivaizdoje ir kuris nė akimirkai neapleido Manęs. Tai buvo Jonas, ištikimas, drąsus, ugningas ir mylintis mokinys.
23 Būtent dėl šios meilės patikėjau Mariją jam, kai jie stovėjo kryžiaus papėdėje, kad jis ir toliau rastų meilę toje nesuteptoje širdyje, o

šalia jos dar labiau sustiprėtų kovoje, kuri jo laukia.
24 Kai jo broliai, kiti mokiniai, vienas po kito krito nuo katorgininko smūgio, savo krauju ir gyvybe užantspauduodami visą skelbtą tiesą ir savo Mokytojo vardą, Jonas nugalėjo mirtį ir išvengė kankinystės.
25 Kadangi jis buvo ištremtas į dykumą, jo persekiotojai nemanė, kad ten, toje saloje, į kurią jį išvarė, tam žmogui iš dangaus nužengs didysis amžių, kuriuos dabar išgyvenate, apreiškimas - pranašystė, kalbanti žmonėms apie viską, kas įvyks ir išsipildys.
26 Jonas, atidavęs daug meilės savo broliams ir paskyręs savo gyvenimą tarnauti jiems savo Mokytojo vardu, turėjo gyventi atskirai nuo jų, vienas, bet visada meldėsi už žmones, visada galvojo apie tuos, už kuriuos Jėzus praliejo savo kraują.
27 Malda, tyla, introspekcija, jo egzistencijos nuoširdumas ir minčių gerumas padarė stebuklą, kad tas žmogus, ta dvasia, per trumpą laiką išvystė tai, kam pasiekti kitoms dvasinėms būtybėms reikia tūkstantmečių. (309,41 - 44)
28 Kai žvelgiu į šio pasaulio gyventojus, matau, kad visos tautos žino mano vardą, kad milijonai žmonių kartoja mano žodžius, bet iš tiesų sakau jums: dar nematau žmonių meilės vienas kitam!
29 Visa tai, ko jus mokau šiuo metu ir kas vyksta pasaulyje, yra paaiškinimas ir išsipildymas apreiškimo, kurį daviau žmonijai per savo apaštalą Joną, kai tuo metu, kai jis gyveno Patmo saloje, Aš dvasia nunešiau jį į dangaus aukštybes, į Dieviškąją plotmę, į Begalybę, kad alegorijomis parodyčiau jam Pradžią ir Tikslą, Alfą ir Omegą; ir jis pamatė įvykius, kurie jau vyko ir kurie dar turi įvykti.
30 Tada jis nieko nesuprato, bet mano balsas jam tarė: "Užrašyk, ką pamatysi ir išgirsi", ir jis užrašė.
31 Jonas turėjo mokinių, kurie laivais perplaukė jūrą, kad ieškotų jo prieglobsčio vietoje. Tie vyrai noriai klausinėjo Jėzaus mokinio, koks buvo Mokytojas, koks buvo jo žodis ir stebuklai, o Jonas, kuris savo meile ir išmintimi prilygo Mokytojui, stebino juos savo žodžiais. Net artėjant senatvei, kai jo kūną jau buvo suluošinęs laikas, jis vis dar turėjo jėgų liudyti apie savo Mokytoją ir sakyti mokiniams: "Mylėkite vieni kitus."
32 Kai tie, kurie jo ieškojo, pamatė, kad artėja Jono išėjimo diena, jie, trokšdami turėti visą to apaštalo sukauptą išmintį, prašė, kad jis jiems atskleistų viską, ko išmoko iš savo Mokytojo, bet vietoj bet kokio atsakymo vis išgirsdavo tik šį sakinį: "Mylėkite vieni kitus".
33 Tie, kurie taip noriai ir susidomėję klausinėjo, jautėsi apgauti ir manė, kad senatvė ištrynė Kristaus žodžius iš jo atminties.
34 Sakau jums, kad Jonas nepamiršo nė vieno mano žodžio, bet iš visų mano mokymų kaip vieną kvintesenciją pateikė tą mokymą, kuris apibendrina visą įstatymą: "Mylėkite vieni kitus".
35 Kaip Mokytojo, kurį jis taip mylėjo, mokymas galėjo išblėsti iš to mylimo mokinio atminties? (167, 32 - 37)
36. "Antruoju laiku", man išvykus, jūsų dangiškoji Motina ir toliau stiprino mano mokinius ir juos palaikė. Po skausmo ir išbandymų jie rado prieglobstį mylinčioje Marijos Širdyje, o jos žodis juos maitino diena iš dienos. Padrąsinti Marijos, kuri ir toliau juos mokė dieviškojo Mokytojo vardu, jie tęsė savo kelionę. Kai ji mirė, prasidėjo jų kova, ir kiekvienas ėjo tuo keliu, kuris jam buvo nurodytas. (183, 15)

Apaštalai Petras ir Paulius

37. Nepamirškite Petro, mano mokinio, bylos, kai jį iki mirties persekiojo Saulius. Aš įrodžiau ištikimam apaštalui, kad jis nėra vienas savo išbandymuose, ir jei jis pasitikės mano galia, Aš jį apsaugosiu nuo persekiotojų.
38. Saulių nustebino mano dieviškoji šviesa, kai jis ėjo ieškoti Petro, kad jį suimtų. Mano šviesa pasiekė Sauliaus širdies gelmes, kuris, parblokštas ant žemės mano akivaizdoje, nugalėtas mano meilės, nepajėgus užbaigti užduoties, kurią buvo suplanavęs prieš mano mokinį, giliausiai viduje pajuto, kaip pasikeitė visa jo esybė, ir dabar, atsivertęs į tikėjimą Kristumi, nuskubėjo ieškoti Petro, bet nebe tam, kad jį nužudytų, o kad paprašytų pamokyti jį Viešpaties žodžio ir paskatinti dalyvauti jo darbe.
39 Nuo to laiko Saulius buvo Paulius; šis vardo pakeitimas rodo visišką to žmogaus dvasinį pasikeitimą, jo visišką atsivertimą. (308, 46 - 47)
40. Paulius nebuvo tarp dvylikos apaštalų, jis nevalgė prie Mano stalo ir nesekė paskui

Mane keliais, kad išgirstų Mano mokymą. Jis netikėjo manimi ir nežiūrėjo geromis akimis į tuos, kurie sekė paskui mane. Jo širdyje kirbėjo mintis sunaikinti sėklą, kurią buvau patikėjęs savo mokiniams ir kuri tik pradėjo plisti. Tačiau Paulius nežinojo, kad jis yra vienas iš Mano. Jis žinojo, kad turi ateiti Mesijas, ir tuo tikėjo. Tačiau jis negalėjo įsivaizduoti, kad nuolankusis Jėzus turėtų būti pažadėtasis Gelbėtojas. Jo širdis buvo pilna pasaulio puikybės, todėl jis nejautė Viešpaties buvimo.
41 Saulius sukilo prieš savo Gelbėtoją. Jis persekiojo Mano mokinius ir žmones, kurie kreipėsi į juos, kad išgirstų Mano žinią iš tų apaštalų lūpų. Todėl nustebinau jį, kai jis ketino persekioti savuosius. Aš paliečiau jį pačioje jautriausioje jo širdies vietoje, ir jis iš karto mane atpažino, nes jo dvasia laukė manęs. Štai kodėl jis išgirdo mano balsą.
42 Mano valia buvo, kad tas plačiai žinomas žmogus taip atsiverstų, kad pasaulis galėtų matyti visus jo nuostabius darbus, kurie turėtų skatinti tikėjimą ir supratimą.
43 Kodėl verta gilintis į šio žmogaus, kuris nuo tada savo gyvenimą paskyrė artimo meilei, įkvėptas meilės savo Mokytojui ir jo dieviškajam mokymui, gyvenimo detales?
44. Paulius buvo vienas didžiausių mano žodžio apaštalų, jo liudijimas visada buvo persmelktas meilės, nuoširdumo, tikrumo ir šviesos. Jo buvęs materializmas tapo labai dideliu dvasingumu, jo kietumas - begaliniu švelnumu, ir taip mano apaštalų persekiotojas tapo uoliausiu mano Žodžio sėjėju, nenuilstančiu keliaujančiu pamokslininku, kuris įvairioms tautoms, provincijoms ir kaimams nešė dieviškąją Viešpaties, dėl kurio gyveno ir kuriam pašventė savo gyvenimą, žinią.
45 Štai jums, mylimi žmonės, gražus atsivertimo pavyzdys ir įrodymas, kad žmonės, net jei dar negirdėjo Manęs, gali tapti didžiaisiais Mano apaštalais. (157, 42 - 47)

Apaštalų pavyzdingumas

46. Kas, jei ne Aš, padrąsino mokinius toje "Antrojoje eroje", kai jie tada vaikščiojo po pasaulį be savo Mokytojo? Argi kiekvieno iš jų darbas jums neatrodo vertas susižavėjimo? Bet aš jums sakau, kad jie taip pat turėjo silpnybių, kaip ir bet kuris kitas žmogus. Vėliau jie buvo kupini meilės ir tikėjimo, bet tai neleido jiems nusiminti, kad jie gyvena pasaulyje kaip avys tarp vilkų ir eina savo keliu, nuolat persekiojami ir išjuokiami žmonių.
47 Jie turėjo galią daryti stebuklus ir žinojo, kaip pasinaudoti ta malone, kad kreiptų širdis į tiesą.
48. Palaiminti visi, kurie girdėjo Jėzaus žodį iš mano apaštalų lūpų, nes pas juos mano mokymas nepatyrė jokių pokyčių, bet buvo perduotas visame savo grynume ir tiesoje. Todėl, kai žmonės jų klausydavosi, jie savo dvasioje pajusdavo Viešpaties buvimą ir jausdavo nežinomą galios, išminties ir didybės pojūtį.
49. Tuose vargšuose ir nuolankiuose Galilėjos žvejuose turite vertingą pavyzdį: meilės paversti dvasiniais žvejais, jie sukrėtė tautas ir karalystes iš Jėzaus išmoktu žodžiu, o savo ištverme ir pasiaukojimu parengė tautų atsivertimą ir dvasinės taikos atėjimą. Nuo karalių iki elgetų - visi jie patyrė mano ramybę tomis tikrosios krikščionybės dienomis.
50. Tas dvasingumo tarp žmonių laikmetis netruko, bet Aš, kuris viską žinau, paskelbiau ir pažadėjau jums savo sugrįžimą, žinodamas, kad jums vėl reikės Manęs. (279, 56 -60)

Krikščionybės plitimas

51. Mano mokymas mokinių lūpose ir darbuose buvo meilės ir šviesos kalavijas, kovojantis su neišmanymu, stabmeldyste ir materializmu. Pasipiktinimo šauksmas kilo tiems, kurie matė neišvengiamą savo mitų ir tradicijų sunaikinimą, o tuo pat metu iš kitų širdžių skambėjo džiugesio himnas dėl šviesaus kelio, kuris atsivėrė tiesos ištroškusių ir nuodėmės prislėgtų žmonių vilčiai ir tikėjimui.
52. Tie, kurie neigė dvasinį gyvenimą, įsiuto išgirdę apreiškimus apie Dangaus Karalystę, o tie, kurie suvokė, kad ji egzistuoja, ir tikėjosi iš jos teisumo bei išgelbėjimo, dėkojo Tėvui už tai, kad atsiuntė į pasaulį savo Viengimį Sūnų.
53. Žmonės, kurie savo širdyse saugojo palaimingą troškimą nuoširdžiai tarnauti savo Dievui ir Jį mylėti, pamatė, kad jų kelias tapo lengvas ir protas nuskaidrėjo, kai jie pasinėrė į Mano Žodį, ir pajuto atgimimą savo dvasioje ir širdyje. Kristaus mokymas, kaip tikra dvasinė duona, užpildė didžiulę tuštumą, kuri buvo

juose, ir savo tobulumu bei prasme gausiai patenkino visus jų dvasios troškimus.
54 Prasidėjo naujas amžius, atsivėrė šviesesnis kelias, vedantis į amžinybę.
55. Kokie gražūs dvasinio pakilimo, meilės ir švelnumo jausmai pažadino tuos, kurie tikėjimo apšviesti priėmė mano žodį! Kokia drąsa ir tvirtumas lydėjo tas širdis, kurios mokėjo kentėti ir viską įveikti nė akimirkos nenusimindamos!
56 Nes Mokytojo kraujas dar buvo šviežias? Ne, žmonės: dvasinė to kraujo, kuris buvo materialus Dieviškosios Meilės įsikūnijimas, esmė neišsenka ir niekada nesibaigia; ji yra dabar, kaip ir tada, gyva ir kupina gyvybės.
57 Taip atsitiko todėl, kad tų žmonių širdyse taip pat buvo meilė tiesai, kuriai jie pašventė savo gyvenimą ir už kurią net atidavė savo kraują, taip įrodydami, kad išmoko savo Mokytojo pamoką.
58 Tas dosniai dovanotas kraujas įveikė kliūtis ir nelaimes.
59 Koks kontrastas tarp mano Žodžio mokinių dvasingumo ir stabmeldystės, materializmo, savanaudiškumo bei neišmanymo, kurį demonstravo senovės tradicijų fanatikai ar pagonys, gyvenę vien tam, kad atiduotų pagarbą kūno malonumams! (316, 34 - 42)
60. Sėkite gyvenimo kelią gerais pavyzdingais darbais, neklastokite Mano mokymų. Kaip pavyzdį paimkite Mano Antrosios eros apaštalus, kurie, norėdami mokyti ir aiškinti Mano doktriną, niekada neįsitraukė į juslinius kultus. Ne juos galima kaltinti dėl stabmeldystės, į kurią vėliau pasinėrė žmonija. Jų rankos niekada nestatė altorių ir nestatė rūmų dvasiniam Dievo garbinimui. Tačiau jie nešiojo žmonėms Kristaus pamokymus, ligoniams - sveikatą, vargšams ir kenčiantiems - viltį ir paguodą, o paklydusiems, kaip ir jų Mokytojas, rodė kelią į išganymą.
61 Krikščioniškoji religija, kurią jūs šiandien pažįstate, net neatspindi mokymo, kurį praktikavo ir kurio mokė mano apaštalai!
62. Dar kartą sakau jums, kad tuose mokiniuose galite rasti tobulų nuolankumo, meilės, gailestingumo ir išaukštinimo pavyzdžių. Jie savo krauju užantspaudavo tiesą, kurią skelbė jų burnos.
63 Žmonija nereikalaus iš jūsų daugiau kraujo, kad patikėtų jūsų liudijimu, bet reikalaus iš jūsų teisingumo. (256,30-33)

III Bažnyčios krikščionybės laikas

14 skyrius - Krikščionybė, bažnyčios ir kultai

Krikščionybės raida

1 Po mano pasitraukimo Antrojoje eroje mano apaštalai tęsė mano darbą, o tie, kurie sekė mano apaštalais, tęsė jų darbą. Jie buvo nauji darbininkai, Viešpaties paruoštos dirvos, kuri tapo derlinga Jo krauju, ašaromis ir žodžiu, paruošta pirmųjų Dvylikos ir po jų sekusių darbininkų. Tačiau laikui bėgant ir iš kartos į kartą žmonės vis labiau mistifikavo arba klastojo mano darbą ir mokymą.
2 Kas pasakė žmogui, kad jis gali pasidaryti mano atvaizdą? Kas jam liepė vaizduoti Mane kabantį ant kryžiaus? Kas jam pasakė, kad jis gali sukurti Marijos atvaizdą, angelų panašumą ar Tėvo veidą? O jūs, mažo tikėjimo žmonės, kurie turėjote dvasinius dalykus paversti materialiai regimais, kad pajustumėte mano buvimą!
3 Tėvo atvaizdas buvo Jėzus, Mokytojo atvaizdas - jo mokiniai. Antrojoje eroje sakiau: "Kas pažįsta Sūnų, tas pažįsta Tėvą." Tai reiškė, kad Kristus, kalbėjęs Jėzuje, yra pats Tėvas. Tik Tėvas galėjo sukurti savo atvaizdą.
4. Po savo mirties kaip žmogus Aš apsireiškiau savo apaštalams kaip Gyvasis, kad jie žinotų, jog Aš esu Gyvenimas ir Amžinybė ir kad tiek kūne, tiek už jo ribų esu tarp jūsų. Ne visi žmonės tai suprato, todėl pasinėrė į stabmeldystę ir fanatizmą. (113, 13 - 17)
5 Aš pasakiau samarietei: "Kas gers šito vandens, kurį aš duodu, daugiau niekada nebetrokš". Ir šiandien aš jums sakau: Jei žmonija būtų gėrusi to gyvojo vandens, joje nebūtų tokios didelės kančios.
6. Žmonės nesilaikė ištikimai mano mokymo ir mieliau naudojosi mano vardu, kad steigtų bažnyčias pagal savo aiškinimą ir patogumą. Aš atmečiau tradicijas ir mokiau juos Meilės doktrinos, bet šiandien jūs ateinate pas Mane, kad pasiūlytumėte Man nereikšmingas apeigas ir ceremonijas, kurios nė kiek nenaudingos

jūsų dvasiai. Jei jūsų darbuose nėra dvasingumo, juose negali būti tiesos, o tai, kas neturi tiesos, nepasiekia jūsų Tėvo.
7 Samarietė, pajutusi, kad Mano akių šviesa prasiskverbė iki jos širdies gelmių, man tarė: "Viešpatie, jūs, žydai, sakote, kad Jeruzalė yra mūsų Dievo garbinimo vieta". Tada aš jai tariau: "Moterie, iš tiesų sakau tau, kad ateis laikas, kai nebegalėsite garbinti Tėvo nei ant šio kalno, nei Jeruzalėje, kaip dabar garbinate. Artėja laikas, kai garbinsite Tėvą "dvasia ir tiesa", nes Dievas yra dvasia".
8 Tai yra mano visų laikų mokymas. Matote, tiesa buvo prieš jūsų akis, bet jūs nenorėjote jos matyti. Kaip ją išgyvensite, jei jos nežinote? (151, 2 - 5)

Kultai

9 Jei mylite, jums nebereikės juslinių apeigų ar ritualų, nes turėsite šviesą, apšviečiančią jūsų vidinę šventyklą, į kurią atsimuš visų jus galinčių užklupti audrų bangos ir kuri išsklaidys tamsiąsias žmonijos miglas.
10 Nebenusidėkite Dievui, nes iš tiesų sakau jums: didelis yra jūsų nedėkingumas Dievo akivaizdoje, kai atliekate išorinius garbinimo veiksmus, kuriuos paveldėjote iš savo protėvių ir kuriuos fanatiškai pamėgote. (21, 13 - 14)
11. Manykite, kad žmonija yra suklaidinta - suklaidinta, nes didžiosios bažnyčios, vadinančios save krikščioniškomis, daugiau reikšmės teikia ritualams ir išoriniams dalykams nei pačiai Mano Doktrinai. Tas Gyvybės Žodis, kurį užantspaudavau meilės darbais ir Krauju ant Kryžiaus, nebegyvena žmonių širdyse; jis uždarytas ir nebylus senose ir dulkėtose knygose. Taigi egzistuoja "krikščioniška" žmonija, kuri nei supranta, nei žino, kaip sekti Kristumi.
12 Štai kodėl šiuo metu turiu nedaug mokinių - tuos, kurie myli kenčiančius brolius, kurie palengvina skausmą, kurie gyvena dorybėje ir savo pavyzdžiu ją skelbia: tai Kristaus mokiniai.
13 Kas žino mano mokslą ir jį slepia arba skelbia jį tik lūpomis, bet ne širdimi, nėra mano mokinys.
14 Aš atėjau ne tam, kad ieškočiau akmeninių šventyklų ir jose apsireikščiau. Aš ieškau jūsų dvasios, jūsų širdies, o ne materialaus spindesio. (72, 47 - 50)
15. Kol religinės bendruomenės bus paskendusios giliame miege ir nepaliks savo įprastų kelių, tol nebus nei dvasinio pabudimo, nei dvasinių idealų įgyvendinimo, todėl nebus nei taikos tarp žmonių, nei vietos aktyviai meilei. Šviesa, sprendžianti sunkius žmonių konfliktus, negalės šviesti (100, 38).

Dvasininkai

16 Kadangi nežinote, kas yra tikroji ramybė, jūs jos trokštate ir visais įmanomais būdais ir priemonėmis stengiatės įgyti nors truputį ramybės,
paguodos ir pasitenkinimo, bet niekada - tikros dvasios ramybės. Aš jums sakau, kad tik vaiko paklusnumas Viešpaties valiai leidžia ją pasiekti.
17 Pasaulyje trūksta gerų mano žodžio aiškintojų, gerų mano mokymų aiškintojų. Štai kodėl žmonija, net ir vadindama save krikščioniška, gyvena dvasiškai atsilikusi, nes nėra kas ją sukrėstų Mano tikruoju Mokymu, nėra kas ugdytų širdis ta meile, kuria Aš mokiau žmones.
18. Parapijų salėse, bažnyčiose ir katedrose diena iš dienos tariamas mano vardas ir kartojami mano žodžiai, bet niekas vidujai nesujaudinamas, niekas nepajunta jų šviesos, ir taip yra todėl, kad žmonės neteisingai supranta jų prasmę. Dauguma mano, kad Kristaus žodžio veiksmingumas grindžiamas mechanišku jo kartojimu, tačiau nesupranta, kad jį reikia ne kartoti, bet studijuoti, apmąstyti, praktikuoti ir juo gyventi.
19 Jei žmonės ieškotų prasmės Kristaus žodyje, jis jiems būtų vis naujas, šviežias, gyvas ir tikras. Tačiau jie ją pažįsta tik paviršutiniškai, todėl negali ir niekada negalės ja maitintis.
20. Vargšė žmonija - klaidžiojanti tamsoje, nors Šviesa taip arti jos, baugščiai dejuojanti, nors ramybė ranka pasiekiama! Tačiau žmonės negali įžvelgti tos Dieviškosios šviesos, nes buvo tokių, kurie be gailesčio užrišo jiems akis. Aš, kuris jus tikrai myliu, ateinu jums į pagalbą, išlaisvinu jus iš tamsos ir įrodau jums, kad visa tai, ką jums tada sakiau, buvo skirta visiems laikams ir kad to dieviškojo Žodžio neturite laikyti senovine praėjusių laikų doktrina. Juk meilė, kuri buvo viso Mano mokymo esmė, yra amžina, ir joje glūdi jūsų išgelbėjimo paslaptis šiais iškrypimų, didžiulių kančių ir nežabotų aistrų laikais. (307, 4 - 8)

21 Aš smerkiu tuos, kurie skelbia aklą tikėjimą, tikėjimą be pažinimo, tikėjimą, įgytą iš baimių ir prietarų.
22 Neklausykite žodžių tų, kurie visas žmoniją kankinančias blogybes, visas epidemijas, badą ir marus priskiria Dievui, vadindami juos bausmėmis ar Dievo rūstybe. Tai netikri pranašai.
23 Atsitraukite nuo jų, nes jie manęs nepažįsta, bet nori mokyti žmones, koks yra Dievas.
24. Tai blogo aiškinimo vaisius, duotas praeities laikų Raštams, kurių dieviškoji kalba dar nebuvo atrasta žmogiškosios kalbos, kuria buvo užrašyti apreiškimai ir pranašystės, šerdyje. Daugelis kalba apie pasaulio pabaigą, Paskutinįjį teismą, mirtį ir pragarą neturėdami nė menkiausio tiesos supratimo. (290, 16 - 19)
25. Jūs jau gyvenate "Trečiojoje eroje", o žmonija vis dar yra dvasiškai atsilikusi. Jų pastoriai, teologai ir dvasiniai ganytojai apie amžinąjį gyvenimą jai atskleidžia labai mažai, o kartais ir nieko. Jiems taip pat atskleidžiu savo Išminties knygos paslaptis, todėl prašau jūsų: Kodėl jie tyli? Kodėl jie bijo pažadinti miegančią žmogaus dvasią? (245, 5)
26 Mano mokymas moko jus tobulo, dvasinio ir tyro Tėvo garbinimo, nes žmonijos dvasia, pati to nesuvokdama, pasiekė Viešpaties šventyklos slenksčius, kur ji įžengs, kad pajustų mano buvimą, išgirstų mano balsą per savo sąžinę ir pamatytų mane šviesoje, krintančioje į jos protą.
27. Tuštumą, kurią šiuo metu žmonės jaučia įvairiose religinėse bendruomenėse, lemia tai, kad dvasia alksta ir trokšta dvasingumo. Jam nebeužtenka apeigų ir tradicijų, jis trokšta pažinti mano tiesą. (138, 43 - 44)

Komunija ir Mišios

28. Niekada neateidavau pas vyrus, apgaubtus paslapties skraiste. Jei kalbėjau jums perkeltine prasme, kad atskleisčiau jums Dieviškumą arba pavaizduočiau Amžinąjį kokiu nors materialiu pavidalu, tai tik tam, kad galėtumėte mane suprasti. Tačiau jei žmonės atkakliai garbina formas, daiktus ar simbolius, užuot ieškoję šių mokymų prasmės, natūralu, kad jie patiria amžių sąstingį ir visame kame įžvelgia paslaptį.
29 Nuo Izraelio buvimo Egipte laikų, kai Mano Kraujas buvo atvaizduotas avinėlio krauju, buvo žmonių, kurie gyveno tik pagal tradicijas ir apeigas, nesuprasdami, kad ta auka buvo atvaizdas Kraujo, kurį Kristus turėjo išlieti, kad suteiktų jums dvasinį gyvenimą. Kiti, kurie tiki, kad yra maitinami Mano kūnu, valgo materialią duoną, nenorėdami suprasti, kad kai per Paskutinę vakarienę daviau duonos savo mokiniams, tai buvo tam, kad jie suprastų, jog tas, kuris priima Mano žodžių prasmę kaip maistą, maitinasi kartu su Manimi.
30. Kaip nedaug yra tų, kurie iš tiesų sugeba suvokti Mano dieviškuosius mokymus, ir kaip nedaug yra tų, kurie juos aiškina dvasia. Tačiau atminkite, kad Aš jums daviau Dieviškąjį Apreiškimą ne iš karto, bet po truputį jį aiškinu kiekviename savo mokyme. (36, 7 - 9)
31 Šių minių širdyse džiaugsmas, nes jos žino, kad prieš akis yra dangiškasis pokylis, į kurį jų laukia Mokytojas, kad duotų valgyti ir gerti tikrojo gyvenimo duonos ir vyno.
32. Stalas, prie kurio tuo metu Jėzus susirinko su savo apaštalais, buvo Dangaus karalystės simbolis. Ten Tėvą supo jo vaikai, ten buvo maistas, simbolizuojantis gyvybę ir meilę; ten skambėjo dieviškas balsas, kurio esmė buvo visą pasaulį apimanti harmonija, o ten viešpatavusi taika buvo taika, kuri egzistuoja Dievo karalystėje.
33. Jūs stengėtės apsivalyti šiomis ryto valandomis, manydami, kad Mokytojas savo žodžiais jums atneš naują testamentą, ir taip yra: Šiandien leidžiu jums prisiminti duoną ir vyną, kuriais aš atvaizdavau savo Kūną ir Kraują. Bet taip pat sakau jums, kad šiuo naujuoju laiku jūs rasite šį maistą tik dieviškąja Mano žodžio prasme. Jei ieškote Mano Kūno ir Mano Kraujo, turite jų ieškoti kūrinijos Dievuje, nes Aš esu tik Dvasia. Valgykite tos duonos ir gerkite to vyno, bet pripildykite ir mano taurę, noriu gerti su jumis: Trokštu tavo meilės.
34. Perduokite šią žinią savo broliams ir sužinokite, kad kraujas, kadangi jis yra gyvybė, yra tik amžinojo gyvenimo, kuris yra tikroji meilė, simbolis. - Per jus (turiu omenyje pirmuosius klausytojus Meksikoje) pradedu apšviesti žmoniją savo naujais apreiškimais.
35. Aš atnešu jums ramybę ir naują mokymą. Jei mano Antrosios eros auka panaikino nekaltų gyvulių auką, kurią jūs aukojote ant Jehovos aukuro, tai šiandien dėl mano

dieviškojo žodžio maitinimo jūs nebesimbolizuojate mano kūno ir mano kraujo šio pasaulio duona ir vynu.
36. Kiekviena dvasia, norinti gyventi, turi maitintis Dieviškąja Dvasia. Kas girdi mano žodį ir jaučia jį savo širdyje, tas maitinasi tiesa. Šis ne tik valgė mano kūną ir gėrė mano kraują, bet ir ėmė iš mano dvasios, kad pasisotintų.
37 Kas, paragavęs šio dangiškojo maisto, vėl ieškos Manęs žmonių rankomis sukurtose formose ir pavidaluose?
38. Kartkartėmis ateinu ir panaikinu tradicijas, apeigas bei papročius, palikdamas jūsų sąmonėje tik Įstatymą ir dvasinę Mano mokymo šerdį. (68,27)

Krikštas

39 Jo laikais Jonas, dar vadinamas Krikštytoju, krikštijo vandeniu tuos, kurie tikėjo jo pranašyste. Šis veiksmas simbolizavo apsivalymą nuo gimtosios nuodėmės. Jis pasakė miniai žmonių, atėjusiai prie Jordano pasiklausyti pradininko žodžių:
"Štai aš jus krikštiju vandeniu, bet jau pakeliui yra Tas, kuris jus krikštys Šventosios Dvasios ugnimi".
40. Iš šios dieviškosios ugnies gimė visos dvasios, jos išėjo tyros ir švarios. Bet jei pakeliui jie sutepė save nuodėme, kurią atnešė nepaklusnumas, mano Dvasios ugnis iš naujo užlieja juos, kad ištrintų jų nuodėmę, ištrintų dėmes ir sugrąžintų jiems pirminį tyrumą.
41. Jei, užuot supratę šį dvasinį Krikštą kaip apsivalymą, kurį žmogus įgyja per nuoširdžios atgailos aktą savo Kūrėjui, paversite jį apeiga ir pasitenkinsite akto simbolika - iš tiesų, sakau jums, jūsų dvasia nieko negaus.
42 Kas taip elgiasi, tebegyvena Krikštytojo laikais ir tarsi netikėtų jo pranašystėmis ir žodžiais, kurie kalbėjo apie dvasinį krikštą, apie dieviškąją ugnį,
kuriuo Dievas apvalo savo vaikus ir padaro juos nemirtingus šviesoje.
43. Jonas pasikvietė suaugusius žmones, kad juos apipiltų tuo vandeniu kaip apsivalymo simboliu. Jie atėjo pas Jį, kai jau suvokė savo veiksmus ir galėjo tvirtai pasiryžti likti gerumo, teisingumo ir teisingumo kelyje. Pažiūrėkite, kaip žmonija pasirinko simbolinį apsivalymo vandeniu veiksmą, o ne tikrąjį atsinaujinimą per atgailą ir tvirtą apsisprendimą pasitaisyti, kurie gimsta iš meilės Dievui. Ritualinis veiksmas nereikalauja jokių pastangų, tačiau širdies apvalymas ir pastangos išlikti tyrai reiškia pastangas, atsižadėjimą ir net pasiaukojimą dėl žmogaus. Štai kodėl žmonės mieliau išoriškai dangstė savo nuodėmes, pasitenkindami ceremonijų, tam tikrų veiksmų ir apeigų laikymusi, kurie nė kiek nepagerina jų moralinės ar dvasinės būklės, jei juose nedalyvauja sąžinė.
44. Mokiniai, štai kodėl nenoriu, kad tarp jūsų vyktų ritualiniai veiksmai, kad juos atlikdami nepamirštumėte to, kas iš tikrųjų veikia dvasią. (99,56 - 61)
45. Tai Aš siunčiu dvasias įsikūnyti pagal Evoliucijos dėsnį, ir iš tiesų sakau jums, kad šio pasaulio įtaka nepakeis mano Dieviškųjų planų. Nes virš visų ambicingų valdžios siekių tebūnie Mano valia.
46. Kiekvienas žmogus į žemę atsineša misiją, jo likimą nubrėžia Tėvas, o jo dvasią patepa mano meilė Tėvui. Veltui vyrai rengia apeigas ir laimina mažuosius. Iš tiesų sakau jums: jokiame materialiame amžiuje vanduo neišvalys dvasios nuo jos nusikaltimų mano Įstatymui. Ir jei aš siunčiu dvasią, kuri yra tyra nuo bet kokios nuodėmės, tai nuo kokio suteršimo ją krikštu valo konfesijų dvasininkai?
47. Atėjo laikas suprasti, kad žmogaus kilmė yra ne nuodėmė, bet kad jo gimimas yra prigimties dėsnio, kurį vykdo ne tik žmogus, bet ir visi gamtą sudarantys kūriniai, įvykdymo rezultatas. Atkreipkite dėmesį, kad pasakiau "žmogus", o ne "jo dvasia". Žmogus turi Mano galią kurti į jį panašias būtybes, tačiau dvasinės būtybės kyla tik iš Manęs.
48. Augti ir daugintis yra visuotinis dėsnis. Žvaigždės taip pat atsirado iš kitų, didesnių žvaigždžių, nes sėkla dauginosi, ir niekada nesakiau, kad dėl to jos nusidėjo ar įžeidė Kūrėją. Tad kodėl, vykdydami šį Dievo įsakymą, turėtumėte būti laikomi nusidėjėliais? Supraskite, kad Įstatymo vykdymas niekada negali sutepti žmogaus.
49 Žmogų suteršia ir dvasią išveda iš tobulėjimo kelio žemosios aistros: paleistuvystė, ištvirkimas, ištvirkavimas, nes visa tai prieštarauja įstatymui.
50. Studijuokite ir ieškokite, kol rasite tiesą. Tada gyvybės Kūrėjo įsakymų nebevadinsite nuodėme ir savo gerų darbų pavyzdžiu

pašventinsite savo vaikų egzistenciją. (37, 18 - 23)

Mirusiųjų atminimas

51 Žmonės laikosi savo tradicijų ir papročių. Suprantama, kad jie turi neišdildomą atmintį apie žmones, kurių kūnus nuleido į kapą, ir juos traukia vieta, kurioje palaidojo jų palaikus. Tačiau jei jie įsigilintų į tikrąją materialaus gyvenimo prasmę, jie suprastų, kad tas kūnas, kai jis ištirpsta.
Atomas po atomo grįžta į tas gamtos karalystes, iš kurių susiformavo, ir gyvybė toliau vystosi.
52. Tačiau žmogus dėl nepakankamo dvasinių dalykų tyrinėjimo visais laikais kūrė fanatiškų kūno kultų grandinę. Jis stengiasi, kad materialus gyvenimas taptų nenykstantis, ir pamiršta dvasią, kuri iš tiesų turi amžinąjį gyvenimą. Kaip toli jie yra nuo dvasinio gyvenimo supratimo!
53. Dabar jūs suprantate, kad nebūtina nešti dovanų į tas vietas, kur antkapinis paminklas, reiškiantis "mirtį", turėtų reikšti "ištirpimą ir gyvybę"; nes ten žydi gamta, ten yra derlinga dirva, neišsenkančios gyvių ir gyvybės formų įsčios.
54. Kai šie mokymai bus suprasti, žmonija žinos, kaip užleisti savo vietą materialiam, o savo - Dieviškam. Tada išnyks stabmeldiškas pirmtakų garbinimas.
55 Žmogus turi pažinti ir mylėti savo Kūrėją iš dvasios į dvasią.
56. Altoriai yra gedulo vėliavos, o kapai - neišmanymo ir stabmeldystės įrodymas. Aš atleidžiu visus tavo nusižengimus, bet turiu iš tiesų tave pažadinti. Mano mokymas bus suprastas, ir ateis laikas, kai žmonės materialines dovanas pakeis aukštomis mintimis. (245, 16 - 21)

Materialūs simboliai, kryžiai ir relikvijos.

57. "Pirmojoje eroje" jūs žinojote simbolius: Palapinę arba Šventyklą, saugojusią Sandoros Skrynią, kurioje buvo saugomos Įstatymo plokštės. Kai tie simboliai atliko savo paskirtį, Mano valia jie buvo pašalinti nuo žemės, kad pasaulis neįsiveltų į stabmeldystę, tačiau tų pamokančių simbolių prasmę ar esmę palikau užrašytą savo tarnų dvasioje.
58. Antrojoje eroje, po to, kai Kristaus auka buvo įvykdyta, aš padariau taip, kad išnyko aukščiausias krikščionybės simbolis - kryžius, erškėčių vainikas, taurė ir visa tai, kas galėjo tapti žmonijos pakilios pagarbos objektu. (138, 36)
59. Žmonija matė Jėzų kenčiantį, o jūs tikite Jo mokymu ir liudijimu. Kodėl ir toliau nukryžiuojate Jį savo skulptūrose? Ar jums nepakanka šimtmečių, kuriuos praleidote rodydami Jį kaip savo nedorybės auką?
60 Užuot prisiminę mane Jėzaus kankinystėje ir mirties kovoje, kodėl neprisimenate mano prisikėlimo, kupino šviesos ir šlovės?
61 Yra tokių, kurie, žiūrėdami į jūsų Jėzaus ant kryžiaus pavidalo paveikslus, kartais galvoja, kad tai buvo silpnas, bailus ar baikštus žmogus, nepagalvodami, kad Aš esu Dvasia ir kad iškentėjau tai, ką jūs vadinate auka, o Aš - meilės pareiga, kaip pavyzdį visai žmonijai.
62 kai mąstote, kad Aš buvau viena su Tėvu, prisiminkite, kad nebuvo nei ginklų, nei jėgų, nei kankinimų, kurie būtų galėję Mane palenkti; bet kai kentėjau, kraujavau ir miriau kaip žmogus, tai buvo tam, kad duočiau jums savo didingą nuolankumo pavyzdį.
63 Žmonės nesuprato tos pamokos didybės ir visur pastatė Nukryžiuotojo atvaizdą, kuris daro gėdą žmonijai, kuri, nemylėdama ir negerbdama To, kurį tvirtina mylinti, toliau Jį nukryžiuoja ir kasdien Jį sužeidžia, kaip žmonės sužeidžia savo bičiulių, už kuriuos Mokytojas atidavė gyvybę, širdis.
(21, l5 - 19)
64 Nesmerkčiau jūsų, jei iš pačios žemės išnyktų paskutinis kryžius, kuriuo simbolizuojate savo krikščioniškąjį tikėjimą, ir kaip kompensaciją už tai šis simbolis tikrai mylėdami vieni kitus, nes tada jūsų tikėjimas ir išorinis Dievo garbinimas taps dvasios garbinimu ir tikėjimu, ko iš jūsų ir tikiuosi.
65. Jei tik jūsų garbinimas ir simboliai turėtų galios užkirsti kelią jūsų karams, neleisti jums pasinerti į ydas, išlaikyti taiką. Bet žiūrėkite, kaip jūs, remdamiesi savo žodžiais, apeinate visa, kas šventa; žiūrėkite, kaip trypiate tai, ką laikote dievišku.
66 Dar kartą sakau jums: jums būtų geriau, jei neturėtumėte nė vienos bažnyčios, nė vieno altoriaus, nė vieno simbolio ar atvaizdo visoje

žemėje, bet mokėtumėte melstis dvasia, mylėti savo Tėvą ir tikėti į Jį be
ir kad mylėtumėte vieni kitus taip, kaip Aš jus mokiau savo mokyme. Tada būsite išgelbėti, eidami keliu, pažymėtu Mano kraujo dėmėmis - dėmėmis, kuriomis atėjau užantspauduoti savo mokymo tiesos. (280, 69 - 70)

Šventųjų garbinimas

67. Duodu jums šiuos mokymus, nes šventaisiais paskelbėte daugelio teisiųjų dvasias, kurių prašote ir garbinate tarsi dievus. Kiek daug neišmanymo, žmonijos! Kaip žmonės gali spręsti apie dvasinės būtybės šventumą ir tobulumą, tik
dėl jų žmogiškųjų darbų?
68 Aš pirmas jums sakau, kad imtumėte pavyzdį iš gerų pavyzdžių, kuriuos jums davė jūsų broliai savo darbais, gyvenimu ir dorybėmis.
Taip pat sakau, kad galvodami apie juos galite tikėtis jų dvasinės pagalbos ir įtakos. Bet kodėl jūs statote jiems altorius, kurie tik įžeidžia tų dvasinių būtybių nuolankumą? Kodėl aplink jų atminimą kuriate kultus, tarsi jie būtų Dievybė, ir iškeliate juos į Tėvo, kurį pamirštate labiau už savo brolių garbinimą, vietą? Kokia skaudi jiems buvo šlovė, kurią čia jiems suteikėte!
69. Ką žmonės žino apie mano nuosprendį tiems, kuriuos jie vadina šventaisiais? Ką jie žino apie tų būtybių dvasinį gyvenimą ir apie tai, kokią vietą kiekviena iš jų užima pas Viešpatį?
70. Niekas nemano, kad šiais apreiškimais noriu ištrinti iš jūsų širdžių nuopelnus, kuriuos mano tarnai padarė tarp žmonių; priešingai, noriu, kad žinotumėte, jog malonė, kurią jie rado pas Mane, yra didelė ir kad per jų maldas jums daug ką suteikiu;
tačiau būtina, kad jūs pašalintumėte savo neišmanymą, iš kurio kyla religinis fanatizmas, stabmeldystė ir prietarai.
71. Jei jaučiate, kad tų būtybių dvasia valdo jūsų gyvąjį pasaulį, pasitikėkite jais, kurie yra dvasinio pasaulio dalis, kad jūs ir jie, susivieniję Viešpaties kelyje, galėtumėte atlikti dvasinės brolybės darbą - tą darbą, kurio laukiu kaip visų savo mokymų rezultato. (115, 52 - 56)

Bažnyčios šventės

72. Šią dieną, kai minios su dideliu triukšmu veržiasi į savo bažnyčias švęsti akimirkos, kai dangus atsivėrė Man priimti, sakau jums, kad visa tai tėra tradicija, kuria siekiama padaryti įspūdį žmonių širdims. Tai tik ritualai, kurie šiandien materializuoja mano dieviškąją aistrą.
73. Nesekite šia tendencija statydami altorius ir atvaizdus. Nevaizduokite šventų įvykių ir nenaudokite specialių drabužių, kad atkreiptumėte į save dėmesį,
nes visa tai yra stabmeldiškas garbinimas.
74. Šaukitės Manęs širdimi, prisiminkite Mano mokymą ir sekite Mano pavyzdžiais. Atiduokite Man savo pataisos duoklę, ir pajusite, kaip Dangaus vartai atsiveria jus priimti.
75. Venkite melagingų ir profaniškų Manęs ir Mano kančios vaizdinių, nes niekas negali Manęs įkūnyti. Gyvenkite mano pavyzdžiu ir mano mokymu. Kas tai padarys, įkūnys savo Mokytoją žemėje. (131, 11 - 13, 16)
76. Žmonija: Šiomis dienomis, kai minite Jėzaus gimimą, tegul taika įžengia į jūsų širdis ir pasirodo kaip viena vieninga ir laiminga šeima.
77. Žinau, kad ne visų širdys jaučia nuoširdų džiaugsmą, kai prisimena mano atėjimą į pasaulį tuo metu. Tik nedaugelis skiria laiko apmąstymams ir susikaupimui, kad džiaugsmas būtų vidinis, o atminimo šventė vyktų dvasioje.
78 Šiandien, kaip ir visais laikais, žmonės iš atmintinų dienų padarė profaniškas ir beprasmiškas šventes, kad ieškotų malonumų juslėms, o ne dvasios džiaugsmams.
79. Jei žmonės šią dieną skirtų dvasiai, apmąstydami Dieviškąją meilę, kurios nenuginčijamas įrodymas yra tai, kad tapau žmogumi, kad gyvenčiau su jumis, iš tiesų, sakau jums, jūsų tikėjimas spindėtų aukščiausioje jūsų esybės dalyje ir būtų žvaigždė, rodanti jums kelią, vedantį pas Mane. Jūsų dvasia būtų tokia persmelkta gerumo, kad savo gyvenimo kelyje apipiltų vargstančiuosius malonėmis, paguoda ir švelnumu. Jaustumėtės labiau kaip broliai ir seserys, iš širdies atleistumėte savo skriaudėjams. Jus užplūstų švelnumas matant atstumtuosius, vaikus be tėvų, be pastogės ir be meilės.
Jūs galvojate apie tautas, kuriose nėra taikos, kuriose karas sunaikino visa, kas gera, kilnu ir

šventa žmogaus gyvenime. Tuomet jūsų malda kiltų grynai į mane ir sakytų: "Viešpatie, kokią teisę turime į ramybę, kai tiek daug mūsų brolių ir seserų siaubingai kenčia?
80 Mano atsakymas į tai būtų toks: Kadangi jaučiate savo bičiulių skausmą, meldžiatės ir užjaučiate, susirinkite savo namuose, sėskite prie stalo ir džiaukitės tą palaimingą valandą, nes Aš ten būsiu. Nedvejodami džiaukitės, nors ir žinote, kad tuo metu yra daug kenčiančių, nes iš tiesų sakau jums: jei jūsų džiaugsmas bus nuoširdus, iš jo sklis ramybės ir vilties dvelksmas, kuris kaip meilės vėjas palies tuos, kuriems reikia pagalbos.
81. Niekas nenori pasakyti, kad noriu ištrinti iš jūsų širdžių tyriausią šventę, kurią švenčiate per metus, kai minite Jėzaus gimimą. Aš tik noriu jus išmokyti atiduoti pasauliui tai, kas jam priklauso, o Dvasiai - tai, kas jai priklauso; nes jei švenčiate tiek daug švenčių, kad atšvęstumėte žmonių įvykius, kodėl nepaliekate šios šventės Dvasiai, kad ji, tapusi vaiku, galėtų ateiti atnašauti Man savo meilės dovaną, kad pasiektų piemenų paprastumą garbinti Mane ir išminčių nuolankumą nulenkti kaklą ir paaukoti savo žinias tikrosios išminties Viešpačiui?
82. Nenoriu nuslopinti džiaugsmo, kuris šiomis dienomis supa vyrų gyvenimą. Tai ne tik tradicijos galia, bet ir todėl, kad mano gailestingumas jus paliečia, mano šviesa jus apšviečia, mano meilė jus apgaubia kaip apsiaustas. Tada pajusite, kad širdis kupina vilties, džiaugsmo ir švelnumo, kupina poreikio duoti, patirti ir mylėti. Tik jūs ne visada leidžiate tiems jausmams ir įkvėpimams pasireikšti tikruoju dosnumu ir nuoširdumu, nes tą džiaugsmą iššvaistote pasaulio malonumams, neleisdami dvasiai, dėl kurios Atpirkėjas atėjo į pasaulį, išgyventi tos akimirkos, įžengti į tą šviesą, apsivalyti ir būti išgelbėtai. Juk žmogumi tapusi Dieviškoji Meilė amžinai yra kiekvieno žmogaus gyvenimo kelyje, kad jis jame rastų gyvenimą. (299,43 - 48)

Dievo buvimas nepaisant klaidingų garbinimo formų

83. Kadangi žmogus yra materializuotas, jis turi ieškoti Manęs per juslinį garbinimą, o kadangi jo dvasios akys nėra atviros, jis turi susikurti Mano atvaizdą, kad galėtų Mane pamatyti. Kadangi jis nėra tapęs dvasiškai jautrus, jis visada reikalauja materialių stebuklų ir įrodymų, kad tikėtų Mano buvimu, ir kelia Man sąlygas, kad tarnautų Man, sektų Manimi, mylėtų Mane ir grąžintų Man ką nors už tai, ką Aš jam duodu. Taip aš matau visas bažnyčias, religines bendruomenes ir sektas, kurias žmonės sukūrė visoje žemėje. Jie pasinėrę į materializmą, fanatizmą ir stabmeldystę, slaptumą, apgaulę ir profanaciją.
84 Ką iš to pasiimti?: Tik ketinimas. Kas mane iš viso to pasiekia?: Mano vaikų dvasinis ar fizinis poreikis, jų maža meilė, šviesos troškimas. Tai pasiekia mane, ir aš esu su visais. Nežiūriu nei į bažnyčias, nei į formas, nei į apeigas. Aš ateinu pas visus savo vaikus vienodai. Priimu jų dvasią maldoje. Pritraukiu jį prie savo krūtinės ir apkabinu, kad jis pajustų mano šilumą ir kad ši šiluma būtų paskata ir stimulas jo kelionių ir išbandymų kelyje. Bet kadangi pripažįstu gerus žmonijos ketinimus, neprivalau leisti, kad ji amžinai liktų tamsoje, apgaubta stabmeldystės ir fanatizmo.
85. Noriu, kad žmogus pabustų, kad dvasia pakiltų prie manęs ir pakylėta įžvelgtų tikrąją Tėvo šlovę, užmiršdama netikrą liturgijų ir apeigų spindesį. Noriu, kad, kai jis pasieks savo tikrąjį pakilimą, jis atsinaujintų, išsilaisvintų iš Jis turi išsilaisvinti iš žmogiškųjų poreikių, įveikti jausmingumą, aistras ir ydas bei atrasti save, kad niekada nesakytų Tėvui, jog yra sliekas;
kad žinotų, jog Tėvas jį sukūrė pagal savo paveikslą ir panašumą. (360, 14 - 16)
86. Žemėje egzistuoja daugybė religinių bendruomenių, ir dauguma jų remiasi tikėjimu į Kristų. Tačiau jie nemyli vieni kitų ir nepripažįsta vieni kitų kaip dieviškojo Mokytojo mokinių.
87. Ar nemanote, kad jei jie visi būtų supratę mano mokymą, būtų jį įgyvendinę ir vedę konfesijas į susitaikymą ir taiką? Tačiau taip nebuvo. Jie visi atsiribojo vieni nuo kitų, taip dvasiškai atskirdami ir suskaldydami žmones, kurie vėliau save laiko priešais arba svetimais. Kiekvienas ieško priemonių ir argumentų, kad įrodytų kitiems, jog jis yra tiesos turėtojas, o kiti klysta. Tačiau niekas neturi jėgų ir drąsos kovoti už visų sąjungą, niekas neturi geros valios atrasti, kad kiekviename tikėjime ir

kiekviename Dievo garbinime yra tiesos. (326, 19 -20)

15 skyrius - netikri krikščionys, bažnyčios erezijos ir piktnaudžiavimas.

Vardas ir pavardė Krikščionys

1 Didžioji šios žmonijos dalis save vadina krikščionimis, bet Mokytojas jums sako: Jei ji būtų tikrai krikščioniška, ji jau būtų įveikusi likusią žmoniją savo meile, nuolankumu ir ramybe. Bet mano jau paliktas kaip "Antrosios eros" testamentas.
Doktrina nėra žmogaus širdyje, ji negyvena ir neklesti žmonių darbuose. Ji saugoma dulkėtose knygose, o aš neatėjau kalbėti su žmogumi per knygas.
2 Vietoj knygos atnešiau jums savo gyvenimą, savo žodį ir darbus, savo kančią ir mirtį kaip žmogus. Priežastis, dėl kurios didžioji dalis žmonijos, vadinančios save krikščionimis, neturi nei Kristaus ramybės, nei malonės, yra ši: žmonės nelaiko Jo savo pavyzdžiu.
nes jie negyvena pagal jo mokymą. (316, 5)
3 klausykite manęs, mokiniai, kad iš savo proto išrautumėte senus įsitikinimus. Krikščionybė suskilo į tikėjimus, kurie nemyli vieni kitų, žemina, niekina ir grasina savo broliams klaidingais nuosprendžiais. Sakau jums: jie yra krikščionys be meilės, todėl jie nėra krikščionys, nes Kristus yra meilė.
4 Kai kurie Jehovą vaizduoja kaip seną žmogišką žmogų, kupiną žmogiškų ydų, kerštingą, žiaurų ir baisesnį už blogiausius teisėjus žemėje.
5 Sakau jums tai ne tam, kad iš ko nors pasijuoktumėte, bet kad jūsų dieviškosios meilės samprata būtų išgryninta. Dabar jūs nežinote, kokiu būdu garbinote Mane praeityje. (22, 33 - 35)
6 Kaip gali būti, kad tautos, kurios save vadina krikščionimis, naikina save karu ir net meldžiasi prieš eidamos žudyti savo brolių, prašydamos, kad duočiau joms pergalę prieš priešus? Ar gali egzistuoti mano sėkla, kurioje vietoj meilės yra neapykanta, o vietoj atleidimo - atleidimas?
kerštas karaliauja? (67, 28)
7. Visiems įvairių tikėjimų ir religijų žmonėms sakau, kad jie nemokėjo padėti materialių turtų į jų vietą, o dvasios turtus - į jiems priklausančią vietą. Jei žmonės vykdytų mano įstatymus,
jie jau iš čia matytų Pažadėtosios žemės atspindžius ir girdėtų jos gyventojų balsus.
8. Teigiate, kad tikite mano buvimu ir mano dieviškumu; taip pat sakote, kad tebūnie mano valia. Bet iš tiesų, sakau jums: Koks menkas jūsų tikėjimas ir paklusnumas tam, ką įsakau! Bet aš pažadinu jumyse tikrąjį tikėjimą, kad būtumėte stiprūs.
eikite keliu, kurį jums paruošiau. (70, 12 - 13)
9. Šiandien aš nereikalauju tavo kraujo, kad tu paaukotum savo gyvybę. Iš jūsų prašau meilės, nuoširdumo, teisingumo, nesavanaudiškumo.
10 Štai kaip Aš jus mokau, taip jus mokau ir taip ugdau savo Dieviškumo mokinius šioje Trečiojoje eroje, nes matau, kad abejingai žvelgiate į pasaulio vyksmą,
ir taip yra todėl, kad nemokate įsijausti į žmonių, kurie patiria tiek daug kančios ir skausmo, širdis.
11. Egzistuoja didelė nelygybė, nes matau šeimininkus, kuriems trūksta tik karūnos, kad galėtų vadintis karaliais, ir matau pavaldinius, kurie yra tikri vergai. Dėl to kilo mūšis. Tarp pasaulyje praturtėjusių valdovų yra daug tokių, kurie vadina save krikščionimis, bet sakau jums, kad jie vargiai žino mano vardą.
12 Tie, kurie nemato artimo savo bičiuliuose, kurie kaupia turtus ir ima tai, kas priklauso kitiems, nėra krikščionys, nes neturi gailestingumo.
13. Prasidės dvasinio ir materialaus pasaulio kova, žmonija bus įtraukta į šią konfrontaciją. Bet kiek daug kančių ji turės iškęsti, kad pasiektų teisingumo pergalę! (222, 43 - 45)

Netikintieji ir tikėjimo fanatikai

14 Aš jums sakau, kad jums geriau būti kupiniems netikrumo ir neigimo, negu kupiniems klaidingų įsitikinimų ar melo, kurį laikote tiesa. Sąžiningas neigimas,
iš abejonės ar nežinojimo kylantis sutikimas jums kenkia mažiau nei nenuoširdus pritarimas tam, kas klaidinga. Nuoširdi abejonė, trokštanti suprasti, yra geriau nei tvirtas tikėjimas kokiu nors mitu. Beviltiškas netikrumas, kuris šaukiasi šviesos
yra geriau nei fanatiškas ar stabmeldiškas tikrumas.

15 Šiandien visur vyrauja netikintieji, nusivylę ir nuskriausti. Tai maištininkai, kurie dažnai mato aiškiau nei kiti, kurie nesuvokia ritualinio elgesio kaip tokio. Jų neįtikina ir patikinimai, kuriuos jie girdėjo iš tų, kurie dvasiškai vadovauja žmonėms. Nes visos tos sudėtingos teorijos nepatenkina jų širdies, kuri trokšta tyro vandens, malšinančio jų baimę.
16. Tie, kuriuos laikote maištingais, savo klausimais dažnai parodo daugiau žinių šviesos nei tie, kurie atsako manantys esą mokyti ir didingi. Jie jaučia, mato, jaučia, girdi ir supranta aiškiau nei daugelis tų, kurie save vadina Dieviškojo mokymo meistrais. (248, 12)
17 Kokia aiški ir paprasta yra tiesa! Koks aiškus ir paprastas dvasingumas! Ir vis dėlto - kaip sunku tai suvokti tam, kuris užsispyręs lieka savo "fanatizmo" ir tradicijų tamsoje. Jo protas negali suvokti, kad yra kažkas daugiau nei tai, ką jis supranta; jo širdis priešinasi atmesti tai, kas jam buvo jo Dievas ir jo įstatymas: tradiciją ir apeigas.
18 Ar manote, kad nekenčiu tų, kurie visai nenori pažinti Mano tiesos? ne, Mano vaikai, Mano gailestingumas begalinis, ir būtent į juos kreipiuosi, kad padėčiau jiems išeiti iš kalėjimo ir dalyvauti kontempliacijoje
Jiems skirti tikėjimo išbandymai. Jiems skirti išbandymai, būtini tikėjimui pažadinti. Tai nebus jų jėgas pranokstantys išbandymai, tai bus pamokos, išmintingai pritaikytos kiekvienai dvasiai, kiekvienam gyvenimui, kiekvienam žmogui.
19 iš ten, tarp tų aptemusių smegenų, tarp religinio fanatizmo ir neišmanymo sergančių širdžių, pamatysite didžius ir aistringus Tiesos karius. Nes tą dieną, kai jie išsilaisvins iš grandinių, tamsos ir pamatys šviesą, jie negalės sulaikyti džiaugsmo ir iš visos gerklės šauks, kad Aš sugrįžau išgelbėti pasaulio, pakeldamas jį dvasingumo kopėčiomis į tikrąją Karalystę. (318, 48 - 50)

Jėzaus mokymo iškraipymai ir jų pasekmės
20 Duodu jums savo žodį, kurio dvasinis turinys toks pat, kaip ir Antrojoje eroje, ir priminiau jums daugelį savo mokymų, kuriuos pamiršote arba nuo kurių nusigręžėte dėl klaidingų savo protėvių aiškinimų.
21. Jūs taip pažeidėte Mano doktriną, kad galiu jums pasakyti: Jūs sukūrėte kelią, kuris visiškai skiriasi nuo manojo, bet kuriam suteikėte tą patį vardą. Niekas kitas, išskyrus mane, negalėtų jūsų išlaisvinti iš klaidų - gyvenimo, meilės ir tiesos žodžiais.
22. Todėl dabar, klausydamiesi manęs, gilinkitės ir supraskite mano žodį, ir jumyse bus šviesa. Dabar yra metas, kai jums visiškai aiškiai pasakysiu, kad dvasios reinkarnacija yra faktas, kad ji kaip dieviškojo teisingumo ir meilės šviesa egzistuoja nuo pat žmonijos pradžios ir be jos negalėtumėte žengti ilgu dvasios tobulėjimo keliu.
(66, 63 - 65)
23. Visai nedaug yra tai, ką bažnyčios atskleidė žmonėms apie Dvasią. Tačiau dabar jie pabus iš letargo ir bus palaiminti tie, kurie abejoja Dvasia.
ir baimes ir atskleisti žmonijai tiesą, kurią jie slėpė. Pripildysiu juos savo atleidimo, malonės ir išminties šviesos.
apšviesti.
24 Kai žmonija supras, kad bažnyčios skirtos ne tik tam, kad žmonės moraliai gyventų žemėje, bet kad jų užduotis yra vesti dvasią į amžinuosius namus, žmonija žengs žingsnį į priekį savo dvasinio tobulėjimo kelyje. (109, 15 - 16)
25. Po to, kai kaip Jėzus buvau tarp žmonių, visada siųsdavau tuos, kurie ateidavo kaip "kareiviai" arba apaštalai, kad savo darbais patvirtintų Mano doktriną ir neleistų žmonijai iškreipti Mano mokymo. Tačiau daugelis "kurčiųjų" ir "aklųjų", kurie netobulai aiškino mano žodį, susiskaldė ir taip sukūrė sektų įvairovę. Bet jei žmonės būtų dvasiškai susiskaldę, kaip jie galėtų mylėti vieni kitus pagal aukščiausią mano Įstatymo įsakymą?
26. Todėl sakau jums, kad ši civilizacija yra tik apgaulė, nes žmonės patys ją griauna. Kol žmonija nekurs pasaulio ant Mano teisingumo ir meilės Įstatymo pamatų, tol ji negalės turėti dvasios ramybės ir šviesos, kurios dorybėmis remdamasi ji kurtų ir formuotų tikrąjį pasaulį, kuriame vyktų tobulėjimas - tiek dvasinėje, tiek mokslo ir moralės srityse. (192, 17)
27 Tik atsinaujinimas ir tobulumo idealas privers jus grįžti į tiesos kelią.
28. Tie, kurie save laiko dieviškojo įstatymo aiškintojais, sako jums, kad jūsų laukia pragaro kančios dėl jūsų ištvirkimo ir nedorumo ir kad tik jei parodysite savo atgailą, numarinsite ir sužeisite savo kūną bei atnašausite Dievui

materialines aukas, Jis jums atleis ir įves jus į savo Karalystę - iš tiesų, sakau jums, jie klysta.
29. Kuo baigsite, vyrai, vedami tų, kuriais žavitės kaip didžiaisiais šventųjų apreiškimų meistrais ir kuriuos aš laikau klystančiais? todėl atėjau išgelbėti jūsų su šios Doktrinos šviesa, kuri padės jums žengti Mano Meilės keliu. (24,46 - 47)
30 Žmonės nuslėpė tikrąją mano mokymo prasmę, kad vietoj jo parodytų jums Kristų, kuris net neatspindi To, kuris mirė, kad duotų jums gyvenimą.
31. Šiandien jūs patiriate pasekmes to, kad apleidote jus mokiusį Mokytoją. Jus supa skausmas, slegia skurdas, kankina nežinojimas. Tačiau atėjo metas, kai žmoguje snaudžiantys gebėjimai ir dovanos pabus ir kaip Heroldai skelbia, kad prasidėjo nauji laikai.
32. Bažnyčios, mokslas ir žmonių teisingumas stengsis užkirsti kelią tam, kas jiems yra svetima ir žalinga įtaka. Tačiau nebus jėgos, galinčios sustabdyti dvasios pabudimą ir pažangą. Išlaisvinimo diena yra uždaryti. (114, 5 - 8)
33 Prastai atstovavo Man žemėje tie, kurie tvirtino, kad pažįsta Mane, todėl daugelis nusigręžė nuo Manęs.
34 Aš reikalausiu atsakomybės ne tų, kurie save vadina ateistais, nes jie išvijo mane iš savo širdžių, bet tų, kurie, iškraipydami tiesą, pateikė Dievą, kurio daugelis negalėjo priimti.
35. Visa, kas teisinga, sveika ir gera, turi tiesą, kurią skelbiau visais laikais.
36. Atėjo valanda, kai vėl mylėsite tiesą, tai yra, kai vėl pažinsite, kas teisinga ir gera. Kadangi esate gimę iš Manęs, turite ateiti ieškoti to, kas aukšta, amžina ir tyra. (125, 22 - 25)
37. Taip, Izraeli, žmogaus širdis visada stengėsi garbinti materialius dalykus, ausis mėgavosi maloniu žodžiu. Todėl žmogus pakeitė tai, ką aš atnešiau kaip krikščioniškąją doktriną "antrojoje eroje", kai pakeitė ją į "religiją".
38 Egoizmas, godumas ir tuštybė visada budino žmonių širdyse ir jie pasidarė karaliais ir valdovais, kad žmonės nusilenktų jiems, kad padarytų juos mano vasalais, mano vergais, kad prikaustytų juos prie nuodėmės ir nuvestų į tamsą, dezorientaciją ir sumaištį. (363, 36)
39 Šio amžiaus teologai tyrinės mano žodį ir naujuosius Raštus ir klaus: "Kas esate jūs, kurie taip kalbėjote?" Kaip ir senieji Rašto aiškintojai bei fariziejai maištavo ir sakė man: "Kas jūs tokie, kad nepaklūstate ir pakeičiate Mozės įstatymą?" Tada aš jiems padėsiu suprasti, kad trys apreiškimai...
yra vienintelis įstatymas, kurio visada mokiau ir kuriam paklusau.
40. Daugelis tų, kurie šioje eroje Mane smerkia, yra iš tų, kurie abejojo Antrojoje eroje, bet Aš juos išsaugojau ir vėl pasiunčiau į žemę liudyti Mano Įstatymo pergalės ir atverti jiems akis į Šviesą. (234, 46 - 47)

Krikščionybės klaidos ir nuoskaudos

41 "Krikščionimis" save vadina didelė dalis šios žmonijos, kuri net nežino, ką reiškia žodis "Kristus" ir koks yra jo mokymas.
42 Ką jūs padarėte iš mano žodžio, mano pavyzdžio ir mano mokymo, kurį jums kadaise daviau?
43. Ar iš tiesų esate labiau išsivystę nei to laikmečio žmonės? Kodėl to neįrodote savo proto darbais? Ar manote, kad šis gyvenimas yra amžinas, o gal manote, kad turėtumėte tobulėti tik pasitelkę žmogaus mokslą?
44 Aš mokiau jus tikrojo Įstatymo vykdymo, kad paverstumėte šį pasaulį didžia šventykla, kurioje būtų garbinamas tikrasis Dievas, kur žmogaus gyvenimas būtų nuolatinė meilės auka Tėvui, kurį jis turi mylėti kiekviename savo artime, ir taip atiduoti duoklę savo Kūrėjui ir Mokytojui.
45. Bet šiandien, sugrįžęs pas žmones, ką randu? Melas ir savanaudiškumas pakeitė tiesą ir meilę; puikybė ir tuštybė pakeitė klusnumą ir nuolankumą; stabmeldystė, fanatizmas ir neišmanymas pakeitė šviesą, pakilimą ir dvasingumą;
Ten, kur turėtų vyrauti tik uolumas dėl pareigos ir teisingumo, vyrauja pasipelnymas ir profanacija; brolystę, taiką ir meilę pakeitė neapykanta ir nesantaika tarp brolių ir seserų.
46. Bet Aš ateisiu į savo šventyklą ir išvarysiu iš ten prekybininkus, kaip tai padariau "Antrosios eros" metu Jeruzalės šventykloje, ir dar kartą jiems pasakysiu: "Nedarykite iš maldos namų bakalėjos parduotuvės". Aš mokysiu žmones, kad kiekvienas galėtų tarnauti prie tikrojo aukuro, kad jie nebeklystų ir nebesuklystų iš nežinojimo dėl blogų mano Įstatymo interpretacijų. (154, 15 -20)
47. Mano ir mano apaštalų pavyzdžiu nesivadovavo visi, kurie bandė Manimi sekti.

Daugelis tapo šeimininkais, užuot tarnavę; jų širdys buvo kupinos pranašumo ir arogancijos jausmo, jie siekė tik turtų, pompastikos ir garbės. Pamiršę vargšų poreikius, jie tapo abejingi ir beširdžiai kitų žmonių vargui ir kančioms. Todėl žmonės, ieškodami tiesos, keliauja iš vienos konfesijos į kitą, todėl jiems dvasiškai reikia kurti naujas sektas, kad galėtų laisvai manęs ieškoti.
48 Tuos, kurie kadaise buvo laikomi šventaisiais ir pusdieviais, dabar atmeta nusivylusi žmonija.
49. Žmonės nebesikreipia į išpažintį atliekantį išpažintį, kad atleistų jiems kaltę, nes mano, kad tai neverta. Ir amžinosios pragaro ugnies grėsmė nebedarys įspūdžio nusidėjėlio širdžiai ir jo nebegąsdins.
50 Pasinaudojęs psichikos sutrikimu, vilkas pasislepia už gyvatvorės.
51. Kiekvieno Mano Dieviškumo tarno ir kiekvieno atstovo užduotis yra kurti taiką tarp žmonių, tačiau šiuo metu jie daro priešingai. Kiekvienas galvoja, kad jis yra pirmas, kiekvienas nori būti stipriausias, pamiršdamas, kad vienintelis stiprusis, kuris yra Aš, yra kiekviename.
52. Dabar galite sau paaiškinti, kodėl pažadėjau jums vėl ateiti "Antrojoje eroje"; dabar suprantate, kodėl mokau jus iš naujo. Nes tik Mano žodis gali nuimti tamsų dvasios tvarstį, tik Mano meilė gali išpirkti jus iš jūsų nuodėmių. (230, 23 - 28)
53. Dėl sunkių nusikaltimų ir mano Įstatymui padarytų nusižengimų ateis mano teismas. Nebus nė vieno nusižengimo, kurio nebūtų ištaisęs tobulas Mokytojas. Negalima susipainioti: ištaisykite savo klaidas ir neteiskite. Supraskite, kad aš niekada jūsų nebaudžiu - jūs patys save baudžiate.
54. Tą, kuris nusidėjo dėl nežinojimo, padarau šviesų, o tą, kuris nusidėjo sąmoningai, priverčiu atgailauti, kad abu, pasitikėdami Mano atleidimu, pradėtų taisyti padarytą klaidą. Tai vienintelis būdas pasiekti Mane.
55. Visa tai apsvarstykite jūs, tarnautojai, kurie vedate žmones įvairiais denominacijos keliais. Melskitės ir išjudinkite savo dvasinį gyvenimą. Atėjo laikas,
kad atgailautumėte dėl savo klaidų ir pradėtumėte kovą su žmogiškuoju materializmu, kuris dvasiai yra mirtis ir tamsa. Todėl naudokitės mano tiesa, imkite mano žodį kaip ginklą ir gyvenkite pagal mano doktriną.
56. Aš neteikiu pirmenybės vienai ar kitai denominacijai. Aš nebūsiu jūsų pusėje, bet jūs turite būti mano pusėje. Jei tai padarysite, pasieksite, kad visi dvasiškai susivienytumėte. (162, 27 - 30)
57. Mano dvasingumo kupina doktrina
♦sudygs šios tautos širdyje, kad ateityje ji duotų tiesos ir gyvenimo vaisių. Mano žodis pasklis po visą žemę, nepalikdamas vietos, kur jis nebūtų apvalytas, apšviestas ir teisiamas.
♦ *meksikiečių tautos, jei žmonės nėra geros valios ir nemyli vieni kitų?*
58. Tuomet tautos pradės prabusti dvasiniam gyvenimui, tikrajam ir amžinajam, ir pašalins išorinę bei materialistinę įvairių savo garbinimo formų dalį, kad apsiribotų atsigręžimu į Mano Įstatymo esmę.
59 Žmonija atras dvasingumo teikiamą galią ir nusigręš nuo visko, kas ją stabdė tiek amžių.
60 Kokia nauda iš to, kad krikščionybės simbolis, t. y. kryžius, žemėje sutinkamas milijonus kartų, kai žmonės nėra geros valios ir nemyli vieni kitų.
61. Išorė nebeturi galios žmonėms, nebėra nei pagarbos, nei patiklumo, nei apgailestavimo, kad įžeidė. Todėl sakau jums, kad simboliai ir garbinimo formos išnyks, nes jų laikas baigėsi, ir tik vidinis garbinimas pakylės žmogų į šviesą, pakylės jį ir nuves pas Mane. (280, 63 - 67)

IV. Įstatymas - meilė Dievui ir meilė artimui

16 skyrius - Dieviškasis įstatymas

Dieviškojo įstatymo galia
1 yra daug žmonių, kurie mano, kad Mano mokymai yra išėję iš laiko, bet taip yra todėl, kad jų materializavimasis neleidžia jiems suprasti amžinosios Mano mokymų prasmės. Atraskite
2 Mano Įstatymas nekintamas. Žmonės su savo kultūromis, civilizacijomis ir įstatymais yra laikini, ir iš viso to išlieka tik tai, ką Dvasia sukūrė savo meilės ir gailestingumo darbais. Tai tas, kuris po kiekvienos darbo dienos, po

kiekvieno išbandymo, kai jis kreipiasi į dieviškosios Išminties šaltinį, mato nepajudinamą mano Įstatymo uolą ir amžinai atverstą knygą, kurioje yra Dvasios mokymas. (104, 31 -32)
3 Savo šviesa užtemdžiau visus žmones, atskleisdamas jiems vienintelę egzistuojančią Tiesą, bet jūs matote, kaip kiekvienas žmogus ir kiekviena tauta skirtingai jaučia, mąsto, tiki ir aiškina.
4 Skirtingas žmonių mąstymas lėmė jų susiskaldymą, nes kiekviena tauta ir rasė vadovaujasi skirtingais būdais ir puoselėja skirtingus idealus.
5. Dauguma nukrypo nuo šviesaus ir tikrojo kelio, manydami, kad dieviškojo Įstatymo vykdymas reikalauja antžmogiškų aukų, išsižadėjimų ir pastangų, ir mieliau steigia sau religines bendruomenes bei sektas, kurių Įstatymo vykdymu ir apeigomis jiems lengviau vadovautis. Taip žmonės tiki galintys numalšinti savo dvasioje jaučiamą šviesos ir pakilimo troškimą.
6 Praėjo daug amžių ir amžių, o žmonės nesuprato, kad mano įstatymo vykdymas nėra žmogaus auka ir kad, priešingai, jie gali paaukoti pasauliui kūną ir dvasią, kai nepaklūsta mano įsakymams. Jie turi nesuprato, nenorėjo suprasti, kad kas gyvena pagal mano žodį, tas ras tikrąją laimę, ramybę, išmintį ir šlovę, kurią materializuota Žmonės įsivaizduoja labai skirtingai.
7 jus supantis moralinis ir mokslinis pasaulis yra materialistinių idealų turinčių žmonių darbas - žmonių, kurie siekė tik materialaus žmonijos tobulėjimo, ir aš leidau jiems atlikti savo darbą, įgyvendinti jį iki galo,
pažinti jos pasekmes ir skinti jos vaisius, kad galėtų iš jos pasisemti patirties šviesos. Toje šviesoje pasireikš mano teisingumas, o joje bus mano įstatymas, kuris yra meilė. (313, 60 - 64)
8 Jei leisčiau jums taikyti Mano mokymą savo gyvenime pagal savo, o ne pagal Mano valią, iš tiesų sakau jums, jūs niekada neišeitumėte iš dvasinio sąstingio ir niekada neleistumėte savo dvasiai vystytis, vystytis ir tobulėti.
9 Ten matote žmones, kurie tapo vangūs savo religijose, kurie nebedaro nė žingsnio į Šviesą, nes nepaklūsta tam, ką liepia dieviškasis Įstatymas, bet bando pajungti Įstatymą savo valiai, pripildydami jį mitų ir erezijų.
10 Daugeliui šių laikų žmonių reikėjo išsilaisvinti iš bet kokios religijos, kad galėtų dvasia ieškoti Manęs ir išvystyti visas tas savybes, dovanas ir gebėjimus, kuriuos jie jaučia giliausioje savo esybės dalyje. (205, 6 - 8)

Dievo meilės įstatymas Dvasios veikloje
11 Tai jūsų Dievas, kuris jums kalba: "Mano balsas yra įstatymas. Šiandien išgirskite jį iš naujo, be būtinybės iškalti jį akmenyje ir be būtinybės man siųsti tarp jūsų įsikūnijusį savo Žodį. Tai mano dieviškasis balsas, kuris ateina į jūsų dvasią ir skelbia jai naujo gyvenimo pradžią.
Apreikštas amžius, kuriame žmogus bus išteisintas, sutaikintas su savo Kūrėju ir apvalytas, kaip parašyta. (15, 8)
12. Per Jėzų daviau jums tobulą pamokymą. Apsvarstykite mano, kaip žmogaus, gyvenimo būdą nuo gimimo iki mirties, tada meilė atsiskleis jums gyvenant ir
puikiai.
13. Aš neprašau jūsų būti panašiems į Jėzų, nes Jame buvo tai, ko jūs negalite pasiekti: būti tobuli kaip žmogus, nes Tas, kuris buvo Jame, buvo pats Dievas ribotu pavidalu. Tačiau vis dėlto sakau jums, kad turėtumėte juo sekti.
14 Mano Amžinasis Įstatymas visada jums kalbėjo apie šią meilę. Pirmuosiuose laikuose jums sakiau: "Mylėk Dievą visa širdimi ir visu protu" ir "Mylėk savo artimą kaip save patį".
15 Vėliau daviau jums šiuos įkvepiančius žodžius: "Mylėkite savo brolius ir seseris, kaip Tėvas jus mylėjo"; "Mylėkite vieni kitus".
16. Šiuo metu jums apreiškiau, kad Dievą turėtumėte mylėti labiau už visus sukurtus daiktus, kad mylėtumėte Dievą visame, kas egzistuoja, ir visa, kas egzistuoja Dieve. kad rodytumėte gailestingumą savo bičiuliams ir vėl gailestingumą, kad galėtumėte regėti Tėvą visoje jo šlovėje, nes gailestingumas yra meilė. (167, 15 - 19)
17. Aš net nesakau jums, kad ši Dvasios doktrina taps pasaulio religija, nes niekada nesu atnešęs religijos, bet įstatymą. Aš apsiriboju tuo, kad sakau jums, jog Įstatymas, kuris triumfuos ir turės ilgalaikį galią žemėje, apšviesdamas žmonių egzistenciją, bus meilės Įstatymas, kurį jums paaiškinau savo doktrinoje, kad galėtumėte jį visiškai pažinti.

18 Žmonija vis dar darys daug netikrų meilės ir labdaros darbų, kol išmoks mylėti ir praktikuoti tikrą meilės veiklą, ir daugeliui vis dar teks klajoti nuo vienos konfesijos prie kitos, kol jų dvasia pakils iki aukštesnio žinojimo ir jie pagaliau supras,
kad vienintelis įstatymas, visuotinis ir amžinas Dvasios mokymas yra meilės įstatymas, kurį visi pasieks.
19 Visos religijos išnyks, ir liks tik Dievo šventyklos šviesa, spindinti žmogaus viduje ir išorėje, - šventyklos, kurioje jūs visi garbinsite vieną paklusnumo, meilės, tikėjimo ir geros valios garbinimą. (12,63 - 65)

Dieviškųjų įstatymų nepaisymas ir jų pasekmės

20 Šį iškilmingą atminimo rytą klausiu jūsų: Ką jūs padarėte iš Įstatymo, kurį per Mozę pasiunčiau žmonėms? Ar šie įsakymai buvo skirti tik to meto žmonėms?
21 Iš tiesų sakau jums, kad tos palaimintos sėklos nėra žmonių širdyse, nes jie nemyli manęs ir nemyli vieni kitų, negerbia savo tėvų ir negerbia svetimo turto, o atima vienas kitam gyvybę, nutraukia santuoką ir daro sau gėdą.
22 Argi negirdite melo iš visų lūpų? Argi nesupratote, kaip vieni žmonės atima taiką iš kitų? Ir vis dėlto žmonija sako, kad pažįsta mano Įstatymą. Kas būtų su žmonija, jei ji visiškai pamirštų mano įsakymus? (15, 1 - 3)
23 "Antrojoje eroje", įžengęs į Jeruzalę, Jėzus pamatė, kad šventykla, vieta, pašvęsta maldai ir Dievo garbinimui, buvo paversta turgumi, ir Mokytojas, kupinas uolumo, išvarė tuos, kurie taip ją išniekino, sakydamas jiems: "Mano Tėvo namai - ne turgus". Jie buvo mažiau kalti nei tie, kurie buvo paskirti vadovauti žmonių protui vykdant Dievo įstatymą. Kunigai šventyklą buvo pavertę vieta, kurioje viešpatavo garbės siekimas ir puošnumas, ir šis viešpatavimas buvo sunaikintas.
24. Šiandien nenaudojau rykštės bausti tiems, kurie išniekino mano Įstatymą. Tačiau Aš leidau, kad žmonės pajustų jų pačių nusižengimų pasekmes, kad žinotų, kaip aiškinti jų prasmę, ir kad suprastų, jog Mano Įstatymas yra nepajudinamas ir nekeičiamas. Aš parodžiau žmogui kelią, tiesų kelią, ir kai jis nuo jo nukrypsta, jis patiria teisingo įstatymo sunkumus, nes jame pasireiškia mano meilė. (41, 55 -56)
25 Aš vėl pastatysiu savo šventyklą - šventyklą be sienų ir bokštų, nes ji yra žmonių širdyse.
26 Babelio bokštas vis dar skiria žmones, bet jo pamatai žmonių širdyse bus sugriauti.
27 Stabmeldystė ir religinis fanatizmas taip pat pastatė savo aukštus bokštus, bet jie yra trapūs ir turės nugriūti.
28 Iš tiesų sakau jums: mano dieviškieji ir žmogiškieji įstatymai yra šventi, ir jie patys teis pasaulį.
29. Žmonija nelaiko savęs stabmeldiška, bet iš tiesų sakau jums: ji vis dar garbina Aukso veršį! (122, 57)
30 Chaosas sugrįžo, nes nėra dorybės, o kur nėra dorybės, negali būti ir tiesos. Priežastis ne ta, kad įstatymas, kurį Tėvas perdavė Mozei, nebeturi galios, ir ne ta, kad Jėzaus mokymas galioja tik praeities laikams. Abu įstatymai savo dvasiniu turiniu yra amžini. Tačiau supraskite, kad jie yra tarsi šaltinis, kurio vandens niekas neprivalo gerti, bet kiekvienas, kuris artėja prie šio meilės šaltinio, tai daro savo noru. (144, 56)
31. Teisingai aiškinkite Mano mokymą; nemanykite, kad Mano Dvasia gali patirti malonumą matydama jūsų kančias žemėje arba kad ateinu atimti iš jūsų visko, kas jums teikia malonumą, kad tuo džiugintų Mane. Aš atėjau, kad pripažintumėte ir gerbtumėte mano įstatymus,
nes jie verti jūsų pagarbos ir dėmesio, nes jie atneš jums palaimą, jei jiems paklusite.
32. Aš mokiau jus atiduoti Dievui, kas priklauso Dievui, ir "imperatoriui", kas priklauso "imperatoriui"; tačiau šiandieniniams žmonėms yra tik "imperatorius", ir jie neturi ką atiduoti savo Viešpačiui. Jei bent jau duotumėte pasauliui tik tai, kas būtina, jūsų kančios būtų mažesnės. Tačiau imperatorius, kuriam leidote valdyti savo veiksmus, įsakė jums iškreiptus įstatymus, pavertė jus vergais ir atima iš jūsų gyvybes, nieko jums neduodamas.
duoti už jį.
33. Pagalvokite, koks skirtingas yra mano Įstatymas, kuris nesuvaržo nei kūno, nei dvasios. Jis tik meiliai įtikina ir veda jus su gerumu. Jis duoda jums viską be savanaudiškumo ir savanaudiškumo, o laikui bėgant atlygina ir atsilygina. (155, 14 - 16)

Aukščiausiojo įstatymo vykdymas

34 Jei Mokytojas jums sakė: "Mylėk Dievą visa širdimi ir visu protu, o savo artimą kaip save patį", ir jei Mokytojas jums skelbė meilės mokslą, šis dvasinis balsas, sklindantis iš to paties šaltinio, liepia jums laikytis meilės įstatymo.
įsikibti, nes ji turi galią, kurios neturi net didžiausios pasaulio armijos, ir kad jos užkariavimai bus saugūs ir ilgalaikiai, nes viskas, ką statote ant meilės pamatų, turės amžinąjį gyvenimą. (293, 67)
35 Aš jums rodau tikrąjį Dvasios gyvenimą, kad negyventumėte neteisingai grasindami ir nevykdytumėte mano įstatymo tik bijodami bausmės, apie kurią jums kalbėjo tie.
kurie nežinojo, kaip aiškinti mano žodį.
36 Supraskite mano įstatymą; jis nėra sudėtingas ar sunkiai suprantamas. Nė vienas, kuris ją žino ir jos laikosi, nebus sugėdintas ir nepasiduos klaidingiems žodžiams ar pranašystėms, klaidingiems įsitikinimams ar blogoms interpretacijoms.
37. Mano Įstatymas yra paprastas, jis visada nurodo kelią, kuriuo turite sekti. Pasitikėkite Manimi, Aš esu kelias, kuris nuves jus į baltą spindintį miestą, į Pažadėtąją žemę, kurios vartai atviri ir kuri laukia jūsų atvykstant. (32, 9)
38 Kada pagaliau įsitikinsite, kad tik vykdydami mano įstatymą galite rasti sveikatą, laimę ir gyvenimą?
39. Pripažįstate, kad materialiame gyvenime egzistuoja principai, kurių turite laikytis, kad išgyventumėte. Tačiau jūs pamiršote, kad dvasinėje srityje taip pat egzistuoja principai, kurių reikia laikytis, kad žmogus galėtų naudotis amžinojo gyvenimo šaltiniu, esančiu Dieviškume. (188, 62)
40 Atminkite, kad aš vienas esu jūsų išgelbėjimas. Mano Įstatymas buvo, yra ir bus jūsų dvasios kelias ir vadovas praeityje, dabar ir ateityje.
41 Palaiminti tie, kurie remiasi mano įstatymu, nes jie niekada nesuklysta kryžkelėse. Jie ateis į Pažadėtąją žemę ir giedos triumfo giesmę. (225,31 - 32)
42 Aš žinau, kad kuo daugiau žinosite, tuo didesnė bus jūsų meilė Man.
43 Kai sakau jums: "Mylėkite mane", ar žinote, ką jums sakau: mylėkite tiesą, mylėkite gėrį, mylėkite šviesą, mylėkite vienas kitą, mylėkite tikrąjį gyvenimą? (297, 57 - 58)
44. Noriu, kad mylėtumėte vieni kitus, kaip aš jus myliu, ir taip pat mylėtumėte patys save. Aš ne tik patikėjau jums vadovauti tam tikram skaičiui žmonių, bet ir pirmoji jūsų pareiga Man - pasirūpinti savimi. Turite mylėti save, žinodami, kad esate gyvas Kūrėjo atvaizdas. (133, 72)
45. Misija, kurią patikėjau savo tautai žemėje, yra didelė ir labai subtili. Štai kodėl kiekviename amžiuje ieškau jos, kad įkvėpčiau ją savo žodžiu ir atskleisčiau jai kai ką daugiau iš Įstatymo turinio.
46. Meilės, gerumo ir teisingumo Įstatymas buvo dvasinis paveldas, kurį jam atnešiau per amžius. Iš pamokos į pamoką vedžiau žmoniją prie supratimo, kad Įstatymą galima apibendrinti vienu įsakymu: Įstatymo Meilė. Mylėkite Tėvą, kuris yra gyvenimo autorius, mylėkite savo bičiulį, kuris yra Tėvo dalis, mylėkite viską, ką Viešpats sukūrė ir sutvarkė.
47. Meilė yra išminties, didybės, jėgos, stiprybės, pakilimo ir gyvenimo priežastis, kilmė ir sėkla. Tai tikrasis kelias, kurį Kūrėjas nubrėžė dvasiai, kad ji žingsnis po žingsnio ir iš namų į namus jaustų vis didesnį artumą su Manimi.
48 Jei žmogus nuo pat pradžių iš dvasinės meilės būtų padaręs tarnystę Dievui, užuot pasinėręs į stabmeldiškas apeigas ir religinį fanatizmą, šis pasaulis, kuris šiandien dėl žmonių baimės ir kančių yra tapęs ašarų slėniu, būtų buvęs
taika, kurioje dvasinės būtybės įgytų nuopelnų, kad po šio gyvenimo pasiektų tuos dvasinius namus, į kuriuos dvasia, eidama savo evoliucijos keliu aukštyn
turėtų sudaryti. (184, 35 –38)

17 skyrius - Naujas Dievo garbinimo būdas

Pamaldų formų plėtra
1 Kaip lėtai žmonija eina Dievo garbinimo tobulumo link!
2. Kai tik ateinu pas jus su nauja pamoka, atrodo, kad ji per daug neatitinka jūsų išsivystymo lygio. Tačiau supraskite, kad aš jums pateikiu amžių, kad, kol jis tęsiasi, galėtumėte jį suvokti ir įtraukti į savo gyvenimą. (99, 30 - 31)

3. Gyvūnų aukos, kurias atnešėte ant Jehovos aukuro, buvo jo priimtos. Tačiau tai nebuvo geriausia forma pakelti savo dvasią į Viešpatį. Tuomet atėjau pas jus kaip Jėzus, kad išmokyčiau jus dieviškojo įsakymo, kuris sako: Mylėkite vieni kitus.
4 dabar sakau jums, kad mokymai, kuriuos jums daviau Antrojoje eroje per Jėzaus darbus, kartais buvo keičiami, o kartais blogai interpretuojami. Štai kodėl atėjau, kaip jums paskelbiau, apšviesti savo tiesos. Tada mano auka užkirto kelią daugeliui gyvulių aukų ir aš jus išmokiau tobulesnio Dievo garbinimo.
5 Šiuo metu mano naujas apreiškimas padės žmonijai suprasti, kad negalima naudoti simbolinių garbinimo formų, prieš tai neišaiškinus jų prasmės, nes jos tik alegoriškai atspindi mano mokymus. (74, 28)
6 Malda yra dvasinė priemonė, kurią įkvėpiau žmogui, kad jis galėtų bendrauti su Mano Dieviškumu. Todėl nuo pat pradžių ji jums pasireiškė kaip troškimas, kaip dvasios poreikis, kaip prieglobstis Apsilankymo valandomis.
7 Kas nepažįsta tikros maldos, tas nežino jos teikiamų palaiminimų, nežino joje glūdinčio sveikatos ir naudos šaltinio. Jis iš tiesų jaučia impulsą kreiptis į Mane, kalbėtis su Manimi ir pateikti Man savo prašymą; tačiau jam trūksta dvasingumo, todėl siūlymas tik kelti mintis jam atrodo toks menkas, kad jis iš karto ieško ko nors materialaus, ką galėtų Man pasiūlyti, manydamas, kad taip geriau atiduos Man pagarbą.
8 Taip žmonės pasinėrė į stabmeldystę, fanatizmą, apeigas ir išorinius kultus, slopindami savo dvasią ir atimdami iš jos tą palaimingą laisvę melstis tiesiogiai Tėvui. Tik tada, kai skausmas labai stiprus, kai kančia pasiekia žmogaus jėgų ribas, dvasia išsilaisvina, pamiršta formalumus, nuverčia savo stabus, kad pakiltų ir iš visos širdies sušauktų: "Mano Tėve, mano Dieve!"
9. Ar matote, kaip šiais materializmo laikais tautos yra užimtos karais viena prieš kitą? Tačiau sakau jums, kad ten, tų karų įkarštyje, daugybė žmonių atrado maldos paslaptį - maldos, kuri kyla iš širdies ir ateina pas Mane kaip skubus pagalbos šauksmas, kaip verksmas, kaip maldavimas.
10 Kai jie patyrė stebuklą, kurio prašė pakeliui, suprato, kad su Dievu galima kalbėtis tik Dvasios kalba. (261, 22 - 24, 27)

apsimestinės maldos be atsidavimo ir tikėjimo

11 O visų tikėjimų Mano vaikai, nežudykite kilniausių dvasios jausmų ir nesistenkite jų sureguliuoti išoriniais papročiais ir kultais.
12 Štai kai motina neturi nieko materialaus, ką galėtų pasiūlyti savo mylimam vaikeliui, ji glaudžia jį prie širdies, laimina visa savo meile, apglėbia jį bučiniais, meiliai žvelgia į jį, maudo jį savo ašaromis, bet niekada nebando jo apgauti tuščiais meilės gestais.
13 Kodėl manote, kad Aš, Dieviškasis Mokytojas, pritariu tam, kad jūs pasitenkinate bet kokios dvasinės vertės, tiesos ir meilės neturinčiais kulto veiksmais, kuriais bandote apgauti savo dvasią ir priversti ją manyti, kad ji maitinasi, nors iš tikrųjų ji vis labiau ir labiau nepažįsta Tiesos? (21, 20 -21)
14 Malda yra Dievo žmogui suteikta malonė, kad ji jam tarnautų kaip kopėčios dvasiškai pakilti, kaip ginklas apsiginti, kaip knyga mokytis, kaip balzamas pasveikti ir pasveikti nuo visų ligų.
15. Tikroji malda išnyko iš žemės; žmonės nebesimeldžia, o kai bando melstis, tai daro lūpomis, užuot kreipęsi į Mane dvasia, vartodami tuščius žodžius, apeigas ir apsimetinėjimus. Kaip žmonės matys stebuklus, jei jie naudoja formas ir praktiką, kurios Jėzus nemokė?
16 Būtina, kad tikroji malda sugrįžtų tarp žmonių, ir aš jus jos iš naujo mokau. (39, 12 - 14)
17 mokykite melstis, leiskite savo bičiuliams suprasti, kad jų dvasia turi bendrauti su savo Kūrėju, kad jie suprastų, jog jų maldos beveik visada yra kūno šauksmas, baimės išraiška, jų tikėjimo stokos, maišto ar nepasitikėjimo Manimi įrodymas.
18. Padarykite, kad jūsų bičiuliai suprastų, jog jiems nebūtina mirtinai žaloti savo kūnų ar juos sudraskyti, kad sujaudintų Mano Dvasią, pažadintų Mano užuojautą ar gailestingumą. Tie, kurie sau primeta kūno kančias ir atgailą, tai daro todėl, kad neturi nė menkiausio supratimo apie tai, kokios aukos Man yra maloniausios, ir neturi jokio supratimo apie Mano meilę ir jūsų Tėvo gailestingumą.

19 Ar manote, kad tam, jog Aš jūsų pasigailėčiau, reikia ašarų jūsų akyse ir skausmo jūsų širdyse? Tai reikštų, kad priskiria man šiurkštumą, nejautrumą, abejingumą ir savanaudiškumą. Ar galite įsivaizduoti šias Dievo, kurį mylite, ydas?
20. Kaip mažai stengėtės mane pažinti! Taip yra todėl, kad neišmokote savo proto mąstyti pagal Dvasią. (278, 17 - 20)
21 Šiandien kelioms akimirkoms palikite žemę ir ateikite pas Mane dvasia.
22. Daugelį amžių žmonės nesugebėjo teisingai melstis, todėl nesistiprino ir neskaidrino savo gyvenimo kelio mano meile, nes meldėsi jausmais, o ne dvasia.
23. Stabmeldystė, į kurią žmogus taip linkęs, buvo tarsi nuodai, neleidžiantys jam mėgautis vidinės maldos dvasiniais džiaugsmais.
24 Kiek daug nelaimių žmonės su savimi nusinešė vien dėl to, kad nemokėjo melstis! Tai natūralu, mokiniai. Juk kokią dvasinę stiprybę gali turėti žmogus, kad galėtų atlaikyti gyvenimo pagundas, jei jis neturi nieko, kas galėtų priartėti prie mano Dvasioje esančio Gyvybės šaltinio? Ji ieško Manęs bedugnėse, šešėliuose, nors galėtų pakilti ir rasti Mane viršūnėse, šviesoje.
25 O, jei tik šių laikų žmonės suprastų maldos galią - kiek daug antžmogiškų darbų jie nuveiktų! Tačiau jie gyvena materializmo epochoje, kurioje patys stengiasi materializuoti Dievybę, kad galėtų ją paliesti ir pamatyti. (282, 61 - 64)

Tikroji malda

26. Aš laiminu tuos, kurie meldžiasi. Kuo dvasingesnė jų malda, tuo didesnę ramybę jiems suteikiu.
27 Tai galite nesunkiai paaiškinti patys sau, nes tas, kuris, norėdamas melstis, priklauso nuo to, ar klūpo prieš paveikslus, ar daiktus, kad pajustų Dievo buvimą, negalės patirti dvasinio Tėvo buvimo savo širdyje pojūčio.
28 "Palaiminti, kurie tiki nematydami", - kadaise sakiau, o dabar kartoju dar kartą, nes kas užmerkia akis pasaulio dalykams, atveria jas dvasiniams, o kas tiki mano dvasiniu buvimu, turi jį jausti ir juo džiaugtis.
29. Kada žemiškieji žmonės nustos atimti iš savo dvasios malonumą jausti Mane savo širdyje per tiesioginę maldą arba, kas yra tas pats, per maldą iš dvasios į dvasią...? Tada, kai Mano šviesa apšvies žmonių gyvenimus, jie pažins tiesą ir supras savo klaidas.
30 Dabar tinkamas metas melstis ir medituoti, bet maldomis be fanatizmo ir stabmeldystės, ramiai ir giliai apmąstant mano Dieviškąjį Žodį.
31 Visos valandos ir visos vietos gali būti tinkamos maldai ir meditacijai. Savo mokymuose niekada nesakiau, kad yra vietų ar akimirkų, kurios tam ypač skirtos. Kodėl reikia ieškoti tam tikrų pasaulio vietų maldai, jei jūsų dvasia yra didesnė už pasaulį, kuriame gyvenate? Kodėl turėčiau apsiriboti tokiais ribotais vaizdais ir vietomis, kai esu begalinis?
32. Rimčiausia žmonių dvasinio skurdo ir jų žemiškojo likimo priežastis yra netobulas jų maldos būdas, todėl sakau jums, kad šis žinojimas turi pasiekti visą žmoniją. (279, 2 -7)
33 Jūs ne visada meldžiatės su tuo pačiu vidiniu susitelkimu, todėl ne visada patiriate tą pačią ramybę ar įkvėpimą.
34. Būna atvejų, kai esate įkvėpti ir pakylėjate savo mintis, o būna ir tokių, kai liekate visiškai abejingi. Kaip visada gausite mano pranešimus tuo pačiu būdu? Turite išmokyti savo protą ir net kūną bendradarbiauti su dvasia maldos akimirkomis.
35 Dvasia visada pasiruošusi susijungti su manimi, tačiau jai reikia geros kūno būklės, kad galėtų pakilti tomis akimirkomis ir išsilaisvinti iš visko, kas ją supa žemiškajame gyvenime.
36 Dėkite visas pastangas, kad pasiektumėte tikrąją maldą, nes tas, kuris moka melstis, savyje nešiojasi raktą į ramybę, sveikatą, viltį, dvasinę stiprybę ir amžinąjį gyvenimą.
37 Nematomas mano įstatymo skydas apsaugos jį nuo pakartotinių įvykių ir pavojų. Jo burnoje bus nematomas kalavijas, kuriuo jis nukirs visus priešus, besipriešinančius jo keliui. Švyturys nušvies jo kelią tarp audrų. Stebuklas jam nuolat bus pasiekiamas, kai tik jam jo prireiks, nesvarbu, ar tai būtų naudinga jam pačiam, ar jo artimiesiems.
38 Melskitės, naudokitės šia aukšta Dvasios dovana, nes būtent ši galia išjudins ateities žmonių gyvenimus - tų žmonių, kurie (jau) kūne pasieks (savo) dvasios susijungimą su (Mano) Dvasia.
39 Šeimų tėvai turės įkvėpimų, kurie jiems bus duoti per maldą, kad galėtų vadovauti savo vaikams.

40. Ligoniai gaus sveikatą per maldą. Valdovai savo didžiules problemas išspręs ieškodami šviesos per maldą, o mokslininkai taip pat gaus apreiškimų per maldos dovaną. (40, 40 -47)
41 Mokiniai: "Antrojoje eroje" Mano apaštalai klausė Manęs, kaip jiems melstis, ir Aš juos išmokiau tobulos maldos, kurią jūs vadinate "Tėve mūsų".
42. Dabar sakau jums: Įkvėpkite save šios maldos prasmės, nuolankumo ir tikėjimo, kad jūsų dvasia bendrautų su Mano. Tuomet tuos palaimintus žodžius ištars nebe kūno lūpos, bet dvasia, kuri kalbės su manimi jai būdinga kalba. (136, 64)
43. Rūpinkitės, kad ne tik jūsų lūpos vadintų Mane Tėvu, nes daugelis iš jūsų tai daro mechaniškai. Noriu, kad, kai kalbate: "Tėve mūsų, kuris esi danguje, teesie šventas Tavo vardas", ši malda kiltų iš jūsų širdies gelmių ir jūs apmąstytumėte kiekvieną frazę, kad po to būtumėte įkvėpti ir tobuloje bendrystėje su Manimi.
44. Išmokiau jus galingos, pasiektos maldos, kuri iš tiesų priartina vaiką prie Tėvo. Kai su užsidegimu ir pagarba, su pakylėjimu ir meile, su tikėjimu ir viltimi ištariame žodį "Tėvas", išnyksta atstumai, išnyksta erdvė, nes tą akimirką, kai dvasia bendrauja su dvasia, nei Dievas yra toli nuo jūsų, nei jūs esate toli nuo Jo. Taip melsdamiesi, jūs pilnomis rankomis priimsite į savo širdis mano meilės teikiamą naudą. (166, 52 -53)

Keturi tobulos maldos aspektai

45. Kovokite, kovokite, kad pasiektumėte dvasinį tobulumą. Parodžiau jums kelią, kaip pasiekti šį tikslą. Patikėjau jums maldą kaip "ginklą", pranašesnį už bet kokį materialų ginklą, kad galėtumėte apsiginti nuo klastos gyvenimo kelyje. Tačiau geriausią ginklą turėsite, kai įvykdysite mano įstatymą.
46 Iš ko susideda malda? Malda yra prašymas, užtarimas, garbinimas ir dvasinė kontempliacija. Visos jo dalys yra būtinos, ir viena išplaukia iš kitos. Nes iš tiesų sakau jums: Malda - tai žmogaus prašymas, kad išpildyčiau jo troškimus, patenkinčiau jo troškimus - tai, ką jis laiko svarbiausiu ir gelbstinčiu jo gyvenime. Ir iš tiesų, sakau jums, mano vaikai, Tėvas išklauso prašymus ir kiekvienam duoda tai, ko jam labiausiai reikia, kai tik jam tai naudinga. Tačiau saugokitės prašyti ko nors, kas prieštarauja jūsų dvasios išgydymui. Tie, kurie prašo tik materialių gėrybių, kūniškų malonumų ir laikinos galios, prašo, kad jų dvasia būtų prikaustyta.
47. Fiziniai malonumai atneša tik kančią ne tik šiame pasaulyje, bet ir perėjus į dvasinį pasaulį, nes net ir ten gali pasiekti tų fizinių troškimų įtaka, o kadangi dvasia negali nuo jų išsilaisvinti, ją ir toliau kankina tie troškimai ir ji nori vėl ir vėl grįžti į žemę, kad persikūnytų ir toliau gyventų materialiai. Todėl, Mano vaikai, prašykite tik to, ko jums tikrai reikia jūsų dvasios labui.
48. Antroji maldos rūšis - užtarimas - kyla iš meilės artimui, iš tos meilės, kurios jus mokiau kaip Mokytojas, kai atėjau į šį pasaulį. Melskitės už artimuosius ir tolimuosius brolius ir seseris, už tuos, kurie kenčia nuo karo padarinių įvairiose tautose, kurie kenčia laikinų šio pasaulio valdovų tironiją.
49 Pasiruoškite, mano vaikai, melstis už savo artimuosius, bet net ir užtardami turite žinoti, kaip prašyti, nes svarbiausia yra dvasia. Jei brolis, tėvai ar vaikai serga, melskitės už juos, bet nereikalaukite, kad jie liktų šiame gyvenime, jei dvasiai to nereikia. Verčiau prašykite, kad ši dvasia būtų išlaisvinta, kad kančia ją apvalytų, kad skausmas skatintų dvasinį tobulėjimą. Štai kodėl Mokytojas "Antrą kartą" jau išmokė jus sakyti: "Tėve, tebūnie Tavo valia". Juk Tėvas geriau už bet kurį savo vaiką žino, ko reikia dvasiai.
50. Trečioji maldos rūšis - dieviškosios Dvasios garbinimas - reiškia garbinimą visko, kas tobula, nes per šią maldos rūšį galite susivienyti su tobulybe, su meile, apimančia visą visatą. Adoracijoje galite rasti tobulumo būseną, kurią visi turite pasiekti, o adoracija veda jus toliau į dvasinę kontempliaciją, kuri kartu su adoracija veda jus į vienybę su Dieviškąja Dvasia, Amžinojo gyvenimo Šaltiniu - Šaltiniu, kuris diena iš dienos suteikia jums jėgų pasiekti Tėvo Karalystę.
51. Štai kaip turėtumėte melstis: pradedant maldavimu ir baigiant dvasiniu susimąstymu. Tai suteiks jums jėgų.
52. Tada, kai būsite gerai pasirengę, turėtumėte kovoti ne tik už save, bet ir padėti savo bičiuliams žengti šiuo keliu. Juk jūs negalite dvasingumo pasiekti vien tik dėl savęs, bet privalote kovoti, kad pasiektumėte visos žmonijos išganymą. (358, 10 - 17)

Spontaniška širdies malda be žodžių

53 Žmonės, čia yra Šventosios Dvasios balsas, dvasinis Dievo apsireiškimas per jūsų intelektą, apreiškiantis jums ne naują įstatymą ar naują doktriną, bet naują, pažangesnį, dvasingesnį ir tobulesnį bendravimo su Tėvu, Jo priėmimo ir garbinimo būdą. (293, 66)

54 Kiek daug yra tokių, kurie girdi Mano Žodį, kurie tapo puikiais jo aiškintojais, bet vis dėlto nėra geriausi Mano doktrinos mokiniai, jie nevykdo dieviškojo įsakymo, kuris jums sako: "Mylėkite vieni kitus".

55. Kita vertus, pažiūrėkite, kaip lengvai pasikeičia tas, kuris praktiškai pritaiko nors vieną mano mokymo atomą. Ar norite pateikti pavyzdį?

56. Buvo žmogus, kuris visą gyvenimą man sakydavo, kad myli Mane per kitų suformuluotas žodžių maldas, kurių jis net nesuprato, nes jos buvo sudarytos iš žodžių, kurių reikšmės jis nežinojo. Tačiau netrukus jis suprato tikrąjį maldos būdą ir, atmetęs senus įpročius, susitelkė į savo dvasios vidų, nukreipė mintis į Dievą ir pirmą kartą pajuto Jo buvimą.

57 Jis nežinojo, ką pasakyti savo valdovui; jo krūtinė ėmė verkti, o akys ašaroti. Jo galvoje susiformavo tik vienas sakinys: "Tėve mano, ką aš galiu tau pasakyti, kai nežinau, kaip su tavimi kalbėti?"

58 Bet tos ašaros, tie verksmai, tas vidinis susižavėjimas ir net jo sumišimas kalbėjo Tėvui tokia gražia kalba, kokios niekada nerasite nei savo žmogiškose kalbose, nei knygose.

59 Žmogaus, kuris pradeda dvasiškai melstis su savo Viešpačiu, mikčiojimas primena pirmuosius kūdikių žodžius, kuriais džiaugiasi ir gėrisi jų tėvai, nes jie girdi pirmuosius pradedančios gyvuoti būtybės žodžius. (281, 22 - 24)

60. Aukštesnioji dvasia žino, kad žmogiškasis žodis skurdina ir menkina dvasinės minties išraišką. Todėl ji palieka materialiąsias lūpas nebylias, kad galėtų pakilti aukštyn ir tik Dievui žinoma kalba išreikšti paslaptį, kurią nešiojasi paslėptą giliausioje savo esybės dalyje. (11, 69)

61. Kiek džiaugsmo suteikiate Mano Dvasiai, kai matau, kaip keliate savo mintis ieškodami savo Tėvo. Padedu jums pajusti savo buvimą ir užlieju jus ramybe.

62. Ieškokite Manęs, kalbėkite su Manimi, nesirūpinkite, kad jūsų mintys per daug gremėzdiškos, kad išreikštų jūsų prašymą; Aš žinosiu, kaip jas suprasti. kalbėkite su manimi su tokiu pasitikėjimu, su kokiu kreipiamasi į Tėvą. Patikėkite man savo nusiskundimus kaip geriausiam draugui. Paklauskite Manęs to, ko nežinote, visko, kas jums nežinoma, ir Aš jums kalbėsiu Mokytojo žodžiu. Bet melskitės, kad tą palaimingą akimirką, kai jūsų dvasia pakils pas mane, gautumėte šviesą, jėgą, palaiminimą ir ramybę, kuriuos jums suteikia jūsų Tėvas. (36, 15)

63. Tylėdami papasakokite man savo kančias, patikėkite man savo troškimus. Nors aš viską žinau, noriu, kad jūs po truputį mokytumėtės formuluoti savo maldą, kol būsite pasirengę įgyvendinti tobulą savo dvasios bendrystę su Tėvu. (110, 31)

64. Malda gali būti ilga arba trumpa, priklausomai nuo poreikio. Jei norite, galite praleisti ištisas valandas, kai jūsų kūnas nėra pavargęs arba kai jūsų dėmesio nereikalauja jokios kitos pareigos. Ji gali būti tokia trumpa, kad apsiriboja viena sekunde, kai jums tenka patirti kokį nors netikėtai jus nustebinusį išbandymą.

65. Mane pasiekia ne žodžiai, kuriais jūsų protas bando suformuluoti maldą, bet meilė, tikėjimas ar poreikis, su kuriais jūs pasirodote Man. Todėl sakau jums, kad bus atvejų, kai jūsų malda truks tik sekundę, nes nebus laiko formuluoti mintis, sakinius ar idėjas, kaip esate įpratę.

66. Visur galite šauktis Manęs, nes Man vieta nesvarbu, nes tai, ko Aš ieškau, yra jūsų dvasia. (40, 36 - 38)

67 Antrojoje eroje, kai viena moteris paklausė Jėzaus, ar Jeruzalė yra ta vieta, kur ji turėtų garbinti Dievą, Mokytojas jai atsakė: "Ateis laikas, kai nei Jeruzalė, nei jokia kita vieta nebus tinkama vieta Dievui garbinti, nes Jis bus garbinamas dvasia ir tiesa", t. y. iš dvasios į dvasią.

68. Kai mokiniai paprašė, kad išmokyčiau juos melstis, daviau jiems kaip pavyzdį maldą, kurią jūs vadinate "Tėve mūsų", ir leidau suprasti, kad tikra ir tobula malda yra ta, kuri, kaip ir Jėzaus, spontaniškai kyla iš širdies ir pasiekia Tėvą. Jame turėtų būti paklusnumas, nuolankumas, kaltės pripažinimas,

dėkingumas, tikėjimas, viltis ir garbinimas. (162, 23 - 24)

Kasdienė malda

69 Mylimi mokiniai: kasdien praktikuokite dvasinę maldą ir visą savo gerą valią skirkite tobulėjimui.

70. Atminkite, kad, be to, kad įžengsite į intymią bendrystę su savo Mokytoju ir tomis akimirkomis patirsite begalinę ramybę, tai yra geriausia proga jums gauti mano dieviškųjų įkvėpimų. Juose rasite paaiškinimą viskam, ko nesupratote arba supratote neteisingai. Rasite būdą, kaip išvengti tam tikro pavojaus, išspręsti problemą, pašalinti neaiškumą. Tą palaimingo dvasinio pokalbio valandėlę visi jūsų pojūčiai bus nušviesti, o jūs jausitės labiau pasirengę ir linkę daryti gera. (308, 1)

71 Nepraleiskite maldos, net jei ji būtų tokia trumpa, kad netruktų ilgiau kaip penkias minutes, bet joje atidžiai ištirkite save sąžinės šviesoje, kad galėtumėte įsidėmėti savo veiksmus ir žinoti, kur reikia pasitaisyti.

72 Jei maldos pakylėjime prarastumėte laiko sąvoką, tai būtų dvasingumo požymis, nes sugebėtumėte, kad ir kelioms akimirkoms, išeiti iš laiko - to laiko, kurio materializmo vergai trokšta tik savo malonumams ar pinigų gausinimui.

73 Kas kasdien save tiria, tas tobulina savo mąstymą, gyvenimą, kalbėjimą ir jausmus. (12, 30 - 32)

74. Aš jus mokiau, kad išmintis įgyjama per maldą, bet dėl šios priežasties nenoriu, kad pratęstumėte savo maldas. Iš jūsų pareikalavau penkių minučių maldos, o tai reiškia, kad turėtumėte melstis trumpai, kad tomis akimirkomis galėtumėte iš tiesų atsiduoti savo Tėvui, o likusį laiką turėtumėte skirti savo dvasinėms ir materialinėms pareigoms bendrakeleiviams. (78, 52)

75. Dabar aš mokau jus tam tikro būdo, kaip pasirūpinti, kad visi jūsų kasdieniai darbai būtų įkvėpti kilnių jausmų ir kad nelaimės bei sunkumai jūsų nesustabdytų ir nepriverstų atsitraukti: Kai atversite akis naujos dienos šviesai, melskitės, kreipkitės į Mane savo mąstymu, tada sudarykite savo dienos planą, įkvėptą Mano šviesos, ir dabar pakilkite į gyvenimo kovą. Taip elgdamiesi būkite stiprūs ir nė akimirkai nesipriešinkite paklusnumui ir tikėjimui.

76. Iš tiesų sakau jums: netrukus jūsų tvirtumas ir jūsų darbų rezultatai jus nustebins. (262, 7 - 8)

Poilsio diena kaip savirefleksijos diena

77. Jau pirmaisiais laikais mokiau jus septintąją dieną pašvęsti Man. Kadangi žmogus šešias dienas skyrė žemiškoms pareigoms atlikti, buvo teisinga, kad bent vieną dieną jis pašventė tarnystei Viešpačiui. Prašiau jo skirti man ne pirmąją dieną, bet paskutiniąją, kad per ją jis galėtų pailsėti nuo darbų ir atsidėti dvasiniam susikaupimui, kad savo dvasiai suteiktų galimybę kreiptis į Tėvą ir kalbėtis su Juo per maldą.

78 Poilsio diena buvo įsteigta tam, kad žmogus, nors trumpam pamiršęs sunkią žemiškojo gyvenimo kovą, suteiktų savo sąžinei progą prabilti, priminti jam įstatymą, kad jis galėtų save ištirti, atgailauti dėl savo nusižengimų ir savo širdyje priimti kilnius atgailos sprendimus.

79 Šabas buvo diena, anksčiau skirta poilsiui, maldai ir įstatymo studijoms. Tačiau žmonės, laikydamiesi tradicijos, pamiršo broliškus jausmus savo bičiuliams ir dvasines pareigas, kurias turėjo savo artimiesiems.

80. Laikai bėgo, žmonija dvasiškai tobulėjo, ir Kristus atėjo išmokyti jus, kad net poilsio dienomis turėtumėte praktikuoti aktyvią meilę ir daryti visus gerus darbus.

81 Jėzus norėjo jums pasakyti, kad nors diena skirta kontempliacijai ir fiziniam poilsiui, turėtumėte suprasti, jog nei diena, nei valanda negali būti iš anksto numatyta Dvasios misijai vykdyti.

82. Nors Mokytojas jums kalbėjo labai aiškiai, žmonės nuo jo nukrypo ir kiekvienas pasirinko sau tinkamiausią dieną. Todėl vieni ir toliau šventė šabą kaip poilsiui skirtą dieną, kiti pamaldoms rinkosi sekmadienį.

83. Šiandien aš vėl kalbu su jumis, ir mano mokymai suteikia jums naujų žinių. Jūs išgyvenote daugybę patirčių ir evoliucionavote. Šiandien nesvarbu, kurią dieną skirsite poilsiui nuo žemiškojo darbo, bet žinokite, kad visomis dienomis turite eiti keliu, kurį jums nubrėžiau. Supraskite, kad jūsų maldai nėra nustatytos valandos, nes kiekvienas paros metas tinka maldai ir Mano mokymo praktikavimui jūsų artimo labui. (166, 31 - 35)

Prašykite ir gausite

84. Jūs visi nešiojate žaizdą širdyje. Kas galėtų prasiskverbti į jūsų vidų taip, kaip aš? Žinau jūsų kančią, jūsų liūdesį ir nusiminimą, kai jūsų pasaulyje viešpatauja tiek daug neteisybės ir nedėkingumo. Žinau, kaip išseksta tie, kurie ilgai gyveno ir dirbo žemėje ir kurių egzistencija jiems yra tarsi sunki našta. Žinau, kaip neišsipildo tie, kurie šiame gyvenime liko vieni. Visiems jums sakau: "Prašykite, ir jums bus duota." Aš atėjau duoti jums tai, ko jums iš Manęs reikia - draugystės, ramybės, išgydymo, užduočių ar šviesos. (262, 72)

85. Nebijokite vargo, jis tik laikinas, ir jame jūs melsitės, imdami pavyzdį iš Jobo kantrybės. Gausybė sugrįš, ir tada jums neužteks žodžių man padėkoti.

86. Jei kartą liga jus slegia, palaimintieji ligoniai, nenusiminkite; jūsų dvasia neserga. Kelkitės į Mane maldoje, ir jūsų tikėjimas bei dvasingumas sugrąžins jums kūno sveikatą. Melskitės taip, kaip aš jus mokiau: dvasiškai. (81, 43 - 44)

87. Išbandymų akimirkomis sukalbėkite trumpą, bet nuoširdžią maldą, ir pasijusite paguosti; o kai pasieksite harmoniją su savo Viešpačiu, galėsiu jums pasakyti, kad Mano valia yra jūsų, o jūsų - Mano. (35, 7)

88. Melskitės, bet tegul jūsų maldą lemia jūsų kasdieniai projektai ir darbai; tai bus geriausia jūsų malda. Bet jei norite kreiptis į Mane mintimis, išreikšti prašymus, tik sakykite Man: "Tėve, tebūnie man Tavo valia". Šitaip jūs prašysite daugiau, nei galėtumėte suprasti ir tikėtis, ir ši paprasta frazė, ši mintis dar labiau supaprastins "Tėve mūsų", kurio prašėte manęs kitados.

89. Su ja turite maldą, kuria prašoma visko ir kuri geriausiai kalbės už jus. Tačiau ne jūsų lūpos tai pasakys, bet jūsų širdis tai pajus, nes pasakyti tai nereiškia pajusti, o jei pajusite, jums nereikės to sakyti Man. Aš moku išgirsti Dvasios balsą ir suprasti jos kalbą. Ar yra koks nors didesnis džiaugsmas nei tai žinoti? O gal manote, kad priklausau nuo jūsų, kad pasakytumėte, ką turiu daryti? (247, 52 - 54)

90. Aš mokiau jus melstis ir prašyti už kitus, bet taip pat klausausi jūsų, kai prašote už save. Priimu šią maldą. Bet sakau jums, kad laikas, kai daviau jums pagal jūsų prašymus, nes dar buvote nesubrendę, baigėsi. Mano valia, kad elgtumėtės kaip mokiniai, melsdamiesi aukotumėte man savo protą ir širdį, o man leistumėte juose skaityti ir vykdyti mano valią. (296, 69)

91. Kai Manęs klausiate ar prašote, neįsitempkite, bandydami aiškiai paaiškinti Man savo problemą, ir nesistenkite mintyse ieškoti geriausių frazių. Man pakanka, kad šią akimirką jūsų dvasia atsiribotų nuo pasaulio, o jūsų širdis ir protas būtų švarūs, kad galėtų priimti Mano įkvėpimą. Kokia jums nauda sakyti Man nuostabius žodžius, jei negalite pajusti Mano buvimo savyje? Aš viską žinau, ir jums nereikia man nieko aiškinti, kad jus suprasčiau. (286, 9 - 10)

92. Jei sugebėsite suprasti mano doktriną, tai suteiks jums daug pasitenkinimo, daug galimybių tobulėti. Išmokite melstis prieš priimdami bet kokį sprendimą, nes malda yra puikus būdas prašyti Tėvo, nes Jame prašote šviesos ir stiprybės įveikti gyvenimo kovą.

93. Meldžiantis jūsų supratimą netrukus pasieks nušvitimas, kuris padės aiškiai atskirti, kas gera nuo bloga, kas patartina nuo to, ko nederėtų daryti, ir tai bus akivaizdžiausias įrodymas, kad mokate viduje pasirengti išgirsti sąžinės balsą.

94. Kantriai pakelkite sunkumus, o jei negalite suprasti savo išbandymų prasmės, melskitės, ir Aš jums atskleisiu jų prasmę, kad galėtumėte juos vidujai patvirtinti. (333,61 - 62, 75)

95. Kiekvieną kartą, kai tavo lūpos ar mintys kreipiasi į Mane: "Viešpatie, pasigailėk manęs, pasigailėk mano skausmo - Viešpatie, neatsisakyk man atleisti", tu įrodai savo neišmanymą, sumišimą ir tai, kaip menkai Mane pažįsti.

96. Sakykite, kad užjaučiu jūsų skausmą? Prašykite, kad pasigailėčiau savo vaikų? Prašykite, kad atleisčiau jūsų nuodėmes - Aš, kuris esu Meilė, Malonė, Gailestingumas, Atleidimas ir Užuojauta?

97. Gerai, kad stengiatės sujaudinti tuos, kurie žemėje turi kietas širdis, ir kad ašaromis bei maldavimais siekiate sužadinti užuojautą tiems, kurie neturi nė trupučio užuojautos savo artimui; tačiau tomis frazėmis ar mintimis nepajudinkite To, kuris jus sukūrė iš meilės ir myli amžinai. (336, 41 - 43)

98. Būkite patenkinti didžiule nauda, kurią Tėvas jums suteikė dėl visko, kas susiję su žmogaus gyvenimu žemėje. Neprašykite to,

kas galėtų sugriauti jūsų dvasią ir kūną [materiją]. Turiu jums duoti daugiau, nei galėtumėte iš Manęs prašyti. Tačiau aš žinau, ko jums iš tiesų trūksta gyvenimo kelyje. Aš jums pasakiau, kad jei mokėsite vykdyti mano įstatymą, išvysite mane visoje mano šlovėje. (337, 21)

Užtarimo palaiminimas

99. Nejpraskite melstis vien žodžiais, melskitės dvasia. Taip pat jums sakau: laiminkite malda, siųskite šviesos mintis savo bičiuliams, nieko neprašykite sau; atminkite: Kas rūpinasi tuo, kas Mano, visada turės Mane kaip savo globėją.

100 Sėklą, kurią sėjate su meile, gausite atgal įvairiais būdais. (21, 3 - 4)

101. Nesimelskite tik tada, kai išgyvenate skausmingą išbandymą, melskitės ir tada, kai esate ramūs, nes tada jūsų širdys ir mintys galės užsiimti kitais. Taip pat nesimelskite tik už tuos, kurie jums padarė gera, arba už tuos, kurie jums nieko blogo nepadarė, nes nors tai ir yra nuopelnas, jis nėra toks didelis, kaip tada, kai meldžiatės už tuos, kurie jums kaip nors pakenkė. (35, 8)

102. Ko aš jus mokau šiuo metu?: Širdimi ir dvasia laiminti viską ir visus, nes tas, kuris taip laimina, yra panašus į savo Tėvą, kai Jis visiems dovanoja savo šilumą. Todėl sakau jums: mokykitės laiminti dvasia, mintimis, širdimi, ir jūsų ramybė, stiprybė ir širdies šiluma pasieks tą, kuriam ją siunčiate, kad ir kaip toli jis bebūtų.

103 Kas atsitiktų, jei visi žmonės palaimintų vienas kitą, net nepažindami vienas kito ir niekada nematydami: žemėje viešpatautų visiška taika, karas būtų neįsivaizduojamas!

104. Kad šis stebuklas taptų tikrove, turite pakelti savo dvasią ištvermingai laikydamiesi dorybės. Ar manote, kad tai neįmanoma? (142, 31 m.)

105 Prašykite, ir jums bus duota. Viso, ko trokštate savo artimo labui, prašykite manęs. Prašykite, sujunkite savo prašymą su stokojančiųjų prašymu, ir Aš jums duosiu, ko prašote. (137, 54)

Maldos poreikis

106 "Budėkite ir melskitės", - kartoju jums vėl ir vėl, bet nenoriu, kad prie tokių patarimų priprastumėte, bet kad apie juos mąstytumėte ir jais vadovautumėtės.

107. Raginu jus melstis, nes kas nesimeldžia, tas pasiduoda nereikalingoms, materialinėms, o kartais ir beprasmėms mintims, kurios, jam pačiam to nesuvokiant, skatina ir maitina brolžudiškus karus. Tačiau kai meldžiatės, jūsų mąstymas tarsi šviesos kalavijas praskleidžia tamsos šydus ir pagundų spąstus, kurie šiandien laiko nelaisvėje daugybę būtybių; jis prisotina jūsų aplinką dvasinės jėgos ir atremia blogio galias. (9, 25 - 26)

108. Žmonės visada buvo pernelyg užsiėmę žemės šlove, kad apmąstytų, kaip svarbu melstis ir dvasiškai kontempliuoti tai, kas yra anapus šio gyvenimo, kad galėtų atrasti savo esmę. Tas, kuris meldžiasi, kalbasi su Tėvu, o kai prašo, iš karto gauna atsakymą. Žmonių neišmanymas apie dvasinius dalykus yra maldos trūkumo pasekmė. (106, 33)

109. Artėja metas, kai žinosite, kaip teisingai atsilyginti savo dvasiai ir pasauliui. Tai bus tikros maldos, atsidavimo Dievui be fanatizmo metas, kai melsitės prieš kiekvieną sumanymą, kai žinosite, kaip išsaugoti tai, kas jums patikėta.

110. Kaip žmogus gali suklysti, jei, užuot vykdęs savo valią, pirmiausia maldoje paprašo Tėvo? Kas meldžiasi, gyvena bendrystėje su Dievu, žino, kokią vertę turi iš Tėvo gaunama nauda, ir kartu supranta patiriamų išbandymų prasmę ar tikslą. (174, 2 - 3)

Maldos gyvenimo gydomasis poveikis

111. Visais laikais jums sakiau: Melskitės. Šiandien jums sakau, kad per maldą galite įgyti išminties. Jei visi žmonės melstųsi, jie niekada nenukryptų nuo Mano nubrėžto šviesos kelio. Per maldą ligoniai bus išgydyti, nebeliks netikinčiųjų, o į dvasią sugrįš ramybė.

112. Kaip žmogus gali būti laimingas, kai jis atmetė mano malonę? Ar jis mano, kad meilė, gailestingumas ir švelnumas nėra žmogaus gyvenimo savybės? (69, 7 - 8)

113. Žinokite, kad žodis, kuriame nėra meilės, neturi nei gyvybės, nei jėgos. Jūs manęs klausiate, kaip galite pradėti mylėti ir ką turite daryti, kad šis jausmas pabustų jūsų širdyse, o aš jums sakau: pirmiausia turite mokėti tinkamai melstis. Tai priartins jus prie Mokytojo, o tas Mokytojas esu Aš.

114. Maldoje rasite paguodos, įkvėpimo ir stiprybės, ji suteiks jums puikų pasitenkinimą, kad galite su Dievu kalbėtis su pasitikėjimu, be liudytojų ar tarpininkų. Dievas ir jūsų dvasia susivienija šią saldžią pasitikėjimo, dvasinio dialogo ir palaiminimų akimirką. (166, 43 - 44)
115. Kai jums reikia patikėtinio, malonaus draugo, kreipkitės į Mane ir išsakykite man savo širdies kančias, o Aš jums patarsiu geriausią kelią - sprendimą, kurio ieškote.
116. Jei tavo dvasią slegia našta, tai dėl to, kad nusidėjai. Aš priimsiu jus ir būsiu maloningas savo sprendimu, sustiprinsiu jūsų ryžtą taisytis ir grąžinsiu jums prarastas jėgas.
117. Tik laikydamiesi mano mokymų išlaikysite malonę ir išsaugosite savo dvasinę bei fizinę sveikatą. Įgyta patirtis bus šviesa, kurią po truputį kaupsite savo dvasioje. (262, 20 - 21)
118. Dvasia, mokanti gyventi budriai, niekada nenukrypsta nuo kelio, kurį jai nubrėžė Viešpats, ir gali panaudoti savo paveldėjimą bei dovanas, kol pasieks aukštesnį išsivystymą.
119. Ši būtybė turi daryti pažangą išbandymuose, nes gyvena budriai ir niekada neleidžia, kad ją užvaldytų materija. Tas, kuris budi ir meldžiasi, visuomet nugalės gyvenimo krizes ir tvirtai žengs gyvenimo keliu.
120. Kaip skirtingai elgiasi tas, kuris pamiršta melstis ir budėti! Jis savanoriškai atsisako gintis geriausiais ginklais, kuriuos daviau žmogui, - tikėjimu, meile ir pažinimo šviesa. Tai tas, kuris negirdi vidinio balso, kalbančio jam per intuiciją, sąžinę ir sapnus. Tačiau jo širdis ir protas nesupranta tos kalbos ir netiki savo dvasios žinia. (278, 2 - 3)
121 Malda yra jūsų dvasiai atskleista priemonė pasiekti Mane su savo klausimais, rūpesčiais ir šviesos troškimu. Per šį dialogą galite išsklaidyti savo abejones ir praskleisti paslaptį slepiantį šydą.
122 Malda yra Dvasios dialogo su Dvasia, kuris ateinančiais laikais žydės ir duos vaisių tarp šios žmonijos, pradžia.
123. Šiandien visa tai apreiškiau šiems žmonėms, kurie Manęs klausosi, kad jie būtų sudvasinimo laiko pirmtakai. (276, 18 - 19)

Maldos galia

124. Kai kas nors iš jūsų meldžiasi, jis nesuvokia, ką savo mintimis pasiekia dvasinėje srityje. Todėl išmoksite, kad kai meldžiatės už savo artimuosius - už tas tautas, kurios naikina save kare, - jūsų dvasia savo ruožtu kovoja su blogiu tomis akimirkomis, o jūsų kardas, kuris yra taika, protas, teisingumas ir gėrio jiems troškimas, susiduria su neapykantos, kerštо ir arogancijos ginklais.
125. Dabar atėjo laikas, kai žmonės supras maldos galią. Kad malda iš tiesų turėtų galios ir šviesos, turite siųsti ją į Mane su meile. (139, 7 - 8)
126 Mintis ir dvasia, susivienijusios maldoje, sukuria žmoguje jėgą, pranokstančią bet kokią žmogaus jėgą.
127 Maldoje silpnasis sustiprėja, bailys įgauna drąsos, neišmanėlis nušvinta, drovusis tampa nesąmoningas.
128 Kai dvasia sugeba darniai bendradarbiauti su protu, kad pasiektų tikrąją maldą, ji tampa nematomu kareiviu, kuris laikinai atsiriboja nuo to, kas liečia jo būtį, persikelia į kitas vietas, išsilaisvina iš kūno įtakos ir atsiduoda kovai, kad darytų gera, išvarytų blogį ir pavojus, atneštų šviesos kibirkštį, balzamo lašą ar ramybės dvelksmą tiems, kuriems to reikia.
129. Iš viso to, ką jums sakau, supraskite, kiek daug galite nuveikti dvasia ir protu per chaosą, užvaldžiusį šią žmoniją. Esate priešingų minčių ir idėjų pasaulyje, kuriame siaučia aistros ir kunkuliuoja neapykantos jausmai, kur mintis supainiojo materializmas, o dvasines būtybes gaubia tamsa.
130 Tik tas, kuris per maldą išmoko mintimis ir dvasiškai pakilti į šviesos sritis, į taikos sferas, galės įžengti į kovų pasaulį, kuriame atsispindi visos žmogiškosios aistros, nenugalėtas, o priešingai, paliks ką nors naudingo tiems, kuriems reikia dvasios šviesos. (288, 18 - 22)
131 Išmokite melstis, nes ir malda galite padaryti daug gero, kaip ir apsiginti nuo klastos. Malda yra skydas ir ginklas; jei turite priešų, ginkite save malda. Tačiau žinokite, kad šis ginklas neturi nieko sužeisti ar pakenkti, nes vienintelis jo tikslas - nešti šviesą į tamsą. (280, 56)
132. Gamtos jėgos paleidžiamos prieš žmogų. Nebijokite, nes žinote, kad daviau jums valdžią nugalėti blogį ir apsaugoti savo artimuosius. Galite įsakyti tiems naikinimo elementams sustoti, ir jie paklus. Jei išliksite maldingi ir budrūs, galėsite daryti stebuklus ir stebinti pasaulį.
133 Nuoširdžiai melskitės, užmegzkite bendrystę su Mano Dvasia, neieškokite jai

konkrečios vietos. Melskitės po medžiu, kelyje, ant kalno viršūnės ar savo miegamojo kampe, ir aš nužengsiu pasikalbėti su jumis, apšviesti jus ir suteikti jums jėgų. (250, 24 - 25)
134. Iš tiesų sakau jums, jei jau dabar būtumėte vieningi dvasia, mintimis ir valia, vien jūsų maldos pakaktų sustabdyti tautas, kurios gyvena ruošdamosi valandai, kai norės pulti viena kitą. Jūs pašalintumėte priešiškumą, būtumėte kliūtis visiems piktiems savo bičiulių planams, būtumėte tarsi nematomas kalavijas, kuris nugali galinguosius, ir tarsi stiprus skydas, kuris apsaugo silpnuosius.
135 Žmonija, matydama šiuos akivaizdžius aukštesnės jėgos įrodymus, akimirkai stabtelėtų ir susimąstytų, o šis susimąstymas padėtų jai išvengti daugelio stiprių sukrėtimų ir apsilankymų, kurių kitu atveju ji sulauktų iš gamtos ir jos stichijų. (288, 27)
136. Jei turėtum didelį tikėjimą ir geriau pažintum maldos galią - kiek daug gailestingumo darbų padarytum savo mąstymo gebėjimais. Tačiau jūs nesuteikėte jai visos turimos galios, todėl dažnai nesuvokiate, ko išvengiate nuoširdžios ir tikros maldos akimirką.
137. Ar nesuprantate, kad kažkas aukštesnis neleidžia jūsų pasaulyje įsiplieksti nežmoniškiausiam iš jūsų karų? Ar nesuprantate, kad šiam stebuklui įtakos turi milijonai maldų vyrų, moterų ir vaikų, kurie savo dvasia kovoja su tamsiosiomis jėgomis ir priešinasi karui? Toliau melskitės, toliau stebėkite, bet į šią veiklą įdėkite visą tikėjimą, kurį tik galite.
138. Melskitės, žmonės, ir išskleiskite virš karo, skausmo ir kančios savo minčių taikos apsiaustą, su kuriuo sudarysite skydą, po kurio apsauga jūsų bičiuliai ras nušvitimą ir prieglobstį. (323,24 - 26)

Meilė Dievui ir artimui kaip Dievo garbinimas
139. Žinokite, mano naujieji mokiniai, kad jūsų pagarba ir duoklė Viešpačiui turi būti nuolatinė, nelaukiant konkretaus laiko ar dienos, kad galėtumėte ją atiduoti, kaip ir jūsų Tėvo meilė jums yra nuolatinė. Bet jei norite sužinoti, kaip kasdien prisiminti Mano meilės darbus ir nepulti į fanatizmą, pasakysiu jums: jūsų gyvenimas turėtų būti nuolatinė pagarba Tam, kuris viską sukūrė mylėdamas vienas kitą.
140. Taip elkitės, ir Aš jums duosiu, ko nuolankiai manęs prašote: kad jums būtų atleisti jūsų nusikaltimai. Aš jus paguodžiu ir suteikiu jums palengvėjimą, bet sakau jums: Kai atrandate savo kaltes ir jus teisia sąžinė, melskitės, ištaisykite savo klaidas, apsiginkluokite stiprybe, kad daugiau nebedarytumėte tos pačios nuodėmės ir jums nereikėtų pakartotinai prašyti Manęs atleidimo. Mano Žodis moko jus, kad galėtumėte pakilti ir suteikti prieigą prie šviesos bei sudvasinimo. (49, 32 - 33)
141. "Trokštu", - pasakiau miniai, kuri nesuprato Mano žodžių ir vaišinosi Mano mirties kančiomis. Ką galėčiau pasakyti šiandien, kai matau, kad ne tik minia, bet ir visas pasaulis sužeidžia Mano Dvasią, nesuvokdamas Mano skausmo?
142. Mano troškulys begalinis, nesuvokiamai didelis, ir tik Tavo meilė galės jį numalšinti. Kodėl vietoj meilės man siūlote išorinį kultą? Argi nežinote, kad, nors Aš prašau jūsų vandens, jūs man siūlote tulžies ir acto? (94, 74 - 75)
143. Iš tiesų sakau jums, kad būtent tie, kurie daug kentėjo ir dažnai Mane sužeidė, karščiausiai Mane myles, iš jų širdies nuolat plauks auka Mano Dieviškumui. Tai nebus materialios dovanos, psalmės ar žemiški altoriai. Jie žino, kad maloniausia auka ir garbinimas man yra meilės darbai, kuriuos jie daro savo broliams. (82, 5)
144. Diena iš dienos mane pasiekia tavo dvasinė malda, kurios kalbos tavo žemiškoji prigimtis nepažįsta, nes tai ne tavo lūpų ištarti žodžiai ir ne tavo proto suformuotos idėjos. Dvasios malda yra tokia gili, kad pranoksta žmogaus gebėjimus ir pojūčius.
145. Toje maldoje dvasia patenka į šviesos ir ramybės sritis, kur gyvena aukštosios dvasios, ir ten pasisotina ta esybe, o paskui grįžta į savo nykstantį kūną, kad suteiktų jam galios. (256, 63 - 64)
146. Žmonės: Atėjo metas, kai turite žinoti, kaip melstis. Šiandien Aš nesakau jums, kad krintumėte ant žemės, nemokau jūsų melstis lūpomis ar gražiomis maldomis šauktis Manęs pasirinktais žodžiais. Šiandien aš jums sakau: Kreipkitės į Mane mintimis, pakelkite savo dvasią, ir Aš visada nužengsiu, kad

pajustumėte Mano buvimą. Jei nemokate kalbėtis su savo Dievu, man užteks jūsų atgailos, jūsų minčių, jūsų skausmo, man užteks jūsų meilės.
147. Tai kalba, kurią girdžiu, kalba, kurią suprantu, kalba be žodžių, tiesos ir nuoširdumo kalba. Tai yra malda, kurios mokiau jus šioje Trečiojoje eroje.
148. Kai tik padarai gerą darbą, pajunti mano ramybę, nuraminimą ir viltį, nes tada Tėvas yra labai arti tavęs. (358, 53 - 55)
149. Aš atmetu visą žmogiškąją tuštybę ir žmogiškąjį spindesį, nes mano Dvasią pasiekia tik tai, kas dvasinga, kas kilnu ir kilniaširdiška, kas tyra ir amžina. Prisiminkite, ką sakiau samarietei: "Dievas yra Dvasia, ir tie, kurie Jį garbina, turi garbinti Jį dvasia ir tiesa". Ieškokite Manęs Begalybėje, Tyruose, ir ten rasite Mane.
150. Kodėl siūlote man tai, ką jums sukūriau? Kodėl man siūlote gėles, jei jos nėra jūsų darbas? Priešingai, jei aukojate man meilės, gailestingumo, atleidimo, teisingumo, pagalbos artimui darbus, ši duoklė tikrai bus dvasinė ir kils pas Tėvą kaip paglostymas, kaip bučinys, kurį vaikai nuo žemės siunčia savo Viešpačiui. (36, 26 + 29)
151 Taip pat nenoriu, kad Dievo garbinimą apribotumėte tik materialiomis susirinkimų vietomis, nes tada įkalintumėte savo dvasią ir neleistumėte jai išskleisti sparnų, kad įgytų amžinybę.
152. Altorius, kurį palieku jums, kad ant jo švęstumėte garbinimą, kurio laukiu, yra pats gyvenimas be jokių apribojimų, pranokstantis visas religijas, visas bažnyčias ir sektas, nes jis remiasi dvasiniu, amžinuoju, dieviškuoju. (194,27 - 28)

Dievo ir žmogaus dialogas

153. Šiandien pas jus ateinu su doktrina, kurią supratus, lengviausia įvykdyti, net jei pasauliui atrodo, kad jos neįmanoma įgyvendinti. Aš mokau jus meilės Dievui garbinimo per jūsų gyvenimą, jūsų darbus ir dvasinę maldą, kuri nėra ištariama lūpomis tam tikroje vietoje ir kuriai įkvėpti nereikia kultinių veiksmų ar atvaizdų. (72, 21)
154. Nors žmonės norėjo manyje atpažinti tolimą, nepasiekiamą Dievą, Aš pasiryžau jiems įrodyti, kad esu jiems arčiau nei blakstienos jų akims.
155 Jie meldžiasi mechaniškai, o kai iš karto nesulaukia, kad būtų įvykdyta viskas, ko skubiai prašė, nusivylę šaukia: "Dievas mūsų neišklausė".
156. Jei jie mokėtų melstis, jei sujungtų širdį ir protą su dvasia, jie galėtų savo dvasioje girdėti dieviškąjį Viešpaties balsą ir jaustų, kad Jo buvimas yra labai arti jų. Bet kaip jie pajus Mano buvimą, jei prašys Manęs per išorinius kultus? Kaip jie pasieks, kad jų dvasia taptų jautri, jei net savo Viešpatį garbins savo rankomis sukurtais atvaizdais?
157. Noriu, kad suprastumėte, jog esu labai arti jūsų, kad galite lengvai užmegzti ryšį su Manimi, pajusti Mane ir priimti Mano įkvėpimus. (162, 17 - 20)
158 Praktikuokite tylą, kuri padeda dvasiai rasti savo Dievą. Ši tyla yra tarsi pažinimo šulinys, ir visi, kurie į jį įžengia, prisipildo mano išminties skaidrumo. Tyla - tai tarsi nesunaikinamomis sienomis aptverta vieta, į kurią gali patekti tik dvasia. Žmogus nuolat nešiojasi savyje žinojimą apie slaptavietę, kurioje jis gali susivienyti su Dievu.
159. Vieta nesvarbu, kur esate, visur galite užmegzti ryšį su savo Viešpačiu, nesvarbu, ar esate kalno viršūnėje, ar slėnio glūdumoje, miesto sumaištyje, namų ramybėje ar mūšio įkarštyje. Kai ieškosite Manęs savo šventovėje, gilioje savo pakylėjimo tyloje, visuotinės ir nematomos šventyklos vartai akimirksniu atsivers, kad iš tiesų pajustumėte, jog esate savo Tėvo, kuris yra kiekvienoje dvasioje, namuose.
160. Kai jus slegia išbandymų skausmas ir gyvenimo kančios žlugdo jūsų jausmus, kai jaučiate karštą troškimą įgyti truputį ramybės, pasitraukite į savo miegamąjį kambarį arba ieškokite tylos, laukų vienatvės; ten pakelkite savo dvasią, vedami Sąžinės, ir pasinerkite į ją. Tyla yra dvasios sritis, nematoma fizinėms akims.
161 Dvasinio pakilimo akimirką žmogus pasiekia, kad prabunda aukštesnieji pojūčiai, įsijungia intuicija, spindi įkvėpimas, galima įžvelgti ateitį, o dvasinis gyvenimas aiškiai atpažįsta tai, kas tolima, ir padaro įmanoma tai, kas anksčiau atrodė nepasiekiama.
162. Jei norite įžengti į šios šventovės, šio lobio tylą, turite patys paruošti sau kelią, nes tik tikri skaistūs galėsite į ją įžengti. (22, 36 - 40)

163. Būtina, kad mano pranašai iš naujo prisikeltų ir pamokytų žmoniją. Nes kol yra tautų, kurios naikina save, apakintos ambicijų ir smurto, tie, kurie gavo mano šviesą ir nešališkai vertina žmoniją, bijo imtis savo užduoties ir skleisti Gerąją Naujieną.
164. Jei žmonės mokėtų melstis su dvasia, jie išgirstų mano balsą, gautų mano įkvėpimą. Tačiau kiekvieną kartą, kai jie meldžiasi, jų dvasines akis uždengia šydas, kuris slepia nuo jų mano buvimo šviesą. Turiu ateiti pas žmones akimirkomis, kai jų kūnai ilsisi, pažadinti jų dvasią, pašaukti jį ir kalbėtis su juo. Tai Kristus, kuris kaip vagis gilią naktį įžengia į jūsų širdį, kad pasėtų joje savo meilės sėklą. (67, 29)
165 Išmokite melstis ir medituoti tuo pačiu metu, kad kiekviename iš jūsų nušvistų žinojimas ir supratimas. (333, 7)
166. Dvasingumas yra laisvė. Todėl tie, kurie šiuo metu Mane girdi ir supranta šio išlaisvinančio mokymo prasmę, mato prieš save atsiveriantį platų slėnį, kuriame jie kovos ir liudys, kad atėjo laikas, kai Dievas, Visagalis Kūrėjas, atėjo užmegzti dialogo tarp Jo ir žmogaus. (239, 8)
167 Kristaus mokymas buvo dvasinis, bet žmogus jį apipynė apeigomis ir formomis, kad jis būtų prieinamas žemo lygio dvasinėms būtybėms.
168. Jūs įžengėte į didžiųjų apreiškimų Dvasios laiką, kai materializmas, apgaulė ir netobulumas išnyks iš kiekvieno kulto, kai kiekvienas žmogus savo dvasia atpažins savo Dievą, kuris visas yra dvasia. Taip jis atras tobulos bendrystės formą. (195, 77 - 78)
169 Kai žmonės išmoksta bendrauti su mano dvasia, jiems nebereikia ieškoti knygų ar klausti.
170. Šiandien jie vis dar prašo tų, kuriais tiki, sužinoti daugiau, arba ieško šventraščių ir knygų - trokšdami rasti tiesą. (118, 37)
171 Jei išmoktumėte kasdien trumpai medituoti ir jei jūsų meditacija būtų susijusi su dvasiniu gyvenimu, atrastumėte begalę paaiškinimų ir gautumėte apreiškimų, kurių negalėtumėte gauti jokiais kitais būdais.
172. Tavo dvasia jau turi pakankamai šviesos, kad galėtų manęs klausti ir gauti mano atsakymą. Žmogaus dvasia jau pasiekė didžiulį išsivystymo lygį. Stebėkite savo kuklių žmonių, kurie, nepaisant žinių stokos, stebina jus savo giliomis įžvalgomis ir tuo, kaip aiškiai jie paaiškina tai, kas daugeliui kitų yra nepaaiškinama. Ar jie tai sužino iš knygų, ar iš mokyklų?: Ne, bet jie intuityviai ar iš būtinybės atrado meditacijos dovaną, kuri yra dvasinės maldos dalis. Atsiskyrę nuo įtakos ir prietarų, jie atrado būdą, kaip bendrauti su Amžinuoju, Dvasiniu, Tikruoju; vieni daugiau, kiti mažiau, bet visi, kurie meditavo apie tikrąją gyvenimo esmę, gavo dvasinę šviesą savo protuose. (340, 43 - 44)
173. Jūs manęs klausiate, iš ko susideda malda, ir aš jums atsakau: Leisti savo dvasiai laisvai pakilti į Tėvą; visiškai pasitikėdami ir tikėdami atsiduoti tam veiksmui; priimti širdyje ir mintyse įspūdžius, gautus per Dvasią; su tikru nuolankumu patvirtinti Tėvo valią. Tas, kuris taip meldžiasi, džiaugiasi mano buvimu kiekvieną savo gyvenimo akimirką ir niekada nesijaučia reikalingas. (286,11)
174 tyriausioje jo esybėje, jo dvasioje, aš užrašysiu savo įstatymą šiuo metu, leisiu išgirsti savo balsą, pastatysiu savo šventyklą, nes tai, ko nėra žmogaus viduje, ko nėra jo dvasioje, tarsi neegzistuoja.
175. Nesvarbu, ar kas statys didžiules materialias bažnyčias Mano garbei, ar rengs Man šventes ir puošnias ceremonijas - šios aukos nepasieks Manęs, nes jos nėra dvasinės. Kiekvienas išorinis kultas visada yra tuštybė ir puošnumas, bet slaptoji auka - ta, kurios pasaulis nemato ir kurią aukojate Man iš dvasios į dvasią - pasiekia Mane dėl savo kuklumo, nuoširdumo, tikrumo, vienu žodžiu, dėl to, kad ji kyla iš dvasios.
176. Prisiminkite Mano palyginimą, duotą jums Antrojoje eroje, žinomą kaip fariziejaus ir muitininko palyginimas, ir pamatysite, kad Mano mokymas buvo toks pat per visus amžius. (280, 68)
177. Ar žinote, kad kai kurie yra mylimi to nenusipelnę? Štai kaip aš tave myliu. Duok man savo kryžių, duok man savo vargus, duok man savo žlugusias viltis, duok man sunkią naštą, kurią neši. Aš susidorosiu su visu skausmu. Išsilaisvinkite nuo savo naštos, kad būtumėte laimingi; įeikite į Mano Meilės šventovę ir nutilkite priešais visatos altorių, kad jūsų dvasia galėtų kalbėtis su Tėvu gražiausia - meilės - kalba. (228,73)

18 skyrius - Gailestingumo darbai ir meilės svarbumas

Gerų darbų palaiminimas atgaline data

1 Stebėkite įvairias žmonių kančias, skausmą, nepriteklių ir tegul jūsų širdis tampa vis labiau užjaučianti, matydama visur jus supantį skausmą.

2 Jei giliausioje savo esybės dalyje jaučiate dosnų ir kilnų norą daryti gera, leiskite šiam impulsui įsivyrauti ir pasireikšti. Dvasia perduoda savo žinią, nes ji rado savo kūną (sielą), norinčią ir pasirengusią. (334, 3 - 4)

3 Stenkitės, kad meilės veikla būtų svarbiausia tarp jūsų siekių, ir niekada nesigailėkite, kad buvote labdaringi, nes dėl šios dorybės patirsite didžiausią pasitenkinimą ir laimę savo egzistencijoje, o kartu pasieksite visą išmintį, galią ir išaukštinimą, kurių trokšta kiekvienas kilnus protas.

4. Rodydami gailestingumą savo bičiuliams, apvalysite savo dvasią ir taip grąžinsite senas skolas. Jūs patobulinsite savo žmogiškąjį gyvenimą ir išaukštinsite dvasinį gyvenimą.

5 Kai vieną dieną atsidursite prie vartų, į kuriuos visi beldžiatės, jūsų palaima bus labai didelė, nes išgirsite dvasinio pasaulio sveikinimo šauksmą, kuris jus palaimins ir pakvies į atsinaujinimo ir sudvasinimo darbą. (308,55 - 56)

6 Sakau jums: "Palaiminti tie mano darbininkai, kurie savo širdyse sugeba užjausti laisvės ar sveikatos netekusiųjų kančias, juos lanko ir guodžia. Nes vieną dieną jie vėl susitiks šiame ar kitame gyvenime, ir nežinia, ar jie neturės daugiau sveikatos, laisvės ir šviesos nei tie, kurie kalėjime ar ligoninėje atnešė jiems meilės žinią. Tada jie parodys savo dėkingumą ir išties ranką tam, kuris jiems ją davė kitu metu.

7 ta akimirka, kai priartinote Mano Žodį prie jų širdies, - ta akimirka, kai savo ranka paglostėte jų kaktą ir privertėte juos galvoti apie Mane ir jausti Mane, - niekada nebus ištrinta iš jų atminties, kaip jų atmintyje nebus pamirštas jūsų veidas ir broliškas balsas, todėl jie jus atpažins, kad ir kur būtumėte. (149, 54 - 55)

8 Kaip vėjo dvelksmas ir saulė glosto jus, taip, mano tauta, glostykite savo artimuosius. Tai laikas, kai gausu vargstančiųjų ir kenčiančiųjų. Supraskite, kad tas, kuris prašo jūsų malonės, suteikia jums malonę būti naudingiems kitiems ir dirbti dėl savo išganymo. Jis suteikia jums galimybę būti gailestingiems ir taip tapti panašiems į savo Tėvą. Juk žmogus gimė tam, kad paskleistų gėrio sėklą pasaulyje. Supraskite, kad kiekvienas, kuris jūsų prašo, daro jums paslaugą. (27, 62)

Tikra ir netikra labdara

9 O mokiniai, jūsų aukščiausias uždavinys bus meilės veikla! Dažnai tai darysite slapta, nesigirti, neleisdami kairiajai rankai sužinoti, ką padarė dešinioji. Tačiau bus progų, kai jūsų meilės veiklą pamatys jūsų bičiuliai, kad išmoktų joje dalyvauti.

10 Nesirūpinkite dėl atlygio. Aš esu Tėvas, kuris teisingai atlygina už savo vaikų darbus, nepamiršdamas nė vieno.

11 Aš jums sakiau, kad jei duosite stiklinę vandens su tikra meile, tai neliks neatlyginta.

12 Palaiminti tie, kurie atėję pas Mane sako: "Viešpatie, aš nieko nelaukiu kaip atlygio už savo darbus; man užtenka egzistuoti ir žinoti, kad esu Tavo vaikas, ir jau dabar mano dvasia kupina laimės". (4, 78 - 81)

13 Nepuoselėkite savanaudiškų troškimų, galvodami tik apie savo sudvasinimą ir atlygį, nes, įžengę į dvasinį pasaulį, labai skaudžiai nusivilsite, nes sužinosite, kad iš tikrųjų nesate pelnę atlygio.

14. Kad geriau suprastumėte, ką noriu jums pasakyti, pateikiu jums tokį pavyzdį: yra ir visada buvo vyrų ir moterų, kurie stengėsi daryti labdaringus darbus savo bičiuliams, tačiau, atėję pas Mane, jie negalėjo parodyti Man jokių nuopelnų savo dvasinei laimei. Kokia to priežastis? Ar galite įsivaizduoti, kad jie tapo savo tėvo neteisybės aukomis? Atsakymas paprastas, mokiniai: jie negalėjo gauti nieko gero, nes jų darbai nebuvo nuoširdūs. Kai jie ištiesdavo ranką ką nors duoti, jie niekada to nedarydavo iš tikro gailestingumo kenčiančiajam, bet galvodavo apie save, apie savo išgelbėjimą, apie atlygį. Vienus į tai pastūmėjo savanaudiški interesai, kitus - tuštybė, bet tai nėra tikras gailestingumas, nes jis nebuvo nei jausmingas, nei nesavanaudiškas. Sakau jums: kas neturi savyje nuoširdumo ir meilės, tas nesėja tiesos ir neužsitarnauja atlygio.

15. Akivaizdi meilė gali suteikti jums daug pasitenkinimo žemėje, kuris kyla iš susižavėjimo, kurį sukeliate, ir liaupsių, kurių

sulaukiate; tačiau akivaizdi meilė nepatenka į mano karalystę, ten patenka tik teisinga. Jūs visi ten nueisite, negalėdami nuslėpti nė menkiausio nešvarumo ar nesąžiningumo. Nes prieš pasirodydami Dievo akivaizdoje turėsite nusimesti paradinius apsiaustus, karūnas, insignijas, titulus ir visa, kas priklauso pasauliui, kad pasirodytumėte Aukščiausiajam Teisėjui kaip paprastos dvasinės būtybės, kurios atsiskaito Kūrėjui už joms patikėtą užduotį. (75, 22 - 24)
16. Kas iš meilės trokšta būti naudingas artimui, tas skiria save gėriui bet kuriuo iš daugelio gyvenimo siūlomų būdų. Jis žino, kad yra žmogus, kuris yra pasirengęs būti panaudotas Dieviškosios valios labai aukštiems tikslams. Noriu, kad jūs, o mokiniai, įgytumėte žinių, kad galėtumėte išlaisvinti iš klaidų tuos, kurie prarado kelią į tobulėjimą.
17 Tikroji meilė, pranokstanti žmogiškus širdies jausmus, yra išminties vaisius. Žiūrėkite, kaip savo žodžiu sėjam išmintį į jūsų vaizduotės pasaulį, o paskui laukiam jūsų meilės vaisių.
18 Yra daugybė būdų daryti gera, daugybė būdų paguosti ir tarnauti. Visi jie yra meilės, kuri yra viena - meilės, kuri yra dvasios išmintis, išraiška.
19 Vieni gali eiti mokslo keliu, kiti - dvasios keliu, treti - jausmų keliu, tačiau visų jų visuma suteiks dvasinę harmoniją. (282, 23 - 26)

Dvasinė ir materiali meilės veikla
20. Jei esate materialiai neturtingas ir dėl šios priežasties negalite padėti savo artimiesiems, neliūdėkite. Melskitės, ir Aš padarysiu, kad šviesa nušvistų ir ramybė įsiviešpatautų ten, kur nieko nėra.
21. Tikra meilė, iš kurios gimsta užuojauta, yra geriausia dovana, kokią galite duoti tiems, kuriems jos reikia. Jei duodami monetą, duonos kepalą ar stiklinę vandens nejaučiate meilės savo artimui, - iš tiesų sakau jums, - tuomet jūs nieko nedavėte, ir jums būtų geriau nesiskirti nuo to, ką duodate.
22 Kada, žmonija, pažinsite meilės galią? Iki šiol niekada nesinaudojote ta galia, kuri yra gyvybės šaltinis. (306, 32 - 33)
23 Visuose, kurie jus supa, įžvelkite ne priešus, bet brolius. Niekam nereikalaukite bausmės; būkite atlaidūs, kad rodytumėte atleidimo pavyzdį ir kad jūsų dvasioje nebūtų gailesčio. Užčiaupkite lūpas ir leiskite man spręsti jūsų bylą.
24 pagydykite ligonius, sugrąžinkite sveiką protą sutrikusiems. Išvarykite protą drumstėjančias dvasias ir priverskite juos susigrąžinti prarastą šviesą. (33, 58 - 59)
25. Mokiniai: Tas principas, kurio jus mokiau Antrojoje Eilėje: mylėti vienas kitą, galioja visiems jūsų gyvenimo veiksmams.
26 Kai kurie man sako: "Mokytojau, kaip aš galiu mylėti savo artimą, juk esu menka būtybė, kurios gyvenimas pilnas fizinio darbo?"
27 Šiems savo mokiniams sakau: "Net ir šį fizinį darbą, kuris atrodo nesvarbus, galite mylėti savo artimą, jei dirbsite su noru tarnauti savo bičiuliams.
28. Įsivaizduokite, koks gražus būtų jūsų gyvenimas, jei kiekvienas žmogus dirbtų su mintimi daryti gera, sujungdamas savo mažas pastangas su kitų pastangomis. Iš tiesų sakau jums, kad nebebūtų jokios kančios. Tačiau tiesa yra ta, kad kiekvienas dirba sau, galvodamas tik apie save ir daugiausia apie savo.
29. Visi turite žinoti, kad niekas negali būti pakankamas pats sau ir kad jam reikia kitų. Visi turite žinoti, kad esate giliai susiję su visuotine misija, kurią turite vykdyti vieningai, tačiau ne dėl žemiškų įsipareigojimų, o dėl jausmų, įkvėpimo ir idealų, žodžiu, dėl meilės vienas kitam. Tuomet vaisiai bus naudingi visiems. (334, 35 - 37)
30. Savo meilės įstatymu jums, mokiniai, sakau, kad jei negalite daryti tobulų darbų, kaip Aš dariau Jėzuje, tai bent jau stenkitės savo gyvenimu prie jų priartėti. Man užtenka trupučio geros valios mėgdžioti Mane ir trupučio meilės artimui, ir Aš būsiu su jumis, atskleisdamas savo malonę ir galią jūsų kelyje.
31. Kovoje niekada nebūsite vieni. Kadangi nepalieku jūsų vienų, kai jus slegia jūsų nuodėmių našta, ar manote, kad apleidžiu jus, kai einate savo keliu, slegiami šios meilės misijos kryžiaus? (103, 28 - 29)

Visapusiška meilės reikšmė
32 Visais laikais mano mokymas jums aiškiai rodė, kad jo vidinė esmė yra meilė.
33 Meilė yra Dievo esmė. Iš šios jėgos visos būtybės semiasi, kad galėtų gyventi; iš jos kilo

gyvybė ir visa kūrinija. Meilė yra viso to, ką sukūrė Tėvas, kilmė ir tikslas.
34 Tos jėgos, kuri viską judina, apšviečia ir gaivina, akivaizdoje mirtis išnyksta, nuodėmė išgaruoja, aistros praeina, nešvarumai nuplaunami ir visa, kas netobula, ištobulinama. (295, 32)
35 Aš jums atskleidžiau savo egzistenciją ir jūsų egzistencijos priežastį. Aš jums atskleidžiau, kad ugnis, kuri suteikia gyvybę ir viską atgaivina, yra meilė. Iš jos kilo visos gyvybės formos.
36 Štai jūs gimėte iš meilės, egzistuojate iš meilės, randate atleidimą iš meilės ir būsite iš meilės per amžius. (135, 19 - 20)
37. Meilė yra jūsų egzistencijos, o vyrai, kilmė ir priežastis. Kaip galėtumėte gyventi be šios dovanos? Patikėkite manimi, yra daug žmonių, kurie savyje nešioja mirtį, o kiti serga vien dėl to, kad nieko nemyli. Gydomasis balzamas, kuris išgelbėjo daugelį, buvo meilė, o dieviškoji dovana, kuri prikelia tikrajam gyvenimui, atperka ir pakylėja, taip pat yra meilė. (166, 41)
38 Meilė! Tie, kurie nemyli, jaučia gilų liūdesį: neturi, nejaučia gražiausio ir aukščiausio dalyko gyvenime.
39 to Kristus jus išmokė savo gyvenimu ir mirtimi ir tai, ką jums paliko savo dieviškuoju žodžiu, apibendrintu sakiniu: "Mylėkite vieni kitus tokia meile, kokią aš jums parodžiau".
40 ateis diena, kai tie, kurie nemylėjo, išsivadavę iš kartėlio ir išankstinių nusistatymų, ateis ir pailsės pas Mane, kur jie atgims, išgirdę Mano meilės ir begalinio švelnumo žodį.
41. Iš tiesų sakau jums: meilėje yra mano stiprybė, mano išmintis ir mano tiesa. Tai tarsi neišmatuojamai ilgos laiptų kopėčios, kurios įvairiais pavidalais pasireiškia nuo žemiausių žmonių iki tobulybę pasiekusių aukščiausių dvasių.
42 Mylėk, net jei tau trukdo, bet mylėk visada. Nekęskite neapykantos, nes neapykanta palieka mirties pėdsaką, o meilė padeda atleisti vienas kitam, ir kiekviena nuoskauda išnyksta. (224,34 - 36)
43 Aš jums sakau: Kas nerodo savo meilės aukščiausiu pavidalu ir visiškai nuoširdžiai, tas nemyli. Jis neturės tikrų žinių ir jų turės labai nedaug. Kita vertus, tas, kuris myli visa savo dvasia ir visomis jam suteiktomis galiomis, nešiosis savyje išminties šviesą ir pajus, kad iš tikrųjų yra viso to, kas jį supa, savininkas, nes tai, kas priklauso Tėvui, yra ir jo vaikų nuosavybė. (168, 11)
44 Meilė suteiks jums išminties suprasti tiesą, kurios kiti veltui ieško nelygiuose mokslo keliuose.
45. Leiskite Mokytojui vadovauti jums visuose veiksmuose, žodžiuose ir mintyse. Pasirūpinkite savimi pagal jo malonų ir mylintį pavyzdį, tada parodysite dieviškąją meilę. Taip jausitės artimi Dievui, nes būsite su Juo darnoje.
46 Jei mylite, sugebėsite būti švelnūs, kaip Jėzus. (21, 10 - 12)
47 Kas myli, tas supranta; kas mokosi, tas turi valią; kas turi valią, gali daug ką padaryti. Sakau jums: kas nemyli visa savo proto galia, tas neturės dvasinio pakilimo ar išminties ir nedarys didžių darbų. (24, 41)
48 Neleiskite, kad jūsų širdis taptų išdidi, nes ji simbolizuoja amžinybės ugnį To, iš kurio viskas kilo ir kuriame viskas atgimsta.
49 Dvasia naudojasi širdimi, kad mylėtų per kūną. Jei mylite tik pagal materijos dėsnį, jūsų meilė bus trumpalaikė, nes ji ribota. Bet jei mylite dvasiškai, tas jausmas bus panašus į Tėvo, kuris yra amžinas, tobulas ir nekintantis, jausmą.
50. Visa gyvybė ir visi sukurti dalykai yra susiję su Dvasia, nes Ji turi amžinąjį gyvenimą. Neribokite savęs, mylėkite Mane ir mylėkite save, nes turite tą Dievo "būties" kibirkštį, kuri neturi ribų mylėti ir kuri yra pats Dievas. (180, 24 - 26)
51. Kopkite keliu, vedančiu į kalno viršūnę, ir su kiekvienu žingsniu vis geriau suprasite mano mokymus ir vis labiau tobulėsite aiškindami Dieviškąją žinią.
52. Kokia yra dvasios kalba?: Meilė. Meilė yra universali visų dvasių kalba. Argi nematote, kad žmogiškoji meilė taip pat kalba? Dažnai nereikia žodžių, geriau kalba darbai, mintys. Jei žmogiškoji meilė reiškiasi taip, kokia bus jos kalba, kai tobulėsite pagal mano įstatymus? (316, 59 - 60)
53. Kai apmąstote, kad Aš esu išmintis, - ta išmintis kyla iš meilės. Kai pripažįstate Mane Teisėju, šis teisingumas grindžiamas meile. Kai laikote Mane galingu - Mano galia remiasi meile. Kai žinote, kad esu amžinas, mano amžinumas kyla iš meilės, nes ji yra

gyvenimas, o gyvenimas daro dvasią nemirtingą.
54. Meilė yra šviesa, gyvenimas ir žinojimas. Šią sėklą jums daviau nuo amžių pradžios - vienintelę, kurią kaip tobulas žemvaldys pasėjau laukuose, kurie yra jūsų širdys. (222. 23)

Didelė meilės galia
55. O pasaulio vyrai ir moterys, kurie savo moksluose pamiršote vienintelį dalyką, galintį padaryti jus išmintingus ir laimingus: pamiršote meilę, kuri viską įkvepia, - meilę, kuri viską gali ir viską perkeičia! Jūs gyvenate skausmo ir tamsos apsuptyje, nes nepraktikuojate meilės, kurios jus mokau, todėl patys kenčiate fiziškai ir dvasiškai.
56. Kad atrastumėte ir suprastumėte mano žinią, pirmiausia turite būti geri ir švelnūs iš širdies - tai dorybės, kurios yra kiekvienoje dvasioje nuo pat jos sukūrimo momento; bet kad galėtumėte pajusti tikrą, aukštą meilės jausmą, turite save sudvasinti, ugdydami savo gerus jausmus; bet jūs gyvenime norėjote visko, išskyrus dvasinę meilę. (16,31 - 32)
57. Visais laikais turėjote vadovų, kurie mokė jus meilės galios. Jie buvo jūsų pažangesni broliai, geriau išmanantys mano Įstatymą ir tyresni savo darbuose. Jie davė jums stiprybės, meilės ir nuolankumo pavyzdį, kai savo gyvenimą, kupiną nukrypimų ir nuodėmių, iškeitė į gyvenimą, pašvęstą gėriui, aukai ir veikliai meilei.
58. Nuo vaikystės iki senatvės jūs turite aiškių pavyzdžių, ką galima nuveikti su meile ir kokias kančias sukelia meilės stoka, tačiau jūs - nejautresni už uolas - nemokate mokytis iš pamokų ir pavyzdžių, kuriuos jums duoda kasdienis gyvenimas.
59. Ar kada nors stebėjote, kaip net plėšrūnai švelniai reaguoja į meilės šauksmą? Lygiai taip pat gali atsakyti ir gamtos stichijos, gamtos jėgos - viskas, kas egzistuoja materialiame ir dvasiniame pasaulyje.
60 Todėl sakau jums, kad viską laimintumėte su meile, vardan Tėvo ir visatos Kūrėjo.
61 Palaiminti - tai prisotinti. Palaiminti - tai pajusti gėrį, jį išsakyti ir perduoti. Palaiminti - tai prisotinti viską aplink save meilės mintimis. (14, 56 – 60)
62. Iš tiesų sakau jums, kad meilė yra nekintanti jėga, judinanti visatą. Meilė yra gyvenimo kilmė ir prasmė.
63. Dabar pradedu visų dvasinio prisikėlimo metą, metą, kai duosiu žydėti palaimintai meilės sėklai, kurią išliejau pasauliui nuo kryžiaus aukštumos, skelbdamas jums, kad jei žmonės mylėtų vienas kitą taip, kaip aš jus mokiau, "mirtis" būtų pašalinta iš pasaulio, o jos vietoje viešpatautų gyvenimas ir pasireikštų visuose jų darbuose. (282,13-14)

V. Dievo apreiškimo formos

19 skyrius - Dievo Trejybė

Dievo vienybė su Kristumi ir Šventąja Dvasia
1 Mano Žodžio šviesa suvienys žmones šioje Trečiojoje eroje. Mano tiesa spindės kiekviename protuose, todėl išnyks tikėjimų ir kultų skirtumai.
2 kol šiandien vieni myli mane Jehovoje ir neigia Kristų, kiti myli mane Kristuje ir nepažįsta Jehovos; kol vieni pripažįsta mano buvimą Šventąja Dvasia, kiti ginčijasi ir ginčijasi dėl mano Trejybės.
3. O dabar klausiu šios žmonijos ir tų, kurie jai dvasiškai vadovauja: Kodėl atsiribojate vieni nuo kitų, nors visi išpažįstate tikrąjį Dievą? Jei mylite mane Jehovoje, esate tiesoje. Jei mylite mane per Kristų, Jis yra kelias, tiesa ir gyvenimas. Jei mylite mane kaip Šventoji Dvasia, artėjate prie šviesos.
4. Jūs turite tik vieną Dievą, tik vieną Tėvą. Dieve egzistuoja ne trys Dieviškieji Asmenys, bet tik viena Dieviškoji Dvasia, kuri apsireiškė žmonijai trimis skirtingais evoliucijos etapais. Įsiskverbę į šią gelmę, jie savo vaikiškumu patikėjo, kad mato tris Asmenis, nors egzistuoja tik viena Dieviškoji Dvasia. Taigi išgirdę Jehovos vardą galvokite apie Dievą kaip apie Tėvą ir teisėją. Kai galvojate apie Kristų, atpažinkite Jame Dievą kaip Mokytoją, kaip Meilę; o kai bandote suprasti Šventosios Dvasios kilmę, žinokite, kad Ji yra ne kas kita, o Dievas, kai atskleidžia savo didžiulę išmintį labiau pažengusiems mokiniams.
5. Jei būčiau radęs Pirmosios eros žmoniją dvasiškai išsivysčiusią kaip šiandien, būčiau jai

apsireiškęs kaip Tėvas, Mokytojas ir Šventoji Dvasia; tada žmonės nematytų trijų dievybių ten, kur yra tik viena. Tačiau jie nesugebėjo teisingai interpretuoti Mano mokymų, todėl būtų buvę suklaidinti ir būtų likę toli nuo Mano kelio, kad ir toliau kurtų prieinamus ir mažus dievus pagal savo idėjas.
6 Kai tik žmonės pamatys ir priims šią tiesą, jie gailėsis, kad neteisingai vertino vieni kitus dėl klaidos, kurios būtų išvengę su trupučiu meilės.
7 Jei Kristus yra Meilė, ar galite tikėti, kad Jis nepriklauso nuo Jehovos, nes aš esu Meilė?
8 Jei Šventoji Dvasia yra Išmintis, ar tikite, kad ši Dvasia egzistuoja nepriklausomai nuo Kristaus, nes aš esu Išmintis? Ar manote, kad Žodis ir Šventoji Dvasia yra du skirtingi dalykai?
9. Užtenka žinoti tik kai ką iš Jėzaus žodžių, kurių Jėzus mokė žmoniją, kad suprastume, jog egzistavo ir amžinai bus tik vienas Dievas. Todėl per Jį pasakiau: "Kas pažįsta Sūnų, tas pažįsta Tėvą, nes jis yra manyje ir aš jame". Vėliau, paskelbęs, kad sugrįš pas žmones kitu laiku, Jis ne tik pasakė: "Aš sugrįšiu", bet ir pažadėjo atsiųsti Šventąją Dvasią, Užtarėją, Tiesos Dvasią.
10 Kodėl Kristus turėtų ateiti be Šventosios Dvasios? Argi Jis negalėjo atnešti tiesos, šviesos ir paguodos savo Dvasioje? (1, 66 - 70, 73 - 76)
11 Aš esu jūsų Mokytojas, bet nematykite manęs atskirai nuo Tėvo, nes Aš esu Tėvas.
12 Nėra skirtumo tarp Sūnaus ir Šventosios Dvasios, nes Šventoji Dvasia ir Sūnus yra viena Dvasia, ir ta Dvasia esu aš.
13 Mano apreiškimuose per amžius įžvelkite vieną Dievą, kuris mokė jus daugybe įvairių pamokymų: vieną knygą su daugybe puslapių. (256, 4)

Trys būdai, kaip Dievas apreiškia save

14 Dabar jūs žinote, kodėl Tėvas apreiškė save etapais, taip pat suprantate žmonių klaidą dėl Trejybės sampratos.
15 Daugiau nebandykite savo vaizduotėje suteikti Man fizinio pavidalo, nes Mano Dvasioje nėra jokio pavidalo, kaip neturi pavidalo Protas, Meilė ar Išmintis.
16 Aš jums tai sakau, nes daugelis, mąstydami apie Tėvą, įsivaizduoja Mane senio pavidalu, bet Aš nesu senis, nes esu už laiko ribų, Mano Dvasia neturi amžiaus.
17. Kai galvojate apie Kristų, mintyse iškart susikuriate fizinį Jėzaus atvaizdą. Bet aš jums sakau, kad Kristus, Dieviškoji Meilė, gimusi kūne, mano Žodis, tapęs žmogumi, palikęs fizinį apvalkalą, susiliejo su mano Dvasia, iš kurios buvo kilęs.
18. Tačiau kai kalbate apie Šventąją Dvasią, naudojate balandžio simbolį, bandydami įsivaizduoti Ją tam tikru pavidalu. Bet aš jums sakau, kad simbolių laikas baigėsi ir kad dėl šios priežasties, kai jaučiatės veikiami Šventosios Dvasios, priimate ją kaip įkvėpimą, kaip šviesą savo dvasioje, kaip aiškumą, kuris išsklaido neaiškumus, paslaptis ir tamsą. (39, 42, 44 – 47)
19. Iš amžiaus į amžių žmonės vis aiškiau ir aiškiau suvokia mane. Tie, kurie pažino Mane per Kristų, yra artimesni tiesai nei tie, kurie pažįsta Mane tik per Mozės įstatymus. Tas Dievas, kuriuo minios žmonių sekė ir kuriam pakluso bijodami Jo teisumo, vėliau, kai jų širdyse sudygo Kristaus meilės sėkla, buvo ieškomas kaip Tėvas ir Mokytojas. (112, 3)
20. Aš stoviu virš laikų, virš viso sukurto, Mano Dieviškoji Dvasia nepavaldi vystymuisi. Aš esu amžinas ir tobulas - ne toks kaip jūs, kurie labai gerai turite pradžią, kuriems visiškai galioja raidos dėsniai ir kurie, be to, jaučia laikų tėkmę virš savo būties.
21 Tad nesakykite, kad Tėvas priklauso tik vienam amžiui, Kristus - kitam, o Šventoji Dvasia - dar kitam. Juk Tėvas yra amžinas ir nepriklauso jokiam amžiui, bet amžiai yra Jo, o Kristus, išėjęs kaip žmogus, yra pats Dievas, kaip ir Šventoji Dvasia, kuri yra ne kas kita, o pats jūsų Tėvas, kuris tarp jūsų rengia savo aukščiausią apsireiškimo formą, t. y. be jokio žemiško tarpininko pagalbos. (66, 43)
22 Aš jums paaiškinau, kad tai, ką jūs vadinate Tėvu, yra absoliuti Dievo galia, Visuotinis Kūrėjas, vienintelis Nesukurtasis; kad tai, ką jūs vadinate Sūnumi, yra Kristus, t. y. Tėvo tobulos meilės savo kūriniams apreiškimas; ir kad tai, ką jūs vadinate Šventąja Dvasia, yra Išmintis, kurią Dievas jums siunčia kaip šviesą šiuo metu, kai jūsų dvasia gali geriau suprasti mano apreiškimus.
23 Ši Šventosios Dvasios šviesa, ši Dievo išmintis netrukus įsigalės šiame trečiajame amžiuje, kuris, kaip matote, prasideda, ir

apšvies dvasingumo ištroškusios, tiesos ištroškusios ir meilės ištroškusios žmonijos protus.
24 Taip pat tiesa, žmonės, kad vienas Dievas apreiškė save žmonėms, nors ir trimis skirtingais aspektais: jei Tėvo darbuose pirmajame amžiuje ieškosite meilės, ją rasite, o jei ieškosite išminties šviesos, ją taip pat atrasite, kaip ir Kristaus darbuose bei žodžiuose sutiksite ne tik meilę, bet ir galią bei išmintį. Tad kas būtų keista, jei šiuo metu Šventosios Dvasios darbuose atrastumėte ir galią, ir įstatymą, ir galybę, ir meilę, švelnumą bei gydantį balzamą? (293, 20 - 21, 25 - 26)
25. Įstatymas, meilė, išmintis - tai trys apreiškimo formos, kuriomis Aš parodžiau save žmogui, kad jis evoliucijos kelyje tvirtai įsitikintų ir visiškai pažintų savo Kūrėją. Šie trys apreiškimo etapai skiriasi vienas nuo kito, tačiau jie visi turi vieną ir tą pačią kilmę, o jų visuma yra absoliuti tobulybė. (165, 56)
26 Manyje yra Teisėjas, Tėvas ir Mokytojas - trys skirtingi apreiškimo etapai vienoje būtybėje, trys galios centrai ir viena būties esmė - meilė. (109,40)
27 Aš esu Jehova, kuris jus visada gelbėjau nuo mirties. Aš esu vienintelis Dievas, kuris visada kalbėjo su jumis. Kristus yra mano "Žodis", kuris kalbėjo jums per Jėzų. Jis jums sakė: "Kas pažįsta Sūnų, tas pažįsta Tėvą." Ir Šventoji Dvasia, kuri šiandien jums kalba, taip pat esu Aš, nes yra tik viena Šventoji Dvasia, tik vienas Žodis, ir šis yra Mano.
28 Klausykite, Mano mokiniai: Pirmajame amžiuje daviau jums Įstatymą, Antrajame mokiau jus Meilės, su kuria turėtumėte aiškinti tuos Įsakymus, o dabar, šiame Trečiajame amžiuje, siunčiu jums Šviesą, kad galėtumėte įsigilinti į viso to, kas jums apreikšta, prasmę; siunčiu jums Šviesą, kad galėtumėte įsigilinti į viso to, kas jums apreikšta, prasmę; siunčiu jums Šviesą, kad galėtumėte įsigilinti į viso to, kas jums apreikšta, prasmę; siunčiu jums Šviesą, kad galėtumėte įsigilinti į viso to, kas jums apreikšta.
29 Kodėl gi jūs norite atrasti tris dievybes, kai yra tik viena Dieviškoji Dvasia, kuri yra Mano?
30 Aš daviau Įstatymą pirmiesiems žmonėms, o Mozei paskelbiau, kad atsiųsiu Mesiją. Kristus, kuriame jums daviau savo "Žodį", jums pasakė, kai Jo misija jau ėjo į pabaigą: "Aš grįžtu pas Tėvą, iš kurio esu išėjęs". Jis taip pat jums sakė: "Tėvas ir aš esame viena." Tačiau po to Jis pažadėjo atsiųsti jums Tiesos Dvasią, kuri pagal Mano valią ir pagal jūsų raidą nušviestų Mano apreiškimų paslaptį.
31. Bet kas gali nušviesti Mano paslaptis ir paaiškinti šias paslaptis? Kas, jei ne Aš, gali atrišti mano išminties knygos antspaudus?
32. Iš tiesų sakau jums: Šventoji Dvasia, kurią šiuo metu laikote kažkuo kitu nei Jehova ir Kristus, yra ne kas kita, kaip išmintis, kurią aš pateikiu jūsų dvasiai, kad suprastumėte, pamatytumėte ir pajustumėte tiesą. (32, 22 - 27)
33. Sujunkite savo protu ir dvasia Mano kaip Dievo apreiškimus, kurie skelbia jums Įstatymą; Mano kaip Tėvo apreiškimus, kurie atskleidžia jums Mano begalinę meilę; ir Mano kaip Mokytojo mokymus, kurie atskleidžia jums Mano išmintį, tada iš viso to gausite esmę, Dieviškąją intenciją: kad ateitumėte pas Mane dvasinės šviesos keliu - kažką daugiau nei pasireiškimą jums. Noriu jus vesti į savo Karalystę, kurioje esu visada šalia jūsų ir amžinai jumyse. (324, 58)
34. Tai bus ne pirmas kartas, kai žmonės stengiasi išaiškinti dieviškąjį apreiškimą arba įgyti aiškumo dalyke, kuris jų akims atrodo kaip paslaptis. Jau "antrojoje eroje", po mano pamokslavimo pasaulyje, žmonės svarstė apie Jėzaus asmenybę, norėdami sužinoti, ar Jis buvo dieviškas, ar ne, ar Jis buvo viena su Tėvu, ar atskiras asmuo nuo Jo. Jie visaip vertino ir tyrė mano mokymą.
35 Dabar vėl būsiu aiškinimų, diskusijų, ginčų ir tyrimų objektas.
36 Bus tikrinama, ar Kristaus Dvasia, kai Jis apsireiškė, buvo nepriklausoma nuo Tėvo Dvasios, ir bus tokių, kurie sakys, kad kalbėjo Šventoji Dvasia, o ne Tėvas ar Sūnus.
37. Tačiau tai, ką jūs vadinate Šventąja Dvasia, yra Dievo šviesa, o tai, ką jūs vadinate Sūnumi, yra Jo Žodis. Taigi kai girdite šį žodį, kai naudojatės mano mokymu apie "Antrąją erą" arba kai galvojate apie "Pirmosios eros" Įstatymą ir apreiškimus, žinokite, kad esate Vieno Dievo akivaizdoje, girdite Jo žodį ir gaunate Jo dvasios šviesą. (216, 39 - 42)

Dievas kaip Kūrėjo Dvasia ir Tėvas
38. Aš esu viso to, kas sukurta, esmė. Viskas gyvuoja per mano begalinę galią. Aš esu kiekviename kūne ir kiekvienu pavidalu. Aš esu

kiekviename iš jūsų, bet turite pasiruošti ir tapti jautrūs, kad galėtumėte mane pajusti ir atrasti.
39. Aš esu visų būtybių gyvybės dvelksmas, nes esu Gyvenimas. Todėl Aš jums leidau suprasti, kad jei Aš esu visuose jūsų darbuose, nebūtina kurti Mano atvaizdo iš molio ar marmuro, kad Mane garbintumėte ar jaustumėte Mane šalia savęs. Šis nesupratimas tik suvedė žmoniją į stabmeldystę.
40. Dėl Mano žodžio jūs jaučiate harmoniją, egzistuojančią tarp Tėvo ir visų sukurtųjų daiktų, suprantate, kad Aš esu esmė, maitinanti visas būtybes, ir kad jūs esate Mano dalis. (185, 26 - 28)
41. Tėvo Dvasia yra nematoma, bet Ji apsireiškia begaliniais pavidalais. Visa visata yra tik materiali Dieviškumo apraiška. Visa, kas sukurta, yra Tiesos atspindys.
42. Dvasių, kurios yra mano Dieviškumo vaikai, egzistavimą, priklausomai nuo vietos, kurioje jos gyvena, apsupau įvairiomis gyvybės formomis, į kurias įdėjau išmintį, grožį, gyvybingumą ir prasmę, kad kiekvieni iš šių namų būtų kuo akivaizdesnis mano egzistavimo įrodymas ir mano galios idėja. Aš jums sakau, kad gyvenimo prasmė yra mylėti, pažinti, žinoti tiesą. (168, 9 -10)
43. Mokiniai, iš manęs kilo trys prigimtys: Dieviškasis, dvasinis ir materialusis. Kaip Kūrėjas ir viso to, kas sukurta, Savininkas galiu kalbėti jums dieviškai ir kartu suprantamai. Kadangi materiali gamta kilo iš Manęs, Aš taip pat galiu leisti, kad Mano balsas ir žodis būtų girdimi fiziškai, kad tapčiau suprantamas žmogui.
44. Aš esu tobulas mokslas, visa ko kilmė, visų priežasčių priežastis ir viską apšviečianti šviesa. Aš esu aukščiau už visus sukurtus dalykus, aukščiau už visą mokymąsi. (161, 35 - 36)
45. Dabar atėjo supratimo, dvasios ir proto nušvitimo metas, kai žmogus pagaliau dvasiškai ieškos Manęs, nes supras, kad Dievas nėra nei asmuo, nei išgalvota sąvoka, bet neribota ir absoliuti Visuotinė Dvasia. (295, 29)

Kristus; Dievo meilė ir žodis

46. Prieš Tėvui apsireiškiant žmonijai Jėzuje, Jis siuntė jums savo apreiškimus, pasitelkdamas materialius pavidalus ir įvykius. Kristaus vardu jūs pažinote Tą, kuris apreiškė Dievo meilę tarp žmonių, bet kai Jis atėjo į žemę, jau buvo apsireiškęs kaip Tėvas, todėl neturėtumėte sakyti, kad Kristus gimė pasaulyje - gimė Jėzus, kūnas, kuriame gyveno Kristus.
47 Apmąstykite, ir jūs pagaliau mane suprasite ir pripažinsite, kad Kristus buvo anksčiau už Jėzų, nes Kristus yra Dievo meilė. (16, 6 - 7)
48. Čia esu su jumis, suteikdamas jums jėgų kovoti dėl amžinosios jūsų dvasios ramybės. Bet iš tiesų sakau jums: dar prieš žmonijai Mane pažįstant, Aš jau apšviečiau jus iš begalybės ir kalbėjau jūsų širdims. Kadangi esu viena su Tėvu, visada buvau Jame. Turėjo praeiti amžiai, kol pasaulis priėmė Mane Jėzuje ir išgirdo Dievo Žodį, nors turiu jums pasakyti, kad ne visi, kurie tuo metu girdėjo Mano mokymą, buvo pakankamai dvasiškai išsivystę, kad pajustų Dievo buvimą Kristuje. (300, 3)
49. Tikėjote, kad Jehovoje atpažįstate žiaurų, baisų ir kerštingą Dievą. Tuomet Viešpats, norėdamas išlaisvinti jus iš jūsų klaidų, atsiuntė jums Kristų, savo Dieviškąją Meilę, kad jūs, "pažinę Sūnų, pažintumėte Tėvą".Tačiau neišmananti žmonija, iš naujo įsipainiojusi į savo nuodėmę, tiki, kad mato įsiutusį ir įžeistą Jėzų, kuris tik laukia atvykstant į "Dvasinį slėnį" tų, kurie Jį įžeidė, kad jiems pasakytų: "Pasitraukite nuo manęs, aš jūsų nepažįstu"; ir tuoj pat priversti juos kentėti žiauriausias kančias amžinybėje.
50. Atėjo laikas suprasti Mano mokymų prasmę, kad neįsiveltumėte į klaidą. Dieviškoji meilė nesutrukdys jums ateiti pas Mane, bet jei neištaisysite savo klaidų, jūsų sąžinės teisėjas pasakys, kad nesate verti įžengti į Šviesos Karalystę. (16, 46 - 47)
51. Noriu, kad būtumėte panašūs į savo Mokytoją ir teisingai vadintumėtės mano mokiniais. Mano palikimas - meilė ir išmintis. Kristus buvo tas, kuris atėjo pas jus, ir Kristus yra tas, kuris dabar kalba su jumis; bet nebandykite atskirti Manęs nuo Dievo ar matyti Mane už Jo ribų, nes Aš esu ir visada buvau viena su Tėvu.
52. Aš jums sakiau, kad Kristus yra dieviškoji Meilė, todėl nebandykite atskirti Manęs nuo Tėvo. Ar tikite, kad Jis yra Tėvas be meilės savo vaikams? Iš kur kilo tokia mintis? Atėjo laikas tai pripažinti.

53 Tegul niekas nesigėdija vadinti Dievą, Kūrėją, Tėvu, nes toks yra jo tikrasis vardas. (19, 57 - 58)
54 Jėzuje pasaulis išvydo žmogumi tapusį Dievą. Žmonės iš jo gaudavo tik meilės pamokas, begalinės išminties mokymus, tobulo teisingumo įrodymus, bet niekada negirdėjo smurto žodžio, pasipiktinimo veiksmo ar ženklo. Pažiūrėkite, kaip jis buvo įžeidinėjamas ir išjuokiamas. Jo rankose buvo valdžia ir visa galia, kokios neturi visas pasaulis, tačiau reikėjo, kad pasaulis pažintų savo Tėvą, jo tikrąją prigimtį, tikrąjį teisingumą ir gailestingumą.
55 Jėzuje pasaulis išvydo Tėvą, kuris viską atiduoda už savo vaikus, nieko nereikalaudamas mainais; Tėvą, kuris su begaline meile atleidžia sunkiausius nusižengimus, niekada neimdamas keršto, ir Tėvą, kuris, užuot atėmęs gyvybę Jį įžeidusiems savo vaikams, jiems atleidžia ir savo krauju parodo kelią į dvasinį atpirkimą. (160, 46 - 47)
56. Kaip žmogus, Jėzus buvo jūsų idealas ir tobulumo įgyvendinimas; kad jame turėtumėte sekimo vertą pavyzdį, norėjau jus pamokyti, koks turi būti žmogus, kad taptų panašus į savo Dievą.
57 Dievas yra vienas, ir Kristus yra vienas su Juo, nes Jis yra Dievybės "Žodis", vienintelis kelias, kuriuo galima pasiekti visų sukurtųjų daiktų Tėvą. (21, 33 - 34)
58 Mokiniai, Kristus yra aukščiausia dieviškosios Meilės apraiška, yra šviesa, kuri yra gyvenimas dvasios srityse; šviesa, kuri perskrodžia tamsą ir atskleidžia tiesą prieš kiekvieną dvasinį žvilgsnį, išsklaido paslaptis, atveria duris ir parodo kelią į išmintį, amžinybę ir dvasios tobulumą. (91, 32)

Šventoji Dvasia - Dievo tiesa ir išmintis
59. Išmintyje slypi gydomoji galia ir paguoda, kurios trokšta tavo širdis. Todėl kadaise pažadėjau jums tiesos dvasią kaip paguodos dvasią.
60 Tačiau būtina tikėti, kad nesustotume tobulėjimo kelyje ir nejaustume išbandymų baimės. (263, 10 - 11)
61 Tai Šviesos amžius, kuriame Dieviškoji Išmintis, kuri yra Šventosios Dvasios šviesa, apšvies net slapčiausius širdies ir proto kampelius. (277, 38)

20 skyrius - Marija; motiniška Dievo meilė

Žemiškasis Marijos gyvenimas nuolankume
1 Marija yra mano dangiškojo sodo gėlė, kurios esmė visada buvo mano dvasioje.
2 Ar matote šias gėles, kurios savo grožį slepia nuolankume? Taip pat ir Marija buvo ir yra neišsenkantis grožio šaltinis tiems, kurie sugeba žvelgti į Ją tyrai ir pagarbiai, ir gerumo bei švelnumo lobis visoms būtybėms.
3 Marija ėjo per pasaulį slėpdama savo dieviškąją prigimtį; ji žinojo, kas ji yra ir kas yra jos Sūnus, bet, užuot didžiavusi šia malone, skelbėsi esanti tik Aukščiausiojo tarnaitė, Viešpaties sumanymų vykdytoja. (8, 42 - 43, 46)
4 Marija žinojo, kad jai gims Karalius, galingesnis ir didesnis už visus žemės karalius. Bet ar todėl ji karūnavo save vyrų karaliene? Ar jos lūpos aikštėse, gatvėse, paprastuose nameliuose ar rūmuose skelbė, kad ji taps Mesijo Motina, kad iš jos įsčių gims Tėvo "Viengimis Sūnus"?
5 Tikrai ne, mano tauta: ji buvo labai nuolanki, klusni ir maloninga, ir pažadas išsipildė. Jos žmogiška motinos širdis buvo laiminga, ir dar prieš gimdymą - tuo metu ir vėliau per visą Sūnaus gyvenimą - ji buvo mylinti motina, kuri dvasiškai žinojo Jėzaus likimą, misiją, kurią Jis turėjo atlikti tarp žmonių, ir tai, ko Jis atėjo padaryti. Ji niekada nesipriešino šiam likimui, nes dalyvavo tame pačiame darbe.
6 Jei kartais ji liejo ašaras, tai buvo žmogaus motinos verksmas, tai buvo kūno prigimtis, jaučianti sūnaus, savo pačios kūno, skausmą.
7 Bet ar ji buvo Mokytojo, savo Sūnaus, mokinė? Ne, Marijai nereikėjo nieko mokytis iš Jėzaus. Ji buvo pačiame Tėve ir įsikūnijo tik tam, kad atliktų šią gražią ir sudėtingą užduotį.
8 Ar ta puiki Motinos Širdis apsiribojo tik meile savo mylimiausiam Sūnui? Tikrai ne; per tą mažą žmogaus širdį motiniškoji širdis apsireiškė paguodomis ir didingais žodžiais, patarimais ir malonėmis, stebuklais, šviesa ir tiesa.
9 Ji niekada nesipuikuodavo ir neiškreipdavo Mokytojo žodžio. Bet kaip ji buvo prie lopšio, kuris jai tarnavo kaip lopšys, taip ji buvo prie kryžiaus, ant kurio mirė Sūnus, Mokytojas,

visos kūrinijos Tėvas, ir paskutinį kartą iškvėpė kaip žmogus.
10 Taip ji išpildė savo, kaip žmogaus motinos, paskirtį ir parodė didingą pavyzdį visoms motinoms ir visiems žmonėms. (360, 28 - 31)

Marija ir Jėzus
11 Žmonės dažnai klausia, kodėl Jėzus, net ir nukryžiuotas, leido save pamatyti nusidėjėlei Magdalietei, o paskui nuėjo pas mokinius, tačiau nieko nežinoma apie tai, kad būtų aplankęs savo Motiną. Į tai jums sakau, kad man nebuvo būtina apsireikšti Marijai tokiu pat būdu, kokiu apsireiškiau jai. Juk Kristaus ir Marijos sąjunga egzistavo visada, dar prieš pasaulio atsiradimą.
12. Per Jėzų apreiškiau save žmonijai, kad išgelbėčiau nusidėjėlius, o po Nukryžiavimo leidau į Mane pažvelgti, kad atgaivinčiau tikėjimą tų, kuriems Manęs reikėjo. Bet iš tiesų, sakau jums, Marijai, kaip žmogui, Mano mylinčiai Motinai, nereikėjo nusiplauti jokios dėmės ir jai negalėjo trūkti tikėjimo, nes ji žinojo, kas yra Kristus, dar prieš paaukodama Jam savo motiniškas įsčias.
13. Nereikėjo humanizuoti Mano Dvasios, kad aplankyčiau tą, kuri su tokiu pat tyrumu ir švelnumu, su kokiu priėmė Mane savo įsčiose, grąžino Mane į Karalystę, iš kurios buvau kilęs. Bet kas galėtų žinoti, kaip Aš kalbėjau su ja jos vienatvėje ir kokiu dieviškų švelnumu ją apgaubė Mano Dvasia?
14 Taip atsakau tiems, kurie manęs to klausė, nes jie dažnai manė, kad Jėzus pirmiausia turėjo aplankyti savo motiną.
15 kaip labai skyrėsi forma, kuria Aš apsireiškiau Marijai, nuo tos, kuria Aš apsireiškiau Magdalenai ir mokiniams. (30, 17 - 21)

Marijos mergystė
16 Kalno viršūnėje, kur yra Mokytojas, taip pat yra Marija, Visuotinė Motina - ta, kuri "antrojoje eroje" tapo moterimi, kad "dieviškojo Žodžio" įsikūnijimo stebuklas taptų tikrove.
17 Žmogus dažnai teisdavo ir tyrinėdavo Mariją, taip pat būdą, kuriuo Jėzus atėjo į pasaulį, ir tie teismai suplėšydavo Motinos Dvasios tyrumo drabužį, kurio širdis privertė Jo kraują tekėti ant pasaulio.
18 Šį kartą aš atitraukiau nežinomybės šydus, kad pašalinčiau netikinčiojo abejones ir suteikčiau jam dvasinių mokymų žinių.
19 Iš mano tiesos, kuri yra kaip kelias, žmonės pasidarė daugybę šalutinių kelių, kuriais dažniausiai nuklysta. Nors vieni prašo Dangaus Motinos užtarimo, o kiti neteisingai ją vertina, jos meilės ir švelnumo apsiaustas apgaubia visus amžinai.
20. Nuo pat laikų pradžios apreiškiau Dvasinės Motinos, apie kurią kalbėjo pranašai, egzistavimą dar prieš jai gimstant. (228, 1 - 5)
21 Marija buvo atsiųsta atskleisti savo dorybės, pavyzdžio ir tobulo dieviškumo. Ji nebuvo moteris, kaip visos kitos tarp vyrų. Ji buvo kitokios prigimties moteris, ir pasaulis stebėjo jos gyvenimą, sužinojo apie jos mąstymą ir jausmus, apie jos dvasios ir kūno tyrumą ir grakštumą.
22 Ji yra paprastumo, nuolankumo, nesavanaudiškumo ir meilės pavyzdys. Tačiau nors jos gyvenimas buvo žinomas to meto pasauliui ir vėlesnėms kartoms, yra daug žmonių, kurie nepripažįsta jos dorybės, jos nekaltybės. Jie negali paaiškinti, kodėl ji buvo ir mergelė, ir motina. Taip yra todėl, kad žmogus iš prigimties yra netikintis ir nemoka vertinti dieviškųjų darbų pažadinta dvasia. Jei jis studijuotų Šventąjį Raštą ir gilintųsi į Marijos įsikūnijimą bei jos protėvių gyvenimus, galiausiai sužinotų, kas ji yra. (221, 3)
23 Švelniausia Dievo meilė savo kūriniams neturi pavidalo.
. Vis dėlto Antrojoje eroje ji įgijo moters pavidalą - Marija, Jėzaus motina.
Todėl iš Mergelės Marijos apsireiškimų žinoma Marijos figūra laikytina tik dvasine apreiškimo figūra, prisiimta trumpam laikui.
24. Supraskite, kad Marija visada egzistavo, nes jos esmė, jos meilė, jos švelnumas visada buvo Dievuje.
25 Kiek daug teorijų ir klaidų žmonės sukūrė apie Mariją! Apie jos motinystę, pradėjimą ir tyrumą. Kiek daug jie piktžodžiavo!
26. Tą dieną, kai jie tikrai supras tą tyrumą, jie sakys sau: "Mums būtų geriau, jei niekada nebūtume gimę". Jų sielose liepsnos ugnies ašaros. Tuomet Marija apgaubs juos savo malone, Dieviškoji Motina saugos juos savo apsiaustu, o Tėvas jiems atleis, su begaline meile sakydamas: "Budėkite ir melskitės, nes

aš jums atleidžiu, jumyse atleidžiu ir laiminu pasaulį". (171, 69 - 72)

Marijos pavyzdys moterims

27 Jūsų Mokytojo gyvenimas yra pavyzdys visiems žmonėms. Bet kadangi moteriai trūko pamokymų apie motinos užduotį, Marija buvo pasiųsta pas ją kaip dieviško švelnumo įsikūnijimas, pasirodžiusi kaip moteris tarp žmonių, kad ir jums duotų savo dieviško nuolankumo pavyzdį. (101, 58)

28 Palaimintos moterys, jūs taip pat priklausote mano apaštalavimui. Nėra jokio skirtumo tarp to žmogaus dvasios ir jūsų dvasios, net jei fiziškai esate skirtingi ir net jei kiekvieno iš jūsų užduotis yra skirtinga.

29 Priimkite Jėzų kaip savo dvasios šeimininką ir sekite paskui Jį Jo meilės nužymėtu keliu. Padarykite jo žodį savu ir priimkite jo kryžių.

30. Aš kalbu jūsų dvasiai tais pačiais žodžiais, kuriais kalbu žmonėms, nes jūs esate dvasiškai lygūs. Vis dėlto, jei jūsų moteriška širdis ieško pavyzdžio, kuriuo galėtų sekti, jei jums reikia tobulų pavyzdžių, kurie padėtų tobulėti gyvenime, prisiminkite Mariją, stebėkite ją per visą jos gyvenimą žemėje.

31 Tėvo valia buvo, kad Marijos nuolankų gyvenimą užrašytų mano mokiniai, kurie pažinojo ją per visą jos tarnystę ir tarėsi su ja.

32 Tas gyvenimas - kuklus tiems, kurie jį pažįsta, - spindėjo nuo pat gimimo iki pabaigos pasaulyje. Marija parašė daugybę puslapių meilės pamokymų, kuriuose jos dvasios nuolankumas, begalinis švelnumas, širdies tyrumas, meilė žmonijai, kurią ji išreiškė labiau tylėjimu nei žodžiais, nes žinojo, kad Tas, kuris turėjo kalbėti žmonėms, buvo Kristus.

33. Marijos dvasia buvo pati Motiniškoji Meilė, kylanti iš Tėvo, kad duotų žmonijai tobulą nuolankumo, klusnumo ir klusnumo pavyzdį. Jos ėjimas per pasaulį buvo šviesos takas, jos gyvenimas buvo paprastas, didingas ir tyras. Joje išsipildė pranašystės, skelbiančios, kad Mesijas gims iš mergelės.

34 Tik ji galėjo savo įsčiose išnešioti Dievo sėklą, tik ji buvo verta išlikti dvasine žmonijos Motina, kai įvykdys Jėzaus misiją.

35 Taigi, moterys, Marija yra jūsų tobulas pavyzdys. Bet atsigręžkite į Ją ir imkite Ją pavyzdžiu savo tyloje, nuolankumo darbuose, begaliniame savęs išsižadėjime iš meilės vargstantiems, tyliame skausme, užuojautoje, kuri viską atleidžia, ir meilėje, kuri yra užtarimas, paguoda ir saldi parama.

36. Mergelės, sutuoktinės, motinos, tėvų netekusios mergaitės ar našlės, vienišos moterys, jūs, kurių širdis persmelkta skausmo, - vadinkite Mariją savo mylinčia ir rūpestinga Motina, šaukitės jos savo mintyse, priimkite ją savo dvasioje ir jauskite ją savo širdyje. (225, 46 - 54)

Marija - žmonijos Užtarėja, Paguodėja ir Atpirkėja

37. Marija tyliai vaikščiojo po pasaulį, bet pripildė širdis ramybės, užtarė vargstančiuosius, meldėsi už visus ir galiausiai išliejo atleidimo ir užuojautos ašaras dėl žmonių neišmanymo ir nedorybių. Kodėl turėtumėte nesikreipti į Mariją, jei norite ateiti pas Viešpatį, nes per ją gavote Jėzų? Argi Motina ir Sūnus nebuvo susivieniję Gelbėtojo mirties valandą? Argi tą akimirką Sūnaus kraujas nebuvo susimaišęs su Motinos ašaromis? (8, 47)

38. Nuo kryžiaus pasauliui užrašiau gyvenimo ir dvasinės išminties knygą, knygą, kurią aiškins ir supras žmonės per amžius, amžius ir epochas. Todėl kryžiaus papėdėje skausmo drebinamai Marijai pasakiau: "Moterie, tai tavo Sūnus", rodydamas savo žvilgsniu į Joną, kuris tą akimirką įkūnijo žmogiškumą, bet žmogiškumą, perkeistą į gerą Kristaus mokinį, sudvasintą žmogiškumą.

39 Taip pat kreipiausi į Joną žodžiais: "Sūnau, šita yra tavo motina" - žodžiais, kuriuos dabar jums paaiškinsiu.

40. Marija įkūnijo tyrumą, klusnumą, tikėjimą, švelnumą ir nuolankumą. Kiekviena iš šių dorybių yra laiptų, kuriais aš nužengiau į pasaulį, kad tapčiau žmogumi tos šventos ir tyros moters įsčiose, pakopa.

41 kad švelnumas, tyrumas ir meilė yra dieviškosios įsčios, kuriose apvaisinama gyvybės sėkla.

42 kopėčios, kuriomis nusileidau pas jus, kad tapčiau žmogumi ir apsigyvenčiau su savo vaikais, yra tos pačios, kuriomis siūlau jums pakilti pas mane, iš žmonių virstant šviesos dvasiomis.

43. Marija yra kopėčios, Marija yra motinos įsčios. Atsigręžkite į ją ir sutiksite Mane. (320, 68 - 73)

44 Aš palikau tave, Marija, kryžiaus papėdėje, ant tos kalvos, kuri priėmė mano Kraują ir Motinos ašaras. Ten ji liko laukti savo vaikų, nes būtent ji nuims kryžių nuo jų pečių ir parodys jiems kelią į dangų. (94, 73)
45 Marijos žinia buvo paguodos, švelnaus rūpesčio, nuolankumo ir vilties žinia. Ji turėjo ateiti į žemę, kad atskleistų savo motinišką prigimtį ir paaukotų savo mergystės įsčias, kad jose "Žodis" taptų žmogumi.
46. Tačiau jos misija žemėje nesibaigė. Už šio pasaulio ribų buvo jos tikrieji namai, iš kurių ji gali skleisti užuojautos ir rūpesčio apsiaustą virš visų savo vaikų, iš kurių ji gali sekti pasiklydusiųjų žingsnius ir išlieti savo dangiškąją paguodą kenčiantiesiems.
47. Daug šimtmečių prieš tai, kai Marija turėjo ateiti į pasaulį, kad įvykdytų dieviškąją lemtį - moterimi tapusi žmogumi, - ją paskelbė Dievo pranašas. Per jį sužinojote, kad mergelė pradės ir pagimdys Sūnų, kuris bus pavadintas Emanueliu, tai reiškia: Dievas su mumis.
48 Marijoje, moteriai be dėmės, ant kurios nužengė dangiškosios Motinos meilės Dvasia, išsipildė pranašo paskelbtas dieviškasis pažadas.
49 Nuo to laiko pasaulis pažįsta Ją, žmonės ir tautos su meile taria Jos vardą ir savo skausme ilgisi Jos kaip motinos.
50 Jūs vadinate Ją Skausmų Motina, nes žinote, kad pasaulis įsmigo skausmo kalaviju į Jos širdį, ir iš jūsų vaizduotės neišnyksta tas liūdnas veidas ir begalinio sielvarto išraiška.
51 Šiandien noriu jums pasakyti, kad pašalintumėte iš savo širdžių tą amžiną skausmo vaizdinį ir mąstytumėte apie Mariją kaip apie malonią, besišypsančią ir mylinčią motiną, kuri dvasiškai dirba ir padeda visiems savo vaikams tobulėti Mokytojo nubrėžtu keliu.
52. Ar dabar suprantate, kad Marijos misija neapsiribojo vien motinyste žemėje? Jos apsireiškimas "Antrojoje eroje" taip pat nebuvo vienintelis, bet jai skirta nauja era, kurioje ji kalbės žmonėms iš dvasios į dvasią.
53 Mano mokinys Jonas, pranašas ir regėtojas, susižavėjęs išvydo saule apsisiautusią moterį, mergelę, spindinčią šviesa.
54 Ši moteris, ši mergelė yra Marija, kuri savo įsčiose priims ne naują Gelbėtoją, bet visą pasaulį žmonių, kurie maitinsis joje meile, tikėjimu ir nuolankumu, kad sektų dieviškomis Kristaus, viso tobulumo Mokytojo, pėdomis.
55. Pranašas matė tą moterį, kuri kentėjo taip, tarsi būtų gimdžiusi, tačiau tas skausmas buvo žmonių apvalymo, dvasių išrišimo skausmas. Kai skausmas baigsis, dvasioje pasidarys šviesu, ir džiaugsmas pripildys jūsų Visuotinės Motinos dvasią. (140, 44 - 52)

Dieviškoji Marijos prigimtis

56. Tavo dangiškosios Motinos apsiaustas nuo amžių teikė šešėlį pasauliui ir su meile saugo Mano vaikus, kurie taip pat yra Tavo. Marija, kaip dvasia, negimė šiame pasaulyje; jos motiniška esybė visada buvo mano dalis.
57. Ji yra mano tyrumo, mano šventumo sutuoktinė. Ji buvo mano duktė, kai tapo moterimi, ir mano motina, kai priėmė "Įsikūnijusį žodį". (141, 63 - 64)
58. Marija yra dieviška savo esme, jos dvasia yra viena su Tėvu ir Sūnumi. Kodėl ją reikia vertinti kaip žmogų, jei ji buvo išrinktoji duktė, nuo amžių pradžios paskelbta žmonijai kaip tyra būtybė, kurioje įsikūnys Dieviškasis Žodis?
59. Kodėl tad žmogus piktžodžiauja, abejoja mano galia ir be pagarbos tyrinėja mano darbus? Taip yra todėl, kad jis nėra pasinėręs į mano Dieviškuosius mokymus, nėra apgalvojęs, kas parašyta Šventajame Rašte, ir nėra paklusęs mano valiai.
60. Šiandien, Trečiojoje eroje, jis taip pat abejoja, kad Marija apsireiškia žmonėms. Bet Aš jums sakau, kad ji dalyvauja visuose Mano darbuose, nes įkūnija švelniausią meilę, gyvenančią Mano Dieviškojoje Dvasioje. (221, 4 - 6)
61. Marija yra Dvasia, taip susiliejusi su Dievybe, kad sudaro vieną iš jos aspektų, kurį atspindi trys apsireiškimo formos: Tėvas, Žodis ir Šventosios Dvasios šviesa. Šia prasme Marija yra ta Dievo Dvasia, kuri apreiškia ir įkūnija dieviškąją globą. (352, 76)
62 Kiek daug žmonių tikisi pasiekti aukščiausią dangų ir susitikti su Marija, kurią jie visada įsivaizduoja žmogiškuoju pavidalu kaip moterį, kokia ji buvo pasaulyje, įsikūnijusio Kristaus motina, ir kurią įsivaizduoja kaip karalienę soste, gražią ir galingą.
63. Bet Aš jums sakau, kad savo mintyse nebeturite suteikti formos Dieviškumui. Marija, jūsų dvasinė Motina, egzistuoja, bet ji neturi nei moters, nei jokio kito pavidalo. Ji yra

šventas ir mylintis švelnumas, kurio gailestingumas siekia begalybę. Ji viešpatauja širdyse, bet jos viešpatavimas yra nuolankumo, gailestingumo ir tyrumo. Tačiau ji neturi sosto, kaip įsivaizduoja vyrai.
64. Ji yra graži, bet tokio grožio, kokio negali įsivaizduoti net turėdamas gražiausią veidą. Jos grožis yra dangiškas, ir jūs niekada nesugebėsite suvokti, kas yra dangiška. (263, 30)

Visuotinė Marijos charizma
65. Marija, jūsų Visuotinė Motina, gyvena manyje ir savo mylimiems vaikams teikia švelniausias glamones. Ji buvo jūsų širdyse, kad paliktų jose savo ramybę ir paruoštų šventovę. Marija stebi pasaulį ir išskleidžia virš jo sparnus kaip lakštingala, kad apsaugotų jį nuo ašigalio iki ašigalio. (145,10)
66. Mano dieviškume gyvena užtarimo meilė; ji yra Marija. Kiek daug širdžių, kurios liko uždaros tikėjimui, per ją atsivėrė atgailai ir meilei! Jos motiniškoji esmė glūdi visoje kūrinijoje, ją jaučia visi, tačiau kai kurie tai neigia atviromis akimis. (110, 62)
67 Tie, kurie neigia Marijos dieviškąją motinystę, neigia vieną gražiausių apreiškimų, kuriuos Dievybė davė žmogui.
68 Tie, kurie pripažįsta Kristaus dieviškumą ir neigia Mariją, nežino, kad atsisako švelniausio ir gražiausio mano dieviškumo bruožo.
69. Kiek daug yra manančių, kad pažįsta Raštus, bet nieko nežino, nes nieko nesuprato. Ir kiek daug yra tokių, kurie, nors ir mano, kad atrado Kūrinijos kalbą, gyvena klystkeliais.
70. Motinos Dvasia su meile veikia visose būtybėse, visur galima įžvelgti jos atvaizdą. Jo dieviškoji motiniška meilė kaip palaiminta sėkla krito į visų kūrinių širdis, ir kiekviena gamtos karalystė yra gyvas jos liudijimas, o kiekvienos motinos širdis - altorius, pastatytas prieš tą didžiąją meilę. Marija buvo dieviškasis žiedas, o vaisius - Jėzus. (115,15-18)

21 skyrius - Dievo visagalybė, visur esantis Dievas ir Jo teisingumas

Dievo galia
1 Jei dabartinis žmogus, nepaisant viso jo mokslo, nesugeba pajungti gamtos stichijų savo valiai, kaip jis galėtų primesti savo galią dvasinėms jėgoms?
2 Kaip dangaus kūnai kosmose laikosi savo nekintamos tvarkos, o žmogus savo valia negali priversti jų pakeisti savo krypties ar likimo, taip ir dvasinės tvarkos niekas negali pakeisti.
3. Aš sukūriau dieną ir naktį, t. y. Aš esu šviesa, ir niekas kitas, išskyrus Mane, negali jos sulaikyti. Tas pats pasakytina ir apie dvasinius dalykus. (329, 31 - 33)
4 Jei tikite į Mane, galite pasitikėti, kad Mano galia yra be galo didesnė už žmonių nuodėmę, todėl žmogus ir jo gyvenimas turi pasikeisti, kai tik nuodėmė užleidžia vietą tiesos ir teisingumo šviesai.
5 Ar galite įsivaizduoti gyvenimą šiame pasaulyje, kai žmonės vykdys Dievo valią? (88, 59 - 60)
6. Man žmogaus atgaila, jo atsinaujinimas ir išgelbėjimas negali būti neįmanomi. Tuomet Aš nebūčiau visagalis, o žmogus būtų stipresnis už Mane. Ar manote, kad mano galia yra menkesnė už blogio galią žmonėse? Ar manote, kad tamsa žmoguje yra pranašesnė už dieviškąją šviesą? Niekada! Sakyk man savo širdį.
7 atminkite: mano užduotis, davusi jums būtį, yra vesti jus į tobulybę ir sujungti jus visus į vieną dvasinę šeimą; ir nepamirškite, kad mano valia vykdoma visų pirma.
8 Aš, Dieviškasis Sėjėjas, nepastebimai įterpiu savo meilės sėklą į kiekvieną dvasią. Aš vienas žinau, kada ši sėkla sudygs visoje žmonijoje, ir tik aš vienas galiu su begaline kantrybe laukti savo darbų vaisių. (272, 17 - 19)
9 Nenoriu jūsų žeminti savo didybe ir ja girtis, bet vis tiek jums ją rodau, kiek tai yra mano valia, kad pajustumėte didžiausią malonumą, turėdami savo Tėvu visagalį, išmintingą ir tobulą Dievą.
10. Džiaukitės mintimi, kad niekada nematysite Mano galybės pabaigos ir kad kuo labiau išsivystys jūsų dvasia, tuo geriau Mane atpažinsite. Kas galėtų nesutikti žinoti, kad niekada nepasieks savo Viešpaties didybės? Argi nesutikai žemėje būti jaunesnis nei tavo žemiškasis tėvas? Argi ne noriai suteikėte jam patirtį ir valdžią? Argi nesidžiaugėte matydami, kad turite už save stipresnį tėvą - išdidų, drąsų ir kupiną dorybių? (73, 41 - 42)

11 Ką reiškia žmonių galia prieš mano galią? Ką gali padaryti materialistiškai nusiteikusių žmonių pasipriešinimas begalinei dvasingumo galiai? Nieko!
12 Aš leidau žmogui pasiekti galios troškimo ribą ir arogancijos viršūnę, kad jis pats įsitikintų, jog laisvos valios dovana, kuria jį apdovanojo Tėvas, yra tiesa.
13 Bet tada, pasiekęs ribą, jis atvers akis šviesai ir meilei ir nusilenks mano akivaizdoje, nugalėtas vienintelės absoliučios galios ir vienintelės visuotinės išminties, kuri yra jūsų Dievas. (192, 53)

Dievo buvimas visuose sukurtuose daiktuose
14. Aš neturiu apibrėžtos ar ribotos vietos, kurioje gyvenu begalybėje, nes Mano buvimas yra visame, kas egzistuoja, tiek dieviškame, tiek dvasiniame, tiek materialiame. Iš Manęs negalite pasakyti, kuria kryptimi yra Mano karalystė, o jei pakelsite žvilgsnį į aukštybes ir jis bus nukreiptas į dangų, darykite tai tik simboliškai. Nes jūsų planeta nuolat sukasi ir su kiekvienu judesiu siūlo jums naujas dangaus dalis ir naujas aukštumas.
15 Visu tuo noriu jums pasakyti, kad tarp jūsų ir Manęs nėra jokio atstumo ir kad vienintelis dalykas, kuris jus skiria nuo Manęs, yra jūsų neteisėti darbai, kuriuos jūs statote tarp Mano tobulo Įstatymo ir savo dvasios.
16 Kuo didesnis jūsų tyrumas, kuo kilnesni jūsų darbai ir kuo pastovesnis jūsų tikėjimas, tuo artimesnis, intymesnis ir prieinamesnis jūsų maldai būsiu aš.
17. Taip pat kuo labiau nutolsite nuo to, kas gera, teisinga, leistina, ir atsiduosite tamsaus ir savanaudiško gyvenimo materializmui, tuo labiau turėsite jausti, kad Aš vis labiau tolstu nuo jūsų. Kuo labiau jūsų širdis tolsta nuo Mano Įstatymo vykdymo, tuo nejautresnė ji tampa Mano Dieviškajai Buveinei.
18 supraskite, kodėl šiuo metu Aš skelbiu savo Žodį tokia forma ir ruošiu jus dvasios dialogui su dvasia.
19 Kadangi mane laikėte be galo tolimu, nesupratote, kaip ateiti pas mane. Ieškojau jūsų, kad pajustumėte mano dieviškąjį buvimą ir įrodyčiau jums, jog tarp Tėvo ir Jo vaikų nėra jokio tarpo ar atstumo, kuris juos skirtų. (37, 27 -32)
20. Jei manote, kad Aš palikau savo sostą, kad jums apsireikščiau, klystate, nes tas sostas, kurį įsivaizduojate, neegzistuoja. Sostai skirti tuštybėms ir arogancijai.
21. Kadangi Mano Dvasia yra begalinė ir visagalė, Ji negyvena kurioje nors konkrečioje vietoje: Ji yra visur, visose vietose, dvasinėje ir materialioje. Kur yra tas sostas, kurį priskiriate Man?
22. Nustokite man suteikti materialų fizinį pavidalą soste, panašiame į žemiškąjį, išlaisvinkite Mane nuo žmogiškojo pavidalo, kurį visada man suteikiate, nustokite svajoti apie Dangų, kurio jūsų žmogiškasis protas nepajėgus suvokti. Kai nuo viso to išsilaisvinsite, bus taip, tarsi nutrauktumėte jus rišančias grandines, tarsi prieš jūsų žvilgsnį sugriūtų aukšta siena, tarsi pakiltų tirštas rūkas ir leistų jums kontempliuoti horizontą be ribų ir begalinį, spindintį dangaus skliautą, bet prieinamą jūsų dvasiai.
23 Vieni sako: "Dievas yra danguje", kiti: Dievas gyvena pomirtiniame pasaulyje. Bet jie nežino, ką sako, ir nesupranta, kuo tiki. Iš tiesų "gyvenu" danguje, bet ne toje vietoje, kurią įsivaizduojate: Aš gyvenu šviesos, galios, meilės, išminties, teisumo, palaimos ir tobulumo danguje. (130, 30, 35 - 36)
24 Mano visuotinis buvimas užpildo viską, nė vienoje visatos vietoje ar buveinėje nėra tuštumos, viskas persmelkta Manęs. (309, 3)
25. Aš tau sakiau, kad esu taip arti tavęs, kad žinau net slapčiausias tavo mintis, kad esu visur, kur tik tu esi, nes esu visur. Aš esu šviesa, kuri apšviečia jūsų protus per įkvėpimus arba šviesos kupinas idėjas.
26. Aš esu jumyse, nes aš esu Dvasia, kuri jus gaivina, sąžinė, kuri jus teisia. Aš esu jūsų pojūčiuose ir kūne, nes esu visoje kūrinijoje.
27 Vis labiau pajuskite Mane savyje ir visame, kas jus supa, kad, atėjus akimirkai palikti šį pasaulį, visiškai įžengtumėte į dvasinį gyvenimą ir jūsų dvasios netrikdytų jokie įspūdžiai, kuriuos gali palikti juslių pasaulis; ir dar vienu žingsniu priartėtumėte prie Manęs, kuris esu begalinio tyrumo šaltinis, iš kurio amžinai gersite. (180, 50 -52)
28. Ar žinote, kokia yra tos šviesos, kuri yra žodžiuose, ištartuose balsų nešėjų lūpomis, kilmė? Jos kilmė - gerumas, dieviškoji meilė, visuotinė šviesa, sklindanti iš Dievo. Tai spindulys arba kibirkštis tos šviesiosios Visumos, kuri suteikia jums gyvybę; tai dalis begalinės jėgos, kuri judina visus daiktus ir

kurios veikiama visi daiktai vibruoja, sujuda ir be perstojo sukasi ratu. Tai, ką jūs vadinate Dieviškuoju spinduliavimu, yra Dieviškosios Dvasios šviesa, kuri apšviečia ir atgaivina dvasines būtybes.
29 Šis spindesys daro įtaką ir dvasiai, ir kūnui, ir pasauliams, ir žmonėms, ir augalams, ir visoms kūrinijos būtybėms. Ji yra dvasinė dvasiai, materiali materijai, protinga protui, meilė širdžiai. Ji yra žinojimas, talentas, savimonė, instinktas, intuicija ir yra aukščiau už visų būtybių pojūčius pagal jų tvarką, prigimtį, rūšį ir išsivystymo laipsnį. Tačiau kilmė yra viena - Dievas, o esmė - meilė. Tad kas gali būti neįmanomo, kad Aš apšviesčiau šių būtybių protus, kad jos atsiųstų jums dvasinės šviesos žinią?
30. Augalai gauna gyvybės spinduliavimą, kurį jiems siunčia mano Dvasia, kad jie duotų vaisių. Žvaigždės gauna jėgų, kurias joms siunčia mano Dvasia, kad galėtų skrieti savo orbitomis. Žemė, kuri yra dabartinis gyvasis liudijimas, prieinamas visiems jūsų pojūčiams, be perstojo gauna gyvybės spinduliuotę, dėl kurios iš jos gelmių kyla tiek daug stebuklų. Tad kodėl žmogus, kurio esybėje kaip brangakmenis spindi Dvasios buvimas, kuriame įtvirtintas jo panašumas į Mane, negalėtų tiesiogiai iš Mano Dvasios į savo dvasią priimti Dieviškojo spindesio, kuris yra dvasinė sėkla, duosianti jam vaisių? (329, 42 - 44)
31 Nė vienas jūsų atodūsis neliks neišgirstas danguje, kiekviena malda ras savo atgarsį manyje, nė viena jūsų bėda ar gyvenimo krizė neliks nepastebėta mano tėviškos meilės. Viską žinau, girdžiu, matau ir visur dalyvauju.
32. Kadangi žmonės galvoja, kad dėl jų nuodėmių Aš nuo jų atsitraukiau, jie galiausiai pasijunta esą toli nuo Manęs. O žmogiškasis neišmanymas, kuris į jų lūpas atnešė tiek daug kartėlio! Žinokite, kad jei Aš pašalinčiau save iš bet kurio savo kūrinio, jis akimirksniu nustotų egzistuoti. Tačiau taip neatsitiko ir neatsitiks, nes, duodamas jums Dvasią, visus jus apdovanojau amžinuoju gyvenimu. (108, 44 - 45)

Likimo smūgiai

33 Nekeikite išbandymų, kurie vargina jus ir visą žmoniją, nesakykite, kad jie yra Dievo bausmė, rūstybė ar kerštas, nes tada piktžodžiaujate. Sakau jums, kad būtent šios kančios vis labiau artina žmoniją prie išgelbėjimo uosto.
34. Vadinkite juos teisingumu, atleidimu ar pamokymais, ir tai bus teisinga ir teisinga. Pyktis ir kerštas yra žmogiškos aistros, būdingos būtybėms, kurios dar toli nuo proto ramybės, harmonijos ir tobulumo. Mano meilei jums, kuri lemia visus mano darbus, jūs ne tik suteikiate vulgarų "bausmės" ar nepadorų "keršto" vardą.
35. Pagalvokite, kad jūs savo noru nuėjote į erškėčiuotus kelius arba į tamsias bedugnes ir kad neklausėte nei mano meilės kvietimo, nei savo sąžinės balso, todėl prireikė skausmo, kad ateičiau jums į pagalbą, kad jus pažadinčiau, sustabdyčiau, atvesčiau į protą ir priverčiau sugrįžti į tikrąjį kelią. (181, 6 - 8)
36. Aš jūsų nebaudžiu, bet esu teisingumas ir kaip toks duodu tai pajusti kiekvienam, kuris laužo mano įsakymus. Juk Amžinasis paskelbė jums savo įstatymą, kurio niekas negali pakeisti.
37. Pažiūrėkite, kaip žmogus liūdi sunkiu išbandymu, kai krinta į neišmatuojamai gilią bedugnę, kai mato, kaip žmona verkia netekusi mylimų žmonių, kaip vaikai netenka pragyvenimo, o namai grimzta į vargą ir niūrumą. Jis baisisi savo nelaime, jis nusimena, bet užuot meldęsis ir atgailavęs dėl savo nuodėmių, jis maištauja prieš Mane, sakydamas: "Kaip gali būti, kad Dievas mane taip baudžia?", nors iš tiesų Dieviškoji Dvasia taip pat lieja ašaras dėl savo vaikų skausmo, ir Jo ašaros yra meilės, atleidimo ir gyvybės kraujas.
38. Iš tiesų sakau jums: Dėl žmonijos pasiekto išsivystymo jos padėties pagerėjimas šiuo metu priklauso ne tik nuo Mano gailestingumo. Ji yra savo pačios auka, bet ne mano bausmės auka. Juk mano įstatymas ir mano šviesa šviečia kiekvienoje sąžinėje.
39. Mano teisingumas nusileidžia, kad išrautų kiekvieną piktžolę su šaknimis, ir net gamtos jėgos pasirodo kaip šio teisingumo vykdytojos. Tada atrodo, kad viskas susivienija tam, kad išnaikintų žmogų, nors turėtų tarnauti jo apsivalymui. Tačiau kai kurie dėl to yra suklaidinti ir sako: "Jei mums tenka kęsti tokį didelį skausmą, kodėl apskritai ateiname į šį pasaulį?" Nesusimąstydami, kad skausmas ir nuodėmė kyla ne iš Manęs.

40. Žmogus atsakingas už tai, kad nežino, kas yra teisingumas ir kas yra atpirkimas. Todėl iš pradžių jis sukilo, o paskui piktžodžiavo. Tik tas, kuris ištyrė mano mokymą ir laikosi mano įstatymo, nebegali kaltinti savo tėvo. (242, 19 - 21)
Iš kito panašaus Kristaus žodžio aišku, kad "pelenais" vadinami ne žmonės, bet jų blogi ir ydingi impulsai bei polinkiai.

Dievo teisingumas
41 Jūs esate kaip krūmai, kurių šakos kartais būna tokios bevaisės ir ligotos, kad jas reikia skausmingai genėti, norint pašalinti ligotas dalis, kad galėtumėte atsigauti.
42 Kai mano meilės teisumas pašalina nuo žmogaus medžio ligotas šakas, kurios kenkia jo širdžiai, jis pakyla.
43 Kai žmogui reikia nupjauti kūno galūnę, jis atsidūsta, dreba ir tampa bailus, nors žino, kad tai daroma siekiant pašalinti tai, kas serga, kas mirę, ir kelia grėsmę tam, kas dar gali gyventi.
44 Netgi rožės, kai jos genimos, išlieja savo gyvybės kraują tarsi skausmo ašaras, bet paskui apsipila gražiausiais žiedais.
45 Mano Meilė be galo aukštesniu būdu pažaboja blogį Mano vaikų širdyse, kartais paaukodama save.
46. Kai žmonės Mane nukryžiavo, Aš uždengiau savo katorgininkus savo gerumu bei atleidimu ir suteikiau jiems gyvybę. Savo žodžiais ir tyla pripildžiau juos šviesos, gyniau ir gelbėjau. Taigi Aš pažaboju blogį, atbaidau jį savo meile, ginu ir gelbėju piktadarį. Tie atleidimai buvo, yra ir bus amžinas išgelbėjimo šaltinis. (248, 5)
47. Negaliu jums skirti bausmės, sunkesnės už jūsų nusikaltimų svorį. Todėl sakau jums, kad neturite ko bijoti iš manęs, tik patys iš savęs.
48. Aš vienas žinau jūsų nusikaltimų sunkumą, didybę ir svarbą. Žmonėms nuolat daro įspūdį išvaizda, nes jie nesugeba įsigilinti į artimo širdį. Kita vertus, aš žvelgiu į širdis ir galiu jums pasakyti, kad pas Mane ateidavo žmonių, kaltinamų sunkiais nusikaltimais ir kupinų gailesčio dėl to, kad Mane įžeidė, bet Aš rasdavau juos tyrus. Priešingai, kiti ateidavo ir sakydavo Man, kad niekam nėra padarę nieko blogo, bet Aš žinojau, kad jie meluoja. Nors jų rankos nebuvo suteptos artimo krauju, jų aukų, kurioms jie įsakė atimti gyvybę, kraujas tekėjo ant jų dvasių. Jie yra tie, kurie meta akmenį, slėpdami savo ranką. Kai savo skelbime ištardavau žodžius "bailys", "melagis" ar "išdavikas", visa jų esybė sudrebėdavo, ir dažnai jie pasitraukdavo nuo mano mokymo, nes pajusdavo į juos nukreiptą žvilgsnį. (159, 42 - 43)
49. Jei dieviškajame teisingume nebūtų didžiausios Tėvo meilės, jei jo teisingumas neturėtų tokios kilmės, ši žmonija nebeegzistuotų, jos nuodėmės ir nesibaigiantys nusižengimai išsekintų dieviškąją kantrybę; tačiau taip neatsitiko. Žmonija tebegyvena, dvasios tebėra įsikūnijusios, ir kiekviename žingsnyje, kiekviename žmogaus darbe reiškiasi mano teisingumas, kuris yra meilė ir begalinis gailestingumas. (258, 3)
50 supraskite Mano Žodį, kad nebūtumėte suklaidinti, kaip daugelis, dėl Mano dieviškojo teisingumo veiksmų, kai Aš griežtai baudžiu tuos, kurie padarė tik nedidelį nusižengimą, ir tariamai atleidžiu tiems, kurie padarė sunkų nusižengimą.
51. Mokytojas jums sako: Jei bausiu jėga tą, kuris iš pažiūros padarė tik nedidelį nusižengimą, tai todėl, kad žinau dvasinių būtybių silpnumą, ir jei jos nukrypsta nuo Įstatymo vykdymo kelio, tai gali būti pirmas žingsnis, vedantis jas į pražūtį. Bet kai priekaištauju kitiems dėl sunkaus nusižengimo, tai darau todėl, kad žinau, jog didelis nusižengimas yra priežastis tokiai pat didelei dvasios atgailai.
52 Nespręskite, nesmerkite, net mintyse nenorėkite, kad mano teisingumas užgriūtų tuos, kurie lieja kraują tautose. Tik pagalvokite, kad jie, kaip ir jūs, taip pat yra Mano vaikai, Mano kūriniai, ir jie turės atpirkti savo didžiuosius nusikaltimus didelėmis atgailomis. Iš tiesų sakau jums, kad tie, į kuriuos rodote pirštais kaip į tuos, kurie negailestingai sugriovė taiką ir įstūmė jus į chaosą, ateinančiais laikais taps didžiaisiais taikdariais, didžiaisiais žmonijos geradariais.
53 Milijonų aukų kraujas šaukiasi mano dieviškojo teisingumo, bet už žmogiškosios jurisdikcijos ribų tai bus mano teisingumas, kuris pasieks kiekvieną protą, kiekvieną širdį.
54. Žmonių jurisprudencija neatleidžia, neatperka, nemyli. Mano myli, atleidžia, atperka, atgaivina, pakylėja ir apšviečia; ir būtent tuos, kurie sukėlė tiek daug skausmo

žmonijai, Aš atpirksiu ir išgelbėsiu, priversdamas juos išgyventi didjjį sutaikinimą, kuris bus tiglis, kuriame jie bus apvalyti ir visiškai pažadinti savo sąžinės balso, kad galėtų įžvelgti giliausią savo darbų esmę. Priversiu juos eiti tuo pačiu keliu, kuriuo jie privertė eiti savo aukas, savo tautas. Tačiau galiausiai jie pasieks dvasinį tyrumą, kad galėtų grįžti į žemę, atstatyti viską, kas buvo sugriauta, atkurti viską, kas buvo sugriauta. (309, 16 -18)
55 Žinokite, kad jūsų Tėvas jus teisia ne tada, kai jus ištinka mirtis, bet kad šis teismas prasideda, kai tik suvokiate savo darbus ir jaučiate sąžinės raginimą.
56 Mano teismas visada yra prieš jus. Kiekviename žingsnyje - tiek žmogiškame, tiek dvasiniame gyvenime - esate pavaldūs mano teismui, tačiau čia, pasaulyje, kūno kiaute, dvasia tampa nejautri ir kurčia sąžinės šauksmams.
57 Teisiu jus, kad padėčiau jums atverti akis į šviesą, išlaisvinčiau jus iš nuodėmės ir išvaduočiau iš skausmo.
58 Savo sprendime aš niekada neskaičiuoju įžeidimų, kuriuos man galėjai padaryti, nes mano sprendime niekada neatsiranda apmaudo, keršto ir net bausmės.
59. Kai skausmas įsiveržia į tavo širdį ir smogia tau į jautriausią vietą, tai daroma tam, kad tau parodyčiau kokią nors klaidą, kurią darai, kad suprastum mano mokymą ir duočiau tau naują išmintingą pamoką. Kiekvieno iš šių išbandymų dugne visada yra mano meilė.
60. Vienais atvejais Aš leidau jums suprasti teismo proceso priežastį, kitais atvejais jūs negalite rasti to Mano teisingumo įspėjimo prasmės, ir taip yra todėl, kad Tėvo veikloje ir jūsų dvasios gyvenime yra gilių paslapčių, kurių žmogaus protas nepajėgus išnarplioti. (23, 13 - 17)
61. Dar toli tas laikas, kai jums buvo pasakyta: "Su uolektimi, kuria matuojate, bus matuojama". Kaip dažnai šis įstatymas buvo naudojamas kerštui čia, žemėje, ir bet kokiam meilės jausmui nustumti į šalį!
62 dabar sakau jums, kad paėmiau į rankas šią teisingumo ląstelę ir matuosiu jus ja pagal tai, kaip jūs matuojate, nors paaiškinimui turiu pridurti, kad kiekviename mano nuosprendyje dalyvaus Tėvas, kuris jus labai myli, ir Gelbėtojas, atėjęs jūsų išgelbėti
63. Tai žmogus savo darbais priima nuosprendį, kartais baisų nuosprendį, ir tai jūsų Viešpats suteikia jums pagalbą, kad rastumėte būdą, kuriuo galėtumėte pakelti savo atgailą.
64 Iš tiesų sakau jums: jei norite išvengti pernelyg skausmingo atsiteisimo, laiku atgailaukite ir nuoširdžiai atnaujindami savo gyvenimą meilės ir gailestingumo darbais savo broliams suteikite jam naują kryptį.
65. Supraskite, kad Aš esu gelbstintys vartai - vartai, kurie niekada nebus uždaryti visiems, kurie ieško Manęs su tikru tikėjimu. (23, 19 - 23)
66. Dabar matote, kad dieviškąjį teisingumą sudaro meilė, o ne bausmė, kaip jūsų. Kas būtų su jumis, jei pritaikyčiau jūsų pačių įstatymus, kad jus teistų prieš Mane, prieš kurį negalioja nei išorė, nei melagingi argumentai?
67. Jei teisčiau jus pagal jūsų nedorybes ir taikyčiau jūsų siaubingai griežtus įstatymus, kas jums nutiktų? Tuomet teisingai prašytumėte Manęs parodyti gailestingumą.
68. Bet tau nereikia bijoti, nes mano meilė niekada neišsenka, nesikeičia ir nepraeina. Kita vertus, jūs tikrai praeisite, mirsite ir vėl gimsite, išeisite ir vėl sugrįšite, ir taip keliausite savo piligrimyste, kol ateis diena, kai pažinsite savo Tėvą ir paklusite Jo dieviškajam įstatymui. (17, 53)

22 skyrius - Dievo meilė, rūpestis ir malonė

Dangiškojo Tėvo meilė
1 Nesistebėkite, kad, nepaisant jūsų nuodėmių, mano meilė jus visur lydi. Jūs visi esate mano vaikai. Šiame pasaulyje jūs turėjote Dieviškosios meilės atvaizdą savo tėvų meilėje. Galite nusigręžti nuo jų, nepripažinti jų valdžios, nevykdyti jų įsakymų ir neklausyti jų patarimų; savo blogais veiksmais galite padaryti žaizdą jų širdyse, galite priversti jų akis išsausėti nuo ilgo verksmo, ant jų skruostų atsirasti baltų plaukų, o veidus paženklinti kančios pėdsakais, tačiau jie niekada nenustos jūsų mylėti ir turės jums tik palaiminimą ir atleidimą.
2 Bet jei tie tėvai, kuriuos turėjote žemėje ir kurie nėra tobuli, jums davė tokius puikius tyros ir didingos meilės įrodymus, kodėl

stebitės, kad Tas, kuris sukūrė šias širdis ir davė joms užduotį būti tėvais, myli jus tobula meile? - Meilė yra aukščiausia tiesa. Dėl tiesos tapau žmogumi ir dėl tiesos miriau kaip žmogus. (52, 27)
3 Mano meilė neturi jūsų stebinti, bet ir neabejokite ja, kai patirsite, kad pasaulyje dažnai ištuštinate labai karčią taurę.
4. Žmogus gali nusileisti žemai, būti pripildytas tamsos arba delsti grįžti pas Mane. Tačiau visiems ateis laikas, kai jie pajus Mane savo esybėje, nebejaus Manęs tolimo, nebegalės laikyti Manęs svetimu ar neigti Mano buvimo, Mano meilės ir Mano teisingumo. (52, 30)
5. Nenoriu matyti jūsų kaip kaltinamųjų prieš Mane, visada noriu jus laikyti savo vaikais, kuriems Mano tėviška meilė visada pasirengusi padėti. Aš sukūriau jus savo Dvasios šlovei ir tam, kad būtumėte laimingi manyje. (127, 41)
6. Išmokite Mane mylėti, supraskite, kaip Mano meilė jus visur lydi, nepaisant jūsų nusižengimų ir nuodėmių, ir jūs negalite išvengti ar išvengti jos įtakos. Pripažinkite, kad kuo sunkesni jūsų nusižengimai, tuo didesnis Mano gailestingumas jums.
7 Žmonių nedorybė nori atstumti mano meilę, bet negali jai pasipriešinti, nes meilė yra visuotinė jėga, dieviškoji jėga, kuri viską kuria ir viską judina.
8 viso to, ką jums sakau, įrodymas yra tas, kurį jums daviau, kai apsireiškiau tarp jūsų šiais laikais, kai žmonija buvo paskendusi savo nuodėmės bedugnėje. Mano meilė negali jausti pasibjaurėjimo žmogaus nuodėme, bet gali jausti gailestį.
9 Pažinkite Mane, ateikite pas Mane, kad nuplautumėte savo dėmes krištoliniame Mano Gailestingumo šaltinyje. Prašykite, prašykite, ir jums bus duota. (297, 59 - 62)
10 Akimirkomis žmonės tiki, kad yra tokie neverti Manęs, kad nesupranta, jog galiu juos taip mylėti. Susitaikę su tuo, kad gyvena toli nuo Tėvo, jie kuria gyvenimą pagal savo idėjas, kuria savo įstatymus ir steigia religines bendruomenes. Todėl jie labai nustemba, kai pamato mane ateinantį. Tada jie klausia: "Ar tikrai mūsų Tėvas mus taip myli, kad ieško tokio būdo, kaip mums pranešti apie save?"
11. Žmonės, galiu jums tik pasakyti, kad neleisiu pražūti tam, kas mano, o jūs esate mano. Mylėjau tave dar prieš tau atsirandant ir mylėsiu tave amžinai. (112, 14 - 15)

Dievo globa ir pagalba

12. Mokiniai, Aš jums daviau visus mokymus, kurių reikia dvasiai vystytis.
13 Palaiminti, kurie pažįsta tiesą, nes jie greitai ras kelią. Kiti visada atmeta Dievo mokymą, nes jiems jų darbai atrodo pranašesni už mano.
14 Aš jus visus myliu. Aš esu ganytojas, kuris šaukia savo avis, jas renka, skaičiuoja ir kasdien nori, kad jų būtų daugiau, jas maitina ir glosto, jomis rūpinasi ir džiaugiasi, kai mato, kad jų daug, nors kartais verkia, kai mato, kad ne visos paklūsta.
15 Tokios yra jūsų širdys: daug jūsų ateina pas mane, bet nedaug yra tų, kurie tikrai seka manimi. (266,23 - 26)
16. Imkite savo kryžių ir nuolankiai sekite paskui mane. Pasitikėkite, kad kol kalbėsite kam nors apie paguodą, ramybę širdžiai ar šviesą dvasiai, Aš pasirūpinsiu viskuo, kas susiję su jūsų materialiuoju gyvenimu, ir nieko neapleisiu.
17 Tikiu, kad kai kalbu su jūsų dvasia, žvelgiu ir į jūsų širdį, kad joje atrasčiau jos rūpesčius, poreikius ir troškimus. (89, 6 - 7)
18. Nėra rasių ar genčių, kad ir kokios neišprususios jums atrodytų, net tų, kurių nepažįstate, nes jos gyvena neprieinamuose miškuose, kurios nebūtų patyrusios mano meilės apraiškų. Pavojaus akimirką jie išgirsdavo dangiškuosius balsus, kurie juos saugojo, globojo ir patarė.
19 Tu niekada negyvenai apleistas. Nuo pat pradžių, kai atgimėte, jus saugojo mano meilės skydas.
20 Jūs, žmonės, tėvai, švelniai mylintys savo vaikus, ar galėtumėte juos palikti likimo valiai, kai jie dar tik gimsta šiame gyvenime, kai jiems labiausiai reikia jūsų rūpesčio, atsidavimo ir meilės?
21 Aš mačiau, kaip tu rūpiniesi savo vaikais net tada, kai jie jau buvo suaugę; tu su didžiausia meile rūpiniesi net tais, kurie nusikalto ir tave įskaudino.
22 Bet jei taip reaguosite į savo vaikų poreikius, kokia bus jūsų dangiškojo Tėvo, kuris jus mylėjo dar prieš jums atsirandant, meilė?

23. Visada ateidavau jums į pagalbą; ir šiuo metu, kai susitinku su jumis labiau dvasiškai tobulėjančiais, mokiau jus, kaip kovoti, kad panaikinčiau nedoras jėgas, ir kaip padidinti gėrio vibracijas. (345, 39 - 42)
24. Dabar pradedate naują savo gyvenimo etapą; kelias jau nutiestas. Imk savo kryžių ir sek paskui mane. Nesakau, kad šiame kelyje nebūna išbandymų, bet kai įveiksite sunkų kelio ruožą ar ištuštinsite kančios taurę, išgirsite balsą, kuris jus padrąsins ir patars, mano meilė bus su jumis, padės jums ir pakels jus, ir jūs pajusite švelnų mano gydomojo balzamo glostymą. (280, 34)
25 kai matau, kad leidžiatės nugalimi skausmo ir, užuot iš jo išmokę kiekviename išbandyme slypinčių pamokų, pasitenkinate verkdami, keikdamiesi ar tiesiog laukdami mirties, kaip savo kančių pabaigos, artėju prie jūsų, kad su meile kreipčiausi į jūsų širdį, suteikdamas jai paguodos ir vilties, stiprindamas ją nugalėti save, savo silpnumą ir tikėjimo stoką, kad ji galėtų nugalėti savo išbandymus; nes šiame triumfe yra ramybė, šviesa ir dvasinė laimė, kuri yra tikroji laimė. (181, 10)
26 Kadangi Aš esu net mažiausiuose gamtos kūriniuose, kaip turėčiau jūsų išsižadėti ir atsiskirti nuo jūsų vien dėl to, kad turite netobulumų, nes būtent tada jums labiausiai reikia Manęs?
27. Aš esu Gyvenimas ir esu visame kame, todėl niekas negali mirti. Giliai pagalvokite, kad jūsų nevaržytų tai, kaip save išreiškiate. Nutildykite savo pojūčius ir atraskite Mane Žodžio šerdyje. (158, 43 - 44)
28 Įeikite į savo vidų ir ten rasite šventyklą, Sandoros skrynią. Atrasite šaltinį, malonių ir palaiminimų šaltinį.
29. Nėra jokios bejėgės dvasios, niekas nėra išsigimęs. Dėl mano dieviškojo gailestingumo visoje visatoje nėra nė vieno, kuris galėtų vadintis vargšu, tėvo atstumtu, nė vieno, kuris galėtų vadintis ištremtu iš Viešpaties žemių.
30 Tie, kurie jaučiasi atstumti, taip elgiasi todėl, kad neatrado savyje malonės dovanų, arba todėl, kad tiesiog pasimetė nuodėmėje, arba todėl, kad yra apakę, arba todėl, kad jaučiasi neverti.
31 Jūs visada turite atrasti savyje šias malonės dovanas; tada patirsite, kad jums niekada nepritrūks mano buvimo, kad jumyse visada bus "duonos", "gydomojo balzamo", "ginklų", "raktų" ir visko, ko jums reikia, nes jūs esate mano karalystės ir mano šlovės paveldėtojai. (345, 87)
32 Tarp Tėvo ir vaikų yra ryšys, kuris niekada nenutrūksta, ir šis ryšys yra Dieviškosios Dvasios ir jūsų visų pokalbio priežastis. (262, 35)
33 Žmonijai reikia mano meilės, mano žodžio, kuris turi pasiekti jų širdžių gelmes. Mokytojas nenuilstamai kovoja už tai, kad jūsų dvasios kasdien taptų vis labiau nušvitusios, kad išsivadavusios iš neišmanymo jos galėtų pakilti į aukštesnes sritis.
34. Mano Karalystės vartai yra atviri, ir Tėvo "Žodis" ateina pas jus su begaline meile, kad vėl parodytų jums kelią.
35. Aš vėl atėjau pas žmoniją, bet ji Manęs nepajuto, nes pasirodžiau dvasiškai, o jos materializmas yra didelis. Kadangi jūsų dvasia kilo iš Mano Dieviškosios Dvasios, kodėl žmonės Manęs nejautė? Nes jie susiejo savo dvasią su materializmu, žemosiomis aistromis.
36 Bet štai Dievo Avinėlis, kuris ateina pas jus kaip šviesa, kad jus apšviestų ir atneštų jums tiesą. (340, 13 - 15)

Aukščiausiojo nuolankumas

37. Supraskite, kad mano žodis neužpildo jūsų protų tuščiomis filosofijomis, jis yra gyvenimo esmė. Aš nesu turtuolis, kuris jums siūlo žemiškus turtus. Aš esu Vienintelis Dievas, kuris žada jums tikrojo gyvenimo karalystę. Aš esu nuolankus Dievas, kuris artėja prie savo vaikų be pasigėrėjimo, kad juos pakeltų į atpirkimo kelią savo glostymu ir stebuklingu žodžiu. (85, 55)
38 Būkite mano tarnai, ir niekada nebūsite manęs pažeminti.
39. Štai aš atėjau ne kaip karalius ir nenešioju skeptro ar karūnos. Aš esu tarp jūsų kaip nuolankumo pavyzdys ir dar daugiau - kaip jūsų tarnas.
40 Prašykite Manęs, ir Aš jums duosiu; įsakykite Man, ir Aš paklusiu, kad dar kartą įrodyčiau jums savo meilę ir nuolankumą. Aš tik prašau, kad pažintumėte Mane ir vykdytumėte Mano valią, o jei vykdydami savo pareigas susidursite su kliūtimis, melskitės ir įveikite jas Mano vardu, ir jūsų nuopelnai bus didesni. (111, 46)
41. Su jumis kalba Tėvas - tas, kuris neturi prieš ką nusilenkti maldoje. Bet iš tiesų sakau

jums: jei kas nors būtų aukščiau už mane, nusilenkčiau jam, nes mano dvasioje gyvena nuolankumas.
42 Pagalvokite, kaip jūs, nors esate Mano mažutėliai, verčiate Mane nusileisti žemyn, kad kalbėčiau su jumis, klausyčiau jūsų ir guosčiau jus, užuot stengęsi pakilti pas Mane. (125, 19)
43. Patirkite savo širdyse malonumą jausdamiesi mylimi savo Tėvo, kuris niekada nežemino jūsų savo didybe, bet atskleidė ją savo tobulu nuolankumu, kad padarytų jus didingus ir leistų džiaugtis tikruoju gyvenimu Jo Karalystėje, kuri neturi nei pradžios, nei pabaigos. (101, 63)

Dievo užuojauta ir gailestinga kančia
44. Jei manote, kad Jėzus dėl to, jog buvo Dievo Sūnus, nejautė skausmo, klystate. Jei manote, kad man nieko neskauda, nes šiandien ateinu Dvasioje, taip pat klystate. Jei manote, kad dėl to, jog žinau, kad galiausiai visi būsite su manimi, šiandien nekentėsiu, taip pat nesate teisūs. Iš tiesų sakau jums: nėra jautresnės būtybės už Dieviškąją Dvasią.
45 Klausiu jūsų: Kas visoms būtybėms suteikė jausmus? Ką gero galite padaryti, kas neteikia Man džiaugsmo? Ir kokį blogį galite padaryti, kuris nebūtų panašus į žaizdą Mano jautrumui? Štai kodėl jums sakau, kad žmonija mane iš naujo nukryžiavo. Kada būsiu nuimtas nuo kryžiaus ir išlaisvintas nuo erškėčių vainiko? (69,34)
46. Jei kai kurie pakyla kaip Mano priešai, Aš nežiūriu į juos kaip į tokius, bet tik kaip į stokojančius. Į tuos, kurie laiko save mokslininkais ir neigia Mano buvimą, žiūriu su gailesčiu. Tuos, kurie bando sunaikinti mane žmonių širdyse, laikau neišmanėliais, nes jie mano, kad turi galią ir ginklus sunaikinti Tą, kuris yra gyvybės Autorius. (73, 33)
47 Aš rodau save jums kaip mylintis Tėvas, kaip nuolankus Mokytojas, niekada neabejingas jūsų kančioms ir visada atlaidus bei gailestingas jūsų netobulybėms, nes jūs visada būsite vaikai mano akyse.
48. Turiu jus teisti, kai matau, kaip vaikai, sukurti su tokia didele meile ir skirti amžinajam gyvenimui, atkakliai siekia mirties žemėje, nesirūpindami dvasiniu gyvenimu ir netrokšdami pažinti tobulumo, kurį jiems teikia ši egzistencija. (125, 59 - 60)
49. Kadangi esu jūsų Tėvas, būtinai turiu užjausti tai, ką jaučia vaikai. Tik taip suprasite, kad nors kiekvienas iš jūsų kenčia ir jaučia savo skausmą, Dieviškoji Dvasia kenčia visų savo vaikų skausmą.
50. Kaip šios tiesos įrodymą atėjau į pasaulį tapti žmogumi ir nešti kryžių, kuris simbolizavo visą pasaulio skausmą ir nuodėmę. Bet jei būdamas žmogus ant savo pečių nešiau jūsų netobulumo naštą ir jaučiau visą jūsų skausmą, argi būdamas Dievas galėčiau pasirodyti nejautrus savo vaikų vargams? (219, 11 - 12)

Atleidimas; Dievo malonė ir gailestingumas
51. Aš vienintelis žinau visų likimą, vienintelis žinau kelią, kurį jau nuėjote, ir kelią, kurį dar turėsite nueiti. Tai aš suprantu jūsų kančias ir džiaugsmus. Žinau, kiek daug klajojote ieškodami tiesos ir teisingumo. Mano gailestingumas priima skausmingą šauksmą to, kuris viduje prašo manęs atleidimo už savo nusikaltimus.
52 ir kaip Tėvas išpildau kiekvieną karštą prašymą, surenku jūsų ašaras, išgydau jūsų negalias, duodu jums pajusti, kad jums atleista ir atleista nuo jūsų dėmių, kad galėtumėte pradėti naują gyvenimą; aš esu tas, kuris leis jums pajusti, kad jums atleista ir atleista nuo jūsų dėmių.
53. Be to, Aš vienintelis galiu jums atleisti už įžeidimus, kuriuos man padarėte jūs, mano vaikai. (245, 39 - 41)
54 Šiuo metu mano žodis jus iš naujo apšviečia. Aš gausiai išliesiu savo malonę, kad būtumėte tyri ir pasirengę. Bet jei vėl įklimpstate į nuodėmę, supraskite, žmonės, kad ne Aš jus pašalinu iš savo glėbio, bet jūs patys save pašalinate nuo Manęs, nors tai nėra Mano valia. Tačiau Mano atleidimas ir Mano meilė yra tarsi atviri vartai, pro kuriuos gali ateiti kiekvienas, norintis sugrįžti pas Mane atgailaudamas. (283, 69)
55. Meilėje, su kuria jums atleidžiu ir jus taisau, aš atskleidžiu save. Kai gyvenote pagal savo valią, nuolat smurtaudami prieš Tėvą, Aš nenutraukiau šios nuodėmingos egzistencijos gijos, neatėmiau iš jūsų nei oro, nei duonos, nepalikdavau jūsų kankinamų ir neignoruodavau jūsų skundų. Gamta ir toliau jus supo savo vaisingumu, šviesa ir palaiminimais. Taip Aš apsireiškiu žmonėms ir

atskleidžiu jiems save. Niekas žemėje negali tavęs mylėti tokia meile ir niekas negali tau atleisti taip, kaip aš.
56. Tavo dvasia - tai sėkla, kurią nuo amžių puoselėju ir tobulinu, kol ji subrandina gražiausius žiedus ir tobuliausius vaisius. Kaip galėjau leisti tau mirti ar palikti tave audrų smurtui? Kaip galėčiau palikti jus kelyje, kai esu vienintelis, kuris žino visų kūrinių likimą? (242, 31 - 33)
57. Jūs, kurie nuklydote: Aš esu pasirengęs jus priimti ir suteikti jums savo jėgų bei šviesos, kai manęs šauksitės. Nesvarbu, ar ant jūsų sielos ir dvasios yra didžiųjų nusidėjėlių žymės. Padarysiu, kad laimintumėte tuos, kurie jus įžeidė, ir laimintumėte Dievą, nes Jis manė, kad tas stebuklas jumyse yra įmanomas. Tada pradėsite jausti Kristaus meilę savo širdyje.
58 Kai kurie, išgirdę šiuos žodžius, pagalvos: "Kaip gali būti, kad dideli nusidėjėliai gali gauti šią malonę taip pat kaip ir teisieji, kurie ją turi dėl savo nuopelnų?
59. O vyrai, vyrai, kurie nematote toliau nei jūsų akys! Visada suteikdavau jums savo malonę iš malonės, dar prieš jums jos nusipelnant.
60 Atsakau į tyrą mintį, taip pat į liūdną skundą to, kuris į mane kreipiasi susitepęs, kai dėl meilės savo bičiuliams stokos jam išsprūsta net mažiausia nuolankumo ar pažinimo kibirkštėlė.
61. Aš esu silpnųjų, kurie lieja ašaras dėl savo didelio nepajėgumo ir neišmanymo, gynėjas. Aš esu dieviškoji Viltis, kuri kviečia ir guodžia tuos, kurie verkia; aš esu gerasis Jėzus, kuris švelniai glosto tuos, kurie dejuoja dėl savo skausmo ir atgailos.
62. Aš esu jūsų Gelbėtojas, jūsų Atpirkėjas; Aš esu žmogui suprantama Tiesa. (248, 18 - 21)

23 skyrius - Dievo įkvėpimai ir apreiškimai

Dieviški įkvėpimai
1 Mokiniai: Kai jums ateina mano žodis ir jūs jo nesuprantate, abejojate juo. Bet aš jums sakau: Jei kankina neaiškumas, pasitraukite į laukų vienatvę ir ten, gamtos apsuptyje, kur liudininkais yra tik atviri laukai, kalnai ir dangaus skliautas, dar kartą paklauskite savo Mokytojo. Gilinkitės į Jo žodį, ir greitai jus pasieks Jo meilės kupinas atsakymas. Tada pasijusite pakylėti, įkvėpti, pripildyti nežinomos dvasinės palaimos.
2 Taip jūs nebebūsite menko tikėjimo žmonės, nes žinote, kad kiekviename Dievo žodyje yra tiesos, bet kad ji taptų prieinama, reikia į ją įžengti su atsidavimu ir tyru protu, nes ji yra šventovė.
3 Kai tik būsite pasiruošę ir norėsite ką nors sužinoti, jūsų šviesos troškimas pritrauks dieviškąją šviesą. Kiek kartų jums sakiau: "Eikite į kalnų vienatvę ir ten pasakokite man apie savo rūpesčius, kančias ir poreikius.
4 Jėzus savo pavyzdžiu jus mokė šių pamokų Antrojoje eroje. Prisiminkite Mano pavyzdį, kai prieš pradėdamas savo pamokslavimo tarnystę pasitraukiau į dykumą melstis. Prisiminkite, kad paskutinėmis savo buvimo tarp žmonių dienomis, dar prieš eidamas melstis į sinagogą, ieškojau Alyvų giraitės vienatvės pasikalbėti su Tėvu.
5. Gamta yra Kūrėjo šventykla, kurioje viskas kyla prie Jo, kad Jį pagarbintų. Ten galite tiesiogiai ir nesumeluotai priimti savo Tėvo spindesį. Ten, toli nuo žmogiškojo egoizmo ir materializmo, pajusite, kaip išmintingi įkvėpimai skverbiasi į jūsų širdį ir skatina jus daryti gera savo kelyje. (169, 28 - 31)
6 turite budėti, mokiniai, nes Aš ne tik kalbėsiu su jumis per šį kandiklį, bet ir apreikšiu save jūsų dvasiai akimirkomis, kai jūsų kūnas miegos. Išmokysiu jus atsiduoti miegui, kuris yra paruoštas, ir atpalaiduoti savo dvasią nuo žemiškojo, kad ji galėtų pakilti į šviesos sritis, kur gaus pranašystę, kuria nušvies savo kelią, o paskui perduos savo žinią protui. (100, 30)
7 Niekada nebuvau toli nuo jūsų, kaip kartais manote, niekada nebuvau abejingas jūsų kančioms ir nebuvau kurčias jūsų šauksmams. štai kas nutiko: Jūs nesistengėte tobulinti savo aukštesniųjų pojūčių ir tikėjotės Mane suvokti kūno pojūčiais. Bet sakau jums, kad laikas, kai tai suteikiau vyrams, buvo labai seniai.
8 jei bent šiek tiek pasistengtumėte išvystyti kai kuriuos savo dvasinius gebėjimus, pavyzdžiui, vidinį pakilimą per dvasinę kontempliaciją, maldą, aiškiaregystę, pranašišką sapną ar dvasinę viziją, užtikrinu jus, kad per kiekvieną iš šių gebėjimų užmegztumėte ryšį su Manimi ir taip gautumėte atsakymus į savo klausimus bei dieviškąjį įkvėpimą.

9 Aš visada pasirengęs kalbėti su jumis, visada laukiu jūsų pakilimo ir dvasinio pasirengimo, kad galėčiau jus pamaloninti ir suteikti jums laimę pažinti save jūsų dvasiai. Tam tereikia kuo nuoširdžiau pasiruošti gauti šią malonę. (324, 52 - 54)
10 Paklauskite savo mokslininkų, ir jei jie bus sąžiningi, pasakys, kad prašė Dievo įkvėpimo. Duočiau jiems daugiau įkvėpimo, jei jie prašytų manęs su didesne meile artimui ir mažesne tuštybe sau.
11 Iš tiesų sakau jums: Viskas, ką sukaupėte iš tikrųjų žinių, ateina iš Manęs. Viską, ką žmonės turi iš tyrų ir aukštų dalykų, aš panaudosiu jūsų labui šiuo metu, nes tai jums suteikiau. (17, 59 - 60)
12. Dabar yra laikas, kai mano Dvasia nepaliaujamai kalba žmonių sąžinei, dvasiai, protui ir širdžiai. Mano balsas pasiekia žmones per mintis ir išbandymus, per kuriuos daugelis savo noru pabunda tiesai, nes tie, kurie juos veda ar moko, miega ir nori, kad pasaulis niekada nepabustų. (306, 63)
13. "Trečiojoje eroje" savo apsireiškimų aiškumu suvokiau tai, kas žmonėms buvo neįmanoma: Perteikti save per žmogaus supratimo gebėjimą.
14 Supraskite Mane, mokiniai, nes per dvasios dialogą su dvasia, kuris jūsų laukia, amžinai jausite Mano buvimą. Jei žinosite, kaip pasiruošti, nebesakysite man: "Viešpatie, kodėl Tu neateini? Kodėl Tu nematai mano skausmo?" Daugiau taip su manimi nebekalbėsite. Iš tiesų, mokiniai, sakau jums: kas šitaip su manimi kalbės, tas pateiks apčiuopiamą savo neišmanymo ir nepasirengimo įrodymą.
15 Nenoriu, kad mano mokiniai būtų atskirti nuo manęs, noriu, kad savo dvasia man sakytumėte: "Mokytojau, tu esi tarp mūsų, mūsų dvasia jaučia tave, tavo Išmintis yra mano įkvėpimo šaltinis". Tai tikras prisipažinimas, kurį noriu iš jūsų išgirsti. (316, 54)

Dieviškųjų apreiškimų pritaikymas žmogaus supratimui

16 kad atskleisčiau Dieviškumą, jūsų kalbos yra per daug ribotos; štai kodėl Aš visą laiką turėjau kalbėti su jumis palyginimais, palyginimais; bet dabar jūs matote, kad net ir tada, kai kalbėjau jums tokiu būdu, jūs mažai mane supratote, nes jums trūko valios, reikalingos mano apreiškimams suvokti. (14, 50)
17 Visais amžiais laukėte Manęs, tačiau, kai tik Aš buvau su jumis, jūs Manęs neatpažinote dėl nepakankamo pasiruošimo ir dvasingumo. Aš jums sakau: Kad ir kokią formą įgautų Mano buvimas, joje visada bus tiesa ir dieviškoji gyvenimo esmė.
18. Aš jums sakiau, kad naudoju įvairias formas, kad praneščiau apie save pasauliui. Tačiau jos nebuvo kaukė, kad paslėptų nuo jūsų Mano Dvasią, bet tarnavo tam, kad Mane sudvasintų, apribotų, padarytų žmonėms girdimą ir apčiuopiamą.
19 Dabar sakau jums, kad, prieš priimdami sprendimą, pirmiausia turėtumėte išgirsti šį balsą, kol ateis jūsų įsitikinimo arba nušvitimo akimirka, kai jis taps šviesus dvasioje. (97, 11 - 12)
20. Kol žmonės išliks akli ir neišmanantys, jie bus priežastis Dievui, kuris yra aukščiau už visus Tėvą, humanizuoti, apriboti ir sumažinti save savo vaikų atžvilgiu, kad būtų suprastas. Kada leisite Man pasirodyti prieš jus su ta šlove, kurioje turite Mane matyti?
21. Jūs turite būti dideli, kad galėtumėte įsivaizduoti Mano didybę, ir būtent dėl šios priežasties Aš vėl ir vėl ateinu suteikti jums dvasinės didybės, kad galėtumėte patirti begalinį malonumą pažinti savo Tėvą, jausti Jo meilę, girdėti dieviškąjį koncertą, kuris skamba virš jūsų. (99, 26 - 27)
22 Išorinė Tėvo apreiškimo Sinajaus kalne dalis buvo akmuo, ant kurio buvo įspaustas dieviškasis Įstatymas.
23 Dievo apsireiškimo žmonėms per Jėzų išorinis dalykas buvo kūno apdaras, Kristaus žmogiškasis pavidalas.
24 Šiuo metu išorinė mano apsireiškimo dalis buvo balsas-nešėjas, todėl ši apsireiškimo forma, kaip ir ankstesniais laikais, turi baigtis.
25. Supraskite, kad esate Dvasinės tautos vaikai, kurie turi maitintis ne formomis, o esme. Jei teisingai suprasite mano žodį, daugiau niekada neįsivelsite į stabmeldystę, nebeprisirišite prie išorinių garbinimo veiksmų, apeigų, efemeriškumo, nes visada trokšite to, kas esminga, amžina. (224, 69 – 71)

Įvairūs Dievo apreiškimų tipai

26. Žmonija norėtų, kad ją aplankytų naujasis Mesijas ir išgelbėtų iš bedugnės, arba bent jau išgirstų Dievo balsą, panašų į žmogaus balsą, skambantį ore. Bet aš jums sakau, kad užtenka šiek tiek stebėti arba sutelkti savo dvasią meditacijai, kad ji taptų jautri, ir jūs išgirsite viską, kas jums kalba. Jei jums atrodo neįmanoma, kad akmenys kalba, sakau jums, kad ne tik akmenys, bet ir visa, kas jus supa, kalba jums apie jūsų Kūrėją, kad pabustumėte iš savo didybės, arogancijos ir materializmo svajonių. (61, 49)
27. Praeities laikų apšviestieji visada matė šviesos spindesį, jie visada girdėjo mano žodį. Pranašai, įkvėptieji, pirmtakai, aukšto dvasingumo doktrinų kūrėjai liudijo, kad jie girdėjo balsus, kurie atrodė sklindantys iš debesų, kalnų, vėjo ar iš kažkokios vietos, kurios jie negalėjo tiksliai nustatyti; kad jie girdėjo Dievo balsą, tarsi jis sklistų iš ugnies liežuvių ir paslaptingų aidų. Daugelis girdėjo, matė ir jautė juslėmis, kiti - dvasinėmis savybėmis; tas pats vyksta ir šiuo metu.
28. Iš tiesų sakau jums: tie, kurie gavo Mano žinią savo fiziniais pojūčiais, dieviškąjį įkvėpimą aiškino dvasiškai, ir jie tai darė pagal savo fizinę ir dvasinę įrangą, pagal laiką, kuriuo jie buvo pasaulyje, kaip dabar atsitinka su žmogiškaisiais instrumentais, kuriuos jūs vadinate "balso nešėjais" arba "dovanų nešėjais". Tačiau turiu jums pasakyti, kad praeityje, kaip ir dabar, jie prie dieviškųjų apreiškimų grynumo pridėjo savo arba savo aplinkoje vyravusias idėjas ir sąmoningai ar nesąmoningai pakeitė tiesos grynumą ir neribotą esmę, kuri iš tiesų yra meilė savo aukščiausiais apreiškimais.
29 Dvasinės vibracijos ir įkvėpimai buvo juose, ir tiek "pirmieji", tiek "paskutinieji" liudijo ir liudys apie šį įkvėpimą, kuris pasiekė jų dvasią, beveik visada nežinant kaip, taip, kaip tai vyksta daugeliui šiandien ir kaip tai vyks dar daugiau žmonių rytoj.
30 Žodžiai, interpretacijos ir veikimo būdas priklauso nuo žmonių ir laikmečio, kuriame jie gyvena, bet visų pirma tai yra aukščiausia tiesa. (16, 11 - 14)
31. Retkarčiais būtina, kad mano Dvasia atsiskleistų jums prieinamu ir suprantamu būdu. Šį poreikį kalbėti su jumis lėmė jūsų nepaklusnumas mano Įstatymui, jūsų nukrypimas nuo tikrojo kelio.
32. Žmogus dėl savo valios laisvės, kuria jis naudojasi, yra labiausiai maištaujanti būtybė kūrinijoje. Iki šiol jis nenori paklusti sąžinės nurodymams.
33 Mano žodis nori vienus sulaikyti, kitus nukreipti, visus sustiprinti tiesoje ir išgelbėti jus iš bedugnės.
34. Neįsižeiskite dėl to, kad dabar Aš apreiškiu Save, nes tai labai skiriasi nuo Antrosios eros būdo. Žinokite, kad niekada nenaudoju tos pačios formos du kartus, nes tai reikštų, kad palieku jums tą patį mokymą, ir visada ateinu mokyti jus naujų pamokų ir padėti jums žengti naujus žingsnius. (283, 39 - 42)
35. Mano Žodis perduodamas įvairiais būdais: per sąžinę, per bandymus, kurie kalba apie mane, per gamtos jėgas arba per mano dvasinius vaikus. Mano žodis yra universalus. Kiekvienas, kuris ruošiasi, išgirs mano balsą. (264, 48 u.)

Dieviškųjų apreiškimų būtinybė

36. Mano dieviškieji nurodymai skirti ne tik dvasiai - ne, jie turi pasiekti ir žmogaus širdį, kad dvasinė ir fizinė būtybės dalis taptų harmoninga.
37. Dieviškasis Žodis skirtas apšviesti protą ir padaryti žmogaus širdį jautrią, o tame Žodyje esanti gyvybės esmė skirta maitinti ir kelti dvasią.
38 Kad žmogaus gyvenimas būtų visavertis, jam būtinai reikia dvasinės duonos, lygiai taip pat, kaip jis dirba ir vargsta dėl materialaus maisto.
39 "Žmogus gyvena ne vien duona", - sakiau jums "Antrojoje eroje", - Mano žodžiai tebegalioja, nes žmonės niekada negalės apsieiti be dvasinio maisto, kad jų žemėje nekankintų ligos, skausmas, tamsa, nelaimės, vargas ir mirtis.
40. Materialistai galėtų paprieštarauti, kad žmonės ir taip gyvena vien iš to, ką jiems duoda žemė ir gamta, ir jiems nereikia siekti kažko dvasinio, kas juos maitintų, stiprintų jų gyvenimo kelyje. Tačiau turiu jums pasakyti, kad tai nėra tobulas ir visavertis gyvenimas, o egzistencija, kuriai trūksta esminio dalyko - dvasingumo. (326, 58 - 62)
41. Visais laikais apreiškiau save žmogui paprastai, kad jis galėtų Mane suprasti, visada tai dariau jūsų intelekto ir jūsų širdies suvokimo ribose. Aš nužengiau pas jus, kad

parodyčiau jums nuolankumo pavyzdį, kai nuolaidžiavau jūsų vargingam gyvenimui, kad pakelčiau jus į geresnį gyvenimą. (226, 54)
42. Čia išsipildė žodis, kurį jums daviau, kai Jėzus "antrojoje eroje" dėkojo savo Tėvui, kad jis paslėpė savo Išmintį nuo mokytų ir išsilavinusių žmonių, bet davė ir apreiškė ją nuolankiesiems.
43 Taip, Mano tauta, nes tie, kuriuos vadinate mokslininkais, pasipūtę ir nori sulaikyti paprastus žmones, mokydami juos tik to, kas, jų manymu, yra trupiniai duonos, kurią jie gavo iš Manęs.
44 Kita vertus, vargšai, "mažieji žmonės", gerai žinantys gyvenimo sunkumus ir kartu su jais susijusius nepriteklius, - kai tik jie gali ką nors pavadinti savo nuosavybe, jaučia, kad jiems to per daug, todėl dalijasi su kitais.
45. Dabar pridedu: jei godus žmogus taps dosnus, o arogantiškas - nuolankus, jie iš karto gaus viską, ką turiu paruošęs tam, kuris moka dorai gyventi. Mano meilė nėra dalinė, ji visa apimanti, ji skirta visiems mano vaikams. (250, 17)

Dieviškųjų apreiškimų begalybė

46. Šis mokymas, turintis nušviesti Trečiąjį amžių, nėra mano paskutinis. Dvasinis gyvenimas neturi pabaigos. Mano Įstatymas šviečia kaip dieviškoji saulė visose sąžinėse. Stagnacija ir nuosmukis būdingi tik žmonėms ir visada yra ydų, silpnybių ar aistrų nesuvaldymo rezultatas.
47. Kai žmonija sukurs savo gyvenimą ant dvasinių pamatų ir nešios savyje amžinybės idealą, kurį jums įkvepia mano Doktrina, ji ras pažangos ir tobulumo kelią ir niekada daugiau nenukryps nuo kelio, kuriuo eina aukštyn. (112, 18)
48. Jei manote, kad tik dabar jums atskleidžiau ką nors apie dvasinį gyvenimą, labai klystate, nes dar kartą jums sakau: dieviškasis mokymas prasidėjo, kai gimė pirmasis žmogus, ir neperdedu sakydamas, kad Mano mokymas prasidėjo nuo dvasių sukūrimo, dar prieš atsirandant pasauliui. (289, 18)
49 Kai žmonės vis dar tikėjo, kad egzistuoja tik tai, ką jie gali aptikti savo akimis, ir patys nežinojo pasaulio, kuriame gyvena, formos, jie įsivaizdavo Dievą, kuris apsiribojo tik tuo, ką žino jų akys.
50 Tačiau jų protui pamažu įminus vieną paslaptį po kitos, visata prieš jų akis vis labiau plėtėsi, o Dievo didybė ir visagalybė vis labiau augo, kad stebintų žmogaus protą.
51 Todėl šiuo metu turėjau duoti jums nurodymus, kurie atitiktų jūsų vystymąsi.
52. Bet aš klausiu jūsų: ar tai yra materialus žinojimas, kuris yra Mano apreiškime? Ne, žinios, kurių aš jus mokau, yra apie egzistenciją už gamtos, kurią matote ir kurią taip ilgai tyrinėjate. Mano Apreiškimas parodo kelią, kuris veda dvasią į gyvenimo lygmenį, iš kurio ji gali viską atrasti, pažinti ir suprasti.
53. Ar jums atrodo neįmanoma arba bent jau keista, kad Dievas dvasiškai apsireikštų žmonėms - kad dvasinis pasaulis apsireikštų ir pasireikštų jūsų gyvenime - kad nežinomi pasauliai ir sferos praneštų jums apie save? Ar norite, kad jūsų žinios sustotų ir Tėvas niekada jums neatskleistų daugiau nei tai, ką jau apreiškė?
54 Nebūkite įprasti savo tikėjime ir nenustatykite savo protui pažinimo ribų.
55 Šiandien galite neigti, kovoti ir persekioti Dvasios mokymą, bet aš žinau, kad rytoj nusilenksite tiesai.
56 Kiekvienam dieviškajam apreiškimui buvo prieštaraujama ir jis buvo atmetamas vos jam pasirodžius, bet galiausiai ta šviesa nugalėjo.
57 Mokslo atradimų atžvilgiu žmonija buvo tokia pat nepatikli, bet galiausiai turėjo nusileisti tikrovei. (275, 64 - 70)
58 Kai iš žmonijos širdies į begalybę iškils Šventosios Dvasios šventykla, jos viduryje pasirodys nauji apreiškimai, kurie bus vis didesni, nes dvasinės būtybės evoliucionuos aukštyn. (242, 62)
59. Kaip galite manyti, kad nužengęs pas jus galėjau apleisti kitas tautas, nes jūs visi esate mano vaikai? Ar manote, kad kas nors yra toli nuo Manęs ar už Manęs, nors Mano Dvasia yra visuotinė ir apima visus sukurtus dalykus?
60. Viskas gyvena ir maitinasi iš Manęs. Todėl Mano visuotinis spindulys nusileido ant viso Žemės rutulio, ir dvasia gavo Mano įtaką šiame pasaulyje ir kituose, nes Aš atėjau išgelbėti visų savo vaikų. (176, 21)
61 Mano apsireiškimas per balso nešėjus, mano valia, bus tik laikinas, trumpas pasirengimo etapas, kuris tarnaus šiai tautai kaip norma, įstatymas ir pagrindas liudyti ir

skleisti šią tiesą bei skelbti pasauliui "Trečiosios eros" buvimą.
62 Kaip mano apsireiškimui buvo lemta, kad jis bus trumpalaikis kaip žaibo blyksnis, taip ir mano apsireiškimui buvo lemta, kad tik tam tikros žmonių grupės bus pašauktos dalyvauti šiame apreiškime ir priimti šią žinią.
63 Kita vertus, dvasios dialogas su dvasia pasieks visą žmoniją be jokių laikinų apribojimų, nes ši Mano ieškojimo, priėmimo, maldos, girdėjimo ir jautimo forma yra skirta visai amžinybei. (284,41 - 43)

Dievo buvimo žmoguje apraiška
64. Aš noriu padaryti jus savo mokiniais, kad išmoktumėte jausti Mane kaip vaikai, kurie yra iš Mano Dvasios. Kodėl jūs neturėtumėte jausti Mano Buvimo savyje, nes esate sukurti iš Mano esybės, esate Mano dalis?
65. Jūs Manęs nejaučiate, nes to nesuvokiate, nes jums trūksta dvasingumo ir pasiruošimo, ir kiek ženklų bei pojūčių gaunate, tiek jų priskiriate materialioms priežastims. Todėl sakau jums, kad nors esu su jumis, jūs nejaučiate mano buvimo.
66. Dabar sakau jums: argi ne natūralu, kad jaučiate Mane savo esybėje, nes esate Mano dalis? Ar ne teisinga, kad jūsų dvasia galiausiai susilietų su Mano dvasia? Aš atskleidžiu jums tikrąją didybę, kuri turėtų būti kiekviename žmoguje, nes jūs paklydote ir, trokšdami būti didingi žemėje, tapote dvasiškai menkesni! (331, 25 - 26)
67 Nenoriu, kad daugiau man sakytumėte: "Viešpatie, kodėl Tu esi toli nuo manęs, kodėl manęs negirdi, kodėl gyvenimo kelyje jaučiuosi vienišas?
68. Mylimi žmonės: Aš niekada nesitraukiu nuo savo vaikų, tai jūs pasitraukiate nuo Manęs, nes jums trūksta tikėjimo, jūs patys mane atstūmėte ir užvėrėte man savo širdžių duris. (336, 60)
69. Nenoriu, kad jaustumėte Mane toli, nes sakiau jums, kad visi jūs dėl savo sudvasinimo Mane pajusite, suvoksite Mane tiesiogiai. Jūsų dvasia girdės mano balsą ir dvasiškai matysite mano buvimą. Taigi noriu, kad jūsų dvasia amžinai susivienytų su Mano dvasia, nes tokia yra Mano valia. (342, 57)

VI Dievo darbas

24 skyrius - Dvasinė ir materialioji kūryba

Dvasinių būtybių sukūrimas
1 Prieš atsirandant pasauliams, prieš atsirandant visiems kūriniams ir materijai, jau egzistavo Mano Dieviškoji Dvasia. Tačiau būdamas Visuotinis Aš jaučiau savyje didžiulę tuštumą, nes buvau tarsi karalius be pavaldinių, tarsi mokytojas be mokinių. Dėl šios priežasties Aš sumaniau sukurti į save panašias būtybes, kurioms paaukočiau visą savo gyvenimą, kurias mylėčiau taip giliai ir artimai, kad atėjus laikui nedvejodamas paaukočiau joms savo Kraują ant kryžiaus.
2 neįsižeiskite, kai sakau, kad mylėjau jus dar prieš jums atsirandant. Taip, mylimi vaikai! (345, 20 - 21)
3. Dieviškoji Dvasia buvo kupina meilės, nors egzistavo tik Ji viena. Nieko dar nebuvo sukurta, nieko nebuvo aplink Dieviškąją Būtybę, tačiau Jis mylėjo ir jautėsi esąs Tėvas.
4 Ką Jis mylėjo? Kieno Tėvu Jis jautėsi esąs? Tai buvo visos būtybės ir visi kūriniai, kurie turėjo kilti iš Jo ir kurių galia glūdėjo Jo Dvasioje. Toje Dvasioje buvo visi mokslai, visos gamtos jėgos, visos būtybės, visi kūrinijos pagrindai. Jis buvo amžinybė ir laikas. Jame buvo praeitis, dabartis ir ateitis dar prieš atsirandant pasauliams ir būtybėms.
5 Tas dieviškasis įkvėpimas tapo tikrove, veikiamas begalinės dieviškosios meilės galios, ir prasidėjo gyvenimas. (150, 76 - 79)
6. Kad Dievas galėtų save vadinti Tėvu, Jis iš savo įsčių leido atsirasti dvasioms - būtybėms, panašioms į Jį savo dieviškomis savybėmis. Tokia buvo jūsų kilmė, todėl pakilote į dvasinį gyvenimą. (345, 22)
7. Tavo sukūrimo priežastis buvo meilė, dieviškasis troškimas dalytis su kuo nors savo galia, o priežastis, dėl kurios suteikiau tau valios laisvę, taip pat buvo meilė. Norėjau, kad mano vaikai jaustųsi mylimi - ne pagal įstatymus, bet iš spontaniško jausmo, kuris turėtų laisvai išsiveržti iš jūsų dvasios. (31, 53)
8 Kiekviena dvasia kilo iš tyros Dievybės minties, todėl dvasios yra tobulas Kūrėjo kūrinys. (236, 16)

Didžiųjų dvasių darbas kuriant

9 Elijas yra Didžioji Dvasia, esanti Dievo dešinėje, kuris nuolankiai vadina save Dievo tarnu; jam ir kitoms didžiosioms dvasioms tarpininkaujant Aš judinu dvasinę visatą ir vykdau didžius bei aukštus sumanymus. Taip, Mano mokiniai, Man tarnauja daugybė didžiųjų dvasių, kurios valdo kūriniją. (345, 9)

Dievo apvaizdos mintys

10. Klausykitės, mokiniai: prieš jums ateinant į gyvenimą, Aš jau buvau, ir Mano Dvasioje buvo paslėpta jūsų. Tačiau Aš nenorėjau, kad jūs taptumėte Mano Karalystės paveldėtojais, neįgiję nuopelnų, ir nenorėjau, kad turėtumėte tai, kas buvo, nežinodami, kas jus sukūrė; taip pat nenorėjau, kad pasitrauktumėte nuo Manęs be krypties, be tikslo ir be idealų.

11. Todėl ir daviau jums sąžinę, kad ji jums tarnautų kaip vadovas. Suteikiau jums laisvą valią, kad jūsų darbai turėtų tikrąją vertę mano akyse. Daviau jums dvasią, kad ji visada trokštų pakilti į šviesų ir tyrą. Daviau jums kūną, kad širdimi pajustumėte gėrį ir grožį ir kad jis tarnautų jums kaip kelrodis, kaip nuolatinis išbandymas, taip pat kaip įrankis gyventi materialiame pasaulyje. (35, 48 – 49 o.)

Materialių pasaulių kūrimas dvasinėms būtybėms

12 Kai erdvę pirmą kartą nušvietė dvasių buvimas, šios, dar tebesvyruodamos ir klupdamos kaip maži vaikai ir neturėdamos nei išsivystymo, nei galios gyventi aukšto dvasingumo vietose, pajuto, kad joms reikia atramos, atramos, kad jaustųsi stiprios; todėl joms buvo duota materija ir materialus pasaulis, ir naujoje būsenoje jos įgijo patirties ir žinių. (35, 50)

13. Visata buvo pilna būtybių, ir visose jose pasireiškė Tėvo meilė, galia ir išmintis. Tarsi neišsenkantis gyvybės šaltinis buvo Viešpaties įsčios nuo tos akimirkos, kai Jis įsakė atomams susijungti ir suformuoti būtybes bei kūnus ir suteikti jiems pavidalą.

14 Pirmiausia atsirado dvasinis gyvenimas, pirmiausia atsirado dvasinės būtybės, o tik paskui materialioji gamta.

15 Kadangi buvo nuspręsta, kad daugelis dvasinių būtybių įgaus kūnišką pavidalą ir gyvens materialiuose pasauliuose, viskas buvo iš anksto parengta taip, kad Viešpaties vaikai rastų viską, kas jiems paruošta.

16. Jis apipylė palaiminimais kelią, kuriuo turės eiti Jo vaikai, užliedamas visatą gyvybe ir pripildydamas grožybėmis žmogaus kelią, į kurį įdėjo dieviškąją kibirkštį: sąžinę ir dvasią, taip sukurdamas jį iš meilės, proto, jėgos, valios ir sąmonės. Tačiau visa, kas egzistavo, Jis apgaubė savo galia ir parodė savo likimą. (150, 80 - 84)

17 Kai Tėvas sukūrė pasaulį ir skyrė jam paskirtį būti sutaikinimo vieta, Jis jau žinojo, kad Jo vaikai savo kelyje patirs silpnybių ir nusižengimų, kad reikės namų, kuriuose būtų galima žengti pirmąjį žingsnį atsinaujinimo ir tobulumo link. (250, 37)

Žmogaus sukūrimas

18. Išgirskite: Dievas, Aukščiausioji Būtybė, sukūrė jus "pagal savo paveikslą ir panašumą" - ne dėl materialaus pavidalo, kurį turite, bet dėl gebėjimų, kuriais apdovanota jūsų dvasia ir kurie panašūs į Tėvo gebėjimus.

19 Kaip malonu buvo jūsų tuštybei laikyti save Kūrėjo atvaizdu. Jūs laikote save labiausiai išsivysčiusiais Dievo sukurtais padarais. Tačiau labai klystate manydami, kad visata buvo sukurta tik jums. Su kokiu neišmanymu vadinate save kūrinijos vainiku!

20. Supraskite, kad net žemė nėra sukurta tik žmonėms. Ant begalinio dieviškosios kūrybos laiptelio yra begalė dvasių, kurios vystosi vykdydamos dieviškąjį įstatymą.

21. Viską apimantys tikslai, kurių jūs, žmonės, net jei ir norėtumėte, negalite suprasti, yra didingi ir tobuli, kaip ir visi Tėvo tikslai. Tačiau iš tiesų sakau jums: jūs nesate nei didžiausi, nei mažiausi Viešpaties kūriniai.

22 Tu buvai sukurtas, ir tą akimirką tavo dvasia iš Visagalio perėmė gyvybę, kuri turėjo tiek savybių, kiek reikėjo, kad galėtum atlikti sudėtingą užduotį amžinybėje. (17, 24 - 28)

23. Žmogaus, kuris yra Mano šedevras, dvasioje Aš įdėjau savo dieviškąją šviesą. Prižiūrėjau jį su begaline meile, kaip sodininkas prižiūri sugedusį savo sodo augalą. Įkėliau jus į šią buveinę, kurioje jums nieko netrūksta gyvenimui, kad galėtumėte atpažinti Mane ir pažinti save. Jūsų dvasiai suteikiau galią pajusti pomirtinį gyvenimą, o jūsų sielai - pojūčius, kad galėtumėte atsigaivinti ir tobulėti. Daviau

jums šį pasaulį, kad jame žengtumėte pirmuosius žingsnius ir kad šiame pažangos ir tobulėjimo kelyje galėtumėte patirti Mano Įstatymo tobulumą, kad per savo gyvenimą vis labiau pažintumėte ir mylėtumėte Mane ir savo nuopelnais pasiektumėte Mane.
24 Aš suteikiau jums laisvos valios dovaną ir apdovanojau jus sąžine. Pirmoji - kad galėtumėte laisvai vystytis pagal mano įstatymus, o antroji - kad mokėtumėte atskirti gėrį nuo blogio, kad ji, kaip tobulas teisėjas, jums pasakytų, kada vykdote ar pažeidžiate mano įstatymą.
25 Sąžinė yra mano Dieviškosios Dvasios šviesa, kuri jūsų nepalieka nė akimirkos.
26 Aš esu kelias, tiesa ir gyvenimas, Aš esu ramybė ir laimė, amžinas pažadas, kad būsite su manimi, ir visų mano žodžių išsipildymas. (22, 7 - 10)

Rojaus atmintis

27 Pirmieji žmonės - tie, kurie buvo žmonijos protėviai - kurį laiką išsaugojo įspūdį, kurį jų dvasia išsinešė iš "dvasinio slėnio", - grožio, ramybės ir malonumo įspūdį, kuris juose išliko tol, kol jų gyvenime nepasireiškė kūno aistros ir kova dėl išlikimo.
28 Tačiau turiu jums pasakyti, kad tų žmonių dvasia, nors ir atėjusi iš šviesos pasaulio, nebuvo iš aukščiausiųjų namų - tų, į kuriuos galima patekti tik per nuopelnus.
29 Vis dėlto nekaltumo, ramybės, gerovės ir sveikatos būklė, kurią tos dvasios išsaugojo žengdamos pirmuosius žingsnius, buvo nepamirštama kaip šviesos metas, kurio liudijimą jos perdavė savo vaikams, o šie - savo palikuonims.
30 Materializuotas žmonių protas, nesuprasdamas tikrosios to liudijimo prasmės, galiausiai patikėjo, kad rojus, kuriame gyveno pirmieji žmonės, buvo žemiškasis rojus, nesuvokdamas, kad tai buvo dvasinė tų kūrinių būsena. (287, 12 - 13)

Žmogaus prigimtis

31. Protas ir kūnas yra skirtingos prigimties, jūsų esybė susideda iš jų, o virš jų abiejų yra sąžinė. Pirmoji yra šviesos dukra, antroji - materija, kilusi iš žemės. Abu jie yra sujungti į vieną būtybę ir kovoja vienas su kitu, vadovaudamiesi sąžine, kurioje yra Dievas. Ši kova iki šiol vyko nuolat, tačiau galiausiai dvasia ir kūnas darniai atliks užduotį, kurią kiekvienam iš jų skiria mano Įstatymas.
32. Dvasią taip pat galite įsivaizduoti kaip augalą, o kūną - kaip žemę. Dvasia, pasodinta materijoje, auga, taisosi, maitindamasi išbandymais ir mokymais, kuriuos gauna per savo žmogiškąjį gyvenimą. (21, 40 - 41)

Kūrėjo vienybė su kūrinija

33. Dievo Dvasia yra tarsi begalinis medis, kurio šakos yra pasauliai, o lapai - būtybės. Argi netikite, kad yra kažkas amžino ir švento, kas jus visus jungia tarpusavyje ir vienija su Kūrėju, nes per kamieną į visas šakas, o iš jų - į lapus, teka tos pačios sultys? (21,38)
34. Mano Dvasia, kuri yra visa apimanti, egzistuoja visame, ką Aš sukūriau, tiek dvasinėje, tiek materialioje gamtoje. Visame kame yra Mano darbas, liudijantis apie Mano tobulumą visuose gyvenimo lygmenyse.
35 Mano dieviškasis darbas apima viską - nuo didžiausių ir tobuliausių būtybių, kurios gyvena mano dešinėje, iki vos pastebimo mažiausio tvarinio, augalo ar mineralo, atomo ar ląstelės, suteikiančių formą visoms būtybėms.
36. Tuo dar kartą atkreipiu jūsų dėmesį į visko, ką Aš sukūriau, tobulumą, pradedant materialiomis būtybėmis ir baigiant tobulumą jau pasiekusiomis dvasiomis. Tai yra mano darbas. (302, 39)
37. Kas nukrypsta nuo dvasinio įstatymo, kuris yra aukščiausias įstatymas, patenka į žemesniųjų arba materialių įstatymų, apie kuriuos žmonės taip pat mažai žino, valdžią. Tačiau tas, kuris paklūsta aukščiausiajam įstatymui ir išlieka su juo santarvėje, yra aukščiau už visus įsakymus, kuriuos jūs vadinate natūraliais, ir jaučia bei supranta daugiau nei tas, kuris turi tik tas žinias, kurias rado moksle ar religijose.
38. Štai kodėl Jėzus stebino jus darbais, kuriuos vadinate stebuklais, bet pripažinkite mokymus, kuriuos jis davė iš meilės. Supraskite, kad Dieviškume, kuris skamba visoje kūrinijoje, nėra nieko antgamtiško ar prieštaringo. (24, 42 - 43)

25 skyrius - Gamta

Gamtos dėsniai

(1) Aš mokiau jus žvelgti į Dievą kaip į Viską Vienatinį, kaip į stebuklą, kurio neriboja jūsų dvasinė vaizduotė, kaip į jėgą, lemiančią judėjimą ir veiksmą visoje visatoje, kaip į gyvybę, kuri pasireiškia ir paprasčiausiame augale, ir tuose pasauliuose, kurių milijonai bėga erdvėje, nė vienam iš jų nepaklūstant juos valdančiam įstatymui.
2 Tas dėsnis esu aš, jūsų Dievas, nesibaigiančios evoliucijos dėsnis, kuris stebina žmogų ir atveria jam didžiulius tyrinėjimo laukus, leidžiančius vis labiau skverbtis į gamtos paslaptis. (359, 74 - 75)
3. Supraskite, kad Įstatymas yra Aukščiausiojo Kūrėjo meilės nutiestas kelias, kuriuo jis veda kiekvieną savo kūrinį. Apmąstydami jus supančią gyvybę, sudarytą iš pagrindinių medžiagų ir begalės organizmų, galiausiai pastebėsite, kad kiekvienas kūnas ir kiekviena būtybė juda keliu ar trajektorija, kurią iš pažiūros valdo keista ir paslaptinga jėga. Ši galia yra įstatymas, kurį Dievas nustatė kiekvienam savo kūriniui.
4 Jei ištirsite šiuos svarbius procesus, galiausiai suprasite, kad iš tiesų viskas gyvena, juda ir auga pagal aukščiausią įsakymą. (15, 4)

Dievo buvimas gamtoje
5. Ieškokite Manęs visuose Mano nuveiktuose darbuose, ir visur galėsite Mane rasti. Pasistenkite Mane išgirsti ir išgirsite Mane galingu balsu, sklindančiu iš visko, kas sukurta, nes Man nesunku išreikšti save per kūrinijos būtybes.
6 Aš apsireiškiu ir žvaigždėje, ir audros šėlsme, ir saldžioje aušros šviesoje. Savo balsą girdžiu melodingoje paukščio giesmėje, išreiškiu jį per gėlių kvapą. Ir kiekviena Mano išraiška, kiekvienas aspektas, kiekvienas darbas kalba jums apie meilę, teisingumo įstatymų vykdymą, išmintį, dvasinę amžinybę. (170, 64)

Gamta yra Dievo kūrinys ir dvasinė parabolė
7. Daugelis gamtą padarė savo Dievu, dievindami ją kaip visa ko, kas egzistuoja, kūrybinį šaltinį. Bet iš tiesų sakau jums: ši Gamta, iš kurios įsčių kilo visos būtybės - materialios jėgos ir jus supančios gamtos karalystės - nėra Kūrėja; ją iš anksto suplanavo ir sukūrė Dieviškasis Kūrėjas. Ji nėra nei gyvenimo priežastis, nei pagrindas. Aš vienas, jūsų Viešpats, esu pradžia ir pabaiga, Alfa ir Omega. (26, 26)
8 Viskas, kas jus supa ir gaubia šiame gyvenime, yra Amžinojo gyvenimo atspindys, - tai gilus mokymas, paaiškintas per materialius pavidalus ir daiktus, kad jį būtų galima suprasti.
9. Jūs dar neįsigilinote į šios nuostabios Doktrinos esmę, ir žmogus vėl suklydo, nes gyvenimą, kurį jis gyvena žemėje, įsivaizdavo taip, tarsi jis būtų amžinybė. Jis pasitenkino apraiškomis ir atmetė visa tai, kas joje yra dieviškojo apreiškimo - tai, kas joje yra esmė ir tiesa, esanti visoje kūrinijoje. (184, 31 - 32)
10 Aš neatimsiu iš jūsų nieko, ką įdėjau į gamtą jūsų išsaugojimui, sveikatai, maistui, savo vaikų gerovei ir džiaugsmui.
11 Priešingai, sakau jums: kaip Aš jums siūlau Dvasios duoną, kviesdamas įkvėpti dieviškųjų esencijų ir atsigaivinti dvasiniais kvapais, taip ir jūs neignoruokite ir nenutolkite nuo to, ką jums duoda gamta, nes taip pasieksite harmoniją, sveikatą, energiją ir taip teisingai įgyvendinsite gyvenimo dėsnius. (210, 22)
12 Bejausmė būtybė vadovaujasi instinktu, kuris yra jos vidinis balsas, jos mokytojas ir vadovas. Tai tarsi šviesa, kuri ateina iš motinos, gamtos, ir apšviečia kelią, kurį jis turi nueiti savo gyvenime - taip pat kelią, kuriame yra pavojų ir rizikos.
13 Kaip pavyzdį paimkime harmoniją, kurioje gyvena kiekviena rūšis, uolių žmonių veiklą. Įsidėmėkite ištikimybės ar dėkingumo pavyzdžius. Tai pavyzdžiai, kuriuose slypi dieviškoji išmintis, nes jie kilę iš Mano kūrinių, taip pat gimusių iš Manęs, kad galėtų jus supti ir lydėti jūsų pasaulyje, kad galėtų dalytis tuo, ką Aš įdėjau į žemę. (320,34+37)

Dievo vaikų galia gamtai
14. Gamtos jėgos jums paklus, jei vykdysite Mano įstatymą ir prašysite Manęs dėl savo bičiulių gerovės. (18, 47)
15. Argi aš tavęs nemokiau, kad net nesuvaldomos gamtos jėgos gali išgirsti tavo maldą ir nusiraminti? Jei jie paklūsta mano balsui, kodėl jie neturėtų paklusti Viešpaties vaikų balsui, kai jie pasiruošė? (39, 10)
16. Dvasiai suteikiau galią materijai, kad ji iš išbandymų išeitų nugalėtoja ir pasiektų galutinį kelio tikslą. Tačiau kova bus didelė, nes žmogus sukūrė pasaulyje vienintelę

karalystę, kuria tiki, ir sugriovė harmoniją, kuri turėtų egzistuoti tarp jo ir visko, kas jį supa. Iš savo išdidaus sosto jis trokšta viską pajungti savo mokslui ir primesti savo valią gamtos stichijoms ir jėgoms. Tačiau jam tai nepavyko, nes jis seniai nutraukė draugystės ryšius su Dvasiniais įstatymais.
17. Dabar, kai čia susirinkusiems žmonėms pasakiau, kad gamtos jėgos gali paklusti, buvo tokių, kurie tuo netikėjo, ir sakau jums, kad jie turi pagrindo tuo abejoti, nes gamta niekada nepaklus tiems, kurie jos nepaiso, išniekina ar tyčiojasi iš jos. Kita vertus, tas, kuris moka gyventi darnoje su dvasios ir materijos dėsniais, t. y. tas, kuris gyvena darnoje su viskuo, kas jį supa, visą gyvenimą bus darnoje su savo Kūrėju ir įgis teisę, kad gamtos elementai jam tarnautų ir paklustų, kaip ir kiekvienas vaikas, paklūstantis savo tėvui, visų daiktų Kūrėjui. (105, 39)
18 Aš nemeluoju ir neperdedu, kai sakau, kad gamtos karalystės girdi tavo balsą, tau paklūsta ir tave gerbia.
19 Izraelio istorija buvo parašyta kaip mano tiesos liudijimas, ir joje jūs galite sužinoti, kaip gamtos jėgos ir stichijos vis iš naujo pripažino ir gerbė Dievo tautą. Kodėl tai neturėtų būti tiesa jums?
20 Ar manote, kad laikui bėgant pasikeitė mano galia arba mano meilė žmonijai? Ne, minios, kurios girdite šį žodį, jus supa mano Dvasios šviesa; mano galia ir meilė yra amžina ir nekintanti. (353, 64)

Žmogus ir gamta

21. Tačiau turite būti atsargūs, o žemės tautos, nes jei ir toliau naudositės mano dieviškaisiais įkvėpimais, kad mestumėte iššūkį gamtos jėgoms, - jei ir toliau naudosite tą menką žinojimą, kurį turite, blogiui, sulauksite skaudaus ir griežto atsako, kai mažiausiai to tikėsitės. Jūs metate iššūkį orui, ugniai, žemei, vandeniui ir visoms jėgoms, ir jau žinote, koks bus jūsų derlius, jei laiku nepakoreguosite savo veiksmų ir nesustabdysite gamtos jėgų, kurias išlaisvino jūsų neracionalumas.
22 Atkreipiu jūsų dėmesį į tai, kad jūs ketinate užpildyti tą ribą, kurią mano teisingumas leidžia jūsų laisvai valiai; jūs per daug metate iššūkį gamtai. Kadangi jūs esate mažyliai, kurie jaučiasi puikiai, šis žodis ateina įspėti jus apie pavojų, kuriame atsidūrėte. (17, 60 u.)
23 Aš jums sakiau, kad nė vienas medžio lapas nejuda be Mano valios, o dabar sakau, kad nė vienas elementas nepaklūsta jokiai kitai valiai, išskyrus Mano.
24 Taip pat sakau jums, kad gamta gali būti žmonėms tokia, kokios jie nori: motina, dosniai teikianti palaiminimus, glostanti ir maitinanti, arba sausa dykuma, kurioje viešpatauja badas ir troškulys; išmintingų ir begalinių apreiškimų apie gyvenimą, gėrį, meilę ir amžinybę mokytoja, arba nepermaldaujama teisėja, matanti žmonių negeroves, nepaklusnumą ir nukrypimus.
25 Mano Tėvo balsas tarė pirmiesiems žmonėms ir palaimino juos: "Būkite vaisingi ir dauginkitės, pripildykite žemę, valdykite ją ir būkite valdovai jūros žuvims, dangaus paukščiams ir visiems gyviams, kurie juda žemėje".
26. Taip, žmonija, Aš sukūriau žmogų, kad jis būtų viešpats ir turėtų valdžią ore, vandenyse, visoje žemėje ir gamtos kūrinijos karalystėse. Bet aš tariau: "Viešpatie", nes žmonės, manydami, kad savo mokslu valdo žemę, yra vergai. Nors jie mano, kad įvaldė gamtos stichijas, jie tampa savo nesubrendimo, išdidumo ir neišmanymo aukomis.
27 Žmogaus galia ir mokslas užkariavo žemę, jūras ir orą, bet jų galia ir prievarta nesiderina su gamtos galia ir prievarta, kuri, kaip dieviškosios meilės išraiška, yra gyvybė, išmintis, harmonija ir tobulumas. Žmonių darbuose, jų moksle ir galybėje pasireiškia tik arogancija, savanaudiškumas, tuštybė ir nedorybė. (40, 26 - 30)
28. Ar atpažįstate sutrikdytą gamtos jėgų pusiausvyrą ir giliausius jų pokyčius? Ar žinote, kodėl jus kankina jų išlaisvintos jėgos? Taip yra todėl, kad jūs pažeidėte dvasinio ir materialaus gyvenimo harmoniją ir sukėlėte chaosą, į kurį dabar esate panirę. Tačiau kai tik žmonija paklus gyvenimui galiojantiems dėsniams, vėl įsivyraus taika, gausa ir palaima. (108, 56)
29 Kaip jūsų darbai žemėje turėtų būti tobuli, kai matau jus nesantaikoje su gamtos stichijomis, kuriomis jūs gyvenate?
30 Mano mokymas nenori jums trukdyti naudotis gamtos stichijomis ir jėgomis, bet įsako ir moko jus naudoti jas geriems tikslams.

31 Gamtos jėgos, esančios jūsų rankose, iš draugų ir brolių gali tapti teisėjais, kurie jus griežtai baudžia.
32. Jau seniai buvo laikas, kai žmonės turėjo skinti patirties vaisius, kad nebegalėtų mesti iššūkio gamtos jėgoms. Juk su visu savo mokslu jie nesugebės jų sustabdyti. (210, 43 - 46)
33. Mokslo medis bus sukrėstas siautėjančio viesulo ir numes savo vaisius ant žmonijos. Bet kas gi atlaisvino šių gaivališkų jėgų saitus, jei ne žmogus?
34 Tiesa, ankstyvieji žmonės taip pat pažinojo skausmą, todėl pabudo tikrovėje, sąžinės šviesoje ir pajungė save įstatymui. Tačiau išsivystęs, sąmoningas ir išsilavinęs šių laikų žmogus - kaip jis drįsta išniekinti gyvybės medį! (288, 28)
35. Tiems, kurie mano, kad baudžiu žmones paleisdamas į juos gamtos jėgas, sakau, kad jie labai klysta, jei taip mano. Juk gamta vystosi ir keičiasi, o permainų ar perėjimų metu kyla sukrėtimų, kurie sukelia jums kančias, jei nevykdote Mano Įstatymo, tačiau jūs juos priskiriate dieviškoms bausmėms.
36 Tiesa, kad mano teisingumas veikia juose; bet jei jūs - su dieviškąja kibirkštimi, skatinančia jūsų dvasią, - gyventumėte darnoje su jus supančia gamta, jūsų dvasia pakylėtų jus virš permainų, virš gamtos jėgų smurto, ir jūs nekentėtumėte. (280, 16)
37 Kas kita yra gamta, jei ne didinga būtybė? Taip, mokiniai, kūrinys, kuris taip pat vystosi, apsivalo, atsiskleidžia ir tobulėja, kad savo įsčiose galėtų priglausti rytdienos žmones.
38. Kaip dažnai jūs esate nepatenkinti natūraliais perėjimais į tą tobulumą ir laikote juos Dievo bausmėmis, nesuvokdami, kad ir jūs kartu su gamta ir kūrinija apsivalote, vystotės ir judate tobulumo link. (283, 57 - 58)

26 skyrius - Kiti pasauliai

Visuotinė Kristaus šviesa
1 kartą jums pasakiau: "Aš esu pasaulio šviesa", nes kalbėjau kaip žmogus ir žmonės nieko nežinojo už savo mažo pasaulio ribų. Dabar dvasia jums sakau: Aš esu visuotinė šviesa, kuri apšviečia visų pasaulių, dangaus ir namų gyvenimą, apšviečia visas būtybes ir kūrinius ir suteikia jiems gyvybę. (308, 4)
2. Aš esu amžinasis Sėjėjas. Dar prieš man ateinant į žemę ir žmonėms mane pavadinant Jėzumi, aš jau buvau Sėjėjas, mane jau pažinojo tie, kurie buvo anapus materializacijos, klaidos ar neišmanymo - tie, kurie gyveno dvasiniuose regionuose ir namuose, kurių jūs dar nepažįstate ir negalite įsivaizduoti.
3 iš tų, kurie mane pažinojo prieš man ateinant į žemę, daugelį jūsų pasiunčiau, kad liudytumėte apie mane pasaulyje ir skelbtumėte Kristaus, Tėvo Meilės ir Žodžio, atėjimą. Vieni iš jų buvo pranašai, kiti - pionieriai, treti - apaštalai.
4. Šis pasaulis nėra vienintelis, kuriame Mano pėdos paliko pėdsaką. Visur, kur reikėjo Atpirkėjo, aš buvau šalia.
5 bet turiu jums pasakyti, kad kituose pasauliuose Mano kryžius ir Mano taurė buvo nuimti jūsų brolių ir seserų atsinaujinimu ir meile, o čia, šiame pasaulyje, po daugelio amžių vis dar esu vainikuotas erškėčiais, nukankintas ant jūsų netobulumo kryžiaus, vis dar geriu tulžies ir acto taurę.
6 Kadangi Mano Meilės darbas apima visos žmonijos atpirkimą, Aš laukiu jūsų su begaline kantrybe ir kiekvienam žmogui suteikiau ne vieną, o daugybę galimybių pakilti, ir jau daugybę amžių laukiu, kad pabustų visi tie, kurie nugrimzdo į gilią letargiją. (211, 26 - 29)
7. Ant kopėčių į tobulybę yra daug pakopų; "dvasiniame slėnyje" ir begalinėse pasaulio erdvėse yra daug pasaulių. Bet iš tiesų sakau jums: Aš visuomet buvau žinomas visiems, ir pagal tai, kokio dvasinio lygio pasaulyje jie yra, Mano apreiškimas buvo tarp jų. (219, 34 u.)
8 kol žmonės diskutuoja apie Mano dieviškumą, Mano egzistenciją ir Mano mokymą, yra pasaulių, kuriuose Aš esu mylimas tobulai.
9 Tuo pat metu, kai kai kurie pasiekė didžiausią dvasinį tyrumą, jūsų planeta išgyvena didžiulio moralinio ir dvasinio sugedimo laikotarpį. (217, 65 - 66)

Dvasinis ryšys tarp pasaulių
10 Mano dieviškoji šviesa šviečia visur; kur tik ieškosite Manęs, visur rasite Mano buvimą.
11 Aš esu Tėvas, kuris siekiu, kad tarp visų jo vaikų - ir tų, kurie gyvena žemėje, ir tų, kurie gyvena kituose pasauliuose, - įsiviešpatautų harmonija.

12 Dvasinė harmonija tarp visų būtybių atskleis joms didįjį žinojimą, atneš dvasios dialogą su dvasia, kuris sutrumpins atstumus, priartins nesamus žmones, panaikins frontus ir sienas. (286, 1 - 3)
13 Žmogus žengs didelį žingsnį dvasingumo link; jo dvasia galės peržengti žmogiškuosius apribojimus ir pasiekti aukštesnius gyvenimo pasaulius, kad galėtų bendrauti su savo broliais ir priimti jų siūlomą šviesą.
14 Jis taip pat galės nusileisti į tuos gyvenimo lygmenis, kuriuose gyvena žemesnio išsivystymo lygio būtybės, atsilikusios būtybės, padėti joms palikti savo skurdžią egzistenciją ir perkelti jas į geresnį gyvenimo planą.
15 Kopėčios, kuriomis dvasia kyla į savo tobulumą, yra labai ilgos; jose sutiksite be galo daug skirtingų išsivystymo lygių būtybių, kurioms pasiūlysite ką nors iš to, ką turite, o jos savo ruožtu jums duos ką nors iš savo dvasinių turtų.
16. Tada sužinosite, kad tai ne vienintelis pasaulis, kuris stengiasi tobulėti. Sužinosite, kad visose planetose dvasia evoliucionuoja, kad ji visose juda ir auga, įgyvendindama savo paskirtį, ir aš noriu, kad jūs sudarytumėte sandorą su visais savo broliais, kad galėtumėte keistis su jais šventu troškimu pažinti, mylėti ir padėti vieni kitiems.
17 Darykite tai mano vardu ir besąlygiškai paklusdami savo mintimis. Jei pradėsite šį pratimą, palaipsniui suprasite jų prašymus, mokymus ir naudą.
18. Trokštu, kad jūs būtumėte harmonijoje su savo broliais šioje planetoje ir už jos ribų, kuri šiuo metu yra jūsų namai. Užmegzkite draugystės ryšius, prašykite pagalbos, kai jums jos reikia, ir skubėkite padėti tiems, kurie jūsų prašo to, ką turite. (320, 44 - 46)

Pažintis su kitais pasauliais ir gyvenimo būdais

19 Jūs dažnai manęs klausėte, kas yra už šio pasaulio ribų ir ar tos žvaigždės, kurios skrieja erdvėje, yra pasauliai, panašūs į jūsų; Aš klausiau jūsų, ir jūs klausėte manęs, ir jūs klausėte manęs.
20 Mano atsakymas į jūsų smalsumą dar ne iki galo praskleidė paslapties šydą, nes matau, kad dar neturite nei evoliucijos, būtinos supratimui, nei dvasingumo, būtino harmonijai su kitais pasauliais.
21. Jūs dar nesuvokėte ir nesupratote mokymų, kuriuos jums siūlo planeta, kurioje gyvenate, ir jau norite ieškoti kitų pasaulių. Jums nepavyko tapti broliais tarpusavyje, to paties pasaulio gyventojais, ir jūs norite sužinoti apie būtybių egzistavimą kituose pasauliuose.
22 kol kas tegul jums užtenka prisiminti, kad Antrojoje eroje jums sakiau: "Tėvo namuose yra daug rūmų" ir kad dabar, patvirtindamas tuos žodžius, sakau jums, jog jūs nesate vieninteliai Visatos gyventojai ir kad jūsų planeta nėra vienintelė apgyvendinta.
23 Rytdienos kartoms bus duota matyti atvirus vartus, kurie priartins juos prie kitų pasaulių, ir jie teisingai žavėsis Tėvu.
24 Gerumas ir meilė, iš kurių išauga meilė ir taika, bus raktai, atveriantys paslapties duris, pro kurias žmonės žengs žingsnį visuotinės harmonijos link.
25 Šiandien vis dar esate izoliuoti, riboti, neįgalūs, nes jūsų savanaudiškumas verčia jus gyventi tik "pasauliui", nesiekiant dvasios laisvės ir pakilimo.
26. Kas būtų su jumis, tuščiagarbiais žmonėmis - būtybėmis, kurias jūsų materializmas padarė mažomis, - jei jums būtų leista pasiekti kitus pasaulius, kol neišsivadavote iš savo žmogiškų ydų? Kokią sėklą pasėsite? Nesantaika, nepamatuotos ambicijos, tuštybė.
27 Iš tiesų sakau jums: kad gautų tą žinojimą, kurio trokšta kiekvienas žmogus, ir tą apreiškimą, kuris išlaisvintų jo protą nuo jį kankinančių ir smalsumą žadinančių klausimų, žmogus turės labai apsivalyti, budėti ir melstis.
28 Mano paslaptis jam atskleis ne vien mokslas; būtina, kad pažinimo troškimą įkvėptų dvasinė meilė.
29. Kai žmonių gyvenimas atspindės dvasingumą, sakau jums, jiems net nereikės stengtis tyrinėti kito pasaulio, nes tuo pat metu juos aplankys tie, kurie gyvena aukštesniuose namuose. (292, 3 - 11)

Žvaigždžių nustatymas

30 Jūsų Tėvo namuose yra daugybė "būstų", kurie yra begalinės kopėčių, vedančių į tobulybę, pakopos; iš ten "dvasinis pasaulis" nusileidžia pas jus, kad taptų žinomas.
31 Jūs daugybę kartų iš dvasios į dvasią klausėte Manęs, kodėl egzistuoja tas didžiulis skaičius žvaigždžių ir planetų, kurios spindi virš

jūsų pasaulio, ir sakėte: "Mokytojau, ar tie pasauliai yra tušti?"
32. Bet aš jums sakau: Dar neatėjo laikas, kai jums jį visiškai atskleisiu. Kai žmogus pasieks dvasingumą, tik tada jam bus duoti didingi apreiškimai, ir jis galės kalbėtis su tomis Mano Dieviškumo mylimomis būtybėmis iš dvasios į dvasią, ir tada visi broliai keisis idėjomis.
33 Bet jau šiandien jūs žinosite: visuose pasauliuose gyvena mano kūriniai, niekas nėra tuščia, visi yra palaimintos karalystės ir sodai, kuriais rūpinasi Marija, dieviškojo švelnumo įsikūnijimas.
34. Šventoji Dvasia tavo lūpomis vėl perduos tau ir žmonijai nežinomus aukštus mokymus. Kada, mylimi žmonės? Kai tarp jūsų yra dvasingumo ir atsidavimo jūsų misijai. (312, 10 - 12)
35. Žvelkite, Mano tauta, kontempliuokite dangų, įdėmiai įsižiūrėkite į jį, ir patirsite, kad kiekvienoje žvaigždėje yra pažadas, pasaulis, kuris jūsų laukia; tai Dievo vaikams pažadėti gyvenimo pasauliai, kuriuose jūs visi gyvensite. Jūs visi pažinsite mano karalystę, kuri buvo sukurta ne tik tam tikroms būtybėms: ji buvo sukurta kaip visuotiniai namai, kuriuose susivienys visi Viešpaties vaikai. (12,24)

27 skyrius - pomirtinis gyvenimas

Būtinos žinios apie dvasinį gyvenimą
1 Kaip man atrodo, kad šiandieniniai žmonės neišmano dvasinių mokymų. Taip yra todėl, kad Mano Įstatymas ir Mano doktrina jiems buvo pateikti tik kaip moralinis mokymas, kuris jiems padeda, o ne kaip kelias, vedantis jų dvasią į tobulą tėvynę.
2 Įvairios konfesijos žmonių širdyse pasėjo klaidingą dvasinio pažinimo baimę, todėl jie vengia mano apreiškimų ir vis labiau grimzta į neišmanymo tamsą, motyvuodami tuo, kad dvasinis gyvenimas yra neįmenama paslaptis.
3 Tie, kurie tai tvirtina, meluoja. Visi Dievo apreiškimai, kuriuos Dievas davė žmogui nuo pat žmonijos pradžios, kalbėjo jam apie dvasinį gyvenimą. Tiesa, aš jums daviau ne visus savo mokymus, nes jūs dar negalėjote visko žinoti, bet tik tada, kai ateis laikas. Tačiau to, ką Tėvas apreiškė iki šiol, pakanka, kad jūs visiškai pažintumėte dvasinį gyvenimą. (25, 38 – 40)
4 Dvasinio gyvenimo, kurio vieni trokšta, kiti bijo, neigia ir net tyčiojasi, tačiau jis neišvengiamai laukia jūsų visų. Tai įsčios, kurios priima visus, - ranka, kuri tiesia ranką į tave, - dvasios tėvynė: net ir išprususiam žmogui nesuvokiama paslaptis. Tačiau į mano paslaptis galima įsiskverbti, kai tik raktas, kuriuo atversite šiuos vartus, yra meilės raktas. (80, 40)

"Dangus" ir "Pragaras"
5. Žmonės įsivaizduoja pragarą kaip amžinųjų kančių vietą, į kurią, jų manymu, pateks visi, kurie sulaužė mano įsakymus. Kaip jie sukūrė šį pragarą sunkiems nusikaltimams, taip jie sugalvojo kitą vietą mažesniems nusikaltimams ir dar vieną vietą tiems, kurie nepadarė nei gero, nei blogo.
6 Tas, kuris sako, kad aname pasaulyje žmogus nei džiaugiasi, nei kenčia, nekalba tiesos; niekas nėra be kančios ir be džiaugsmo. Kol dvasia nepasiekia aukščiausios ramybės, kančios ir džiaugsmai visada bus sumišę.
7. Klausykite, mano vaikai: pragaras yra įsikūnijusiuose ir nebeįsikūnijusiuose, šio pasaulio ir dvasinio slėnio gyventojuose. Pragaras simbolizuoja sunkias kančias, baisias nuoskaudas, neviltį, skausmą ir kartėlį tų, kurie sunkiai nusidėjo. Tačiau jie išsilaisvins nuo šių pasekmių, nes jų dvasia evoliucionuos meilės link.
8 Dangus, kuris simbolizuoja tikrąją laimę ir taiką, skirtas tiems, kurie nusigręžė nuo pasaulio aistrų ir gyvena bendrystėje su Dievu.
9 Pažvelk į savo sąžinę ir sužinosi, ar gyveni pragare, ar atlygini už savo nusikaltimus, ar esi persmelktas dangaus ramybės.
10. Tai, ką žmonės vadina dangumi ar pragaru, nėra konkrečios vietos, tai yra jūsų darbų esmė, kurią jūsų dvasia gauna, kai pasiekia "dvasinį slėnį". Kiekvienas patiria savo pragarą, gyvena savo atpirkimo pasaulyje arba mėgaujasi palaima, kurią suteikia pakilimas ir harmonija su Dieviškąja Dvasia. (11,51 - 56)
11 Kaip žmogus žemėje gali susikurti sau dvasinės ramybės pasaulį, panašų į mano karalystės ramybę, taip ir dėl savo sugedimo jis gali gyventi gyvenimą, panašų į ydų, nedorybių ir gailesčio pragarą.
12 Netgi anapusybėje dvasia gali susidurti su tamsos, sugedimo, neapykantos ir kerštо pasauliais, priklausomai nuo dvasios polinkio,

jos nukrypimų ir aistrų. Bet iš tiesų sakau jums, kad ir dangus, ir pragaras, kuriuos žmonės įsivaizduoja tik žemiškais pavidalais ir įvaizdžiais, yra ne kas kita, kaip skirtingos dvasios raidos pakopos: viena dėl savo dorybės ir išsivystymo yra tobulumo viršūnėje, o kita - tamsos, ydų ir iliuzijų bedugnėje.
13. Teisiajai dvasiai nesvarbu, kur ji bus, nes visur ji turės savyje Kūrėjo ramybę ir dangų. Kita vertus, netyra ir sumišusi dvasia gali atsidurti geriausiame iš pasaulių, tačiau ji nuolat jaus savyje atgailos pragarą, kuris degs joje tol, kol ją apvalys.
14 Ar manote, kad Aš, jūsų Tėvas, sukūriau vietas specialiai tam, kad jus nubaudyčiau ir taip amžinai atkeršyčiau už jūsų nusikaltimus?
15 Kokie riboti yra žmonės, kurie moko šių teorijų!
16 Kaip įmanoma, kad tikite, jog amžinoji tamsa ir amžinieji skausmai yra galas, kuris laukia kokios nors dvasios? Nors jie nusidėjo, jie vis tiek amžinai bus Dievo vaikai. Jei jiems reikia pamokymų - čia yra Mokytojas. Jei jiems reikia meilės - čia yra Tėvas. Jei jie trokšta atleidimo - štai puikus teisėjas.
17 Kas niekada nesistengia manęs ieškoti ir ištaisyti savo klaidų, tas pas mane neateis. Bet nėra nė vieno, kuris priešintųsi mano teisingumui ar mano teismams. Tik apsivalę galite ateiti pas Mane. (52, 31 - 37)
18 Tarp tiek būstų, kiek yra Tėvo namų, nėra nė vieno tamsos pasaulio, nes visuose juose yra Jo šviesa; bet jei dvasios įeina į jį su užrištomis akimis dėl savo neišmanymo, kaip jos gali įžvelgti tą šlovę?
19 Jei čia, pasaulyje, aklo žmogaus paklaustumėte, ką jis mato, jis jums atsakytų: "Tik tamsą". Ne todėl, kad saulės šviesos nėra, bet todėl, kad jis jos nemato. (82, 12 - 13)
20 Šį kartą jums sakiau: "Nepuoselėkite tarp žmonių egzistuojančios minties apie pragarą, nes šiame pasaulyje nėra didesnio pragaro už gyvenimą, kurį sukūrėte savo karais ir priešiškumu, o pomirtiniame pasaulyje nėra kitos ugnies už dvasios sąžinės kančias, kai sąžinė iškelia prieš ją savo nusižengimus. (182,45)
21 Kol tie, kurie dėl savo religinio fanatizmo tikisi pomirtiniame gyvenime tik pragaro bausmės, laikysis šios nuomonės, jie patys susikurs pragarą, nes dvasios sumaištis panaši į žmogaus proto sumaištį, nors ir daug stipresnė.
22 Dabar jūs klausiate: "Mokytojau, ar tiems yra išgelbėjimas?" Sakau jums: išgelbėjimas yra visiems, bet ramybė ir šviesa pasieks tas dvasias tik tada, kai išsisklaidys iliuzijų tamsa.
23. Ar kada nors jautėte gailestį žmogui, kurio susipainiojęs protas verčia jį matyti dalykus, kurių nėra? Kiek didesnis būtų jūsų skausmas, jei pamatytumėte pomirtiniame gyvenime tas iliuzijas turinčias būtybes, kurios mato savo įsivaizduojamą pragarą! (227,71)
24 Nedrebėkite dėl šių apreiškimų; priešingai, džiaukitės, kad šis žodis sunaikins jūsų įsivaizdavimą apie amžinąją bausmę ir visus ankstesnius aiškinimus apie amžinąją ugnį.
25. "Ugnis" yra skausmo, savęs kaltinimo ir atgailos simbolis, kuris kankina dvasią ir ją išgrynina, kaip auksas išgryninamas tiglyje. Šiame skausme yra mano valia, o mano valioje yra mano meilė jums.
26. Jei būtų tiesa, kad būtent ugnis išnaikina žmonių nuodėmes, tai visų nusidėjėlių kūnai turėtų būti įmesti į ugnį čia, žemiškajame gyvenime, gyvenime, nes mirę jie jos nebepajustų. Kūnai niekada nepakyla į dvasinę erdvę - priešingai, atlikę savo užduotį, jie nugrimzta į žemės gelmes, kur susilieja su gamta, iš kurios paėmė gyvybę.
27. Bet jei manote, kad tai, ką vadinate "amžinąja ugnimi", skirta ne kūnui, o dvasiai, tai dar viena didelė klaida, nes Dvasinėje Karalystėje nėra materialių elementų ir ugnis nedaro jokio poveikio dvasiai. Tai, kas gimsta iš materijos, yra materija, o tai, kas gimsta iš dvasios, yra dvasia.
28. Mano žodis nesileidžia puolamas bet kokio tikėjimo. Jei kas nors taip mano, labai klysta. Mano Žodis paaiškins viso to, kas nebuvo teisingai aiškinama ir dėl to atsirado klaidų, perduodamų žmonijai iš kartos į kartą, turinį.
29. Kokią vertę turėtų mano įstatymas ir mano mokymas, jei jie negalėtų išgelbėti dvasinių būtybių nuo klaidų ir nuodėmių? Ir kokia būtų mano, kaip žmogaus, buvimo pasaulyje prasmė, jei būtų daugybė tų, kurie turėjo amžinai pražūti per nesibaigiančią atgailą? (352, 44 - 48)
30. Kai kurie jaučiasi skatinami daryti gerus darbus, nes bijo, kad mirtis juos užklups netikėtai ir tada jie neturės nuopelnų, kuriuos galėtų pasiūlyti savo Viešpačiui. Kiti atsiriboja

nuo blogio, bet tik iš baimės mirti nuodėmėje ir po šio gyvenimo kęsti amžinąsias pragaro kančias.
31 Koks iškreiptas ir netobulas yra tas Dievas, kurio pavidalu daugelis Jį įsivaizduoja! Koks neteisingas, baisus ir žiaurus! Jei sujungtume visas žmonių padarytas nuodėmes ir nusikaltimus, to negalima palyginti su bjaurastimi, kuri reikštų amžiną pragaro bausmę, į kurią, pasak jų, Dievas pasmerkia nusidėjusius vaikus. Argi jums nepaaiškinau, kad aukščiausia Dievo savybė yra meilė? Argi nemanote, kad amžinosios kančios būtų absoliutus dieviškosios amžinosios meilės savybės paneigimas? (164, 33 – 34)
32. Jūs tikite, kad dangus yra amžinybės regionas ir kad nuoširdžiai atgailaudami už savo nusikaltimus fizinės mirties valandą galite į jį patekti, tikėdami, kad tą akimirką rasite atleidimą ir būsite Mano vedami į Dangaus Karalystę. Štai kuo jūs tikite.
33. Kita vertus, sakau jums, kad dangus nėra konkreti vieta, regionas ar namai. Dvasios dangus - tai jos aukštasis jausmų pasaulis ir jos tobulumas, jos tyrumo būsena. Tad nuo kieno priklauso, ar nuo manęs, kuris visada jus šaukiau, ar nuo jūsų, kurie visada buvote kurtieji?
34. Daugiau neriboti Begalybės, Dieviškumo. Ar nesuprantate, kad jei dangus būtų toks, kokiu tikite, t. y. tam tikri namai, regionas ar vieta, jis nebebūtų begalinis? Atėjo laikas suvokti dvasinius dalykus aukštesniu būdu, net jei jūsų vaizduotė negali aprėpti visos tikrovės. Tačiau ji turėtų bent jau priartėti prie jo. (146, 68 - 69)

Dangaus muzika
35. Esate girdėję, kad angelai danguje amžinai girdi dieviškąjį koncertą. Galvodami apie šią metaforą, saugokitės manyti, kad danguje taip pat girdite muziką, panašią į tą, kurią esate įpratę girdėti žemėje. Tas, kuris taip mano, visiškai pasidavė materializmo klaidai. Kita vertus, kas, girdėdamas kalbas apie dangaus muziką ir angelų palaimą ją girdint, galvoja apie harmoniją su Dievu šiame dieviškame koncerte, tas bus teisus.
36. Bet kaip tai, kad kai kurie to nesupranta, nors kiekvienas iš jūsų savo mintyse turi visuotinio koncerto garsą? Kaip atsitiko, kad kai kurie, išgirdę šį žodį, jo nesupranta, nejaučia arba neteisingai supranta?
37. O mylimi vaikai, silpni savo supratimu, ieškokite šviesos maldoje. Klauskite Manęs savo apmąstymuose, nes kad ir kokie dideli būtų jūsų klausimai, Aš žinosiu, kaip jums atsakyti iš amžinybės. Aš savo ruožtu užduosiu jums klausimus, kad tarp Mokytojo ir mokinių nušvistų tiesos šviesa.
38. Dangaus muzika yra Dievo buvimas jumyse, ir šio koncerto metu, kai pasieksite tikrąjį pakilimą, kuris yra dvasinis grožis, suskambės jūsų garsas. Tai dangaus muzika ir angelų giesmė. Kai tai patirsite ir pajusite, tiesa atsispindės jūsų esybėje ir pajusite, kad Dievas yra jumyse. Gyvenimas jums pasiūlys amžiną ir dievišką koncertą, ir kiekviename jo garse atrasite apreiškimą.
39. Jūs dar negirdėjote gražių garsų tobulos harmonijos - vienur saldžių, kitur galingų. Jei jums pavyks juos suvokti, jie jums pasirodys kaip neryškūs tonai, kurių negalėsite sujungti; jūs dar nesuvokėte, koks grožis juose slypi. Turite palikti jausmus, aistras ir materializmo šešėlius, kad galėtumėte išgirsti Dievo koncertą savo dvasioje. (199, 53 - 56)

Mano Tėvo namuose yra daug "būstų".
40. Mano darbas vis labiau auga, kol galiausiai visos dvasinės būtybės susivienys vykdydamos mano Įstatymą, ir šie žemiškieji namai taps tobulybės pasauliu. Tie, kurie tuo metu jame gyvens, pajus mano meilę visame, kas sukurta, ir pasirengs gyventi geresniame pasaulyje. Ši žemė jūsų dvasiai bus tik laikina, ji iškeliaus į kitus regionus, kitus Požemių lygmenis, trokšdama tobulumo.
41. Prisiminkite, kad jums sakiau: "Mano Tėvo namuose yra daug būstų". Šiuo didesnio tobulėjimo laikotarpiu, kai geriau suprasite Mano mokymą, noriu jums pasakyti: "Tėvo namuose yra be galo daug būstų". Taigi nemanykite, kad iškeliavę iš šio pasaulio jau esate pasiekę didžiausią dvasinę aukštumą. Ne, mokiniai. Kai baigsis jūsų viešnagė šioje planetoje, Aš vesiu jus į naujus namus, ir taip vesiu jus amžinai begaliniais jūsų tobulumo laiptais. Pasitikėkite Manimi, mylėkite Mane, ir būsite išgelbėti. (317, 30)
42. Neįmanoma, kad jūs jau šiame pasaulyje įsivaizduotumėte, kas ir kaip yra mano Karalystė, Dangus ir Šlovė. Noriu, kad

pasitenkintumėte žinojimu, jog tai yra dvasios tobulumo būsena, kurioje ji patiria, jaučia ir suvokia nuostabų dvasios gyvenimą, kurio šiuo metu negalite nei suvokti, nei įsivaizduoti.
43. Sakau jums, kad net dvasios, gyvenančios aukštesniuose lygiuose nei tas, kuriame esate, nežino to gyvenimo tikrovės. Ar žinote, ką reiškia gyventi "Tėvo glėbyje"? Kai ten gyvensite, tik tada galėsite tai sužinoti. Tik neaiški nuojauta, menka tos paslapties nuojauta paliečia jūsų širdį kaip paskata jūsų tobulėjimo kelyje. (76,28-29)

VII Tobulėjimo kelias į tobulumą

28 skyrius - Mirtis, mirtis ir pomirtinis gyvenimas

Dvasios nemirtingumas
1 Tai metas, kai žmonės prabunda ir suvokia dvasios grožį, kai domisi amžinuoju gyvenimu ir klausia savęs: "Koks bus gyvenimas, kuris mūsų laukia po mirties?"
2. Kas nesusimąstė, kad ir koks neįtikėtinas jis būtų, ar neegzistuoja jame kažkas, kas pergyvena kūno materiją? Iš tiesų sakau jums: nėra nė vieno, kuris neįtartų tos paslapties ir nė akimirkos nesusimąstytų apie tai, kas nesuvokiama.
3 Vieni klausia apie dvasinio gyvenimo paslaptį, kuri atrodo tolima, bet iš tikrųjų yra prieš jūsų akis; kiti yra suglumę, o treti ją neigia. Vieni kalba, nes mano, kad viską žino, kiti tyli ir laukia, bet kaip nedaug yra tų, kurie iš tiesų ką nors žino apie pomirtinį gyvenimą. (107, 1)
4 Trečiojoje eroje Aš prisikėliau iš užmaršties kapo, į kurį žmonija Mane nuvarė, kad prikelčiau juos naujam gyvenimui, nes Aš esu Gyvenimas. Niekas negali mirti. Net ir tas, kuris savo rankomis apiplėšia save, išgirs sąžinės priekaištus dėl tikėjimo stokos. (52, 63)
5 Mano mokymas skirtas ne tik suteikti jums stiprybės ir pasitikėjimo jūsų gyvenimo kelionėje žemėje; jis turi jus išmokyti, kaip palikti šį pasaulį, peržengti pomirtinio gyvenimo slenksčius ir įžengti į amžinuosius namus.
6. Visos konfesijos stiprina dvasią jos kelyje per šį pasaulį, bet kaip mažai jos atskleidžia ir paruošia ją didžiajai kelionei į aną pasaulį. Dėl šios priežasties daugelis mirtį laiko pabaiga, nežinodami, kad nuo jos atsiveria begalinis tikrojo gyvenimo horizontas. (261,52 - 53)
7 "Mirtis" yra tik simbolis, "mirtis" egzistuoja tik tiems, kurie dar nesugeba atpažinti tiesos. Jiems "mirtis" tebėra siaubas, už kurio slypi nesuvokiamybė arba nebūtis. Jums sakau: atverkite akis ir supraskite, kad ir jūs nemirsite. Jūs atsiskirsite nuo kūno, bet tai nereiškia, kad mirsite. Jūs, kaip ir jūsų Mokytojas, turite amžinąjį gyvenimą. (213, 5)

Pasiruošimas išėjimui iš šio pasaulio
8 Turite suprasti, kad jūs, apdovanoti dvasia, esate mylimiausias Tėvo kūrinys kūrinijoje, nes Jis įdėjo į jus dvasinę esmę, dvasines savybes ir nemirtingumą.
9 Dvasiai nėra mirties - mirties, kaip jūs ją suprantate, t. y. egzistencijos pabaigos. Kūno mirtis negali būti dvasios mirtis ar pabaiga. Kaip tik tada jis atveria akis aukštesniam gyvenimui, o jo kūno apvalkalas visam laikui uždaro tas pačias akis pasaulio atžvilgiu. Tai tik pereinamasis momentas kelyje, vedančiame į tobulybę.
10. Jei dar taip nesupratote, taip yra todėl, kad vis dar labai mylite šį pasaulį ir jaučiatės prie jo glaudžiai prisirišę. Jums skaudu palikti šiuos namus, nes laikote save to, ką juose turite, savininkais; be to, kai kurie miglotai nujaučia mano dieviškąjį teisingumą ir bijo įžengti į dvasinį pasaulį.
11 Žmonija per daug mylėjo šį pasaulį - per daug, nes jos meilė buvo klaidinga. Kiek daug žmonių žuvo dėl šios priežasties! Kiek daug dvasių materializavosi dėl tos pačios priežasties!
12 Tik tada, kai pajutote artėjančios mirties žingsnius, kai sunkiai susirgote, kai kentėjote, tik tada prisiminėte, kad esate tik per žingsnį nuo pomirtinio gyvenimo, nuo to teisingumo, kurio bijote tik tokiomis lemtingomis akimirkomis; tada duodate Tėvui įžadus, prisiekdami Jį mylėti žemėje, Jam tarnauti ir Jam paklusti. (146, 46 - 49)
13. Žmonės taip pamilo šį gyvenimą, kad, atėjus valandai jį palikti, maištauja prieš Mano valią ir nenori išgirsti kvietimo, kurį jiems duodu. Jie atmeta mano karalystės ramybę ir

prašo Tėvo dar vieno laiko žemėje, kad ir toliau galėtų turėti savo laikinąsias gėrybes.
14 Tapkite jautrūs, kad pajustumėte dvasinį gyvenimą, ir nesitenkinkite savo vystymosi pradžia - nes tai yra šis gyvenimas, - nes virš jo egzistuoja aukštesni kūrybos darbai.
15. Nesistenkite atmesti mirties, kai ji artėja prie jūsų pagal mano valią, ir neprašykite, kad mokslininkas padarytų už jus stebuklą, kad pasipriešintumėte mano patarimams ir pratęstumėte savo egzistenciją, nes abu karštai apgailestausite dėl šios klaidos. Pasiruoškite šiam gyvenimui, ir neturėsite pagrindo bijoti, kad pateksite į pomirtinį gyvenimą. (52, 55 - 57)
16 Mylėkite tai, kas priklauso šiam pasauliui, kol jame gyvenate, iki tam tikros ribos, kad žinotumėte, kaip vykdyti jo dėsnius; bet visada puoselėkite kilnų tikslą - gyventi aukštuosiuose dvasiniuose gyvenimo pasauliuose, kad jūsų dvasia nesutriktų, kai atsikratys savo kūniško apvalkalo, ir kad jos nebekamuotų tai, ką ji mylėjo šioje planetoje, nes tada ji liks pririšta ir prirakinta prie pasaulio, kuriam nebepriklauso ir kuriuo nebegali niekaip džiaugtis. (284, 5)
17 Pasigailėkite savęs! Niekas nežino, kada ateis akimirka, kai jo dvasia atsiskirs nuo materijos. Niekas nežino, ar kitą dieną jo akys vis dar bus atviros Šviesai. Jūs visi priklausote vieninteliam viso, kas sukurta, Savininkui ir nežinote, kada būsite pašaukti.
18 Pagalvokite, kad net jūsų galvos plaukai nėra jūsų ir dulkės, ant kurių šlapinatės, kad jūs patys nesate savi, kad jums nereikalingas gendantis turtas, nes ir jūsų karalystė ne iš šio pasaulio.
19 Dvasiškai tobulėkite, ir jūs turėsite viską teisingai ir su saiku, kol jums to reikės. Tada, kai ateis akimirka atsisakyti šio gyvenimo, jūs pakilsite kupini šviesos, kad perimtumėte tai, kas jums priklauso kitame pasaulyje. (5, 95 - 97)

Perėjimas į kitą pasaulį

20 Kiekvieną valandą mano balsas kviečia jus į gerąjį kelią, kur yra ramybė, bet jūsų kurčia klausa tik vieną akimirką yra jautri tam balsui, ir ta akimirka yra paskutinė jūsų gyvenimo akimirka, kai agonija praneša jums apie fizinės mirties artumą. Tuomet mielai pradėtumėte gyvenimą iš naujo, kad ištaisytumėte klaidas, nuramintumėte savo protą sąžinės nuosprendžio akivaizdoje ir paaukotumėte Viešpačiui ką nors vertingo ir nuopelningo. (64, 60)
21. Jei siekiate dvasios nemirtingumo, nebijokite mirties, kuri užbaigia žmogaus gyvenimą. Laukite, kad ji būtų parengta, ji yra mano valdžioje, todėl ji visada ateina tinkamu laiku ir teisingai, net jei žmonės dažnai mano priešingai.
22 Sunkiausia ne tai, kad žmogus miršta, bet tai, kad jo dvasia, palikusi kūną, neturi šviesos ir negali matyti tiesos. Aš noriu ne nusidėjėlio mirties, bet jo atgailos. Bet jei mirtis tampa būtina - kad išlaisvintų dvasią ar sustabdytų žmogaus kritimą į pražūtį - tuomet mano dieviškasis teisingumas nutraukia tos žmogiškosios egzistencijos gyvybės giją. (102, 49 - 50)
23. Žinokite, kad jūsų likimo knygoje įrašyta diena ir valanda, kada atsivers Pomirtinio pasaulio vartai ir įsileis jūsų dvasią. Iš ten pamatysite visus savo darbus žemėje, visą savo praeitį. Tuomet nenorėsite girdėti balsų, kurie jums priekaištauja ar skundžiasi, arba matyti tų, kurie jus vadina savo blogybių kaltininkais! (53, 49)
24. Kadangi jums dar liko nueiti ilgą kelią, nesustokite ir nemanykite, kad niekada nepasieksite tikslo. Eikite pirmyn, nes net ir dėl prarastos akimirkos jūsų dvasia vėliau verks. Kas jums sakė, kad tikslas yra šiame pasaulyje? Kas jus išmokė, kad mirtis yra pabaiga ir kad tą akimirką galite pasiekti mano karalystę?
25 Mirtis yra tarsi trumpas miegas, po kurio dvasia, mano šviesos globojama, pabunda su naujomis jėgomis, tarsi prasidėjus naujai dienai.
26 Mirtis yra raktas, kuris atveria jums kalėjimo, kuriame buvote surišti su kūno materija, vartus, taip pat raktas, kuris atveria jums amžinybės vartus.
27 Ši planeta, dėl žmogaus netobulumo paversta atgailos slėniu, buvo dvasios nelaisvė ir tremtis.
28. Iš tiesų sakau jums, kad gyvenimas žemėje yra dar viena pakopa ant gyvenimo kopėčių. Kodėl nesuvokiate jos taip, kad galėtumėte pasinaudoti visomis jos pamokomis? Priežastis, dėl kurios daugeliui tenka vėl ir vėl

prie jo grįžti, yra ši: jie nesuprato jo ir neturėjo naudos iš ankstesnio gyvenimo. (167, 22 - 26)
29. Turite žinoti, kad prieš įsikūnydama žemėje dvasia kruopščiai ruošiama, nes jai tenka patirti ilgą ir kartais sunkų išbandymą. Tačiau dėl šio pasiruošimo jis nesutrinka, kai įžengia į šį gyvenimą. Jis užmerkia akis prieš praeitį, kad atvertų jas naujai egzistencijai, todėl nuo pat pirmos akimirkos prisitaiko prie pasaulio, į kurį atvyko.
30. Kaip skirtingai jūsų dvasia prisitaiko prie dvasinio gyvenimo slenksčių, kai tik palieka savo kūną ir pasaulį. Kadangi ji nebuvo iš tikrųjų parengta grįžti į namus, ji yra pasimetusi, ją vis dar valdo materialaus kūno jausmai, ji nežino, ką daryti ir kur kreiptis.
31 Taip yra dėl to, kad jis nesužinojo, jog paskutinę akimirką taip pat reikia užmerkti akis šiam pasauliui, nes tik taip jis vėl galės jas atverti dvasiniame pasaulyje, kurį paliko, kur visa jo praeitis laukia, kad susijungtų su nauja patirtimi, o visi jo ankstesni nuopelnai prisidėtų prie naujų.
32 Kai jis atgauna šviesą, jo protą apgaubia tirštas šydas; atkakli viso to, ką jis paliko, įtaka neleidžia jam pajusti sąžinės virpesių; bet kai jo šešėliai ištirpsta, kad susijungtų su tikrąja jo būties šerdimi, - kiek daug sutrikimo, kiek daug skausmo!
33. Ar yra kas nors, kas, išgirdęs ar perskaitęs šią žinią, atmeta ją kaip nenaudingą ar klaidingą mokymą? Sakau jums, kad tik tas, kuris yra kraštutinio materializmo arba aklo nemokšiškumo stadijoje, galėtų atmesti šią šviesą, jei jo dvasia nebūtų jos giliai sujaudinta. (257,20 - 22)

"Mirties miegas"
34. Dvasinis poilsis, kaip jį supranta ir suvokia jūsų žemiškoji prigimtis, neegzistuoja. Poilsis, kurio tikisi dvasia, yra veikla, dauginimasis darant gera, kiekvienos akimirkos išnaudojimas. Tuomet dvasia ilsisi, atsikrato savigraužos ir kančios, ilsisi darydama gera, ilsisi mylėdama savo Kūrėją, brolius ir seseris.
35 iš tiesų sakau jums: jei palikčiau jūsų dvasią ilsėtis, kaip jūs įsivaizduojate poilsį žemėje, ją užvaldytų nevilties ir baimės tamsa; nes dvasios gyvybė, šviesa ir didžiausia laimė yra darbas, kova, nuolatinė veikla; sakau jums: jei palikčiau jūsų dvasią ilsėtis, kaip jūs įsivaizduojate poilsį žemėje, ją užvaldytų nevilties ir baimės tamsa.
36. Dvasia, grįžtanti iš žemės į "dvasinį slėnį" ir atsinešanti su savimi kūno nuovargį, ir ieškanti Požemių kaip poilsio vietos, kur galėtų pailsėti, užsimiršti, ištrinti gyvenimo kovos pėdsakus, - tokia dvasia jausis esanti pati nelaimingiausia būtybė ir neras nei ramybės, nei palaimos; kol pabunda iš letargo, suvokia savo klaidą ir pakyla į dvasinį gyvenimą, kuris, kaip ką tik jums sakiau, yra meilė, veikla, nuolatinė kova kelyje, vedančiame į tobulybę. (317, 12 - 14)

Susitikimas pomirtiniame gyvenime
37. Noriu, kad būtumėte tikintys, kad tikėtumėte dvasiniu gyvenimu. Jei matėte, kad jūsų broliai iškeliauja į kitą pasaulį, nemanykite, kad jie yra toli nuo jūsų, ir nemanykite, kad praradote juos visiems laikams. Jei norite su jais susijungti, dirbkite, užsitarnaukite nuopelnus, o kai ateisite į kitą pasaulį, ten jūsų lauks jie, kad išmokytų jus gyventi dvasiniame slėnyje. (9,20)
38. Kas nėra jautęs nerimo dėl pomirtinio gyvenimo? Kas iš tų, kurie šiame pasaulyje prarado mylimą žmogų, nėra jautęs troškimo vėl jį pamatyti ar bent jau sužinoti, kur jis yra? Visa tai patirsite, vėl juos pamatysite.
39. Tačiau dabar įgykite nuopelnų, kad kai paliksite šią žemę ir dvasiniame slėnyje paklausite, kur yra tie, kuriuos tikitės rasti, jums nebūtų atsakyta, kad negalite jų pamatyti, nes jie yra aukštesniame lygyje. Nepamirškite, kad jau seniai jums sakiau, jog Tėvo namuose yra daug būstų. (61, 31)

Dvasios teismas pagal savo sąžinę
40 Kai kokio nors didelio nusidėjėlio dvasia atsiskiria nuo materialaus gyvenimo ir įžengia į dvasinį slėnį, jis nustemba pamatęs, kad pragaras, kaip jis jį įsivaizdavo, neegzistuoja ir kad ugnis, apie kurią jam buvo pasakojama praeityje, yra ne kas kita, kaip dvasinis jo darbų padarinys, kai jis susiduria su negailestingu Teisėju, kuris yra jo sąžinė.
41. Šis anapus esantis teismas, ši šviesa, kuri nušvinta vidury tamsos, supančios tą nusidėjėlį, dega stipriau nei karščiausia ugnis, kokią tik galite įsivaizduoti. Tačiau tai nėra iš anksto parengta kankinystė kaip bausmė tam, kuris mane įžeidė. Ne, šios kančios kyla dėl to, kad žmogus suvokia padarytus nusižengimus,

sielvartauja dėl to, kad įskaudino Tą, kuris davė jam egzistenciją, kad blogai išnaudojo laiką ir visas gėrybes, kurias gavo iš savo Viešpaties.
42. Ar tikite, kad turėčiau bausti tą, kuris mane skaudina savo nuodėmėmis, nors žinau, kad nuodėmė labiau skaudina tą, kuris ją padaro? Argi nesuprantate, kad pats nusidėjėlis daro sau bloga ir kad bausdamas jį nenoriu padidinti nelaimės, kurią jis pats sau sukėlė? Aš tik leidžiu, kad jis pažvelgtų į save, išgirstų nenumaldomą sąžinės balsą, užduotų sau klausimus ir atsakytų sau, atgautų dvasinę atmintį, kurią prarado dėl materijos, ir prisimintų savo kilmę, likimą ir įžadus; ir ten, šiame teisme, jis turi patirti "ugnies" poveikį, kuri išnaikina jo blogį, iš naujo išlydo jį kaip auksą tiglyje, kad pašalintų iš jo tai, kas kenksminga, nenaudinga ir visa, kas nėra dvasinga.
43 Kai dvasia sustoja, kad išgirstų savo sąžinės balsą ir nuosprendį, iš tiesų sakau jums, tą valandą ji yra Mano akivaizdoje.
44. Ši ramybės, nurimimo ir aiškumo akimirka ne visoms dvasioms ateina vienu metu. Kai kurie greitai pradeda save tirti ir taip išvengia daug kančių. Nes vos tik jie pabunda ir suvokia savo klaidas, jie pasiruošia ir iki galo atlygina už savo blogus darbus.
45 Kitiems apakusiems - dėl ydų, nuoskaudų ar dėl to, kad gyveno nuodėmingą gyvenimą, - prireikia daug laiko, kad išbristų iš aklumo.
46 Dar kiti, nepatenkinti dėl to, kad mano, jog buvo per anksti išplėšti iš žemės, kai viskas jiems dar šypsojosi, keikiasi ir piktžodžiauja, delsdami išsivaduoti iš savo išsiblaškymo; ir tokių atvejų yra daugybė, žinomų tik mano išminčiai. (36, 47 - 51)
47. Už viską turite atsakyti, ir pagal savo blogų darbų pobūdį per save sulauksite griežčiausių nuosprendžių. Aš jūsų neteisiu, nes tai klaidinga. Būtent jūsų pačių dvasia savo aiškumo būsenoje yra baisus kaltintojas ir baisus teisėjas. Kita vertus, aš ginu jus nuo painiavos, išteisinu ir atperku, nes esu Meilė, kuri apvalo ir atleidžia. (32, 65)
48. Nepamirškite, kad labai greitai atsidursite dvasiniame pasaulyje ir turėsite pjauti tai, ką pasėjote šioje žemėje. Perėjimas iš šio gyvenimo į kitą tebėra rimtas ir sunkus dvasios išbandymas. Niekas neišvengs šio nuosprendžio, net jei mano esąs vertingiausias iš mano tarnų.
49. Mano valia, kad nuo tos akimirkos, kai įžengsite į tuos begalinius Namus, nebepatirtumėte žemiškų rūpesčių ir imtumėte jausti laimę ir palaimą, kad pakilote į kitą lygį. (99, 49 - 50)
50. Paskutinis teismas, kaip jį aiškina žmonija, yra klaida. Mano nuosprendis nėra vienos valandos ar dienos nuosprendis. Ji jau kurį laiką yra ant jūsų užgriuvusi.
51 Bet iš tiesų sakau jums: mirusiems kūnams skirta ir jie laikosi savo likimo susilieti su juos atitinkančia prigimtine karalyste; nes tai, kas yra iš žemės, sugrįš į žemę, kaip ir dvasiniai dalykai sieks savo namų, kurie yra mano įsčios.
52. Bet taip pat sakau jums, kad teisdami būsite patys sau teisėjai, nes jūsų sąžinė, savęs pažinimas ir intuicija jums pasakys, kiek esate verti pagyrimo ir kokiuose dvasiniuose namuose turite apsigyventi. Aiškiai matysite, kokiu keliu turite eiti, nes, gavę mano dieviškumo šviesą, žinosite savo darbus ir įvertinsite savo nuopelnus.
53. "Dvasiniame slėnyje" yra daug sumišusių ir sutrikusių būtybių. Atneškite jiems mano žinią ir mano šviesą, kai tik į ją įžengsite.
54. Jau dabar galite naudotis šia gailestingumo forma per maldą, per kurią galite užmegzti ryšį su jais. Tavo balsas skambės ten, kur jie gyvena, ir pažadins juos iš gilaus miego. Jie verks ir apsivalys savo atgailos ašaromis. Tą akimirką jie gaus šviesos spindulį, nes tada supras savo praeities tuštybę, klaidas ir nuodėmes.
55 Koks didelis dvasios skausmas, kai sąžinė ją pažadina! Kaip nuolankiai jis nusižemina prieš Aukščiausiojo Teisėjo žvilgsnį! Kaip nuolankiai, iš giliausios jo esybės dalies, sklinda atleidimo prašymai, įžadai, mano vardo palaiminimai!
56 Dabar dvasia supranta, kad negali priartėti prie Tėvo tobulumo, todėl kreipia žvilgsnį į žemę, kur nežinojo, kaip išnaudoti laiką ir išbandymus, suteikusius galimybę priartėti prie tikslo, ir prašo kito kūno, kad galėtų išpirkti nusikaltimus ir įvykdyti neįvykdytas užduotis.
57 Kas gi užtikrino teisingumą? Argi ne pati Dvasia teisia jį patį?
58. Mano Dvasia yra veidrodis, kuriame turite pažvelgti į save, ir jis parodys, koks jūsų tyrumo laipsnis. (240, 41 - 46)

59. Kai jūsų dvasia nusimes savo žmogiškąjį apvalkalą ir pasitrauks į savo vidų dvasinio gyvenimo šventovėje, kad ištirtų savo praeitį ir derlių, daugelis jos darbų, kurie čia, pasaulyje, atrodė tobuli, verti būti pristatyti Viešpačiui ir verti atlygio, šios introspekcijos akimirkomis pasirodys menki. Dvasia supras, kad daugelis darbų, kurie pasaulyje jam atrodė geri, buvo tik tuštybės, netikros meilės, meilės, kuri nekyla iš širdies, išraiška.
60. Kaip manote, kas suteikė dvasiai tobulo teisėjo apšvietimą, kad ji pati save teistų? Sąžinė, kuri tą Teisingumo valandą jums atrodys kaip niekada anksčiau neregėto aiškumo spindesys, ir būtent ji kiekvienam pasakys, ką gero, teisingo, teisingo ir tikro jis nuveikė žemėje ir ką blogo, neteisingo ir nešvaraus pasėjo savo kelyje.
61 Šventykla, apie kurią ką tik jums kalbėjau, yra sąžinės šventovė - šventykla, kurios niekas negali išniekinti, šventykla, kurioje gyvena Dievas, iš kurios skamba Jo balsas ir sklinda šviesa.
62 Pasaulyje jūs niekada nenorėjote įžengti į tą vidinę šventovę, nes jūsų žmogiškoji asmenybė visada ieškojo būdų ir priemonių, kaip išvengti išmintingo balso, kuris kalba kiekviename žmoguje.
63 Aš jums sakau: Kai jūsų dvasia atsikratys savo apvalkalo, ji galiausiai sustos prie tos šventovės slenksčio ir susirinks į ją įeiti, atsiklaupti priešais Dvasios altorių, kad išgirstų save, ištirtų savo darbus toje šviesoje, kuri yra sąžinė, išgirstų Dievo balsą, kalbantį joje kaip Tėvo, Mokytojo ir Teisėjo.
64 Nė vienas mirtingasis negali įsivaizduoti tos iškilmingos akimirkos, kurią jūs visi turite išgyventi, kad atpažintumėte, ką gero turite savyje ir išsaugotumėte, taip pat tai, ką turite atmesti iš savęs, nes nebegalite to išlaikyti savo mintyse.
65 Tada, kai dvasia pajunta, kad susiduria su savo sąžine, ir ši su tiesos aiškumu iškelia save į atmintį, ta būtybė pasijunta per silpna klausytis savęs, ji nori, kad jos niekada nebūtų buvę, nes akimirksniu visas jos gyvenimas praeina pro jos sąmonę - tai, ką ji paliko po savęs, ką ji turėjo ir kas jai priklausė, ir už ką ji dabar turi galutinai atsiskaityti.
66. Mokiniai, vyrai, pasiruoškite tam momentui dar šiame gyvenime, kad nepaverstumėte tos šventyklos tribunolu, kai jūsų dvasia pasirodys prie sąžinės šventyklos slenksčio; nes dvasinis skausmas tada bus toks didelis, kad jam neprilygs joks fizinis skausmas.
67. Noriu, kad apmąstytumėte visa, ką jums pasakiau šiame mokyme, kad suprastumėte, kaip vyksta jūsų dvasinis teismas. Taip iš savo vaizduotės išnyksite tą vaizdinį, kuriame įsivaizduojate teismą, kuriam pirmininkauja Dievas seno žmogaus pavidalu, kuris gerus vaikus praleidžia iš dešinės, kad galėtų džiaugtis dangumi, o nedorėlius pasodina iš kairės, kad pasmerktų juos amžinai bausmei.
68. Dabar atėjo laikas, kad šviesa pasiektų aukščiausią jūsų dvasios ir proto sritį, kad tiesa nušvistų kiekviename žmoguje ir jis galėtų pasirengti oriai įžengti į dvasinį gyvenimą. (334, 5m. - 11, 14 - 15)

Atgauta dvasinė sąmonė

69. Mano Kūrinijoje nėra nieko, kas, kaip kūniška mirtis, galėtų parodyti kiekvienai dvasiai jos išsivystymo aukštumas, kurias ji pasiekė per gyvenimą, ir niekas taip nepadeda, kaip mano žodis pakilti iki tobulumo. Štai kodėl mano Įstatymas ir mano Doktrina visada ir nepaliaujamai siekia įsiskverbti į širdis, o skausmas ir kančia pataria žmonėms atsisakyti tų kelių, kurie, užuot kėlę dvasią, veda ją į bedugnę.
70. Kokia laiminga jūsų dvasia jausis pomirtiniame gyvenime, kai sąžinė jai pasakys, kad ji sėjo meilės sėklą žemėje! Prieš jūsų akis atsivers visa praeitis, ir kiekvienas jūsų darbų vaizdas jums suteiks begalinį malonumą.
71. Mano įstatymų įsakymai, kuriuos jūsų atmintis ne visada galėjo išsaugoti, taip pat praeis pro jūsų dvasią kupini aiškumo ir šviesos. Įgykite nuopelnų, kurie leis jums skverbtis į nežinomybę atviromis tiesai akimis.
72. Yra daugybė paslapčių, kurias žmogus veltui bandė įminti; nei žmogaus intuicija, nei mokslas nesugebėjo atsakyti į daugybę klausimų, kuriuos žmonės sau kėlė, ir taip yra todėl, kad yra suvokimų, kurie skirti tik dvasiai, kai ji įžengia į "dvasinį slėnį". Šie jo laukiantys netikėtumai, stebuklai ir apreiškimai bus jo atlygio dalis. Bet iš tiesų sakau jums: jei dvasia įžengs į dvasinį pasaulį, užsidengusi akis tvarsčiu, ji nieko nematys, bet ir toliau aplink save matys tik paslaptis, nors viskas turėtų būti aišku.

73. Ši dangiškoji doktrina, kurią šiandien jums pateikiu, atskleidžia jums daugybę grožybių ir parengia jus taip, kad vieną dieną, kai dvasioje stosite prieš Amžinojo teisingumą, galėsite atlaikyti nuostabią tikrovę, kuri nuo tos akimirkos jus sups. (85, 42 + 63 - 66)
74. Priimkite mano šviesą, kad ji apšviestų jūsų gyvenimo kelią ir išlaisvintų jus nuo sąmonės aptemimo mirties valandą. Tuomet, kai peržengsite anapusybės slenksčius, žinosite, kas esate, kas buvote ir kas būsite. (100, 60)
75 Kol jūsų kūnai bus nuleidžiami į žemę, kurios glėbyje jie susimaišys su ja, kad taptų vaisingi, - nes ir po mirties jie išliks jėga ir gyvybe, - jūsų sąžinė, kuri yra virš jūsų būties, neliks žemėje, bet judės kartu su dvasia, kad jai pasirodytų kaip knyga, kurios gilius ir išmintingus pamokymus studijuoja dvasia.
76. Ten jūsų dvasinės akys atsivers tiesai, ir akimirksniu žinosite, kaip aiškinti tai, ko nesugebėjote suvokti per visą gyvenimą. Ten suprasite, ką reiškia būti Dievo vaiku ir artimo broliu. Ten suprasite viso to, ką turėjote, vertę, pajusite gailestį ir nuoskaudą dėl padarytų klaidų, dėl prarasto laiko, ir jumyse gims gražiausi apsisprendimai pasitaisyti ir pasitaisyti. (62, 5)
77 Net ir dabar visi siekite to paties tikslo, suderindami ir harmonizuodami savo dvasinį gyvenimą. Tegul niekas nemano, kad eina geresniu keliu nei jo brolis, ir tegul nemano, kad yra aukštesnio lygio nei kiti. Sakau jums, kad mirties valandą mano balsas jums pasakys tiesą apie jūsų išsivystymo lygį.
78 Tą trumpą nušvitimo akimirką sąžinės akivaizdoje daugelis gauna atlygį, bet daugelis taip pat mato, kad jų didybė išnyksta.
79. Ar norite išsigelbėti? Tuomet ateikite pas Mane broliškumo keliu. Ji yra vienintelė, kitos nėra, ji įrašyta mano aukščiausiame įsakyme, kuris jums sako: "Mylėkite vieni kitus" (299, 40-42).

29 skyrius - Dvasinių būtybių apsivalymas ir pakilimas pomirtiniame gyvenime

Atgaila, atgaila ir savęs kaltinimas
1 Nenoriu, kad jūsų dvasia būtų suteršta ir mirtų dėl tikrojo gyvenimo. Todėl Aš ieškau jūsų savo teisingumu, kai randu jus pasinėrusius į žalingus malonumus ir pramogas. Tavo dvasia turi ateiti į mano glėbį tyra, kaip iš jo išaugusi.
2. Visi tie, kurie palieka savo kūną žemėje ir atsiskiria nuo šio pasaulio išsiblaškymo būsenoje, išvydę mano Buvimą, atsiskleidžiantį dvasią apšviečiančioje amžinybės šviesoje, pabunda iš gilaus miego karčiomis ašaromis ir nevilties kupinais savęs kaltinimais. Kol vaiko skausmas tęsiasi, kad išsilaisvintų iš savo kančių, kenčia ir Tėvas. (228, 7 - 8)
3 Sąžinės skausmai ir kančios dėl žinių stokos - kančios dėl nepakankamo sudvasinimo, kad būtų galima mėgautis tuo gyvenimu - visa tai ir dar daugiau yra dvasių, kurios pasiekia dvasinio gyvenimo slenksčius išniekintos arba nepasiruošusios, atpirkimo sakramente.
4 suprantu, kad negaliu laikyti žmonių nuodėmės, netobulumo ar ištvirkimo Tėvui padarytu blogiu, nes žinau, kad žmonės patys sau pridaro blogio. (36, 56)
5 Koks šviesus būtų jūsų gyvenimas, koks didingas ir novatoriškas būtų jūsų mokslas, jei mylėtumėte savo artimuosius ir vykdytumėte savo Tėvo valią, jei paaukotumėte dalį savo valios laisvės ir dirbtumėte taip, kaip jums liepia sąžinė. Tuomet jūsų mokslas, peržengdamas materialaus pasaulio ribas, prisiliestų prie antgamtiškumo, nes iki šiol jis net nebuvo priartėjęs prie šių ribų.
6 Kokį siaubą jaučia mokslininko dvasia, kai jis palieka šį pasaulį ir pagaliau susiduria su dieviškąja tiesa! Ten jis gėdingai nuleidžia veidą ir prašo atleisti jam už jo arogranciją. Jis manė, kad viską žino ir gali, neigė, kad egzistuoja kas nors, ko jis nežino ir nesupranta. Tačiau dabar, stovėdamas priešais Gyvenimo knygą, priešais begalinį Kūrėjo kūrinį, jis turi pripažinti savo menkumą ir nusižeminti prieš Tą, kuris yra absoliuti Išmintis. (283, 48 - 49)
7. Nebijokite, kad atvykę į dvasinį pasaulį turėsite galvoti apie tai, kuo nusidėjote žemėje. Jei leisite sau nusiplauti skausmą ir iš širdies išsiverš atgaila, jei stengsitės ištaisyti savo nusižengimus, įžengsite į mano akivaizdą verti ir tyri, ir niekas, net jūsų sąžinė, nedrįs užsiminti apie jūsų praeities trūkumus.
8. Tobuliuose namuose yra vietos kiekvienai dvasiai, kuri laike ar amžinybėje laukia savo šeimininko atvykimo. Meilės, gailestingumo,

tikėjimo ir nuopelnų kopėčiomis vienas po kito įžengsite į mano Karalystę. (81, 60 - 61)

Kompensacinis teisingumas

9. Tik nedaug mokinių turėjau šiame pasaulyje, ir dar mažiau tokių, kurie buvo panašūs į dieviškojo Mokytojo atvaizdą. Tačiau dvasiniame slėnyje turiu daug mokinių, nes ten žmogus daro didžiausią pažangą suvokdamas Mano mokymą. Ten mano vaikai, alkani ir ištroškę meilės, gauna iš savo Mokytojo tai, ko žmonija iš jų atėmė. Ten savo dorybėmis spindi tie, kurie dėl savo nuolankumo žemėje liko nepastebėti, o tie, kurie šiame pasaulyje spindėjo netikra šviesa, liūdnai ir atgailaudami verkia.

10. Būtent kitame pasaulyje Aš jus priimu, kaip jūs nesitikėjote žemėje, kai ašarodami išpirkdavote savo nuodėmes, bet palaimindavote Mane. Nesvarbu, kad savo gyvenimo kelyje patyrėte smurtinio maišto akimirką. Aš atsižvelgsiu į tai, kad turėjote didelių skausmo dienų, bet jomis atsidavėte ir laiminote mano vardą. Jūs irgi, neperžengdami savo menkumo ribų, patyrėte tam tikrų Golgotų, net jei jas sukėlė jūsų nepaklusnumas.

11. Štai per kelias ištikimybės ir meilės Dievui akimirkas jūs gaunate gyvenimo ir malonės laikus pomirtiniame gyvenime. Taigi Mano amžinoji meilė atsako į trumpalaikę žmogaus meilę. (22,27 - 29)

12. Kiekvienas geras poelgis randa savo atlygį, kuris gaunamas ne žemėje, bet pomirtiniame gyvenime. Tačiau kiek daug žmonių norėtų mėgautis šia palaima čia, žemėje, nežinodami, kad tas, kuris nieko nedaro dėl savo dvasinio gyvenimo, įžengęs į jį bus be nuopelnų ir jo atgaila bus didelė. (1,21)

13. Tie, kurie trokšta pasaulio garbės ir pagyrimų, gali juos gauti čia, bet jie bus trumpalaikiai ir jiems nenaudingi tą dieną, kai jie pateks į dvasinį pasaulį. Kas linkęs į pinigus, čia gali gauti atlygį, nes būtent to jis siekė. Bet kai ateis valanda, kai jis turės viską palikti čia ir prisitaikyti kitame pasaulyje, jis neturės teisės reikalauti jokio atlygio už savo dvasią, net jei manys, kad daug nuveikė labdaros labui.

14 Ir priešingai, tas, kuris visada atsisakydavo liaupsių ir malonių, kuris nesavanaudiškai ir tyrai mylėjo savo artimuosius, atmesdamas bet kokį materialinį atlygį, kuris užsiėmė sėjimu to, kas gera, ir kuriam patiko daryti meilės darbus, tas negalvos apie atlygį, nes gyvens ne dėl savo pasitenkinimo, bet dėl savo artimųjų. Kokia didelė bus jo ramybė ir palaima, kai jis bus savo Viešpaties glėbyje! (253, 14)

15 Šį kartą duodu jums tyrą ir tobulą pamokymą, todėl sakau jums, kad darbo dienos pabaigoje jums bus įskaityta tik tai, ką gyvenime padarėte su tikra meile, nes tai įrodys, kad jūs pažinote tiesą. (281, 17)

16 Nemanykite, kad dėl to, jog tuo metu, kai darote gerą darbą, nežinote jo vertės, niekada nesužinosite, ką gero padarėte. Sakau jums, kad nė vienas jūsų darbas neliks be atlygio.

17 Kai būsite dvasinėje karalystėje, suprasite, kaip dažnai nedidelis, iš pažiūros nereikšmingas darbas buvo gerų darbų grandinės pradžia - grandinės, kurią kiti vis ilgino ir ilgino, bet kuri amžinai pripildys pasitenkinimo tą, kuris ją pradėjo. (292, 23 - 24)

18. Įkvepiu jus įgyti nuopelnų, bet tai darydami nesivadovaukite savanaudišku savo išganymo troškimu, bet darykite darbus galvodami apie savo bičiulius, galvodami apie būsimas kartas, kurių džiaugsmas bus labai didelis, kai jos ras "pirmųjų" nutiestą kelią. Tuomet jūsų laimė bus beribė, nes jūsų brolių ir seserų džiaugsmas ir ramybė pasieks ir jūsų dvasią.

19 Kiek kitaip yra su tais, kurie ieško tik savo išgelbėjimo ir laimės, nes, atėję į vietą, kurią pasiekė savo darbais, jie negali nė akimirkos nusiraminti ar pasidžiaugti, žiūrėdami į tuos, kuriuos paliko ir kurie neša sunkią jų kančių naštą.

20 Iš tiesų sakau jums: tikrieji šio mokymo mokiniai bus teisūs ir tyri savo darbais kaip jų dvasia, kuri yra mano šviesa. (290,76 - 77)

21 Jei būsite nuolankūs, jūsų dvasiniai turtai didės gyvenime, kuris jūsų laukia. Tuomet pajusite ramybę, kuri suteiks jums gražiausią pojūtį per visą jūsų egzistenciją. Ir tavo dvasioje gims troškimas tarnauti Tėvui būnant ištikimu viso to, ką sukūriau, saugotoju, paguoda kenčiantiems ir taika ramybės netekusiems. (260, 29)

Dvasinių būtybių kilimas į Dievo karalystę

22. Tai "Trečiasis laikas", kai jūsų dvasia, dar būdama žemėje, gali pradėti svajoti apie labai

aukštus gyvenimo lygius ir labai dideles realizacijas. Juk tas, kuris išeina iš šio pasaulio, jau pasiėmęs su savimi dvasioje žinojimą, ką ras, ir savo dvasinių dovanų išsiskleidimą, keliaus per daugybę pasaulių, juose negyvendamas, kol pasieks tą, kuriame jam skirta gyventi dėl jo nuopelnų.
23. Jis visiškai suvoks savo dvasinę būseną, supras, kaip atlikti savo užduotį, kad ir kur būtų. Jis supras meilės, harmonijos ir teisingumo kalbą ir gebės aiškiai bendrauti dvasine kalba - mintimis. Jam nebus nei uolų, nei išsiblaškymo, nei ašarų, ir jis vis labiau patirs didžiulį malonumą artėdamas prie namų, kurie jam priklauso, nes jie yra jo amžinasis paveldas. (294, 55)
24. Ant dieviškųjų Dangaus kopėčių yra begalė būtybių, kurių dvasinis tobulumas leidžia joms žengti skirtingais laipteliais, priklausomai nuo jų pasiekto išsivystymo laipsnio. Jūsų dvasia buvo sukurta su tinkamomis savybėmis, kad evoliucionuotų tobulumo laiptais ir pasiektų tikslą, kurį nustatė aukštieji Kūrėjo patarimai.
25 Jūs nežinote tų dvasių likimo, bet Aš jums sakau, kad jis yra tobulas, kaip ir visa, ką sukūriau aš.
26. Jūs vis dar nesuprantate dovanų, kurias jums davė Tėvas. Tačiau nesijaudinkite, nes vėliau juos suvoksite ir pamatysite, kaip jie visiškai atsiskleidžia.
27. Begalę dvasių, kurios, kaip ir jūs, gyvena skirtinguose gyvenimo lygmenyse, tarpusavyje vienija aukštesnė jėga - meilė. Jie buvo sukurti kovai, evoliucijai, o ne sąstingiui. Tie, kurie vykdė mano įsakymus, tapo didūs dieviškoje meilėje.
28. Tačiau primenu, kad net ir pasiekusi didybę, galią ir išmintį jūsų dvasia netaps visagalė, nes jos savybės nėra begalinės, kaip Dievo. Vis dėlto jų pakaks, kad pasiektumėte savo tobulumo viršūnę tiesiu keliu, kurį jums nuo pat pirmos akimirkos nubrėžė Kūrėjo meilė. (32,34 - 37)
29. Jūsų dvasia turi pereiti septynis dvasinio vystymosi etapus, kad pasiektų tobulumą. Šiandien, kol tebegyvenate žemėje, nežinote, ant kurios dangaus kopėčių pakopos esate.
30. Nors žinau atsakymą į šį jūsų dvasios klausimą, šiuo metu negaliu jums jo pasakyti. (133, 59 - 60)
31 Kiekviena pakopa, kiekvienas laiptelis, kiekvienas gyvenimo lygmuo teikia dvasiai vis didesnę šviesą ir tobulesnę palaimą. Tačiau aukščiausia ramybė, tobula dvasios laimė yra už visų laikinų buveinių ribų.
32 Kiek kartų galvojate iš anksto pajusti tobulą laimę Dievo glėbyje, nesuvokdami, kad ta laimė yra vos būsimojo pasaulio, į kurį turėsite eiti po šio gyvenimo, nuojauta. (296, 49 - 50)
33. Kiek daug žmonių svajoja mirti, tikėdamiesi, kad ši akimirka atves juos pas Mane ir jie galės amžinai garbinti Mane danguje, nežinodami, kad kelias yra be galo tolimas, nei jie manė. Norint užkopti bent vienu laipteliu aukščiau ant dangaus kopėčių, kurios nuves jus pas Mane, reikia teisingai nugyventi žmogiškąjį gyvenimą. Dėl to, kad daugelis neteisingai supranta Mano mokymų prasmę, kaltas neišmanymas. (164,30)
34 Per žmogų buvo paleistos naikinančios jėgos. Karas pasėjo savo sėklas visų širdyse. Kiek daug skausmo patyrė žmonija! Kiek daug apleistumo, vargo, našlaičių ir sielvarto jis paliko savo kelyje! Ar manote, kad mūšyje kritusių žmonių dvasios pražuvo arba kad nebėra tos gyvenimo dalies, amžinybės, kuri gyvena žmoguje?
35 Ne, žmonės: dvasia išgyvena karą ir mirtį. Ši mano dvasios dalis pakilo iš skausmo laukų ir ieško naujo horizonto savo kelyje, kad galėtų toliau gyventi, tobulėti ir vystytis. (262, 26 - 27)
36 Aš daviau jums žemę, kad visi ją vienodai valdytumėte, kad gyventumėte taikoje ir naudotumėte ją kaip laikinus namus, kuriuose lavintumėte savo gebėjimus ir ruoštumėte savo dvasią pakilti į naujus namus.
37. Aš jums sakiau: "Viešpaties namuose yra daug būstų". Pažinsite juos tiek, kiek pakilsite. Kiekvienas iš jų vis labiau priartins jus prie Manęs, ir jūs juos pasieksite pagal savo darbus, nes viskas priklauso nuo dieviškosios tvarkos ir teisingumo.
38 Niekas negalės sutrukdyti jums pereiti iš vieno gyvenimo lygmens į kitą, ir kiekvieno iš jų pabaigoje jūsų ir mano dvasia džiūgaus ir linksminsis.
39 Taigi Aš jus ruošiu, kad žinotumėte, jog kelias, kurį turite nueiti, yra ilgas, ir nesitenkintumėte pirmaisiais darbais, manydami, kad jie jau atvers jums duris į tuos namus.
40. Tačiau ir aš jums sakau, kad dvasiai gražu ir malonu, kai ji, įveikusi nesuskaičiuojamas

kliūtis, pasiekia raidos etapo pabaigą ir sustoja, kad pažvelgtų į nueitą kelią su didžiulėmis kovomis, kartėlio dienomis ir ramybės valandomis.
41. Galiausiai aplink tave spindintis triumfas, atlygis ir teisumas, o tavo Tėvo Dvasia - esanti, šlovinga, laiminanti Sūnų ir leidžianti jam ilsėtis savo glėbyje, kol jis bus pasirengęs kitam gyvenimo etapui. Taip jis pereina nuo vieno prie kito, kol galiausiai pasiekia aukščiausią išsipildymą - amžinai gyventi su Manimi. (315, 34 - 36)
42. Dvasinė kibirkštis, daranti žmogų panašų į jo Kūrėją, vis labiau priartės prie begalinės liepsnos, iš kurios ji kilo, ir ta kibirkštis taps švytinčia būtybe - sąmoninga, spinduliuojančia meile, kupina žinių ir galios. Ši būtybė patiria tobulumo būseną, kurioje nėra nė menkiausio skausmo ar kančios, kurioje viešpatauja tobula ir tikra palaima.
43. Jei tai nebūtų jūsų dvasios tikslas, iš tiesų sakau jums, nebūčiau jums atskleidęs savo doktrinos per tiek daug mokymų, nes tada jums pakaktų "Pirmosios eros" įstatymo, kad žemėje gyventumėte taikoje.
44. Bet jei pagalvosite, kad gyvenau tarp žmonių ir pažadėjau jiems be galo geresnį pasaulį anapus šio gyvenimo, be to, jei prisiminsite, kad pažadėjau vėl ateiti kitu laiku, kad toliau kalbėčiau jums ir paaiškinčiau viską, ko nesupratote, padarysite išvadą, kad žmogaus dvasinis likimas yra aukštesnis, daug aukštesnis už viską, ko galite tikėtis, ir kad pažadėtoji palaima yra be galo didelė už tai, ką galite numanyti ar įsivaizduoti. (277,48-49)

30 skyrius - Proto vystymasis per reinkarnacijas

Plėtros dėsnis
1 Sakau jums: žmogus turi žinoti, kad jo dvasia daugybę kartų buvo atėjusi į žemę, bet vis dar nesugebėjo pakilti mano įstatymo keliu ir pasiekti kalno viršūnės. (77,55)
2 Kadangi žmogus tapo mokslo vystymosi liudininku ir atrado tai, kuo anksčiau nebūtų patikėjęs, kodėl jis priešinasi natūraliam dvasios vystymuisi? Kodėl jis sustingsta prieš tai, kas jį sustabdo ir užmigdo? Nes jis bijojo amžinojo gyvenimo perspektyvos! (118, 77)
3. Supraskite, kad nors kūrinija iš pažiūros yra užbaigta, viskas vystosi, keičiasi ir tobulėja. Ar jūsų dvasia gali išvengti šio dieviškojo įstatymo? Ne, mano vaikai. Niekas negali tarti paskutinio žodžio apie dvasinius dalykus, mokslą ar gyvenimą, nes tai yra Mano darbai, kurie neturi pabaigos. (79, 34)
4. Kiek daug žmonių galvoja, kad jie yra dvasiškai didingi dėl įgytų žinių, tačiau Man jie yra ne daugiau nei vaikai, sustoję tobulėjimo kelyje. Jie turi suprasti, kad dvasios tobulėjimo galima pasiekti ne tik plėtojant intelektą, bet ir ugdant visą savo esybę, o žmoguje yra daugybė gebėjimų, kurie turi būti ugdomi, kad būtų pasiektas tobulumas.
5 Štai kodėl Aš įvedžiau dvasios reinkarnaciją kaip vieną iš savo Meilės ir teisingumo įstatymų, kad suteiktų jai ilgesnį kelią, suteikiantį visas būtinas galimybes pasiekti tobulumą.
6. Kiekvienas gyvenimas žemėje yra trumpa pamoka, kitaip žmogaus galimybės įvykdyti Mano Įstatymą būtų per mažos. Tačiau neišvengiamai turite suvokti šio gyvenimo tikslą, kad galėtumėte iš jo pasisemti prasmės ir pasiekti jo harmoniją, kuri yra žmogaus tobulumo pagrindas. Kad galėtumėte pereiti į aukštesnį egzistencijos lygmenį, kol pasieksite dvasinį gyvenimą, kur Aš jums turiu paruošęs tiek daug pamokų, kurių dar turiu jus išmokyti, ir tiek daug apreiškimų, kuriuos dar turiu duoti. (156, 28 - 29)
7 Nors viskas nuolat auga, keičiasi, tobulėja ir atsiskleidžia, kodėl jūsų protai turėtų sustoti amžiams?
8. Kadangi daug ką atradote ir sužinojote per mokslą, jums ne pro šalį žinoti apie nuolatinę evoliuciją, kuri egzistuoja visose kūrinijos būtybėse. Todėl noriu, kad suprastumėte, jog neturite palikti savo dvasios tame atsilikime ir sąstingyje, į kurį ilgą laiką ją atvedėte, ir kad turite stengtis pasiekti harmoniją su viskuo, kas jus supa, kad ateitų diena, kai gamta, užuot slėpusi savo paslaptis, jas atskleis, o gamtos jėgos, užuot buvusios jums priešiškos, taps tarnais, bendradarbiais, broliais. (305, 6, 8)

"Kūno prisikėlimas" - tinkamai suprastas.
9 Dabar pasaulis sužinos tiesą apie "kūno prisikėlimą", kuris yra dvasios persikūnijimas.

10. Reinkarnuotis reiškia: sugrįžti į materialųjį pasaulį ir iš naujo gimti žmogumi; dvasinės būtybės prisikėlimas žmogaus kūne tęsti savo misijos. Tai tiesa apie "kūno prisikėlimą", apie kurį kalbėjo jūsų protėviai, pateikdami tiek pat iškreiptų, kiek ir absurdiškų interpretacijų.
11 Reinkarnacija - tai Dievo dovana jūsų dvasiai, kad ji niekada neužsidarytų vien tik materijos skurdume, trumpalaikiame egzistavime žemėje, jos natūraliuose trūkumuose, bet dvasia, būdama aukštesnės prigimties, gali naudotis tiek materijos kūnų, kiek jai reikia, kad atliktų savo didžiuosius uždavinius pasaulyje.
12 Šia dovana Dvasia įrodo savo didžiulį pranašumą prieš kūną, mirtį ir visus žemiškus dalykus, nugalėdama mirtį, vieną kūną po kito ir pergyvenusi visus, kad ir kiek jai būtų patikėta. Jis įveikia laiką, pasipriešinimą ir pagundas. (290, 53 - 56)
13. Kaip jums pavyko patikėti, kad teismo dieną mirusiųjų kūnai prisikels ir susijungs su savo dvasiomis, kad patektų į Dievo karalystę? Kaip galite šitaip interpretuoti tai, ko buvote mokomi kitais laikais?
14 Kūnas yra iš šio pasaulio ir jame pasilieka, o Dvasia išlaisvėja ir grįžta į gyvenimą, iš kurio yra kilusi. "Kas gimė iš kūno, yra kūnas, o kas gimė iš mano dvasios, yra dvasia." "Kūno prisikėlimas" yra Dvasios įsikūnijimas, ir jei vieni tiki, kad tai žmogiška teorija, o kiti iš jūsų mano, kad tai naujas apreiškimas, - iš tiesų sakau jums: nuo pat žmonijos pradžios pradėjau skelbti šį apreiškimą pasauliui! Tai galite įrodyti Šventojo Rašto tekstuose, kurie liudija apie mano darbus.
Šis posakis, žinomas iš senojo krikščionių tikėjimo išpažinimo, buvo suformuluotas Nikėjos Susirinkime, t. y. tuo metu, kai iki tol iš dalies pripažintą reinkarnacijos doktriną imperatorius Justinianas pasmerkė kaip klaidingą doktriną (!). Taigi dvasios atgimimas "kūne" tapo "kūno prisikėlimu".
15. Tačiau šiuo metu šis apreiškimas atėjo į jūsų dvasią, kol ji buvo aukštesnėje raidos stadijoje, ir netrukus jis bus teisingai priimtas kaip vienas iš teisingiausių ir meiliausių Kūrėjo įstatymų. Atmeskite mintį apie "teismo dieną", nes tai ne viena iš jūsų dienų, nes tai yra laiko tarpas, o "pasaulio pabaiga" - tai ne planetos, kurioje gyvenate, bet savanaudiško gyvenimo, kurį joje sukūrėte, pabaiga. (76, 41 - 43)
16 "Kūno prisikėlimo" paslaptį paaiškino dvasios reinkarnacijos apreiškimas. Šiandien žinote, kad šio meilės ir teisingumo įstatymo prasmė yra ta, kad dvasia tobulėja, kad ji niekada nepraranda savęs, nes visada ras atviras duris kaip Tėvo jai siūlomą galimybę išsigelbėti.
17 Mano nuosprendis kiekvienai dvasiai dėl šio įstatymo yra tobulas ir nenumaldomas.
18 Aš vienas žinau, kaip jus teisti, nes kiekvienas likimas žmonėms nesuprantamas. Todėl niekas nėra demaskuojamas ar išduodamas kitiems.
19 Dvasios, paklydusios savo nuodėmėse, po daugybės kovų ir pergyvenimų, po ilgų klajonių, ateis pas Mane kupinos išminties dėl savo patirties, apvalytos skausmo, išaukštintos savo nuopelnų, pavargusios nuo ilgos piligrimystės, tačiau paprastos ir linksmos kaip vaikai. (1, 61 -64)x

Skirtingi dvasinių būtybių išsivystymo lygiai
20 Jau seniai jūsų dvasia išėjo iš manęs, tačiau ne visi vienodai pažengė dvasinio tobulėjimo keliu.
21. Visi likimai skirtingi, nors ir veda į tą patį tikslą. Vieniems skirti šie išbandymai, kitiems - tie. Viena būtybė eina vienu keliu, kita - kitu. Jūs visi neatsiradote tą pačią akimirką ir nesugrįšite tuo pačiu metu. Vieni keliauja priekyje, kiti - iš paskos, bet tikslas laukia visų. Niekas nežino, kas yra arti jos, o kas nuo jos nutolęs, nes jūs vis dar per daug nesubrendę, kad tai žinotumėte; esate žmonės, ir jūsų tuštybė būtų jūsų pražūtis. (10, 77 - 78)
22. Visais laikais, net ir tolimiausiais žmonijos istorijos laikotarpiais, jūs turėjote aukštos dvasios žmonių pavyzdžių. Kaip galėtumėte paaiškinti, kad net ankstyviausiais laikais buvo žmonių, kurių protas buvo išsivystęs, jei jie nebūtų išgyvenę kelių reinkarnacijų, padėjusių jiems tobulėti?
23. Taip yra dėl to, kad dvasia neatsiranda tuo pačiu metu kaip kūnas ir žmonių giminės pradžia nesutampa su dvasios pradžia. Iš tiesų sakau jums: nėra nė vienos dvasios, kuri būtų atėjusi į pasaulį, jei prieš tai nebūtų egzistavusi pomirtiniame pasaulyje. Kas iš jūsų gali išmatuoti ar žinoti, kiek laiko jis gyveno kitose sferose prieš ateidamas gyventi į šią žemę? (156, 31- 32)

Žinios apie ankstesnius žemiškuosius gyvenimus ir savo išsivystymo lygį

24. Kol dvasia yra glaudžiai susijusi su siela, ji nesuvokia ir negali žinoti nuopelnų, kuriuos įgijo ankstesniuose gyvenimuose. Tačiau dabar jis supranta, kad jo gyvenimas yra amžinybė, nenutrūkstama evoliucija siekiant viršūnės. Tačiau šiandien dar nežinote, kokį aukštį pasiekėte. (190, 57)

25. Jūsų protas nepriima jūsų dvasios praeities įspūdžių ar atminties vaizdų, nes kūnas yra tarsi tankus šydas, neleidžiantis prasiskverbti į dvasios gyvenimą. Kokios smegenys galėtų priimti vaizdus ir įspūdžius, kuriuos protas gavo per savo praeitį? Koks intelektas galėtų nuosekliai suvokti žmogiškomis idėjomis tai, kas jam nesuvokiama?

26. Dėl viso to iki šiol neleidau tau sužinoti, kas esi dvasiškai ir kokia buvo tavo praeitis. (274, 54 - 55)

27. Visi Mano darbai yra Mano užrašyti knygoje, kuri vadinasi Gyvenimas. Jos puslapių skaičius nesuskaičiuojamas; jos begalinės išminties nepasieks niekas, išskyrus Dievą, kuris yra jos autorius. Tačiau kiekviename jos puslapyje yra trumpa santrauka, kurioje Tėvas suprantamai pristatė kiekvieną savo kūrinį, kad jis būtų suprantamas kiekvienam supratimo gebėjimui.

28. Jūs taip pat nuolat rašote savo gyvenimo knygą, kurioje liks įrašyti visi jūsų darbai ir visi žingsniai visame vystymosi kelyje. Ši knyga bus įrašyta jūsų sąžinėje ir taps žinių ir patirties šviesa, kuria rytoj nušviesite savo jaunesnių brolių ir seserų kelią.

29. Kol kas niekam negalite parodyti savo knygos, nes net patys nežinote jos turinio. Tačiau netrukus tai taps šviesa jūsų esybėje, ir jūs galėsite parodyti savo bičiuliams puslapius, kuriuose rašoma apie jūsų atsiskleidimą, atpirkimą ir patirtį. Tuomet būsite atvira knyga vyrams.

30 Palaiminti tie, kurie savo misiją padaro sava. Jie pajus, kad kopia kopėčiomis, kurias Jokūbas matė sapne ir kurios yra dvasinis kelias, vedantis į Kūrėjo artumą. (253, 6 - 8)

Meilė kaip dvasinio tobulėjimo būtinybė

31 Kaip jūsų kūnui, kad gyventų, reikia oro, saulės, vandens ir duonos, taip ir dvasiai reikia jos prigimtį atitinkančios aplinkos, šviesos ir maisto. Jei iš jo atimama laisvė kilti aukštyn trokštant maisto, jis nusilpsta, išsenka ir tampa nuobodus, tarsi vaikas būtų verčiamas nuolat likti lopšyje ir būti uždarytas savo kambaryje. Jo galūnės šlubuotų, jis taptų blyškus, jo pojūčiai aptingtų, o gebėjimai atrofuotųsi.

32 Supraskite, kad net dvasia gali būti šluba! Netgi galėčiau pasakyti, kad pasaulis yra pilnas dvasiškai šlubų, aklų, kurčių ir sergančių žmonių! Dvasia, kuri gyvena užsidariusi ir neturi laisvės tobulėti, neauga - nei išmintimi, nei jėga, nei dorybėmis. (258, 62 - 63)

33. Iš tiesų sakau jums: tai, kas gali jus pakylėti, yra meilė, nes jai būdinga išmintis, jausmai ir pakylėjimas. Meilė - tai visų dieviškumo savybių santrauka, ir Dievas įžiebė šią liepsną kiekvienoje dvasinėje būtybėje.

34. Kiek daug pamokų tau daviau, kad išmoktum mylėti! Kiek daug galimybių, gyvenimų ir persikūnijimų jums skyrė Dievo Gailestingumas! Pamoka buvo kartojama tiek kartų, kiek reikėjo, kol buvo išmokta. Vieną kartą įvykdžius, nebereikia jo kartoti, nes jo taip pat negalima pamiršti.

35. Jei greitai išmoktum mano pamokas, tau nebereikėtų nei kentėti, nei verkti dėl klaidų. Būtybė, kuri žemėje pasinaudoja joje gautomis pamokomis, gali sugrįžti į pasaulį, bet ji visada tai padarys labiau subrendusi ir geresnėmis gyvenimo sąlygomis. Tarp vieno ir kito gyvenimo jis visada turės poilsio laikotarpį, kuris reikalingas apmąstymams ir poilsiui prieš pradedant naujos dienos darbus. (263, 43 - 45)

Įvairios reinkarnacijų priežastys

36 Iš tiesų sakau jums: nė vienoje žmonijos gyvenimo epochoje žmogui netrūko Mano Įstatymo pažinimo, nes iš dieviškosios kibirkšties, kuri yra jo sąžinė, jam niekada netrūko šviesos spindulio jo dvasioje, įkvėpimo jo protui ar užuominos jo širdyje.

37. Tačiau tavo dvasia sugrįžo į anapusybę su tamsiu tvarsčiu prieš akis, ir aš tau sakau: Kas nepasinaudoja gyvenimo šiame pasaulyje pamoka, šiame išbandymų slėnyje, turi į jį sugrįžti, kad atliktų atgailą ir visų pirma pasimokytų. (184, 39)

38. Kituose pasauliuose dvasios taip pat naudojasi valios laisve, nusideda ir nuklysta nuo kelio arba ištvermingai laikosi gėrio ir tokiu būdu evoliucionuoja aukštyn, kaip ir jūs žemėje. Tačiau atėjus nustatytam laikui, tie, kuriems lemta gyventi šiame pasaulyje, ateina

į jį atlikti kilnios užduoties, o kiti - atlikti atpirkimo pareigos.
39. Tačiau priklausomai nuo to, kaip jie nori matyti šią žemę, vieniems ji atrodys kaip rojus, o kitiems - kaip pragaras. Todėl, kai šie supras savo Tėvo gailestingumą, pamatys tik nuostabų gyvenimą, kupiną palaiminimų ir dvasinio gyvenimo pamokų, - kelią, kuris priartins juos prie Pažadėtosios žemės.
40. Vieni palieka šį pasaulį trokšdami sugrįžti, kiti - bijodami sugrįžti. Taip yra todėl, kad jūsų žmogiškoji prigimtis dar nesugebėjo suvokti harmonijos, kurioje turite gyventi su Viešpačiu. (156, 33 -34)
41. Neprieštaraukite minčiai, kad teks grįžti į šią planetą kitu kūnu, ir nemanykite, kad reinkarnacija yra bausmė dvasiai. Visos dvasios, kurioms skirta gyventi žemėje, turėjo pereiti reinkarnacijos dėsnį, kad galėtų pasiekti savo išaukštinimą ir atlikti užduotį, kurią joms patikėjau.
42 Ne tik mažai išsivysčiusios dvasinės būtybės turi vėl įsikūnyti, bet ir labai išsivysčiusios dvasinės būtybės sugrįžta vėl ir vėl, kol baigia savo darbą.
43 Elijas yra didžiausias iš į žemę atėjusių pranašų, tačiau, nepaisant jo nuveiktų didžių darbų ir pateiktų puikių įrodymų, jis turėjo grįžti į šį pasaulį kitu laiku, kitu kūnu ir kitu vardu.
44. Šis meilės ir teisingumo įstatymas ilgą laiką žmonėms buvo nežinomas, nes jei jie būtų jį žinoję anksčiau, būtų susipainioję. Vis dėlto Tėvas davė jums kai kuriuos apreiškimus ir ženklus, kurie buvo šviesa prieš tą laiką, kad būtų išaiškintos visos paslaptys. (122, 25 - 28)

Kelias į tobulybę

45. Toli yra kelias, kuriuo pasieksite šviesos pilnatvę. Nė viena būtybė neturi ilgesnio kelio už dvasios kelią, kuriuo eidamas Tėvas, dieviškasis skulptorius, formuojantis ir gludinantis jūsų dvasią, suteikia jai tobulą formą. (292, 26)
46 Iš tiesų sakau jums: kad pasiektumėte visišką tyrumą, jūsų dvasia dar turės labai apsivalyti šiame ir dvasiniame pasaulyje.
47 Kuo dažniau jums reikės grįžti į šią planetą, tuo dažniau turėsite grįžti į ją, ir kuo dažniau nepasinaudosite Tėvo jums suteiktomis galimybėmis, tuo labiau atitolinsite savo galutinį įžengimą į tikrąjį gyvenimą ir pratęsite savo buvimą ašarų slėnyje.
48 Kiekviena dvasia kiekvienoje žemiškoje egzistencijoje turi parodyti savo tobulėjimo pažangą ir vaisius, kaskart žengdama tvirtą žingsnį į priekį.
49. Žinokite, kad vienintelis gėris, naudingas jūsų pačių labui, yra tas, kuris daromas iš tikros meilės ir gailestingumo kitiems, ir tai nesavanaudiškai. (159, 29 - 32)
50 Žmoguje visada kovoja dvi jėgos: jo žmogiškoji prigimtis, kuri yra nykstanti, ir jo dvasinė prigimtis, kuri yra amžina.
51. Ši amžina būtybė puikiai žino, kad turi praeiti labai ilgas laiko tarpas, kad ji pasiektų dvasinį tobulumą. Ji įtaria, kad turės daugybę gyvenimų ir kad juose turės patirti daugybę išbandymų, kol pasieks tikrąją laimę. Dvasia įtaria, kad po ašarų, skausmo ir daug kartų išgyvenusi fizinę mirtį ji pasieks tą viršūnę, kurios visada siekė trokšdama tobulumo.
52 Kita vertus, kūnas [siela], trapi ir maža būtybė, šaukia, maištauja ir kartais atsisako paklusti dvasios kvietimams, ir tik tada, kai pastaroji išsivysto, sustiprėja ir įgyja patirties kovoje su kūnu ir viskuo, kas jį supa, jai pavyksta užvaldyti kūną ir per jį pasireikšti.
53. Dvasios piligrimystė ilga, jos kelias tolimas, jos egzistencijos formų daug ir įvairių, o išbandymai kiekvieną akimirką vis kitokie. Tačiau perėjęs per juos jis pakyla, apsivalo, apsivalo ir ištobulėja.
54 Eidamas per gyvenimą, jis palieka po savęs šviesos pėdsaką, todėl pakylėta dvasia dažnai nesirūpina savo kūno verkšlenimais, nes žino, kad jie praeis, ir neturi leisti, kad įvykiai, kurie atrodo maži, sustabdytų jį kelionėje.
55 Akimirką jis atkreipia dėmesį į savo "kūno" silpnybes, bet žino, kad neturi per daug mylėti to, kas gyvuoja neilgai ir netrukus išnyksta žemės gelmėse. (18, 24, 27 - 28)

Visuotinė gyvenimo mokykla

56. Nuo pat žmonijos pradžios dvasios persikūnijimas egzistavo kaip meilės ir teisingumo įstatymas ir kaip viena iš formų, kuriomis Tėvas parodė savo begalinį gailestingumą. Reinkarnacija yra ne tik šio laiko, bet ir visų laikų dalykas, ir jūs neturėtumėte manyti, kad šią paslaptį jums atskleidžiau tik dabar. Nuo seniausių laikų

žmogus intuityviai žinojo apie dvasios įsikūnijimą.
57. Tačiau materialistinių mokslų ir pasaulio lobių siekę žmonės leidosi užvaldomi kūno aistrų, kurios užkietino tas žmogaus širdies skaidulas, kuriomis žmogus suvokia dvasinius dalykus, todėl žmonės tapo kurtieji ir aklieji viskam, kas priklauso dvasiai. (105, 52)
58. Prieš sukūrimą jūs buvote manyje; vėliau, kaip dvasinės būtybės, buvote toje vietoje, kur viskas vibruoja tobula harmonija, kur yra gyvybės esmė ir tikrosios šviesos šaltinis, iš kurio jus maitinu.
59. Skausmo nesukūrė Tėvas. Tais laikais, apie kuriuos jums kalbu, jūs neturėjote priežasties atsidusti, neturėjote kuo skųstis, jautėte Dangų savyje, nes savo tobulame gyvenime buvote tos egzistencijos simbolis.
60. Bet kai išėjai iš tų namų, Aš daviau tavo dvasiai drabužį, ir tu vis giliau ir giliau grimzdai. Tada žingsnis po žingsnio jūsų dvasia vystėsi, kol pasiekė tą egzistencijos lygmenį, kuriame esate dabar ir kuriame spindi Tėvo šviesa. (115, 4 - 5)
61. Kiekvienos dvasios tikslas po apsivalymo ir tobulėjimo yra susilieti su Dieviškumu. Dėl to užlieju jūsų kelią šviesa ir suteikiu stiprybės jūsų dvasiai, kad galėtumėte kilti laiptelis po laiptelio. Priklausomai nuo to, kokį išsivystymo lygį pasieksite palikdami šį pasaulį, priklausys, kokiuose dvasiniuose namuose gyvensite pomirtiniame gyvenime. Visata buvo sukurta kaip dvasios tobulumo mokykla. (195, 38)
- Išsamesni paaiškinimai pateikiami 23, 69 ir 58, 46 skyriuose!
62. Jei būčiau davęs jums viską šiame gyvenime, jūs neturėtumėte jokio noro pakilti į kitą lygį. Tačiau to, ko nepasiekėte vienoje egzistencijoje, siekiate kitoje, o tai, ko nepasiekėte toje egzistencijoje, jums žada kitą, aukštesnę, ir taip žingsnelis po žingsnelio tęsiasi visą amžinybę nesibaigiančiame dvasios tobulėjimo kelyje.
63. Kai girdite Mano žodžius, jums atrodo neįmanoma, kad jūsų dvasia galėtų pasiekti tokį didelį tobulumą; bet Aš jums sakau, kad jūs abejojate aukštu dvasios likimu tik dėl to, kad svarstote tik tai, ką matote savo materialiomis akimis: skurdą, neišmanymą, nedorybę. Tačiau taip yra tik todėl, kad vienų dvasia serga, kitų - paralyžiuota, treti yra akli, o kai kurie dvasiškai mirę. Tokios dvasinės kančios akivaizdoje turite abejoti, koks likimas jums skirtas amžinybėje.
64. Taigi gyvenate šiuo meilės pasauliui ir materializmo laikotarpiu. Tačiau mano tiesos šviesa jau atėjo pas jus ir išsklaidė jau praėjusio laiko nakties tamsą, o savo aušra paskelbė, kad ateina amžius, kuriame dvasia gaus apšvietimą per mano mokymą. (116, 17 - 18)
65. Daugelis iš jūsų neturės kitos galimybės sugrįžti į žemę ir atlyginti už savo nusižengimus. Jūs nebeturėsite to įrankio, kurį turite šiandien - savo kūno, į kurį remiatės. Turite suprasti, kad atėjimas į pasaulį yra dvasios privilegija, bet niekada ne bausmė. Todėl turite pasinaudoti šia malone.
66. Po šio gyvenimo keliausite į kitus pasaulius, kad gautumėte naujų pamokų, ir ten rasite naujų galimybių toliau kilti ir tobulėti. Atlikę savo, kaip žmonių, pareigas, paliksite šį pasaulį su pasitenkinimu, nes įvykdėte savo užduotį, o jūsų dvasioje bus ramybė. (221,54 - 55)
67 Šiuo metu mano balsas šaukia dideles minias, nes artėja daugelio dvasinių būtybių piligrimystės žemėje pabaiga.
68 Tas nusivylimas, pasibjaurėjimas, liūdesys, kurį jie nešiojasi savo širdyse, įrodo, kad jie jau trokšta aukštesnių namų, geresnio pasaulio.
69 Tačiau būtina, kad paskutinį savo gyvenimo pasaulyje etapą jie išgyventų paklusdami sąžinės nurodymams, kad jų paskutinių žingsnių žemėje pėdsakai būtų palaiminti kartoms, kurios ateis po jų ir vykdys įvairias užduotis pasaulyje. (276, 4)
70. Šis pasaulis nėra amžinas ir neturi būti amžinas. Kai šie namai nebeatliks savo egzistavimo tikslo, jis išnyks.
71. Kai jūsų dvasiai nebereikės šio gyvenimo pamokų, nes kitame pasaulyje jos laukia kitos, aukštesnės pamokos, tada dėl šviesos, įgytos šioje žemiškoje kovoje, ji pasakys: "Dabar su kokiu aiškumu suprantu, kad visi šio gyvenimo pakilimai ir nuosmukiai buvo tik patirtis ir pamokos, kurių man reikėjo, kad geriau suprasčiau. Kokia ilga man atrodė ta gyvenimo kelionė, kol mane slėgė kančios. Kita vertus, dabar, kai viskas baigsis, - koks trumpas ir trumpalaikis jis man atrodo amžinybės akivaizdoje. (230, 47 u.)
72. Džiaukitės, žmonės, mąstykite, kad esate skraidantys paukščiai šiame pasaulyje,

kupiname ašarų, nelaimių ir kančių!
Džiaukitės, nes tai ne jūsų namai amžinybei, jūsų laukia geresni pasauliai!
73. Taigi, kai pasitrauksite iš šios žemės, darykite tai be gailesčio, tada skausmo atodūsiai, darbai, ašaros liks čia. Atsisveikinsite su šiuo pasauliu ir pakilsite pas tuos, kurie jūsų laukia Dangaus aukštybėse. Iš ten pamatysite Žemę kaip tašką erdvėje, kurį prisiminsite su meile. (230, 51)

Reinkarnacijos doktrinos įtikinama galia
74 Spiritualizmo šviesa dabar atskleidžia pasauliui tiesą, teisingumą, protingumą ir meilę, būdingus dvasiniam reinkarnacijos gebėjimui. Nepaisant to, pasaulis iš pradžių atkakliai priešinsis šiam apreiškimui ir suteiks jam keistos ir klaidingos doktrinos įvaizdį, kad įžiebtų nepasitikėjimą geros valios žmonėms.
75 Nenaudingos ir bergždžios bus konfesijų pastangos išlaikyti savo tikinčiuosius senų įsitikinimų ir atgyvenusių tikėjimo sistemų išmintuose takuose. Juk niekas nesugebės sustabdyti dieviškosios šviesos, kuri prasiskverbia iki pat žmogaus minties gelmių ir pažadina protą apreiškimų, dieviškųjų įkvėpimų, abejonių ir paslapčių nušvietimo, dvasinio išsilaisvinimo amžiui.
76 Taip pat niekas nesugebės sustabdyti bangos, kuri suformuos žmoniją, kai ji trokš savo minties, dvasios ir tikėjimo laisvės. (290, 57 – 59)

vaiduoklio reinkarnacijos kelias
77 Kviečiu visus žemės piligrimus išgirsti mano balsą, kviečiantį juos kilti aukštyn ir įgyti amžinąjį gyvenimą.
78 Tą dieną, kai dieviškasis žodis taps žinomas, naudokitės jo žodžiu ir leiskitės jo apšviečiami, nes pažinime yra šviesa ir jūsų išgelbėjimas.
79. Jei mano Įstatymas moko jus moralės, teisingumo ir tvarkos visuose jūsų gyvenimo veiksmuose, kodėl ieškote priešingų kelių, sukeldami sau skausmą? Bet kai iškeliauji į kitą pasaulį, palikdamas savo kūną žemėje, verki, nes per daug mylėjai tą apvalkalą.
80. Kai pajusi, kad kūnas tau nebepriklauso ir kad turi eiti evoliucijos keliu tol, kol ateisi pas Mane, Aš tau sakau: "Mano vaike, ką tu man gali parodyti? Ar gyvenote žemėje vykdydami mano įsakymus?"
81. Tačiau tu, sugėdintas ir nusiminęs dėl to, kad neturi meilės dovanos Tam, kuris tave taip myli ir tiek daug tau suteikė, užsidėjai grandines, kurios slegia tavo dvasią, ir ji atrodo bevaisė, verkia ir aimanuoja dėl savęs, nes prarado malonę. Jis girdi tik jį kviečiantį Tėvo balsą. Bet kadangi jis nėra išsivystęs ir nesijaučia vertas ateiti pas Jį, jis sustoja ir laukia.
82 Praėjus kuriam laikui, dvasia vėl išgirsta balsą, ir visiškai prislėgta liūdesio klausia, kas su ja kalba, o tas balsas jai sako: "Pabusk! Argi nežinai, iš kur atėjai ir kur eini?" Tada jis pakelia akis ir pamato didžiulę šviesą, nuo kurios spindesio pasijunta apgailėtinai. Jis supranta, kad dar prieš siuntimą į žemę jis jau egzistavo, jau buvo mylimas Tėvo, iš kurio sklido balsas ir kuris dabar, matydamas jį apgailėtinoje būklėje, kenčia dėl jo. Jis pripažįsta, kad buvo pasiųstas į įvairius namus, kad nueitų kovos kelią ir gautų atlygį už savo nuopelnus.
83. Ir vaikas klausia: "Jei prieš siunčiant mane į žemę buvau Tavo labai mylima būtybė - kodėl aš neišlikau tvirtas dorybėje, o turėjau kristi, kentėti ir vargti, kad sugrįžčiau pas Tave?"
84. Balsas jam atsakė: "Visoms dvasinėms būtybėms taikomas Evoliucijos įstatymas, ir šiame kelyje Mano Tėvas-Dvasia saugo jas amžinai, ir Jis džiaugiasi gerais vaikų darbais. Tačiau Aš jus pasiunčiau į žemę, kad ji taptų dvasinio tobulumo kovos lauku, o ne karo ir skausmo vieta.
85. Sakiau jums daugintis, kad nebūtumėte nevaisingi. Bet kai grįžtate į "dvasinį slėnį", nenešate jokio derliaus, tik skundžiatės ir ateinate be malonės, kuria jus apdovanojau. Todėl dar kartą jus siunčiu ir sakau: "Apsivalykite, ieškokite to, ką praradote, ir dirbkite savo dvasinį pakilimą".
86 Dvasia grįžta į žemę, ieškodama mažo ir trapaus žmogaus kūno, kuriame galėtų pailsėti ir pradėti naują gyvenimo kelionę. Jis randa jam skirtą mažo vaiko kūną ir panaudoja jį, kad išpirktų savo kaltę už mano Įstatymo pažeidimus. Žinodama Priežastį, dvasia ateina į žemę, ji žino, kad yra Tėvo kvėpavimas, ir žino, kokią misiją ji atlieka iš Jo.
87 Pirmaisiais metais jis yra nekaltas ir išsaugo savo tyrumą, palaiko ryšį su dvasiniu gyvenimu. Vėliau jis pradeda pažinti nuodėmę, iš arti mato žmonių išdidumą, aroganciją ir

maištingumą prieš teisingus Tėvo įstatymus, o "kūnas", kuris iš prigimties yra nepaklusnus, pradeda būti suterštas blogio. Patekęs į pagundą, jis pamiršta pavedimą, kurį atsinešė su savimi į žemę, ir imasi daryti darbus, prieštaraujančius įstatymui. Dvasia ir kūnas paragauja uždrausto vaisiaus, ir kai jie pasineria į pražūtį, paskutinė valanda juos nustebina.
88. Dvasia vėl atsiduria dvasinėje buveinėje, pavargusi ir prislėgta savo kaltės svorio. Tada jis prisimena balsą, kuris kadaise jam kalbėjo ir vis dar jį šaukia, ir išliejęs daug ašarų, pasijutęs pasimetęs ir nežinodamas, kas jis yra, prisimena, kad jau yra buvęs toje vietoje.
89 Tėvas, kuris jį sukūrė su tokia didele meile, pasirodo jo kelyje ir klausia: "Kas tu esi, iš kur esi ir kur eini?"
90. Sūnus tame balse atpažįsta žodį To, kuris jam davė būtį, protą ir gebėjimus, - Tėvo, kuris visada jam atleidžia, apvaldo, išveda iš tamsos ir veda į šviesą. Jis dreba žinodamas, kad stovi priešais Teisėją, ir sako: "Tėve, mano neklusnumas ir skola Tau labai didelė, ir aš negaliu tikėtis gyventi Tavo karalystėje, nes neturiu jokių nuopelnų. Šiandien, grįžęs į "Dvasinį slėnį", matau, kad sukaupiau tik kaltę, kurią turiu išpirkti".
91 Bet mylintis Tėvas vėl parodo jam kelią, jis grįžta į kūną ir vėl priklauso žmonijai.
92. Tačiau dabar jau patyrusi dvasia su didesne jėga padaro kūniškąjį apvalkalą [sielą] klusnesnį, kad jis įsitvirtintų ir paklustų dieviškiesiems įsakymams. Prasideda kova; jis kovoja su nuodėmėmis, kurios žlugdo žmogų, ir nori pasinaudoti jam suteikta galimybe išsigelbėti. Žmogus kovoja nuo pradžios iki galo, ir kai jo šventyklose ima žvilgėti balti plaukai, o anksčiau tvirtas ir stiprus kūnas ima lankstytis ir prarasti jėgas dėl metų naštos, dvasia jaučiasi stipri, brandesnė ir labiau patyrusi. Kokia didelė ir atgrasi jam atrodo nuodėmė! Jis nusigręžia nuo jos ir pasiekia tikslą. Dabar jis tik laukia akimirkos, kai Tėvas jį pašauks, nes padarė išvadą, kad dieviškasis įstatymas yra teisingas, o Dievo valia - tobula, kad šis Tėvas gyvena tam, kad savo vaikams suteiktų gyvenimą ir išganymą.
93. Atėjus paskutinei dienai, jis pajuto mirtį savo kūne ir nejautė skausmo. Jis mirė tyliai ir pagarbiai. Jis matė save mintyse ir tarsi veidrodyje priešais save matė save gražų ir spindintį šviesa. Tuomet balsas prabilo į jį: "Sūnau, kur eini?" Jis, žinodamas, kas yra, ėjo link Tėvo, leisdamas Jo šviesai įsiskverbti į savo esybę, ir taip kalbėjo: "O Kūrėjau, o visa apimanti Meile, ateinu pas Tave pailsėti ir suteikti Tau išsipildymo."
94 Sąskaita buvo sutvarkyta, ir dvasia buvo sveika, švari, be nuodėmės grandinių, ir jis matė prieš save didelį atlygį, kuris jo laukė.
95 Po to jis pajuto, kad susilieja su Tėvo šviesa, kad jo palaima didėja, išvydo ramybės vietą, šventąją žemę, pajuto gilią tylą ir "ilsėjosi Abraomo glėbyje". (33, 14 - 16)

31 skyrius - Išganymas, atpirkimas ir amžinasis išgelbėjimas

Klaidingų idėjų apie išgelbėjimą koregavimas
1 Daugelis žmonių manė, kad visos šio pasaulio ašaros atsirado dėl pirmųjų žemės gyventojų nuodėmės. Nesugebėdami išaiškinti palyginimo, jie galiausiai pasakė, kad Kristus atėjo nuplauti kiekvieną dėmę savo krauju. Jei šis teiginys būtų teisingas, kodėl žmonės ir toliau nusideda ir kenčia, nors ši auka jau buvo paaukota?
2 Jėzus atėjo į žemę, kad parodytų žmonėms kelią į tobulybę - kelią, kurio mokė savo gyvenimu, darbais ir žodžiais. (150, 43 - 44)
3. Įvykdę užduotį visi pasieksite tikslą. Aš daviau jums savo mokymus, kurie yra neišsemiami, kad galėtumėte kopti savo evoliucijos laiptais. Ne mano kraujas jus išgelbės, bet mano šviesa jūsų dvasioje jus išgelbės. (8, 39)
4. Trečiojoje eroje man bus duotas naujas kryžius. Jis nebus matomas mirtingųjų akims, bet iš jo aukščio Aš siųsiu žmonijai savo meilės žinią, o Mano kraujas, kuris yra dvasinė Mano žodžio esmė, pavirs dvasios šviesa.
5 tie, kurie anomis dienomis mane teisdavo, šiandien savo dvasia neša šviesą į žmonių širdis, atgailaudami ištaiso savo kaltes.
6 Kad mano doktrina nugalėtų žmonių nedorybes, pirmiausia ji turi būti nuplakta ir išjuokta kaip Kristus prie šv.Martyno kolonos. Iš kiekvienos žaizdos turi tekėti mano šviesa, kad apšviestų šio pasaulio tamsą be meilės. Būtina, kad mano nematomas Kraujas kristų ant žmonijos ir dar kartą parodytų jai kelią į atpirkimą. (49, 17 - 19)

7 Dar kartą sakau jums, kad manyje bus išgelbėta visa žmonija. Tas ant Golgotos išlietas kraujas yra gyvybė kiekvienai dvasiai. Tačiau ne pats kraujas, nes jis krito į žemės dulkes, o jame simbolizuojama Dieviškoji Meilė. Kai tik jums kalbėsiu apie savo kraują, dabar žinosite, kas tai yra ir kokią reikšmę jis turi.
8 Daugelis žmonių praliejo savo kraują tarnaudami Viešpačiui ir iš meilės savo artimiesiems, bet tai nebuvo dieviška meilė, o tik dvasinė, žmogiška meilė.
9. Tačiau Jėzaus Kraujas įkūnija Dieviškąją Meilę, nes jame nėra jokios dėmės. Mokytojui niekada nebuvo nuodėmės, ir Jis davė jums savo Kraują iki paskutinio lašo, kad suprastumėte, jog Dievas yra viskas dėl savo kūrinių, kad Jis atiduoda save jiems visiškai, be jokių išlygų, nes be galo juos myli.
10 Jei žemės dulkės sugėrė tą skystį, kuris buvo gyvybė Mokytojo kūne, tai tik tam, kad jūs suprastumėte, jog mano mokymas turėjo padaryti žmonių gyvenimą vaisingą dieviškuoju drėkinimu su Jo meile, išmintimi ir teisingumu.
11 Pasaulis, netikintis ir skeptiškai vertinantis Mokytojo žodžius bei pavyzdžius, kovoja su mano mokymu, sakydamas, kad nors Jėzus praliejo savo kraują, kad išgelbėtų žmones nuo nuodėmės, pasaulis nėra išgelbėtas, kad nors jis labiau išsivystęs, kasdien vis labiau nusideda.
12 Kur yra to atpirkimo kraujo galia, klausia žmonės, o tie, kurie turėtų parodyti tikrąsias pagrindines mano mokymo idėjas, nežino, kaip atsakyti į klausimus tų, kurie alksta šviesos ir trokšta pažinti tiesą.
13 Sakau jums, kad šiuo metu nežinančiųjų klausimai yra gilesni ir turiningesni už atsakymus ir paaiškinimus tų, kurie tvirtina žinantys tiesą.
14 bet aš vėl atėjau kalbėti jums ir čia yra mano žodis tiems, kurie mano, kad tas kraujas iš tiesų išgelbėjo nusidėjėlius nuo dieviškojo teisingumo - visus tuos, kurie buvo pražuvę ir pasmerkti griežtai bausmei.
15 Aš jums sakau: Jei Tėvas, kuris viską žino, būtų manęs, kad žmonės palaipsniui nepasinaudos ir nesupras viso Jėzaus žodžiais ir darbais jiems pateikto mokymo, Jis tikrai nebūtų Jo siuntęs, nes Kūrėjas niekada nepadarė nieko nenaudingo - nieko, kas nebūtų skirta duoti vaisių. Bet jei Jis siuntė Jį gimti, augti, kentėti ir mirti tarp žmonių, tai tik todėl, kad žinojo, jog tas spindintis ir vaisingas Mokytojo gyvenimas savo darbais nuties neišdildomą kelią, nesunaikinamą pėdsaką, kad visi Jo vaikai rastų kelią, vedantį juos į tikrąją meilę ir, laikantis Jo mokymo, į namus, kur jų laukia Kūrėjas.
16 Jis taip pat žinojo, kad tas kraujas, liudijantis tyrumą, begalinę meilę ir pralietas iki paskutinio lašo, išmokys žmones su tikėjimu savo Kūrėju įvykdyti užduotį, kuri juos iškels į Pažadėtąją žemę, kur jie galės man pasiūlyti savo užduoties įvykdymą ir tada sakyti: "Viešpatie, viskas įvykdyta."
17. Dabar galiu jums pasakyti, kad valanda, kai ant kryžiaus buvo pralietas Mano Kraujas, nebuvo ta, kuri žymėjo žmonių atpirkimo valandą. Mano Kraujas liko čia, esantis pasaulyje, gyvas, šviežias, kruvinais Mano kančios pėdsakais ženklinantis kelią į jūsų atpirkimą, kuris leis jums gauti Tėvo pažadėtus namus.
18 Aš jums sakiau: "Aš esu gyvybės šaltinis; ateikite ir apsivalykite nuo savo dėmių, kad galėtumėte laisvi ir sveiki eiti pas savo Tėvą ir Kūrėją".
19 Mano šaltinis yra meilė, neišsenkanti ir beribė. Štai ką mano kraujas, išlietas tuo metu, nori jums pasakyti. Tai užantspaudavo mano žodį, patvirtino mano mokymą. (158,23 - 33)
20 šiandien, nuo to įvykio praėjus daugeliui šimtmečių, sakau jums, kad nors ir išliejau savo Kraują už visą žmoniją, tik tie, kurie sekė Jėzaus mokytu keliu, galėjo pasiekti savo dvasios išgelbėjimą, o visi tie, kurie liko neišmanyme, fanatizme, klaidose ar nuodėmėje, dar nėra išgelbėti.
21. Sakau jums: net jei tūkstantį kartų tapčiau žmogumi ir tūkstantį kartų mirčiau ant kryžiaus, kol žmonės nesikels sekti manimi, jie nesulauks savo dvasios išgelbėjimo. Ne mano kryžius turi jus atpirkti, bet jūsų. Aš nešiau savo ant pečių ir miriau nuo jos kaip žmogus, ir nuo tos akimirkos buvau Tėvo glėbyje. Jūs turite sekti paskui Mane klusniai ir su meile, su tikru nuolankumu nešdami savo kryžių ant pečių, kol pasieksite galutinį savo misijos tikslą, o tada ir jūs būsite su savo Tėvu. (168, 16 - 17)
22. Nėra nė vieno, kuris nenorėtų rasti laimės, ir kuo ji ilgesnė, tuo geriau, nes aš mokau jus

kelio, vedančio į aukščiausią ir amžiną palaimą. Tačiau aš tik parodysiu jums kelią, o tada leisiu pasirinkti tą, kuris jums labiausiai patinka.
23 Klausiu jūsų: "Jei trokštate laimės, kodėl jos nesėjate, kad paskui ją pjautumėte?" Kaip nedaug yra tų, kurie jaučiasi skatinami būti šalia žmonių! (169, 37 - 38)
24 Klaidingas yra jūsų supratimas apie tai, ką reiškia gyvenimas žemėje, kas yra dvasia ir kas yra dvasinis pasaulis.
25 Dauguma tikinčiųjų mano, kad jei jie gyvens teisingai arba jei paskutinę savo gyvenimo akimirką atgailaus dėl padarytų nusikaltimų, jų dvasiai dangus bus garantuotas.
26 Tačiau šis klaidingas įsivaizdavimas, kuris žmogui labai patinka, yra priežastis, dėl kurios jis visą gyvenimą atkakliai nevykdo įstatymo, todėl jo dvasia, palikusi šį pasaulį ir patekusi į dvasinį pasaulį, pamato, kad pateko ten, kur nemato stebuklų, kuriuos įsivaizdavo, ir nejaučia aukščiausios palaimos, į kurią manė turįs teisę.
27. Ar žinote, kas atsitinka toms būtybėms, kurios buvo įsitikinusios, kad pateks į Dangų, bet vietoj to rado tik sumaištį? Kadangi žemėje jie nebegalėjo jaustis kaip namie, nes jiems trūko kūno apvalkalo atramos ir jie negalėjo pakilti į tas aukštumas, kur yra dvasinės šviesos sferos, jie, patys to nesuvokdami, sukūrė sau pasaulį, kuris nėra nei žmogiškas, nei giliai dvasinis.
28. Tada dvasios pradeda savęs klausti: Ar tai dangus? Ar tai yra namai, kuriuos Dievas paskyrė dvasioms po to, kai jos taip ilgai klajojo žemėje?
29 Ne, - sako kiti, - tai negali būti "Viešpaties įsčios", kur gali būti tik šviesa, meilė ir tyrumas.
30 Pamažu, apmąstymų ir skausmo dėka, dvasia pradeda suprasti. Jis supranta dieviškąjį teisingumą ir apšviestas sąžinės šviesos įvertina savo ankstesnius darbus, atrasdamas, kad jie buvo menki ir netobuli, kad jie nebuvo verti to, kuo jis tikėjo.
31 Vėliau, remiantis šia introspekcija, atsiranda nuolankumas ir kyla troškimas grįžti į tuos kelius, kuriuos jis buvo palikęs, ištrinti dėmes, atitaisyti klaidas ir daryti tikrai nuopelningus dalykus savo Tėvo akivaizdoje.
32 Būtina apšviesti žmoniją apie šias paslaptis, kad ji suprastų, jog gyvenimas materijoje yra galimybė žmogui įgyti nuopelnų savo dvasiai; nuopelnų, kurie jį pakylės, kol jis nusipelnys gyventi aukštesnio sudvasinimo sferoje, kur jis turi vis iš naujo nuopelningai veikti, kad neliktų atsilikęs ir toliau kiltų iš vieno lygio į kitą, nes "Tėvo namuose yra daug rūmų".
33. Šiuos nuopelnus įgysite per meilę, kaip jus mokė amžinasis Tėvo įstatymas. Taip jūsų dvasia žingsnis po žingsnio žengs tobulumo kopėčiomis, mokydamasi siauro kelio, vedančio į Dangaus Karalystę - tikrąjį Dangų, kuris yra dvasios tobulumas. (184, 40 - 45)
34. Iš tiesų sakau jums, jei būčiau atėjęs šiuo metu kaip žmogus, jūsų akys būtų matę Mano žaizdas dar šviežias ir kraujuojančias, nes žmonių nuodėmės nesibaigė; jie taip pat nebūtų atpirkę savo nuodėmių, prisimindami tą kraują, kurį Aš išliejau ant Golgotos ir kuris buvo Mano meilės žmonijai įrodymas. Tačiau Aš atėjau dvasia, kad išvengčiau jums gėdos, kurią patirsite svarstydami darbus tų, kurie Mane teisė ir pasmerkė žemėje.
35. Viskas atleista, bet kiekvienoje dvasioje yra kažkas iš to, ką už visus išliejau ant kryžiaus. Nemanykite, kad tas gyvybingumas ir kraujas ištirpo ar buvo prarastas. Jie įkūnijo dvasinį gyvenimą, kurį nuo tos akimirkos skleidžiau visiems žmonėms. Per tą Kraują, kuris užantspaudavo Mano žodį ir patvirtino viską, ką kalbėjau ir dariau žemėje, žmonės evoliucionuos aukštyn, trokšdami atnaujinti savo dvasią.
36. Mano žodis, mano darbai ir mano kraujas nebuvo ir nebus veltui. Jei kartais jums atrodo, kad mano vardas ir mano žodis beveik užmiršti, netrukus pamatysite, kad jie iš naujo pasirodo pilni gyvybės, gyvybės ir tyrumo, kaip sėkla, kuri, nors su ja nuolat kovojama, niekada nesunyksta. (321,64 - 66)
37. Jėzaus Kraujas, paverstas Atpirkimo šviesa, kaip išganymas prasiskverbė į visas dvasines būtybes ir tebesiskverbia toliau. Amžinai Mano Dvasia teikia išganymą ir šviesą, nepaliaujamai leidžiu savo šviesos spinduliams prasiskverbti ten, kur tamsu, nepaliaujamai Mano Dieviškoji Dvasia liejasi ne kaip žmogaus kraujas, bet kaip atpirkimo galia, kaip dvasinė gyvybė ant visų Mano vaikų. (319, 36)

Dangus" turi būti laimėtas

38 Žmonės, apimti aistrų smurto, savo nuodėmėse taip smuko, kad prarado bet kokią išgelbėjimo viltį. Tačiau nėra nė vieno, kuris

negalėtų būti išgydytas. Juk dvasia, įsitikinusi, kad žmogiškosios audros nesiliaus, kol neklausys sąžinės balso, pakils ir vykdys mano įstatymą, kol pasieks savo likimo tikslą, kuris yra ne žemėje, o amžinybėje.
39. Tie, kurie mano, kad egzistencija yra beprasmė, galvodami apie kovos ir skausmo beprasmiškumą, nežino, kad gyvenimas yra meistras, kuris formuoja, o skausmas - kaltas, kuris tobulina. Nemanykite, kad aš sukūriau skausmą, kad įteikčiau jums jį taurėje, - nemanykite, kad aš privertiau jus kristi. Žmogus tapo nepaklusnus pats sau, todėl jis taip pat turi atsikelti savo pastangomis. Taip pat nemanykite, kad tik skausmas jus ištobulins; ne, Mane pasieksite ir per meilės veiklą, nes Aš esu meilė. (31, 54 - 55)
40. Melskitės labiau dvasia nei kūnu, nes norint pasiekti išganymą, neužtenka akimirkos maldos ar vienos meilės dienos, bet reikia ištvermingo gyvenimo, kantrybės, dosnių darbų ir sekimo Mano įsakymais. Dėl to suteikiau jums puikių gebėjimų ir empatijos.
41 Mano darbas yra tarsi išgelbėjimo skrynia, kuri kviečia visus įeiti. Kiekvienas, kuris laikosi mano įsakymų, nepražus. Jei leisitės vedami mano žodžio, būsite išgelbėti. (123, 30 - 31)
42 en atsiminkite, kad mane pasiekia tik tai, kas tobula. Todėl jūsų dvasia pateks į Mano karalystę tik tada, kai bus pasiekusi tobulumą. Jūs išėjote iš Manęs be patirties, tačiau turėsite sugrįžti pas Mane pasipuošę savo nuopelnų ir dorybių drabužiu. (63, 22)
43. Iš tiesų sakau jums: teisiųjų, gyvenančių Dievo artumoje, dvasios pelnė teisę užimti tą vietą savo darbais, o ne todėl, kad Aš joms ją daviau. Aš tik parodžiau jiems kelią ir jo pabaigoje parodžiau didelį atlygį.
44 Palaiminti tie, kurie man sako: "Viešpatie, Tu esi kelias, jį apšviečianti šviesa ir stiprybė keliautojui. Tu esi balsas, kuris nurodo kryptį ir atgaivina mus gyvenimo kelionėje, taip pat esi atlygis tam, kuris pasiekia tikslą." - Taip, Mano vaikai, Aš esu Gyvenimas ir Prisikėlimas iš numirusių. (63, 74 - 75)
45 Šiandien Tėvas neklausia: "Kas gali ir nori išgelbėti žmonių giminę savo krauju? Jėzus taip pat neatsakys: "Viešpatie, aš esu Avinėlis, pasirengęs savo krauju ir meile nutiesti kelią žmonijos sutaikinimui".
46. Aš taip pat nesiųsiu savo "Žodžio" tapti žmogumi šiuo metu. Tas laikmetis jums praėjo, palikdamas savo mokymą ir pakylėjimą jūsų dvasioje. Dabar Aš pradėjau naują dvasinės pažangos epochą, kurioje jūs būsite tie, kurie įgyja nuopelnus. (80, 8 - 9)
47 Noriu matyti jus visus laimingus, gyvenančius ramybėje ir šviesoje, kad po truputį viską turėtumėte - ne tik dėl mano meilės, bet ir dėl savo nuopelnų; nes tada jūsų pasitenkinimas ir laimė bus visiški. (245,34)
48. Atėjau parodyti jums aukštesnio už žmogiškąjį gyvenimo grožio, įkvėpti jus aukštiems darbams, išmokyti jus meilę žadinančio žodžio, pažadėti jums neregėtos laimės, kuri laukia tos dvasios, kuri sugebėjo užkopti į aukos, tikėjimo ir meilės kalną.
49. Visa tai pamatysite mano mokyme, kad pagaliau suprastumėte, jog būtent jūsų geri darbai priartins jūsų dvasią prie tikrosios laimės. (287, 48 - 49)
50. Jei norėdami keliauti iš vieno žemės žemyno į kitą turite pereiti daug aukštų ir žemų kalnų, jūrų, tautų, miestų ir šalių, kol pasieksite kelionės tikslą, pagalvokite, kad norėdami pasiekti tą Pažadėtąją žemę, taip pat turite ilgai keliauti, kad ilgos kelionės metu įgytumėte patirties, žinių, tobulėtumėte ir evoliucionuotumėte dvasia. Tai bus gyvybės medžio vaisius, kuriuo pagaliau galėsite mėgautis po to, kai daug kovojote ir verkėte, kad jį pasiektumėte. (287, 16)
51. Jūs esate Šviesos Tėvo vaikai; bet jei dėl savo silpnumo patekote į gyvenimo tamsą, kupiną rūpesčių, klaidų ir ašarų, šios kančios praeis, nes pakilsite Mano šaukiami, kai Aš jus pakviesiu ir pasakysiu: "Štai Aš, apšviečiantis jūsų pasaulį, kviečiantis jus kopti į kalną, kurio viršūnėje rasite visą ramybę, laimę ir turtus, kuriuos veltui stengėtės sukaupti žemėje". (308, 5)
52 Kiekvienas pasaulis, kiekvienas egzistencijos lygmuo buvo sukurtas tam, kad dvasinės būtybės jame tobulėtų ir žengtų žingsnį link savo Kūrėjo ir taip turėtų galimybę, vis labiau žengdamos tobulėjimo keliu, pasiekti nepriekaištingą, tyrą ir gerai susiformavusį savo kelionės tikslą, dvasinio tobulumo viršūnę, kuri kaip tik ir yra apsigyvenimas Dievo karalystėje.
53. Kam vis dėlto atrodo neįmanoma gyventi "Dievo glėbyje"? Ak, jūs, apgailėtini intelekto vyrai, kurie iš tikrųjų nemokate mąstyti! Ar jau pamiršai, kad atsiradai iš mano įsčių, t. y. kad

jau egzistavai jose anksčiau? Nieko keisto, kad viskas, kas kilę iš gyvybės šaltinio, į jį sugrįžta savo laiku.
54. Kiekviena dvasia, išėjusi iš Manęs į gyvenimą, buvo mergaitiškai tyra, tačiau vėliau daugelis jų savo kelyje sutepė save. Vis dėlto, kadangi viską buvau numatęs išmintingai, su meile ir teisingai, tuoj pat ėmiausi teikti visas būtinas priemones jų išgelbėjimui ir atsinaujinimui kelyje, kurį teko pereiti mano vaikams.
55. Nors tą dvasinę nekaltybę išniekino daugybė būtybių, ateis diena, kai jos apsivalys nuo visų savo nusižengimų ir taip atgaus pirminį tyrumą. Mano akimis, šis apsivalymas bus labai pelnytas, nes dvasia jį įgis per didelius ir nuolatinius tikėjimo, meilės, ištikimybės ir kantrybės išbandymus.
56. Visi jūs darbu, kova ir skausmu grįšite į Šviesos Karalystę, kur jums nebereikės nei įsikūnyti į žmogaus kūną, nei gyventi materijos pasaulyje, nes tada jūsų dvasinis gebėjimas veikti jau leis jums siųsti ir apčiuopti savo įtaką ir šviesą iš vieno egzistencijos lygmens į kitą. (313, 21 - 24)

Galingiausia atpirkimo jėga
57. Štai kelias, eikite juo, ir būsite išgelbėti. Iš tiesų sakau jums, kad norint įgyti išgelbėjimą, nebūtina išgirsti Mane šiuo metu. Kiekvienas, kuris gyvenime įgyvendina mano dieviškąjį meilės įstatymą ir Kūrėjo įkvėptą meilę paverčia meile, yra išgelbėtas. Jis liudija mane savo gyvenimu ir darbais. (63, 49)
58 Jei saulė skleidžia gyvybės šviesą visai gamtai ir visoms būtybėms ir jei žvaigždės taip pat skleidžia šviesą žemei, - kodėl dieviškoji Dvasia negalėtų skleisti šviesos žmogaus dvasiai?
59. Dabar sakau jums: vyrai, eikite į savo vidų, tegul teisingumo šviesa, kilusi iš meilės, sklinda po visą pasaulį. Tegul Mano tiesa jus įtikina, kad be tikros meilės neįgysite išgelbėjimo. (89, 34 - 35)
60. Mano šviesa skirta visiems mano vaikams; ne tik jums, gyvenantiems šiame pasaulyje, bet ir visoms dvasinėms būtybėms, gyvenančioms įvairiuose egzistencijos lygmenyse. Jie visi bus išlaisvinti ir prikelti amžinajam gyvenimui, jei savo meilės darbais broliams ir seserims vykdys mano dieviškąjį įsakymą, reikalaujantį mylėti vieniems kitus. (65, 22)
61. Mylimi žmonės, tai yra "trečioji diena", kai Aš suteikiu naują gyvybę savo Žodžiui tarp "mirusiųjų". Tai yra "Trečias kartas", kai dvasiškai pasirodysiu pasauliui ir pasakysiu jam: "Štai tas pats Kristus, kurį matėte miršantį ant kryžiaus, ir Jis dabar kalba su jumis, nes Jis gyvena, gyvens ir visada bus."
62. Kita vertus, matau, kad žmonių kūnuose yra mirusi širdis tikėjimo, meilės ir šviesos atžvilgiu, nors savo religinėse bendruomenėse jie tvirtina skelbiantys tiesą. Jie mano, kad užsitikrino išganymą, kai meldžiasi savo bažnyčiose ir dalyvauja jų apeigose. Bet sakau jums, pasaulis turi sužinoti, kad dvasios išgelbėjimas pasiekiamas tik darant meilės ir gailestingumo darbus.
63 Susirinkimų vietos yra tik mokykla. Bažnyčios neturėtų apsiriboti vien įstatymo aiškinimu, bet turėtų rūpintis, kad pasaulis suprastų, jog gyvenimas yra kelias, kuriuo eidamas žmogus turi įgyvendinti tai, ko išmoko iš dieviškojo įstatymo, praktikuodamas mano mokymą apie meilę. (152, 50 - 52)
64 Kristus tapo žmogumi, kad apreikštų pasauliui dieviškąją meilę. Tačiau žmonės turi kietas širdis ir viską žinančius protus, todėl jie greitai pamiršta gautą mokymą ir neteisingai jį interpretuoja. Žinojau, kad po truputį žmonės painios teisingumą ir meilę su kerštu ir bausme. Todėl jums paskelbiau, kad ateis laikas, kai dvasiškai sugrįšiu į pasaulį, kad paaiškinčiau žmonėms mokymus, kurių jie nesuprato.
65. Tas pažadėtasis laikas yra šis, kuriame jūs gyvenate, ir Aš daviau jums savo nurodymus, kad mano teisingumas ir dieviškoji išmintis atsiskleistų kaip tobulas mokymas apie didingą jūsų Dievo meilę. Ar manote, kad atėjau, nes bijau, jog žmonės galiausiai sunaikins savo Viešpaties darbus ar net pačią gyvybę? Ne, aš ateinu tik iš meilės savo vaikams, kuriuos noriu matyti kupinus šviesos ir taikos.
66. Argi ne teisinga ir tinkama, kad ir jūs ateitumėte pas Mane tik iš meilės? Bet ne iš meilės sau, o iš meilės Tėvui ir savo bičiuliams. Ar manote, kad tas, kuris vengia nuodėmės tik bijodamas pragaro kančių, yra įkvėptas Dievo meilės, ar tas, kuris daro gerus darbus tik galvodamas apie atlygį, kurį už tai gali gauti, t. y. laimėti vietą amžinybėje? Kas taip galvoja,

tas nepažįsta Manęs ir neateina pas Mane iš meilės. Jis veikia tik iš meilės sau. (164, 35 - 37)
67. Visą mano Įstatymą apibendrina du įsakymai: meilė Dievui ir meilė artimui. Štai toks yra kelias. (243, 4)

Kiekvienos dvasios išgelbėjimas ir atpirkimas
68. Dabar Aš neateinu prikelti fiziškai mirusių, kaip tai padariau su Lozorium "Antrojoje eroje". Šiandien mano šviesa ateina pažadinti man priklausančios dvasios. Šis prisikels amžinajam gyvenimui per mano žodžio tiesą, nes jūsų dvasia yra Lozorius, kurį dabar nešiojate savyje ir kurį Aš prikelsiu iš numirusių ir išgydysiu. (17, 52)
69. Dvasinį gyvenimą taip pat reguliuoja įstatymai, ir kai nuo jų nukrypstate, labai greitai pajuntate skaudžias nepaklusnumo pasekmes.
70. Žinokite, koks didelis yra Mano troškimas jus išgelbėti. Šiandien, kaip ir tada, aš paimsiu kryžių, kad prikelčiau jus tikrajam gyvenimui.
71 Jei ant Golgotos išlietas Mano kraujas sukrėtė žmonių širdis ir atvertė juos į Mano mokymą, tai šiuo metu Mano dieviškoji šviesa privers dvasią ir sielą sudrebėti, kad sugrąžintų jus į tikrąjį kelią.
72. Noriu, kad mirusieji malonės gyvenimui gyventų amžinai. Nenoriu, kad jūsų dvasia gyventų tamsoje. (69, 9 - 10)
73. Suvokite, kiek daug jūsų bičiulių, užsiimdami stabmeldiška veikla, laukia Mesijo atėjimo. Pagalvokite, kiek daug žmonių savo neišmanyme galvoja, kad ateisiu tik įvykdyti nuosprendžio nedorėliams, išgelbėti geruosius ir sunaikinti pasaulį, nežinodami, kad esu tarp žmonių kaip Tėvas, kaip Mokytojas, kaip brolis ar draugas, kupinas meilės ir nuolankumo, tiesiantis pagalbos ranką, kad visus išgelbėčiau, palaiminčiau ir atleisčiau. (170, 23)
74. Niekas negimė atsitiktinai, ir kad ir koks nereikšmingas, nekompetentingas ir vargšas žmogus atrodytų, jis buvo sukurtas Aukščiausiosios Būtybės, kuri jį myli taip pat, kaip ir kitas būtybes, kurias laiko aukštesnėmis, malone, ir jo likimas jį, kaip ir visus, nuves į Dievo glėbį.
75. Ar matote tuos žmones, kurie klaidžioja keliais kaip atstumtieji, tempdami su savimi ydas ir vargą, nežinodami, kas jie yra ir kur eina? Ar žinote apie žmones, kurie vis dar gyvena miškuose, užklupti plėšrūnų? Niekas nėra pamirštas Mano Tėvo meilės, visi jie turi užduotį, kurią turi įvykdyti, visi turi tobulėjimo daigų ir yra kelyje, kuriame nuopelnai, pastangos ir kova žingsnis po žingsnio atves dvasią pas Mane.
76. Kur yra kas nors, kas nors vieną akimirką nebūtų ilgėjęsis mano ramybės ir troškęs išsivaduoti iš žemiškojo gyvenimo? Kiekviena dvasia ilgisi pasaulio, kuriame gyveno anksčiau, namų, kuriuose gimė. Tas pasaulis laukia visų mano vaikų ir kviečia juos džiaugtis amžinuoju gyvenimu, kurio vieni trokšta, o kiti tik laukia mirties, kad paskui nustotų egzistuoti, nes jų dvasia sumišusi, jie gyvena be vilties ir be tikėjimo. Kas galėjo paskatinti šias būtybes kovoti už savo atsinaujinimą? Kas galėtų pažadinti juose amžinybės ilgesį? Jie laukia tik nebūties, tylos ir pabaigos.
77. Bet sugrįžo "pasaulio šviesa", "Kelias ir Tiesa", kad savo atleidimu prikeltų jus gyvenimui, kad paglostytų jūsų pavargusį veidą, paguostų jūsų širdis ir kad tas, kuris nelaikė savęs vertu egzistuoti, išgirstų mano balsą, sakantį jam: Aš tave myliu, ateik pas mane! (80, 54 - 57)
78. Žmogus gali kristi ir pasinerti į tamsą, todėl jaustis nutolęs nuo Manęs; jis gali manyti, kad kai mirs, jam viskas bus baigta. Tačiau dėl manęs niekas nemiršta, niekas nėra prarastas.
79. Kiek daug yra tokių, kurie pasaulyje buvo laikomi ištvirkusiomis būtybėmis, o šiandien yra kupini šviesos! Kiek daug tų, kurie paliko savo nuodėmių, ydų ir nusikaltimų pėdsakus, jau apsivalė! (287, 9 - 10)
80. Iš tiesų daugelis sutepa savo dvasią, tačiau nesmerkite jų, nes jie nežino, ką daro. Aš juos taip pat išgelbėsiu, nepaisant to, kad jie šiuo metu mane pamiršo arba pakeitė netikrais dievais, kuriuos susikūrė pasaulyje. Aš juos taip pat atvesiu į savo Karalystę, net jei dabar, sekdami netikrais pranašais, jie pamiršo maloningąjį Kristų, kuris atidavė savo gyvybę už juos, kad išmokytų juos savo meilės doktrinos.
81 Tėvui niekas nėra ir negali būti blogas, nes jo kilmė yra manyje. Paklydę, akli, smurtaujantys, maištaujantys - tokie tapo daugelis Mano vaikų dėl jiems suteiktos laisvos valios. Tačiau visuose juose bus šviesos,

ir mano gailestingumas ves juos keliu į išgelbėjimą. (54, 45 - 46)
82. Jūs visi esate mano sėkla, o Mokytojas ją žeria. Jei tarp geros sėklos atsiranda pelų sėkla, aš ją taip pat su meile paimu į savo rankas ir paverčiu auksiniais kviečiais.
83. Aš matau širdyse piktžolių, pelkių, nusikaltimų, neapykantos sėklą, bet vis tiek jus pjaunu ir myliu. Globoju ir valau šią sėklą, kol ji spindi kaip kviečiai saulėje.
84. Ar manai, kad mano meilės galia negali tavęs atpirkti? Apvalęs jus pasėsiu savo sode, kur duosite naujų žiedų ir naujų vaisių. Dalis mano dieviškosios užduoties - padaryti jus manęs vertus. (256, 19 - 21)
85 Kaip dvasia gali negrįžtamai prarasti mane, kai ji neša mano šviesos kibirkštį, kuri niekada neužgęsta, ir aš esu su ja visuose keliuose? Kad ir kiek ilgai truktų jo maištas ar sumaištis, šios tamsios jėgos niekada neatlaikys Mano amžinybės. (255, 60)
86. Man lygiai toks pat nuopelnas, kai būtybė, sutepta sunkiausių nusižengimų pėdsakais, apsivalo įkvėpta aukšto idealo, kaip ir kai būtybė, išlikusi tvirtai tyra, iki galo stengiasi nesutepti savęs, nes nuo pat pradžių mylėjo šviesą.
87 Kaip toli nuo tiesos eina tie, kurie mano, kad sumišusios dvasios yra kitokios prigimties negu šviesos dvasios!
88. Tėvas būtų neteisingas, jei tai būtų tiesa, lygiai kaip Jis nebebūtų Visagalis, jei Jam trūktų išminties ir meilės išgelbėti suterštus, netyrus, netobulus žmones, ir Jis negalėtų jų su visais teisiaisiais sujungti į vienus ir tuos pačius namus. (295, 15 - 17)
89. Iš tiesų sakau jums: net tos būtybės, kurias vadinate gundytojais ar demonais, yra tik sumišusios ar netobulos būtybės, kuriomis Tėvas išmintingai naudojasi, kad įgyvendintų savo aukštus sumanymus ir planus.
90. Tačiau šias būtybes, kurių dvasios šiandien apgaubtos tamsos ir kurių daugelis blogai naudojosi gebėjimais, kuriuos joms suteikiau, Aš išgelbėsiu, kai tam ateis laikas.
91. Nes ateis akimirka, Izraeli, kai visi Viešpaties kūriniai šlovins mane per amžius. Aš nebebūčiau Dievas, jei negalėčiau išgelbėti dvasios savo galia, išmintimi ir meile. (302, 31)
92. Kada žemėje tėvai mylėjo tik gerus vaikus ir nekentė blogų? Kaip dažnai mačiau, kad jie labiausiai myli ir rūpinasi tais, kurie juos labiausiai skaudina ir verčia kentėti! Kaip gali būti įmanoma, kad tu galėtum daryti didesnius meilės ir atleidimo darbus nei aš? Kada buvo pastebėta, kad Mokytojas turi mokytis iš mokinių?
93. Tad žinokite, kad nė vieno nelaikau nevertu Manęs, todėl kelias į išganymą amžinai kviečia jus juo žengti, kaip ir Mano Karalystės vartai, kurie yra šviesa, taika ir gėris, yra amžinai atviri, laukiant ateinant tų, kurie buvo nutolę nuo Įstatymo ir Tiesos. (356, 18 - 19)

Šlovinga Dievo vaikų ateitis

94. Neleisiu nė vienam savo vaikui paklysti ar net pasiklysti. Parazitinius augalus paversiu vaisius nešančiais augalais, nes visos būtybės buvo pašauktos egzistuoti tam, kad pasiektų tobulumo tikslą.
95. Aš noriu, kad jūs su manimi mėgautumėtės mano darbais. Jau anksčiau Aš padariau, kad jūs dalytumėtės mano savybėmis, nes esate mano dalis. Kadangi viskas priklauso Man, Aš taip pat padarau jus savo darbų savininkais. (9, 17 - 18)
96 Neabejokite mano žodžiu. Pirmojoje eroje išpildžiau savo pažadą išlaisvinti Izraelį iš Egipto vergijos, kuri reiškė stabmeldystę ir tamsą, kad nuvesčiau jus į Kanaaną, laisvės ir gyvojo Dievo garbinimo žemę. Ten jums buvo pranešta apie mano atėjimą kaip žmogaus, ir pranašystė žodis po žodžio išsipildė Kristuje.
97. Aš, tas Mokytojas, kuris gyveno Jėzuje ir mylėjo jus Jame, pažadėjau pasauliui prabilti į jį kitu laiku ir apreikšti save dvasioje. Ir štai mano pažado išsipildymas.
98. Šiandien jums skelbiu, kad jūsų dvasiai paskyriau nuostabius kraštus, buveines, dvasinius namus, kuriuose rasite tikrą laisvę mylėti, daryti gera ir skleisti Mano šviesą. Ar galite tuo abejoti po to, kai išpildžiau jums duotus pažadus? (138, 10 - 11)
99. Mano dieviškasis troškimas - išgelbėti jus ir nuvesti į šviesos, grožio ir meilės pasaulį, kuriame jūs džiaugsmingai vibruosite dėl dvasios pakilimo, jausmų kilnumo ir tobulumo idealo. Bet argi šiame dieviškame troškime neatpažįstate mano tėviškos meilės? Be abejo, kas to nesupranta, turi būti aklas. (181, 13)
100. Atminkite: visoms šio pasaulio grožybėms lemta išnykti, kad vieną dieną užleistų vietą kitoms. Tačiau jūsų dvasia ir toliau gyvens

amžinai, regėdama Tėvą visoje Jo šlovėje - Tėvą, iš kurio įsčių jūs gimėte. Viskas, kas sukurta, turi grįžti ten, iš kur atsirado. (147, 9)
101. Aš esu Amžinoji Šviesa, Amžinoji Ramybė ir Amžinoji Palaima, ir kadangi jūs esate Mano vaikai, Mano valia ir pareiga yra padaryti jus Mano šlovės dalininkais; dėl to Aš mokau jus Įstatymo kaip kelio, vedančio dvasią į tos Karalystės aukštumas. (263,36)
102. Visada žinokite, kad dvasia, kuri pasiekia aukštus gerumo, išminties, tyrumo ir meilės laipsnius, yra aukščiau laiko, skausmo ir atstumų. Ji neapsiriboja gyvenimu vienoje vietoje, ji gali būti visur ir gali patirti didžiausią malonumą visur egzistuodama, jausdama, pažindama, mylėdama ir būdama mylima. Tai dvasios dangus. (146,70-71)

VIII Žmogus

32 skyrius - Įsikūnijimas, žmogaus prigimtis ir užduotis

Įsikūnijimas žemėje
1. Jūs verkiate, kai vienas iš jūsų išeina į "dvasinį slėnį", užuot jautęsi kupini ramybės, nes suprantate, kad jis žengia žingsnį arčiau savo Viešpaties. Kita vertus, švenčiate šventę, kai į jūsų namus įžengia nauja būtybė, tačiau tą valandą nepagalvojate, kad ta dvasinė būtybė atėjo į kūną, kad įvykdytų atpirkimą šiame ašarų slėnyje; tada turėtumėte dėl jo verkti. (52, 58)
2 Jūs gimdote vaikus iš savo kūno, o Aš daliju dvasias šeimoms, gentims, tautoms ir pasauliams, ir šiame žmonėms neprieinamame teisingume atsiskleidžia Mano meilė. (67,26)
3. Jūs gyvenate dabartimi ir nežinote, ką esu numatęs jūsų ateičiai. Aš ruošiu didžiulius dvasių legionus, kurie apsigyvens žemėje ir su savimi atsineš sunkią misiją; ir jūs turite žinoti, kad daugelis iš jūsų bus tėvai tų būtybių, kuriose įsikūnys mano pasiuntiniai. Jūsų pareiga - pasiruošti vidumi, kad žinotumėte, kaip juos priimti ir jiems vadovauti. (128, 8)
4. Aš noriu kalbėti su jumis apie daugelį dvasinių dalykų, bet jūs dar negalite jų suprasti. Jei atskleisčiau jums, kokiuose būstuose jau nusileidote į žemę, negalėtumėte suvokti, kaip jūs gyvenote tokiose vietose.
5 Šiandien galite paneigti, kad pažįstate "dvasinį slėnį", nes jūsų dvasiai, kol ji įsikūnijusi, neprieinama jos praeitis, kad ji netaptų tuščia, nesusirgtų depresija ar neviltimi savo naujos egzistencijos, kurią ji turi pradėti iš naujo kaip naują gyvenimą, akivaizdoje.
6 Net jei ir norėtumėte, negalėtumėte prisiminti. Leidžiu jums tik nujausti ar nujausti tai, ką jums čia atskleidžiu, kad galėtumėte atkakliai kovoti gyvenime ir noriai atlaikyti išbandymus.
7. Galite abejoti viskuo, ką jums sakau, bet iš tiesų, kol buvote dvasios, tas dvasių pasaulis iš tiesų buvo jūsų namai. Jūs buvote tų namų gyventojai, kur nepažinojai kančios, kur jautėte Tėvo šlovę savo esybėje, nes jame nebuvo jokios ydos.
8 Bet jūs neturėjote jokių nuopelnų, todėl reikėjo palikti dangų ir nusileisti į šį pasaulį, kad jūsų dvasia savo pastangomis atgautų tą karalystę.
9 Tačiau jūs vis labiau smukote morališkai, kol pasijutote labai nutolę nuo dieviškosios ir dvasinės savo kilmės. (114, 35 - 36)
10 Kai dvasia ateina į žemę, ją skatina geriausi ketinimai - pašvęsti savo egzistenciją Tėvui, viskuo Jam patikti ir būti naudinga savo artimiesiems.
11 Bet vos tik jis pamato save įkalintą kūne, tūkstančiais būdų gundomą ir išbandomą gyvenimo kelionėje, jis nusilpsta, pasiduoda "kūno" impulsams, pasiduoda pagundoms, tampa savanaudis, galiausiai pamilsta save labiau už viską ir tik akimirkomis įsiklauso į sąžinę, kurioje įrašytas likimas ir įžadai.
12 Mano žodis padeda jums prisiminti dvasinę sandorą ir nugalėti pagundas bei kliūtis.
13. Niekas negali pasakyti, kad niekada nenukrypo nuo kelio, kurį jam nubrėžiau. Bet aš jums atleidžiu, kad išmoktumėte atleisti savo artimui. (245, 47 - 48)
14. Kad žmogus gyventų pagal savo sąžinės balsą, būtinas didelis dvasinis mokymas. Nors viskas persmelkta dieviškosios meilės, išmintingai sukurta žmogaus gerovei ir laimei, tačiau materija, supanti jį pasaulyje, reiškia dvasios išbandymą nuo tos akimirkos, kai jis apsigyvena pasaulyje, kuriam nepriklauso, ir

susijungia su kūnu, kurio prigimtis skiriasi nuo jo paties.
15 Iš to galima suprasti, kodėl dvasia pamiršta savo praeitį. Nuo tos akimirkos, kai įsikūnija ir susijungia su ką tik gimusia nesąmoninga būtybe, ji pradeda gyvenimą, glaudžiai susijusį su tuo kūnu.
16 Iš dvasios išlieka tik dvi savybės: sąžinė ir intuicija, o asmenybė, nuveikti darbai ir praeitis kurį laiką lieka paslėpti. Tėvas taip ir norėjo.
17. Kas nutiktų dvasiai, iš aukštų namų šviesos atėjusiai gyventi į varganas šio pasaulio sąlygas, jei ji prisimintų savo praeitį? Ir kokia būtų žmonių tuštybė, jei jiems būtų atskleista didybė, egzistavusi jų dvasioje kitame gyvenime? (257, 18 - 19)

Teisingas kūno vertinimas ir jo valdymas protu

18 Aš sakau jums, kad ne tik apvalytumėte savo dvasią, bet ir sustiprintumėte savo kūną, kad iš jūsų išeinančios naujos kartos būtų sveikos ir jų dvasia galėtų atlikti savo sunkią misiją. (51, 59)
19 Rūpinkitės savo kūno sveikata, rūpinkitės jo išsaugojimu ir gyvybingumu. Mano doktrina jums pataria su meile rūpintis savo dvasia ir kūnu, nes jie vienas kitą papildo ir vienas kitam reikalingi atliekant jiems patikėtą sunkią dvasinę misiją. (92,75)
20 Nesuteikite savo kūnui didesnės reikšmės, nei jis iš tikrųjų turi, ir neleiskite jam užimti vietos, kuri priklauso tik jūsų dvasiai.
21 Supraskite, kad kūno apvalkalas yra tik įrankis, kurio reikia dvasiai pasireikšti žemėje. (62, 22 - 23)
22 Žiūrėkite, kaip šis mokymas naudingas jūsų dvasiai, nes kūno materija su kiekviena diena vis labiau artėja prie žemės, o dvasia vis labiau artėja prie amžinybės.
23 Kūnas yra atrama, ant kurios laikosi dvasia, kol gyvena žemėje. Kodėl reikia leisti, kad jis taptų grandine, kuri sukausto, arba požemiu, kuris įkalina? Kodėl verta leisti, kad tai taptų jūsų gyvenimo vairu? Tad ar teisinga, kad aklas žmogus vestų tą, kurio akys mato? (126, 15 - 16)
24. Šis mokymas yra paprastas, kaip ir visa, kas tyra ir dieviška, todėl lengvai suprantamas. Tačiau kartais jums atrodys, kad sunku tai įgyvendinti praktiškai. Dvasios pastangos reikalauja jūsų kūno pastangų, išsižadėjimo ar pasiaukojimo, ir jei jums trūksta išsilavinimo ar dvasinės disciplinos, turite kentėti.
25 Nuo amžių pradžios vyksta dvasios ir kūno [sielos] kova, stengiantis suprasti, kas teisinga, kas leistina, kas gera, kad gyvenimas atitiktų Dievo duotą įstatymą.
26 Šioje sunkioje kovoje jums atrodo, tarsi svetima ir piktavališka jėga nuolat viliotų jus nusigręžti nuo kovos ir kviestų pasinaudoti savo laisva valia ir toliau eiti materializmo keliu.
27. Sakau jums, kad nėra didesnės pagundos už jūsų kūno silpnumą: jis jautrus viskam, kas jį supa; pakankamai silpnas, kad pasiduotų; lengvai pasiduoda ir yra suvedžiojamas. Tačiau tas, kuris išmoko suvaldyti kūno potraukį, aistras ir silpnybes, nugalėjo pagundą, kurią nešiojasi savyje. (271, 49 - 50)
28. Žemė yra mūšio laukas, joje galima daug ko išmokti. Jei taip nebūtų, jums užtektų kelerių metų gyvenimo šioje planetoje ir nebūtumėte siunčiami vėl ir vėl atgimti. Nėra tamsesnio ir niūresnio kapo dvasiai už jos pačios kūną, kai prie jo prilipęs purvas ir materializmas.
29 Mano žodis pakelia jus iš šio kapo ir suteikia jums sparnus, kad galėtumėte pakilti į ramybės ir dvasinės šviesos kraštus. (213, 24 - 25)

Sielos, dvasios ir sąžinės reikšmė/užduotis žmoguje

30 Kūnas galėtų egzistuoti be dvasios, tik per gyvą kūnišką gyvenimą, bet tada jis nebūtų žmogus. Ji turėtų sielą ir būtų be dvasios, bet tada negalėtų pati sau vadovauti ir nebūtų aukščiausioji būtybė, žinanti įstatymą per sąžinę, atskirianti gėrį nuo blogio ir priimanti kiekvieną dieviškąjį apreiškimą. (59, 56)
31 Sąžinė apšvies dvasią, o dvasia vadovaus kūnui (virš sielos). (71, 9)
32. Nors pasaulyje vieni bėga paskui netikrą didybę, kiti sako, kad žmogus prieš Dievą yra nereikšminga būtybė, ir yra net tokių, kurie save lygina su žemės kirminu. Žinoma, jūsų materialus kūnas jums gali atrodyti mažas tarp Mano kūrinių, bet Man jis toks nėra, nes Aš jį sukūriau su išmintimi ir galia.
33. Bet kaip galite spręsti apie savo būties didybę pagal savo kūno matmenis? Argi nejaučiate jame dvasios buvimo? Ji yra

didesnė už jūsų kūną, jos egzistavimas amžinas, jos kelionė begalinė, jūs negalite žinoti jos evoliucijos pabaigos, kaip ir jos kilmės. Nenoriu, kad būtumėte maži, Aš sukūriau jus, kad pasiektumėte didybės. Ar žinote, kada aš laikau žmogų mažu? Kai jis nusideda, nes tada jis praranda savo kilnumą ir orumą.
34. Ilgą laiką jūs nebesilaikėte Manęs, nebežinojote, kas esate iš tikrųjų, nes leidote daugeliui savybių, gebėjimų ir dovanų, kurias jūsų Kūrėjas įdiegė jumyse, gulėti be darbo jūsų esybėje. Jūs miegate dvasios ir sąžinės atžvilgiu, o būtent jų dvasinėse savybėse slypi tikroji žmogaus didybė. Jūs gyvenate kaip šio pasaulio būtybės, nes jos jame atsiranda ir miršta. (85, 56 - 57)
35. Savo meilės žodžiu Aš įrodysiu jums, kokią vertę man turi jūsų dvasia. Materialioje kūrinijoje nėra nieko, kas būtų didingiau už jūsų dvasią, nei karališkoji žvaigždė su savo šviesa, nei žemė su visais savo stebuklais, nei kas nors kita sukurta nėra didingiau už dvasią, kurią jums daviau, nes ji yra Dieviškoji dalelė, ji yra liepsna, kilusi iš Dieviškosios Dvasios.
36 Be Dievo tik dvasios turi dvasinį intelektą, sąmonę, valią ir valios laisvę.
37 Virš kūno (sielos) instinktų ir polinkių iškyla šviesa, kuri yra jūsų dvasia, o virš šios šviesos - vadovas, vadovėlis ir teisėjas, kuris yra sąžinė. (86, 68)
38. Žmonija savo materializme man sako: "Ar Dvasios karalystė apskritai egzistuoja?" Bet aš jums atsakau: "Netikintieji, jūs esate "Trečiosios eros" Tomas. Užuojauta ir gailestingumas, švelnumas, gerumas ir dosnumas nėra kūno atributai, kaip ir malonės dovanos, kurias nešiojatės savyje. Visi tie jausmai, įsirėžę į jūsų širdį ir protą, visi tie gebėjimai priklauso dvasiai, ir jūs neturite to neigti. "Kūnas" yra tik ribotas įrankis, o dvasia - ne: ji didi, nes yra Dievo atomas.
39 Ieškokite savo dvasios buveinės savo esybės šerdyje ir didžiosios išminties meilės šlovėje. (147, 21 - 22)
40 Iš tiesų sakau jums: nuo pat pirmųjų žmonijos dienų žmogus intuityviai žinojo, kad savyje nešiojasi dvasinę būtybę - esybę, kuri, nors ir nematoma, atsiskleidžia įvairiuose jo gyvenimo darbuose.
41. Tavo Viešpats kartkartėmis tau apreiškė dvasios egzistavimą, jos prigimtį ir paslėptą būtį. Nors nešiojate tai savyje, jūsų materializacijos šydas toks storas, kad nesugebate įžvelgti to, kas kilniausia ir tyriausia jūsų esybėje.
42. Daugelį tiesų žmogus išdrįso paneigti. Tačiau tikėjimas savo dvasios egzistavimu nebuvo vienas iš dalykų, prieš kuriuos jis labiausiai kovojo, nes žmogus jautė ir galiausiai suprato, kad neigti savo dvasią būtų tas pats, kas neigti save.
43. Kai žmogaus kūnas išsigimė dėl aistrų, ydų ir juslinių malonumų, jis tapo grandine, tamsiu raiščiu, kalėjimu ir kliūtimi dvasiai atsiskleisti. Vis dėlto išbandymų valandomis žmogui niekada netrūko vidinės šviesos kibirkšties, kuri ateitų į pagalbą.
44 Iš tiesų sakau jums: aukščiausia ir tyriausia dvasios išraiška yra sąžinė, ta vidinė šviesa, kuri žmogų padaro pirmuoju, aukščiausiu, didžiausiu ir kilniausiu tarp visų jį supančių būtybių. (170, 56 - 60)
45 Visiems žmonėms sakau, kad aukščiausias ir gražiausias titulas, kurį turi žmogus, yra "Dievo vaikas", nors jį reikia užsitarnauti.
46. Įstatymo ir mokymų tikslas - atskleisti jums Mano tiesos pažinimą, kad taptumėte vertais vaikais to Dieviškojo Tėvo, kuris yra Aukščiausioji Tobulybė. (267, 53)
47. Jūs žinote, kad esate sukurti "pagal mano paveikslą ir panašumą", tačiau tai sakydami galvojate apie savo žmogiškąjį pavidalą. Sakau jums, kad mano atvaizdas yra ne ten, bet jūsų dvasioje, kuri, norėdama tapti panaši į mane, turi tobulėti praktikuodama dorybes.
48. Aš esu Kelias, Tiesa ir Gyvenimas, Aš esu teisingumas ir gerumas, ir visa tai kyla iš Dieviškosios Meilės. Ar dabar suprantate, kokie turite būti, kad būtumėte "pagal Mano paveikslą ir panašumą"? (31,51 - 52)
49. Jumyse yra Dieviškumo atspindys, Aš tikrai esu jumyse. Jūsų intelektas, valia, gebėjimai, pojūčiai ir dorybės liudija apie aukštesnę prigimtį, kuriai priklausote, ir yra gyvas liudijimas Tėvui, iš kurio esate kilę.
50. Kartais dėl nepaklusnumo ir nuodėmės išniekinate ir išniekinate mano atvaizdą, kurį nešiojate savo esybėje. Tuomet jūs nepanašūs į Mane, nes nepakanka turėti žmogaus kūną ir dvasią, kad būtumėte Kūrėjo atvaizdas. Tikrasis panašumas į Mane yra jūsų šviesoje ir meilėje visiems jūsų artimiesiems. (225, 23 - 24)

51 Aš sukūriau jus "pagal savo paveikslą ir panašumą", o kadangi esu ir Trys, ir Vienas, ši Trejybė egzistuoja ir jumyse.
52. Jūsų materialus kūnas dėl savo tobulos konstrukcijos ir harmonijos atstovauja Kūrinijai. Jūsų įsikūnijusi dvasia yra "Žodžio", tapusio žmogumi, kad paliktų meilės pėdsaką žmonių pasaulyje, atvaizdas, o jūsų sąžinė - tai dieviškosios Šventosios Dvasios šviesos kibirkštis. (220, 11 - 12)
53. Kokių nuopelnų turėtų jūsų dvasia, jei ji veiktų kūne be valios ir be savo polinkių? Dvasios kova su kūno apvalkalu [siela] yra galios kova su galia. Čia ji randa kertinį akmenį, kuriuo turi įrodyti savo pranašumą ir dvasios didybę. Tai išbandymas, kurio metu dvasia dažnai akimirkai pasiduoda pagundoms, į kurias pasaulis ją įtraukia per "kūną". Jos (pagundos) taip smarkiai veikia dvasią, kad galiausiai pajutote, jog antgamtinė ir piktavališka jėga tempia jus į pražūtį ir naikina aistrose.
54 Kokia didelė dvasios atsakomybė Dievo akivaizdoje! Kūnas neprisiėmė šios atsakomybės. Žiūrėkite, kaip jis amžinai ilsisi žemėje, kai ateina mirtis. Kada įgysite nuopelnų, kad jūsų dvasia taptų verta gyventi tobulesniuose namuose nei šie, kuriuose gyvenate?
55 Pasaulis jums siūlo karūnas, kurios liudija tik tuštybę, puikybę ir netikrą didybę. Dvasiai, kuri moka peržengti šias tuštybes, pomirtiniame gyvenime skirtas kitas vainikas - mano išminties vainikas. (53, 9 - 11)
56. Gyvenimas turi labiau reikštis dvasioje nei kūne. Kiek daug žmonių gyveno šiame pasaulyje, tačiau kiek nedaug jų gyveno dvasiškai, išreikšdami malonę, kuri slypi kiekviename žmoguje, toje dieviškoje kibirkštyje, kurią Kūrėjas įdėjo į žmogų.
57 Jei žmonės sugebėtų išsaugoti aiškiaregystę savo protuose, jie galėtų matyti savo praeitį, dabartį ir ateitį.
58. Dvasia yra tarsi mano dieviškosios išminties knyga. Kiek daug dalykų jame yra! Jis vis turi ką jums atskleisti - kartais taip giliai, kad jums tai nesuprantama.
59. Ta šviesos kibirkštis, esanti kiekviename žmoguje, yra ryšys, kuris jungia žmogų su dvasiniu pasauliu, yra tai, kas jį suartina su anapusybe ir Tėvu. (201, 37 - 40)
60. O, jei tik tavo materialioji prigimtis galėtų įsisavinti tai, ką tavo dvasia gauna per regėjimo dovaną! Juk jūsų dvasia niekada nenustoja žvelgti, nors kūnas dėl savo materialios prigimties nieko iš to nepastebi. Kada galėsite suprasti savo dvasią? (266, 11)
61 Kol jūs, kurie nemylite gyvenimo, nes vadinate jį žiauriu, nepripažįstate sąžinės svarbos žmogui ir neleidžiate jai vadovauti, tol nerasite nieko, kas turėtų tikrą vertę.
62 Būtent sąžinė iškelia dvasią į aukštesnį gyvenimą virš materijos [sielos] ir jos aistrų. Dvasingumas padės jums pajusti didžiąją Dievo meilę, jei sugebėsite ją paversti veiksmais. Tada suprasite gyvenimo prasmę, pamatysite jo grožį ir atrasite jo išmintį. Tuomet suprasite, kodėl pavadinau jį gyvenimu.
63 Kas išdrįs atmesti šį mokymą, sakydamas, kad jis neteisingas, kai jį pažins ir supras?
64 Kai suprasite, kad jūsų tikroji vertė remiasi jūsų sąžine, gyvensite darnoje su viskuo, ką sukūrė jūsų Tėvas.
65 Tada sąžinė pagražins vargšo žmogaus gyvenimą, bet prieš tai žmogus turi nusigręžti nuo visų aistrų, kurios jį atskiria nuo Dievo, ir eiti teisingumo bei išminties keliu. Tada jums prasidės tikrasis gyvenimas, į kurį šiandien žiūrite abejingai, nes nežinote, ką niekinate, ir neįsivaizduojate jo tobulumo. (11, 44 - 48)

Dievo šventykla žmoguje

66. Žmonijos įsivaizdavimas apie Mane yra vaikiškas, nes ji nesugebėjo suvokti apreiškimų, kuriuos nuolat jai teikiau. Tam, kuris žino, kaip pasiruošti, Aš esu matomas, apčiuopiamas ir visur esantis; tačiau tam, kuris neturi jautrumo, nes materializmas jį užgrūdino, sunku suvokti, kad Aš egzistuoju, ir jam atrodo, kad Aš esu be galo toli, kad Manęs neįmanoma niekaip pajusti ar pamatyti.
67. Žmogus turi žinoti, kad jis nešiojasi Mane savyje, kad savo dvasioje ir sąžinės šviesoje jis turi tyrą Dieviškąjį buvimą. (83, 50 - 51)
68. Šio laiko žmones slegianti kančia žingsnis po žingsnio, jiems patiems to nesuvokiant, veda juos prie vidinės šventovės vartų, kurių akivaizdoje, nebegalėdami eiti toliau, jie klaus: "Viešpatie, kur Tu esi?" Iš šventyklos vidaus pasigirs maloningas Mokytojo balsas, sakantis jiems: "Aš esu čia, kur visada gyvenau - jūsų sąžinėje." (104, 50)

69. Jūs gimėte manyje. Iš Tėvo gavote dvasinį ir materialų gyvenimą. Perkeltine prasme galiu jums pasakyti, kad tuo pačiu metu, kai jūs gimėte manyje, aš gimiau jumyse.
70 Aš gimstu jūsų sąžinėje, augu jums augant ir visiškai atsiskleidžiu jūsų meilės darbuose, kad su džiaugsmu galėtumėte sakyti: "Viešpats yra su manimi". (138, 68 - 69)
71. Šiandien jūs dar esate vaikų mokiniai ir ne visada galite teisingai suprasti Mano mokymą, bet kol kas kalbėkite Dievui savo širdimi, savo mintimis, ir Jis jums atsakys iš jūsų būties gelmių. Jo žinia, kuri kalbės jūsų sąžinėje, bus aiškus, išmintingas mylintis balsas, kurį po truputį atrasite ir prie kurio vėliau priprasite. (205, 47)
72. Šioje trečiojoje eroje savo mokinių širdyse įsteigsiu Šventosios Dvasios Bažnyčią. Ten gyvens Dievas Kūrėjas, stiprusis Dievas, Dievas, kuris Antrojoje eroje tapo žmogumi, begalinės išminties Dievas. Jis gyvena jumyse, bet jei norite Jį pajusti ir išgirsti Jo žodžio skambesį, turite pasiruošti viduje.
73 Kas daro gera, jaučia mano buvimą savyje, kaip ir tas, kuris yra nuolankus arba kiekviename artime mato brolį.
74. Jūsų dvasioje yra Šventosios Dvasios šventykla. Ši karalystė nesunaikinama, nėra audrų ar uraganų, galinčių ją sugriauti. Ji yra nematoma ir neliečiama žmogaus žvilgsniui, o jos ramsčiai yra troškimas augti gerumu. Jo kupolas - tai malonė, kurią Tėvas teikia savo vaikams, o jo vartai - Dieviškosios Motinos meilė; nes kiekvienas, kuris beldžiasi į mano duris, palies Dangiškosios Motinos Širdį.
75. Mokiniai, štai tiesa, kuri gyvena Šventosios Dvasios bažnyčioje, kad nebūtumėte vieni iš tų, kurie klaidingai interpretuoja. Akmeninės bažnyčios buvo tik simbolis, ir iš jų neliks nė vieno akmens ant kito.
76. Noriu, kad tikėjimo liepsna visada degtų ant jūsų vidinio aukuro ir kad suprastumėte, jog savo darbais klojate pamatus, ant kurių vieną dieną ilsėsis didžioji šventovė. Išbandau visų žmonių skirtingas idėjas ir veikiu pagal jas, nes visus padarysiu savo šventyklos statymo dalininkais. (148,44-48)

33 skyrius - Vyras ir moteris, tėvai ir vaikai, santuoka ir šeima

Vyro ir žmonos santykiai
1 Dar prieš jums ateinant į žemę, Aš jau žinojau jūsų gyvenimo kelią ir jūsų polinkius, o kad padėčiau jums gyvenimo kelyje, jūsų kelyje pastačiau širdį, kuri savo meile jums nušviestų kelią. Ši širdis buvo ir vyro, ir moters širdis. Ja norėjau suteikti jums pagalbą, kad taptumėte tikėjimo, moralinės stiprybės ir gailestingumo įrankiu tiems, kuriems to reikia. (256, 55)
2. Aš norėjau, kad jūs dalytumėtės tėvystės laime, todėl padariau jus žmonių tėvais, kad suteiktumėte pavidalą tokioms būtybėms, kurios būtų panašios į jus ir į kurias įsikūnytų mano siunčiamos dvasinės būtybės. Kadangi Dieviškoji ir Amžinoji meilė yra motiniška, norėjau, kad žmogaus gyvenime būtų būtybė, kuri ją įkūnytų, ir ta būtybė yra moteris.
3 Pradžioje žmogus buvo padalytas į dvi dalis, sukuriant dvi lytis: vieną - vyrą, kitą - moterį; jame buvo jėga, protas, orumas, o joje - švelnumas, grakštumas, grožis. Viena - sėkla, kita - derlinga žemė. Pamatykite dvi būtybes, kurios tik susivienijusios gali jaustis visavertės, tobulos ir laimingos. Darnoje jie sudarys vieną kūną, vieną valią ir vieną idealą.
4 Kai šią sąjungą įkvepia Dvasia ir meilė, ji vadinama santuoka. (38, 29 - 31)
5 Iš tiesų sakau jums: Aš matau, kad šiuo metu vyras ir moteris nukrypo nuo savo kelio.
6 Aš atrandu vyrų, kurie nevykdo savo pareigų, moterų, kurios vengia motinystės, ir kitų, kurie įžengia į vyrui skirtas sritis, nors senovėje jums buvo pasakyta, kad vyras yra moters galva.
7 tegul moteris dėl to nesijaučia nuskriausta, nes dabar sakau jums, kad moteris yra vyro širdis.
8 ee, štai kodėl Aš įsteigiau ir pašventinau santuoką. Nes šių dviejų dvasiškai lygių, bet fiziškai skirtingų būtybių sąjunga yra tobula būsena. (66, 68 - 69)
9 Kaip nedaug yra tų, kurie siekia gyventi taikos, šviesos ir harmonijos rojuje, su meile vykdydami dieviškuosius įstatymus.
10. Labai ilgas kelias, kurį nuėjo žmonės, bet jie vis tiek mieliau valgo uždraustus vaisius, kurie tik kaupia kančias ir nusivylimą jų gyvenime. Draudžiami vaisiai yra tie, kurie, nors ir geri, nes juos sukūrė Dievas, gali tapti kenksmingi žmogui, jei jis tinkamai nepasiruošė arba jų vartoja per daug.

11 Vyras ir moteris ima gyvybės vaisius nepasiruošę ir nesuvokia savo atsakomybės prieš Kūrėją, kai gimdo naujas būtybes įsikūnijimui žemėje. (34, 12 - 14)
12 Kai kurie manęs klausia: "Viešpatie, ar žmogiška meilė yra nepriimtina ir smerktina Tavo akyse, ir ar Tu pritari tik dvasinei meilei?"
13 Ne, žmonės. Tiesa, kad aukščiausi ir tyriausi meilės jausmai priklauso dvasiai, bet Aš taip pat įdėjau širdį į žmogaus kūną, kad ji galėtų mylėti, ir daviau jam jausmus, kad per juos jis galėtų mylėti visa, kas jį supa.
14. Meilė, kurios šaknys glūdi tik kūniškume, būdinga būtybėms, neturinčioms proto, nes jos neturi sąžinės, nušviečiančios jų kelią. Be to, sakau jums, kad iš gerų asociacijų visada bus gerų vaisių, o juose įsikūnys šviesos būtybės. (127,7 - 8, 10)
15. Aš neprašau jūsų antžmogiškų aukų. Aš neprašiau vyro nustoti būti vyru, kad galėtų sekti paskui Mane, ir neprašiau moters nustoti juo būti, kad galėtų atlikti dvasinę užduotį. Aš neatskyriau vyro nuo sugyventinės ir neatitraukiau jos nuo vyro, kad ji galėtų man tarnauti; taip pat nesakiau tėvams palikti savo vaikus ar atsisakyti darbo, kad galėtų sekti paskui mane.
16 Ir vieniems, ir kitiems daviau suprasti, kai juos padariau "šio vynuogyno darbininkais", kad, norėdami būti mano tarnais, jie turi nenustoti būti žmonėmis, todėl turi suprasti, kaip atiduoti Dievui, kas priklauso Dievui, ir pasauliui, kas jam priklauso. (133, 55 - 56)

Žmogaus prigimtis ir užduotis

17. Jums, vyrai, suteikiau palikimą, turtą, žmoną, patikėtą jums mylėti ir rūpintis. Tačiau tavo bendražygis atėjo pas Mane ir verkia prieš Mane dėl tavo nesupratingumo.
18 Aš jums sakiau, kad esate stiprūs, kad esate sukurti pagal mano paveikslą ir panašumą. Tačiau nesakiau, kad pažemintumėte moterį ir padarytumėte ją savo verge.
19 Aš padariau tave stiprų, kad atstovautum Man savo namuose: stiprų dorybėmis, talentais, ir daviau tau kaip papildymą tavo žemiškajam gyvenimui, kaip draugę, moterį, kad abipusėje meilėje rastum jėgų atlaikyti išbandymus ir besikeičiančius likimus. (6, 61)
20. Pagalvokite, vyrai, kad dažnai būtent jūs į savo tinklus įtraukdavote doras moteris, ieškodami jose jautrių ir silpnų pusių. O tuos veidrodžius, kurie anksčiau buvo skaidrūs ir dabar yra neryškūs, tu vėl priversi atspindėti jų dvasios tyrumą ir grožį.
21 Kodėl šiandien niekinate tuos, kuriuos suvedėte į ištvirkusį gyvenimą? Kodėl skundžiatės dėl moterų išsigimimo? Supraskite, kad jei būtumėte juos vedę mano Įstatymo, kuris yra širdies ir dvasios, pagarbos ir meilės Įstatymas, keliu, mylėdami juos meile, kuri pakylėja, o ne aistra, kuri žemina, jūs neturėtumėte pagrindo verkti ir skųstis, ir jie nebūtų puolę.
22 Vyras iš moters ieško ir tikisi dorybės bei grožio. Bet kodėl reikalaujate to, ko nenusipelnėte?
23 Matau, kad vis dar tikite, jog turite didelių nuopelnų, nors jų turite nedaug. Savo darbais, žodžiais ir mintimis atkurkite tai, ką sugriovėte, ir suteikite garbingumui, dorovei ir dorybėms jų vertę.
24. Jei taip stengsitės, vyrai, padėsite Jėzui jo išganymo darbe, o jūsų širdis bus pilna džiaugsmo, kai matysite, kaip namus puošia geros žmonos ir garbingos motinos. Jūsų džiaugsmas bus didelis, kai pamatysite, kad dorybė sugrįžta tiems, kurie ją prarado.
25 Išgelbėjimas skirtas visiems. Kodėl net didžiausias nusidėjėlis negali būti išgelbėtas? Todėl sakau jums, vyrai: dirbkite su Manimi, kad išgelbėtumėte tuos, kuriuos atvedėte į pražūtį, įkvėpdami jiems naują viltį Mano doktrinos šviesa. Tegul mano mylinčios mintys pasiekia jų protus ir širdis. Neškite jiems mano žinią ir į kalėjimus bei ligonines, net ir į tas vietas, kur yra morgas. Ten jie verks iš gailesčio ir skausmo, nes nebuvo pakankamai stiprūs, kai pasaulis su savo pagundomis tempė juos į pražūtį.
26 Kiekviena moteris kadaise buvo vaikas, kiekviena moteris kadaise buvo mergelė, todėl tu gali užjausti jos širdį.
27. Pasinaudosiu tais vyrais, kurie nesutepė šių dorybių, ir patikėsiu jiems šią užduotį. Atsiminkite, kad esu jums pasakęs: "Iš savo darbų būsite pažįstami". Leiskite Dvasiai kalbėti per žemiškąjį pasireiškimą.
28. Tačiau tiems, kurie nenorėjo gerbti meilės žavesio, Mano įdėto į tą būtybę, sakau: Kodėl sakote, kad mylite, kai nejaučiate meilės? Kodėl duodate priežastį kitiems kristi, o jūsų niekas nesustabdo? Pagalvokite: ką jaustų jūsų širdis, jei tai, ką jūs darote toms nuvytusioms

gėlėms, būtų padaryta jūsų motinai, seseriai ar mylimai ir gerbiamai žmonai? Ar kada nors pagalvojote apie žaizdas, kurias padarėte tėvams tų, kurie juos augino su tokia didele meile?
29 Nuolat sąžinės šviesoje ištirkite savo širdį, ar galite pjauti tai, ko nesėjote.
30 Ką ruošiate savo būsimam gyvenimui, jei ir toliau skriaudžiate savo kaimynus? Kiek bus jūsų aukų? Kokia bus jūsų pabaiga? Iš tiesų sakau jums, kad savo aistrų sūkuryje daugelį padarėte aukomis; vieni priklauso jūsų dabarčiai, kiti - praeičiai.
31 Aš noriu, kad širdis ir burna, buvusios neištikimybės ir melo vieta, taptų tiesos ir tyros meilės vieta.
32 Žodžiu ir savo pavyzdžiu apšvieskite savo artimųjų kelią, kad būtumėte puolusių moterų gelbėtojai. O, jei tik kiekvienas iš jūsų išsaugotų bent po vieną!
33 Nekalbėkite blogai apie tą moterį, nes skaudus žodis, kuris sužeidžia vieną, sužeis visus, kurie jį išgirs, - nes nuo tos akimirkos ir tie taps blogais teisėjais.
34. Gerbkite kitų žmonių veikimo būdus ir paslaptis, nes ne jums priklauso juos teisti. Man labiau patinka žmonės, kurie puolė į nuodėmę ir kuriuos aš atstatysiu, negu veidmainiai, kurie demonstruoja tyrumą, bet nusideda. Man labiau patinka didelis nusidėjėlis, bet nuoširdus, o ne apsimestinis netikras dorumas. Jei norite pasipuošti, tegul tai būna šventiniai nuoširdumo drabužiai.
35 Jei, radęs dorą, aukštų jausmų moterį, jausiesi nevertas pas ją ateiti, nors ją myli, ir, ją pažeminęs bei paniekinęs, nukentėjęs ir pripažinęs savo nusižengimą, kreipsiesi į ją paguodos, veltui beldiesi į jos duris.
36 Jei visos moterys, vaidinusios svarbų vaidmenį kiekvieno vyro gyvenime, būtų gavusios iš jo žodį ir meilės, pagarbos ir supratimo jausmą, jūsų pasaulis nebūtų pasiekęs nuodėmės viršūnės. (235,18 - 32)

Moteris, žmona ir motina

37. Moterys, būtent jūs savo malda palaikote taiką žemėje - tos, kurios kaip ištikimos namų saugotojos rūpinasi, kad juose netrūktų meilės šilumos. Taip jūs susivienijate su Marija, savo Motina, kad palaužtumėte žmogaus išdidumą. (130, 53)
38. Moterys, kurios savo ašaromis drėkina šio pasaulio kelią ir krauju žymi savo perėjimą per šį gyvenimą: Pailsėkite su Manimi, kad įgytumėte naujų jėgų ir toliau būtumėte meilės prieglobstis, namų ugnis, tvirtas pamatas namų, kuriuos jums patikėjau žemėje. Kad ir toliau būtumėte skruzdėlytė, kurios sparnai dengia sutuoktinį ir vaikus. Aš jus laiminu.
39 Aš išaukštinu vyrą ir moters vietą vyro dešinėje. Aš šventinu santuoką ir laiminu šeimą.
40. Šiuo metu ateinu su meilės kalaviju, kad sutvarkyčiau visus dalykus, nes anksčiau juos iškreipė žmogus. (217, 29 - 31)
41 Iš tiesų sakau jums: žmogaus atsinaujinimas turi prasidėti nuo moters, kad jos vaisiai, kurie bus rytdienos vyrai, būtų be trūkumų, dėl kurių jūs išsigimėte.
42 Po to vyras turės atlikti savo dalį atkūrimo darbe, nes kiekvienas, kuris sugadino moterį, turės ją vėl prikelti.
43 šiandien įkvėpiau tave išgelbėti moterį, kuri suklupo savo kelyje; ir kai tu man pristatysi tą, kurią išgelbėjai, aš jai padovanosiu gėlę, palaiminimą ir labai didelę ramybę, kad ji daugiau nenukristų; aš jai padovanosiu gėlę, palaiminimą ir labai didelę ramybę, kad ji daugiau nenukristų.
44 Jei taip atliksite šią užduotį, pasaulio sužeistos būtybės pajus, kaip į jų širdis įžengia Jėzaus meilė.
45 Aš išgirsiu, kai jie savo maldoje man sakys: "Mano Tėve, nežiūrėk į mano nuodėmę, žiūrėk tik į mano skausmą. Nespręskite apie mano nedėkingumą, žiūrėkite tik į mano liūdesį." Tą akimirką Mano paguoda nusileis ant tos kankinamos širdies ir ji apsivalys ašaromis. Jei tik žinotumėte, kad nusidėjėlio malda jaučiama stipriau nei išdidaus, save laikančio teisiu ir tyru, malda. (235, 16 - 17, 43 - 45)
46. Apie meilę, kuria jums dovanojau gyvenimą, žmonės rodo mažai įrodymų ar savybių. Iš visų žmogiškųjų jausmų į dieviškąją meilę panašiausia yra motiniška meilė, nes joje yra nesavanaudiškumo, savęs išsižadėjimo ir noro padaryti vaiką laimingą, net jei dėl to tenka aukotis. (242, 39)
47. Jums, nevaisingoms moterims, Mokytojas sako: "Jūs labai troškote ir prašėte, kad jūsų įsčios taptų gyvybės šaltiniu, ir tikėjotės, kad vieną vakarą ar vieną rytą jumyse pasigirs

švelnios širdies plakimas. Bet dienos ir naktys bėgo, o iš tavo krūtinės sklido tik verksmas, nes joks vaikas nesibeldė į tavo duris.
48. Kiek daug jūsų, kurie Mane girdite ir kuriems mokslas atėmė bet kokią viltį, turėsite tapti vaisingi, kad įtikėtumėte Mano galia, ir daugelis atpažinsite Mane per šį stebuklą. Stebėkite ir būkite kantrūs. Neužmirškite mano žodžių! (38, 42 - 43)

Vaikų ir paauglių ugdymas
49. Šeimos tėvai, venkite klaidų ir blogų pavyzdžių. Nereikalauju iš jūsų tobulumo, tik meilės ir rūpinimosi savo vaikais. Pasiruoškite dvasiškai ir fiziškai, nes anapusybėje yra didžiuliai dvasių legionai, laukiantys akimirkos tapti žmonėmis tarp jūsų.
50 Noriu, kad nauja žmonija augtų ir daugėtų ne tik skaičiumi, bet ir dorybėmis, kad žmonės matytų, jog pažadėtasis miestas arti, o jų vaikai gyventų Naujojoje Jeruzalėje.
51 Noriu, kad žemėje gyventų geros valios žmonės, meilės vaisiai.
52 Sunaikinkite šių laikų Sodomą ir Gomorą, neleiskite savo širdžiai priprasti prie jų nuodėmių ir nepadarykite jos panašios į jų gyventojus. (38, 44 -47)
53. Uoliai rodykite savo vaikams kelią, mokykite juos vykdyti Dvasios ir Materijos Įstatymus, o jei jie juos pažeidžia, sudrausminkite juos, nes jūs, kaip tėvai, atstovaujate Man žemėje. Prisiminkite Jėzų, kuris, kupinas šventos rūstybės, visiems laikams pamokė Jeruzalės pirklius, gindamas Dievo reikalą ir nekintamus įstatymus. (41, 57)
54. Šiandien jūs jau nebesate maži vaikai ir galite suprasti mano mokymų prasmę. Taip pat žinote, kad jūsų dvasia gimė ne tuo pačiu metu kaip ir kūnas, kurį turite, ir kad vienos dvasios kilmė nėra kitos kilmė. Vaikai, kuriuos glostote ant rankų, savo širdyse nešioja nekaltumą, tačiau mintyse jie slepia praeitį, kuri kartais būna ilgesnė ir grėsmingesnė nei jų pačių tėvų. Kokia didelė atsakomybė tenka tiems, kurie turi puoselėti šias širdis, kad jų dvasia galėtų tobulėti.
55. Dėl to nežiūrėkite į savo vaikus su mažesne meile. Atminkite, kad nežinote, kas jie yra ir ką jie padarė. Verčiau didinkite savo prisirišimą ir meilę jiems ir dėkokite savo Tėvui, kad jis suteikė jums savo gailestingumą ir padarė jus savo dvasinių brolių ir seserų, kuriems esate laikini tėvai jų kūno ir kraujo atžvilgiu, vadovais ir patarėjais. (56, 31 - 32)
56. Šeimų tėvams sakau, kad lygiai taip pat, kaip jie rūpinasi savo vaikų materialine ateitimi, jie turėtų rūpintis ir jų dvasine ateitimi, nes šiuo atžvilgiu jie atliko misiją pasaulyje. (81, 64)
57. Žinokite, kad įsikūnijusi dvasia atsineša visus savo gebėjimus, kad jos likimas jau užrašytas, todėl jai nieko nereikia gauti pasaulyje. Jis atsineša žinią arba atpirkimo užduotį. Kartais jis gauna (gerą) derlių, o kartais grąžina skolą. Tačiau šiame gyvenime jis visada gauna meilės pamoką, kurią jam duoda Tėvas.
58. Jūs, kurie vedate savo vaikus per šį gyvenimą, pasirūpinkite, kad, pasibaigus vaikiško nekaltumo laikui, jie eitų Mano Įstatymo keliu. Pažadinkite jų jausmus, atskleiskite jiems jų gebėjimus ir visada įkvėpkite juos gėriui, ir iš tiesų sakau jums, kad kiekvienas, kurį tokiu būdu atvesite pas Mane, bus perpildytas šviesos, sklindančios iš Dieviškosios Ugnies, kuri yra Mano meilė. (99, 64 - 65)
59. Dvasine prasme jau nuėjote ilgą kelią ir dabar stebitės intuicija ir atsiskleidimu, kuriuos naujosios kartos atskleidžia nuo pat švelniausios vaikystės. Jie yra daug patyrusios dvasios, kurios dabar vėl ateina tobulinti žmonijos - vieni dvasios keliais, kiti pasaulio keliais, pagal savo gebėjimus ir misiją. Tačiau su jais visi žmonės ras vidinę ramybę. Šios būtybės, apie kurias jums kalbu, bus jūsų vaikai. (220, 14)
60. Ar manote, kad vaikas, matydamas blogą žemiškojo tėvo, kuris yra ydingas ar nedoras, pavyzdį, nusikalsta, jei neseka jo gyvenimo būdu? O gal manote, kad vaikas privalo sekti tėvų pėdomis?
61 Iš tiesų sakau jums: sąžinė ir protas bus tie, kurie ves jus teisingu keliu. (271, 33 - 34)
62. Palaimintą nekaltumą užkrečia pasaulio ištvirkimas, jaunuoliai seka jo kvapą gniaužiančiu keliu, o mergelės taip pat prarado kuklumą, skaistumą ir nekaltybę. Visos šios dorybės išnyko iš jų širdžių. Jie puoselėja žemiškas aistras ir trokšta tik malonumų, kurie veda juos į pražūtį.
63. Aš kalbu jums aiškiai, kad galėtumėte žengti tvirtą žingsnį savo dvasios tobulėjimo link. (344, 48)

64 Uždekite jaunime artimo meilę, suteikite jam didžių ir kilnių idealų, nes būtent jaunimas rytoj kovos už būvį, kuriame spindės teisingumas, meilė ir šventa dvasios laisvė. Pasiruoškite, nes didysis mūšis, apie kurį kalbama pranašystėse, dar neįvyko. (139, 12)

Žodis vaikams ir mergelėms

65. Visi jūs, vaikai, turite manyje Dieviškąjį Tėvą, ir jei materialiame gyvenime daviau jums žmogiškuosius tėvus, tai tik tam, kad jie suteiktų gyvybę jūsų kūnui ir kartu su jumis atstovautų jūsų Dangiškajam Tėvui. Aš jums pasakiau: "Mylėkite Dievą labiau už viską, kas sukurta", ir pridūriau: "Gerbk savo tėvą ir motiną". Todėl neapleiskite savo pareigų. Jei nesate dėkingi už tėvų meilę ir vis dar turite juos pasaulyje, palaiminkite juos ir pripažinkite jų nuopelnus. (9, 19)

66. Šią dieną kalbu ypač mergaitėms, kurios rytoj turės savo buvimu praskaidrinti naujų namų gyvenimą, kurios turėtų žinoti, kad sutuoktinio ir motinos širdis yra žiburiai, apšviečiantys tą šventovę, kaip Dvasia apšviečia vidinę šventyklą.

67 Jau dabar pasiruoškite, kad naujasis gyvenimas jūsų nenustebintų; jau dabar paruoškite kelią, kuriuo eis jūsų vaikai - tos dvasinės būtybės, kurios laukia valandos, kada galės priartėti prie jūsų, įgyti pavidalą ir žmogiškąjį gyvenimą, atlikti užduotį.

68 Būkite mano bendradarbiai mano atkūrimo planuose, mano atnaujinimo ir teisumo darbe.

69. Atsigręžkite nuo daugybės pagundų, kurios šiuo metu supa jūsų žingsnius. Melskitės už nuodėmingus miestus, kuriuose žūsta tiek daug moterų, kur išniekinta tiek daug šventyklų ir užgeso tiek daug žibintų.

70. Savo pavyzdžiu skleiskite gyvybės, tiesos ir šviesos sėklą, kuri sustabdys dvasingumo stokos žmonijoje padarinius.

71. Šios tautos mergelės: pabuskite ir pasiruoškite kovai! Nesileiskite apakinami širdies aistrų, neleiskite, kad jus apakintų nerealybė. Ugdykite savo intuicijos, įkvėpimo, jautrumo ir subtilumo dovanas. Tapkite stiprūs tiesoje ir turėsite geriausius ginklus, paruoštus šio gyvenimo kovai.

72. Kad savo krauju perduotumėte meilę, kad padėtumėte savo vaikams perteikti gyvybės esmę - meilę, apie kurią jums tiek daug kalbu, pirmiausia turite ją patirti, leisti jai persmelkti jus ir giliai pajusti. Štai ką mano mokymas nori pasiekti jūsų širdyse. (307, 31 - 36)

Santuoka ir šeima

73. Santuokos įstatymas nužengė kaip šviesa, kalbėjusi per protėvių dvasią, kad jie suprastų, jog vyro ir moters sąjunga reiškia sandorą su Kūrėju. Šios sąjungos vaisius yra vaikas, kuriame tėvų kraujas teka kartu kaip įrodymas, kad tai, kas sujungta Dievo akivaizdoje, negali būti išardyta žemėje.

74. Ta laimė, kurią jaučia tėvas ir motina, pagimdę vaiką, yra panaši į laimę, kurią patyrė Kūrėjas, tapęs Tėvu ir suteikęs gyvybę savo mylimiems vaikams. Vėliau, kai per Mozę daviau jums įstatymus, kad suprastumėte pasirinkimo partnerį ir netrokštumėte savo artimo žmonos, tai buvo dėl to, kad žmonės dėl savo laisvos valios nuklydo į svetimavimo ir aistrų kelius.

75. Praėjus šiam laikui, Aš atėjau į pasaulį Jėzuje ir savo maloningu nurodymu, kuris visada yra meilės įstatymas, išaukštinau santuoką, o kartu ir žmogaus moralę bei dorybę. Kalbėjau palyginimais, kad mano žodis būtų nepamirštamas, ir santuoką padariau šventa institucija.

76. Dabar, kai iš naujo esu tarp jūsų, prašau jūsų, vyrai ir moterys: Ką jūs padarėte iš santuokos? kaip nedaugelis gali atsakyti patenkinamai! Mano šventa institucija buvo išniekinta, iš to gyvybės šaltinio, iš kurio kyla mirtis ir skausmas. Ant balto įstatymo lapo yra vyro ir žmonos dėmės ir žymės. Vaisius, kuris turėtų būti saldus, yra kartus, o taurė, kurią žmonės geria, pilna tulžies.

77 Jūs tolstate nuo mano įstatymų ir suklupę baimingai klausiate savęs: "Kodėl tiek daug skausmo? Nes kūno troškimai visuomet girdi sąžinės balsą. Dabar klausiu jūsų: Kodėl neturite ramybės, nors daviau jums viską, ko reikia, kad būtumėte laimingi?

78. Dangaus skliaute išskleidžiau mėlyną apsiaustą, kad po juo statytumėte savo "meilės lizdus", kad ten, toli nuo pasaulio pagundų ir pinklių, gyventumėte su paukščių paprastumu, nes paprastume ir nuoširdžioje maldoje galima pajusti mano Karalystės ramybę ir daugybės paslapčių apreiškimą.

79 Kiekvienas, kuris susituokia mano dieviškumo akivaizdoje - net jei jo sąjungos nepatvirtina joks dvasininkas - sudaro su

manimi sutartį, kuri lieka įrašyta Dievo knygoje, kurioje surašyti visi likimai.
80. Kas gali ištrinti iš ten šiuos du susipynusius vardus? Kas gali prarasti pasaulyje tai, kas suvienyta mano įstatyme?
81. Jei jus išskirčiau, sunaikinčiau savo paties kūrinį. Jei prašėte Mane susivienyti žemėje ir Aš jums tai suteikiau, kodėl po to nesilaikote savo įžadų ir neigiate savo priesaikas? Argi tai ne pasityčiojimas iš mano įstatymo ir mano vardo? (38, 32 - 37, 39 - 41)
82. Kalbėjau į moters, motinos ir žmonos, širdį, kuri nesugebėjo išlaikyti tyrumo savo širdyje ir suteikti švelnumo bei supratimo šilumos savo sugyventiniui ir vaikams.
83 Kaip vyrai ir moterys galėtų padidinti savo dvasingumą, jei prieš tai neištaisytų rimtų savo žmogiškojo gyvenimo klaidų?
84 Mano darbui reikia, kad Jo mokiniai mokėtų jį liudyti savo gyvenimo nuoširdumu ir tikrumu.
85. Tiek vienų, tiek kitų klausiu: Ar turite vaikų? Tada pasigailėkite jų. Jei bent akimirką galėtumėte pažvelgti į jų dvasią, pasijustumėte neverti vadintis jų tėvais. Neduokite jiems blogų pavyzdžių, saugokitės šaukti vaikų akivaizdoje.
86 Žinau, kad šiuo metu, kaip niekada anksčiau, santuokose kyla problemų, kurioms spręsti žmonės randa tik vieną išeitį: separaciją, skyrybas.
87 Jei žmogus turėtų būtinų dvasinių žinių, jis nedarytų tokių didelių klaidų, nes maldoje ir dvasingume rastų įkvėpimą, padedantį išspręsti sunkiausius keblumus ir įveikti sunkiausius išbandymus.
88. Mano šviesa pasiekia visas širdis, net nuliūdusias ir nusiminusias, kad suteiktų joms naujos drąsos gyventi. (312, 36 - 42)
89. Antrojoje eroje aš įžengiau į daugelio porų, susituokusių pagal Mozės įstatymą, namus, ir ar žinote, kaip daugelį jų radau? Kivirčai, naikinantys taikos, meilės ir pasitikėjimo sėklas. Mačiau priešiškumą ir nesantaiką jų širdyse, prie jų stalo ir stovykloje.
90 Aš taip pat įžengiau į daugelio žmonių namus, kurie, dar nepatvirtinę santuokinio gyvenimo įstatymu, mylėjo ir gyveno kaip skėriai savo lizde, glausdami ir saugodami savo mažąjį mylimąjį.
91. Kiek daug yra tokių, kurie gyvena po vienu stogu, bet nemyli vienas kito, o kadangi nemyli vienas kito, tai nėra vieningi, bet dvasiškai atskirti! Tačiau jie neleidžia, kad apie jų nesutarimus būtų žinoma, nes bijo dieviškosios bausmės, žmogiškųjų įstatymų ar visuomenės teismo, o tai nėra santuoka; su tokiais žmonėmis nėra nei bendrystės, nei tiesos.
92. Tačiau jie demonstruoja savo netikrą vienybę, lankosi šeimose ir bažnyčiose, eina pasivaikščioti, ir pasaulis jų nesmerkia, nes jie moka nuslėpti meilės stoką. Kita vertus, kiek daug vienas kitą mylinčių žmonių turi slėptis, slėpti savo tikrąją vienybę, kęsti nesupratimą ir neteisybę.
93. Žmogus nėra pakankamai išsivystęs, kad galėtų įžvelgti ir teisingai įvertinti savo artimo gyvenimą. Žmonės, kurių rankose yra dvasiniai ir laikinieji įstatymai, netaiko tikrojo teisingumo, kad nubaustų už tokius atvejus.
94. Tačiau ateis tie supratimo ir įžvalgumo laikai, kuriuos jums skelbiu ir kuriais žmonija bus ištobulinta, ir tada pamatysite, kaip ir patriarchų prieš Mozę laikais, kad įsimylėjėlių sąjunga įvyks taip, kaip Aš tai padariau šiais laikais su savo vaikais: dvasiniu būdu. Taip darysite ir ateinančiais laikais: tėvų, kurie susivienys, draugų ir giminaičių akivaizdoje, didžiausio dvasingumo, brolybės ir džiaugsmo akivaizdoje. (357, 25 - 27)

34 skyrius - Laisva valia ir sąžinė

Sąžinės ir laisvos valios svarba
1 Klausykite, mokiniai: žmogus turi dvasinių dovanų - valios ir sąžinės laisvę; visi ateina į pasaulį apdovanoti dorybėmis ir gali jomis naudotis. Jų dvasioje yra sąžinės šviesa, tačiau kartu su kūnu vystosi ir aistros, blogi polinkiai, kurie kovoja su dorybėmis.
2. Dievas leidžia, kad taip atsitiktų, nes be kovos nėra nuopelnų, todėl tai būtina, kad galėtumėte kilti dvasiniu keliu. Kas būtų Dievo vaikų nuopelnas, jei jie nekovotų? Ką darytumėte, jei gyventumėte kupini laimės, kokios trokštate pasaulyje? Ar galite, apsupti patogumų ir turtų, tikėtis dvasinės pažangos? Jūs stovėtumėte vietoje, nes kur nėra kovos, nėra ir nuopelnų.
3 bet nesupraskite klaidingai, nes kai kalbu apie kovą, turiu galvoje tai, ką jūs išvystote, kad įveiktumėte savo silpnybes ir aistras. Tik

šiose kovose aš leidžiu žmonėms suvaldyti savo egoizmą ir materialius troškimus, kad sąžinės apšviesta dvasia galėtų užimti savo tikrąją vietą.
4 Aš pritariu šiai vidinei kovai, bet ne tai kovai, kurią žmonės veda trokšdami savęs išaukštinimo, apakinti ambicijų ir piktos valios. (9, 42 - 44)
5. Dvasia stengiasi siekti pakilimo ir pažangos, o "kūnas" [siela] vėl ir vėl pasiduoda pasaulio dirgikliams. Tačiau dvasia ir kūnas [siela] galėtų derėti tarpusavyje, jei tik abu naudotųsi tuo, kas jiems leistina, - štai ką jums rodo mano mokymas.
6 Kaip jūs galite visą laiką praktikuoti mano teisę? Įsiklausydami į sąžinės balsą, kuris yra jūsų veiksmų teisėjas. Neįsakau jums nieko, ko negalėtumėte įvykdyti. Noriu jus įtikinti, kad kelias į laimę nėra fantazija, bet kad jis egzistuoja, ir čia atskleisiu, kaip juo keliauti.
7 Jūs galite laisvai pasirinkti kelią, bet mano, kaip Tėvo, pareiga yra parodyti jums tikrąjį, trumpiausią, tą, kurį visada apšviečia dieviškojo švyturio, kuris yra mano meilė jums, šviesa. Juk jūs esate mokiniai, trokštantys išgirsti vis naujų žodžių, kurie patvirtintų jūsų žinias ir atgaivintų jūsų tikėjimą. (148,53 - 55)
8 Aš įdėjau sąžinę į jūsų esybę, kad ji būtų vadovas visuose jūsų keliuose, nes sąžinė geba atskirti, kas gera nuo blogo ir kas teisinga nuo neteisingo. Turėdami šią šviesą nebūsite apgauti ir negalėsite būti vadinami neišmanėliais. Kaip dvasininkas gali apgaudinėti savo artimą ar stengtis apgauti save, jei jis žino tiesą? (10, 32)
9 Žmogus žemėje yra kunigaikštis, kuriam mano meilė ir mano teisingumas suteikė šį titulą, ir nuo pat pradžių jam buvo pavesta valdyti žemę.
10 Virš dieviškosios valios laisvės dovanos aš pastačiau spindintį švyturį, kuris apšviestų jo gyvenimo kelią - sąžinę.
11 Laisvė veikti ir sąžinės šviesa, leidžianti atskirti gėrį nuo blogio, yra dvi didžiausios dovanos, kurias mano Tėvo meilė paliko jūsų dvasiai. Jie yra žmoguje dar prieš jam gimstant ir net jam mirus. Sąžinė jį veda ir neatitrūksta nuo jo nei neviltyje, nei praradus protą, nei mirties agonijoje, nes yra giliai susivienijusi su Dvasia. (92, 32 - 34)
12 Protas turi valios laisvę, kuria naudodamasis jis turi įgyti nuopelnų, kad pasiektų išganymą.
13 Kas vadovauja, nukreipia ar pataria dvasiai laisvai vystytis, kad ji atskirtų tai, kas teisėta, nuo to, kas neteisėta, ir dėl to nesuklystų? sąžinė.
14. Sąžinė yra dieviškoji kibirkštis, yra aukštesnė šviesa ir galia, padedanti žmogui nenusidėti. Koks būtų žmogaus nuopelnas, jei sąžinė turėtų materialią galią priversti jį išlikti geru?
15 Noriu, kad žinotumėte, jog jūsų nuopelnas yra klausytis to balso, įsitikinti, kad jis niekada nemeluoja ir neklysta, ką pataria, ir ištikimai vykdyti jo nurodymus.
16. Kaip tikrai suprantate, norint aiškiai girdėti tą balsą, reikia mokytis ir susitelkti į save. Kas iš jūsų šiuo metu praktikuoja šį paklusnumą? Atsakykite patys.
17 Sąžinė visada reiškėsi žmoguje, tačiau žmogus nepasiekė tokio išsivystymo, kad visą gyvenimą galėtų vadovautis ta šviesa. Jam reikia įstatymų, mokymų, taisyklių, religijų ir patarimų.
18 Jei žmonės pradės bendrauti su savo dvasia ir, užuot ieškoję dvasinių dalykų išorėje, ieškos jų savo viduje, jie galės išgirsti švelnų, įtikinamą, išmintingą ir teisingą balsą, kuris visuomet buvo gyvas juose, nors jie jo ir neklausė, ir supras, kad sąžinėje yra Dievo buvimas, kad ji yra tikrasis tarpininkas, per kurį žmogus turi bendrauti su savo Tėvu ir Kūrėju. (287, 26 - 30)
19. Visi jūs turite savyje Mano šviesą, kiekviena dvasia turi šią malonę, tačiau kol vienų ši šviesa vis stiprėjo, augo, skverbėsi į išorę, kad taptų žinoma, kituose ji lieka tik slapta, paslėpta, nesąmoninga. Bet iš tiesų sakau jums: kad ir koks dvasiškai atsilikęs būtų žmogus, jis visada sugebės atskirti gėrį nuo blogio, todėl jūs visi esate atsakingi man už savo darbus.
20 Turiu jums pasakyti, kad jūsų atsakomybė didės kartu su jūsų žiniomis, nes tada tapsite vis jautresni sąžinės reikalavimams. (310, 69 - 70)
21. Noriu, kad žinotumėte, jog tarp visų šio pasaulio kūrinių esate labiausiai privilegijuota būtybė, apdovanota dvasia ir sąžine. Aš suteikiau jums valios laisvę, kad laisva valia eitumėte teisingu keliu, vedančiu pas Mane.

Aš jums siūlau ne gėlėtą kelią, bet maldos, atgailos ir kovos kelią, ir šiuo keliu jus ves jūsų sąžinė. (58, 42)
22. Kas atsitiktų su dvasia, jei iš jos būtų atimta valios laisvė? Pirmiausia jis nebūtų dvasia, todėl nebūtų Aukščiausiojo vertas kūrinys. Jis būtų kažkas panašaus į tas mašinas, kurias gaminate, kažkas be savo gyvybės, be proto, be valios, be siekio. (20, 37)
23. Aš suteikiau žmogui valios laisvę. Bet jei jis, apimtas iliuzijų, ims man priekaištauti, pasakysiu jam, kad Aš taip pat daviau jam valios ir supratimo. Tuo pat metu Aš jam atskleidžiau savo Įstatymą, kuris yra kelias, neleidžiantis suklupti ir paklysti, ir uždegiau jame sąžinės šviesą, kuri yra vidinis švyturys, nušviečiantis dvasios kelią ir vedantis į amžinąjį gyvenimą.
24 Kodėl egzistuoja nuodėmė, viešpatauja blogis ir kyla karai? Todėl, kad žmogus neklauso sąžinės balso ir blogai naudojasi savo valios laisve. (46, 63 - 64)
25. Pasaulis Manęs negirdi, nes šių kūnų balsas, per kurį Aš apsireiškiu, turi tik nedidelį diapazoną. Todėl sąžinės balsas, kuris yra Mano išmintis, kalba žmonėms ir nustebina daugelį tų, kurie, savanaudiškumo užburti, yra kurtūs to balso raginimams, kreipia dėmesį tik į pagiežą ir žemišką prestižą, svaiginasi savo visuomenine padėtimi ir valdžia. (164, 18)

Piktnaudžiavimas laisva valia

26. Šiandien man atrodo, kad žmonija dvasiškai nusilpo dėl to, kad piktnaudžiavo laisvos valios dovana. Sukūriau teisingumo, meilės, gailestingumo ir gerumo kelią. Žmogus sukūrė kitą tariamą šviesą, kuri atvedė jį į pražūtį.
27 Man sugrįžus, mano žodis parodys jums kelią, kuriuo nenorėjote eiti, ir būtų neteisinga ir neprotinga kam nors sakyti, kad šis mokymas jus klaidina ar daro apatiškus. (126, 5 - 6)
28. Pažvelkite į žmones, kaip jie naikina ir nekenčia vieni kitų, atimdami vieni iš kitų valdžią, nevengdami nusikaltimų, apgaulės ar klastos. Yra žmonių, kurie milijonais miršta kaip savo bičiulių aukos, ir kitų, kurie žūsta dėl ydų poveikio. Ar juose yra šviesos? Ar juose gyvenanti dvasia kalba? Tai, kas yra, yra tamsa ir skausmas, atsiradę dėl piktnaudžiavimo laisvos valios dovana ir nesiklausymo vidinio balso, taip pat dėl to, kad žmonės nekreipė dėmesio į Dievo kibirkštį, kurią jūs visi nešiojatės savo esybėje ir kuri yra dieviškasis šviesos spindulys, kurį vadinate sąžine. (79, 31)
29 Valios laisvė yra aukščiausia išraiška, pilniausia laisvės dovana, suteikta žmogui gyvenimo kelyje, kad jis, atkakliai siekdamas gėrio, įgyjamas sąžinės patarimu ir kovodamas per išbandymus, pasiektų Tėvo glėbį. Tačiau valios laisvę pakeitė palaidumas, sąžinė ignoruojama, klausomasi tik pasaulio reikalavimų, o dvasingumą pakeitė materializmas.
30 Dėl tokios sumaišties ir nukrypimų Mano doktrina šių laikų žmonėms atrodys absurdiška. Bet aš jums sakau, kad tai yra teisingas mokymas, padedantis žmonėms išsivaduoti iš letargo, į kurį jie pateko. (157, 15 - 16)
31. Mano žodis yra kelias, yra dieviškasis įstatymas, vedantis jus į tobulumą, jis yra šviesa, pakylėjanti dvasią, kuri vis dėlto aptemo, kai "kūnas" [siela] įsitvirtino savo nesutaikomumu ir neklausė vidinio dvasios kvietimo.
32 Prieš tai dvasia, pasiduodama "kūno" impulsams ir leisdamasi užvaldyti ją supančio pasaulio įtakai, iškeičia savo lyderio poziciją į bejėgės būtybės, kurią žmogiškosios aistros ir silpnybės blaško ir blaško kaip nevaisingus lapus, kuriuos vėjas blaško be krypties, poziciją.
33 Žmogus, kuris labiausiai myli laisvę, bijo paklusti dieviškajai valiai, bijodamas, kad jos dvasia galiausiai jį pavergs ir atims iš jo daugybę žmogiškų pasitenkinimų, kurie, kaip jis žino, jam kenkia, todėl jis palieka kelią, vedantį į tikrąjį gyvenimą. (97, 36)
34. Laikas, kai žmonės valios laisvę naudojo malonumams, žemoms aistroms, priešiškumui ir kerštui, baigiasi. Mano teisingumas užtveria nuodėmės kelius ir atveria susitaikymo bei atsinaujinimo kelią, kad žmonės rastų taikos kelią, kurio veltui ieškojo kitais būdais. (91, 80)
35. Daviau jums laisvos valios dovaną ir gerbiu tą palaimingą laisvę, suteiktą mano vaikams. Tačiau Aš taip pat įdėjau į jūsų esybę dieviškąją sąžinės šviesą, kad ja vadovaudamiesi nukreiptumėte savo gebėjimus teisingais keliais. Bet aš jums sakau: Kovoje tarp dvasios ir kūno [sielos] dvasia

patyrė pralaimėjimą, skausmingą nuopuolį, kuris palaipsniui vis labiau atitolino ją nuo Tiesos Šaltinio, kuriuo esu Aš.
36 Jo pralaimėjimas nėra galutinis, jis laikinas, nes jis pakils iš savo bedugnės gelmių, kai nebegalės pakęsti alkio, troškulio, nuogumo ir tamsos. Skausmas bus jo išsigelbėjimas, ir tada, išgirdęs sąžinės balsą, jis pakils stiprus ir švytintis, karštas ir įkvėptas, ir iš naujo panaudos savo gebėjimus. Bet jau ne su ta laisve naudoti juos geriems ar blogiems tikslams, o skirdami juos tik Dieviškiesiems Įstatymams vykdyti, nes tai yra geriausia tarnystė, kokią tik galite pasiūlyti Mano Dvasiai. (257, 65 - 66)

Būtina laikytis sąžinės impulsų
37. Kaip toli nuo tikrovės šiuo metu yra milijonai būtybių, kurios gyvena tik dėl savo materialaus buvimo! Kaip jiems atverti akis į tikrovę? Tik įsiklausydami į sąžinės balsą - tą balsą, kurį reikia surinkti, apmąstyti ir melstis, kad būtų išgirstas. (169, 16)
38 Kai tik norėsite sužinoti, ar jūsų kelias veda aukštyn, pasidomėkite savo sąžine, ir jei joje yra ramybė, o jūsų širdyje gyvena meilė ir gera valia artimui, būsite tikri, kad jūsų šviesa tebešviečia, o jūsų žodis guodžia ir gydo.
39. Tačiau jei pastebėsite, kad jūsų širdyje įsišaknijo godumas, pikta valia, materializmas ir kūniškumas, galite būti tikri, kad jūsų šviesa tapo tamsa, apgaule. Ar norite, kad, kai Tėvas jus pašauks, vietoj auksinių kviečių turėtumėte purviną derlių? (73,45)
40 Mokiniai: Jei nenorite klysti ar daryti klaidų, savo veiksmus ištirkite sąžinės šviesoje, ir jei yra kas nors, kas ją drumstų, nuodugniai ištirkite save, ir atrasite dėmę, kad galėtumėte ją ištaisyti.
41 Jumyse yra veidrodis, kuriame galite pažvelgti į save ir pamatyti, ar esate švarūs, ar ne.
42. Dvasininkas turėtų būti atpažįstamas iš savo darbų, kurie, kad būtų tyri, turi būti diktuojami sąžinės. Kas taip elgiasi, tas pajus, kad teisėtai vadinasi mano mokiniu.
43. Kas galėtų mane apgauti? Niekas. Vertinu jus ne pagal tai, ką darote, bet pagal tai, su kokia intencija tai darote. Aš esu jūsų sąžinėje ir už jos ribų. Kaip galite manyti, kad negaliu žinoti jūsų darbų ir jų motyvų? (180, 11 - 13)

Kova tarp laisvos valios ir sąžinės
44. Kai žemėje apsigyveno pirmieji žmonės, Kūrėjas įdėjo į juos savo meilę ir suteikė jiems dvasią, uždegė savo šviesą jų sąmonėje, kartu suteikdamas jiems valios laisvę.
45 Tačiau kol vieni stengėsi išlikti tvirti gėryje ir kovojo su visomis pagundomis, norėdami išlikti tyri, verti Viešpaties ir darnoje su savo sąžine, kiti nuo nuodėmės prie nuodėmės ir nuo vieno nusižengimo prie kito kūrė nuodėmių grandinę, vadovaudamiesi tik jausmų balsu, valdomi savo aistrų, ir sėjo klaidas bei pagundas tarp savo bičiulių.
46. Tačiau, be šių sumišusių dvasinių būtybių, mano pranašai taip pat atėjo kaip angeliški mano Dieviškumo pasiuntiniai, kad pažadintų žmoniją, įspėtų ją apie pavojus ir praneštų jai apie mano atėjimą. (250, 38 - 39)
47 Kūnas [siela] buvo pernelyg užsispyręs ir atkaklus, kad laikytųsi vidinės šviesos, kurią jūs vadinate sąžine, nurodymų, ir jam buvo daug lengviau sekti impulsais, kurie gundė jį paleistuvystei, instinktams ir aistroms.
48 Ilgą laiką žmonija ėjo gyvenimo keliu šioje žemėje sunkiai kovodama tarp sąžinės, kuri niekada netylėjo, ir "kūno", norinčio materializmą paversti savo kultu ir įstatymu, tačiau iki šiol nei materija [siela], nei dvasia nenugalėjo, nes kova tęsiasi.
49. Klausiate manęs, kas nugalės? Ir aš jums sakau, kad netrukus ateis absoliuti sąžinės pergalė, kuri bus pasiekta Dvasios pagalba "kūne".
50 Argi nežinote, kad po tokios ilgos kovos kūnas, kuris yra žmogiškas ir gendantis, turi pasiduoti sąžinei, kuri yra mano amžinoji šviesa?
51. Supraskite, kad po tokio ilgo priešiškumo žmogus galiausiai pasieks tokį jautrumą ir pasidavimą, kokio niekada anksčiau neturėjo tam balsui ir dvasiniam gyvenimui, kuris vibruoja ir gyvena jo esybėje.
52. Jūs visi, patys to nesuvokdami, judate link šio taško. Bet kai pamatysite gėrio ir teisingumo pergalę žemėje, suprasite kovos, mūšių ir išbandymų priežastį. (317, 21 - 26)
53. Žiūrėkite, kaip žmogus stovi prieš visa, kas jį supa, ir yra aukščiau už visa, kas jį supa; kad jis yra vienintelė būtybė, apdovanota valios ir sąžinės laisve. Iš šios valios laisvės kyla visi žmonių nukrypimai, nuopuoliai ir nuodėmės. Tačiau tai laikini nusižengimai Kūrėjo

teisingumo ir amžinybės akivaizdoje. Nes vėliau sąžinė nugalės kūno silpnybes ir dvasios viliones. Taip šviesa, kuri yra žinojimas, nugalės tamsą, kuri yra nežinojimas. Gėris, kuris yra meilė, teisingumas ir harmonija, nugalės blogį, kuris yra savanaudiškumas, paleistuvystė ir neteisingumas. (295, 49)
54 Man nėra nieko neįmanomo, mano valia išsipildė ir visada išsipildys, net jei kartais atrodo, kad valdo ne mano, o žmogaus valia.
55. Žmogaus laisvos valios kelias, jo viešpatavimas žemėje, jo arogancijos pergalės, prievarta, kurią jis kartais primeta naudodamas jėgą, yra tokie trumpalaikiai, palyginti su amžinybe, kad iš tiesų gali tam tikru mastu pakeisti dieviškuosius planus; tačiau rytoj arba jiems baigiantis vis labiau ir labiau visoms būtybėms atsiskleis mano Dvasios valia, padarysianti, kad gėris išliktų, o netyrumas būtų pašalintas. (280, 9 - 10)
56. Ateis laikas, kai šio pasaulio ribas panaikins meilė, o pasauliai suartės vienas su kitu dėl sudvasinimo.
57 Iki tol tęsis sąžinės ir laisvos valios kova, kuria žmogus naudosis ir pasinaudos, kad iš savo gyvenimo padarytų tai, kas jam patinka.
58. Šių dviejų jėgų kova pasieks kulminaciją, ir pergalė bus Dvasios pusėje, kuri, visiškai aukodama meilę savo Tėvui, sakys Jam: "Viešpatie, aš išsižadu savo laisvos valios, įvykdyk manyje vien tik savo valią".
59. Aš palaiminsiu tą, kuris šitaip ateis pas mane, ir apgaubsiu jį savo šviesa, bet leisiu jam žinoti, kad niekada neatimsiu iš jo tos palaimintos laisvės, kuria jis buvo apdovanotas. Kas vykdo Tėvo valią, kas yra ištikimas ir klusnus, tas vertas savo Viešpaties pasitikėjimo. (213, 61 - 64)

Sąžinės aštrinimas naujuoju Dievo žodžiu

60. Mano mokymas, kupinas šviesos ir meilės, stiprina dvasią, kad ji galėtų įgyvendinti savo galią "kūnui" [sielai] ir padarytų ją tokią jautrią, kad sąžinės raginimai jai taptų vis lengviau suvokiami.
61 Dvasingumas yra tikslas, kurio žmogus turėtų siekti, nes per jį jis galės visiškai susivienyti su savo sąžine ir pagaliau atskirti gėrį nuo blogio.
62. Mat dėl žmogaus dvasinio pakilimo stokos tas gilus ir išmintingas, nepajudinamas ir teisingas vidinis balsas negalėjo būti pakankamai išgirstas ir išaiškintas, todėl žmogus nepasiekė nekvalifikuoto žinojimo, kuris iš tikrųjų leistų jam atskirti gėrį nuo blogio.
63 Bet ne tik tai, bet ir tai, kad jis rastų savyje reikiamos jėgos sekti kiekvienu geru impulsu ir paklusti kiekvienam šviesiam įkvėpimui, tuo pat metu atmesdamas kiekvieną pagundą, kiekvieną nesąžiningą ar blogą mintį ar jausmų impulsą. (329, 56 - 57)
64 Kaip lengva bus žmonėms suprasti vieniems kitus, kai jie nurims savyje ir išgirs savo aukštesniojo proto balsą, balsą to teisėjo, kurio jie nenori girdėti, nes žino, kad jis liepia jiems elgtis visiškai priešingai, nei jie daro.
65. Be to, galiu jums pasakyti, kad jei nenorėjote klausyti savo sąžinės diktato, jūs nebuvote paklusnūs ir nenorėjote praktikuoti mano doktrinos. Teoriškai tai pripažįstate, bet praktiškai to netaikysite. Jūs priskiriate jam dieviškąją esmę - sakote, kad Kristus buvo labai didis ir kad jo mokymas yra tobulas. Tačiau niekas nenori būti toks didis kaip Mokytojas, niekas nenori artėti prie Jo, imdamas Jį kaip pavyzdį. Tačiau turėtumėte žinoti, kad atėjau ne tik tam, kad jūs žinotumėte, jog esu didis, bet ir tam, kad jūs visi būtumėte tokie. (287, 35 - 36)
66 Surinksiu visus žmones ir visas tautas aplink savo naująją žinią, pašauksiu juos, kaip piemuo šaukia savo avis, ir suteiksiu jiems ramybę tvarte, kur jie ras prieglobstį nuo nepalankių orų ir audrų.
67. Jūs dar pamatysite, kiek daug žmonių, nors, atrodo, neturi nė menkiausio tikėjimo ar dvasingumo pėdsako, savo tyruose yra išsaugoję nemirtingus dvasinio gyvenimo principus; dar suprasite, kiek daug iš tų, kurie, kaip jums atrodo, visai negarbina Dievo, savo esybės gilumoje turi nesunaikinamą aukurą.
68. Prieš šį vidinį altorių žmonės turės dvasiškai atsiklaupti ir verkti dėl savo nusikaltimų, blogų darbų ir įžeidimų, nuoširdžiai atgailaudami dėl savo nepaklusnumo. Ten, prie sąžinės altoriaus, žlugs žmogiškoji puikybė, ir žmonės nebelaikys savęs pranašesniais dėl savo rasės. Tada ateis išsižadėjimai, žalos atlyginimas ir galiausiai taika kaip teisėtas meilės ir nuolankumo, tikėjimo ir geros valios vaisius. (321,9 - 11)

35 skyrius - Minties, emocijų ir valios galia

Minčių siuntimas ir priėmimas bei jų poveikis
1 Egzistuoja jėgos, kurios - nematomos žmogaus akimis ir nepastebimos žmogaus mokslui - nuolat daro įtaką jūsų gyvenimui.
2 Yra gerų ir blogų; vieni duoda jums sveikatos, kiti sukelia ligas; yra šviesių ir tamsių.
3 Iš kur tos galios? Iš dvasios, mokinys, iš proto ir jausmų.
4 Kiekviena įsikūnijusi ar neįsikūnijusi dvasia siunčia vibracijas, kai mąsto; kiekvienas jausmas daro įtaką. Galite būti tikri, kad pasaulis pilnas šių vibracijų.
5 Dabar lengvai suprasite, kad ten, kur mąstoma ir gyvenama gėriu, turi būti sveikų jėgų ir įtakų, o ten, kur gyvenama ne pagal įstatymus ir taisykles, apibūdinančias gėrį, teisingumą ir meilę, turi būti blogų jėgų.
6 Abi jos užpildo erdvę ir kovoja viena su kita; jos daro įtaką žmonių emociniam gyvenimui, ir jei jie sugeba atskirti, priima gerus įkvėpimus ir atmeta blogą įtaką. Tačiau jei jie yra silpni ir nepraktikuojantys siekti gėrio, jie negali atsispirti šioms vibracijoms ir rizikuoja tapti blogio vergais bei pasiduoti jo valdžiai. (40, 58 - 63)
7 Viskas, kas dvasinga visatoje, yra šviesos šaltinis, matomas ar nematomas jums, ir ši šviesa yra jėga, galia, įkvėpimas. Iš idėjų, žodžių ir kūrinių taip pat sklinda šviesa pagal jų tyrumą ir didybę. Kuo aukštesnė idėja ar kūrinys, tuo subtilesnė ir rafinuotesnė jo vibracija ir iš jo sklindantis įkvėpimas, nors materializmo vergams tai sunkiau suvokti. Vis dėlto aukštų minčių ir darbų dvasinis poveikis yra didelis. (16, 16)
8. Jei jūsų galvoje kyla šviesi idėja ar mintis, ji pasieks savo tikslą ir įgyvendins savo naudingą paskirtį. Jei vietoj gerų minčių iš jūsų proto sklinda nešvarios emanacijos, jos tik kenkia visur, kur jas siunčiate. Sakau jums, kad mintys taip pat yra darbai, todėl jos lieka įrašytos jūsų sąžinėje esančioje knygoje.
9 Nesvarbu, ar jūsų darbai bus geri, ar blogi, jūs daug kartų gausite atgal tai, ko norėjote savo artimui. Geriau būtų, kad bloga darytumėte sau, nei norėtumėte to linkėti vienam iš savo kaimynų.
10 Štai kodėl Antrojoje eroje jums sakiau: "Ką pasėjote, tą ir pjausite"; nes būtina, kad pripažintumėte savo patirtį šiame gyvenime ir prisimintumėte, kad jūsų derlius duos tą pačią sėklą, kurią pasėjote, tik padaugintą.
11 O žmonija, jūs nenorėjote apsvarstyti, pajusti ar gyventi pagal savo Mokytojo mokymą! (24, 15 - 18)
12 Todėl ir sakiau jums, kad nepažįstate minties galios. Šiandien jums sakau, kad mintis yra balsas ir klausa, kad ji yra ginklas ir skydas. Jis ne tik kuria, bet ir naikina. Mintis sutrumpina atstumą tarp tų, kurie yra toli vienas nuo kito, ir suranda tuos, kurių pėdsakus buvo pametusi.
13 Prieš pradėdami mūšį pažinkite savo ginklus. Tas, kuris žino, kaip pasiruošti, bus stiprus ir nenugalimas. Jums nereikės turėti žudymo ginklų. Tavo kalavijas tebūna tyra ir garsi mintis, o skydas - tikėjimas ir meilė. Net ir tyloje jūsų balsas skambės kaip taikos žinia. (76, 34)
14. Stebėkite, būkite atsargūs, kad nesuteptumėte savo proto nešvariomis mintimis. Ji yra kūrybinga, ir jei suteikiate prieglobstį blogai idėjai, ji jus tempia žemyn į žemesnius lygius, o jūsų protą apgaubia tamsa. (146, 60)
15 Suvienytos didelės žmonių grupės mintys galės sutramdyti blogą įtaką ir nustumti stabus nuo jų pjedestalų. (160, 60)
16. Šiandien galiu jus patikinti, kad ateityje bendravimas mintimis pasieks didžiulę raidą, ir dėl šios bendravimo priemonės išnyks daugybė barjerų, kurie šiandien vis dar skiria tautas ir pasaulius. Kai išmoksite mintimis bendrauti su savo Tėvu, kai pasieksite dvasios bendravimą su dvasia, kokių sunkumų gali kilti bendraujant su broliais ir seserimis, matomais ar nematomais, esamais ar nesamais, artimais ar tolimais? (165, 15)
17. Jūsų mintys visada pasiekia mane, kad ir kokios netobulos jos būtų, ir Aš girdžiu jūsų maldas, net jei jose trūksta tikėjimo, kurį visada turėtumėte jose įdėti. Taip yra todėl, kad Mano Dvasia priima visų būtybių vibracijas ir jausmus.
18 Tačiau žmonės, kurie dėl savo egoizmo laikosi atokiai vienas nuo kito, toli nuo dvasinio gyvenimo dėl materializmo, į kurį jie yra įsipainiojęs šiais laikais, nėra pasirengę bendrauti vienas su kitu mintimis.

19. Vis dėlto sakau jums, kad būtina, jog pradėtumėte lavinti savo dvasią. Kad tai pasiektumėte, "kalbėkite" su dvasiomis, net jei nesulaukiate iš jų aiškiai juntamo atsako.
20 Rytoj, kai visi išmoks duoti, jie gaus vis daugiau ir daugiau dvasinio supratimo užuominų, apie kokias žmonės net nesvajojo. (238,51)

Jausmų, troškimų ar baimių galia
21 Kiekvieną akimirką iš jūsų sklinda protinės ar dvasinės vibracijos, bet dažniausiai spinduliuojate savanaudiškumą, neapykantą, smurtą, tuštybę ir žemas aistras. Jūs skaudate ir jaučiate, kai jus skaudina, bet jūs nemylite, todėl nejaučiate, kai jus myli, ir savo liguistomis mintimis vis labiau prisotinate aplinką, kurioje gyvenate, skausmu ir užpildote savo egzistenciją diskomfortu. Bet aš jums sakau: prisotinkite viską taika, harmonija, meile, ir būsite laimingi. (16, 33)
22 Niekada nemanykite blogai apie tuos, kurie jūsų nemėgsta, ir neerzinkite tų, kurie jūsų nesupranta, nes net slapčiausius jausmus, kuriuos jaučiate artimiesiems, mintimis perduodate jiems. (105, 37)
23 Ar matote tuos žmones, kurie nori būti galingi jėga? Netrukus pamatysite, kad jie bus nuteisti dėl savo klaidos.
24 Aš įrodysiu jiems, kad tik gerumu, kuris yra meilės emanacija, galima būti iš tiesų didingam ir galingam. (211, 22 - 23)
25 jums trūksta tikėjimo pakelti savo veidą, šypsotis su viltimi ir žvelgti į ateitį be baimės, be įtarinėjimų, nes ateityje aš esu; aš esu ateityje, aš esu ateityje, aš esu ateityje.
26. Kaip dažnai sergate vien dėl to, kad taip galvojate, nes kiekviename žingsnyje manote, kad jus persekioja pražūtis ir laukia skausmas. Tada savo mąstymu pritraukiate tamsias jėgas, kurios užgožia jūsų materialų gyvenimą ir dvasinį kilimo kelią.
27 Bet aš esu čia su jumis, kad atgaivinčiau tikėjimą gyvenimu, tiesa, amžinybe, tobula ramybe ir išmokyčiau jus apsivilkti šviesą. (205, 28 - 29)

Savigynos trūkumas
28. Žmogus kaltas dvigubai: ne tik dėl to, kad nededa jokių pastangų, jog nukristų tvarstis, trukdantis pažinti aukščiausius mokymus, bet ir dėl to, kad neišsilaisvino iš materijos pančių, kurie, priešingai dvasiniams malonumams, jį suvedė su fiziniais malonumais. Dėl šios priežasties jis pavergė save aistrų valdžiai ir leidžia savo dvasiai būti panašiai į luošą žmogų, kuris nieko nedaro, kad pasveiktų.
29. Visose srityse daugumą vyrų matau nestabilius, visur sutinku tik silpnus vyrus. Dėl ko tai įvyko? Dėl to, kad neturite drąsos ir pakankamai valios išlipti iš purvo, kuriame esate įstrigę, įveikti inerciją, kuri kala prie materijos pririšančius pančius, ir tai yra visų ydų, visų trūkumų kilmė.
30. Tačiau žmogus nenori naudotis ta galia, kuria jis apdovanotas, t. y. valia; valia, kuri turi būti nevaržoma įstatymų leidėja, tapti aukščiausia vadove ir, remiama proto, turi kovoti - valdžia prieš valdžią, viešpatavimas prieš viešpatavimą. Iš vienos pusės aistros ir troškimai, iš kitos - protas ir valia, kol pastarieji laimės kovą ir jūs galėsite sakyti, kad esate išgelbėti.
31. Tada galėsite būti didieji pranašai, didieji nušvitusieji, "antžmogiai". Tada galėsite gyventi su laukiniais gyvūnais ir žaisti su ropliais. Iš tiesų sakau jums, kad būtent dėl nusikaltimų, kurie jus slegia, jūs bijote tų savo mažųjų brolių, todėl jie ir puola jus.
32 Bet jei pasidomėsite žmonėmis, pamatysite, kad yra žmonių, kurie žiauresni už tigrus ir turi daugiau nuodų nei kobra. (203,3-6)

IX Dieviškosios išminties mokymai

36 skyrius - Tikėjimas, tiesa ir žinojimas

Tikėjimas, kuris viską nugali
1 Norint nugalėti silpnumą, nelaimingumą, vargą ir aistras bei pašalinti abejones, būtinas tikėjimas ir geri darbai - dorybės, kurios įveikia neįmanomus dalykus; palyginti su jais, sunkūs ir nepasiekiami dalykai išnyksta kaip šešėliai.
2 "Antrosios eros" žmonėms, kurie mane įtikėjo, pasakiau: "Jūsų tikėjimas jums padėjo". Taip paaiškinau todėl, kad tikėjimas yra gydomoji galia, galia, kuri perkeičia, o jos šviesa sunaikina tamsą. (20, 63 - 64)

3 Tie, kurie dar toli nuo sudvasinimo, nori matyti Mane Jėzaus pavidalu ir sakyti Man: "Viešpatie, tikiu Tavimi, nes mačiau Tave". Jiems sakau: palaiminti tie, kurie įtikėjo nematydami, nes jie įrodė, kad dėl savo dvasingumo pajuto Mane savo širdyje. (27, 75)
4 Noriu, kad žinotumėte, kas yra tikėjimas, kad suprastumėte, jog kas jį turi, yra nepalyginamo lobio savininkas.
5. Kas gyvena apšviestas šios vidinės šviesos, niekada nesijaus atstumtas, apleistas, silpnas ar prarastas - kad ir koks vargšas jį laikytų pasaulis. Jo tikėjimas Tėvu, gyvenimu, likimu ir pačiu savimi niekada neleis jam žūti gyvenimo kovoje, be to, jis visada galės atlikti didžių ir nuostabių darbų. (136, 4 - 5)
6 Tikėjimas yra tarsi švyturys, kuris nušviečia jūsų gyvenimo kelią, kol pasieksite saugų amžinybės uostą.
7. Tikėjimas neturi būti toks, koks būna tų drungnų ir nedrąsių dvasių, kurios šiandien žengia vieną žingsnį pirmyn, o rytoj - atgal, kurios nenori kovoti su savo skausmu ir tikėti Dvasios pergale tik dėl Tėvo gailestingumo.
8. Tikėjimas yra tai, ką jaučia dvasia, kuri, žinodama, kad Dievas yra joje, myli savo Viešpatį ir džiaugiasi galėdama Jį jausti savyje bei mylėti savo artimuosius. Tikėjimas Tėvo teisumu yra toks didelis, kad jis nesitiki, jog artimieji jį mylės, atleis nusikaltimus ir nusižengimus, bet tiki, kad rytoj bus pripildytas šviesos, nes savo nuopelnais pasiekė apvalymą.
9 Kas turi tikėjimą, tas turi ramybę, meilę ir gerumą.
10 Jis yra turtingas dvasia ir materialiais dalykais, bet tikraisiais turtais, o ne tais, kuriuos jūs manote. (263, 12 - 16)
11 Dabar pateikiu jums įrodymą, kad tikrasis tikėjimas yra: kai širdis nenusimena išbandymo valandą, kai ramybė pripildo protą kritiškiausiomis akimirkomis.
12. Kas turi tikėjimą, tas sutaria su manimi, nes aš esu gyvenimas, sveikata ir išgelbėjimas. Kas iš tiesų ieško šio uosto ir šio švyturio, tas nepražūva.
13 Kas turi šią dorybę, daro stebuklus, pranokstančius visus žmogiškuosius mokslus, ir liudija dvasią bei aukštesnįjį gyvenimą. (237,69 - 71)

Dievo tiesos pažinimas

14 Kai širdyje yra geras tikėjimas, o protas laisvas nuo išankstinių nusistatymų ir neaiškių idėjų, žmogus geriau vertina gyvenimą ir aiškiau mato tiesą. Kita vertus, jei žmogaus širdyje glūdi abejonės ar tuštybė, o protas klysta, viskas atrodo neaišku, ir net šviesa atrodo kaip tamsa.
15 Ieškokite tiesos, ji yra gyvenimas, bet ieškokite jos su meile, nuolankumu, ištverme ir tikėjimu. (88, 5 - 6)
16 Melsdamiesi klauskite savo Tėvo, tada savo apmąstymuose gausite mano begalinės šviesos kibirkštį. Nesitikėkite, kad visą tiesą sužinosite per vieną akimirką. Yra dvasių, kurios jau seniai ieško tiesos, tyrinėja ir bando įminti visas paslaptis, bet vis dar nepasiekė norimo tikslo.
17 Kristus, Pateptasis, parodė jums kelią žodžiais: "Mylėkite vieni kitus". Ar galite įsivaizduoti šio didingo įsakymo pasekmes? Visas žmonių gyvenimas pasikeistų, jei gyventumėte pagal šį mokymą. Tik meilė galės atskleisti jums dieviškųjų paslapčių tiesas, nes ji yra jūsų gyvenimo ir visko, kas sukurta, pradžia.
18. Uoliai ieškokite tiesos, ieškokite gyvenimo prasmės, mylėkite ir stiprėkite gerumu, ir pamatysite, kaip žingsnis po žingsnio iš jūsų būties pasitrauks visa, kas buvo netikra, nesąžininga ar netobula. Kasdien būkite jautresni dieviškosios malonės šviesai, ir tada galėsite tiesiogiai prašyti Viešpaties visko, ką norite žinoti ir ko reikia jūsų dvasiai, kad pasiektumėte aukščiausią tiesą. (136, 40 - 42)
19. Aš esu "Žodis", kurio ieško žmonės, nes jie negalėjo Manęs pasiekti. Jiems apreiškiu savo tiesą, nes tiesa yra karalystė, į kurią visi įeisite pagal mano valią.
20 Kaip jūs atrasite tiesą, jei pirma jums nepasakysiu, kad jai pasiekti reikia daug išsižadėjimų?
21 Norint rasti tiesą, kartais reikia atsisakyti to, ką turi, netgi išsižadėti savęs.
22. Patenkintas, materialistas, abejingas žmogus negali pamatyti tiesos, kol nesugriauna sienų, tarp kurių gyvena. Jam būtina pakilti virš savo aistrų ir silpnybių, kad akis į akį pamatytų mano šviesą. (258, 44 - 47)
23 Palaimintas, kas ieško tiesos, nes jis trokšta meilės, šviesos ir gėrio. Ieškokite, ir rasite, ieškokite tiesos, ir ji ateis pas jus. Galvokite, klauskite Dieviškosios išminties knygos, ir ji

jums atsakys, nes Tėvas niekada netylėjo ir nebuvo abejingas tam, kuris karštai Jo klausia.
24. Kiek iš tų, kurie ieško tiesos knygose, mokytuose ir įvairiuose moksluose, galiausiai atras ją savyje, nes Aš kiekvieno žmogaus viduje įdėjau Amžinosios Tiesos sėklą? (262, 36 - 37)
25 Aš negaliu jūsų apgauti! Aš niekada nesielgiu melagingai, neslepiu savęs tamsoje. Mano tiesa visada nuoga. Bet jei žmonės negalėjo pamatyti Mano Dvasios nuogumo, tai tik todėl, kad nenorėjo to padaryti. Aš neslepiu savo tiesos nuo jūsų jokiais drabužiais. Mano nuogumas yra dieviškas ir tyras, Mano nuogumas yra šventas ir Aš jį parodysiu visoms visatos būtybėms. Kaip to paties simbolį, aš atėjau į pasaulį nuogas kaip žmogus ir nuogas jus palikau.
26. Noriu, kad tiesa visada viešpatautų tarp Mano savųjų, nes Aš esu ir visada būsiu jūsų tiesoje. Aš noriu, kad tarp jūsų būtų meilė, ir Mano meilė visada bus jūsų meilėje.
27 Yra tik viena tiesa ir viena tikra meilė, ir jei ši tiesa ir ši meilė yra jumyse, jūsų meilė ir jūsų tiesa bus mano, o mano tiesa ir mano meilė bus jūsų. (327, 33 - 34)
28. Mano šviesa yra kiekvienoje dvasioje. Dabar jūs esate tuo metu, kai mano Dvasia bus išlieta ant žmonių. Todėl sakau jums, kad netrukus visi pajusite mano buvimą - ir mokyti, ir neišmanėliai, ir dideli, ir maži, ir galingi, ir vargšai.
29 Ir vieni, ir kiti drebės nuo gyvojo ir tikrojo Dievo tiesos. (263, 33 - 34)

Dvasinių ir dieviškųjų dalykų pažinimas

30. Neįmanoma, kad kuris nors iš Mano vaikų Mane užmirštų, nes jis savo dvasioje nešiojasi sąžinę, kuri yra Mano Dvasios šviesa, pagal kurią jis anksčiau ar vėliau turi Mane atpažinti.
31 Vieniems lengva įminti mano žodžio prasmę ir rasti jame šviesą, o kitiems mano žodis yra mįslė.
32. Sakau jums, kad ne visi gali suprasti mano žinios dvasingumą šiuo metu. Tie, kurie negali, turės laukti naujų laikų, kad jų dvasia galėtų atverti akis mano apreiškimų šviesai. (36, 4 - 6)
33. Kai sakau jums, kad Mano išmintis bus jūsų, ar tikite, kad vieno gyvenimo žemėje gali užtekti, kad sužinotumėte viską, ką turiu jums apreikšti? Jei sakau jums, kad negalite įgyti žmogiškojo mokslo, nenukeliavę ilgo tobulėjimo kelio, dar mažiau galite įgyti dvasinių žinių, jei visiškai neišsivystysite savo dvasios.
34. Aš nekeliu dvasingumo į priešpriešą mokslui, nes ši klaida buvo žmonių, o ne mano. Priešingai, aš mokau jus suderinti dvasinį ir materialųjį, žmogiškąjį ir dieviškąjį, laikinąjį ir amžinąjį. Vis dėlto aiškinu jums, kad, norint eiti gyvenimo keliais, būtina iš anksto žinoti kelią, kurį jums rodo jūsų sąžinė ir kurio dvasinis įstatymas kyla iš Dieviškosios Dvasios. (79, 38 - 39)
35. Jūs taip žemai nusileidote ir taip nutolote nuo dvasinių dalykų, kad visa, kas priklauso dvasiai, laikote antgamtiniu dalyku ir yra visiškai natūralu. Taigi jūs vadinate Dievą antgamtiniu ir lygiai taip pat laikote viską, kas priklauso jūsų dvasiai, o tai yra klaida.
36 Taip yra dėl to, kad jūs matote ir suvokiate tik tai, kas prieinama jūsų juslėms ar žmogiškajam protui, o tai, kas yra už juslių ir proto ribų, laikote antgamtiška. (273, 1)
37. Tiek žmogus, ieškantis pažinimo šviesos gamtoje, tiek tas, kuris ieško Mano išminties dvasiniuose apreiškimuose, turi savo kojomis nueiti kelią, kuriuo eidamas ras visas tas tiesas, kurių negali atrasti kitais būdais. Būtent dėl šios priežasties pasiunčiau jūsų dvasią gyventi vieną gyvenimą po kito čia, žemėje, kad tobulėdama ir įgydama patirties ji galėtų atrasti viską, kas yra joje ir kas ją supa.
38 Jei norite, nuodugniai ištirkite mano žodžius, o paskui studijuokite ir stebėkite gyvenimą jų požiūriu, kad galėtumėte įsitikinti tiesa, esančia visame tame, ką jums sakiau.
39. Bus atvejų, kai jums atrodys, kad yra prieštaravimas tarp to, ką šiandien jums sakau, ir to, kas jums buvo apreikšta praeityje, bet taip nėra. Klysta žmonės. Tačiau dabar viskas išaiškės. (105, 54 - 56)X

Dvasinio pažinimo prielaidos

40 Nuolankumas yra dvasios šviesa, o jo nebuvimas, priešingai, yra dvasios tamsa. Tuštybė yra neišmanymo vaisius. Tas, kuris yra didis savo žiniomis ir pasižymi dorybėmis, pasižymi tikru kuklumu ir dvasiniu nuolankumu. (101, 61)
41 Tegul nuo jūsų pasitraukia visos blogos mintys ir apsivelka kilnias mintis. Laimė slypi ne tame, ką žmogus turi materialiai, bet tame,

ką jis atpažįsta dvasiškai. Žinoti - tai turėti ir veikti.
42. Tas, kuris turi tikrų žinių, yra nuolankios dvasios. Jis nesididžiuoja žemiškąja išmintimi, kuri siekia tik viską žinoti (žemiškai) ir neigia viską, ko nesuvokia. Tas, kuris savyje nešiojasi įkvėpto žinojimo šviesą, gali gauti apreiškimus tinkamu laiku, taip pat jis žino, kaip jų tikėtis. Daugelis save vadino mokslininkais, bet saulė, diena iš dienos šviečianti pilna šviesa, jiems buvo paslaptis.
43 Daugelis manė viską žinantys, bet iš tiesų sakau jums: skruzdėlynas, nepastebimai kertantis jų kelią, jiems taip pat yra nesuvokiama paslaptis.
44 Žmonės galės ištirti daugybę gamtos stebuklų, bet kol jie to nedarys dieviškosios meilės keliu, nepasieks tikrosios išminties, glūdinčios nemirtingame dvasios gyvenime. (139, 67 - 70)

Būtina žmogaus sąmonės plėtra

45 Nuo pat pradžių suteikiau žmogui mąstymo laisvę. Tačiau jis visada buvo vergas - kartais iš fanatizmo, o kitais atvejais - "faraono" ir "imperatoriaus" klaidingos pasaulėžiūros vergas. Štai kodėl šiuo metu jis yra apakęs dėl laisvės, kurią dabar įgyja jo protas, ir šviesumo, kuris atsiveria jo akims. Jo protas dar nėra pripratęs prie šios laisvės.
46. Žmogus sumenkino savo dvasinio supratimo galią, todėl puolė į fanatizmą, vaikščiojo klystkeliais ir buvo panašus į kitų valios šešėlį.
47 Jis buvo praradęs laisvę, nevaldė nei savęs, nei savo minčių.
48. Tačiau dabar atėjo šviesos amžius, laikas, kai turite nutraukti grandines ir išskleisti sparnus, kad laisvai pakiltumėte į begalybę trokšdami tiesos. (239, 4 - 7)
49 Šis amžius, kuriame gyvenate, pasižymi dviem aspektais: vienas jų - proto vystymasis, kitas - dvasinis sąstingis.
50 Iš tiesų dieviškoji šviesa nušviečia intelekto gebėjimus ir iš jų kyla mano didysis įkvėpimas, kurio vaisiai stebina žmoniją, nes intelektas dabar trokšta laisvės ir žinių plėtros. Žmogus pasineria į gamtos tyrinėjimą, tyrinėja, atranda, džiaugiasi, stebisi, bet niekada neapsisprendžia.
51. Tačiau kai jam kyla mintis išsiaiškinti ryšį su dvasiniu pasauliu, su tiesa, esančia anapus jam žinomos materijos, jis baiminasi, bijo žengti į nežinomybę, į tai, kas, jo manymu, draudžiama, į tai, kas (jo manymu) priklauso tik aukštoms būtybėms, vertoms tyrinėti Dievo slėpinius.
52. Tada jis pasirodė esąs silpnas ir kvailas, nesugebantis valios pastangomis įveikti jį varžančių prietarų. Čia jis pasirodė esąs iškreiptų interpretacijų vergas.
53. Žmogaus intelekto vystymasis niekada nebus užbaigtas, kol jis neišsivystys ir dvasinėje plotmėje. Supraskite, koks didelis jūsų dvasios atsilikimas, nes esate atsidavę tik žemiškojo gyvenimo pažinimui.
54 Žmogus yra kitų valios vergas, burtų, pasmerkimų ir grasinimų auka. Tačiau ką tai davė? Jis atsisako visų savo troškimų suvokti ir pasiekti aukščiausią žinojimą, kurį turėtų turėti žmogus; jis užkerta sau kelią išsiaiškinti tai, ką absurdiškai visada laikė paslaptimi - dvasinį gyvenimą.
55. Ar manote, kad dvasinis gyvenimas žmogui žemėje amžinai bus paslaptis? Jei taip manote, labai klystate. Iš tiesų sakau jums: kol nežinosite savo kilmės ir kol nežinosite nieko apie tai, kas susiję su dvasia, tol, nepaisant mokslų pažangos, liksite padarais, gyvenančiais vargingame pasaulyje tarp augalų ir gyvūnų. Jūs ir toliau kovosite vienas su kitu savo karuose, o jūsų gyvenimus ir toliau valdys skausmas.
56. Jei neatrandate to, ką nešiojatės savo esybėje, ir neatrandate savo artime dvasinio brolio, kuris gyvena kiekviename žmoguje, ar galite iš tiesų mylėti save? Ne, žmonių vaikai, net jei sakote, kad pažįstate mane ir sekate manimi. Jei paviršutiniškai suprasite mano mokymą, jūsų tikėjimas, žinios ir meilė bus klaidingi. (271, 39 - 45)
57 Manyje žmonės ras drąsos išsilaisvinti iš savo neišmanymo jungo.
58 Kaip galima tikėtis, kad žemėje bus taika, karai pasibaigs, žmonės atsinaujins ir nuodėmės sumažės, jei jie neturi dvasinio pažinimo, kuris yra gyvenimo sąlyga, kilmė ir pagrindas?
59. Iš tiesų sakau jums: kol nesuprasite Mano tiesos ir nesilaikysite jos, jūsų egzistavimas žemėje bus panašus į pastatą, pastatytą ant judraus smėlio. (273, 24 - 26)
60. Aš sakau žmogui, kad jis pats sau yra nepažįstamas, nes nėra įsigilinęs į savo vidų,

nes nežino savo paslapties, nes nežino savo tikrosios prigimties. Tačiau šį kartą noriu jį išmokyti "knygos", kuri jam taip ilgai buvo uždaryta ir kurioje saugomos visos paslaptys ir kurią jau "Antruoju laiku" pažadėjau jums apšviesti savo Dvasios šviesa, turinio.
61. Dabar iš tiesų pažinsite save ir prasiskverbsite į savo dvasios vidų. Tada galėsite pasakyti, kad pradedate pažinti, kas esate.
62. Žmogus pažins savo kilmę, likimą, užduotį, gebėjimus ir visą tą begalinį ir amžinąjį gyvenimą, kuris gyvena ir audžia aplink jį. Jis nebegalės pakenkti savo artimui, nebegalės kelti pavojaus savo bičiulių egzistencijai, nebedrįs išniekinti nieko iš to, kas jį supa, nes supras, kad viskas yra šventa.
63 Jis atpažins, kas yra jo dvasioje ir ką ji slepia, ir tada jis aiškiai supras ir giliai tikės, kad, kadangi dvasia yra nuostabi, namai, kuriuos jam amžinybėje parūpino Tėvas, taip pat turi būti nuostabūs. (287, 4 - 6)

37 skyrius - Teisingas Biblijos tekstų supratimas

Biblijos žodžių ir pažadų aiškinimas
1. Žmonės atsidėjo Senojo Testamento studijoms, laužydami galvas, kaip ištirti ir išaiškinti pranašystes ir pažadus. Tie iš jų, kurie atrado dvasinę mano mokymo prasmę, yra arčiausiai tiesos. Tiems, kurie užsispyrusiai laikosi žemiškojo - materialaus aiškinimo ir nesupranta ar nenori rasti dvasinės mano apreiškimų prasmės, teks patirti sumaištį ir nusivylimą, kokį patyrė žydų tauta, kai atėjo Mesijas, kurį jie įsivaizdavo kitaip ir tikėjosi kitokio, nei parodė tikrovė. (13, 50)
2 Klaidingas įsivaizdavimas, kurį žmogus turėjo apie mano teisingumą pirmaisiais laikais, galiausiai išnyks ir užleis vietą tikrajam jo pažinimui. Dieviškąjį teisingumą galiausiai suprasite kaip šviesą, kylančią iš tobulos meilės, esančios jūsų Tėve.
3 Dievas, kurį žmonės laikė kerštingu, žiauriu, kerštingu ir negailestingu, iš savo širdies gelmių bus jaučiamas kaip Tėvas, atleidžiantis už savo vaikų padarytus nusikaltimus, kaip Tėvas, kuris su meile įtikina nusidėjėlį, kaip Teisėjas, kuris, užuot pasmerkęs skaudžiai suklydusį žmogų, suteikia jam naują išganymo galimybę.
4... Kiek daug netobulumų žmonės savo neišmanyme priskyrė Man, nes manė, kad galiu jausti pyktį, nors pyktis yra tik žmogiška silpnybė! Jei pranašai jums kalbėjo apie "šventą Viešpaties rūstybę", dabar jums sakau, kad aiškintumėte šį žodį kaip dieviškąjį teisingumą.
5. "Pirmosios eros" žmonės nebūtų supratę kitokios išraiškos formos, o ištvirkėliai ar laisvamaniai nebūtų rimtai priėmę pranašų pamokymų, jei jie nebūtų jiems kalbėję šia forma. Reikėjo, kad mano pasiuntinių įkvėpimas būtų išreikštas žodžiais, kurie padarytų įspūdį mažai dvasiškai išsivysčiusių žmonių protams ir širdims. (104, 11 - 14)
6 "Pirmosios epochos" raštai perteikė Izraelio tautos istoriją, išsaugodami jos vaikų vardus, sėkmes ir nesėkmes, tikėjimo darbus ir silpnybes, šlovę ir nuopuolius, kad ši knyga kiekvienai naujai kartai kalbėtų apie tos tautos raidą Dievo garbinimo srityje. Toje knygoje buvo perduoti ir patriarchų, mylinčių dorybę ir teisingumą, tikėjimo stiprybės pavyzdžių, vardai, ir vardai pranašų, būsimųjų dalykų regėtojų, kurių lūpomis Viešpats visuomet kalbėjo, kai matė savo tautą ant pavojaus slenksčio. Jis taip pat perdavė sugedusių, klastingų, nepaklusnių žmonių vardus, nes kiekvienas įvykis, kiekvienas pavyzdys yra pamoka, o kartais ir simbolis.
7 Kai gyvenau tarp žmonių Jėzuje, tik tada, kai reikėjo, pasinaudojau tų raštų esme, tų kūrinių prasme, kad perduočiau savo mokymą; niekada neaukštinau to, kas materialu ir nereikšminga. Ar neprisimenate, kad minėjau teisųjį Abelį, kad gyriau Jobo kantrybę ir kad prisiminiau Saliamono išmintį ir šlovę? Argi aš daug kartų nepaminėjau Abraomo ir nekalbėjau apie pranašus, argi nesakiau jums, kalbėdamas apie Mozę, kad atėjau ne panaikinti jo priimto Įstatymo, bet jį įvykdyti? (102, 31 – 32)
8 turite nuolat studijuoti dieviškuosius apreiškimus, kuriuos jums daviau, turite suprasti jums sakomą vaizdingą kalbą, turite išlavinti savo dvasinius pojūčius, kad žinotumėte, kas yra Dievo žodis, o kas - žmonių žodis, ir taip atskleistumėte mano mokymų prasmę.

9 Tik dvasiniu požiūriu galėsite rasti teisingą ir teisingą mano žodžio aiškinimą - tiek to, kurį jums siuntiau per pranašus, tiek to, kurį jums palikau per Jėzų, arba šio žodžio, kurį jums duodu tarpininkaujant "trečiojo laiko" kalbėtojams.
10 Kai ši žmonija atras tikrąją įstatymo, mokymų, pranašysčių ir apreiškimų prasmę, ji atras gražiausius ir giliausius dalykus, susijusius su jos egzistencija.
11 Tada žmonės pažins tikrąjį teisumą ir jų širdys pamatys tikrąjį dangų; tada jūs taip pat sužinosite, kas yra sutaikinimas, apsivalymas ir atpirkimas. (322, 39 - 42)
12. Praėjusių laikų raštai galėtų jums atskleisti tai, ką šiandien jums kartoju, tačiau žmogus išdrįso suklastoti Mano tiesas, kad paskleistų jas sufalsifikuotas. Taigi dabar turite dvasiškai sergančią, pavargusią ir vienišą žmoniją.
13 Štai kodėl Mano žadinimo šauksmas skamba per balso nešėją, nes nenoriu, kad jūs būtumėte pasimetę. (221, 14 - 15)
14. Jei Mano mokinių, kurie jums perdavė Mano žodį Antrojoje eroje, raštai pateks į jūsų rankas sugadinti, Aš padarysiu taip, kad atpažinsite, kurie yra tikrieji Jėzaus žodžiai. Jūsų dvasia atpažins kaip netikrus tuos, kurie nesiderina su dieviškuoju Mano meilės koncertu. (24, 19)
15 Niekada žmogus nebuvo be mano apreiškimų, kurie yra Dvasios šviesa, bet jis bijojo juos suprasti. Dabar klausiu jūsų: Ką galite žinoti apie tiesą ir amžinybę, jei atkakliai vengiate dvasinių dalykų?
16. Pagalvokite, kaip materialistiškai aiškinate mano apreiškimus apie Pirmąjį ir Antrąjį laikus, nors juose kalbama tik apie Dieviškumą ir dvasiškumą. Pažiūrėkite, kaip supainiojote materialiąją prigimtį su dvasine, su kokia nepagarba gilųjį dalyką pavertėte paviršutinišku, o aukštąjį - žemuoju. Bet kodėl tai padarėte? Nes, norėdami ką nors nuveikti Dievo darbe, ieškote būdų, kaip pritaikyti mano mokymą prie savo žemiškojo gyvenimo, prie savo žmogiškųjų patogumų, kurie jums yra patys brangiausi. (281, 18 - 19)
17. Šiuo metu Aš padarysiu, kad mokymą, kurį jums daviau Antrojoje eroje ir kurio daugelis nesuprato, o kiti pamiršo, visi suprastų ir, be to, jo laikytųsi dėl Mano naujų mokymų. (92, 12)
18 Mano Šventosios Dvasios šviesa nusileidžia ant jūsų, bet kodėl mane vaizduojate balandžiu? Tie atvaizdai ir simboliai nebeturi būti garbinami mano naujųjų mokinių.
19 Supraskite, žmonės, mano mokymą: "Antrą kartą" per Jėzaus krikštą mano Šventoji Dvasia apsireiškė balandžio pavidalu, nes šis paukštis savo skrydžiu primena Dvasios dvelksmą, jo baltumas byloja apie tyrumą, o jo švelnus ir malonus žvilgsnis atspindi nekaltumą.
20 Kaip būtų galima suprasti dieviškumą tiems neišmanėliams, jei nebūtų pasitelkti jiems žinomų pasaulio būtybių figūros?
21. Kristų, kuris šiuo metu kalba su jumis, vaizdavo avinėlis, ir net Jonas savo pranašiškame regėjime matė Mane tokį. Visa tai vyksta dėl to, kad jei ieškosite Manęs kiekviename Mano kūrinyje, visuose kūriniuose visada rasite gyvybės Autoriaus atvaizdą. (8,1 - 3)
22. Kartą jums sakiau, kad lengviau kupranugariui praljsti pro adatos ausį, negu turtingam vargšui įeiti į Dangaus karalystę. Šiandien jums sakau, kad tos širdys turi atsikratyti savanaudiškumo ir praktikuoti meilę artimui, kad jų dvasia galėtų pereiti siaurą išganymo kelią. Nebūtina išsilaisvinti nuo turto ir turtų, bet tik nuo savanaudiškumo. (62, 65)
23 Šiuo metu atstatinėju Šventyklą, apie kurią kalbėjau, kai sakiau savo mokiniams, besigrožintiems Saliamono šventykla: "Iš tiesų sakau jums: neliks nė akmens ant akmens, bet per tris dienas ją atstatysiu".
24. Norėjau pasakyti, kad kiekvienas išorinis kultas, kad ir koks nuostabus jis atrodytų žmonėms, išnyks iš žmonių širdžių, o jo vietoje Aš pastatysiu tikrą dvasinę Mano Dieviškumo šventyklą. Dabar yra "trečiasis laikas", t. y. trečioji diena, kai užbaigsiu savo šventyklos atstatymą. (79, 4)
25 Dievas neturi pavidalo, nes jei turėtų, Jis būtų ribota būtybė, kaip ir žmonės, ir tada Jis nebūtų Dievas.
26 Jo sostas yra tobulumas, teisingumas, meilė, išmintis, kūrybinė galia, amžinybė.
27 "Dangus" yra aukščiausia palaima, kurią dvasia pasiekia savo tobulėjimo kelyje, kai ji išmintimi ir meile pakyla taip aukštai, kad pasiekia tokį tyrumo laipsnį, kurio negali pasiekti jokia nuodėmė ar skausmas.

28 Kai mano pranašai kalbėjo apie dvasinį gyvenimą, jie kartais tai darė pasitelkdami jums žinomus žmogiškus pasireiškimus ir daiktus.
29. Pranašai matė sostus, panašius į žemės karalių sostus - knygas, žmogaus pavidalo būtybes, rūmus su užuolaidomis, žvakides, Avinėlį ir daugybę kitų figūrų. Tačiau šiandien turite suprasti, kad visa tai buvo tik simbolis, dieviška prasmė, apreiškimas, kuris jums turėjo būti išreikštas vaizdine forma, nes jūs negalėjote suprasti kitos, aukštesnės.
30 Dabar jums laikas teisingai išaiškinti visų Mano palyginimų ir mokymų, kuriuos jums apreiškiau alegorijomis, prasmę, kad prasmė įsiskverbtų į jūsų protą, o alegorinė forma išnyktų.
31 Kai tai pažinsite, jūsų tikėjimas bus tikras, nes jį grįsite tiesa. (326, 37 - 42)
32 Jei visi pakviestieji skubėtų prie Viešpaties stalo, kur patiekiamas dvasią maitinantis maistas, jis būtų pilnas, bet ne visi pakviestieji atėjo.
33 Žmogaus prigimtis yra tokia, kad jis nevertina Dievo teikiamų gėrybių, todėl matėte, kaip daugelis jūsų bičiulių jus atstūmė, kai juos kvietėte.
34. Bet Aš jums sakau, kad tie nedaugelis, kurie sėdi prie Mano stalo ir atkakliai klausosi mokytis iš Manęs, bus tie, kurie miniai atskleis Mano žodžio didybę, šio mokymo, kviečiančio žmones atstatyti pasaulį, kuris baigėsi, ir atlaisvinti kelią šviesesniam ir aukštesniam, prasmę. (285, 33 - 35)

Jėzaus apreiškimas per apaštalą Joną
35 Visa tai surašyta septynių antspaudų knygoje, kuri yra pas Dievą ir kurios egzistavimą žmonijai apreiškė apaštalas ir pranašas Jonas.
36. Tos knygos turinį jums atskleidė tik dieviškasis Avinėlis, nes nei žemėje, nei danguje nebuvo teisingos dvasios, kuri galėtų jums paaiškinti gilias Dievo meilės, gyvenimo ir teisingumo paslaptis. Tačiau dieviškasis Avinėlis, kuris yra Kristus, nuėmė antspaudus, kuriais buvo uždaryta gyvenimo knyga, kad atskleistų jos turinį savo vaikams. (62, 30)
37 Jei Jono pranašysčių knygą vieni laiko neįmenama paslaptimi, o kiti klaidingai interpretuoja, taip yra dėl to, kad žmonija dar nepasiekė reikiamo dvasingumo, kad suprastų tai, kas joje pateikta; taip pat galiu pasakyti, kad jos nesuprato net pranašas, kuriam ji buvo duota.
38 Jonas girdėjo ir matė, o kai išgirdo, kad jam įsakyta tai užrašyti, tuojau pat pakluso; bet jis suprato, kad ta žinia skirta žmonėms, kurie dar ilgai ateis po jo. (27, 80 - 81)
39. Kada žmonės atkreips dėmesį į tai, ką mano mylimasis mokinys paliko raštu? Keistas jo apreiškimo užrašymo būdas, paslaptinga jo prasmė, gilūs iki neišmatuojamumo jo žodžiai. Kas gali juos suprasti?
40 Vyrai, kurie pradeda domėtis Jono Apreiškimu, gilinasi į jį, aiškina, stebi ir studijuoja. Vieni šiek tiek priartėja prie tiesos, kiti mano, kad atrado Apreiškimo prasmę, ir skelbia ją visam pasauliui; dar kiti yra sutrikę arba per daug pavargę, kad toliau tyrinėtų, ir galiausiai neigia bet kokią dieviškąją tos žinios prasmę.
41 "Trečiosios eros" mokiniai, dabar sakau jums, kad jei iš tikrųjų norite įžengti į šią šventovę ir sužinoti tikrąją tų apreiškimų prasmę, turite susipažinti su malda Dvasia Dvasiai - ta pačia malda, kurią Jonas praktikavo tremtyje.
42. Pirmiausia turite suprasti, kad dieviškasis Apreiškimas, nors ir perteiktas žemiškais skaičiais bei įvaizdžiais, iš viso yra apie žmogaus dvasią, apie jo vystymąsi, kovas, pagundas ir nuopuolius, profanacijas ir nepaklusnumą. Kalbama apie mano teisingumą, mano išmintį, mano karalystę, mano meilės apraiškas ir mano bendravimą su žmonėmis, jų pabudimą, atsinaujinimą ir galiausiai jų sudvasinimą.
43 Ten jums atskleidžiau žmonijos dvasinio gyvenimo kelionę, suskirstytą į laikotarpius, kad galėtumėte geriau suprasti dvasios evoliuciją.
44 Taigi, mokiniai, kadangi Apreiškimas susijęs su jūsų dvasiniu gyvenimu, jums derėtų jį studijuoti ir vertinti iš dvasinės perspektyvos, nes jei jį aiškinsite tik žemiškais įvykiais, jūs, kaip ir daugelis kitų, pateksite į painiavą.
45. Tiesa, kad daugelis žemiškųjų įvykių turi nuorodą į to apreiškimo išsipildymą ir taip pat turės tokią nuorodą ateityje. Tačiau žinokite, kad juose aprašyti įvykiai ir ženklai taip pat yra skaičiai, įvaizdžiai ir pavyzdžiai, padedantys jums suprasti Mano tiesą ir įvykdyti savo likimą - kilti pas Mane dvasios tyrumo keliu,

kurio šviesų pavyzdį jums paliko Mano mokinys Jonas, tūkstantmečiais pralenkęs žmoniją dvasiniame dialoge su savo Viešpačiu. (309, 47-51)

38 skyrius - Trys apreiškimo laikai ir septynios antspaudų epochos

Dievo apreiškimų raidos priklausomybė

1 visais trimis laikotarpiais, į kuriuos suskirsčiau žmonijos evoliuciją, savo šviesa parodžiau jums tą patį tiesų ir siaurą kelią dvasios pakilimui, vienintelį meilės, tiesos ir teisingumo kelią.

2. Aš vedžiau jus nuo nurodymo prie nurodymo, nuo apreiškimo prie apreiškimo, kol atėjo tas laikas, kai jums pasakysiu, kad jau galite bendrauti su Manimi iš dvasios į dvasią. Ar galėjo žmonija taip susijungti "Pirmą kartą"? - Ne, ji buvo priversta griebtis materialaus garbinimo, apeigų ir ceremonijų, tradicinių švenčių ir simbolių, kad pajustų, jog dieviškasis ir dvasinis pradas yra arti jos. Dėl šio nesugebėjimo priartėti prie dvasinio, pakilti iki dieviškojo, atpažinti tai, kas giliau, ir įminti paslaptis atsirado įvairios religijos, kurių kiekviena priklausė nuo žmogaus dvasinio atsilikimo ar dvasinės pažangos laipsnio, vienos labiau atsidavusios tiesai nei kitos, vienos labiau sudvasintos nei kitos, bet visos siekė to paties tikslo. Tai kelias, kuriuo dvasios keliauja per amžius ir šimtmečius - kelias, į kurį nurodo įvairios religijos. Vieni progresavo labai lėtai, kiti stovėjo vietoje, o treti paklydo ir susitepė. (12, 92 - 93)

3 Šiandien ateinu Dvasioje, ir iš tiesų sakau jums: kai kas mano, kad pirmaisiais laikais buvau jums artimesnis negu šiandien. Jie klysta, nes su kiekvienu atėjimu vis labiau artėjau prie tavęs.

4 atsiminkite, kad Pirmojoje eroje Aš apsigyvenau ant kalno ir iš ten atsiunčiau jums savo Įstatymą, iškaltą akmenyje. Antrojoje eroje Aš palikau kalną ir nusileidau į jūsų slėnius, tapau žmogumi, kad gyvenčiau tarp jūsų. O šiuo metu, norėdamas būti dar arčiau tavęs, Aš padariau tavo širdį savo buveine, kad galėčiau joje apsireikšti ir iš jos kalbėti žmonėms. (3, 31)

5 dabar suprantate, kad Aš suskirsčiau savo Dieviškąjį Apreiškimą į tris didelius laikotarpius.

6 Dvasinės žmonijos kūdikystės metu Tėvas davė jai įstatymą ir pažadėjo Mesiją, kuris atvers vartus į naują amžių.

7 Mesijas buvo Kristus, kuris atėjo pas žmones, kai jie buvo dvasinėje jaunystėje. Jis mokė žmones aukštesnio būdo, kaip vykdyti Įstatymą, kurį jie anksčiau buvo gavę iš Tėvo ir nežinojo, kaip jį vykdyti. Dievo "žodis" kalbėjo Jėzaus lūpomis, todėl sakau jums, kad pasaulis ir toliau girdėjo savo Tėvo balsą ir įsakymus per tobulo Mokytojo meilės mokymą.

8 Jėzus pasiūlė atsiųsti žmonėms "tiesos Dvasią", kad jie suprastų viską, ko nesuprato iš jo mokymo.

9. Taigi, mylimi žmonės, šis paprastas, nuolankus žodis, kurį girdite šiuo metu, yra Tiesos Dvasios balsas, dvasinė Dievo šviesa, kuri užlieja jūsų esybę, kad galėtumėte atverti akis Naujajai erai. Ši šviesa, padedanti jums pamažu aiškiai suprasti visus Mokytojo apreiškimus, yra jūsų Tėvo, Šventosios Dvasios, šviesa, kuri nustebina žmoniją aukštesniame dvasinio išsivystymo lygyje, t. y. artėjant prie brandos, kad ji suprastų Dievo apreiškimus.

10 Visame, ką ši šviesa jums atskleidžia, jūs gausite Tėvo nurodymą, nes Žodis yra manyje, o Šventoji Dvasia yra mano Išmintis. (132, 10 - 15)

11 Anksčiau taip su jumis nekalbėdavau. Pirmojoje eroje Įstatymas apšvietė žmogaus sielą, o Antrojoje eroje Kristus meilės šviesa apšvietė žmogaus širdį. Šiandien Šventosios Dvasios šviesa apšviečia jūsų dvasią, kad pakylėtų ją virš visko, kas žmogiška.

12 Iš vieno ir to paties Dievo jūs gavote šias tris žinutes, o tarp jų visų praėjo amžius - laikas, reikalingas protui išsivystyti, kad jis galėtų priimti naują žinią arba naują mokymą.

13 Dabar galite suprasti, kodėl jus pavadinau Šventosios Dvasios mokiniais. (229, 50 - 52)

14 Jei būčiau viską jums pasakęs pirmuosiuose apreiškimuose, Mokytojui, Mesijui, nebūtų reikėję nei mokyti jus naujų mokymų, nei Šventajai Dvasiai šiuo metu ateiti ir parodyti jums dvasinio gyvenimo šlovę.

15 Todėl sakau jums, kad nesilaikytumėte to, kas jums buvo apreikšta ankstesniais laikais, tarsi tai būtų paskutinis mano mokymo žodis.

16 Aš iš naujo atėjau pas žmones ir ilgą laiką skelbiau save per jų supratimą, ir vis dar galiu jums pasakyti, kad mano paskutinis žodis dar nepasakytas.
17 Mano išminties knygoje visada ieškokite paskutinio žodžio, naujo puslapio, kuris atskleistų jums prasmę, turinį to, kas buvo duota anksčiau, kad būtumėte mano mokiniai tiesoje. (149, 44 - 45)

Trys Dievo testamentai

18 Mozė, Jėzus ir Elijas - tai kelias, kurį Viešpats nubrėžė žmogui, kad padėtų jam pakilti į taikos, šviesos ir tobulumo karalystę.
19 Jauskite savo gyvenime Viešpaties pasiuntinių buvimą. Nė vienas iš jų nemirė; jie visi gyvena, kad apšviestų paklydusių žmonių kelią, padėtų jiems pakilti iš nuopuolio ir sustiprintų juos, kad atgailos išbandymuose jie atsiduotų jai su meile.
20. Žinokite, kokį darbą žemėje Mozė atliko įkvėptas Jehovos. Nuodugniai tyrinėkite Jėzaus, per kurį kalbėjo "Dieviškasis Žodis", mokymą ir ieškokite dvasinės prasmės Mano naujojo apreiškimo, kurio amžių atstovauja Elijas. (29,20 - 22)
21 Jei "Antrojoje eroje" mano gimimas žmogumi buvo stebuklas, o mano dvasinis prisikėlimas po fizinės mirties - dar vienas stebuklas, - iš tiesų sakau jums, - tai mano apsireiškimas šiuo metu per žmogaus protą yra dvasinis stebuklas.
22 Mano pranašystės išsipildys šiuo laiku iki paskutiniojo. Palieku jums savo tris testamentus, kurie sudaro vieną.
23 Tie, kurie anksčiau pažino Tėvą kaip meilę, auką ir atleidimą, šiuo metu turėtų Jį tobulai pažinti, kad mylėtų ir garbintų Jį, užuot bijoję Jo teisumo.
24 Jei "pirmuoju laiku" laikėtės Įstatymo, tai buvo iš baimės, kad dieviškasis teisingumas jus nubaustų; todėl Aš jums atsiunčiau savo Žodį, kad žinotumėte, jog Dievas yra Meilė.
25 Šiandien mano šviesa ateina pas jus, kad nesuklystumėte ir pasiektumėte kelio galą ištikimi mano įstatymui. (4,43 - 47)
26. Mano naujieji mokymai patvirtina tuos, kuriuos jums daviau Antrojoje eroje, tačiau jie dar platesni. Atminkite: "Anuomet kalbėjau žmonių širdims, o dabar kalbu dvasiai.
27. Aš neneigiu nė vieno iš savo žodžių, kuriuos jums daviau praeityje; priešingai, juos tinkamai išpildau ir tinkamai aiškinu. Tuo metu fariziejams, kurie manė, kad Jėzus nori panaikinti Įstatymą, pasakiau: "Nemanykite, kad atėjau panaikinti Įstatymo ar Pranašų, priešingai, atėjau jų įvykdyti". Kaip galėčiau paneigti Įstatymą ir Pranašus, juk jie yra Šventyklos, kuri turėjo būti pastatyta žmonių širdyse per tris amžius, pamatas ir Mano atėjimo į pasaulį skelbimas? (99, 24 - 25)
28 Šiandien vėl jums sakau: "Aš esu kelias, tiesa ir gyvenimas", ir jei šiuo metu ieškosite mano žodžio prasmės, rasite jame amžinąjį meilės įstatymą, tą patį kelią, kurį jums nubrėžiau žemėje.
29 Tuo metu daugelis tikėjo, kad Kristus pametė kelią ir iškreipė įstatymą. Todėl jie kovojo ir persekiojo Jį. Tačiau tiesa, kaip saulės šviesa, visada nugali tamsą. Dabar su mano žodžiu bus kovojama iš naujo, nes kai kas tiki, kad jo prasmėje ras prieštaravimų, neaiškumų ir klaidų. Tačiau jo šviesa iš naujo nušvis šio laiko tamsybėse, ir žmonija žinos, kad Kelias ir Įstatymas, kuriuos jums apreiškiau, yra tokie patys kaip anais laikais ir visada bus tokie patys. (56, 69 - 70)
30 Šis mokymas yra kelias į amžinąjį gyvenimą; kiekvienas, kuris atras šiame mokyme pakylėjančią jėgą ir tobulumą, žinos, kaip jį sujungti su tuo, kurio mokiau jus, kai buvau žemėje, nes jo esmė ta pati.
31 Tie, kurie nežino, kaip surasti mano mokymuose esančią tiesą, net galės įsitikinti, kad šie mokymai neveda į tą patį tikslą kaip Jėzaus mokymai; dvasios, apakintos blogų interpretacijų ar suklaidintos religinio fanatizmo, negalės iš karto suvokti šių apreiškimų tiesos. Jie turi pereiti išbandymų kelią, kad išsilaisvintų iš žemiškojo proto, trukdančio suprasti ir vykdyti mano įsakymą, kuris moko jus mylėti vieni kitus. (83, 42 - 43)
32. Veltui daugelis žmonių sakys, kad šis mokymas yra naujas arba kad jis nesusijęs su praeityje jums duotais dieviškaisiais apreiškimais. Užtikrinu jus, kad visa tai, ką šiuo metu jums pasakiau pasitelkdamas žmogiškąjį intelektą, turi savo šaknis ir pagrindą tame, kas jums jau buvo pranašiškai paskelbta Pirmojoje ir Antrojoje eroje.
33. Tačiau sumaištis, apie kurią jums kalbu, kils dėl to, kad tie, kurie aiškino tuos apreiškimus, primetė žmonėms savo aiškinimus, ir šie buvo iš dalies teisingi, o iš dalies klaidingi. Taip

atsitiks ir dėl to, kad dvasinė mano mokymo šviesa buvo slepiama nuo žmonių ir kartais duodama iškreipta forma. Todėl šiandien, kai atėjo laikas, kai mano šviesa išlaisvins jus iš neišmanymo tamsos, daugelis žmonių neigia, kad tai gali būti tiesos šviesa, nes, anot jų, ji nesutampa su tuo, ko mokiau jus anksčiau.
34. Užtikrinu jus, kad nė vienas Mano žodis nebus prarastas ir kad šio laiko žmonės sužinos, ką iš tikrųjų jums sakiau praeityje. Tada, kai pasaulis pažins spiritizmą, jis sakys: "Iš tiesų, visa tai Jėzus jau pasakė!"
35. Iš tikrųjų aš jau viską jums pasakiau, nors apie daugelį atskleistų tiesų jums pasakiau tik jų pagrindus. Aš palikau juos jums, kad palaipsniui išmoktumėte juos suprasti, nes tuo metu žmonija dar nebuvo pajėgi suprasti visko, ką dabar jums rodau. (155, 24 -27)

Trečias kartas

36. Tai yra "Trečioji era", kurioje Aš jus mokiau pamokos, turinčios dvasiškai suvienyti žmoniją. Mano valia, kad kalbos, rasės ir skirtingos ideologijos nebebūtų kliūtis jų sąjungai. Dvasinė esmė, iš kurios sukūriau dvasią, yra ta pati, kurią turi visi, ir medžiagos, iš kurių sudarytas kraujas, tekantis žmonių venomis, yra tos pačios. Todėl visi yra lygūs ir verti Manęs, ir dėl visų atėjau iš naujo. (95, 9)
37 Žmonių gyvenimo pokyčiai bus tokie dideli, kad jums atrodys, jog vienas pasaulis baigiasi, o kitas gimsta.
38 Kaip visais laikais žmogaus gyvenimas buvo skirstomas į epochas arba amžius, ir kiekviena iš jų kuo nors išsiskyrė - ar tai būtų atradimais, ar gautais dieviškaisiais apreiškimais, ar atsiskleidimu gražaus, ką žmogus vadina menu, arba mokslu - taigi dabar prasidedantis laikas, amžius, kuris jau brėkšta kaip nauja aušra, bus paženklintas dvasios dovanų atsiskleidimu - tos jūsų būties pusės, kurią turėjote ugdyti, kad išvengtumėte daugybės blogybių, bet visada atidėliojote vėlesniam laikui.
39 Argi netikite, kad žmogaus gyvenimas gali visiškai pasikeisti, kai jis išvysto dvasingumą, išskleidžia Dvasios dovanas ir įgyvendina šiame pasaulyje sąžinės diktuojamą įstatymą?
40 Netrukus visos tautos supras, kad Dievas joms kalbėjo visais amžiais, kad dieviškieji apreiškimai buvo kopėčios, kurias Viešpats nuleido žmonėms, kad jie galėtų pakilti pas Jį.
41. Šį naująjį laiką vieni vadins šviesos laiku, kiti - Šventosios Dvasios amžiumi, treti - tiesos laiku. Tačiau sakau jums, kad tai bus dvasinio pakilimo, dvasinio atkūrimo ir atgaivinimo metas.
42. Tai epocha, kurios seniai troškau, kad ji gyventų žmogaus širdyje ir su kuria jis pats nuolat kovojo ir ją naikino, - epocha, kurios spindesį mato visi ir po kurios šviesa susivienija visi Viešpaties vaikai: ne religinei žmonių bendruomenei, kuri vienus priima, o kitus atmeta, kuri trimituoja apie savo tiesą, o kitiems ją neigia, kuri, norėdama save primesti, naudoja nevertus ginklus arba vietoj šviesos suteikia tamsą. (135,53- 54, 57-59)
43 Tai "Trečiasis laikas", kai žmogaus dvasia turi išsilaisvinti iš materializmo grandinių. Tai bus pasaulėžiūrų kova, kuri bus aršesnė nei žmonijos istorijoje.
44 Korupcija, savanaudiškumas, išdidumas, puikybė, ydos, melas ir visa, kas temdė jūsų gyvenimus, kris kaip sudužę stabai prie kojų tų, kurie juos garbino, kad užleistų vietą nuolankumui. (295,64 - 65)

Septynios išganymo istorijos epochos

45 Pirmąją iš šių dvasinio vystymosi pakopų pasaulyje atstovauja Abelis, pirmasis Tėvo tarnas, atnašavęs Dievui deginamąją auką. Jis yra aukos simbolis. Bloga valia atsistojo prieš jį.
46 Antrasis etapas - Nojus. Jis yra tikėjimo simbolis. Jis pastatė skrynią Dievo įkvėptas ir vedė į ją žmones, kad juos išgelbėtų. Prieš jį sukilo minios su savo abejonėmis, pašaipomis ir pagoniškumu. Tačiau Nojus paliko savo tikėjimo sėklą.
47 Trečiąjį laikotarpį simbolizuoja Jokūbas. Jis įkūnija stiprybę, jis yra Izraelis, stiprusis. Jis dvasiškai matė dangaus kopėčias, kuriomis visi kilsite, kad "atsisėstumėte Kūrėjo dešinėje". Prieš jį pakilo Viešpaties angelas, kad išbandytų jo jėgas ir ištvermę.
48 Ketvirtąjį simbolizuoja Mozė, jis įkūnija įstatymą. Jis parodo plokštes, ant kurių tai užrašyta visų laikų žmonėms. Jis savo didžiuliu tikėjimu išlaisvino žmones, kad nuvestų juos išgelbėjimo keliu į Pažadėtąją žemę. Jis yra įstatymo simbolis.
49. Penktajam laikotarpiui atstovauja Jėzus, Dieviškasis Žodis, Nekaltasis Avinėlis, kuris kalbėjo jums visais laikais ir toliau kalbės. Jis

yra meilė, dėl kurios Jis tapo žmogumi, kad gyventų žmonių pasaulyje. Jis kentėjo tą patį skausmą, parodydamas žmonijai aukos, meilės ir gailestingumo kelią, kuriuo eidama ji pasieks atpirkimą iš visų savo nuodėmių. Jis atėjo kaip Mokytojas, kad išmokytų, kaip gyventi meilėje, nepaisant to, kad kilęs iš kuklios kilmės, kaip pasiaukoti ir mirti mylint, atleidžiant ir laiminant. Jis įkūnija penktąją pakopą, o jo simbolis yra meilė.
50 Šeštajam laikotarpiui atstovauja Elijas. Jis yra Šventosios Dvasios simbolis. Jis atvyksta savo ugnies vežimu, nešdamas šviesą visoms tautoms ir visiems jums nežinomiems, bet man žinomiems pasauliams, nes aš esu visų pasaulių ir visų kūrinių Tėvas. Šiuo metu gyvenate Elijo etape. Jo šviesa jus apšviečia. Jis atstovauja tiems mokymams, kurie buvo paslėpti ir šiuo metu yra apreikšti žmonėms.
51 Septintąjį laikotarpį įkūnija pats Tėvas. Tai galutinis tikslas, evoliucijos kulminacija. Jame yra malonės laikas, septintasis antspaudas.
52. Taip išsprendžiama septynių antspaudų paslaptis. Štai kodėl aš jums sakau, kad dabartinėje eroje yra šeštasis antspaudas. Nes penki iš jų jau praėjo, šeštasis jau išspręstas, o septintasis vis dar lieka uždarytas, jo turinys dar neatėjo, dar neatėjo laikas, kad šis etapas ateitų pas jus. Kai ji bus, įsiviešpataus malonė, tobulumas ir taika. Bet kad jį pasiektų - kiek daug ašarų žmogus dar turės išlieti, kad apvalytų savo protą! (161,54 - 61)
53 Septynių antspaudų knyga yra jūsų gyvenimo, jūsų evoliucijos žemėje istorija su visomis kovomis, aistromis, konfliktais ir galiausiai gėrio ir teisingumo, meilės ir dvasingumo pergale prieš materializmo aistras.
54 Tikėkite tiesa, kad viskuo siekiama dvasinio ir amžinojo tikslo, kad kiekvienai pamokai skirtumėte deramą vietą, kurios ji nusipelno.
55. Kol jus apšvies Šeštojo antspaudo šviesa, bus kovų, atsižadėjimo ir apsivalymo metas; bet kai šis laikas baigsis, jūs pasieksite naują laikotarpį, kai Septintasis antspaudas atneš jums naujų apreiškimų. Kaip patenkinta ir laiminga dvasia to, kuris buvo rastas tyras ir pasiruošęs priimti naująjį laiką. Kol šeštasis antspaudas jus apšvies, kūnas ir protas bus apvalyti. (13, 53 – 55)
56. Šeštajame skyriuje atversta danguje užantspauduota knyga. Tai yra Septynių antspaudų knyga, kurioje yra išminties ir nuosprendžio ir kuri buvo atplėšta dėl mano meilės jums, kad atskleisčiau jums jos gilius mokymus.
57. Žmogus gyveno žemėje penkis laikotarpius, skatinamas dieviškojo dvasios dvelksmo. Tačiau jis nesuvokia dvasinės gyvenimo prasmės, savo egzistencijos tikslo, likimo ir būties esmės. Jo protui ir dvasiai viskas buvo neįmenama paslaptis, užantspauduota knyga, kurios turinio jis negalėjo išaiškinti.
58. Jis miglotai numanė dvasinį gyvenimą, bet iš tikrųjų nežinojo tobulėjimo laiptų, kurie priartina būtybes prie Dievo. Jis nežinojo nei savo labai aukštos misijos žemėje, nei dorybių ir dovanų, kurios priklauso jo dvasiai, kad galėtų nugalėti kovose, pakilti virš žmogiškųjų sunkumų ir dvasiškai tobulėti, kad galėtų gyventi Amžinojoje Šviesoje.
59. Reikėjo atversti dieviškąją "knygą" ir apmąstyti jos turinį, kad žmonės galėtų išsigelbėti iš neišmanymo tamsos, iš kurios kyla visos pasaulyje egzistuojančios blogybės. Kas galėtų atversti šią knygą? Teologas, mokslininkas ar filosofas? Ne, niekas, net teisiosios dvasios negalėjo atskleisti jos turinio, nes knyga saugojo Dievo išmintį.
60. Tai galėjo padaryti tik Kristus, "Žodis", Jis vienas, Dieviškoji Meilė; bet net ir tada reikėjo laukti, kol žmonės sugebės priimti Dieviškąją žinią, neapakinti Mano dvasinio Buvimo spindesio. Taigi žmonija turėjo pereiti penkis išbandymų, mokymų, patirties ir tobulėjimo etapus, kad pasiektų tinkamą išsivystymą, kuris leistų jai pažinti paslaptis, saugomas Dievo Išminties knygoje.
61 Dievo įstatymas, Jo dieviškasis žodis, duotas per Kristų, ir visi pranašų, pasiuntinių ir pasiuntinių pranešimai buvo sėkla, palaikiusi žmonijos tikėjimą dieviškuoju pažadu, kuris visada skelbė šviesą, išgelbėjimą ir teisingumą visiems žmonėms.
62. Dabar yra laukiamas Didžiojo Apreiškimo metas, per kurį jūs suprasite viską, ką jums apreiškiau per amžius, ir sužinosite, kas yra jūsų Tėvas, kas jūs patys esate ir kokia yra jūsų egzistavimo priežastis.
63. Dabar atėjo laikas, kai dėl savo dvasinio tobulėjimo, išgyventų išbandymų ir įgytos patirties galite gauti iš mano Dvasios išminties šviesą, kuri saugoma mano lobynuose ir

laukia, kol jus aprūpinsiu. Kadangi žmonija pasiekė reikiamą išsivystymo lygį, kad galėtų priimti mano žinią, aš jai pasiunčiau pirmąjį savo šviesos spindulį, kuris yra šis, privertęs neišsilavinusius ir paprastus žmones, kurie tarnauja kaip mano užtarimo balso nešėjai, kalbėti su pasigėrėjimu.
64. Šis šviesos spindulys buvo tik parengiamasis, jis panašus į aušros šviesą, skelbiančią naują dieną. Vėliau mano šviesa pasieks jus visiškai, apšviesdama jūsų egzistenciją ir panaikindama net paskutinį neišmanymo, nuodėmės ir kančios šešėlį.
65. Šis laikas, kurio aušra žavitės Begalybėje, yra šeštoji žmonijos dvasinio gyvenimo epocha - šviesos, apreiškimų, senųjų pranašysčių ir užmirštų pažadų išsipildymo epocha. Tai yra šeštasis antspaudas, kuris, kai bus ištirpdytas, į jūsų protus išlies savo išminties turinį kaip teisingumo, apšvietimo ir apreiškimo kupiną žinią. (269, 10 - 18)
66. Mokiniai, noriu, kad jūsų širdies dorybės būtų drabužiai, dengiantys jūsų dvasios nuogumą. Taip jums kalba Dvasia Guodėja, kuri buvo pažadėta Antrojoje eroje.
67. Tėvas jau žinojo, koks skausmas ir išbandymai ištiks žmoniją ir kokį sugedimo laipsnį pasieks žmonės. Užtarėjo atėjimas jums reiškia Šeštojo antspaudo panaikinimą, t. y. naujo žmonijos evoliucijos etapo pradžią. Nuo to laiko visiems žmonėms galios dieviškasis teismas; kiekvienas gyvenimas, kiekvienas darbas, kiekvienas žingsnis bus griežtai teisiamas. Tai amžiaus pabaiga, o ne gyvenimo pabaiga.
68. Tai nuodėmės laikų pabaiga, todėl būtina, kad visas šio Šeštojo Dievo knygos antspaudo turinys būtų išlietas ant dvasinių būtybių ir pažadintų jas iš letargo, kad žmogus galėtų atsitiesti ir patirti savo dvasios harmoniją su visa kūrinija bei pasirengti tam laikui, kai per Avinėlį bus atlaužtas Septintasis antspaudas, kuris atneš ne tik paskutinius Skausmų taurės kirčius, bet ir tiesos, meilės bei dieviškojo teisingumo triumfą. (107, 17 - 19)
69. Noriu, kad žmonija šiuo metu pasiruoštų, kad, atplėšus paskutinį antspaudą, žmonės apie tai sužinotų ir paskubėtų išgirsti bei suprasti naujų apreiškimų turinį. Noriu, kad tautos ir žmonės taptų stiprūs ir atlaikytų tų dienų kančias.
70. Tuos, kurie žino, kaip išgyventi tų laikų apsilankymus, Aš pavadinsiu palaimintaisiais ir apdovanosiu juos už jų ištvermę bei tikėjimą Mano galia, palikdamas juos naujos žmonijos protėviais. (111, 10 - 11)
71. Kai bus uždarytas septintasis antspaudas kartu su kitais šešiais, bus uždaryta ir ta knyga, kuri buvo Dievo teismas už žmonių darbus nuo pirmojo iki paskutiniojo. Tada Viešpats atvers naują, dar neparašytą knygą ir joje užrašys mirusiųjų prisikėlimą, prispaustųjų išlaisvinimą, nusidėjėlių atgimimą ir gėrio pergalę prieš blogį. (107, 20)

39 skyrius - Žemiškasis ir dvasinis Izraelis

Istorinė Izraelio misija, jos nesėkmė
1 Iš tiesų, sakau jums, jei žmonės būtų laikęsi Įstatymo, kurį jiems priminė sąžinė, nebūtų reikėję siųsti jums vadovų ar pranašų, nebūtų reikėję, kad jūsų Viešpats nužengtų pas jus ir kad Aš turėčiau iškalti savo Įstatymą akmenyje dar "Pirmuoju laiku" ir kad Aš turėčiau tapti žmogumi ir mirti kaip žmogus ant kryžiaus "Antruoju laiku"; nebūčiau buvęs pas jus siųstas kaip vadovas ar pranašas, nebūtų reikėję, kad jūsų Viešpats nužengtų pas jus ir kad Aš turėčiau iškalti savo Įstatymą akmenyje dar "Pirmuoju laiku" ir kad Aš turėčiau tapti žmogumi ir mirti kaip žmogus ant kryžiaus "Antruoju laiku"; nebūčiau buvęs pas jus siųstas kaip vadovas ar pranašas, nebūtų reikėję, kad jūsų Viešpats nužengtų pas jus ir kad Aš turėčiau iškalti savo Įstatymą akmenyje dar "Pirmuoju laiku" ir kad Aš turėčiau tapti žmogumi ir mirti kaip žmogus ant kryžiaus "Antruoju laiku".
2 kai prikėliau tautą ir apipyliau ją malonės dovanomis, ne tam, kad ji pati save išaukštintų ir pažemintų kitus, bet kad būtų paklusnumo tikrajam Dievui pavyzdys ir brolybės tarp žmonių pavyzdys.
3 Šią tautą išsirinkau būti mano valios žemėje įrankiu ir mano apreiškimų pasiuntiniu, kad ji pakviestų visus gyventi pagal mano įstatymą ir kad visa žmonija galiausiai sudarytų vieną Viešpaties tautą.
4 Ši tauta daug kentėjo, nors buvo išrinktoji, nes manė, kad paveldėjimas skirtas tik jai, kad jos Dievas negali būti Dievas ir pagonims, nes

kitas tautas laikė svetimšaliais ir neleido joms dalytis tuo, ką Tėvas joms patikėjo. Tik dėl šios priežasties kuriam laikui atskyriau juos nuo kitų tautų, kad jie neužsikrėstų korupcija ir materializmu.
5. Bet kai ji tapo savanaudiška ir manė esanti didi ir stipri, Aš jai įrodžiau, kad jos galia ir didybė yra apgaulinga, ir leidau kitoms tautoms įsiveržti į ją ir vesti ją į vergiją. Karaliai, faraonai ir cezariai buvo jos šeimininkai, nors aš siūliausi būti jų šeimininku.
6 Tėvas savo begalinėje Meilėje iš naujo apsireiškė savo tautai, kad suteiktų jai laisvę ir primintų apie jos misiją; ir šiuo metu aš ateinu duoti jiems savo meilės mokymų; bet tik mano žvilgsnis gali atrasti tarp žmonių Izraelio vaikus, kuriuos kviečiu ir renku priimti Šventosios Dvasios šviesą.
7. Aš apsireiškiau jūsų dvasios akivaizdoje, nes laikas, kai kalbėjau jums per gamtą ir materialiais pasireiškimais, kuriuos jūs vadinote stebuklais, jau seniai praėjo. Šiandien jau galite jausti Mane savo dvasioje ir širdies gelmėse.
8 Šiuo metu Palestina nėra mano apreiškimo liudytoja, nes Aš ieškau ne konkrečios vietos, bet jūsų dvasios. Aš ieškau "Izraelio tautos pagal dvasią", o ne pagal kraują - tautos, turinčios dvasinę sėklą, kurią per amžius gavo iš mano gailestingumo. (63, 64 – 69)

Žydų tautos pasidalijimas į žemiškus ir dvasiškai mąstančius žmones
9 Reikėjo, kad Tėvas, Jam (Jėzuje) iškeliavus, išplėštų iš savo tautos rankų žemę, kuri jau buvo patikėta jų protėviams.
10 Iš vienų ji buvo atimta kaip išrišimas, iš kitų - kaip atlygis, nes tą Kanaano žemę, tą gražiąją praeities Palestiną, Aš paruošiau tik kaip tikrosios pažadėtosios žemės dvasiai atvaizdą. Kai tas turtas buvo atimtas iš žmonių, materialistiškai nusiteikęs žydas liko benamis žemėje, tačiau kita dalis, tikintieji, kurie visada jautė Mano buvimą, liko atsidavę Mano valiai, be skausmo prarasdami praeities laikų palikimą, žinodami, kad jiems buvo patikėta nauja Tėvo malonė: Jo Žodžio, dieviškojo Žodžio, Jo aukos, Jo Kraujo palikimas.
11 Šiuo metu, kai mano tauta Izraelis jau gyvena Trečiojoje eroje, vis dar matau ją susiskirsčiusią į dvi grupes: Tas, kuris materializavosi, praturtėjo iš žemės gėrybių kaip savo aukštuomenės atpildas, kuris savo galia priverčia sudrebėti net pasaulio pamatus, nes savo jėgas, talentus, malonės dovanas, kurias Tėvas išliejo ant jo dvasios, panaudojo tarnauti sau, savo ambicijoms, savo didybei.
12. Pažiūrėkite, kaip ši tauta, net ir savo materializmo ribose, įrodė savo mokslų, valios ir intelekto stiprybę. Širdies gilumoje ji jaučia nuoskaudą dėl buvusio bado, pavergimo ir pažeminimo, tačiau šiandien ji kyla stipri ir išdidi, kad pažemintų kitas tautas, įbaugintų jas savo galia ir užvaldytų. Šiandien jis pats yra sotus ir su pasitenkinimu žvelgia į milijonus badaujančiųjų ir į didžiules vergų žmonių mases, savo aukso, galios, mokslo ir prestižo troškimo vergus.
13 Bet aš matau ir kitą savo tautos dalį, t. y. tvirtus ir ištikimus - tuos, kurie visada jautė mano buvimą, tuos, kurie visada atpažino mano atėjimą tarp žmonių, tuos, kurie tikėjo mano apreiškimais ir, nepaisydami nieko, buvo man paklusnūs ir vykdė mano įsakymus.
14 Ta kita dalis - tai ne tik jūs, kurie buvote liudytojai Mano apsireiškimo per žmogaus intelektą šiuo metu; nes dalis dvasinės Izraelio tautos yra išsibarsčiusi po visą žemę, ir toje vietoje, kur kiekvienas iš jų yra, jis priima Mano rūpestingą meilę, jaučia Mano buvimą, maitinasi Mano duona ir laukia Manęs, nežinodamas, nei iš kur Aš ateisiu, nei kokiu būdu, bet jis laukia Manęs.
15 bet tie, kurie gerai žino, kaip Aš atėjau, kaip Aš apsireiškiau, - tie, kurie yra pasirengę ateinantiems laikams, - esate jūs, kurie esate dalis 144 000 Mano išrinktųjų iš dvylikos tos tautos giminių - šimtas keturiasdešimt keturi tūkstančiai, kurie bus priešais gausią Izraelio tautą kaip 144 000 kapitonų, vesiančių ją į Didjjį mūšį Trečiosios eros Dvasios kovose.
16 Ar manote, kad mano tauta bus suskaldyta amžinai? Iš tiesų sakau jums: Ne! Jums atėjo pamokymai, šviesa ir išbandymai, o tiems atėjo Mano teisingumas ir apsilankymai. Aš dabar dideliais žingsniais vedu juos į jų dvasios pabudimą, ir nors pirmą akimirką jie tikrai neigs mano trečiąjį atėjimą į pasaulį, kaip neigė antrąjį, sakau jums: Netrukus ateis jų atsivertimo metas. Jie gyvena pagal savo senąsias tradicijas, bet aš matau žydų tautos protą ir širdį ir žinau, kad jie laikosi savo tradicijų labiau iš patogumo ir dvasinių

apreiškimų baimės nei iš savo įsitikinimų. Jie vengia apraiškų iš anapus, bet aš jiems siūlau: atsisakyti visko, kas nereikalinga, praktikuoti gailestingumą, meilę ir nuolankumą.
17 Jums teks susidurti su jais, ir abu imsitės ginklų: vienas - į žodį, mintį, maldą ir įrodymus, kitas - į jų talentą, galią ir tradiciją. Bet aš dalyvausiu šioje konfrontacijoje ir padarysiu, kad mano teisingumas iš tiesų triumfuotų, padarysiu, kad triumfuotų dvasingumas, dvasia pakiltų virš kūno, nusilenktų ir nusižemintų, ir tada įvyks Izraelio giminių susitaikymas, Viešpaties tautos susivienijimas.
18 Kai ta tauta bus aprūpinta, iš tiesų sakau jums, ji atliks savo misiją, kol užbaigs didžiąją misiją, kurią Dievas nuo amžių pradžios davė savo išrinktajai tautai, - būti Viešpaties apreiškimų pirmagimiu ir patikėtiniu, kad kaip vyriausias iš brolių galėtų vadovauti kitiems, dalytis su jais Jo malone ir visus atvesti prie Tėvo dešinės. (332, 17 - 21)

Dvasinė Izraelio tauta

19. Kai kalbu apie savo "tautą Izraelį", apie "Viešpaties tautą", turiu galvoje tuos, kurie su savimi į žemę atsinešė dvasinę misiją - tuos, kurie skelbė Mano Įstatymą, kurie skelbė Mane, kurie buvo Man ištikimi; tuos, kurie skelbė gyvojo Dievo egzistavimą, kurie skleidė meilės sėklą ir kurie sugebėjo Sūnuje atpažinti Tėvo buvimą ir žodį. Tai tie, kurie sudaro Dievo tautą, tai Izraelis, stiprusis, ištikimasis, išmintingasis Izraelis. Tai mano karių, ištikimų Įstatymui ir tiesai, legionas.
20 Tie, kurie persekiojo Mano pranašus, kurie draskė Mano pasiuntinių širdis - tie, kurie nusigręžė nuo tikrojo Dievo, kad nusilenktų stabams - tie, kurie Mane neigė, tyčiojosi iš Manęs ir reikalavo Mano kraujo bei gyvybės, nepriklausė išrinktajai tautai, nors ir vadinosi izraelitais dėl rasės; jie nepriklausė pranašų tautai, apšviestųjų būriui, ištikimiems kariams. Nes "Izraelis" yra dvasinis vardas, kuris buvo neteisėtai naudojamas dominuojančiai rasei valdyti.
21 Taip pat žinokite, kad kiekvienas, kuris trokšta būti mano tautoje, gali tai padaryti savo meile, gailestingumu, uolumu ir įstatymų laikymusi.
22 Mano tauta neturi konkrečių šalių ar miestų pasaulyje, mano tauta nėra rasė, bet ji atstovaujama visoms rasėms, visoms tautoms. Ši minia žmonių, kurie čia girdi mano žodį ir gauna naujus apreiškimus, yra tik dalis mano tautos. Kita dalis yra išsibarsčiusi po visą žemę, o dar kita, didžiausia dalis, gyvena dvasiniame pasaulyje.
23 Tai mano tauta, kuri mane pažįsta ir myli, kuri man paklūsta ir seka paskui mane. (159, 55 - 59)
24 Šiandien jums sakau: Kur yra mano žmonės? Kur yra tie, kurie išmintingi išbandymuose, drąsūs kovose ir tvirti sunkumuose? Jie išsibarstę po visą pasaulį. Bet aš juos išlydėsiu savo balsu ir dvasiškai suvienysiu, kad jie pralenktų visas tautas. Tačiau sakau jums, kad šiandien ją sudarys visų rasių vyrai, kurie supras, iš ko susideda Sandora, kurios laukiu iš visų žmonių.
25 Ši tauta bus drąsi ir narsi, bet ji neturės broliškų ginklų, kovos vežimų ir negiedos naikinimo giesmių. Jo vėliava bus taika, kalavijas - tiesa, o skydas - meilė.
26. Niekas negalės atrasti, kur yra ši tauta: ji yra visur. Jos priešai bandys ją sunaikinti, bet negalės to padaryti, nes niekur neras jos fiziškai vieningos, nes jos vienybė, tvarka ir harmonija bus dvasinė. (157, 48 - 50)
27 Šiuo metu visur veikia tikrojo Izraelio dvasia. Tai dvasios, kurios jaučia mano buvimą, laukia mano atėjimo ir pasitiki mano teisingumu.
28 Kai šie žodžiai pasieks kitas vietas, daugelis iš jų šaipysis, bet sakau jums, kad jiems būtų geriau, jei jie nesityčiotų iš jų, nes ateis valanda, kai jie pabus iš gilaus miego ir supras, kad ir jie yra Dievo tautos vaikai.
29. Šios čia esančios minios žmonių, kurie šiandien Mane girdi, gali pakliūti į klaidą, jei nestudijuos Mano žodžio ir jei neišsilaisvins iš savo žemiško-materialaus mąstymo būdo. Jiems gali atsitikti kaip pirmųjų laikų izraelitams, kurie girdėjo Viešpaties balsą, gavo Įstatymą ir turėjo pranašų, todėl galiausiai patikėjo, kad yra vienintelė Dievo mylima tauta, - tai didelė klaida, iš kurios juos turėjo išlaisvinti didieji apsilankymai, pažeminimas, tremtis ir nelaisvė.
30 turite žinoti, kad Mano Meilė negalėjo jūsų suskirstyti pagal rases ar tikėjimus ir kad kai kalbu apie "savo tautą", tai tik todėl, kad nuo seniausių laikų rengiau dvasias, kurias siunčiau į žemę, kad jos savo šviesa apšviestų žmonijos

kelią; siunčiau jas į žemę, kad jos suteiktų savo šviesą ir kad jos
31. Jie buvo amžini klajokliai, gyvenę įvairiose tautose ir patyrę daugybę išbandymų. Per tą laiką jie suprato, kad žmonių įstatymai yra neteisingi, kad žmonių jausmų išraiškos yra neteisingos ir kad žmonių dvasios yra neramios. (103, 10 - 14)
32 Dievo tauta vėl pasirodys tarp žmonių - ne tauta, įkūnyta rasėje, bet daugybė, legionas Mano mokinių, kuriems svarbu ne kraujas, rasė ar kalba, bet Dvasia.
33. Ši tauta neapsiribos mano doktrinos dėstymu raštuose. Kad žodžiai būtų gyvi, jais reikia gyventi. Ši tauta bus ne tik raštų ir knygų, bet ir pavyzdžių bei darbų skleidėja.
34 šiandien aš išlaisvinu jus nuo visko, kas nereikalinga, nuo to, kas netyra ir klaidinga, kad įvesčiau jus į paprastą ir tyrą gyvenimą, virš kurio gali pakilti jūsų dvasia, liudydama jį savo darbais; aš išlaisvinu jus nuo visko, kas netyra ir klaidinga, kad įvesčiau jus į paprastą ir tyrą gyvenimą, virš kurio gali pakilti jūsų dvasia, liudydama jį savo darbais.
35. Kai ateis laikas, Aš pristatysiu savo tautą žmonijai, ir nei Mokytojas gėdysis savo mokinių, nei mokiniai išsižadės savo Mokytojo. Tas laikas sutaps su pasaulėžiūrų karu, iš kurio kaip taikos dvelksmas, kaip šviesos spindulys pakils spiritualizmas. (292, 28 - 31)
36. Mano žmonės auga, jie dauginasi ne tik žemėje, bet ir dvasiniame pasaulyje. Tarp šių dvasinių minių yra ir tie, kurie buvo susiję su jumis kraujo ryšiais - jūsų tėvai, broliai, seserys ar vaikai.
37. Nenustebkite, kai jums pasakysiu, kad Mano tauta yra tokia gausi, jog žemei neužtektų vietos, ir kad jos bus daug daugiau. Kai juos suvienysiu ir netrūks nė vieno iš Mano vaikų, begalybė bus jiems suteikta kaip namai, ta šviesos ir malonės sfera, kuri neturi pabaigos.
38. Čia, žemėje, Aš jus tik ruošiu, duodu jums reikiamus nurodymus per savo mokymą, kad žinotumėte, kaip priartėti prie to gyvenimo. Ši žmonija yra tik dalis Dievo tautos. Būtina, kad visi žinotų šiuos paaiškinimus, kad galėtų savo gyvenimą nukreipti į tobulumo idealą.
39. Ši dieviškoji žinia, kuri yra mano žodis, ištartas žmogaus balso nešėjo lūpomis, pasieks visus žmones pagal mano valią. Mano žodis - tai varpas, skambinantis pasauliui, jo esmė sužadins ir pažadins tautas susimąstyti apie sudvasinimą, apie dvasios likimą po šio gyvenimo. (100, 35 - 37)

144000 išrinktųjų ir paženklintųjų

40. Kad šioje Trečiojoje eroje skleistųsi Mano Darbas, iš didžiųjų minių išsirinkau 144 000 dvasių ir pažymėjau jas Dieviškosios šviesos bučiniu, o ne Judo bučiniu ir ne sandoros antspaudu, dėl kurio jūsų dvasia atsidurs pavojuje. Mano ženklas yra ženklas, kurį Šventoji Dvasia įdeda į savo išrinktuosius, kad jie atliktų didžiąją misiją šioje "Trečiojoje eroje".
41. Tie, kurie nešioja šį ženklą, nėra laisvi nuo pavojų - priešingai, jie yra labiau gundomi ir išbandomi nei kiti. Prisiminkite kiekvieną iš dvylikos, kuriuos Aš išrinkau Antrojoje eroje, ir patvirtinsite, ką jums sakau. Tarp jų buvo abejonių, silpnumo, sumišimo akimirkų, o vienas net išdavė Mane, bučiniu atiduodamas Mane mano katorgininkams.
42. Kaip neturėtų šio laiko išrinktieji budėti ir melstis, kad nepasiduotų pagundai! Iš tiesų sakau jums: tarp šimto keturiasdešimt keturių tūkstančių bus išdavikų.
43 Šis ženklas reiškia atsisakymą, pavedimą ir atskaitomybę Dievui. Tai nėra garantija nuo pagundų ar ligų, nes jei taip būtų, kokie būtų mano išrinktojo nuopelnai? Kokias pastangas dėtų jūsų dvasia, kad liktumėte ištikimi mano žodžiui?
44. Taip kalbu su jumis, nes tarp čia esančių žmonių yra daug širdžių, kurios nori priklausyti išrinktųjų skaičiui. Tačiau pastebėjau, kad labiau nei troškimas tarnauti žmonijai dovanomis, kurias suteikiu su ženklu, lemiamą reikšmę turi troškimas jaustis saugiai arba tuštybė, kuri skatina juos prašyti, kad juos pašaukčiau. Išbandysiu šiuos savo mokinius, ir jie įsitikins, kad mano žodis nėra be pagrindo.
45. Ženklas yra nematomas ženklas, kuriuo jį nešiojantis su meile, pagarba, uolumu ir nuolankumu gali atlikti savo užduotį. Tada jis galės suprasti, kad ženklas yra dieviškoji malonė, padedanti jam pakilti virš skausmo, apšviečianti jį didžiuosiuose išbandymuose, atskleidžianti jam gilius supratimus ir atverianti jam, kur tik jis nori, kelią, kuriuo eina dvasia.
46. Ženklas yra tarsi grandininė grandis, jungianti jį turintįjį su dvasiniu pasauliu; jis yra

priemonė dvasinio pasaulio minčiai ir žodžiui pasireikšti jūsų pasaulyje, todėl sakau jums, kad paženklintasis yra Mano pasiuntinys, kad jis yra Mano pasiuntinys ir Mano įrankis.
47 Didžiulė užduotis ir atsakomybė už mano darbą. Tačiau savo kelyje jis nėra vienišas, šalia jo visada yra angelas sargas, kuris jį saugo, veda, įkvepia ir padrąsina.
48 Koks stiprus buvo tas, kuris mokėjo su meile įsikibti į savo kryžių, ir koks sunkus ir rūstus buvo kelias tam išrinktajam, kuris nerado savęs pasirengusio nešti dieviškąjį išrinktojo ženklą "Trečią kartą".
49. Visiems, kurie Mane girdi, sakau, kad išmoktų budėti ir melstis, su meile nešti savo kryžių ir elgtis teisingai bei klusniai, kad šis gyvenimas, kuris jūsų dvasiai yra šviesiausias persikūnijimas, netaptų nevaisingas, o vėliau neliūdėtų dėl prarasto laiko ir nepanaudotų gebėjimų.
50 Pagalvokite apie šį nurodymą, nesvarbu, ar esate pažymėti, ar ne, nes jums visiems skirtas likimas, kurį turite įvykdyti mano darbe. (306, 3 – 4 & 7 - 12)
51. Labai gausios yra "Izraelio giminės pagal dvasią". Iš kiekvieno jų išsirinksiu dvylika tūkstančių ir pažymėsiu juos ant kaktos. Tačiau "Izraelio tauta" neapsiriboja 144 000. Išrinktoji tauta yra be galo didelė.
52. Antrojoje eroje Mokytojas jus mokė, kad tarp pašauktųjų yra daug, o tarp išrinktųjų - nedaug, bet visa "Izraelio tauta" bus pašaukta, ir Aš tarp jų pažymėsiu 144000. Visuose juose aš įprasminu taiką, dvasingumą ir Dvasios pokalbio su Dvasia pradžią. (312, 7 - 8)
53. Aš esu visuotinis Tėvas, mano meilė nužengia į visas širdis. Aš atėjau pas visas žemės tautas. Bet jei pasirinkau šią meksikiečių tautą, kad ant jos būtų išlietas visas Mano Žodis ir Mano apreiškimai, tai todėl, kad radau ją nuolankią, kad atradau jos gyventojų dorybes ir įkūnijau juose dvasines "Izraelio tautos" būtybes.
54. Tačiau ne visi priklauso šiai tautai, ne visi yra įsikūniję. Visame pasaulyje tebėra išsibarsčiusios dvasios, priklausančios išrinktųjų skaičiui. Jie buvo paženklinti, Aš atvėriau jų akis, padariau jų širdis jautrias, ir jie kalbasi su manimi iš dvasios į dvasią. (341, 25)
55. Tarp žmonijos gyvena dalis iš 144 000 Mano paženklintųjų. Šie mano tarnai išsibarstę po visą pasaulį ir vykdo savo misiją - meldžiasi už taiką ir siekia žmonių brolybės. Jie nepažįsta vieni kitų, bet jie vykdo savo paskirtį - nušviesti savo bičiulių kelią - vieni intuityviai, kiti apšviesti šio Apreiškimo.
56. Mano meilės paženklintieji iš dalies yra paprasti žmonės, tačiau yra ir tokių, kurie yra gerbiami pasaulyje. Juos galima atpažinti tik pagal jų gyvenimo dvasingumą, darbus, mąstymo būdą ir dieviškųjų apreiškimų supratimą. Jie nėra stabmeldiški, šventeiviški ar lengvabūdiški. Atrodo, kad jie nepraktikuoja jokios religijos, tačiau jų dvasia ir jų Viešpaties dvasia yra vidinis garbinimas.
57. Tie, kurie paženklinti Šventosios Dvasios šviesa, yra tarsi gelbėjimosi valtys, jie yra sargybiniai, patarėjai ir atramos. Suteikiau jiems dvasios šviesos, ramybės, stiprybės, gydomojo balzamo, raktų, kurie slapta atveria labiausiai nenorinčias atsiverti duris, "ginklų", padedančių įveikti kitiems neįveikiamas kliūtis. Jiems nebūtina turėti pasaulietiškų titulų, kad jų gebėjimai būtų pripažinti. Jie neišmano jokių mokslų, tačiau yra "gydytojai"; jie neišmano įstatymų, tačiau yra patarėjai; jie neturtingi žemiškomis gėrybėmis, tačiau gali padaryti daug gero savo gyvenimo kelyje.
58. Tarp šių minių, atėjusių priimti mano žodžio, daugelis atėjo tik patvirtinti savo pavedimo. Juk ne žemėje jiems buvo suteiktos dvasinės dovanos ir ne ten, kur jiems buvo duotas pavedimas. Iš tiesų sakau jums: kiekviena dvasia turi šviesą, kurią ji įgijo ilgame savo vystymosi kelyje. (111,18 - 21)
59. Žmonija taps tikinčiaisiais, Mano darbas išplis visame pasaulyje. Pradėsiu nuo 144 000 paženklintųjų, kurie klusniai, su meile ir atsidavimu kovos tikėjimo ir pasaulėžiūros gincų metu. Šios kovos įkarštyje jie bus tarsi grandinės grandis, siūlanti pasauliui ne vergijos grandinę, bet dvasinę sandorą, pasižyminčią laisve ir brolybe. Šie kariai nebus vieni, juos lydės ir saugos mano Dvasinis pasaulis. Savo kelyje jie darys stebuklus ir taip liudys mano tiesą. (137,9)

40 skyrius - Gėrio ir blogio jėgos

Gėrio ir blogio kilmė
1. Kai Tėvas jus sukūrė, Jis pastatė jus ant pirmojo dangaus kopėčių laiptelio laiptelio,

kad keliaudami šiuo keliu turėtumėte galimybę iš tiesų pažinti ir suprasti savo Kūrėją. Tačiau kiek nedaug žmonių, palikę pirmąją pakopą, pradėjo kilti aukštyn! Dauguma susivienijo nepaklusnumu ir maištingumu, blogai naudojosi laisvės dovana ir neklausė sąžinės balso; jie leidosi užvaldomi materijos ir taip savo spinduliavimu sukūrė blogio jėgą, iškasė bedugnę, į kurią jų įtaka turėjo įstumti jų brolius, pradėjusius kruviną kovą tarp savo silpnybių ir sugedimo bei išaukštinimo ir tyrumo troškimo. (35, 38)

2 Gimtoji nuodėmė atsiranda ne iš vyro ir moters sąjungos. Aš, Kūrėjas, įsakiau šią sąjungą, kai pasakiau abiem: "Augkite ir dauginkitės". Tai buvo pirmasis įstatymas. Nuodėmė buvo ta, kad žmonės piktnaudžiavo laisvos valios dovana. (99, 62)

3. "Kūnas" [siela] baiminasi kovos su dvasia ir ieško būdų, kaip ją sugundyti pasaulio malonumais, kad neleistų jai išsilaisvinti arba bent jau atitolintų išsilaisvinimą. Žiūrėkite, koks žmogus turi savyje gundytoją! Todėl sakiau, kad kai jis nugali save, jis laimėjo mūšį. (97, 37)

4 Šiais laikais, kai net oras, žemė ir vanduo yra užnuodyti žmonių blogio, kaip nedaug yra tokių, kurie nebūtų užsikrėtę blogiu ar tamsa! (144, 44)

5 Žmonijos verksmas pasiekia mane, kyla vaikų, jaunuolių, brandaus amžiaus vyrų ir moterų bei senolių sielvartas. Tai šauksmas, reikalaujantis teisingumo, tai prašymas taikos, gailestingumo, kuris kyla iš Dvasios. Nes meilės sėkla šiame pasaulyje yra sugadinta, ir ar žinote, kur dabar yra meilė? Pačioje žmogaus širdies gilumoje, taip giliai, kad žmogus negali jos atrasti, nes neapykanta, valdžios troškimas, mokslas ir tuštybė užgniaužė sėklą, ir nėra nei dvasingumo, nei gailestingumo. Kančios taurė tampa vis pilnesnė ir pilnesnė, ir pasaulis geria ją iki soties. (218, 12)

6 Nuo aukuro prie aukuro, nuo apeigų prie apeigų, nuo sektos prie sektos žmonės vaikšto trokšdami gyvenimo duonos ir jos nerasdami, o nusivylę tampa piktžodžiautojais, eina keliais be tikslo, gyvena be Dievo ir be įstatymo.

7 bet atminkite, žmonės, kad tarp jų yra didžiųjų dvasinių būtybių, kad tarp jų aš atrandu pranašų ir Šventosios Dvasios mokinių! (217, 49)

8 Denominacijose žmonės pripažįsta blogio galią ir įkūnija jį žmogiškuoju pavidalu. Jie pripažįsta, kad jis turi galingą karalystę, ir suteikė jam įvairius vardus. Žmonės bijo, kai tiki, kad Jis yra arti, nesuprasdami, kad pagunda kyla iš aistrų, silpnybių, kad tiek gėris, tiek blogis maišosi žmoguje.

9. Šiuo metu pasaulyje vyrauja blogis, sukūręs jėgą, galią, kuri pasireiškia visame kame. O dvasiniame pasaulyje yra legionai netobulų, susipainiojusių dvasinių būtybių, linkusių į blogį ir kerštą, kurių galia susivienija su žmonių nedorybėmis ir sukuria blogio karalystę.

10. Ta galia pasipriešino Jėzui "antrojoje eroje" ir parodė Jam savo karalystę. Mano "kūnas", jautrus viskam, buvo gundomas, bet mano dvasinė jėga nugalėjo pagundą, nes turėjau būti pasaulio, "kūno", pagundų ir mirties nugalėtojas, nes buvau Mokytojas, nužengęs pas žmones, kad parodyčiau stiprybės pavyzdį. (182, 42 – 43)

11 Pagal ramybę, kurią jaučiate savo dvasioje, galite pažinti mano buvimą. Niekas, išskyrus mane, negali suteikti jums tikros ramybės. Dvasinė būtybė iš tamsos negalėjo jums jo duoti. Sakau jums tai, nes daugelio širdys bijo viliojančios būtybės, kuriai žmonės suteikė gyvybę ir formą pagal savo vaizduotę, pinklių.

12. Kaip klaidingai žmonės aiškino Tamsos kunigaikščio egzistavimą! Juk daugelis labiau tikėjo jo galia nei mano, ir kaip toli nuo tiesos buvo žmonės!

13 Blogis egzistuoja, iš jo kilo visos ydos ir nuodėmės, t. y. tie, kurie daro blogį, visada egzistavo tiek žemėje, tiek kituose namuose ar pasauliuose. Bet kodėl visą egzistuojantį blogį įkūnijate vienoje būtybėje ir kodėl priešpastatote jį Dievui? Klausiu jūsų: Kas yra netyra būtybė mano absoliučios ir begalinės galios akivaizdoje ir ką reiškia tavo nuodėmė mano tobulumo akivaizdoje?

14 Nuodėmė atsirado ne pasaulyje. Kai dvasios išėjo iš Dievo, vienos liko gėrio kelyje, o kitos, nuklydusios nuo to kelio, sukūrė kitą, blogio kelią.

15. Žodžius ir palyginimus, kurie jums buvo duoti kaip apreiškimas, atvaizdais, praeityje žmonija klaidingai aiškino. Žmonių intuityvias žinias apie antgamtiškus reiškinius veikė jų vaizduotė, todėl pamažu aplink blogio jėgą susiformavo mokslai, kultai, prietaringos idėjos ir mitai, išlikę iki mūsų dienų.

16. Iš Dievo negali išeiti jokie velniai; juos jūs sugalvojote savo protu. Jūsų įsivaizdavimas apie tą būtybę, kurią nuolat priešinate Man kaip priešininką, yra klaidingas.
17 Aš mokiau jus budėti ir melstis, kad išsivaduotumėte nuo pagundų ir blogos įtakos, kuri gali ateiti tiek iš žmonių, tiek iš dvasinių būtybių.
18. Aš jums sakiau, kad dvasią iškeltumėte aukščiau už "kūną" [sielą], nes pastaroji yra silpna būtybė, kuriai nuolat gresia pavojus žlugti, jei jos neprižiūrėsite. Širdis, protas ir jausmai yra atviros durys, pro kurias pasaulio aistros baudžia dvasią.
19 Jei įsivaizduojate, kad tamsos būtybės panašios į pabaisas, Aš jas matau tik kaip netobulus padarus, kuriems ištiesiu savo ranką, kad juos išgelbėčiau, nes jie taip pat yra Mano vaikai. (114, 54 – 62)
20 Kai darote ką nors gera, sakote: "Aš esu kilnus, dosnus, labdaringas, todėl tai darau". Aš jums sakau: Jei tuos darbus darytumėte savo Viešpaties vardu, būtumėte nuolankūs, nes gerumas ateina iš Dievo ir aš jį suteikiau jūsų dvasiai.
21 Taigi, kas savo gerus darbus priskiria savo žmogiškajai širdžiai, tas neigia Jo Dvasią ir Tą, kuris davė šias dorybes.
22 Kita vertus, kai padarai ką nors bloga, nusiplauni rankas, kaip padarė Pilotas, ir suverti tą poelgį Tėvui, sakydamas: "Tokia buvo Dievo valia, taip parašyta, Dievas to norėjo, toks likimas".
23. Sakote, kad niekas nevyksta be Dievo valios atleisti jus nuo kaltės. Bet iš tiesų, sakau jums, jūs klystate, nes jūsų ydos, jūsų nelaimingumas vyksta be Dievo valios.
24 Supraskite, kad Visagalis niekada nepriverčia jūsų jėga, savo galia. Taip elgiatės su silpnesniais broliais ir seserimis.
25 Iš tiesų sakau jums: blogis, nesąžiningumas, nesantarvė yra jūsų, o meilė, kantrybė, dvasios ramybė ateina iš Dievo.
26 Kai mylite, jus įkvepia jūsų dvasios Kūrėjas. Kita vertus, kai nekenčiate, tai jūs patys, tai jūsų silpnumas, kuris jus skatina ir naikina. Kai jūsų gyvenime nutinka kas nors bloga, galite būti tikri, kad tai jūsų darbas.
27 Bet tada jūs klausiate savęs: Kodėl Dievas tai leidžia? Argi Jis nekentėjo dėl mūsų nuodėmių? Argi Jis taip pat neverkia, kai mato mus verkiančius? Kiek Jam kainuotų, jei jis norėtų mums sutaupyti šių kritimų?
28 Sakau jums: kol nemylėsite, Dievas jums bus kažkas, ko negalite suprasti, nes jūsų Kūrėjo didžiadvasiškumas jums nesuvokiamas.
29 Tapkite stiprūs, didingi, išmintingi, išmokite mylėti. Jei mylite, nebeturėsite vaikiško troškimo bandyti suprasti Dievą, nes tada Jį pamatysite ir pajusite, ir to jums pakaks. (248, 29 – 32)

išdidumas ir nuolankumas

30. Padarykite nuolankumą vienu geriausių savo sąjungininkų siekiant dvasinio pakilimo. Juk dangaus karalystės, kuri yra Dvasios karalystė, vartai arogantiškam žmogui yra visiškai uždaryti. Jis niekada nepraėjo pro jas ir niekada nepavyks to padaryti. Bet jei jis taps nuolankus, Aš būsiu pirmasis, kuris jį pagirsiu, ir tai bus Mano gailestingumas, kuris atvers jam duris į amžinybę. (89, 45)
31. Dabar seka dar vienas Mano mokymas, mokiniai: iš tiesų sakau jums: kai jaučiatės stiprūs, dideli ar pranašesni, jūs tolstate nuo Manęs, nes jūsų išdidumas užgniaužia nuolankumo jausmą. Bet kai pasijuntate maži, kai suvokiate, kad esate tarsi atomai Mano kūrinijos viduryje, jūs artėjate prie Manęs, nes dėl savo nuolankumo žavitės Manimi, mylite Mane ir jaučiate Mane šalia savęs. Tada pagalvokite apie visa tai, kas didinga ir nesuvokiama, ką Dievas turi savyje ir ką norėtumėte pažinti ir patirti. Atrodo, tarsi girdėtumėte dieviškojo šnabždesio aidą savo dvasioje. (248, 22)
32. Mokiniai: Kai žmogus iš tiesų pažįsta savo nuveiktus darbus, jis neleidžia, kad jį apakintų tuštybė. Jis žino, kad jei šis niekingas jausmas įsiskverbtų į jo esybę, jo intelektas sumenktų ir jis nebegalėtų žengti pirmyn tobulėjimo keliu, sustotų ir nugrimztų į letargiją.
33 Tuštybė sužlugdė daugybę žmonių, sunaikino daugybę klestinčių tautų ir sugriovė jūsų kultūras.
34 Kol tautų idealai buvo veržlumas, efektyvumas ir pažanga, jos patyrė gausą, spindesį ir klestėjimą. Tačiau kai arogancija privertė juos pasijusti pranašesniais, kai jų tobulėjimo idealą pakeitė nepasotinama ambicija viską turėti sau, žingsnis po žingsnio, to nesuvokdami ir nenorėdami, jie ėmė griauti

viską, ką buvo susikūrę, ir galiausiai nugrimzdo į bedugnę.
35. Žmonijos istorija kupina tokių patirčių. Todėl sakau jums, kad teisinga, jog pasaulyje atsiranda "žmonių", turinčių didžių idealų, kurie, nors visada žino apie savo gerus darbus, nieko apie juos neįsivaizduoja. Tokiu būdu jos eiga nebus sustabdyta, o iki šiol pasiektas spindesys rytoj bus pralenktas ir vėliau vėl padidės.
36. Kai taip su jumis kalbu, stengiuosi įkvėpti jus ne tik materialiems tikslams: Noriu, kad Mano žodžiai būtų teisingai aiškinami, kad žinotumėte, kaip juos taikyti tiek dvasinėje, tiek materialinėje srityje.
37. Tuštybė negali varginti žmogaus tik materialiame gyvenime, ir kaip įrodymą to, ką jums sakau, pažvelkite į didžiųjų denominacijų nuopuolius ir nesėkmes, kurių pamatus graužia tuštybė, arogancija, jų netikras spindesys. Kai jie manė esantys savo galios viršūnėje, kas nors ateidavo ir pažadindavo juos iš sapnų, parodydamas jų klaidas, nukrypimus, nukrypimus nuo Įstatymo ir Tiesos.
38 Tik tikrai pažindama ir vykdydama mano įstatymą sąžinės akivaizdoje, ši žmonija galės pakilti į aukštą gyvenimą, nes sąžinė, kuri yra mano šviesa, yra tobula, nepermaldaujama, teisinga, niekada netampa tuščia ir neina kreivais keliais. (295, 18 – 24)

Geras, geros valios žmogus

39 Mokykitės pažinti Mane, kad niekas Manęs neneigtų, pažinkite Mane, kad jūsų Dievo samprata būtų pagrįsta tiesa ir kad žinotumėte, jog ten, kur pasireiškia gerumas, ten esu Aš.
40 Gerumas su niekuo nesimaišo. Gerumas yra tiesa, meilė, gailestingumas, supratimas. Gerumas yra aiškiai atpažįstamas ir neklystantis. Atpažinkite tai, kad neklystumėte.
41 Kiekvienas žmogus gali eiti skirtingu keliu, bet kai jie visi susitiks viename taške, kuris yra gėris, galiausiai atpažins ir susivienys.
42 Bet ne tada, kai jie atkakliai apgaudinėja save, blogį iškeisdami į gėrį ir blogį maskuodami gėriu, kaip atsitiko šių laikų žmonėms. (329, 45 – 47)
43. Jau beveik 2000 metų kartojate Betliejaus piemenims girdėtą frazę: "Taika žemėje geros valios žmonėms"; bet kada jūs įgyvendinote gerą valią, kad įgytumėte teisę į taiką? Iš tiesų sakau jums: jūs veikiau padarėte priešingai.
44 jūs praradote teisę kartoti šį sakinį, todėl šiandien ateinu su naujais žodžiais ir mokymais, kad tai būtų ne sakiniai ir frazės, kuriuos reikia įsidėti į jūsų protą, bet kad mano mokymo prasmė įsiskverbtų į jūsų širdį ir dvasią.
45. Jei norite kartoti Mano žodžius, kaip Aš jums juos duodu, darykite tai, bet žinokite, kad kol jų nejausite, jie neturės jokio poveikio. Sakykite juos su vidiniu jausmu ir nuolankumu, jausdami, kaip jie skamba jūsų širdyje, ir Aš jums atsakysiu taip, kad visa jūsų esybė sudrebės. (24, 33 – 34)
46. Dar kartą jums sakau: ramybė geros valios žmonėms, mylintiems tiesą, nes jie ką nors daro, kad paklustų dieviškajai valiai. O tie, kurie atsiduria mano globoje, būtinai turi jausti mano buvimą - tiek savo dvasioje, tiek savo žmogiškame gyvenime, savo kovose, savo poreikiuose, savo išbandymuose.
47. Geros valios žmonės yra vaikai, paklūstantys savo Tėvo įstatymui. Jie eina teisingu keliu, o kai labai kenčia, jie kreipiasi į mane, trokšdami atleidimo ir ramybės.
48. Jie žino, kad skausmas dažnai yra būtinas, todėl kantriai jį ištveria. Tik tada, kai tai tampa nepakeliama, jie prašo palengvinti jų kryžiaus naštą. "Viešpatie, - sako jie man, - aš žinau, kad mano dvasiai reikia apsivalymo, kančios, kad ji galėtų tobulėti. Tu geriau už mane žinai, ko man reikia. Negalite man duoti nieko, ko man nereikia. Teesie man Tavo valia".
49 Palaiminti tie, kurie taip mąsto ir meldžiasi, nes jie ieško savo Mokytojo pavyzdžio, kurį galėtų pritaikyti savo gyvenimo išbandymams. (258, 52 – 53)

Blogis, žmogus, priklausomas nuo blogio

50 Šiais laikais blogio įtaka yra didesnė už gėrio įtaką. Todėl žmonijoje vyrauja blogio jėga, iš kurios kyla savanaudiškumas, melas, ištvirkavimas, arogancija, pasipūtimas, pasipūtimas, naikinimas ir visos žemiausios aistros. Iš šios pažeistos moralinės pusiausvyros kyla žmogų kankinančios ligos.
51. Vyrai neturi ginklų kovoti su šiomis jėgomis. Jie buvo nugalėti ir kaip kaliniai pateko į gyvenimo be dvasinės šviesos, be sveiko džiaugsmo, be gėrio siekio bedugnę.

52 Kaip tik dabar, kai žmogus galvoja, kad yra pažinimo viršūnėje, jis nežino, kad yra bedugnėje.
53. Aš, kuris žinau jūsų pradžią ir ateitį amžinybėje, nuo seniausių laikų daviau žmonėms ginklų, kuriais jie galėtų kovoti su blogio jėgomis. Tačiau jie juos paniekino, teikdami pirmenybę blogio kovai su blogiu, kurioje niekas nenugalės, nes visi bus nugalėti.
54 Parašyta, kad blogis nenugalės, o tai reiškia, kad laikų pabaigoje nugalės gėris.
55. Jei paklausite Manęs, kokiais ginklais aprūpinau žmones kovai su blogio jėgomis ar įtakomis, atsakysiu jums, kad tai buvo malda, atkaklumas Įstatyme, tikėjimas Mano Žodžiu ir tarpusavio meilė. (40, 65 - 70)
56 Mano tauta, tarp žmonių išaugo blogis. Gerumas, dorybė, meilė buvo silpni, susidūrę su blogio, ligų, epidemijų, marų ir nelaimių antplūdžiu. Visa tai, kas yra sugedimo sėkla, užkrėtė geruųjų širdis, privertė kai kuriuos suklupti, sumažino ištikimųjų skaičių, nes blogis įgijo didžiulę galią žmonijai.
57. Aš leidau, kad taip atsitiktų dėl jums suteiktos valios laisvės. Nes už viso sugedimo, tamsos ir žmonių klystkelių slypi dieviškoji šviesa - sąžinė, kuri nepraeina ir niekada nepraeis. Yra pirminė esybė, kuri yra Dvasia, sauganti nesuteptą Tėvo jai suteiktą bučinį ir esanti Dieviškasis antspaudas, su kuriuo visus savo vaikus išsiunčiau į kovos kelią. Dėl šios savybės nė viena iš šių dvasių nebus prarasta. (345, 11 –12)

Kova tarp gėrio ir blogio

58. Jūs taip pat stebėjotės smurtu, kurį vyrai ir moterys rodė savo nedorybėmis per visas jūsų žmogiškojo egzistavimo epochas. Jūsų istoriografijos knygoje surinkti jų vardai. Į jūsų egzistencijos atminties knygą, į knygą, kurioje Dievas užrašo ir fiksuoja visus jūsų darbus, visus jūsų poelgius, taip pat įtraukti ir jų vardai, ir jūs stebėjotės, kad protas, žmogaus širdis, gali turėti tiek jėgų blogiui, gali išlaikyti tiek drąsos, kad nesusigundytų savo darbais; kad gali nutildyti savo sąžinės balsą, kad neišgirstų Dievo apskaitos reikalavimo, kurio Jis per ją reikalauja iš visų savo vaikų. Ir kaip dažnai tų dvasių gyvenimas šioje planetoje būna ilgas ir ilgalaikis.
59. Tuos žmones, kurie dėl savo valios laisvės priešinosi Mano meilei ir Mano teisingumui, Aš panaudojau ir pasinaudojau pačiu jų nepaklusnumu, kad padaryčiau juos savo tarnais. Manydami, kad elgiasi laisvai, visos jų mintys, žodžiai ir darbai buvo Mano teisingumo įrankiai tiek jų pačių, tiek kitų atžvilgiu.
60 Bet kada šis valdymas baigsis? - Tėvas jums sako: Blogio viešpatavimas niekada nedomino žmonijos, nes net didžiausio sugedimo laikais buvo Man ištikimų žmonių, paklusnių Mano nurodymams ir Mano Įstatymo apaštalų. Tačiau kova visada vyko nuo pat pradžių.
61 Kuri iš šių dviejų jėgų iki šiol buvo pranašesnė mūšyje? kad blogio! Štai kodėl turėjau fiziškai išgirsti save tarp jūsų, būti šalia jūsų, atgaivinti jūsų viltį ir tikėjimą Manimi, sušildyti jūsų širdis ir pasakyti jums: kelyje jūs nesate vieni, Aš niekada jums nemelavau. Niekada nekeiskite principų, kuriuos jums įdiegiau. Tai gerumo ir meilės kelias. (345, 48 – 49)
62. Pamatykite, kaip mano šviesa sklaido jūsų pasaulio miglas. Aš kovoju su žmonėmis, bet tik tam, kad išnaikinčiau visą blogį, kuris gyvena jų širdyse. Aš įdėsiu savo meilės šviesą ir galią į tuos, kurie ištikimai seka paskui mane, o šie sakys: "Ieškokime drakono, kuris mūsų tyko - žvėries, verčiančio mus nusidėti ir įžeisti Viešpatį". Jie ieškos jo jūrose, dykumose, kalnuose, miškuose, neregimose vietose, bet neras, nes jis gyvena žmogaus širdyje. Tik čia ji atsirado ir augo, kol užvaldė visą žemę.
63. Kai Mano šviesos kalavijo blyksnis sužeis kiekvieno žmogaus širdį, iš blogio kylantis smurtas vis labiau silpnės, kol išnyks. Tada sakysite: "Viešpatie, tavo gailestingumo dieviška galia nugalėjau drakoną, kuris, kaip maniau, tykojo iš nematomos pusės, net nepagalvodamas, kad jį nešiojuosi savo širdyje".
64 Kai kartą išmintis nušvis visuose žmonėse, kas tada dar išdrįs iškreipti gėrį į blogį? Kas tada vis dar atsisakys amžinojo dėl gendančio? Iš tiesų sakau jums: niekas, nes jūs visi būsite stiprūs Dievo Išmintimi. Nuodėmė yra tik neišmanymo ir silpnumo padarinys. (160, 51 – 54)

Pagundos ir gundymai

65 Žmonija augina daug "medžių"; žmonių alkis ir vargas verčia juos ieškoti jų pavėsio ir vaisių, kurie siūlo jiems išganymą, teisingumą

ar taiką. Šie medžiai yra žmonių mokymai, dažnai įkvėpti neapykantos, savanaudiškumo, valdžios troškimo ir didybės iliuzijų. Jų vaisiai - mirtis, kraujas, naikinimas ir išniekinimas švenčiausio dalyko žmogaus gyvenime - tikėjimo, minties, žodžio laisvės, žodžiu, jo proto laisvės apiplėšimas. Tai tamsiosios jėgos, kurios kyla į kovą prieš šviesą. (113, 52 – 53)
66. Esu tau sakęs, mylimas Izraeli, kad ateis metas, kai atsiras blogų kalbėtojų, suteikiančių prieigą prie netikro Jėzaus, ir savo materialiniais siekiais jie apgaudinės, sakydami, kad per juos kalba Mokytojas. Atsiras netikrų "vadovų" ir netikrų "pranašų", netikrų "karių", kurie savo žodžiais ir materialiniais siekiais stengsis jus išvesti iš šviesos ir tiesos kelio. (346, 38)
67. Melskitės, supraskite, kad dabar yra metas, kai mano teisingumas ir mano šviesa išjudino visas tamsias jėgas. Tai sunkus ir pavojingas metas, nes net tamsoje gyvenančios būtybės apsimes tarp jūsų esančiomis šviesos būtybėmis, kad jus suviliotų ir suklaidintų. Duodu jums savo šviesą, kad nenuklystumėte nuo kelio ir nesileistumėte apgaunami tų, kurie mano vardą vartoja veltui.
68. Apgaudinėtojai yra ne tik nematomos būtybės, bet ir įsikūniję į žmones, kurie jums kalba apie mokymus, apsimetančius šviesa, bet prieštaraujančius mano mokymams. Jų neklausykite. (132, 7 – 8)
69. Mano Karalystė yra stipri ir galinga, ir jei leidau kitai galiai iškilti prieš Mano jėgą ir galią - blogio galiai - tai tik tam, kad įrodyčiau, jog ji yra Mano; kad apgaulės, tamsos akivaizdoje pamatytumėte ir patirtumėte Mano šviesos ir tiesos jėgą. Tai vyksta tam, kad galėtumėte suvokti, jog ta tamsių šešėlių, nukrypimų ir pagundų karalystė, nors ir turinti didžiulę galią, yra Mano įrankis, ir iš tikrųjų Aš ja naudojuosi.
70. Kai jus išbandau, tai ne tam, kad sustabdyčiau jus jūsų evoliucijos kelyje, nes Aš laukiu jūsų atvykimo į Savo Karalystę. Bet Aš noriu, kad po kovų ateitumėte pas Mane nugalėti, stiprūs po kovos, kupini dvasinės patirties šviesos po ilgos piligrimystės, kupini dvasios nuopelnų, kad galėtumėte nuolankiai pakelti veidą ir pažvelgti į Tėvą tą akimirką, kai Jis priartės prie jūsų, kad suteiktų jums savo dieviškąjį bučinį, bučinį, kuriame yra visa laimė ir tobulumas jūsų dvasiai. (327, 8 - 9)

Moraliniai nusikaltimai
71. Žmonės, žmonės, jūs visi, kurie konfliktuojate tarpusavyje! Pastebėjau, kad jūs neigiate savo nedorybes ir didžiuojatės tuo, ką laikote didybe, slėpdami savo gėdos dėmes. Bet aš jums sakau, kad žmogus, kuris mano, jog yra vertas pagyrimo dėl savo tariamos didybės, dvasiškai yra vargšas. O tiems, kurie dėl dorybės stokos piktžodžiauja dėl kitų kaltės ir teisia kitų nusižengimus, turiu pasakyti, kad jie yra veidmainiai ir yra labai toli nuo teisingumo ir tiesos.
72. Žudo ne tik tie, kurie atima kūno gyvybę, bet ir tie, kurie šmeižtu drasko širdį. Tie, kurie žudo širdies jausmus, tikėjimą, idealą, yra dvasios žudikai. Ir kiek daug jų gyvena laisvi, be kalėjimo ir be grandinių.
73. Nesistebėkite, kad taip jums kalbu, nes matau tarp jūsų sugriautus namus, nes, nepaisydami savo pareigų, prisiėmėte naujus įsipareigojimus ne pagal jas, nesirūpindami savo artimųjų skausmu ir apleidimu. Apsižvalgykite aplinkui, kiek daug sugriautų namų, kiek daug moterų, atsidūrusių nelaisvėje, ir kiek daug vaikų be tėvo. Kaip tose širdyse gali egzistuoti švelnumas ir meilė? Ar nemanote, kad tas, kuris nužudė tų žmonių laimę ir sunaikino tai, kas buvo šventa, yra nusikaltėlis?
74. Jūs taip pripratote prie blogio, kad net žmones, kurie išrado tuos naujus mirties ginklus, vadinate didžiais, nes jie gali akimirksniu sunaikinti milijonus gyvybių. Ir netgi vadinate juos mokslininkais. Kokia yra jūsų priežastis? Didis gali būti tik Dvasios dėka, o mokytas tik tas, kuris eina tiesos keliu. (235,36 - 39)

Blogio bejėgiškumas ir laikinumas
75. Didis, labai didelis jūsų akyse yra žmonių sugedimas, baisi jums atrodo galia ir blogio jėga, kuria naudojasi žmonės; tačiau sakau jums, kad ji silpna, palyginti su Mano teisingumo galia, palyginti su Mano Dieviškumu, kuris yra likimo, gyvenimo, mirties ir visos kūrinijos Viešpats. (54, 70)
76. Tik tokia visagalė būtybė kaip Aš galėtų kovoti su Manimi. Bet ar tikite, kad jei iš Manęs kiltų Dieviškumas, tai būtų prieš Mane?

O gal tikite, kad ji gali atsirasti iš nieko? Niekas negali atsirasti iš nieko.
77. Aš esu Viskas ir niekada nebuvau gimęs. Aš esu visa ko pradžia ir pabaiga, Alfa ir Omega.
78. Ar galite įsivaizduoti, kad viena iš Mano sukurtų būtybių galėtų pasiekti Dievą? Visi kūriniai turi ribas, o norint būti Dievu, reikia neturėti jokių ribų. Tie, kurie puoselėjo šias svajones apie valdžią ir didybę, pateko į savo arogancijos tamsą. (73, 34 - 35)
79. Iš tiesų sakau jums: nėra jėgos, kuriai galėtumėte pasipriešinti mano meilei. Priešai pasirodo esą menki, priešiškos jėgos - silpnos, ginklai, kuriais bandoma kovoti prieš tiesą ir teisingumą, visada buvo trapūs.
80. Blogio jėgų kova su dieviškuoju teisingumu jums atrodė nesibaigiantis konfliktas. Tačiau amžinybės akivaizdoje tai bus lyg akimirka, o jūsų dvasios netobulumo laikotarpiu padaryti nusižengimai bus lyg maža dėmelė, kurią jūsų dorybė ir mano mylintis teisingumas ištrins visiems laikams. (179, 12 - 13)

Atleidimo galia
81. Prašau jūsų, žmonės, laikyti šiuos žmones savo atstovais: Kada pakilsite viduje, mylėsite vienas kitą ir atleisite vienas kitam savo kaltes? Kada pagaliau jūsų planetoje įsivyraus taika?
82 Atleidimas, kylantis iš meilės, vienintelis moko mano doktrinos ir turi galingą jėgą blogį paversti gėriu, nusidėjėlį perkeisti ir paversti dorybingu žmogumi.
83 Išmokite atleisti, ir jūsų pasaulyje prasidės taika. Jei reikėtų atleisti tūkstantį kartų, turėtumėte tai padaryti tūkstantį kartų. Argi nežinote, kad susitaikymas tinkamu laiku išgelbės jus nuo kančios taurės gėrimo? (238, 12 -14)
84. Kol esi žmogus, prisimink Mane ant kryžiaus, kaip Aš atleidau savo katorgininkams, palaiminau juos ir išgydžiau, kad per visą savo sunkią gyvenimo kelionę taip pat laimintum tuos, kurie tave skriaudžia, ir darytum visa, kas įmanoma, gera tiems, kurie tau padarė bloga. Kas taip elgiasi, yra mano mokinys, ir iš tiesų sakau jam, kad jo skausmas visada bus trumpas, nes Aš jam leisiu pajusti savo jėgą išbandymų akimirkomis. (263, 56)
85 Atleiskite vieni kitiems, ir taip atleisite sau ir tam, kuris jus nuskriaudė. Nenešiokite savo dvasioje neapykantos ar apmaudo naštos, būkite tyros širdies, ir jūs atrasite taikos paslaptį ir gyvensite kaip mano tiesos apaštalai. (243,63)

41 skyrius - Ryšys tarp šio ir pomirtinio pasaulio

Dvasių pasaulio įkvėpimas ir pagalba
1 Jūs visi kopiate dvasinio tobulumo laiptais; vieni pasiekė išsivystymą, kurio dabar negalite suvokti, kiti eina paskui jus.
2 Didžiosios dvasios, didžios savo kova, meile, pastangomis, siekia harmonijos su savo mažaisiais broliais ir seserimis, su nutolusiais, aplaidžiais; jų pareigos kilnios ir aukštos, jų meilė mano Dievybei ir jums taip pat labai didelė.
3. Šios dvasinės būtybės žino, kad buvo sukurtos veiklai, aukštesniam tobulėjimui; jos žino, kad Dievo vaikams nėra neveiklumo. Kūrinijoje viskas yra gyvybė, judėjimas, pusiausvyra ir harmonija, todėl šios nesuskaičiuojamos būtybės dirba, stengiasi ir džiaugiasi savo kova, nes žino, kad taip šlovina savo Viešpatį ir tarnauja savo artimo pažangai bei tobulėjimui.
4 Šiandien, nukrypę nuo kelio, kurį jums nubrėžė mano Įstatymas, jūs nežinote, kokią įtaką jums daro šie jūsų broliai ir seserys; bet jei būsite pakankamai jautrūs, kad suvoktumėte jų siunčiamus spinduliavimus, įkvėpimus ir pranešimus, suprasite, kokiai daugybei užsiėmimų ir kilnių darbų jie pašventė savo egzistenciją.
5. Turite žinoti, kad tos dvasinės būtybės, mylėdamos ir gerbdamos Kūrėjo įstatymus, niekada neima to, kas joms nepriklauso, neliečia to, kas uždrausta, ir neįžengia ten, kur, kaip žino, negalima, kad neįneštų disharmonijos į pagrindines kūrinijos sudedamąsias dalis.
6 Kaip skirtingai elgiasi žmonės žemėje, kurie, trokšdami būti dideli ir galingi pasaulyje, nė kiek nepaisydami mano mokymų, mokslo raktu ieško griaunamųjų gamtos jėgų, atveria vartus nežinomoms jėgoms ir taip griauna juos supančios gamtos harmoniją!
7 Kada žmogus išmoks tapti imlus klausytis išmintingų dvasinio pasaulio patarimų ir leisti, kad jo įkvėpimai jį vestų?

8 iš tiesų, sakau jums, to užtektų, kad saugiai pasiektumėte artėjančio kalno viršūnę; ten pamatytumėte prieš save tiesų ir šviesų kelią, kuriuo keliauja dvasios, dabar esančios ten tik tam, kad darytų jums gera ir padėtų jums sunkumuose, žingsnis po žingsnio artindamos jus prie kelio galo, kur jūsų visų laukia jūsų Tėvas.
9 Kadangi kalbėjau jums apie tų būtybių gerumą ir dvasinę aukštumą, turiu jums pasakyti, kad jos, kaip ir jūs, nuo pat pradžių turėjo laisvos valios dovaną, t. y. tikrą ir šventą veikimo laisvę, kuri yra Kūrėjo meilės savo vaikams įrodymas. (20,28 – 36)
10. Jūs nevaikščiojate vieni, nes mano padrąsinimas ir mano šviesa yra su kiekvienu iš jūsų. Bet jei jums tai atrodytų maža, prie kiekvieno žmogaus esu pastatęs dvasinę šviesos būtybę, kuri saugotų jūsų žingsnius, padėtų jums įtarti pavojų, būtų jūsų vienatvės draugas ir gyvenimo kelionės pagalbininkas. Jie yra tos būtybės, kurias vadinate angelais sargais arba globėjais.
11. Niekada nerodykite jiems nedėkingumo ir nebūkite kurtieji jų įkvėpimams, nes jūsų jėgų neužteks visiems gyvenimo išbandymams įveikti. Jums reikia tų, kurie yra labiau pažengę už jus ir kurie žino kai ką apie jūsų ateitį, nes Aš jiems ją atskleidžiau.
12 Šių būtybių kova yra labai sunki, kol jūs nepasiekiate sudvasinimo, nes jūs labai mažai prisidedate prie jų sunkios misijos vykdymo.
13. Kai jūsų dvasingumas leis jums pajusti ir suvokti buvimą tų jūsų brolių ir seserų, kurie nematomai, be jokio rodymo, dirba jūsų gerovei ir pažangai, pasigailėsite, kad privertėte juos tiek daug kentėti dėl jūsų nuodėmių. Tačiau kai ši įžvalga jums kyla, tai yra todėl, kad ji jau tapo šviesa jūsų galvoje. Tuomet pabus užuojauta, dėkingumas ir supratimas jiems.
14 Kokia didelė laimė aplankys Tavo globėjus, kai jie pamatys, kad jų triūsą Tu palaikai ir kad jų įkvėpimas dera su Tavo išaukštinimu!
15 Dvasiniame slėnyje turite tiek daug brolių ir seserų bei draugų, kurių nepažįstate.
16 Rytoj, kai dvasinio gyvenimo pažinimas išplis po visą žemę, žmonija supras, kokios svarbios yra tos būtybės, esančios šalia tavęs, ir žmonės palaimins mano Apvaizdą. (334, 70 - 76)
17 Iš tiesų sakau jums, jei jūsų tikėjimas būtų tvirtas, jums nekiltų noras kūno pojūčiais pajusti dvasinį buvimą, nes tada dvasia savo subtiliu jautrumu suvoktų tą pasaulį, kuris nepaliaujamai pulsuoja aplink jus.
18. Taip, žmonija, jei jaučiatės nutolę nuo dvasinio pasaulio, tos būtybės negali jaustis nutolusios nuo žmonių, nes joms nėra nei atstumų, nei ribų, nei kliūčių. Jie gyvena dvasiniame pasaulyje, todėl negali būti nutolę nuo žmonių, kurių aukščiausia paskirtis - dvasios tobulėjimas ir tobulėjimas, gyvenimo. (317, 48 - 49)
19 Vienintelis atstumas tarp jūsų ir Dievo arba tarp jūsų ir dvasinės būtybės yra ne materialus, o dvasinis, kurį lemia tai, kad jūs nepakankamai pasiruošėte, nesate švarūs ir pasirengę priimti įkvėpimą ir dvasinę įtaką.
20. Niekada nelaikykite atstumo tarp savęs ir savo Mokytojo arba tarp savęs ir dvasinio pasaulio, tada visada mėgausitės mano meilės teikiama nauda tiems, kurie moka jos ieškoti. Visada pajusite, kad dvasinis pasaulis yra artimas širdžiai tų, kurie pasiruošia jį pajusti.
21. Koks didelis atstumas skiria šių laikų žmoniją nuo dvasinio gyvenimo! Ji tokia didelė, kad šių dienų žmonės mano, jog Dievas yra be galo toli nuo jų, o Dangaus Karalystė - tolima ir nepasiekiama. (321, 76 - 78)
22 Sakau jums, kad nėra žmogaus proto, kuris negyventų veikiamas dvasinio pasaulio.
23 Daugelis tai neigs, bet niekas nesugebės įrodyti, kad žmogaus protui neįmanoma priimti ne tik dvasinių būtybių ir savo, bet ir mano minčių bei vibracijų.
24 Tai apreiškimas visai žmonijai - apreiškimas, kuris, kai bus paskleistas, ras atviras širdis, kurios jį priims su dideliu džiaugsmu; taip pat jis sulauks atkaklių priešininkų ir kovotojų.
25. Bet ką jie galės padaryti, kad dvasinės karalystės šviesa nešviestų žmonių gyvenime? Kokiomis priemonėmis netikintieji galės pašalinti tą vibraciją? Kas yra tas, kuris mano esąs už visuotinės įtakos, kuri yra kurianti ir gaivinanti Dievo galia?
26. Aš kalbu jūsų sąžinei, jūsų dvasiai ir jūsų protui, bet dar kartą sakau jums, kad pranešimus, idėjas ir įkvėpimus gaunate iš kitų egzistencijos lygmenų ir kad kaip nežinote, iš kur jūsų dvasia įsikūnijo į šį jūsų kūną, taip nežinote, kas jai nematomai ir neapčiuopiamai apsireiškia. (282, 33- 37)

Susipainiojusios ir blogų ketinimų turinčios dvasios

27 Šis kartas skiriasi nuo pirmojo ir antrojo. Šiandien jūs gyvenate chaose, kurį sudaro matomos ir nematomos stichijos. Vargas tam, kuris nesigilina, nes jis bus nugalėtas, o tas, kuris turi įrangą, turi kovoti!

28 Tūkstančiai nematomų akių stebi tave: vienos tyko tavęs tavo kelyje ir tave nuverčia, kitos saugo. (138, 26 - 27)

29 Didžiuliai susipainiojusių dvasinių būtybių legionai kariauja su žmonėmis, pasinaudodami jų neišmanymu, bukumu ir dvasinės vizijos stoka; žmonės neturi meilės ginklų, kad apsisaugotų nuo jų puolimų, todėl šioje kovoje jie atrodo kaip beginklės būtybės.

30 Reikėjo, kad mano dvasinis mokymas ateitų pas jus ir išmokytų jus, kaip turite apsirengti, kad galėtumėte nugalėti šioje kovoje.

31. Iš to nematomo pasaulio, kuris audžia ir gyvena jūsų pasaulyje, sklinda įtaka, kuri vargina žmones - jų protus, jausmus ar valią - ir paverčia juos atsidavusiais tarnais, vergais, įrankiais ir aukomis. Dvasinės apraiškos pasirodo visur, tačiau pasauliečiai vis dar nenori suvokti to, kas supa jų dvasią.

32 Būtina pradėti mūšį naikinant tamsą, kad, žmonėms nušvitus šviesai, visi galėtų pakilti susivieniję į tikrą bendrystę ir per maldą laimėti kovą, kurią jie pradės prieš tas jėgas, kurios taip ilgai juos valdė.

33 Žmonės ir tautos pasidavė šių įtakų galiai, žmonijai to nepastebint. Jų sukeltos retos ir nežinomos ligos vargina žmones ir klaidina mokslininkus.

34. Kiek nesantaikos, kiek sumaišties ir skausmo žmogus pridarė pats sau. Maldos, moralės ir dvasingumo nebuvimas pritraukė netyras ir sutrikusios būtybės. Tačiau ko galima tikėtis iš tų, kurie yra atsiskyrę be šviesos ir be pasiruošimo?

35 Yra tų, kuriuos apgavote ir engėte, kuriuos trikdėte ir žeminote. Jie gali tik sukelti jums sumaištį ir tamsą, jie gali tik keršyti ir tik priekaištauti. (152,22 - 28)

36. Tamsos būtybių legionai kaip perkūnijos debesys ateina tarp žmonijos, sukeldami sukrėtimus, supainiodami mintis ir aptemdydami žmonių širdis. Nors žmonija turi ginklų, kuriais gali apsiginti nuo šių klastingų išpuolių, vieni nežino, kaip jais naudotis, o kiti net neįtaria, kad jų turi. (240, 53)

37. Dabartinė žmonija, kad ir kokia didelė jūsų akimis, yra labai maža, palyginti su ją supančiu dvasių pasauliu. Su kokia jėga tie legionai įsiveržia į žmonių kelius, tačiau jie nesuvokia, nejaučia, negirdi to pasaulio, kuris juos supa. (339, 29)

38. Žmogus, puolęs į nuodėmingą gyvenimą, gali paskui save tempti visą legioną tamsos būtybių, dėl kurių jis savo kelyje paliks nedoro poveikio pėdsaką. (87, 7)

39. Jei iš čia pamatytumėte "dvasinį slėnį", kuriame gyvena materializuotos būtybės - tie, kurie nieko nedirbo dvasinei kelionei po šio gyvenimo, - būtumėte sugniuždyti. Bet nė akimirkai nesakykite: "Koks baisus yra Dievo teisingumas!" Ne, vietoj to jūs sušuktumėte: "Kokie nedėkingi, kokie neteisingi ir žiaurūs esame patys sau! Kokie abejingi savo dvasiai ir kokie šalti mes buvome Jėzaus mokiniai!"

40. Todėl Tėvas leido toms būtybėms kartais apsireikšti jūsų gyvenime, pranešdamas jums skaudžią, bauginančią žinią apie jų niūrų ir neramų gyvenimą. Jie gyvena pasaulyje, kuris neturi nei spindinčios dvasinių namų šviesos, nei žemės, kurioje jie gyveno anksčiau, grožio. (213, 52 - 53)

41. Dvasinių būtybių legionai, be tikslo klaidžiojantys po pasaulį ir įvairiais būdais beldžiantys į žmonių širdžių duris, dažnai yra balsai, norintys jums pasakyti, kad pabustumėte, atmerktumėte akis tikrovei, atgailautumėte dėl savo klaidų ir atsinaujintumėte, kad vėliau, kai paliksite savo kūną žemės glėbyje, jums nereikėtų, kaip jiems, verkti dėl savo vienatvės, neišmanymo ir materializmo. Atpažinkite, kaip šviesa kyla net iš tamsos, nes joks medžio lapas nepajuda be mano valios; taip pat ir tie dvasiniai pasireiškimai, kurių kasdien vis daugėja, galiausiai užlies žmones taip, kad galiausiai nugalės žmonijos skepticizmą. (87, 65)

42. Melskitės už tuos, kurie išeina iš jūsų ir iškeliauja į pomirtinį gyvenimą, nes ne visiems pavyksta rasti kelią, ne visi sugeba dvasiškai pakilti ir ne visi per trumpą laiką pasiekia ramybę.

43 Vieni gyvena dvasiškai, apgaubti materialaus gyvenimo iliuzijų, kiti kenčia nuo žiaurių sąžinės priekaištų, treti nutirpsta, palaidoti kartu su savo kūnais po žeme, o dar

kiti negali atsiskirti nuo savo mylimųjų, nuo tų, kurie liko pasaulyje, nes sielvartas, savanaudiškumas ir žmogiškas neišmanymas juos stabdo, pririša prie materijos ir atima iš jų ramybę, šviesą ir pažangą.
44. Tegul eina toliau tos dvasios, kurios dar yra šiame pasaulyje, bet jis dar nėra jų; tegul jos atsisako gėrybių, kurias turėjo ir mylėjo šiame gyvenime, kad galėtų pakelti savo dvasią į begalybę, kur jų laukia tikrasis paveldas. (106, 35 - 37)
45. Jūsų dvasiai bus labai malonu, kai atvykę į "dvasinį slėnį" jie jus priims ir duos dėkingumo ženklų už parodytą gailestingumą. Jūsų džiaugsmas bus didelis, kai pamatysite juos persmelktus šviesos.
46. Bet kaip būtų liūdna, kai sutiktum tą sumišimo aptemdytą būtybių legioną ir žinotum, kad jos laukė iš tavęs meilės poelgio, o tu jiems jo nesuteikei. (287, 58)
47. Iš tiesų sakau jums: Jei su jumis, žmonėmis, elgiuosi su tokia didele meile ir gailestingumu, su tokia pat rūpestinga meile kreipiuosi ir į tuos, kurie savo praeities nusikaltimus išpirks pomirtiniame gyvenime. Aš siunčiu savo šviesą šioms būtybėms, kad išlaisvinčiau jas nuo išsiblaškymo, kuris yra tarsi tamsa, ir nuo savęs kaltinimų, kurie yra "ugnis", kad paskui galėčiau pasiųsti jas tarp žmonių; kad tie, kurie anksčiau sėjo skausmą širdyse, dabar, apdovanoti pažinimo šviesa, taptų savo brolių ir seserų geradariais ir gynėjais. (169, 6)

Dvasių kova už žmones

48 Už jūsų žmogiškojo gyvenimo ribų egzistuoja dvasių pasaulis, jūsų broliai ir seserys, žmogui nematomos būtybės, kurios kovoja tarpusavyje, kad jus užkariautų.
49. Tą kovą lemia skirtinga raida, kurioje atsiduria vieni ir kiti. Kol Šviesos būtybės, palaikomos meilės, harmonijos, taikos ir tobulumo idealo, apipila žmonijos kelią šviesa, visada įkvepia ją gėriu ir atskleidžia jai visa, kas naudinga žmonėms, būtybės, kurios vis dar laikosi įsikibusios žemės materializmo, kurios nesugebėjo atsiriboti nuo savanaudiškumo ir meilės pasauliui, arba kurie be galo puoselėja žmonių priklausomybes ir polinkius, sėja žmonių kelyje painiavą, aptemdydami protą, apakindami širdis, pavergdami valią, kad pasinaudotų žmonėmis ir paverstų juos savo planų įrankiais arba naudotųsi jais kaip savo kūnais.
50. Kol dvasinis Šviesos pasaulis stengiasi laimėti žmonių dvasią, atverti jai kelią į Amžinybę; kol tie palaimintieji šeimininkai nepaliaujamai triūsia, didindami meilę, tapdami slaugytojais prie skausmo lovos, patarėjais prie žmogaus, kuriam tenka didžiulės atsakomybės našta; tapti jaunų žmonių patarėjais, vaikų globėjais, palydovais tų, kurie užsimiršta ir gyvena vieni, būriai būtybių, neturinčių dvasinės išminties šviesos ir pakylėjančio meilės jausmo, taip pat nepaliaujamai darbuojasi tarp žmonių. Tačiau jų tikslas nėra palengvinti jums kelią į dvasinę karalystę - ne; šių būtybių ketinimai visiškai priešingi, jų siekis - valdyti pasaulį, toliau būti jo šeimininkais, įamžinti save žemėje, valdyti žmones, paversti juos vergais ir savo valios įrankiais - vienu žodžiu, neleisti jiems atimti to, ką jie visada laikė savo nuosavybe - pasaulio.
51 Taigi, mokiniai, tarp vienų ir kitų būtybių vyksta nuožmi kova, kurios jūsų fizinės akys nemato, bet kurios atspindžius kasdien jaučiate savo pasaulyje.
52 Kad ši žmonija galėtų apsiginti ir išsivaduoti iš blogio įtakos, jai reikia pažinti ją supančią tiesą, ji turi išmokti melstis su Dvasia, taip pat ji turi žinoti, kokiais gebėjimais apdovanota, kad galėtų juos panaudoti kaip ginklus šioje didžiojoje gėrio kovoje su blogiu, šviesos kovoje su tamsa, dvasingumo kovoje su materializmu.
53 Pats Dvasinis Šviesos pasaulis dirba, kovoja ir viską ruošia, kad vieną dieną pasaulis žengtų dvasingumo keliu.
54 Pagalvokite apie visa tai, ir galėsite įsivaizduoti, kokia įnirtinga yra jūsų dvasinių brolių ir seserų, siekiančių žmonių išgelbėjimo, kova - kova, kuri jiems yra taurė, iš kurios jūs nuolatos geriate jiems nedėkingumo tulžį, nes apsiribojate tik tuo, kad gaunate iš jų visas gėrybes, kurias jie jums duoda, bet niekada nestovite šalia jų, kad palaikytumėte juos jų kovoje.
55. Nedaug yra tų, kurie žino, kaip prie jų prisijungti, nedaug yra tų, kurie yra imlūs jų įkvėpimams ir seka jų nuorodomis. Bet kaip stipriai jie eina per gyvenimą, kaip saugūs jie jaučiasi, kokie malonumai ir įkvėpimai įkvepia jų dvasią!

56. Dauguma žmonių blaškosi tarp šių dviejų įtakų, nepasirinkdami vienos iš jų, visiškai nepasiduodami materializmui, bet ir nesistengdami nuo jo išsilaisvinti ir sudvasinti savo gyvenimą, t. y. pakylėti jį per gėrį, žinias ir dvasinę galią. Jie vis dar visiškai kariauja patys su savimi.
57. Tie, kurie visiškai pasidavė materializmui, nebesirūpindami sąžinės balsu ir nepaisydami visko, kas susiję su jų dvasia, nebekovoja, jie nugalėti mūšyje. Jie tiki, kad laimėjo, tiki, kad yra laisvi, bet nesuvokia, kad yra kaliniai ir kad šviesos legionai turės nusileisti į tamsą, kad juos išlaisvintų.
58. Šią šviesos žinią siunčiu visoms žemės tautoms, kad žmonės pabustų, kad suvoktų, kas yra priešas, su kuriuo jie turi kovoti, kol jį nugalės, ir kokius ginklus jie nešiojasi patys to nežinodami. (321, 53 - 63)

Ryšys su Dievo dvasiniu pasauliu

59. Mokiniai, pabuskite ir supraskite, kokiu laiku gyvenate. Sakau jums: kaip niekas negali sustabdyti mano teisingumo, taip niekas negali uždaryti vartų į užjūrį, kurį jums atvėrė mano gailestingumas. Niekas negalės sutrukdyti, kad iš tų pasaulių žmones pasiektų šviesos, vilties ir išminties žinios. (60, 82)
60. Leidau jums trumpam užmegzti ryšį su anapusybės būtybėmis, kuriam nepritariau "Antrojoje eroje", nes tada nebuvote tam pasirengę - nei jie, nei jūs. Šiais laikais Aš atvėriau šias duris ir jomis įgyvendinau savo pranašų skelbimus bei kai kuriuos savo pažadus.
61 1866 metais šios nematomos durys atsivėrė jums, taip pat ir perdavėjo organas tiems, kurie buvo išrinkti, kad paskelbtų žinią, kurią šviesos dvasios atneš žmonėms.
62 Prieš tuos metus žemės tautose ir žmonėse apsireiškė dvasinės būtybės, kurios buvo mano atėjimo ženklai. (146, 15)
63. Jei šių dienų žmonės nebūtų tokie kieti ir beširdžiai, jie neabejotinai nuolat gautų pranešimų iš dvasinio pasaulio ir kartais pamatytų, kad juos supa daugybė būtybių, nepaliaujamai dirbančių žmonių pažadinimo labui, ir jie suprastų, kad niekada nėra vieni.
64 Vieni tą pasaulį vadina "nematomu", kiti - "nežemišku". Bet kodėl? Paprasčiausiai todėl, kad jiems trūksta tikėjimo "matyti" dvasinius dalykus, ir todėl, kad dėl savo žmogiško skurdo jie jaučiasi tolimi ir svetimi pasauliui, kurį turėtų jausti savo širdyse. (294, 32 - 33)
65 Jūs stebitės, kad dvasinė būtybė praneša apie save arba bendrauja su jumis, nesusimąstydami, kad jūs taip pat išreiškiate save ir netgi pranešate apie save kituose pasauliuose, kitose sferose.
66. Tavo "kūnas" [siela] nežino, kad tavo dvasia maldos akimirkomis susijungia su Manimi, ji negali suvokti, kad per šią dovaną artėja prie savo Viešpaties - ne tik prie Mano dvasios, bet ir prie tavo dvasinių brolių ir seserų, kuriuos prisimeni maldos akimirkomis.
67 Taip pat nežinote, kad poilsio valandomis, kai kūnas miega, dvasia pagal savo išsivystymo ir sudvasinimo lygį atsiskiria nuo kūno ir pasirodo tolimose vietose, net dvasiniuose pasauliuose, kurių jūsų protas net negali įsivaizduoti.
68. Niekas nėra nustebęs dėl šių atskleidimų. Supraskite, kad šiuo metu artėjate prie laikų pabaigos. (148, 75 - 78)
69. Noriu, kad tyros mintys būtų kalba, kuria bendraujate su savo broliais ir seserimis, gyvenančiais dvasiniame pasaulyje, kad taip vieni kitus suprastumėte, ir iš tiesų, jūsų nuopelnai ir geri darbai bus jiems naudingi; lygiai taip pat kaip Mano vaikų įtaka, jų įkvėpimai ir apsauga bus galinga pagalba jums gyvenimo kelyje, kad galėtumėte kartu ateiti pas Mane.
70 Sudvasinkite save, ir savo gyvenime patirsite tų būtybių geranorišką buvimą: motinos, palikusios savo vaiką žemėje, glėbį, tėvo, kuris taip pat turėjo pasitraukti, šilumą ir patarimus. (245, 7 - 8)
71. Šį darbą daugelis kritikuos ir atmes, kai sužinos, kad jame pasireiškė dvasinės būtybės. Tačiau nesijaudinkite, nes prieš šią Mano mokymo dalį kovos tik neišmanėliai.
72. Kiek kartų apaštalai, pranašai ir Viešpaties pasiuntiniai kalbėjo pasauliui veikiami dvasinių šviesos būtybių, žmonijai to nesuvokiant, ir kiek kartų kiekvienas iš jūsų veikė ir kalbėjo pagal dvasinių būtybių valią, jums to nesuvokiant! Būtent tai, kas visada vyko, dabar jums patvirtinu. (163, 24 - 25)
73. Jei tik smalsumas paskatins jus ieškoti bendrystės su anapusybe, jūs nerasite tiesos; jei jus paskatins didybės ar tuštybės troškimas, nesulauksite tikro pasireiškimo. Jei pagunda suviliotų jūsų širdį klaidingais tikslais ar

savanaudiškais interesais, jūs taip pat neįgysite bendrystės su mano Šventosios Dvasios šviesa. Tik jūsų pagarba, tyra malda, meilė, gailestingumas ir dvasinis pakilimas lems stebuklą, kai jūsų dvasia išskleis sparnus, įveiks erdves ir pasieks dvasinius namus, kiek tai yra mano valia.
74. Tai malonė ir paguoda, kurią Šventoji Dvasia jums skyrė, kad regėtumėte vienus ir tuos pačius namus ir įsitikintumėte, jog nėra mirties ir susvetimėjimo, kad nė vienas Mano kūrinys nemiršta dėl amžinojo gyvenimo. Juk šiame "trečiajame laike" galėsite dvasiškai apkabinti ir tas būtybes, kurios pasitraukė iš žemiškojo gyvenimo ir kurias pažinojote, kurias mylėjote ir praradote šiame pasaulyje, bet ne amžinybėje.
75. Daugelis iš jūsų užmezgė ryšį su tomis būtybėmis padedami Mano "darbuotojų". Tačiau iš tiesų sakau jums, kad tai nėra tobulas ryšio būdas, ir artėja laikas, kai įsikūnijusios ir neįsikūnijusios dvasios galės bendrauti viena su kita iš dvasios į dvasią, nenaudodamos jokių materialių ar žmogiškų priemonių, t. y. per įkvėpimą, dvasinio jautrumo, apreiškimo ar intuicijos dovaną. Jūsų dvasios akys galės suvokti anapusybės buvimą, tada jūsų širdis galės pajusti dvasiniame slėnyje gyvenančių būtybių gyvenimo apraiškas, ir tada jūsų dvasia džiūgaus, o jūsų pažinimas ir meilė Tėvui bus dideli.
76. Tada sužinosite, kas yra jūsų dvasios gyvenimas, kas ji yra ir kas ji buvo, pažinsite save, nematydami savęs tokiose siaurose ribose, kurios atitinka jūsų kūnus. Nes Tėvas jums sako: net jei jūsų kūno materija iš tiesų maža, kokia panaši jūsų dvasia į mano Dieviškąją Dvasią! (244,21-24)

42 skyrius - Kaltė ir atpirkimas, išbandymai ir kančios

Atgailos ir sutaikinimo poreikis
1 Jei dažnai leidžiu jums gerti tą pačią taurę, kurią davėte savo broliams, tai todėl, kad tik taip kai kurie supras, kokį blogį jie sukėlė, ir, patirdami tą patį išbandymą, kurį jie privertė patirti kitus, supras, kokį skausmą jie privertė juos jausti. Tai apšvies jų dvasią ir paskatins suprasti, atgailauti, taigi ir vykdyti mano Įstatymą.
2 Bet jei norite išvengti kančios ar kartėlio taurės gėrimo, galite tai padaryti sumokėdami skolą per atgailą, per gerus darbus, per viską, ką jums liepia daryti sąžinė. Taip grąžinsite meilės skolą, grąžinsite garbę, gyvybę, ramybę, sveikatą, džiaugsmą ar duoną, kurią vienu ar kitu metu atėmėte iš savo artimo.
3 Žiūrėkite, kaip skiriasi mano teisumo tikrovė nuo jūsų įsivaizdavimo apie savo Tėvą.
4 nepamirškite: jei jums pasakiau, kad nė vienas iš jūsų nebus pražuvęs, tai, be abejo, pasakiau ir tai, kad kiekviena skola turi būti sumokėta ir kiekvienas nusikaltimas išbrauktas iš gyvenimo knygos. Jūs patys turite pasirinkti kelią, kuriuo eisite, kad pasiektumėte Mane. Jūs vis dar turite valios laisvę.
5 Jei jums labiau patinka senasis bausmės įstatymas, kaip tebedaro išdidžių tautų žmonės, pažiūrėkite į jų rezultatus!
6 Jei norite, kad ir jums būtų matuojamas laužtuvas, kuriuo matuojate savo bičiulius, jums net nereikia laukti, kol pereisite į kitą gyvenimą, kad gautumėte mano teisumą, nes čia (žemėje), kai mažiausiai to tikėsitės, atsidursite tokioje pat kritinėje padėtyje, į kurią įstūmėte savo bičiulius.
7 Bet jei norite, kad aukštesnis įstatymas ateitų jums į pagalbą ir ne tik išlaisvintų jus nuo skausmo, kurio labiausiai bijote, bet ir įkvėptų jums kilnių minčių bei gerų jausmų, melskitės, šaukitės Manęs, o tada eikite savo kovos keliu, kad taptumėte vis geresni ir geresni, kad būtumėte stiprūs išbandymuose - žodžiu, kad su meile grąžintumėte skolą, kurią esate skolingi savo Tėvui ir savo artimui. (16, 53 - 59)
8 Dažnai kas nors manęs klausia: "Mokytojau, jei Tu atleidi mūsų nusižengimus, kodėl Tu leidi mums už juos atsilyginti skausmu?" Į tai aš jums atsakau: Aš tau atleidžiu, bet būtina atlyginti už tuos nusižengimus, kad galėtum atkurti savo dvasios tyrumą. (64, 14)
9 Aš jums sakiau, kad net paskutinė dėmė bus ištrinta iš žmogaus širdies, bet taip pat sakau, kad kiekvienas turi nusiplauti savo dėmę. Prisiminkite, kad jums sakiau: "Kokią uolektį matuojate, tokia ir būsite išmatuoti" ir "Ką sėjate, tą ir pjausite". (150,47)
10. Iš materialinių aukų, kurias žmonija aukoja Man, Aš priimu tik gerus ketinimus, jei jie geri iš tikrųjų; nes dovana ne visada išreiškia dosnius ir kilnius ketinimus. Kaip dažnai

žmonės aukoja Man savo auką, kad pridengtų savo blogus darbus arba kad už tai ko nors iš Manęs pareikalautų. Todėl sakau jums, kad dvasios ramybė neparduodama, kad jūsų tamsių dėmių nenuplauna materialūs turtai, net jei galėtumėte man pasiūlyti didžiausią lobį.
11 Atgaila, sielvartas dėl to, kad mane įžeidėte, atsinaujinimas, pasitaisymas, atsilyginimas už padarytus nusižengimus, ir visa tai su nuolankumu, kurio jus mokiau, - taip, tada žmonės atnašaus man tikras širdies, proto ir minčių aukas, be galo malonesnes jūsų Tėvui negu smilkalai, gėlės ir žvakės. (36, 27 - 28)

Atpirkimo aktas
12 tu turėjai vieną progą po kitos, ir tame gali įžvelgti mano begalinę meilę tau, nes aš tau suteikiau dovanų ir suteikiau tavo būčiai galimybę pasitaisyti, apvalyti ir patobulinti savo dvasią, užuot tave nubaudęs ar pasmerkęs amžiams, kaip galvojai anksčiau.
13 Kas, žinodamas šiuos mokymus ir tikėdamas jų teisingumu, išdrįstų nusigręžti nuo savo pareigos žemėje, žinodamas, kad taip dar sunkiau atpirks savo dvasią?
14 Nors tiesa, kad mano teisumas suteikia jums naujų galimybių pašalinti dėmes ir pasitaisyti, tiesa ir tai, kad su kiekviena galimybe išbandymų skaičius didėja, o rūpesčiai ir kančios kaskart tampa vis didesni, kaip ir padarytos klaidos.
15. Tavo pareiga - nereikėtų kalbėti apie bausmę - bus atkurti, atnaujinti, atlyginti ir sumokėti iki paskutinės skolos. Niekas - nei jūsų Dangiškasis Tėvas, nei jūsų broliai ir seserys žemėje ar dvasiniame slėnyje - nepadarys to, ką turite padaryti tik jūs, nors sakau jums, kad visada atsiliepsiu į jūsų kvietimą. Kai jausiesi vienišas ir apleistas, pajusi Mano buvimą, o dvasinis pasaulis visada ateis palaikyti tavęs, nešančio savo kryžiaus naštą. (289, 45 -47)
16 Tik mano meilė ir mano teisingumas šiandien gali apsaugoti tuos, kurie jos trokšta ir alksta. Tik aš vienas savo tobulu teisingumu galiu priimti tą, kuris pats sau atima gyvybę.
17 Jei jie žinotų, kad dvasios apleidimas yra baisesnis už vienatvę šiame pasaulyje, jie kantriai ir drąsiai ištvertų iki paskutinės savo žemiškojo gyvenimo dienos. (165, 73 - 74)
18. Aš nesunaikinu nė vieno iš savo vaikų, kad ir kaip jie mane įžeidinėtų; Aš juos išsaugau ir suteikiu jiems galimybę atitaisyti savo nusižengimą ir grįžti į kelią, kurį jie buvo palikę. Nors aš jiems atleidau, jie susiduria su savo darbų vaisiais, kurie juos teisia ir parodo teisingą kelią. (96, 55)

Išbandymų ir vargų priežastis
19 Pažinkite save! Esu apmąstęs visų laikų žmonių egzistenciją ir žinau, kas buvo visų jų skausmo ir nelaimės priežastis.
20. Nuo pat pirmųjų laikų mačiau, kaip žmonės atėmė gyvybę (vienas iš kito) iš pavydo, iš materializmo, iš valdžios troškimo; visada jie apleisdavo savo dvasią, manydami, kad yra tik materija, o kai atėjo valanda palikti žmogaus pavidalą žemėje, liko tik tai, ką jie sukūrė savo materialiame gyvenime, nesulaukdami jokios dvasios palaimos, nes jie jos neieškojo, apie ją negalvojo, nesirūpino nei dvasios dorybėmis, nei pažinimu. Jie pasitenkino gyvenimu, neieškodami kelio, kuris vestų juos pas Dievą. (11, 42 - 43)
21. Šiandien, nepaisant jūsų civilizacijos pažangos, jūs vis labiau tolstate nuo materialios gamtos, taip pat nuo dvasinės, tyros, nuo to, kas yra iš Dievo. Todėl kiekviename savo gyvenimo etape vis labiau silpstate, vis labiau kenčiate, nors su kiekviena diena, praleista žemėje, trokštate tapti stipresni ir laimingesni. Bet dabar žengsite žingsnį pirmyn vykdydami mano įstatymą, o žemės gyventojai! (16, 35)
22. Išbandymai, su kuriais susiduriate savo gyvenimo kelyje, nėra atsitiktiniai, Aš juos jums atsiunčiau, kad įgytumėte nuopelnų. Nė vienas medžio lapelis nejuda be Mano valios, ir Aš esu ir dideliuose, ir mažuose kūrinijos darbuose.
23 Stebėkite ir melskitės, kad suprastumėte, kokius vaisius turite skinti iš kiekvieno išbandymo, kad jūsų atsiteisimas būtų trumpesnis. Imkite savo kryžių su meile, o aš padarysiu, kad kantriai neštumėte savo atgailą. (25, 6)
24. Jei tarp juoko, malonumų ir tuštybių žmonės pamiršta Mane ir net neigia Mane, kodėl jie nusimena ir dreba, kai skina ašarų derlių, kankinantį jų dvasią ir kūną? Tada jie piktžodžiauja, sakydami, kad Dievo nėra.

25. Žmogus drąsiai nusideda, pasiryžęs nukrypti nuo Mano Įstatymo kelio, bet užtikrinu jus, kad jis nepaprastai bailus, kai reikia atpirkti ir sumokėti savo skolas. Vis dėlto Aš stiprinu jus jūsų bailume, saugau jus jūsų silpnybėse, traukiu jus iš letargo, džiovinu jūsų ašaras ir suteikiu jums naujų galimybių, kad atgautumėte prarastą šviesą ir atrastumėte pamirštą Mano Įstatymo kelią.
26 Aš atėjau atnešti jums, kaip ir Antrojoje eroje, gyvybės duonos ir vyno - tiek dvasiai, tiek kūnui, kad gyventumėte harmonijoje su viskuo, ką sukūrė jūsų Tėvas.
27 Mano keliuose klesti dorybės, o tavo keliuose yra erškėčių, bedugnių ir kartumo.
28 Kas sako, kad Viešpaties keliai pilni erškėčių, tas nežino, ką sako, nes nė vienam iš savo vaikų nesu sukėlęs skausmo, bet tie, kurie nukrypo nuo šviesos ir ramybės kelio, turės kentėti savo kaltės pasekmes, kai sugrįš į jį.
29. Kodėl išgėrėte kančios taurę? Kodėl pamiršote Viešpaties įsakymą ir misiją, kurią jums patikėjau? Nes jūs pakeitėte mano Įstatymą savo Įstatymu, ir štai jūsų tuščios išminties rezultatai: karčios kančios, karai, fanatizmas, nusivylimai ir melas, kuris jus dusina ir pripildo nevilties. O labiausiai materializuotam žmogui, kuris viską pajungia savo apskaičiavimams ir pajungia materialiems šio pasaulio dėsniams, skaudžiausia yra tai, kad po šio gyvenimo jis vis dar nešiosis savo nukrypimų ir polinkių naštą. Tada jūsų dvasios kančia bus labai didelė.
30 Nusikratyk čia savo nuodėmės naštos, įvykdyk mano Įstatymą ir greičiau ateik. Prašykite atleidimo visiems, kuriuos įskaudinote, o visa kita palikite Man, nes netrukus ateis jūsų laikas mylėti, jei iš tiesų nuspręsite tai daryti. (17, 37 - 43)
31. Ateikite pas Mane visi, kurie širdyje nešiojate paslėptą liūdesį. Jūs slapta nešiojatės savyje skausmą, kurį sukėlė išdavystė, ir jūsų kartėlis labai didelis, nes tai buvo labai mylima būtybė, kuri jus labai įskaudino.
32 Pasilikite savyje tyloje, kad malda jus apšviestų ir kad sužinotumėte, ar kada nors nesate buvę išduoti. Tada malda sustiprins jus mintimi, kad turite atleisti tiems, kurie išduoda jūsų meilę, tikėjimą ir pasitikėjimą.
33 Iš tiesų sakau jums: tą pačią akimirką, kai atleisite tam, kuris jus įžeidė, visiškai pajusite Mano ramybę, nes tą akimirką jūsų dvasia susivienys su Mano dvasia ir Aš išskleisiu savo apsiaustą, kad jums atleisčiau ir abu jus apgaubčiau savo meile. (312, 49 - 51)
34. Tiesą sakant, Mokytojas jums sako: Aš paruošiau kiekvienai dvasiai taikos ir tobulumo karalystę. Tačiau šiai mano parengtai karalystei priešinasi kita karalystė - pasaulis. Mano karalystė įgyjama per nuolankumą, meilę ir dorybę, o kitai karalystei užgrobti reikia arogancijos, ambicijų, puikybės, godumo, savanaudiškumo ir piktumo.
35 Visais laikais pasaulis priešinosi mano karalystei, visais laikais tie, kurie seka manimi, buvo engiami ir gundomi savo kelyje - tiek regimų įtakų, tiek nematomų jėgų.
36. Tai ne vienintelis kartas, kai eini per erškėčius, kad pasiektum Mane, tai ne pirmas kartas, kai tavo dvasia suklumpa, bandydama pasiekti Mano Artumą. Visais laikais kovojote savo būties gelmėse.
37 Mano Dvasios įkvėpimas apšviečia jūsų vidų ir įžiebia kovą su tamsiosiomis jėgomis, su netikrais žiburiais, su netikromis dorybėmis, su materija, su viskuo, kas nereikalinga, su visa netikra šio pasaulio šlove. (327, 3)
38 Aš laiminu skausmą, kurį patyrėte dėl manęs, nes visa, ką iškentėjote dėl manęs, padarys jus amžinai vertus. (338,61)

Tikėjimas, pasidavimas ir nuolankumas išbandymų metu

39. Žmogaus gyvenimas dvasiai yra tiglis, kuriame ji apsivalo, ir priekalas, ant kurio ji kalama. Labai svarbu, kad žmogus savo dvasioje turėtų idealą, tikėjimą savo Kūrėju ir meilę savo likimui, kad kantriai neštų savo kryžių iki Kalvarijos viršūnės.
40 Netikėdamas amžinuoju gyvenimu, žmogus puola į neviltį dėl visų sunkių išbandymų; neturėdamas aukštų idealų, jis pasineria į materializmą; neturėdamas jėgų ištverti nusivylimą, jis žūsta nusiminime arba ydose. (99, 38 – 39)
41. Sakau jums, kad mylėtumėte savo kryžių, nes jei maištausite prieš jį, nešdami jį ant savo pečių, skausmas išraus gilią žaizdą jūsų širdyse. Žmonės, aš tikrai myliu savo kryžių, bet ar žinote, kaip aš vadinu savo kryžių? Mano kryžius - tai jūs, žmonės, kuriuos taip myliu. (144, 20)

42. Tikėjimas, paklusnumas ir nuolankumas tam, ką Aš nurodžiau, sutrumpins išbandymų kelią, nes kančios keliu eisite ne vieną kartą. Tačiau jei bandymų metu kils maištas, nepasitenkinimas ar net piktžodžiavimas, apsilankymas bus ilgesnis, nes tada turėsite iš naujo keliauti tuo keliu, kol išmoksite pamoką. (139, 49)
43 Sakau jums, kad išbandymai, kuriuos žmogus pats sau pasidarė šiuo metu, yra labai sunkūs, nes jie būtini jo išgelbėjimui.
44 Kiekvieno žmogaus mylimajam bus įvykdytas dieviškasis teisingumas, reikalaujantis atsiskaityti už kiekvieno žmogaus darbą.
45. Kaip svarbu, kad žmogus įgautų žinių apie tai, ką reiškia dvasinis sutaikinimas, kad, suvokdamas, jog dvasia turi praeitį, kurią žino tik Dievas, galėtų su meile, kantrybe, pagarba ir net džiaugsmu priimti savo kančios taurę, žinodamas, jog taip nuplauna praeities ir dabarties dėmes, sumoka skolas ir įgyja nuopelnų prieš įstatymą.
46. Skausme nebus dvasinio pakilimo, kol žmogus nekentės su meile, gerbdamas Mano teisingumą ir atsiduodamas tam, ką kiekvienas pats sau gavo. Tačiau tik toks pakilimas išbandymų metu galės suteikti žmonėms žinių apie tai, kas yra dvasinės atgailos dėsnis. (352,36 - 37, 42 - 43)

Kančios ir skausmo prasmė

47. Jei gyvenimo išbandymus priskirsime atsitiktinumui, vargu ar sugebėsime būti stiprūs. Tačiau jei suvokiate, kas yra atpirkimas, teisingumas ir atlygis, savo tikėjime rasite pakilimo ir atsidavimo, kad galėtumėte nugalėti išbandymuose.
48. Mano valia įvairiais būdais išbandyti jūsų dvasią, nes Aš ją formuoju, formuoju ir tobulinu. Tam naudoju visus daiktus ir visus žmones; kaip įrankį naudoju ir teisųjį, ir nedorėlį. Vienu metu naudoju šviesą, kitu metu tamsą paverčiu savo tarnaite. Todėl sakau jums: kai atsidursite kritinėje situacijoje, prisiminkite Mane, savo Mokytoją, kuris su visa meile paaiškins jums to išbandymo priežastį.
49. Yra taurės, kurias visi turi išgerti, vieni anksčiau, kiti vėliau, kad visi Mane suprastų ir pamiltų. Nelaimė, liga, šmeižtas, negarbė yra labai karčios taurės, kurios pasiekia ne tik nusidėjėlio lūpas. Atminkite, kad Visagalis toje "Antrojoje eroje" ištuštino karščiausią taurę, kokią tik galite įsivaizduoti. Klusnumas, nuolankumas ir meilė, su kuriais geriama kančios taurė, palengvins kryžių ir palengvins išbandymą. (54, 4 - 6)
50. Viskas, kas jus supa, skirta jums apvalyti, tačiau ne visi tai taip supranta. Neleiskite, kad skausmas, kurį geriate iš savo kančios taurės, būtų nevaisingas. Iš skausmo galite pasisemti šviesos, kuri yra išmintis, švelnumas, stiprybė ir jautrumas. (81,59)
51 Žinokite, mokiniai, kad skausmas pašalina iš jūsų širdies blogus vaisius, suteikia jums patirties ir ištaiso jūsų klaidas.
52 Taip jūsų Tėvas jus išbando, kad jūsų protas taptų šviesus. Bet jei nesuprantate ir bevaisiai kenčiate, nes neatrandate mano išmintingų pamokymų prasmės, jūsų skausmas yra beprasmis ir jūs neįvertinate pamokos. (258,57 - 58)
53 Žmonės šaukia: Jei Dievas yra gailestingas ir meilus, kodėl gerieji turi kentėti nuo nedorėlių, o teisieji - nuo nusidėjėlių?
54. Iš tiesų sakau jums, mano vaikai: nė vienas žmogus neateina į šį pasaulį, kad gautų tik savo išgelbėjimą. Jis nėra vienišas individas, bet yra visumos dalis.
55 Argi sveikas ir tobulas žmogaus kūno organas nenukenčia, kai serga kiti organai?
56. Tai materialus palyginimas, kad suprastumėte, koks ryšys yra tarp kiekvieno žmogaus ir kitų. Gerieji turi kentėti nuo blogųjų, tačiau gerieji nėra visiškai nekalti, jei nedirba dėl savo brolių ir seserų dvasinės pažangos. Tačiau kaip individas kiekvienas yra atsakingas už savo asmenį, ir, būdamas Mano Dvasios dalis ir panašus į Ją, jis turi valios ir proto prisidėti prie visų pažangos. (358, 18 - 19)
57. Teisingai aiškindami Mano mokymą, nemanykite, kad Mano Dvasia džiaugiasi, matydama jūsų kančias žemėje, arba kad Aš noriu atimti iš jūsų visa, kas jums malonu, kad tuo pradžiuginčiau Mane. Aš atėjau, kad pripažintumėte ir laikytumėtės Mano įstatymų, nes jie verti jūsų pagarbos ir dėmesio, o jų laikymasis atneš jums amžiną palaimą ir ramybę. (25, 80)
58. Turiu jums pasakyti, kad kol gyvenate žemėje, galite stengtis, kad jūsų gyvenimas joje būtų kuo malonesnis. Norint nusipelnyti

ramybės pomirtiniame gyvenime, nebūtina be perstojo verkti, kentėti ir "kraujuoti".
59. Jei galėtumėte šią žemę iš ašarų slėnio paversti laimės pasauliu, kuriame mylėtumėte vienas kitą, stengtumėtės daryti gera ir gyventumėte pagal Mano Įstatymą, iš tiesų sakau jums, kad toks gyvenimas būtų dar nuopelningesnis ir kilnesnis Mano akyse negu kančių, nelaimių ir ašarų kupina egzistencija, kad ir koks didelis būtų jūsų noras jas ištverti. (219,15 - 16)
60 Džiaukitės, kad joks skausmas nėra amžinas; jūsų kančios yra laikinos ir greitai praeina.
61 Tam, kuris į išbandymus žiūri dvasingai, atpirkimo ir apsivalymo laikas yra trumpas; tačiau tam, kuris yra visiškai pasinėręs į materializmą, tai, kas iš tikrųjų labai greitai baigsis, truks ilgai.
62 Kaip praeina tavo širdies dūžiai, taip begalybėje praeina žmogaus gyvenimas.
63 Nereikia bijoti, nes kaip ištrūksta kieno nors atodūsis, kaip ištrykšta ašara ar ištariamas žodis, taip praeina žmogaus kančios.
64 Begaliniame Dievo švelnume visi jūsų skausmai ir sielvartai turi ištirpti į nieką. (12, 5-9)

43 skyrius - Liga, gydymas ir atsinaujinimas

Ligos kilmė ir reikšmė
1 Kai žmogus, apleisdamas maldą ir gerus darbus, nukrypsta nuo gero kelio, jis praranda moralinę jėgą, dvasingumą, pasiduoda pagundai, o dėl savo silpnumo leidžiasi į nuodėmes, ir tai susargdina širdį.
2 Bet aš atėjau kaip gydytojas į ligonio stovyklą ir suteikiau jam visą savo meilę bei rūpestį. Mano šviesa buvo kaip gaivus vanduo ant karščio įkaitusių lūpų, ir, pajutęs Mano balzamą ant kaktos, jis man pasakė: "Viešpatie, tik Tavo gailestingumas gali mane išgelbėti. Mano siela labai serga ir mirtis mane greitai ištiks".
3 Bet aš jam tariau: "Tu nemirsi, nes aš, Gyvenimas, atėjau, ir visa, ką praradai, bus tau sugrąžinta". (220, 39)
4. Kokius nuopelnus gali įgyti ligonis, kuris negali dėti jokių pastangų? Jo nuopelnai gali būti gausūs ir dideli, jei jis moka apsiginkluoti kantrybe ir atsidavimu, jei jis nuolankus prieš Dieviškąją valią ir geba palaiminti Mane, nepaisydamas savo skausmo. Nes jo pavyzdys apšvies daugybę tamsybėse gyvenančių širdžių, kurios, ištiktos išbandymų, nusimena ir pasiduoda ydoms arba galvoja apie mirtį.
5 Jei pakeliui šie žmonės sutiks tikėjimo, nuolankumo ir vilties pavyzdį, ateinantį iš širdies, kuri taip pat daug kenčia, nes neša labai sunkų kryžių, jie pajus, kad jų širdis palietė šviesos spindulys.
6 Iš tiesų taip ir yra: kadangi jie negalėjo išgirsti savo sąžinės balso, jiems reikėjo priimti dvasinę sąžinės šviesą, kurią jiems perdavė kitas žmogus savo pavyzdžiu ir tikėjimu.
7 Nepasiduokite, niekada nesiskelbkite žlugusiais, nenusilenkite savo kentėjimų naštai. Visada turėkite prieš akis degantį tikėjimo žiburį. Šis tikėjimas ir jūsų meilė jus išgelbės. (132, 38 - 39)

Gydymas savo jėgomis
8 jūs prašote, kad jus išgydyčiau, bet iš tiesų sakau jums: niekas negali būti geresnis gydytojas už jus pačius.
9 Kas iš to, kad Aš jus išgydysiu ir pašalinsiu jūsų skausmą, jei jūs neatsikratysite savo kalčių, nuodėmių, ydų ir trūkumų? Ne skausmas yra jūsų ligų priežastis, o jūsų nuodėmės. Štai čia yra skausmo kilmė! Taigi kovokite su nuodėme, atsiribokite nuo jos, ir jums bus gerai. Tačiau tai padaryti yra jūsų užduotis. Aš tik mokau jus ir padedu jums.
10 Jei per savo sąžinę atrasite savo kančių priežastį ir dėsite visas pastangas su ja kovoti, visiškai pajusite dieviškąją galią, kuri padės jums nugalėti kovoje ir iškovoti dvasinę laisvę.
11. Koks didelis bus jūsų pasitenkinimas, kai pajusite, kad savo nuopelnais išsivadavote nuo skausmo ir pasiekėte ramybę. Tada sakysite: "Mano Tėve, Tavo žodis buvo mano išgydymas. Tavo mokymas buvo mano išgelbėjimas." (8, 54 - 57)
12 Žmonės, tikrasis gydomasis balzamas, kuris gydo visas ligas, kyla iš meilės.
13 Mylėkite dvasia, mylėkite širdimi ir protu, ir tada turėsite pakankamai galios ne tik kūno ligoms gydyti ar paguosti mažose žmogiškose bėdose, bet ir išaiškinti dvasines paslaptis, didžiuosius proto rūpesčius, jo sutrikimus ir atgailą.

14 Tas balzamas atpalaiduoja didžiuosius išbandymus, uždega šviesą, nuramina kančią, ištirpdo varžančias grandines.
15 Mokslo apleistas žmogus sugrįš į sveikatą ir gyvybę, kai prisilies prie "šio balzamo"; atsiskyrusi dvasia sugrįš, kai ją pašaukęs brolis pasakys meilės žodį (296, 60-63).
16 Atsikratykite skausmo! Mano sukurtas gyvenimas nėra kupinas skausmo. Liūdesys kyla dėl Dievo vaikų nepaklusnumo ir nusikaltimų. Skausmas būdingas gyvenimui, kurį žmonės sukūrė savo ištvirkimu.
17 Pakelkite akis ir atraskite mano darbų grožį. Pasiruoškite viduje, kad galėtumėte išgirsti dieviškąjį koncertą, neatstumkite savęs nuo šios šventės. Jei užsidarytumėte, kaip galėtumėte dalytis šiuo malonumu? Gyventumėte liūdnai, kankindamiesi ir sirgdami.
18. Aš noriu, kad būtumėte harmoningos natos visuotiniame koncerte, kad suprastumėte, jog esate kilę iš gyvybės šaltinio, kad pajustumėte, jog kiekvienoje dvasioje yra Mano šviesa. Kada pasieksite visišką brandą ir galėsite man sakyti: "Tėve, pavesk mano dvasią savo Dvasiai, taip pat mano valią ir gyvenimą."
19 Supraskite, kad negalėsite to pasakyti, kol jūsų jausmai serga ir kol jūsų protai savanaudiškai nutolę nuo teisingo kelio.
20 Jūs gyvenate kankinami ligų arba bijodami jomis užsikrėsti. Tačiau ką reiškia fizinė liga, palyginti su dvasios yda? Nieko, jei pastarasis gali pakilti, nes mano gailestingume visada rasite pagalbą.
21 Kaip kraujas teka jūsų gyslomis ir gaivina visą kūną, taip Dievo galia persmelkia jūsų dvasią kaip gyvybės srovė. Nėra jokios priežasties sirgti, kai vykdote įstatymą. Gyvenimas - tai sveikata, džiaugsmas, laimė, harmonija. Jei sergate, negalite būti dieviškųjų gėrybių saugykla.
22 Žmonės, kurių protas, širdis ar kūnas serga, Mokytojas jums sako: Prašykite savo dvasią, kuri yra Visagalio vaikas, kad ji sugrįžtų į teisingą kelią, išgydytų jūsų kančias ir padėtų jums jūsų silpnybėse. (134, 57 - 59)

Žmogaus atsinaujinimas
23 Su tuštybe - silpnybe, kuri jau pasireiškė pirmajame žmoguje, - bus kovojama sudvasinant. Tai kova, kuri visada vyko tarp dvasios ir "kūno" [sielos]. Mat dvasia, trokšdama Tėvo esmės, yra linkusi į Amžinąjį ir Aukščiausiąjį, o "kūnas" ieško tik to, kas jį patenkina ir paglosto, net jei tai kenkia dvasiai.
24. Ši kova, pasireiškianti kiekviename žmoguje, yra jėga, atsirandanti pačiame žmoguje dėl pasaulio jam daromos įtakos. Juk žemiškasis reikalauja visko, kas atitinka jo prigimtį.
25. Jei dvasia sugeba kontroliuoti šią galią ir nukreipti ją teisingomis kryptimis, ji suderins abi prigimtis savo esybėje ir pasieks jų pažangą bei pakilimą. Kita vertus, jei jis leis, kad jį užvaldytų "kūno" galia, jis bus suvedžiotas į blogį, bus kaip valtis be vairo audros metu. (230, 64)
26. Jūs - netikintieji ir abejojantieji - negalite tikėti teisingumo pasauliu ir negalite įsivaizduoti meilės ir dorybės gyvenimo savo žemėje. Žodžiu, jūs manote, kad nesugebate nieko gero ir netikite savimi.
27 bet aš tikiu jumis, aš žinau, kokia sėkla yra kiekviename mano vaike, nes aš juos sukūriau, nes aš suteikiau jiems gyvybę savo meile.
28. Savo viltį sudedu į žmogų, tikėdamas jo išgelbėjimu, jo vertingumu ir jo pažanga. Juk kai jį sukūriau, paskyriau jam būti žemės šeimininku, kur jis sukurs meilės ir taikos vietą, taip pat paskyriau, kad jo dvasia taptų stipri gyvenimo kovoje, kad per nuopelnus pasiektų tobulybės karalystės, kuri yra jo amžinasis paveldas, šviesą. (326,44-46)

44 skyrius - Gyvenimas dieviškąja prasme

Būtina pusiausvyra
1 Kiekvieno žmogaus likimą nusako jo dvasinė ir žmogiškoji užduotis. Abi turėtų būti suderintos tarpusavyje ir siekti vieno tikslo. Iš tiesų sakau jums: vertinsiu ne tik jūsų dvasinius, bet ir materialius darbus. Nes juose atrasiu nuopelnus, kurie padės jūsų dvasiai pasiekti Mane. (171, 23)
2 Iki šiol žmogus dėl savo išdidumo nepaisė dvasinės dalies, ir šio pažinimo stoka neleido jam būti tobulam.
3 Jei žmogus neišmoks išlaikyti savo fizinių ir dvasinių galių harmonijos, jis negalės rasti pusiausvyros, kuri turėtų būti jo gyvenime. (291, 26 - 27)

4 Mokiniai: Nors gyvenate pasaulyje, galite gyventi dvasinį gyvenimą. Juk neturėtumėte manyti, kad sudvasinimas reiškia ne nusigręžimą nuo to, kas priklauso kūnui, bet žmogiškųjų įstatymų suderinimą su dieviškaisiais įstatymais.
5 Palaimintas tas, kuris studijuoja mano įstatymus ir moka juos sujungti su žmonių įstatymais, nes jis bus sveikas, stiprus, dosnus ir laimingas. (290, 26 - 27)

Geri ir greitai gendantys malonumai
6 Nesakau jums, kad nusigręžtumėte nuo žemiškų pareigų ar sveikų širdies ir jausmų malonumų. Aš tik prašau jūsų atsisakyti to, kas nuodija jūsų dvasią ir alina kūną.
7 Kas gyvena pagal įstatymą, vykdo tai, ką liepia jo sąžinė. Tas, kuris atsisako leistinų malonumų, kad pasinertų į draudžiamus, net didžiausio malonumo akimirkomis stebisi, kodėl nėra laimingas ir ramus. Nes nuo malonumo prie malonumo jis grimzta vis giliau ir giliau, kol pražūsta bedugnėje, nerasdamas tikro pasitenkinimo savo širdžiai ir protui.
8 Kai kurie turi pasiduoti ir iki paskutinio lašo ištuštinti taurę, kurioje ieškojo malonumo, bet jo nerado, kad išgirstų balsą To, kuris amžinai kviečia juos į amžinojo gyvenimo pokylį. (33, 44 - 46)
9 Mokslininkas pagarbiai nuskina vaisių nuo mokslo medžio, prieš tai neatsiklausęs savo sąžinės balso, kuriuo jam kalba mano Įstatymas, kad visi išminties medžio vaisiai yra geri ir kad kas juos skina, gali tai daryti tik savo artimo labui.
10 Mano pateikti pavyzdžiai jums parodo, kodėl žmonija nepažįsta nei meilės, nei ramybės to vidinio rojaus, kurį žmogus dėl paklusnumo Įstatymui turėtų amžinai turėti savo širdyje.
11 Kad padėčiau jums rasti tą patį, aš mokau nusidėjėlius, nepaklusniuosius, nedėkinguosius ir arogantiškuosius, kad suprastumėte, jog esate apdovanoti dvasia, kad turite sąžinę, kad galite visapusiškai spręsti ir vertinti, kas gera ir kas bloga, ir kad parodyčiau kelią, kuris nuves jus į ramybės, išminties, begalinės meilės, nemirtingumo, šlovės ir amžinybės rojų. (34, 15 - 17)
12 Žmogus ne visada teisingai interpretuoja mano mokymus. Niekada nemokiau jūsų nepaisyti ir nesinaudoti gerais vaisiais, kuriuos patvirtina ir leidžia mano įstatymai. Aš tik mokiau, kad neturėtumėte siekti, o juo labiau mylėti nereikalingų, perteklinių dalykų; kad neturėtumėte naudotis gendančiais, neleistinais, kaip ir dvasiai bei kūnui naudingais vaisiais. Bet visa, kas leistina dvasiai ar širdžiai ir jai naudinga, Aš jums rekomenduočiau, nes tai atitinka Mano įstatymus. (332, 4)
13. Turėjo praeiti daug laiko, kad žmonija pasiektų dvasinę brandą. Visada pasiduodavote dviem kraštutinumams: vienas iš jų buvo materializmas, kuriuo siekėte didesnių žemiškų malonumų, o tai iš tikrųjų yra žalinga, nes trukdo dvasiai atlikti savo užduotį. Tačiau turite vengti ir kito kraštutinumo: kūno numarinimo, visiško atsisakymo visko, kas priklauso šiam gyvenimui, nes Aš jus pasiunčiau į šią žemę, kad gyventumėte kaip žmonės, kaip žmogiškos būtybės, ir parodžiau jums teisingą kelią, kad galėtumėte gyventi taip, jog "atiduotumėte Cezariui, kas priklauso Cezariui, ir Dievui, kas priklauso Dievui".
14. Šį pasaulį su visu jo grožiu ir tobulumu sukūriau tau. Daviau jums žmogaus kūną, per kurį turite išvystyti visus jums duotus gebėjimus, kad pasiektumėte tobulumą.
15 Tėvas nenori, kad atsisakytumėte visų gėrybių, kurias jums siūlo šis pasaulis. Tačiau neiškelkite kūno aukščiau už dvasią, nes kūnas yra laikinas, o dvasia priklauso amžinybei. (358,7 - 9)

Palaimintas ir nepalaimintas turtas
16 Jei Mano valia yra padaryti jus žemiškųjų gėrybių savininkais, Aš jums jas suteikiu, kad jomis dalytumėtės su vargstančiais broliais ir seserimis, su tais, kurie neturi turto ar paramos, su silpnaisiais ir ligoniais. Tačiau daugelis tų, kurie nieko neturi žemėje, gali pasidalyti su jumis savo dvasinėmis gėrybėmis. (96, 27)
17 Noriu, kad viskas būtų jūsų, bet kad sąmoningai naudotumėtės tuo, ko jums reikia; kad žinotumėte, kaip būti turtingi dvasiškai ir turėti daug materialių dalykų, jei tinkamai juos panaudosite, suteikdami tiek vienam, tiek kitam tikrąją vertę ir rangą.
18. Kaip nepaprastai turtingo žmogaus dvasia gali pakenkti jam pačiam, kai tai, ką jis turi, skirta artimo gerovei? Ir kaip gali nukentėti

galingas žmogus, kai jo dvasia moka kartais atsitraukti ir melstis, o per savo maldą jis bendrauja su Manimi? (294, 38)
19. Nesakykite man: "Viešpatie, mačiau skurdą tarp tų, kurie Tave seka. O tarp tų, kurie Tavęs net neprisimena ir nesako Tavo vardo, aš matau gausybę, malonumus ir malonumus".
20. Tegul Mano tauta nelaiko šių atvejų įrodymu, kad tas, kuris seka paskui Mane, būtinai turi būti vargšas pasaulyje. Bet aš jums sakau, kad ramybės, kurios klausosi tie, kurie čia klausosi ir dalį savo gyvenimo skiria geriems darbams, nepažįsta tie, kuriems jūs taip pavydite, ir jie negalėtų jos įgyti su visais savo turtais.
21. Kai kurie žino, kaip vienu metu turėti ir pasaulio, ir dvasios gėrybių. Kiti neturi pasaulio įstatymų, nes pamiršta dvasios įstatymus, o dar kiti domisi tik pasaulio įstatymais, nes mano, kad dieviškieji įstatymai yra žemiškųjų turtų priešai.
22 Prekės yra ir lieka prekėmis, tačiau ne visi žino, kaip jomis tinkamai naudotis. Be to, žinokite, kad ne viską, ką daugelis turi, aš jiems daviau. Vieni turi kaip kompensaciją tai, ką gavo iš Manęs, kaip ir kiti, kurie pavogė viską, ką turi.
23 Geriausias įrodymas, kurį žmonės gali gauti apie savo pareigų atlikimą gyvenime, yra dvasios ramybė, o ne monetų žvangėjimas. (197, 24 - 27)
24. Kai sakau jums: "Prašykite, ir jums bus duota", jūs prašote manęs žemiškų dalykų. Bet iš tiesų, kaip mažai jūs iš Manęs prašote! Visų pirma prašykite manęs visko, kas naudinga jūsų dvasiai. Nekraukite lobių žemėje, nes čia yra vagių! Kaupkite lobius Tėvo karalystėje, nes ten jūsų turtas bus saugus ir pasitarnaus jūsų dvasios laimei bei ramybei.
25 Žemės lobiai yra turtai, valdžia ir netikros didybės titulai. Dvasios lobiai yra geri darbai. (181, 68 - 69)
26 Išdidus žmogus mano esąs didis, nors toks nėra, ir vargšas yra tas, kuris pasitenkina nereikalingais šio gyvenimo turtais, neatrasdamas tikrųjų širdies ir dvasios vertybių. Kokie apgailėtini jo troškimai, jo godumas, jo idealai! Kaip mažai jis patenkintas!
27 O gyventi moka tas, kuris išmoko atiduoti Dievui, kas priklauso Dievui, ir pasauliui, kas priklauso pasauliui. Kas moka atsigaivinti gamtos glėbyje ir netampa materijos vergu, tas moka gyventi, ir net jei atrodo, kad nieko neturi, jis yra šio gyvenimo gėrybių šeimininkas ir yra pakeliui į Dievo karalystės lobius. (217, 19 - 20)

Davimo įstatymas
28 Jei žmonės tikėtų Mano žodžiu ir nešiotųsi Mane savo širdyse, jie visada turėtų prieš akis tą Mano sakinį, kurį kartą pasakiau miniai, klausančiai Manęs: "Iš tiesų sakau jums: net jei paduosite tik stiklinę vandens, tai neliks be atlygio".
29 Tačiau žmonės mano, kad jei jie ką nors duoda ir nieko negauna mainais, jie išsaugos tai, ką turi, pasilikdami tik sau.
30. Dabar sakau jums, kad Mano teisingumas yra tobulai subalansuotas, kad niekada nebijotumėte atiduoti nieko iš to, ką turite. Ar matote tuos žmones, kurie renka ir kaupia lobius ir niekam neleidžia dalytis savo turtu? Tie žmonės turi mirusią dvasią.
31 Kita vertus, tie, kurie iki paskutinio atodūsio atsidavė užduočiai atiduoti artimui viską, ką turi, kol paskutinę valandą pamatė save vienišus, apleistus ir vargšus, - tie visada buvo vedami tikėjimo šviesos, kuri jiems iš tolo rodė "Pažadėtosios žemės" artumą, kur jų laukia mano meilė, kad atlygintų už visus jų darbus. (128, 46 - 49)
32. Ateikite čia, kad prikelčiau jus tikrajam gyvenimui ir primінčiau jums, kad esate sukurti duoti. Bet kol nežinosite, ką nešiojatės savyje, tol negalėsite duoti to, kam to reikia.
33. Stebėkite, kaip viskas, kas jus supa, vykdo dovanojimo misiją. Elementai, žvaigždės, būtybės, augalai, gėlės ir paukščiai - viskas, nuo didžiausio iki nebepastebimo, turi gebėjimą ir lemtį duoti. Kodėl darote išimtį, nors esate labiausiai apdovanoti dieviškąja meilės malone?
34. Kiek dar labiau turite augti išmintimi, meile, dorybėmis ir gebėjimais, kad būtumėte šviesa savo jaunesnių brolių ir seserų kelyje! Kokį aukštą ir gražų likimą jums paskyrė Tėvas! (262, 50 - 52)

pareigų ir užduočių vykdymas
35 "Trečią kartą" mano dvasinis mokymas suteiks dvasiai laisvę išskleisti sparnus ir pakilti pas Tėvą, kad galėtų Jam atiduoti tikrąjį garbinimą.

36 Tačiau žmogus, kaip žmogiškoji būtybė, taip pat turi tarnauti Kūrėjui, ir ši duoklė - vykdyti savo pareigas žemėje, paklūstant žmogiškiesiems įstatymams, savo veiksmais demonstruojant moralę ir gerą sprendimą, atliekant tėvo, vaiko, brolio, draugo, šeimininko ir tarno pareigas.
37 Kas taip gyvena, tas pagerbs mane žemėje ir leis savo dvasiai kilti aukštyn, kad šlovintų mane. (229, 59 - 61)
38. Tie, kurie vengia savo užduoties naštos, tie, kurie apleidžia teisingą kelią arba nepaiso įsipareigojimų, kuriuos jų dvasia prisiėmė Man, kad vietoj to prisiimtų įsipareigojimus pagal savo skonį ar valią, negalės turėti tikros ramybės savo širdyse, nes jų dvasia niekada nebus patenkinta ir rami. Tai tie, kurie nuolat ieško malonumų, kad pamirštų savo kančias ir nerimą, apgaudinėja save netikrais malonumais ir trumpalaikiu pasitenkinimu.
39. Leidžiu jiems eiti savo keliu, nes žinau, kad net jei šiandien jie atsiriboja, pamiršta Mane ir net neigia Mane, netrukus jie supras pasaulio turtų, titulų, malonumų ir garbės menkumą, kai tikrovė pažadins juos iš svajonės apie didybę žemėje, kai žmogui teks susidurti su dvasine tiesa, amžinybe, dieviškuoju teisingumu, kurio niekas negali išvengti.
40. Niekas to nežino, nes jūs visi turite dvasią, kuri per intuicijos dovaną atskleidžia jums jūsų gyvenimo tikrovę - jums nubrėžtą kelią ir viską, ką jame turite nuveikti. Tačiau jūs trokštate atleisti save nuo visų dvasinių įžadų, kad jaustumėtės laisvi ir savo gyvenimo šeimininkai. (318, 13 - 15)
41 Prieš siunčiant jūsų dvasią į šią planetą, jai buvo parodyti "laukai", pasakyta, kad jos misija yra sėti taiką, kad jos žinia yra dvasinė, o jūsų dvasia laukė jos ir pažadėjo būti ištikima ir paklusni savo misijai.
42 Kodėl dabar bijote sėti? Kodėl dabar jaučiatės nevertas ar nepajėgus atlikti darbą, kuris taip džiugino jūsų dvasią, kai jai buvo duotas? Nes leidote aistroms užtverti jums kelią ir taip neleidote Dvasiai praeiti, mėgindami pateisinti savo neryžtingumą vaikiškomis priežastimis.
43. Į "slėnį", iš kurio atvykote, negrįžkite tuščiomis rankomis. Žinau, kad tada jūsų kančia būtų labai didelė. (269, 32 - 34)
44. Kiekvienam iš jų paskirta tam tikras skaičius dvasių, kurioms reikia vadovauti arba kuriomis reikia rūpintis, ir ši užduotis nesibaigia su fizine mirtimi. Dvasia ir toliau sėja, augina ir pjauna tiek dvasiniame pasaulyje, tiek žemėje.
45 Didesnės dvasios veda mažesnes, o šios savo ruožtu kitas, dar mažiau išsivysčiusias, o Viešpats jas visas veda prie savo kliūties.
46. Kai dabar jums sakau, kad didesnės dvasios vadovauja mažesnėms, nenoriu pasakyti, kad šios dvasios nuo pat pradžių buvo didžiosios, o pastarosios, palyginti su savo broliais ir seserimis, visada turėjo būti mažos. Tie, kurie dabar yra didingi, tokie yra todėl, kad jie evoliucionavo ir vystėsi aukštyn, vykdydami kilnią užduotį mylėti, tarnauti ir padėti tiems, kurie dar nepasiekė tokio dvasinio išsivystymo lygio, kurie vis dar yra silpni - nuklydusiems ir kenčiantiems.
47 Tie, kurie šiandien yra maži, rytoj bus dideli, nes atkakliai eina tobulėjimo keliu. (131, 19 - 21)

45 skyrius - Paskirtis, gyvenimo prasmė ir išsipildymas

Dievo apvaizda ir lemtis žmogaus likime
1 Dabar yra šviesos metas, kai žmogus ne tik tiki, bet ir supranta, mąsto ir jaučia mano tiesą.
2 Mano mokymo tikslas - įtikinti visus, kad niekas neatėjo į šį pasaulį be geros priežasties, kad ta priežastis yra dieviškoji meilė ir kad visų žmonių paskirtis - atlikti meilės misiją.
3 Visais laikais, nuo pat pradžių, žmonės savęs klausė: "Kas aš esu? Kam esu skolingas už gyvenimą? Kodėl aš egzistuoju? Ko aš čia atėjau ir kur einu?
4 dėl dalies savo neaiškumų ir žinių stokos jie gavo atsakymą mano paaiškinimuose ir apmąstymuose apie tai, ką per daugelį metų jums atskleidžiau.
5 Tačiau kai kurie mano, kad jau viską žino, bet sakau jums, kad jie labai klysta, nes to, kas saugoma Dievo Išminties knygoje, žmonės negali sužinoti, kol tai jiems neatskleista; o šioje Dievo Išminties knygoje yra daugybė dalykų, jos turinys begalinis. (261, 4 - 6)
6. Likimas turi gailestingumą, kurį į jį įdėjo Dievas. Žmonių likimas kupinas dieviškojo gerumo.

7 Dažnai nerandate šio gėrio, nes nežinote, kaip jo ieškoti.
8 Jei kiekvienai dvasiai mano nubrėžtame likime jūs pasirenkate sau sunkų ir karčią kelią, aš stengiuosi jį sušvelninti, bet niekada nepadidinti jo kartumo.
9 Žmonėms pasaulyje reikia vieniems kitų, niekas nėra per daug ir niekas nėra per mažai. Visi gyvenimai reikalingi vienas kitam, kad jų egzistencija būtų užbaigta ir harmoninga.
10 Vargšams reikia turtingųjų, o pastariesiems - tų. Blogiesiems reikia geruųjų, o pastariesiems - pirmųjų. Nežinantiems reikia žinančiųjų, o žinantiems - nežinančiųjų. Mažiesiems reikia vyresniųjų, o jiems savo ruožtu reikia vaikų.
11. Kiekvieną iš jūsų Dievo išmintis šiame pasaulyje pastatė į jo vietą ir arti to, su kuriuo jis turi būti. Kiekvienam žmogui priskiriamas ratas, kuriame jis turi gyventi ir kuriame yra įsikūnijusių ir neįsikūnijusių dvasinių būtybių, su kuriomis jis turi gyventi.
12 Taigi kiekvienas savaip, palaipsniui sutiksite visus tuos, kurių misija - mokyti jus meilės, kuri jus pakylėja; nuo kitų patirsite skausmą, kuris jus apvalys. Vieni atneš jums kančią, nes jums jos reikia, o kiti dovanos jums savo meilę, kad kompensuotų jūsų kartėlį; tačiau visi turi jums žinią, mokymą, kurį turite suprasti ir juo pasinaudoti.
13 Nepamirškite, kad kiekviena įsikūnijusi ar įsikūnijusi dvasia, kuri bet kokia forma kerta jūsų gyvenimo kelią, padės jums įgyvendinti jūsų likimą.
14 Kiek daug šviesos dvasių esu siuntęs į pasaulį dėl jūsų, o jūs nesustojote, kad palaimintumėte Mano meilę jums!
15 į daugelį mano siųstų dvasių jūs nekreipėte dėmesio, nesuvokdami, kad jos yra jūsų likimo dalis, bet kadangi nežinojote, kaip jas priimti, likote tuščiomis rankomis ir vėliau liejo gailesčio ašaras; jūs nežinojote, kaip jas priimti, bet kadangi nežinojote, kaip jas priimti, likote tuščiomis rankomis ir vėliau liejo gailesčio ašaras; jūs nežinojote, kaip jas priimti, bet kadangi nežinojote, kaip jas priimti, likote tuščiomis rankomis ir vėliau liejo gailesčio ašaras.
16. Žmonija, jūsų likimas - būti harmonijoje su viskuo, kas sukurta. Ši harmonija, apie kurią jums kalbu, yra didžiausias iš visų dėsnių, nes joje jūs randate tobulą bendrystę su Dievu ir jo darbais. (11, 10 -16; 22 - 25)
17. Kas neigia savo likimą, atmeta garbingą "mano Dieviškumo vaiko" vardą. Jei jis netiki mano egzistavimu, jis negali tikėti mano meile.
18 Jei kai kam šis gyvenimas buvo nepaprastai rūstus ir liūdnas, žinokite, kad šis gyvenimas nėra vienintelis, kad jis ilgas tik iš pažiūros ir kad kiekvienos būtybės likime glūdi paslaptis, į kurią tik Aš galiu įsiskverbti. (54, 8 - 9)
19 Žmogaus egzistavimas žemėje tėra akimirka amžinybėje, gyvybės dvelksmas, kuris kurį laiką atgaivina žmogų ir tuojau pat iškeliauja, kad vėliau sugrįžtų ir suteiktų kvėpavimą naujam kūnui. (12,4)
20 Kiekvienam skirta tai, kas jam bus duota jo gyvenimo kelyje. Vieni ją priima ir laiku panaudoja, kiti ją iššvaisto, o kai kurie net nežino, kaip pasiruošti ją priimti. Tačiau sugrįžę į dvasinį pasaulį jie sužinojo apie viską, kas jiems buvo skirta ir ko jie nemokėjo nei gauti, nei užsitarnauti. (57, 31)
21 Niekas negimė atsitiktinai, niekas nebuvo sukurtas atsitiktinai. Supraskite Mane ir suprasite, kad niekas nėra laisvas savo gyvenimo kelyje, kad egzistuoja įstatymas, kuris vadovauja ir valdo visus likimus. (110, 29)
22. Žmogus tiki, kad elgiasi pagal savo valią, jis mano, kad yra laisvas nuo bet kokios aukštesnės įtakos jam, ir galiausiai mano esąs nepriklausomas ir savo likimo kūrėjas, nė neįtardamas, kad ateis valanda, kai visi supras, jog tai buvo mano valia, kuri buvo vykdoma jų atžvilgiu. (79, 40)
23 Gerai atlyginkite sau, augindami gerus vaisius savo bičiuliams. Pasiruoškite ateinantiems laikams, nes prieš man išvykstant tarp jūsų dar kils nesutarimų, nes jus visus užklups pagunda. Turite būti budrūs. Melskitės ir įgyvendinkite mano nurodymus. Iš tiesų sakau jums: šie trumpi laiko tarpai, kuriuos skirsite gėrio praktikai, turės teigiamą poveikį daugeliui po jūsų ateinančių kartų. Niekas negalėjo ir negalės nulemti savo likimo; tai priklauso tik man. Pasitikėkite mano valia, ir jūs be didesnių sunkumų įveiksite gyvenimo kelią iki pat pabaigos.
24. Gerai supraskite, kai jums sakysiu, kad nė vienas medžio lapelis nejuda be Mano valios; tada žinosite, kada Aš jus išbandau ir kada ištuštinsite savo kančios taurę - kad paskui Mane apkaltintumėte. Tada jūs tapsite teisėjais ir padarysite mane kaltinamuoju.

25 Atpažinkite savo klaidas ir jas ištaisykite. Išmokite atleisti savo bičiulių klaidas, o jei negalite jų ištaisyti, bent jau uždenkite jas atlaidumo šydu. (64, 43 - 44)
26. Nebūkite fatalistai, kurie stiprina save įsitikinimu, kad jūsų likimas yra būtent toks, kokį Dievas pastatė jūsų gyvenimo kelyje, ir jei kenčiate, tai todėl, kad taip parašyta, o jei džiaugiatės: priežastis ta, kad taip pat parašyta. Įtikinau jus, kad pjausite tai, ką pasėjote.
27. Tačiau dabar gerai įsiklausykite: vienais atvejais derlių gausite iš karto, o kitais atvejais turėsite pradėti naują egzistenciją, kad galėtumėte pjauti ir nuimti savo sėklą. Gerai pagalvokite apie tai, ką jums ką tik pasakiau, ir pašalinsite daug blogų nuomonių apie mano teisingumą ir daug neaiškumų. (195, 53)

Gyvenimo mokykla

28 Žmonės yra tarsi vaikai, kurie negalvoja apie savo veiksmų pasekmes, todėl nesupranta, kad kliūtis, su kuria jie susiduria savo kelyje, yra tik kliūtis, kurią Mokytojas pastatė tam, kad sustabdytų jų beprasmišką kelią arba apsaugotų nuo blogo sprendimo.
29. Noriu, kad dabar elgtumėtės kaip suaugusieji, apsvarstytumėte savo darbus, poelgius, pasvertumėte savo žodžius. Taip į savo gyvenimą įnešite išminties ir teisingumo. Be to, turėtumėte pamąstyti apie tai, kad gyvenimas yra didžiulis ir nuolatinis dvasios išbandymas.
30 Mano kelyje niekas nežūsta, ir nors pasitaiko atvejų, kai žmogų prislėgė kryžiaus našta, aukštesnė jėga jį vėl pakelia ir padrąsina. Ši galia kyla iš tikėjimo. (167, 55 - 57)
31. Nuo supratimo, kurį žmonės įgyja iš šių mokymų ir paklusdami visatą valdantiems Įstatymams, priklauso jų laimė, kurios, vienų manymu, žemėje nėra, o kiti mano, kad tik aš vienas turiu gausybę, bet kuri labai gerai pasireiškia jūsų dvasios ramybe.
32 Dabar žinokite, o mylimi žmonės, kad jūsų laimė yra jumyse pačiuose, kad išmokytumėte žmones, jog ten, kur, jų nuomone, yra tik kartėlis, neapykanta ir nuoskauda, gailestis ir ašaros, yra dvasios šviesa, kurios niekas negali užgesinti. (178, 6 - 7)
33. Jūsų dvasinė praeitis nėra žinoma jūsų "kūnui" [sielai]. Palieku jį įspaustą jūsų dvasioje, kad jis būtų tarsi atversta knyga ir atsiskleistų jums per sąžinę ir intuiciją. Tai mano teisingumas, kuris, užuot pasmerkęs jus, suteikia jums galimybę atitaisyti nusižengimą ar ištaisyti klaidą.
34 Jei praeitis būtų ištrinta iš jūsų atminties, jums vėl tektų išgyventi jau praėjusius išbandymus, bet jei girdėsite savo patirties balsą ir leisite šiai šviesai jus apšviesti, aiškiau matysite savo kelią ir ryškiau regėsite horizontą. (84, 46)

Žmogaus gyvybės prasmė ir vertė

35. Žinokite, kad natūrali žmogaus būsena yra gerumas, dvasios ramybė ir harmonija su viskuo, kas jį supa. Kas visą gyvenimą nuolat praktikuoja šias dorybes, eina tikruoju keliu, vedančiu į Dievo pažinimą.
36. Tačiau jei nukrypsi nuo šio kelio ir pamirši įstatymą, kuriuo turi vadovautis savo veiksmuose, turėsi ašaromis atlyginti už akimirkas, kurias gyvenai toli nuo dvasinio pakilimo kelio, kuris yra natūrali būsena, kurioje žmogus visada turėtų išlikti. (20, 20)
37 Daugelis žmonių taip priprato prie nuodėmių ir kančių pasaulio, kuriame jūs gyvenate, kad mano, jog šis gyvenimas yra pats natūraliausias, kad žemei lemta tapti ašarų slėniu ir kad ji niekada nesugebės išsaugoti taikos, santarvės ir dvasinės pažangos.
38. Taip manantys žmonės yra užmigę neišmanymo miegu. Klysta tie, kurie mano, kad šiam pasauliui Aš paskyriau būti ašarų ir atgailos slėniu. Rojus, kurį pasiūliau žmonėms, gali sugrįžti ir sugrįš, nes visa, ką sukūriau, yra gyvenimas ir meilė.
39. Todėl klysta tie, kurie teigia, kad pasaulis Dievo buvo skirtas žmogiškam skausmui. Jie turėtų sakyti, kad patys pasmerkė ją teismo misijai, nors iš tikrųjų ji buvo sukurta dvasinėms būtybėms, tapusioms žmonėmis, džiuginti ir gaivinti.
40 Niekas nebuvo iš anksto paskirtas nuodėmei, nors viskas buvo numatyta, kad išgelbėtų žmogų nuo nuopuolio.
41 Žmogus nenorėjo kilti aukštyn per meilę ir nenorėjo tapti išmintingas vykdydamas mano įstatymą; jis pamiršo, kad mano teisingumas, kurio visada stengėsi išvengti, jį saugo, nes mano teisingumas kyla iš tobulos meilės. (169, 10 - 13)

42. Jei įsigilinsite į Mano žodį, suprasite, kad Tėvo ketinimas, siunčiant jus į pasaulį eiti jo keliais, kupinais pavojų ir pagundų, buvo ne tas, kad juose pasiklystumėte. Juk jos buvo iš anksto suplanuotos taip, kad jose gautumėte dvasios tobulėjimui būtinas pamokas, kad įgytumėte patirties, kurios jums trūko, ir galiausiai, kad grįžtumėte pas Mane kupini šviesos.
43 kai tavo dvasia išėjo iš Manęs, ji buvo tarsi kibirkštis, kurią vėjai turėjo paversti liepsna, kad, grįžusi pas Mane, tavo šviesa susilietų su Dieviškumo šviesa; Aš esu tavo Dievas, Aš esu tavo Dievas, Aš esu tavo Dievas.
44. Kalbu jums nuo Naujojo kalno viršūnės. Ten aš tavęs laukiu, ir iš tiesų sakau tau, kad tavo atvykimo dieną šioje karalystėje bus šventė.
45. Jūs ateinate ten skausmo keliu ir taip išvalote savo nusikaltimus - keliu, kurio anksčiau nenubrėžiau, bet kurį sukūrė žmogus. Šiuo keliu jūs taip pat mane paleidote. Tačiau nuo tada aukos ir skausmo kelias buvo pašlovintas mano krauju. (180, 64 - 65)
46. Žmogus pagaliau supras, kad jo karalystė taip pat nėra iš šio pasaulio, kad jo kūnas arba žmogiškasis apvalkalas tėra priemonė, kuria jo dvasia suvokia šį išbandymų ir nuoskaudų pasaulį. Galiausiai jis sužinos, kad šis gyvenimas tėra didžiulė pamoka, iliustruojama nuostabiais paveikslais ir vaizdiniais, kad mokiniai, t. y. visi žmonės, geriau suprastų gyvenimo jiems teikiamas pamokas, per kurias, jei sugebės jas teisingai įvertinti, pasieks dvasios tobulėjimo ir supras kovos, kuri juos padaro stiprius, prasmę, - skausmo, kuris šlifuoja, triūso, kuris taurina, žinių, kurios apšviečia, ir meilės, kuri pakylėja.
47. Jei ši egzistencija būtų vienintelė - iš tiesų, sakau jums, jau seniai būčiau pašalinęs iš jos skausmą, nes būtų neteisinga, jei būtumėte atėję į šį pasaulį tik tam, kad išgertumėte kančios taurę. Tačiau tie, kurie šiandien kenčia ir verkia, tai daro todėl, kad anksčiau mėgavosi ištvirkavimu. Tačiau šis skausmas juos apvalys ir padarys vertais pakilti į aukštybes bei mėgautis tyresniu pavidalu Viešpaties namuose. (194, 34 - 35)
48. Išbandymas, kuris yra žmogaus gyvenime, yra toks sunkus, kad jį būtina pasaldinti visais dvasiniais ir fiziniais malonumais, kurie daro žmogui jo kryžiaus naštą mielesnę ir lengvesnę.
49. Aš laiminu visus, kurie namų šilumoje randa geriausius savo egzistencijos džiaugsmus ir stengiasi, kad tėvų meilė vaikams, vaikų meilė tėvams, brolių ir seserų meilė vieni kitiems taptų tarnyste Dievui. Juk ši vienybė, harmonija ir taika yra panašios į harmoniją, kuri egzistuoja tarp visuotinio Tėvo ir jo dvasinės šeimos.
50 Šiuose namuose spindi dvasios šviesa, gyvena mano karalystės ramybė, o atėjus kančioms, jas lengviau pakelti ir išbandymų akimirkos nėra tokios karčios.
51 Dar labiau nusipelnę yra tie, kurie ieško pasitenkinimo duodami jį kitiems ir džiaugiasi sveiku savo artimųjų džiaugsmu. Tai džiaugsmo apaštalai, atliekantys didelę misiją.
52. Iš tiesų sakau jums: jei žinotumėte, kaip ieškoti pasitenkinimo ir džiaugsmo akimirkų, taip pat kaip išlaikyti vidinės ramybės valandas, turėtumėte jų per visas savo buvimo žemėje dienas. Tačiau tam pirmiausia turite pakelti savo dvasią, jausmus ir mąstymą apie gyvenimą.
53. Ši žinia, kurią siunčiu jums per savo Žodį, yra kupina šviesos, kuri nušvies jūsų kelią ir suteiks jūsų būčiai evoliuciją aukštyn, kuri išmokys jus gyventi taikoje ir sveikai džiaugtis viskuo, kuo Aš palaiminau jūsų būtį.
54. Šiai žmonijai dar teks sunkiai kovoti su skausmo šešėliais ir įveikti polinkį į netikrus malonumus ir apgaulingą pasitenkinimą. Ji turės kovoti su religiniu fanatizmu, neleidžiančiu pripažinti tiesos; ji turės kovoti su fatalizmu, verčiančiu tikėti, kad viskas eina į galutinį sunaikinimą, nuo kurio niekas negali išsigelbėti; ji turės kovoti su materializmu, verčiančiu ieškoti tik laikinų malonumų - juslinių malonumų, kurie panardina dvasią į ydų, skausmo, nevilties ir tamsos bedugnę.
55. Duodu jums savo šviesą, kad galėtumėte palikti šešėlius ir šioje planetoje, kurią pavertėte ašarų slėniu, pagaliau atrasti tikruosius dvasios ir širdies džiaugsmus, šalia kurių visi kiti džiaugsmai yra menki ir nereikšmingi.
(303, 28-33)

X Materializmas ir spiritualizmas

46 skyrius - Klaidingas, materialistiškai nusiteikęs žmogus

Žmogaus inercija, neišmanymas ir arogancija

1 Galutinis šio pasaulio sukūrimo tikslas yra žmogus; jo malonumui pridėjau kitas gamtos būtybes ir jėgas, kad jis galėtų jomis naudotis savo išsaugojimui ir atgaivinimui.
2 Jei jis būtų Mane mylėjęs ir pažinojęs nuo ankstyviausių laikų, nuo savo dvasinės vaikystės, šiandien jis priklausytų didžiųjų dvasių pasauliui, kuriame nebūtų nei neišmanymo, nei skirtumų, kuriame visi būtumėte lygūs žiniomis ir jausmų rafinuotumu.
3. Bet kaip lėtai žmogus evoliucionuoja! Kiek daug laiko praėjo nuo tada, kai jis gyveno žemėje, ir jam vis dar nepavyko suprasti savo dvasinės užduoties ir tikrojo likimo. Jis nesugebėjo savyje atrasti savo dvasios, kuri nemiršta, nes turi amžinąjį gyvenimą; jis nežinojo, kaip gyventi darnoje su ja, nepripažino jos teisių, ir ši, netekusi laisvės, neišvystė savo dovanų ir sustojo. (15, 24)
4 Žmogus, nusigręžęs nuo Mano Įstatymo vykdymo, sukūrė įvairias idėjas, teorijas, religijas ir doktrinas, kurios suskaldys ir supainios žmoniją, pririš dvasią prie materijos ir neleis jai laisvai kilti. Tačiau mano Šventosios Dvasios šviesa apšviečia visus žmones ir parodo jiems tikrojo gyvenimo kelią, kuriame yra tik vienas vadovas - sąžinė. (46, 44)
5 Materialistas myli tik žmogaus gyvenimą. Tačiau suvokdamas, kad viskas jame yra laikina, jis siekia gyventi intensyviai.
6 Kai jo planai ar troškimai neišsipildo arba jį ištinka skausmas, jis nusivilia ir piktžodžiauja; jis meta iššūkį likimui ir kaltina jį nesuteikus jam naudos, į kurią, jo manymu, jis turi teisę.
7 Jie yra silpnos dvasinės būtybės, apsigyvenusios nepajudinamuose kūnuose, moraliai nesubrendusios būtybės, kurios įvairiais būdais išbandomos, kad suprastų, kaip klaidingai vertina menkų nuopelnų materializuotus darbus.
8 Kaip mielai materializavęsis pakeistų jų likimą! Kaip jie trokšta, kad viskas vyktų pagal jų idėjas ir valią. (258, 48 - 50)
9 dabar galite suprasti, kad visada, kai Aš apreiškiau save žmonėms Išmintimi, tai dariau tam, kad išlaisvinčiau ribotų mąstymo gebėjimų įkalintas dvasias.
10. Vis dar šiais laikais yra žmonių su ribotu protu, neturinčių įkvėpimo. Nors žmonės jau turėtų turėti aiškų protą, kuris atsivėrė jiems tobulėjant, daugelis vis dar mąsto ir gyvena kaip primityviais laikais.
11 Kiti, padarę didelę mokslo pažangą, užsisklendžia savo tuštybėje ir egoizme, manydami, kad pasiekė pažinimo viršūnę. Tačiau jie sustojo kelyje į dvasinę pažangą. (180, 32 - 33)
12 Jei žmogus gyventų sąmoningai, žinodamas apie aukštesnį gyvenimą, kuris egzistuoja ir vibruoja virš jo, ir jei mokėtų pasitarti su savo dvasia, kiek daug nepatogumų jis išvengtų, kiek daug bedugnių išgelbėtų. Tačiau visą gyvenimą jis klausia patarimo tų, kurie neturi sprendimo jo abejonėms ir neaiškumams: mokslininkų, kurie yra įsigilinę į materialią gamtą, bet nepažįsta dvasinio gyvenimo, nes dvasia juose užmigusi.
13 Žmogaus dvasia turi pabusti, kad surastų save, kad atrastų visus jai patikėtus gebėjimus, padedančius jai kovoti.
14 Šiandien žmogus panašus į mažą nykų lapelį, nukritusį nuo gyvybės medžio, ir į vėjų žaisliuką, priklausomą nuo tūkstančių permainų, silpną gamtos jėgų akivaizdoje, trapų ir apgailėtiną mirties akivaizdoje, nors jis turėtų būti žemės valdovas kaip Mano siųstas kunigaikštis, kad tobulėtų pasaulyje. (278, 4 - 6)
15 Atėjo teismo metas, kai kai kurių klausiu: Kodėl mane paneigėte? Ir kiti: Kodėl mane persekiojate? Ar turi teisę neigti Mano karalystės egzistavimą tas, kuris nesugebėjo įsiskverbti į save? Jei nepažįstate Mano tiesos, jei nežinote, kaip ją rasti, tai nereiškia, kad ji neegzistuoja. Jei manote, kad egzistuoja tik tai, ką galite suvokti, sakau jums, kad dar daug ko nežinote, ir jūsų arogancija yra labai didelė.
16 Iš tiesų sakau jums: kas neigia Dievą ir Jo karalystę, tas neigia pats save. Tas, kuris nori semtis jėgų iš savęs, kuris mano, kad yra nepriklausomas, ir arogantiškai mano, kad gali būti didis, nereikalaudamas Dievo, šiame pasaulyje toli nenueis, netrukus paklysta ir jo kančios bus labai skaudžios.
17 Kur yra tikrai išmintingi?

18 Žinojimas reiškia jausti mano Buvimą. Žinojimas - tai būti vedamam mano šviesos ir vykdyti mano valią. Žinojimas yra suprasti įstatymą, žinojimas yra mylėti. (282, 19 - 22)
19 Šiandien jūsų dvasinis neišmanymas toks didelis, kad, galvodami apie tuos, kurie iškeliavo į kitą pasaulį, sakote: "Vargšas žmogus, jis mirė, turėjo viską palikti ir iškeliavo visiems laikams."
20. Jei žinotumėte, su kokiu gailesčiu tos būtybės žvelgia į jus iš dvasių pasaulio, kai išgirsta jus taip kalbant. Gailestis - tai, ką jie jaučia jums dėl jūsų neišmanymo! Nes jei bent akimirkai pamatytumėte juos, liktumėte be žodžių ir priblokšti tiesos! (272, 46 - 47)
21. Materialinėms vertybėms suteikėte daugiau reikšmės, nei jos turi, o apie dvasines nenorite nieko žinoti, ir jūsų meilė pasauliui tapo tokia didelė, kad net stengiatės kaip įmanydami neigti viską, kas susiję su dvasinėmis vertybėmis, nes manote, kad šios žinios prieštarauja jūsų pažangai žemėje.
22 Sakau jums, kad dvasinių dalykų pažinimas nedaro įtakos žmonių pažangai nei moralės, nei mokslo požiūriu. Priešingai, ta šviesa atskleidžia žmonėms begalę žinių, šiuo metu nežinomų jo mokslui.
23. Kol žmogus atsisakys kilti dvasingumo laiptais, jis negalės priartėti prie tikrosios šlovės, kuri jam čia, Tėvo glėbyje, suteiks aukščiausią laimę būti Dievo vaiku - mano Dvasios vertu vaiku dėl jos meilės, išaukštinimo ir pažinimo. (331, 27 - 29)

Nenoras atsižadėti, stinga pastangų ir atsakomybės

24. Jei žmonija taip atkakliai nesilaikytų savo neišmanymo, jos egzistencija žemėje būtų kitokia. Tačiau žmonės priešinasi Mano įsakymams, jie prakeikia savo likimą ir, užuot bendradarbiavę su Manimi Mano darbe, ieško būdų, kaip apeiti Mano įstatymus ir primesti savo valią.
25 Aš taip pat jums sakau: Jei žmonės atidžiai stebėtų kiekvieną savo veiksmą, pastebėtų, kaip jie kiekviename žingsnyje maištauja prieš Mane.
26 kai gausiai apipilu žmones savo palaiminimais, jie tampa savanaudžiai; kai leidžiu jiems mėgautis gyvenimo malonumais, jie tampa ištvirkę; kai išbandau jų jėgas, kad sustiprinčiau jų dvasią, jie maištauja; kai leidžiu kančios taurei pasiekti jų lūpas, kad jas apvalytų, jie keikia gyvenimą ir jaučia, kad jų tikėjimas blėsta; kai uždedu ant jų pečių didelės šeimos naštą, jie jaučia, kad jų tikėjimas blėsta. kai leidžiu kančios taurei pasiekti jų lūpas, kad jas apvalyčiau, jie keikia gyvenimą ir jaučia, kad jų tikėjimas blėsta; kai ant jų pečių užkraunu didelės šeimos naštą, jie nusivilia, o kai iš žemės paimu vieną iš jų artimųjų, jie kaltina Mane neteisingumu.
27 Niekada nesutinkate, niekada negirdžiu, kad savo išbandymuose laimintumėte Mano vardą, ir nematau, kad bandytumėte bendradarbiauti Mano kūrybos darbe. (117, 55 - 57)
28 Aš suteikiau žmogui didybę, bet ne tai, ko jis siekia žemėje. Didybė, apie kurią kalbu, yra pasiaukojimas, meilė, nuolankumas, gailestingumas. Žmogus nuolat bėga nuo šių dorybių, nusigręždamas nuo savo tikrosios didybės ir orumo, kurį Tėvas jam suteikė kaip savo vaikui.
29 Jūs bėgate nuo nuolankumo, nes manote, kad tai reiškia skurdą. Jūs bėgate nuo išbandymų, nes vargas jus gąsdina, nesuvokdami, kad jie išlaisvina jūsų dvasią. Jūs taip pat bėgate nuo dvasinių dalykų, nes manote, kad pasinerti į šias žinias yra laiko švaistymas, nesuvokdami, kad niekinate aukštesnę šviesą nei bet koks žmogiškasis mokslas.
30. Štai kodėl jums sakiau, kad yra daug tokių, kurie, nors ir išpažįsta meilę Man, nemyli Manęs, ir nors tvirtina, kad tiki Mane, neturi tikėjimo. Jie taip toli nuėjo, kad sakė Man, jog yra pasirengę sekti paskui Mane, bet nori sekti paskui Mane be kryžiaus. Tačiau Aš jiems pasakiau, kad kiekvienas, kuris nori eiti paskui mane, turi imti savo kryžių ir sekti paskui mane. Kiekvienas, kuris su meile priima savo kryžių, pasieks kalno viršūnę, kur iškvėps paskutinį kvapą šioje žemėje ir bus prikeltas amžinajam gyvenimui. (80, 37 - 39)
31 Užuot šalinę visur juos supančią nelaimę, šiandien žmonės siekia kuo labiau ja pasinaudoti.
32. Kodėl žmonės nesivysto aukštyn trokšdami idealo, kuris suteiktų jiems tyresnių jausmų ir siekių, labiau vertų dvasios? Nes jie nenorėjo žvelgti toliau, nei tai, kas matoma jų mirtingoms akims, t. y. toliau nei jų sunkumai, žemiški malonumai ir materialistinis mokslas.

33 Jie naudojosi ir išnaudojo laiką, kurį turėjo šiame pasaulyje, kad turėtų kuo daugiau turtų ir malonumų, manydami, kad kai kūnas baigsis, jiems viskas baigsis.
34 Užuot tobulėjęs ir laikęs save Dievo vaiku, žmogus dėl savo neišmanėliškos arogancijos nusileidžia iki žemesnės būtybės lygio, o kai sąžinė jam kalba apie Dievystę ir dvasinį gyvenimą, jį užvaldo Dievo teisingumo baimė, ir jis mieliau nutildo šį vidinį balsą ir "nešvaisto" minčių apie tuos įspėjimus.
35. Jis negalvojo apie savo egzistenciją, psichinę ir fizinę būklę. Kaip gali būti kitaip, kaip tik tai, kad jis yra dulkė ir kančia, kol gyvena ir mąsto tokiu būdu? (207, 18)
36. Mano doktrina, kuri visais laikais yra Įstatymo paaiškinimas, ateina pas jus kaip kelias į šviesą, kaip saugus dvasios proveržis. Vis dėlto žmonės, naudodamiesi jiems suteikta valios laisve ir norėdami pasirinkti savo gyvenimo kelią, visada rinkosi lengvą materializacijos kelią. Taip elgdamiesi vieni visiškai nepaisė sąžinės raginimų, kurie visuomet nukreipia į dvasinį kelią, o kiti kūrė kultus ir apeigas, kad tikėtų, jog tvirtai žengia dvasiniu keliu, nors iš tiesų jie yra tokie pat savanaudžiai kaip ir tie, kurie mano vardą ir mano žodį išbraukė iš savo gyvenimo. (213, 51)
37 Kelias nutiestas ir durys atviros visiems, kurie nori ateiti pas mane.
38. Kelias yra siauras, tai jums jau seniai žinoma. Niekam nežinoma, kad mano įstatymas ir mano mokymas yra gryniausi ir nepajudinami, kad niekas negalvotų jų keisti pagal savo patogumą ar norą.
39. Platus kelias ir plačiai atverti vartai yra bet kas, tik ne tai, kas veda jūsų dvasią į šviesą, ramybę ir nemirtingumą. Platus kelias yra palaidumo, nepaklusnumo, puikybės ir materializmo kelias, kuriuo eina dauguma žmonių, stengdamiesi išvengti dvasinės atsakomybės ir vidinio sąžinės nuosprendžio.
40. Šis kelias negali būti begalinis, nes jis nėra nei teisingas, nei tobulas. Kadangi šis kelias, kaip ir visa, kas žmogiška, yra ribotas, žmogus vieną dieną pasieks jo pabaigą, kur su siaubu nusilenks bedugnei, kuri yra kelio pabaiga. Tuomet tų, kurie jau seniai nukrypo nuo tikrojo kelio, širdyse įsivyraus chaosas.
41. Vieniems kils atgaila, kurioje jie ras pakankamai šviesos, kad išsigelbėtų; kitiems kils siaubas dėl pabaigos, kurią jie laikys neteisinga ir nelogiška; dar kiti piktžodžiaus ir maištaus prieš Dievą. Bet iš tiesų sakau jums: tai bus sugrįžimo į Šviesą pradžia. (333, 64 - 68)

Dvasinė žmogaus kančia

42 Aš neklydau, ką sukūriau, tačiau žmogus praleido nubrėžtą kelią ir gyvenimą, bet netrukus jis sugrįš pas mane kaip sūnus palaidūnas, kuris iššvaistė visą savo palikimą.
43 Savo mokslu jis sukūrė naują pasaulį, netikrą karalystę. Jis sukūrė įstatymus, pasistatė sau sostą, pasidabino skeptru ir karūna. Bet kokia trumpalaikė ir apgaulinga yra jo šlovė: užtenka silpno mano teisingumo dvelksmo, ir jo pamatai sudrebės, o visa jo karalystė sugrius. Tačiau taikos, teisingumo ir meilės karalystė, kurios ji nesugebėjo laimėti, yra toli nuo žmogaus širdies.
44. Malonumai ir pasitenkinimas, kuriuos jiems teikia žmonių darbas, yra tik įsivaizduojami. Jų širdyse glūdi skausmas, nerimas ir nusivylimas, kurie slepiasi po šypsenų kauke.
45 Štai kas buvo padaryta iš žmogaus gyvenimo, o dvasios gyvenimas ir jį valdantys dėsniai buvo iškraipyti, nes buvo pamiršta, kad taip pat egzistuoja jėgos ir elementai, kurie gaivina dvasią ir su kuriais žmogus turi palaikyti ryšį, kad atlaikytų išbandymus bei pagundas ir įveiktų visas kliūtis bei nelaimes savo kelyje į tobulumą.
46. Šviesa, kuri kiekvieną dvasią pasiekia iš begalybės, neateina iš Karališkosios žvaigždės; galia, kurią dvasia gauna iš anapusybės, nėra iš žemės sklindančios nuotekos; meilės, tiesos ir sveikatos šaltinis, malšinantis dvasios pažinimo troškulį, nėra jūsų jūrų ar šaltinių vanduo; jus supanti atmosfera yra ne tik materiali, bet ir tai yra srautas, kvėpavimas ir įkvėpimas, kurį žmogaus dvasia gauna tiesiogiai iš visų daiktų Kūrėjo, iš To, kuris sukūrė gyvybę ir valdo ją savo tobulais ir nekintamais įstatymais.
47. Jei žmogus turėtų nors truputį geros valios grįžti į tiesos kelią, jis iškart pajustų taikos glėbį kaip paskatą. Tačiau kai dvasia materializuojasi veikiama materijos, ji pasiduoda jos nagams ir, užuot buvusi šio gyvenimo šeimininkė, vairininkė, valdanti savo

laivą, tampa žmogiškųjų silpnybių ir polinkių verge ir patiria laivo sudužimą audrų metu.
48. Jau sakiau jums, kad dvasia yra pirmiau už kūną, kaip ir kūnas yra pirmiau už drabužį. Kūnas, kurį turite, yra tik laikinas dvasios drabužis. (80, 49 - 53)
49 Ak, jei tik visi žmonės įžvelgtų kylančią šio amžiaus šviesą - kiek vilties būtų jų širdyse! Bet jie miega. Jie net nežino, kaip priimti šviesą, kurią jiems kasdien siunčia karališkoji žvaigždė - tą šviesą, kuri yra tarsi Kūrėjo skleidžiamos šviesos atvaizdas.
50. Ji glosto jus ir pažadina kasdienėje egzistencijos kovoje, o tie, kurie yra nejautrūs kūrinijos grožiui, nė akimirkos nesustoja, kad man padėkoti. Šlovė gali praeiti pro juos nepastebimai, nes jie visada pabunda kupini rūpesčių ir pamiršta melstis, kad ieškotų dvasinės stiprybės manyje.
51 Jie taip pat neieško jėgų kūnui gamtos šaltiniuose.
Jie visi skubotai bėga ir dirba nežinia dėl ko, nes nesiekia aiškaus tikslo. Šioje beširdiškoje ir beprasmiškoje kovoje už būvį jie materializavo savo dvasią ir pavertė ją savanaudiška.
52 Kai pamirštami dvasios įstatymai, kurie yra gyvenimo šviesa, žmonės patys save naikina, žudo ir grobia duoną, negirdėdami sąžinės balso, nesigilindami, nesidomėdami, nesustodami ir nesusimąstydami.
53. Tačiau jei kas nors jų paklaustų, kaip jie vertina dabartinį gyvenimą, jie iš karto atsakytų, kad dar niekada praeityje žmogaus gyvenime nebuvo tiek daug šviesos, kiek dabar, ir kad mokslas dar niekada neatskleidė jiems tiek daug paslapčių. Tačiau jie turėjo tai sakyti su laimės kauke priešais veidą, nes širdyje slėpė visą savo dvasinį liūdesį ir kančią. (104, 33 - 34)
54. Aš pasiunčiau Dvasią įsikūnyti į žemę ir tapti žmogumi, kad jis būtų viso, kas joje egzistuoja, kunigaikštis ir šeimininkas, o ne kad būtų vergas ir auka, nei vargšas, kokį iš tikrųjų jį matau. Žmogus yra savo poreikių, aistrų, ydų ir neišmanymo vergas.
55. Jis yra kančių, klaidingų žingsnių ir likimo smūgių, kuriuos jam sukelia dvasinio pakilimo stoka vaikštant žeme, auka. Jis yra vargšas, nes, nežinodamas, į kokį palikimą turi teisę gyvenime, nežino, ką turi, ir elgiasi taip, tarsi nieko neturėtų.
56. Ši žmonija pirmiausia turi pabusti, kad galėtų pradėti studijuoti Dvasinio gyvenimo knygą, o netrukus, perduodant šį idėjų pasaulį iš kartos į kartą, atsiras ta palaiminta sėkla, kurioje išsipildys mano žodis.
57. Aš jums sakiau, kad vieną dieną ši žmonija pasieks dvasingumą ir žinos, kaip gyventi darnoje su visomis sukurtomis būtybėmis, o dvasia, protas ir širdis žengs išvien. (305, 9 - 11)

Neteisingas žemiškas elgesys ir jo pasekmės
58. Kai matau žmones, įsivėlusius į karus ir žudančius vieni kitus dėl pasaulio turtų, negaliu nelyginant palyginti žmonių su mažais vaikais, kovojančiais dėl daiktų, neturinčių jokios vertės. Vaikai vis dar yra žmonės, kurie kovoja dėl trupučio valdžios ar aukso. Ką šie daiktai reiškia šalia dorybių, kurias turi kiti žmonės?
59. Žmogus, skaldantis tautas ir sėjantis jų širdyse neapykantą, negali būti lyginamas su tuo, kuris savo gyvenimą skiria visuotinės brolybės sėklų sėjimui. Tas, kuris sukelia kančias savo artimiesiems, negali būti lyginamas su tuo, kuris savo gyvenimą skiria tam, kad palengvintų savo artimųjų kančias.
60 Kiekvienas žmogus svajoja apie sostą žemėje, nors žmonija nuo pat pradžių patyrė, kiek mažai pasaulyje vertas sostas.
61. Aš pažadėjau jums vietą savo karalystėje, bet labai nedaug kas į ją pretenduoja, ir taip yra todėl, kad žmonės nenori suprasti, jog mažiausias dangaus karalystės Karaliaus pavaldinys yra didesnis už galingiausią žemės monarchą.
62 Kol kas žmonės yra maži vaikai, bet dėl artėjančio didžiojo aplankymo jie per trumpą laiką patirs tiek daug, kad netrukus iš vaikystės pereis į brandą, ir tada, apsirūpinę patirties vaisiais, šauks: "Jėzus, mūsų Tėvas, buvo teisus, eikime pas Jį". (111, 3 - 7)
63. Žmonės siekia nemirtingumo pasaulyje ir bando jį pasiekti materialiais darbais, nes žemiškoji šlovė, net jei ji laikina, rėžia akis, ir jie pamiršta dvasios šlovę, nes abejoja to gyvenimo egzistavimu. Būtent tikėjimo stoka ir dvasingumo nebuvimas uždengė žmonių akis skepticizmo šydu. (128, 45)
64. Žmogaus raida, jo pažanga, mokslas ir civilizacija niekada neturėjo tikslo pakilti dvasia, kuri yra aukščiausias ir kilniausias

dalykas žmoguje. Jo siekiai, ambicijos, troškimai ir rūpesčiai visada turėjo savo tikslą šiame pasaulyje. Čia jis siekė žinių, čia kaupė lobius, čia siekė malonumų, garbės, apdovanojimų, valdžios postų ir apdovanojimų, čia norėjo rasti savo šlovę.
65 Todėl sakau jums: Nors gamta žengia pirmyn žingsnis po žingsnio, nesustodama įgyvendindama savo nuolatinio tobulėjimo dėsnį ir eidama tobulėjimo link, žmogus atsiliko, nepadarė pažangos, todėl jį žemėje ištinka likimo smūgiai, išbandymai, kliūtys ir smūgiai, su kuriais jis susiduria savo gyvenimo kelyje. (277, 42)
66 Noriu, kad turėtumėte troškimų, būtumėte ambicingi, svajotumėte apie didybę, stiprybę ir išmintį, bet apie amžinąsias dvasios gėrybes.
67. Juk toms gėrybėms įgyti būtinos visos dorybės, kaip antai gailestingumas, nuolankumas, atlaidumas, kantrybė, dosnumas, vienu žodžiu, meilė. Visos dorybės išaukština, išgrynina ir tobulina dvasią.
68 Šiame apgailėtiname pasaulyje, šiuose laikinuose namuose, žmogus, norėdamas būti didis, galingas, turtingas ar išsilavinęs, turėjo būti savanaudis, melagis, kerštingas, žiaurus, abejingas, nežmoniškas ir pasipūtęs, ir visa tai turėjo jį statyti į kraštutinę priešpriešą su tuo, kas yra tiesa, meilė, taika, tikroji išmintis ir teisingumas. (288,32)
69. Kai žmogus dvasiškai atranda save, jis jaučia savyje Tėvo buvimą. Bet jei jis nežino, kas jis yra ir iš kur kilęs, jis jaučiasi tolimas, svetimas, nepasiekiamas arba lieka nejaukus.
70. Tik pažadinta dvasia gali prasiskverbti į tiesos sritį. Vien tik savo mokslu žmogus negalės to pažinti.
71. Matau, kad žmonės trokšta žinių, šlovės, jėgos, turto ir valdžios, ir siūlau jiems priemones, kaip visa tai pasiekti, bet tikromis, esminėmis savybėmis, dvasine tiesa, o ne išorinėmis ir apgaulingomis pasaulio savybėmis, ne laikinomis ir apgaulingomis.
72. Kai žmogus atsiduoda materialiems dalykams ir užsidaro tokioje mažoje erdvėje kaip jūsų pasaulis, jis skursta, jis apriboja ir slopina savo dvasią, jam nelieka nieko, išskyrus tai, ką jis turi arba ką jis žino. Tuomet jam būtina viską prarasti, kad galėtų atverti akis tiesai ir, supratęs savo klaidą, vėl nukreipti žvilgsnį į Amžinąjį. (139, 40 - 43)

47 skyrius - Materializmas ir spiritualizmas

Vyraujančio materializmo poveikis
1 Iš tiesų sakau jums: daugelis bėgs nuo mano mokymo, bijodami būti sudvasinti, bet jiems kalbės ne protas ir ne dvasia, o žemos kūno aistros.
2. Kai dvasia gyvena atsidavusi tiesai, ji bėga nuo materializmo kaip tas, kuris šalinasi iš užterštos aplinkos. Aukštesnioji dvasia laimę randa moralėje - ten, kur viešpatauja taika, kur gyvena meilė. (99, 41 - 42)
3. Studijuokite mano žodį tol, kol įsitikinsite jo tyrumu ir tikrumu. Tik taip galėsite drąsiai eiti savo keliu ir išlikti tvirti prieš materialistinių idėjų, keliančių grėsmę dvasiai, įsiveržimą. Juk materializmas yra mirtis, tamsa, dvasios jungas ir nuodai. Niekada nekeiskite savo dvasios šviesos ir laisvės į žemišką duoną ar menkas materialines gėrybes!
4 Iš tiesų sakau jums: Kas pasitiki mano įstatymu ir ištvermingai tiki iki galo, tam niekada nepritrūks materialaus gyvenimo pragyvenimo, o vienybės su mano Dvasia akimirkomis dėl mano begalinio gailestingumo visada gaus amžinojo gyvenimo duonos. (34, 61 - 62)
5 Materializmas yra didžiulė kliūtis dvasios vystymuisi. Žmonija sustojo prieš šią sieną.
6. Esate pasaulyje, kuriame žmogus sugebėjo išvystyti savo intelekto galias taikydamas su materija susijusį mokslą. Tačiau jo nuomonė apie dvasinių dalykų egzistavimą vis dar ribota, jo žinios apie visa tai, kas nepriklauso vien tik materijai, yra ribotos. (271, 37 - 38)
7 Išbandymai, kuriuos patiria jūsų pasaulis, yra epochos pabaigos ženklai, materializmo epochos žlugimas arba mirties priepuolis, nes materializmas buvo jūsų moksle, tiksluose ir aistrose. Materializmas nulėmė jūsų atsidavimą Man, taip pat visus jūsų darbus.
8 Pasaulio meilė, žemiškų dalykų godumas, kūno geismas, visų žemųjų troškimų malonumas, savanaudiškumas, savimeilė ir arogancija buvo jėga, kuria jūs kūrėte gyvenimą pagal savo protą ir savo žmogiškąją valią, kurios vaisius Aš leidau jums skinti, kad jūsų patirtis būtų tobula.
9. Bet jei šis amžius, kuris dabar baigiasi, žmonijos istorijoje bus paženklintas materializmu - iš tiesų, sakau jums, naujasis

amžius bus paženklintas dvasingumu. Juk joje sąžinė ir dvasios valia išugdys žemėje pasaulį būtybių, kurių širdys yra aukštos dėl meilės, - gyvenimą, kuriame Tėvo dvasia vibruoja vaikų dvasioje, nes tada visų dovanų ir gebėjimų, kurie šiandien gyvena paslėpti jūsų esybėje, veiklos laukas bus begalybė. (305, 41 - 42)

Spiritualizmo esmė

10 Spiritualizmas nėra religijų mišinys. Tai gryniausia ir tobuliausia savo paprastumu doktrina, tai Dievo šviesa, nužengusi į žmogaus dvasią šioje "Trečiojoje eroje". (273, 50)

11. Spiritualizmu vadinau apreiškimą, kuris jums kalba apie dvasinį gyvenimą, moko jus tiesiogiai bendrauti su Tėvu ir iškelia jus virš materialaus gyvenimo.

12 Iš tiesų sakau jums, kad spiritualizmas nėra nei naujas, nei priklauso tik šiam laikui, bet jis buvo apreiškimas, kuris vis labiau atsiskleidė kartu su žmonijos dvasine evoliucija.

13 Kadangi mokymas, kurį jums duodu, yra dvasingumas, kuris moko jus tobulos meilės Dievui ir artimui ir kviečia į kelią, vedantį į tobulumą, tai dvasingumo jus mokė ir Dievo Įstatymas Pirmojoje eroje, ir Kristaus žodis Antrojoje eroje. (289, 20 - 22)

14 Spiritualizmas nėra religija; tai ta pati Doktrina, kurią Jėzaus asmenyje skleidžiau visų laikų pasaulio žmonėms vadovauti. Tai mano meilės, teisingumo, supratimo ir atleidimo doktrina.

15. Šį "Trečiąjį kartą" kalbėjau jums aiškiau tik dėl jūsų dvasinio, fizinio ir intelektinio išsivystymo. (359, 60 - 61)

16 Spiritualizmas ateina tam, kad sugriautų žmonių įvestus papročius ir tradicijas, kurios stabdė dvasią. Spiritualizmas - tai nenutrūkstamas dvasios vystymasis ir tobulėjimas, kuri, naudodamasi savo gebėjimais ir savybėmis, gryninasi ir tobulėja, kol pasiekia savo Kūrėją. Spiritualizmas parodo, kaip dvasia priima, jaučia ir išreiškia savo Viešpatį. Spiritualizmas išlaisvina dvasią ir skatina ją tobulėti.

17. Dvasinė yra visuotinė galia ir visuotinė šviesa, kuri yra visuose ir priklauso visiems. Niekam mano mokymai neatrodys keistoki.

18 Dvasios savybės nekinta, nes jos yra mano Dieviškumo dorybės, amžinosios galios. Tačiau supraskite, kad, priklausomai nuo to, kaip gyvenote, jūsų tyrumas bus didesnis arba mažesnis. (214, 57 - 59)

Kas gali save teisėtai vadinti spiritualistu?

19 Tas, kuris dėl savo atkaklumo, tobulėjimo ir meilės Tėvo mokymams pasiekė tam tikrą dvasingumą, bus dvasininkas, net jei jo lūpos to nesako.

20 Kas tiki ir savo veiksmais rodo dosnumą, tas atspindės tai, ką turi jo dvasia. (236, 27 -28)

21 Dvasininkas žino, kad Visagalis yra visame kame, kad pasaulis, visata ir begalybė yra persmelkti mano esmės ir mano buvimo.

22 Kas taip Mane atpažįsta ir suvokia, tas yra gyvoji Dievo šventykla ir daugiau nebematerializuos Dvasios apreiškimų per simbolius ar atvaizdus. (213, 31 - 32)

23 Spiritualizmas yra apreiškimas, kuris atskleidžia ir moko jus visko, ką turite ir nešiojate savyje. Tai padeda suvokti, kad esate Dievo kūrinys, kad nesate vien materija, kad yra kažkas virš jūsų "kūno", kas jus iškelia aukščiau jus supančios gamtos lygio ir virš jūsų aistrų purvo.

24. Kai žmogus pasieks dvasingumą, kiekvienas įsakymas ir kiekvienas mokymas taps jo dvasios šviesos dalimi. Net jei jo atmintis neišsaugos nė vieno mano mokymo sakinio ar žodžio, jis nešiosis jo esmę savyje, nes jį suprato, jaučia ir juo vadovaujasi. (240, 17 - 18)

25 Geras dvasininkas bus tas, kuris, nors ir neturėdamas materialinių gėrybių, jaučiasi esąs šeimininkas, turtingas ir laimingas, nes žino, kad Tėvas jį myli, kad turi brolių ir seserų, kuriuos gali mylėti, ir kad pasaulio turtai yra antraeiliai, palyginti su dvasios turtais.

26 Jis taip pat bus geras dvasininkas, kuris, būdamas materialių gėrybių savininkas, žino, kaip jas panaudoti geriems tikslams, naudodamasis jomis kaip Dievo jam suteiktomis priemonėmis svarbiai misijai žemėje atlikti.

27. Nebūtina būti vargšu, paniekintam ar vargšui, kad būtum priskirtas prie tų, kurie Mane seka, kaip ir nebūtina būti tarp tų, kurie kenčia, kad būčiau mylimas. Tiesą sakant, sakau jums, kad pagal Mano valią visada turėtumėte būti stiprūs, sveiki ir savininkai viso to, ką jums sukūriau.

28 Kada išmoksite būti savo palikimo savininkais, vertinti kiekvieną malonę ir skirti viskam deramą vietą gyvenime? (87,28 - 30)

Spiritualizmas religijose ir konfesijose

29 Šiandien žmonės išgyvena sumaišties epochą, nes nesupranta, kad visas jų gyvenimas ir visos pastangos turi vesti į jų dvasios atsiskleidimą, kurio tikslas turėtų būti jų dvasios bendrystė su Kūrėjo dvasia.
30 Kultas, kurį šiandien išpažįsta dauguma žmonių, yra materializmas.
31 Kol doktrinos ir religijos atkakliai laikysis savo skirtumų, pasaulis ir toliau maitins savo neapykantą ir negalės žengti lemiamo žingsnio link tikrojo Dievo garbinimo.
32 Bet kada gi žmonės supras ir susivienys, ir taip žengs pirmą žingsnį meilės tarp savęs link, jei vis dar yra žmonių, kurie, manydami, kad turi dvasinių būtybių išgelbėjimo raktą ar paslaptį ir amžinojo gyvenimo raktus, nepripažįsta visų, kurie eina kitais keliais, nes, jų nuomone, jie neverti ateiti pas Dievą?
33 Taigi supraskite tikrąjį spiritualizmo tikslą, kurio doktrina yra aukščiau už bet kokią konfesiją, bet kokią žmogišką ideologiją ir bet kokią sektą. (297, 38 -41)
34. Spiritualizmas nėra nauja doktrina, siekianti išplėtoti praeities laikų tikėjimo doktrinas, - ne, tai tas pats apreiškimas, kaip ir Pirmosios bei "Antrosios eros" apreiškimas. Tai visų religijų pagrindas, kurį noriu priminti žmonijai šiais išsiskyrimo laikais, kad ji nepamirštų savo ištakų.
35 Žmogaus darbai, jo papročiai ir tai, kaip jis daro įspūdį juslėms, kad paglostytų save ir didžiuotųsi jomis įvairiose savo religijose, prieštarauja tam, ką mano kūrinys nori, kad pasaulis pamatytų. (363, 9)
36. Šį kartą duodu jums naujų mokymų, kuriuos turite apmąstyti, - meilės mokymų, kurie jus atpirks ir pakylės, tiesų, kurios, nors ir karčios, bus šviesa jūsų kelyje.
37 Šiame amžiuje su dvasingumu, kaip ir su krikščionybe praeityje, bus kovojama ir jis bus persekiojamas įnirtingai, žiauriai ir įnirtingai, tačiau kovos įkarštyje pasirodys dvasingumas, darantis stebuklus ir užkariaujantis širdis.
38. Materializmas, savanaudiškumas, arogancija ir meilė pasauliui bus jėgos, kurios sukils prieš šį apreiškimą, kuris nėra nei naujas, nei kitoks nei tas, kurį jums atnešiau praeityje. Doktrina, kurią dabar jums atskleidžiau ir kuriai suteikėte spiritizmo vardą, yra Įstatymo ir Doktrinos, kuri jums buvo atskleista Pirmojoje ir Antrojoje eroje, esmė.
39. Kai žmonija supras šio mokymo tiesą, jo teisingumą ir begalinį žinojimą, kurį jis atskleidžia, jie iš savo širdžių išstums visas baimes, visus prietarus ir padarys jį savo gyvenimo vadovu. (24, 48 - 51)
40 Iš tiesų sakau jums, kad visuose pasaulio kraštuose yra išsibarsčiusių dvasininkų - subrendusių žmonių, kurie atneš žmonijai taiką.
41. Bet aš jums sakau, kad visos žemės dvasininkų sąjunga įvyks ne organizuojant naują bažnyčią, nes jų jėga nebus materiali. Jų vienybė bus protinė, ideali ir susijusi su darbu, todėl jų stiprybė bus nenugalima, nes ją jie semsis iš Amžinojo Šaltinio, esančio Mano Dvasioje.
42 Visiems jiems įkvepiu savo tiesą ir ieškau jų, kad iš jų širdžių ir protų pasišalintų visi nešvarumai, nes jie neturi susimaišyti su mano šviesa.
43 Jų visų pareiga yra pasirūpinti, kad spiritualistinis mokymas būtų paaiškintas ir aiškiai įžvelgiamas jų dvasiniais gebėjimais ir nebūtų užterštas žmogiškomis filosofijomis. (299, 30 - 32)
44 Iš tiesų sakau jums: spiritualizmo istorija bus įrašyta į žmonijos istoriją spindinčiomis raidėmis.
45 Argi Izraelis netapo nemirtingas, kai išsivadavo iš Egipto jungo? Argi krikščionys savo triumfo žygyje nepadarė savęs nemirtingais per meilę? Taip pat ir spiritualistai, kovodami už dvasios laisvę, taps nemirtingi. (8,64-65)

48 skyrius - Dvasinės dovanos ir sudvasinimas

Žmogaus dvasiniai gebėjimai

1 Kai tik abejojanti, netikinti ir materialistiškai nusiteikusi žmonija susiduria su dieviškuoju apreiškimu ar tuo, ką ji vadina stebuklu, ji tuoj pat ieško priežasčių ar įrodymų, kad jokio antgamtinio darbo nėra ir tokio stebuklo nebuvo.

2. Kai pasirodo žmogus, rodantis neįprastus dvasinius gebėjimus, jis patiria patyčias, abejones ar abejingumą, kad jo balsas nutiltų. Ir kai gamta, kaip mano dieviškumo įrankis, kreipiasi į žmones teisingumo balsu ir pavojaus šūksniais, jie viską priskiria atsitiktinumui. Tačiau dar niekada žmonija nebuvo tokia nejautri, kurčia ir akla viskam, kas dieviška, dvasinga ir amžina, kaip šiais laikais.
3 Milijonai žmonių vadina save krikščionimis, bet dauguma jų nepažįsta Kristaus mokslo. Jie tvirtina, kad myli visus darbus, kuriuos padariau būdamas žmogumi, tačiau savo tikėjimu, mąstymu ir požiūriu į dalykus jie įrodo, kad nepažįsta Mano doktrinos esmės.
4 Aš mokiau jus dvasios gyvenimo, atskleidžiau jums joje glūdinčius gebėjimus; tam ir atėjau į pasaulį.
5 Aš gydžiau ligonius be jokių vaistų, kalbėjau su dvasiomis, išlaisvinau apsėstuosius nuo svetimų ir antgamtinių įtakų, bendravau su gamta, persikūnijau iš žmogaus į dvasinę būtybę ir iš dvasinės būtybės atgal į žmogų, ir kiekvieno iš šių darbų tikslas visada buvo parodyti jums kelią į dvasios tobulėjimą. (114, 1 - 4)
6. Jūs turite savyje tikrų lobių, gebėjimų ir talentų, apie kuriuos net neįtariate, ir dėl savo nežinojimo liejate ašaras kaip vargšai. Ką žinote apie maldos ir minties galią? Ką žinote apie gilią dvasios dialogo su dvasia prasmę? Nieko, jūs, materialistai ir žemiškų pažiūrų žmonės! (292,14)
7. Iš pasaulio tikiuosi dvasingumo. Man neturi reikšmės nei bažnyčios ar sektos pavadinimai, nei didesnis ar mažesnis jų apeigų ir išorinių garbinimo formų puošnumas. Tai pasiekia tik žmogaus pojūčius, bet ne mano dvasią.
8 Iš žmonių tikiuosi dvasingumo, nes jis reiškia gyvenimo pakilimą, tobulumo idealą, meilę gėriui, atsidavimą tiesai, meilės veiklą, harmoniją su savimi, kuri yra harmonija su kitais, taigi ir su Dievu. (326, 21 - 22)
9 Dvasiškumas nereiškia pamaldumo, nesuponuoja jokių apeigų atlikimo ir nėra išorinė garbinimo forma. Dvasiškumas reiškia visų žmogaus gebėjimų - tiek tų, kurie priklauso jo žmogiškajai daliai, tiek tų, kurie yra už kūno pojūčių ribų ir yra dvasios galios, savybės, gebėjimai ir pojūčiai - ugdymą.
10 Dvasingumas yra teisingas ir geras visų žmogaus turimų dovanų naudojimas. Dvasingumas - tai harmonija su viskuo, kas jus supa. (326, 63 - 66)
11 Tuo metu mokiau tave didžiausios dorybės - gailestingumo; įkvėpiau tavo širdį ir padariau tavo jausmus jautrius. Dabar atskleidžiu jums dovanas, kuriomis apdovanota jūsų dvasia, kad galėtumėte jas išvystyti ir panaudoti geriems darbams tarp savo artimųjų.
12. Dvasinio gyvenimo pažinimas leis jums atlikti darbus, panašius į tuos, kuriuos darė jūsų Mokytojas. Prisiminkite, kad sakiau jums, jog jei išvystysite savo gebėjimus, darysite tikrus stebuklus. (85, 20 -21)
13. Jūs visi turite dvasios dovanų, kurios pradeda atsiskleisti šioje "Trečiojoje eroje" per dvasinių būtybių pasiektą išsivystymą. Intuicija, dvasinis veidas, apreiškimas, pranašystė, įkvėpimas aiškiai atsiskleidžia žmonėms, ir tai yra naujo laiko skelbimas, tai yra Septynių antspaudų knygos, atverstos šiuo metu šeštame skyriuje, šviesa.
14. Tačiau jūs, kurie žinote, kam skirti šie pasireiškimai, ir suprantate laiką, kuriame gyvenate, nukreipkite savo dvasines dovanas į meilės kelią. Visada būkite pasiruošę suteikti savo meilės pagalbą, ir jūs elgsitės pagal mano įstatymą ir tarnausite savo bičiuliams kaip pavyzdys. Tada būsite mano mokiniai ir būsite tokiais pripažinti. (95,18)
15 Kai žmonės mylės ir mokės atleisti vieni kitiems, kai jų širdyse bus nuolankumas ir kai jie pasieks, kad dvasia nugalėtų kūną [sielą], nei kūnas [siela], nei pasaulis, nei aistros nebesudarys tos tankios uždangos, neleidžiančios jums matyti Kelio, esančio už jūsų ar prieš jus. Priešingai, "kūnas", sudvasintas sekant mano mokymu, bus tarsi tarnas, paklūstantis sąžinės reikalavimams, priešingai nei šiandien: kliūtis, spąstai, aklinas raištis prieš dvasios akis. (122, 32)
16 Intuicija, kuri yra dvasinis matymas, nuojauta ir pranašystė, nušviečia protą ir priverčia širdį greičiau plakti dėl pranešimų ir balsų, kuriuos ji gauna iš begalybės. (136, 46)
17 naudodamiesi intuicijos dovana, kurią suteikiau visiems žmonėms, galite atrasti daugybę dalykų, paslėptų širdžių paslaptyje, - daugybę tragedijų, kurios paveikia ne tik jūsų bičiulių žemiškąjį gyvenimą, bet ir jų dvasią.
18 Kaip įsiskverbti į tų širdžių intymumą jų nesužeidžiant ir neišniekinant jų paslapčių? Kaip atrasti tas paslėptas kančias, kurios

temdo jūsų artimųjų gyvenimus? Jau sakiau jums: intuicija, tas gebėjimas, kuris yra dvasinės regėjimo dovanos dalis ir kuris turi būti visiškai išvystytas per maldą, parodo, kaip palengvinti kiekvieno jūsų bičiulio skausmą. (312, 73 -74)

19. Kiek daug paslapčių vis dar egzistuoja žmogui. Jį supa nematomos ir neapčiuopiamos būtybės, kurios jam jau turėtų būti matomos ir apčiuopiamos.

20 Gyvenimas, kupinas grožio ir apreiškimų, pulsuoja virš žmonių egzistencijos, bet šie dėl savo aklumo dar nepajėgia jo įžvelgti. (164, 56 – 57)

21 Žmogus, aprūpintas mano mokslu, galės atlikti antžmogiškus darbus. Iš jo dvasios ir kūno sklis šviesa, galia ir stiprybė, kuri leis jam atlikti tai, ko vien protas nepajėgus. (252, 4 - 5)

22. Tai metas, kai dieviškoji šviesa visiškai nušvis mano sekėjams, kurie atskleis dvasios dovanas ir įrodys, kad jiems nereikia žemiškų gėrybių ar pasaulietiškų mokslų, kad darytų gera ir darytų stebuklus. Jie gydys mano vardu, prikels beviltiškai sergančius, vandenis pavers balzamu ir prikels mirusiuosius iš lovų. Jų malda turės galios nuraminti audras, nuraminti gamtos jėgas ir kovoti su maru bei blogiu.

23 Per mano naujųjų mokinių žodį, maldą ir autoritetą apsėstieji bus išlaisvinti iš savo apsėdimų, persekiotojų ir engėjų. (160, 28 - 29)

24. Dvasingumas reiškia jausmų tobulinimą, gyvenimo tyrumą, tikėjimą, meilę, pagalbą artimui, nuolankumą prieš Dievą ir gilią pagarbą gautoms dovanoms. Jei galite įgyti bet kurią iš šių dorybių, pradedate dvasiniu žvilgsniu žengti į meilės ir tobulumo namus. Taip pat, kai pasieksite sudvasinimą, jau žemėje galėsite sakyti, kad gyvenate Dvasiniuose namuose, net jei tai bus tik maldos akimirkos. Tuo pat metu gausite šviesos, kuri atskleis jums ateities įvykius, nes dvasiai, kuri kyla aukštyn, tai, kas ateis, nebėra paslaptis.

25 Taip, mokiniai, tik žmogaus gyvenime žmogus nežino, kas bus ateityje, kas bus rytoj. Jis nežino savo likimo, nežino, kokiu keliu turi eiti ir kokia bus jo pabaiga.

26. Žmogus negalėtų pakelti žinojimo apie visus išbandymus, kuriuos jam teks patirti per savo egzistenciją. Todėl iš savo gailestingosios meilės jam tarp jo dabarties ir ateities uždengiau paslapties šydu, neleisdamas jo protui susipainioti žinant viską, ką jis dar turi patirti ir iškentėti.

27 Kita vertus, dvasia, būtybė, apdovanota stiprybe ir sukurta amžinybei, turi savyje gebėjimą pažinti ateitį, dovaną žinoti savo likimą ir stiprybę suprasti bei priimti visus jos laukiančius išbandymus. Jis žino, kad kelio pabaigoje, kurį nueis paklusdamas Įstatymui, pasieks Pažadėtąją žemę, Dvasios rojų, kuris yra išaukštinimo, tyrumo ir tobulumo būsena, kurią jis galiausiai pasieks.

28 Jūs negalite pasiekti savo Mokytojo dvasinio lygio, kad žinotumėte, kas jūsų laukia, ką jums atneš ateitis; tačiau per savo vidinį pakilimą Aš jums leisiu pajusti tam tikro įvykio artumą.

29. Šią nuojautą, šią dvasinę ateities viziją, šį savo likimo pažinimą pasieksite tik tada, kai jūsų būtis, susidedanti iš kūno [sielos] ir dvasios, palaipsniui vystysis dvasingumo keliu, kuris yra tikėjimas, nuoširdumas, meilė gyvenimui, meilė ir pagalba artimui, nuolankumas ir meilė savo Viešpačiui. (160, 6-9,13 - 14)

30 Būkite budrūs, kad nekovotumėte su tais, kurie, kaip ir jūs, pasiryžę vykdyti mano Dieviškumo jiems patikėtas misijas, kad atpažintumėte tikruosius pranašus ir netikruosius, patvirtintumėte vienų darbus ir sugriautumėte kitų.

31. Juk dabar yra metas, kai visos jėgos kyla į kovą. Štai kaip gėris kovoja su blogiu, šviesa su tamsa, žinojimas su nežinojimu, taika su karu. (256, 66)

Tikro dvasingumo prielaidos ir savybės

32 Žinokite, kad kiekviename žmoguje gyvena Judas. Taip, mokiniai, nes jūsų atveju kūnas [siela] yra dvasios Judas; kūnas priešinasi dvasingumo šviesai, kuri šviečia, laukia, kol dvasia jį panardins į materializmą, į žemas aistras.

33. Bet kadangi jūsų kūnas priveda jus prie bedugnės krašto, nesmerkite jo. Ne, nes ji jums reikalinga jūsų pažangai ir jūs turite ją įveikti per savo sudvasinimą, kaip aš įveikiau Judą per savo meilę. (150, 67 - 68)

34. Prieš pradėdami mokyti Mano gyvenimo principų ir aiškinti jų turinį, turite pradėti nuo

to, kad laikytumėtės Doktrinos, kurią jums apreiškiau, mylėdami savo artimą, gyvendami į dvasinį gyvenimą ir sėdami savo kelią meilės veikla bei šviesa. Jei to nedarote, jau dabar sakau, kad nesupratote spiritualizmo. Ji atskleidžia jums tikrąją jūsų prigimtį, per ją galite aiškiai suvokti savo Tėvą ir pažinti save.
35. Tiesa, kad norint pasiekti dvasingumą, reikia tam tikro atsižadėjimo, pastangų ir pasiaukojimo. Bet kai jumyse pabunda aukštesnės egzistencijos troškimas, kai jūsų esybėje ima spindėti meilė arba kai įsivyrauja dvasinis troškimas, jums bus malonu ne aukotis ar atsižadėti, o atsikratyti visko, kas jums nenaudinga, žalinga ar bloga. (269, 46 - 47)
36. Visada žinokite, kad jūs visi esate vienodi prieš Mane, kad visi esate tos pačios kilmės ir visi turite tą patį tikslą, net jei išoriškai kiekvieno likimas pasireiškia skirtingai.
37. Niekada nepamirškite, kad visi turite pasiekti Mane, o tai reiškia, kad visi jūs, nors ir skirtingais būdais, turite padaryti būtinus nuopelnus, kad pasiektumėte didžiausią dvasinę aukštumą. Todėl niekada nelaikykite nieko prastesniu.
38 Tuštybė niekada neturi įsišaknyti dvasingame žmoguje. Kita vertus, tikrasis kuklumas visada turėtų būti jo palydovas, tada jo darbai, užuot spindėję netikra šviesa, sulauks palankumo bičiulių širdyse. (322, 32 - 34)
39. Gerieji spiritizmo sėjėjai niekada neišsiskirs pagal ką nors išorinio ar materialaus. Jie neturės nei kostiumų, nei skiriamųjų ženklų, nei jokio ypatingo kalbėjimo būdo. Viskas, kas susiję su jų elgesiu, liudija paprastumą ir nuolankumą. Vis dėlto, jei jie kuo nors ir išsiskiria, tai labdara ir dvasingumu.
40 Tikrieji spiritualizmo skelbėjai pasižymės ne iškalba, bet žodžio išmintimi ir paprastumu, o svarbiausia - savo darbų teisingumu ir gyvenimo gerumu. (194, 24 - 25)
41 Dvasingumas yra aiškumas, paprastumas, atsidavimas meilei ir kova siekiant dvasios tobulumo. (159, 64)

Teigiamas dvasingumo poveikis
42 Spiritualizacijos dėka žmogus pasiekia tokį pakylėjimo laipsnį, kuris leidžia jam priimti idėjas, pranokstančias jo proto galimybes, ir įgyti galią medžiagai.
43. Akimirką pagalvokite: jei dvasinis dvasios pakilimas praktiškai įgyvendinamas tiriant materialiąją kūriniją, kurią jums pateikia gamta, arba siekiant bet kokio kito žmogiškojo tikslo, galite įsivaizduoti, kokių vaisių galėtumėte sulaukti, jei savo atradimus darytumėte ne tik dėl tyrimo protu, bet ir dalyvautumėte dvasiniame apreiškime, kurį jums suteiktų viską sukūręs Tas, kuris viską sukūrė. (126,26 - 27)
44. Kai žmonės pasieks sudvasinimą, jie taps būtybėmis, pranašesnėmis už viską, kas juos supa. Iki šiol jie buvo tik silpnos būtybės, priklausomos nuo gamtos jėgų, galių ir įtakų, kurios negali būti pranašesnės už žmogų, nes nėra už jį aukštesnės. (280, 29)
45. Iš tiesų sakau jums, dvasingumas taip pat bus paveldimas, todėl turėtumėte stengtis savo vaikams perduoti širdies tyrumą ir imlumą dvasiniams dalykams. Jie dėkos jums, nes jūs parodėte savo gailestingumą ir suteikėte jiems kūną be aistrų, su šviesiu protu, jautria širdimi ir dvasia, budriai reaguojančia į sąžinės raginimus. (289, 65)
46. Vienintelis dalykas, kurio siekiu savo darbe, yra visų žmonių sudvasinimas, nes sudvasinti jie taps vieningi ir supras vieni kitus. Spiritualizuodamiesi jie pamatys, kad išnyksta jų religijų vardai, išorinės formos, kurios buvo jų dvasinio atskirumo priežastis, nes kiekvienas jų savąjį Dievą aiškino skirtingai.
47 Kai tik jie visi skirtingais keliais priartės prie dvasingumo, supras, kad vienintelis dalykas, kurio jiems trūko, buvo išsilaisvinti iš materializmo, kad galėtų dvasiškai aiškinti tai, ką visada suvokė materialia prasme.
48. Šiuo metu iš žmonių prašau tik dvasingumo, tada, neperžengdami leistinų ribų, jie pamatys, kaip įgyvendinami jų aukščiausi idealai ir išsprendžiami rimčiausi konfliktai. (321, 22-23, 29)

XI Žmonija

49 skyrius - Religija ir teisė

Nė viena religija ar konfesija nėra vienintelė teisinga

1 Aš atėjau ne tam, kad pažadinčiau žmonių religinį fanatizmą; mano doktrina yra labai toli nuo klaidingų dalykų mokymo; aš noriu tobulėjimo, tikėjimo, meilės, dvasingumo. Fanatizmas - tai tamsus raištis prieš akis, tai nesveika aistra, tai tamsa. Saugokitės, kad ši bloga sėkla nepatektų į jūsų širdį. Atminkite, kad fanatizmas kartais atrodo kaip meilė.
2 Supraskite, kad šiuo metu žmoniją yra apėmusi tamsa. supraskite, kad nors pagoniškos tautos išnyko nuo žemės paviršiaus ir didžioji žmonijos dalis išpažįsta, kad garbina tikrąjį Dievą, žmonės Manęs nepažįsta ir nemyli; jų karai, neapykanta ir harmonijos stoka įrodo, kad jie dar neleidžia Man gyventi savo širdyse; Aš esu vienintelis, kuris gali jiems padėti; Aš esu vienintelis, kurį jie myli.
3 Virš šio "religinio fanatizmo" ir stabmeldystės tamsos artėja dideli viesulai, kurie apvalys šios žmonijos dvasinį kultą. Kai šis darbas bus atliktas, taikos vaivorykštė spindės be galo. (83, 60 – 62)
4. Aš leidau, kad žemėje egzistuotų religijos, kurios yra dvasios keliai, vedantys pas Dievą. Kiekviena religija, kuri moko gėrio, meilės ir šlovina gailestingumą, yra gera, nes joje yra šviesos ir tiesos. Kai žmonės juose sudžiūsta ir tai, kas iš pradžių buvo gera, paverčia blogiu, kelias paskęsta materializme ir nuodėmėje.
5. Todėl šiuo metu iš naujo rodau jums savo Tiesą, kuri yra Kelias, Gyvenimo esmė ir Įstatymas, kad galėtumėte ieškoti šio Įstatymo, kuris yra švyturys ir kelrodė žvaigždė, anapus formų ir apeigų, anapus visko, kas žmogiška. Tas, kuris šitaip ieško Manęs, bus dvasininkas. (197, 10 – 11)
6 niekas nebus prarastas; vieni ateis anksčiau keliu, kurį jums parodžiau, o kiti - vėliau.
7. Visose religijose žmogus gali priimti tą mokymą, kurio jam reikia, kad taptų geras. Bet jei jam to nepavyksta pasiekti, jis kaltina religiją, kurią išpažįsta, ir lieka toks, koks visada buvo.
8. Visos religijos yra keliai; vienos jų tobulesnės už kitas, tačiau visos siekia gėrio ir stengiasi ateiti pas Tėvą. Jei kažkas jūsų netenkina jums žinomose religijose, nepraraskite tikėjimo Manimi. Eikite meilės keliu, ir rasite išgelbėjimą, nes mano kelią apšviečia meilės galia. (114, 43)
9. Religijos yra maži keliai, vedantys dvasias į tikrąjį kelią, kuriuo jos gali kilti laiptelis po laiptelio, kol ateis pas Mane. Kol žmonės žemėje išpažįsta skirtingas religijas, jie yra susiskaldę. Bet kai jie eis meilės ir tiesos keliu, jie susivienys, taps viena su ta vienintele šviesa, nes tiesa yra tik viena. (243, 5)
10. Religijos susivienys tada, kai žmonių dvasia pakils virš materializmo, tradicijų, prietarų ir fanatizmo. Tuomet žmonės dvasiškai susivienys į vieną garbinimą - gerumo iš meilės Dievui ir artimui. Kai tai įvyks, žmonija įžengs į tobulumo laikotarpį. (187, 43)
11. Dvasinis žmonių susiskaldymas atsirado dėl to, kad vieni naudojosi viena (dieviškųjų apreiškimų medžio), o kiti - kita šaka. Yra tik vienas medis, bet jo šakų daug. Tačiau žmonės nenorėjo taip priimti mano mokymų, o ginčai juos suskaldė ir pagilino nesutarimus. Kiekvienas tiki turįs tiesą, kiekvienas jaučiasi esąs teisus. Bet aš jums sakau: kol ragausite tik vienos šakos vaisių ir atmesite kitų, tol nesuprasite, kad visi vaisiai yra iš Dieviškojo medžio, kurio visuma atspindi visą tiesą.
12 Kai kalbu jums apie šias tiesas, nemanykite, kad Mokytojas turi omenyje ne išorines skirtingų religijų garbinimo formas, bet pagrindinį principą, kuriuo remiasi kiekviena iš jų.
13 Dabar jaučiamas stiprus audros vėjas. Jo gūsiai, purtydami medį, sukelia įvairių vaisių kritimą, ir jų paragaus tie, kurie anksčiau jų nežinojo.
14 Tada jie sakys: "Kokie mes buvome klystantys ir akli, kai, vedami savo fanatizmo, atmetėme visus vaisius, kuriuos mums siūlė mūsų broliai, vien dėl to, kad jie mums buvo nežinomi!"
15 Dalis mano šviesos yra kiekvienoje žmonių grupėje, kiekvienoje bendruomenėje. Todėl tegul niekas nesigiria turįs visą tiesą. Tad supraskite, kad jei norite žengti toliau į Amžinybės šerdį, jei norite žengti toliau nei iki šiol, pirmiausia turite sujungti vienų žinias su kitų žiniomis ir taip - su visomis kitomis. Tada iš šios harmonijos sklis aiški ir labai ryški šviesa, kurios iki šiol ieškojote pasaulyje ir neradote.
16 "Mylėkite vieni kitus" - tai mano maksima, mano didžiausias įsakymas žmonėms, nepriklausomai nuo jų tikėjimo ar religijos.

17 Priartėkite vienas prie kito vykdydami šį aukščiausią įsakymą, ir jūs rasite Mane esantį kiekviename iš jūsų. (129, 36 - 41)

Religijų priešiškumas vystymuisi

18 Žmogus labiau rūpinosi savo žmogiškuoju, o ne dvasiniu gyvenimu, nors dažnai žinojo, kad žmogiškasis yra laikinas, o dvasinis - amžinas. Dėl šios priežasties, nors jo civilizacija ir mokslas pažengė į priekį, jis liko dvasiškai sustingęs ir užmigęs savo religijose.

19 Pažvelkite į vieną religiją po kitos ir pamatysite, kad nė viena iš jų nėra išsivysčiusi, išsiplėtusi ar tobula. Kiekviena iš jų skelbiama kaip aukščiausia tiesa, bet kadangi ją išpažįstantieji mano, kad joje viską randa ir žino, jie nesistengia žengti nė žingsnio toliau.

20. Dieviškieji apreiškimai, Dievo Įstatymas, mano Doktrina ir mano skelbimai nuo pat pradžių leido jums suprasti, kad žmogus yra būtybė, kuriai taikoma evoliucija. Kodėl nė viena iš jūsų denominacijų nepatvirtina ir nepatikrina šios tiesos?

21 Aš jums sakau: Tik tas mokymas, kuris pažadina dvasią, įžiebia joje šviesą, skatina ją ir atskleidžia tai, ką ji savyje talpina, kaskart suklupus pakelia ją ir verčia nesustoti - tik toks mokymas yra įkvėptas tiesos. Bet argi ne būtent tai jums visada atskleidė mano mokymas?

22. Vis dėlto ilgą laiką buvote dvasiškai sustingę, nes labiau rūpinotės tuo, kas susiję su jūsų gyvenimu žemėje, o ne tuo, kas susiję su jūsų dvasia. Tačiau, kad visiškai neatsisakytumėte dvasinių dalykų, savo religijas sukūrėte taip, kad jos nė kiek netrukdytų jums atlikti darbus ir pareigas žemėje.

23 Tada, laikydamiesi tos religinės tradicijos, manote, kad vykdote teisingumą Dievui, stengiatės nuraminti savo sąžinę ir manote, kad taip užsitikrinate įėjimą į dangaus karalystę.

24 Koks neišmanymas, žmonija! Kada pagaliau pabusite realybėje? Ar nesuprantate, kad laikydamiesi savo religinių papročių, nieko Man neduodate ir jūsų dvasia taip pat ištuštėja?

25 Jei išeinate iš savo bažnyčių sakydami: "Dabar aš įvykdžiau savo pareigą Dievui", jūs labai klystate, manydami, kad man kažką davėte, nors turėtumėte žinoti, kad man nieko negalite duoti, bet galite daug gauti iš manęs ir daug duoti sau.

26. Jūs manote, kad Įstatymo vykdymas apsiriboja ėjimu į tas vietas, ir tai dar viena didelė klaida. Šiose vietose turėtų būti mokykla, kurioje mokinys turėtų mokytis vėliau. Vėl atsistojęs kasdienybėje, jis turėtų praktiškai pritaikyti išmoktą pamoką, kuri yra tikrasis Įstatymo vykdymas. (265, 22 - 27)

Religijos ir mokslo santykis

27. Nuo amžių pradžios Įstatymo ir Dvasios mokslo pasiuntiniai turėjo mokslininką kaip savo priešininką. Tarp šių dviejų žmonių kilo dideli mūšiai, ir atėjo metas papasakoti jums apie juos.

28. Aš sukūriau šį pasaulį, kad jis būtų laikini namai įsikūnijusioms dvasioms. Tačiau prieš jiems apsigyvenant joje, suteikiau jiems dvasios, proto ir valios gebėjimus.

29. Aš iš anksto žinojau savo kūrinių likimą ir raidą. Į žemę, jos vidų, paviršių ir atmosferą įdėjau visus elementus, būtinus žmogaus išsaugojimui, išlaikymui, vystymuisi ir atgaivai. Tačiau tam, kad žmogus galėtų atrasti gamtos, kaip gyvybės šaltinio, paslaptis, leidau jam pažadinti savo intelektą.

30 Taip žmogui buvo apreikšti mokslo, kuriam jūs visi esate pajėgūs, pradmenys, nors visada buvo talentingesnių žmonių, kurių misija buvo išgauti iš gamtos jos galių ir stichijų paslaptį žmonijos labui ir malonumui.

31. Aš taip pat pasiunčiau į žemę didžiųjų dvasių, kad jos atskleistų jums antgamtinį gyvenimą - tai, kas yra aukščiau už šią prigimtį, už mokslą. Per šiuos apreiškimus buvo atskleistas visuotinės, stiprios, kūrybingos, visagalės ir visur esančios Būtybės, kuri yra paruošusi žmogui gyvenimą po mirties, amžinąjį dvasios gyvenimą, egzistavimas.

32 Bet kadangi viena atnešė dvasines misijas, o kita - mokslines, tai viena ir kita, religija ir mokslas, visais laikais stovėjo viena prieš kitą kaip priešai kovoje.

33. Šiandien jums sakau, kad materija ir dvasia nėra priešingos jėgos; tarp jų bus harmonija. Šviesa yra mano dvasiniai apreiškimai, taip pat šviesa yra mokslo apreiškimai ir atradimai. Bet jei iš Manęs girdėjote, kad dažnai prieštarauju mokslininkų darbui, tai todėl, kad daugelis jų piktnaudžiauja energija, anksčiau nežinomais gamtos elementais ir jėgomis, siekdami

pražūtingų tikslų - naikinimo, priešiškumo, neapykantos ir kerštо, žemiško viešpatavimo ir perdėto valdžios siekimo.
34. Galiu jums pasakyti, kad tiems, kurie savo misiją atliko su meile ir gerais ketinimais - tiems, kurie pagarbiai ir nuolankiai skverbėsi į Mano slaptavietes, - su malonumu atskleidžiau didžiules paslaptis savo dukters, žmonijos, labui.
35 Mokslas nuo pat pasaulio pradžios vedė žmoniją materialios pažangos keliu, kuriuo eidamas žmogus kiekviename žingsnyje rasdavo mokslo vaisių - kai kuriuos saldžius, kai kuriuos karčius.
36. Dabar atėjo laikas suprasti, kad visa šviesa priklauso Mano Dvasiai, kad visa, kas gyva, kyla iš Mano Dieviškumo, nes Aš esu slaptasis lobynas, šaltinis ir visos kūrinijos pradžia.
37 Dvasinės ir mokslinės kovos išnyks iš žmonių gyvenimo tiek, kiek dvasinė ir mokslinė pusės susijungs į vieną šviesą, kuri nušvies žmogaus kelią iki begalybės. (233, 25 - 34)

Žemiškojo teisingumo griežtumas ir neteisingumas

38. Aš atėjau panaikinti jūsų klaidingų įstatymų, kad jus valdytų tik tie, kurie suformuoti pagal mano įsakymus ir atitinka mano išmintį. Mano įstatymai pasižymi meile, o kadangi jie kyla iš mano Dieviškumo, jie yra nekintantys ir amžini, tuo tarpu jūsų įstatymai yra laikini, o kartais žiaurūs ir savanaudiški.
39 Tėvo įstatymas yra iš meilės, iš gerumo, jis yra tarsi balzamas, kuris paguodžia ir pakelia nusidėjėlį, kad jis galėtų atlyginti už savo nusikaltimus. Tėvo meilės įstatymas nusižengusiajam visada suteikia dosnią moralinio atsinaujinimo galimybę, o jūsų įstatymai, priešingai, žemina ir baudžia nusižengusįjį, dažnai nekaltą ir silpną.
40 Jūsų teismų praktikoje yra griežtumo, kerštо ir gailestingumo stokos. Kristaus Įstatymas yra meilės įtikinimo, begalinio teisingumo ir aukščiausio teisingumo. Jūs patys esate savo teisėjai, o aš esu nenuilstantis jūsų gynėjas, tačiau turite žinoti, kad yra du būdai atlyginti už savo skriaudas: vienas - meile, kitas - skausmu.
41 Pasirinkite patys, vis dar mėgaukitės laisvos valios dovana. (17, 46 - 48)

42. Aš esu dieviškasis Teisėjas, kuris niekada neskiria griežtesnės bausmės, nei yra nusižengimas. Kiek daug iš tų, kurie kaltina save prieš mane, Aš randu tyrus. Kita vertus, kiek daug žmonių trimituoja apie savo tyrumą, o aš juos laikau sugedusiais ir kaltais.
43 Koks neteisingas yra žmogiškasis teisingumas! Kiek daug blogų teisėjų aukų atlygina už kitų žmonių nusikaltimus! Kiek nekaltų žmonių matė, kaip prieš jų akis užsitraukė kalėjimo grotos, o kaltasis vaikščiojo laisvėje, nepastebimai vilkdamas savo vagysčių ir nusikaltimų naštą. (135, 2 - 3)
44. Kadangi žmogiškasis teisingumas netobulas, jūsų kalėjimai pilni aukų, o egzekucijų vietos suteptos nekaltųjų krauju. Ak, kiek daug nusikaltėlių matau pasaulyje besimėgaujančių laisve ir pagarba, ir kiek daug korumpuotų nusikaltėlių pastatėte paminklų jų atminimui pagerbti!
45. Jei galėtumėte pamatyti šias būtybes, kai jos gyvena dvasiniame pasaulyje ir jų dvasioje kyla šviesa! Vietoj beprasmiškų ir nenaudingų pagyrimų nusiųskite jiems maldą, kad paguostumėte juos jų sunkioje atgailoje. (159, 44 - 45)

Kietaširdis žmogaus teisumas

46 Tegul jus veda meilė, kad taptumėte tikrais dieviškojo Guodėjo pasiuntiniais. Jūs, kurie nesate įkritę į jokią bedugnę, visada greitai kaltinate, teisiate. Jūs smerkiate savo artimuosius be menkiausios užuojautos, o tai nėra mano doktrina.
47. Jei, prieš teisdami, ištirtų save ir savo klaidas, užtikrinu jus, kad jūsų sprendimas būtų gailestingesnis. Kalėjimuose esančius žmones laikote blogais, o ligoninėse esančius - nelaimingais. Jūs laikotės nuo jų atokiau, nesuvokdami, kad jie verti įžengti į mano meilės karalystę. Nenorite galvoti, kad ir jie turi teisę gauti saulės spindulius, kurie buvo sukurti tam, kad suteiktų gyvybę ir šilumą visiems be išimties sutvėrimams.
48 Sutaikinimo vietose esantys veidrodžiai dažnai yra veidrodžiai, kuriuose žmonės nenori matyti savęs, nes žino, kad atvaizdas, kurį tas veidrodis jiems parodys, daugeliu atvejų bus kaltinimo atvaizdas. (149, 51 - 53)

Žemiškasis teisingumas - būtinas blogis

49. Vis dėlto žemėje egzistuojantis teisingumas nerodo teisingų darbų. Matau gailestingumo, supratimo ir širdies kietumo stoką. Tačiau kiekvienas vis tiek sulauks savo tobulo teismo.
50 Aš leidau šiuos išbandymus, ir kol žmogus nevykdys mano įstatymų, kol nusigręš nuo jų laikymosi, žemėje bus kas nors, kas palenks jo širdį, kas ją pažeis.
51. Jei vykdytumėte Įstatymą, pasaulyje nereikėtų teisėjų, nebūtų bausmių, nereikėtų vyriausybių. Kiekvienas pats spręstų, ką daryti, o visus valdyčiau Aš. Visi jūs būtumėte įkvėpti Mano įstatymų, o jūsų veiksmai visada būtų labdaringi, jų tikslas - dvasingumas ir meilė.
52 Tačiau žmonija nugrimzdo į gilias bedugnes: amoralumas, ydos, nuodėmė užvaldė žmonių širdis, ir štai kokios pasekmės: jūs turite gerti karčias taures, kentėti pažeminimą nuo tų žmonių, kurie, nors ir būdami jūsų broliai, turi valdžią žemėje.
53. Bet būkite nuolankūs, kantriai ištverkite nuosprendžius, atmindami, kad Aš esu tobulas Teisėjas. (341,53)

50 skyrius - Švietimas ir mokslas

Tuštybė ir pasididžiavimas žiniomis
1 Aš klausiu šių laikų žmonių, kurie laiko save pažangiausiais per visą šio pasaulio istoriją: Ar, turėdami visus savo sugebėjimus, radote kokį nors būdą, kaip pasiekti taiką, valdžią ir klestėjimą nežudant, nenaikinant ir nepaverginėjant savo kaimynų? Ar manote, kad jūsų pažanga yra tikra ir reali, kai moraliai murkdotės purve ir dvasiškai klaidžiojate tamsoje? Aš neprieštarauju mokslui, nes pats jį daviau žmogui; prieštarauju tik tam tikslui, kuriam jūs kartais jį naudojate. (37, 56)
2 Žmonija, šviesos dukra, atverk akis, suprask, kad jau gyveni dvasios amžiuje!
3 Kodėl pamiršote mane ir norėjote išmatuoti savo galią su mano galia? Sakau tau, kad savo skeptrą į tavo rankas atiduosiu tą dieną, kai mokslininkas savo mokslu sukurs būtybę, panašią į tave, apdovanos ją dvasia ir suteiks jai sąžinę. Tačiau kol kas jūsų derlius bus kitas. (125, 16 - 17)
4. Kodėl buvo ir yra žmonių, kurie, išmokę žmogiškąjį mokslą naudodamiesi Kūrėjo jiems suteiktais gebėjimais, juos naudoja kovai su dieviškuoju mokslu ir jį atmeta? Nes jų tuštybė neleidžia jiems nuolankiai ir pagarbiai įžengti į Viešpaties lobyną, o savo tikslo ir sosto jie ieško šiame pasaulyje. (154, 27)
5 Šiandien žmogus jaučiasi puikiai, išaukština savo asmenybę ir gėdijasi sakyti "Dievas". Jis duoda Jam kitus vardus, kad nesukeltų pavojaus savo pasipūtimui, kad nenukristų nuo savo socialinės padėties pjedestalo. Todėl jie vadina mane Kosminiu protu, Visatos Architektu. Bet Aš jus išmokiau sakyti Man: "Tėve mūsų", "Mano Tėve", kaip mokiau jus "Antrojoje eroje". Kodėl vyrai mano, kad vadindami Mane Tėvu jie pažemina ar sumenkina savo asmenybę? (147, 7)
6 Kaip žemai žmogus nusirito savo materializme, kad galiausiai paneigė Tą, kuris viską sukūrė! Kaip žmogaus protas galėjo taip aptemti? Kaip jūsų mokslas galėjo mane paneigti ir išniekinti gyvybę bei gamtą?
7 Kiekviename jūsų mokslo atrastame darbe esu Aš; kiekviename darbe atsiskleidžia mano įstatymas ir girdimas mano balsas. Kaip atsitiko, kad šie žmonės nejaučia, nemato ir negirdi? Ar neigti mano egzistavimą, mano meilę ir mano teisingumą yra pažangos ir civilizacijos ženklas? Tuomet esate ne ką pažangesni už pirmykščius žmones, kurie mokėjo kiekvienoje gamtos jėgoje ir stebukle įžvelgti dieviškos, aukštesnės, išmintingos, teisingos ir galingos būtybės, kuriai priskyrė visą gėrį visame, kas egzistuoja, ir todėl ją garbino, veikimą. (175, 72 - 73)
8 Aš iš naujo duodu žmonėms savo žodį, kad jie žinotų, jog nėra apleisti, kad pabustų savo dvasios balsu ir sužinotų, jog po šio gyvenimo jų dvasios laukia dideli dieviški stebuklai.
9 Apie juos kalbėjau žmonėms, ir tą patį patiria tas, kuris moka melstis, kad užmegztų bendrystę su dvasiniais dalykais, taip pat tas, kuris, pasitelkęs mokslą, gilinasi į gamtos paslaptis. Šiais dviem būdais ir intelektas, ir dvasia atras vis daugiau ir daugiau, kuo daugiau ieškos.
10. Bet kada ateis laikas, kai žmogų įkvėps meilė studijoms ir tyrimams? Tik tada, kai tai įvyks, jo darbas pasaulyje bus ilgalaikis. Kol mokslo motyvas bus valdžios troškimas, arogancija, materializmas ar neapykanta, žmonės nuolat patirs išlaisvintų gamtos jėgų priekaištus, baudžiančius jų neapgalvotumą.

11. Kiek daug žmonių pasipūtė iš blogio, iš išdidumo, iš tuščios pastangos, kiek daug jų užsidėjo karūnas, nors yra apgailėtini ir dvasiškai nuogi. Koks didelis kontrastas tarp to, ką jūs laikote savo tiesa, ir mano tiesos! (277, 31 - 32 , 36)

Materialistinio mąstymo pasekmės

12. Jei žmonės jaustų tikrą meilę savo artimiesiems, jiems nereikėtų kentėti chaoso, kuriame jie atsidūrė; juose vyrautų harmonija ir taika. Tačiau jie nesupranta šios dieviškos meilės ir nori tik mokslinės tiesos, išvestinės tiesos - tos, kurią gali įrodyti savo žmogiškais mąstymo procesais: Jie nori tiesos, kuri patinka smegenims, o ne tos, kuri pasiekia širdį, ir dabar jie turi savo materializmo rezultatą - savanaudišką, netikrą žmoniją, kupiną kančios. (14, 42)

13 Nieko neįsivaizduokite apie savo mokslo vaisius, nes dabar, kai padarėte tokią didelę pažangą, žmonija kenčia labiausiai, yra daugiausia vargo, nerimo, ligų ir brolžudiškų karų.

14 Žmogus dar neatrado tikrojo mokslo - to, kuris pasiekiamas meilės keliu.

15. Žiūrėkite, kaip jus apakino tuštybė; kiekviena tauta nori turėti didžiausius žemės mokslininkus. Iš tiesų sakau jums: mokslininkai nėra giliai įsigilinę į Viešpaties paslaptis. Galiu jums pasakyti, kad žmogaus žinios apie gyvenimą vis dar yra paviršutiniškos. (22, 16 - 18)

16 Ko labiausiai trokštate šiomis akimirkomis žemėje? Taika, sveikata ir tiesa. Iš tiesų sakau jums: šių dovanų jums neduos jūsų mokslas, kaip jūs jį taikote.

17. Mokytieji klausinėja Gamtą, ir ji jiems atsako į kiekvieną klausimą, tačiau už tų klausimų ne visada slypi geri ketinimai, geros nuostatos ar meilė. Vyrai yra nesubrendę ir neišprusę, kurie iš gamtos atima jos paslaptis ir išniekina jos vidų - jie negerbia jos, semdamiesi iš jos šaltinių pagrindinės medžiagos, kad galėtų daryti vieni kitiems gera kaip tikri broliai ir seserys, bet siekia savanaudiškų, o kartais ir pražūtingų tikslų.

18 visa kūrinija jiems kalba apie Mane, ir jų balsas yra meilės balsas, bet kaip nedaugelis mokėjo išgirsti ir suprasti šią kalbą!

19 Kadangi kūrinys yra šventykla, kurioje aš gyvenu, ar nebijote, kad Jėzus ten pasirodys, paims rykštę ir išvarys pirklius bei visus, kurie ją išniekina? (26, 34 - 37)

20. Aš apreiškiau žmogui mokslo dovaną, kuri yra šviesa. Tačiau žmogus sukūrė tamsą, sukėlė skausmą ir destrukciją.

21 Vyrai mano, kad jie yra žmonijos pažangos viršūnėje. Į tai aš jų klausiu: Ar turite taiką žemėje? Ar namuose vyrauja brolybė tarp žmonių, moralė ir dorybė? Ar gerbiate savo artimųjų gyvybes? Ar rūpinatės silpnaisiais? - Iš tiesų sakau jums: jei šios dorybės būtų jumyse, jūs turėtumėte aukščiausias žmogiškojo gyvenimo vertybes.

22. Tarp žmonių viešpatauja sąmyšis, nes ant pjedestalo iškėlėte tuos, kurie atvedė jus į pražūtį. Todėl neklauskite, kodėl atėjau pas žmones, ir nesmerkite, kad Aš apsireiškiu per nusidėjėlius ir neišmanėlius, nes ne viskas, ką jūs laikote netobula, taip yra. (59, 52 - 54)

23. Mokslininkas ieško viso to, kas yra ir kas vyksta, priežasties ir tikisi savo mokslu įrodyti, kad už gamtos ribų nėra jokio principo ar tiesos. Tačiau aš juos laikau nesubrendusiais, silpnais ir neišmanėliais. (144, 92)

24. Mokslininkai, kupini tuštybės, mano, kad dieviškieji apreiškimai neverti jų dėmesio. Jie nenori dvasiškai pakilti iki Dievo, o jei ko nors nesupranta iš to, kas juos supa, jie tai neigia, kad nereikėtų pripažinti savo nesugebėjimo ir neišmanymo. Daugelis jų nori tikėti tik tuo, ką gali įrodyti.

25 Kokią paguodą šie žmonės gali suteikti savo artimųjų širdims, jei jie nepripažįsta pirminio meilės principo, kuris valdo kūriniją, ir, be to, nesupranta dvasinės gyvenimo prasmės? (163, 17 - 18)

26 Kaip toli ši žmonija nukrypo nuo mano nurodymų! Viskas joje yra paviršutiniška, netikra, išoriška ir pretenzinga. Todėl jos dvasinė galia yra niekinė, o kad kompensuotų dvasios stiprybės ir išsivystymo trūkumą, ji atsidūrė mokslo rankose ir išvystė intelektą.

27 Taip, padedamas mokslo, žmogus pasijuto stiprus, didis ir galingas. Tačiau sakau jums, kad ši jėga ir didybė yra nereikšminga šalia dvasios galios, kuriai neleidote augti ir pasireikšti. (275, 46 - 47)

28. Šiandien diena po dienos jūs valgote karčius vaisius mokslo medžio, kurį žmonės taip netobulai puoselėjo, nes nesiekė darniai plėtoti visų savo gabumų. Kaipgi jūs galėtumėte nukreipti savo atradimus ir darbus

gera linkme, jei lavinote tik protą, bet apleidote dvasią ir širdį?
29 Tarp jūsų yra žmonių, panašių į laukinius žvėris, kurie duoda valią savo aistroms, jaučia neapykantą savo kaimynams, trokšta kraujo ir siekia paversti brolių tautas vergais.
30. Jei kas nors tiki, kad Mano doktrina gali sukelti žmogaus moralinį žlugimą, iš tiesų sakau jums, kad jis labai klysta; ir kad įrodyčiau tai abejojantiems, materialistams ir šių laikų arogantiškiesiems, leisiu jiems skinti ir valgyti savo mokslo vaisius tol, kol jiems jų užteks, kol iš jų protų neišsitrins išpažinimas, sakantis Man: "Tėve, atleisk mums, tik Tavo galia galės sustabdyti jėgas, kurias išlaisvinome savo neprotingume." (282, 15 - 17)
31. Žmogaus mokslas pasiekė ribą, iki kurios jį gali nuvesti jo materializmas. Juk mokslas, įkvėptas dvasinio meilės, gėrio ir tobulumo idealo, gali nueiti daug toliau, nei jūs jį nuvedėte.
32 Įrodymas, kad jūsų mokslo pažangos motyvas nėra abipusė meilė, yra tautų moralinis nuosmukis, brolžudiški karai, visur vyraujantis badas ir vargas, dvasinis neišmanymas. (315,53 - 54)
33. Ką turėčiau jums pasakyti apie jūsų šiandieninius mokslininkus, apie tuos, kurie meta iššūkį gamtai, priešinasi jos jėgoms ir stichijoms, gėrį paversdami blogiu? Jie patirs didžiules kančias dėl to, kad sulaužė ir suvalgė neprinokusį vaisių nuo mokslo medžio - vaisių, kurį galėjo sunokinti tik su meile. (263, 26)
34 Kadangi žmonija nesutaria su visuotiniu dėsniu, kuris valdo visą kūriniją, atsiras nekontroliuojama būklė, kuri pasireikš gamtos jėgų smurtu.
35 Žmogus suskaldė atomus, o jo išsivysčiusios smegenys šį atradimą panaudoja didžiausioms galioms įgyti ir mirčiai atnešti.
36. Jei žmogus dvasiškai būtų išsivystęs tiek pat, kiek jo mokslas ir intelektas, jis naujų gamtos jėgų atradimą panaudotų tik žmonijos labui. Tačiau jo dvasinis atsilikimas yra didelis, todėl jo savanaudiškas protas savo kūrybinę galią panaudojo žmonijos nenaudai ir pasitelkė naikinimo jėgas, nusigręždamas nuo Jėzaus meilės ir gailestingumo principų. Todėl, kai pamatysite iš dangaus besileidžiančią ugnies tvaną, tai bus ne dėl to, kad atsiveria pats dangus ar jus kankina saulės ugnis, - ne, tai žmogaus, kuris sėja mirtį ir sunaikinimą, darbas. (363,23 - 25)
37. Tautos žengia į priekį, jų mokslo žinios didėja. Bet aš jūsų klausiu: Kas yra ta "išmintis", su kuria žmonės, kuo labiau į ją skverbiasi, tuo labiau tolsta nuo dvasinės tiesos, kurioje yra gyvybės šaltinis ir kilmė?
38 Tai žmogiškasis mokslas, tai mokslas, kurį suvokia egoizmu ir materializmu serganti žmonija.
39. Tada tas žinojimas yra klaidingas, o mokslas - blogis, nes juo sukūrėte skausmo pasaulį. Vietoj šviesos yra tamsa, nes jūs vis labiau stumiate tautas į pražūtį.
40 Mokslas yra šviesa, šviesa yra gyvybė, jėga, sveikata ir taika. Ar tai jūsų mokslo vaisius? Ne, žmonija! Todėl sakau jums: kol neleisite Dvasios šviesai prasiskverbti į jūsų proto tamsą, tol jūsų darbai niekada negalės būti aukštos ir dvasinės kilmės, jie niekada negalės būti daugiau nei žmogiški darbai. (358, 31 - 34)
41. Taip pat bus kviečiami gydytojai. Paklausiu jų, ką jie padarė su sveikatos paslaptimi, kurią jiems atskleidžiau, ir gydomuoju balzamu, kurį jiems patikėjau. Paklausiu jų, ar jie iš tiesų jautė svetimą skausmą, ar jie nusileido iki skurdžiausios stovyklos, kad su meile pagydytų kenčiantįjį. Ką man atsakys tie, kurie pasiekė spindesį, gerovę ir prabangą savo artimųjų skausmu - skausmu, kurį jie ne visada žinojo, kaip palengvinti? Visi turės užduoti sau klausimus savo širdyje ir atsakyti į juos remdamiesi savo sąžine. (63, 62)
42. Kiek daug dvasiškai mirusių žmonių turi klaidžioti po pasaulį, laukdami kūno mirties, kad galėtų ateiti į mano akivaizdą ir išgirsti Viešpaties balsą, kuris juos prikelia tikrajam gyvenimui ir paguodžia. Kokį atsinaujinimo troškimą jie galėjo puoselėti žemėje, laikydami save negrįžtamai prarastais visiems laikams, nors ir jautėsi galintys nuoširdžiai atgailauti ir atsilyginti už savo nusižengimą?
43. Tačiau be tų, kuriems buvo atimtas dvasios išgelbėjimas ir kurie atėjo pas Mane be vilties, į Mano akivaizdą atėjo ir tie, kuriuos mokslininkai pasmerkė mirčiai dėl kūno. Aš, kuris turiu gyvybę, išplėšiau juos iš kūno mirties gniaužtų. Bet ką daro tie, kuriems patikėjau ne tik kūno, bet ir dvasios sveikatą? Argi jie nežino, kokį aukštą likimą jiems patikėjo Viešpats? Ar aš, kuris juos pasiunčiau

su sveikatos ir gyvybės žinia, turiu nuolat priimti jų aukas? (54, 13 - 14)

Naujų mokslo žinių įkvėpimas iš Dievo ir dvasinio pasaulio

44. Jei mokslininkai, kurie valdo ir keičia jūsų pasaulį, būtų įkvėpti meilės ir gerumo, jie jau būtų atradę, kiek daug žinių esu paruošęs šių laikų mokslui, o ne tik šią labai mažą dalį, kuria jie taip pasikliauja.
45 Saliamonas buvo vadinamas išmintingu, nes jo sprendimai, patarimai ir žodžiai pasižymėjo išmintimi; jo šlovė pasklido už jo karalystės ribų ir pasiekė kitus kraštus.
46. Tačiau šis vyras, nors ir būdamas karalius, nuolankiai atsiklaupė prieš savo Viešpatį, prašydamas išminties, stiprybės ir apsaugos, nes pripažino, kad yra tik Mano tarnas, ir prieš Mane atidavė savo skeptrą ir karūną. Jei visi mokslininkai, visi tyrinėtojai elgtųsi taip pat - kokia didelė būtų jų išmintis, kiek daug iki šiol nežinomų mokymų jiems būtų atskleista iš mano dieviškosios išminties knygos! (1,57 - 59)
47. Paklauskite savo mokslininkų, ir jei jie bus sąžiningi, pasakys, kad prašė Dievo įkvėpimo. Bet Aš jiems duočiau daugiau įkvėpimų, jei jie prašytų manęs jų su didesne meile savo broliams ir su mažesne tuštybe sau.
48. Iš tiesų sakau jums: Visa, ką jūs sukaupėte iš tikrojo žinojimo, yra iš Manęs; visa, ką jie turi apie tyrą ir aukštą, Aš panaudosiu jūsų naudai šiuo metu, nes tai jums suteikiau. (17, 59 - 60 o.)
49. Žmogaus dvasia evoliucionavo, todėl ir jo mokslas pažengė į priekį. Leidau jam pažinti ir atrasti tai, ko jis anksčiau nežinojo, tačiau jis neturi atsiduoti vien materialiems darbams. Aš suteikiau jam tą šviesą, kad jis galėtų kurti savo ramybę ir laimę dvasiniame gyvenime, kuris jo laukia. (15, 22)
50. Jei kai kuriuos mokslus naudojote Man tirti ir teisti, ar jums neatrodo protingiau juos naudoti sau tirti, kol suprasite savo prigimtį ir pašalinsite materializmą? Galbūt manote, kad jūsų Tėvas negali jums padėti siekti gerų mokslų? Iš tiesų sakau jums: jei sugebėtumėte pajusti Dieviškosios meilės esmę, žinios lengvai pasiektų jūsų protus, ir jums nereikėtų varginti savo smegenų ir alinti savęs studijuojant tas žinias, kurias laikote giliomis ir kurios iš tiesų yra jums pasiekiamos. (14,44)
51 Didžiuosiuose žmonijos kūriniuose yra aukštų dvasinių būtybių, kurios nuolat veikia žmonių protus ir įkvepia arba atskleidžia nežinomus dalykus savo įsikūnijusiems broliams, įtaka ir veikla.
Todėl visų laikų mokslininkams ir tyrinėtojams sakau: Negalite girtis tuo, ką suprantate, nei tuo, ką darote, nes ne viskas yra jūsų darbas. Kaip dažnai jūs tarnaujate toms dvasioms, apie kurias jums kalbu tik kaip apie įrankius! Ar dažnai nesate nustebę dėl savo atradimų dydžio? Argi slapta nepripažįstate sau, kad nesugebėjote pabandyti to, ką jau pasiekėte? Štai jums ir atsakymas. Tai kodėl tuo giriatės? Žinokite, kad jūsų darbui vadovauja aukštesnės būtybės. Niekada nesistenkite pakeisti jų įkvėpimo, nes jis visada nukreiptas į gėrį. (182, 21 - 22)
53. Kadangi žmonija tapo mokslo raidos liudininke ir pamatė atradimų, kuriais anksčiau nebūtų patikėjusi, kodėl ji priešinasi tikėjimui dvasios raida? Kodėl jis sustingsta iki kažko, kas jį sustabdo ir padaro inertišką?
54. Mano mokymas ir apreiškimai šiuo metu atitinka jūsų raidą. Tegul mokslininkas nesididžiuoja savo materialiu darbu ir mokslu, nes jame visada dalyvavo Mano apreiškimas ir dvasinių būtybių, kurios įkvepia jus iš anapus, pagalba.
55. Žmogus yra kūrinijos dalis, jis turi atlikti užduotį, kaip ir visi Kūrėjo kūriniai, tačiau jam suteikta dvasinė prigimtis, intelektas ir sava valia, kad savo pastangomis galėtų pasiekti dvasios, kuri yra aukščiausia, ką jis turi, plėtrą ir tobulumą. Dvasios dėka žmogus gali suvokti savo Kūrėją, suprasti Jo naudą ir žavėtis Jo išmintimi.
56. Jei, užuot pasidarę tuščiagarbiai dėl savo žemiškų žinių, visus Mano darbus padarytumėte savais, jums neliktų jokių paslapčių, atpažintumėte save kaip brolius ir seseris ir mylėtumėte vieni kitus taip, kaip Aš jus myliu: jumyse būtų gerumas, gailestingumas ir meilė, taigi ir vienybė su Tėvu. (23, 5 - 7)

Mokslininkų, dirbančių žmonijos labui, pripažinimas

57 Žmogaus mokslas yra žemiškai matoma dvasinių gebėjimų, kuriuos žmogus įgijo šiais laikais, išraiška. Šių laikų žmogaus darbas yra

ne tik intelekto, bet ir jo dvasinio tobulėjimo rezultatas. (106, 6)
58. Mokslas, kuris daugiausia dėmesio skiria medžiagai, atskleidė jums daug paslapčių. Tačiau niekada nesitikėkite, kad mokslas jums atskleis viską, ką reikia žinoti. To meto žmonių mokslas taip pat turėjo savo pranašus, iš kurių žmonės juokėsi ir laikė juos bepročiais. Tačiau vėliau, kai paaiškėjo, kad tai, ką jie skelbė, buvo tiesa, buvote nustebinti. (97,19)
59. Aš neneigiu savo pripažinimo mokslininkams, nes daviau jiems užduotį, kurią jie vykdo. Tačiau daugeliui jų trūko maldos, meilės ir dvasios pakilimo, kad būtų tikri žmonių pagalbininkai. (112, 25)
60 Dabartiniai žmonės išplėtė savo imperijas, jie valdo visą žemę ir keliauja po ją. Nebėra daugiau nežinomų žemynų, žemių ar jūrų. Jie susikūrė kelius žemėje, jūroje ir ore, bet nesitenkina tuo, ką turi kaip paveldą savo planetoje, jie tyrinėja ir ieško dangaus skliauto, trokšdami dar didesnių valdų.
61. Aš laiminu savo vaikų žinių troškimą, o jų siekiai būti išmintingais, didžiais ir stipriais sulaukia mano besąlygiško pritarimo. Tačiau mano teisingumas nepritaria tuštybei, kuria dažnai grindžiami jų ambicingi tikslai, arba savanaudiškiems tikslams, kurių jie kartais siekia. (175, 7 - 8)
62. Aš apdovanojau žmogų protu, leidžiančiu tyrinėti gamtos sandarą ir jos apraiškas, leidau jam kontempliuoti dalį visatos ir pajusti Dvasinio gyvenimo apraiškas.
63. Juk mano mokymas nesustabdo dvasinių būtybių ir netrukdo žmogui vystytis - priešingai, jis jį išlaisvina ir apšviečia, kad jis tyrinėtų, svarstytų, tyrinėtų ir stengtųsi. Tačiau tai, ką žmogus laiko aukščiausiu savo intelektualinių tyrinėjimų etapu, yra vos ne pradžia! (304, 6)

51 skyrius - Valdovai, piktnaudžiavimas valdžia ir karai

Trumpalaikė žemiškos galios ir didybės iliuzija
1 Aš esu Tas, kuris stato išbandymus tavo kelyje, kad sustabdytų tavo dvasią, kai ji nukrypsta nuo mano Įstatymo kelio ir nori gyventi viena pagal savo gerovę. Ištirkite išbandymų priežastis, aš leidžiu jums tai padaryti, kad galėtumėte įsitikinti, jog kiekvienas iš jų yra tarsi kaltas, kuriuo apdirbama jūsų širdis. Tai viena iš priežasčių, kodėl skausmas priartina jus prie Manęs.
2 Bet žmogus visada ieškojo malonumų, buvo linkęs į valdžią ir spindesį, norėjo išaukštinti save kaip žemės valdovą ir būti savo brolių valdovu.
3 Kadangi visus jus sukūriau su ta pačia meile, kodėl visada buvo tokių, kurie apsimetinėjo esą pranašesni? Kodėl buvo tokių, kurie valdė žmones žemindami juos batu? Kodėl yra tas, kuris atmeta nuolankųjį ir kurio širdis lieka nepajudinama, kai jis sukelia skausmą savo artimui? Nes tai dvasinės būtybės, kurios dar nepripažino Manęs kaip Tėvo, mylinčio visus savo kūrinius, ir kaip vienintelio visų gyvų būtybių Viešpaties.
4. Todėl yra tokių, kurie uzurpuoja valdžią ir nepaiso šventų žmogaus teisių. Jie tarnauja Man kaip Mano teisingumo įrankiai, ir nors jie mano esą dideli valdovai ir "karaliai", jie tėra tarnai. Atleiskite jiems! (95, 7 - 8)
5 Štai žmonės ir žemės valdovai. Kokia trumpa jų šlovė ir viešpatavimas. Šiandien juos iškelia jų tautos, o rytoj jie nustumia juos nuo sostų.
6 Niekas nesiekia savo sosto šiame gyvenime, nes, norėdamas žengti pirmyn, jis stabdo savo kelią, o jūsų likimas - žengti pirmyn nesustojant, kol pasieksite mano karalystės vartus. (124, 31)
7 Iš tiesų sakau jums: šiandienos galingieji baigsis, kad užleistų vietą tiems, kurie dėl meilės ir gailestingumo savo artimui bus didingi ir stiprūs, galingi ir išmintingi. (128,50)
8. Tie žmonės, kurie šiuo metu puoselėja tik ambicingus valdžios ir žemiškosios šlovės siekius, žino, kad galingiausias jų priešininkas yra dvasingumas, todėl su juo kovoja. Jausdami artėjančią dvasios kovą su blogiu, jie bijo prarasti savo nuosavybę, todėl priešinasi šviesai, kuri juos nuolat stebina įkvėpimo pavidalu. (321, 12)
9. Kaip vargsta tie, kurie buvo didingi ir galingi žemėje, atvykę prie mano Dangaus durų, nes pamiršo dvasinius lobius ir kelią į amžinąjį gyvenimą! Nors mano Karalystės tiesa apreikšta nuolankiesiems, ji paslėpta nuo mokytų ir išsilavinusių žmonių, nes jie su dvasine išmintimi pasielgtų taip, kaip pasielgė su žemiškaisiais mokslais: ieškotų toje šviesoje sostų savo tuštybei ir ginklų savo ginčams. (238, 68)

numanomas jėgos naudojimas žmonių ir tautų atžvilgiu

10. Pažvelkite į žmones, kurie vadovauja tautoms, kuria doktrinas ir primeta jas žmonėms. Kiekvienas skelbia savo doktrinos pranašumą, bet aš klausiu jūsų: Kokie viso to rezultatai? Karai, kurių pasekmė - skurdas, kančios, naikinimas ir mirtis. Tokį derlių tokių teorijų šalininkai surinko čia, žemėje.

11 Atkreipkite dėmesį, kad nesipriešinau žmogaus valios laisvei, nors turiu jums pasakyti, kad, nepažeidžiant šios laisvės, sąžinė nepaliaujamai kalba į širdį to, kuris nukrypsta nuo teisingumo, meilės ir proto. (106,11)

12. Jei Kristus sugrįžtų į žemę kaip žmogus šiais laikais, Jis nebesakytų Kalvarijoje: "Tėve, atleisk jiems, nes jie nežino, ką daro", nes dabar jūs gausiai gaunate Dvasios šviesą, o dvasinės būtybės toli pažengusios. Kas nežino, kad aš esu gyvybės davėjas, todėl niekas negali atimti gyvybės iš savo artimo? Jei žmogus negali duoti egzistencijos, jis neturi teisės imti to, ko negali grąžinti.

13. Žmonės, ar manote, kad vykdote mano įstatymą vien dėl to, kad sakote, jog turite religiją ir laikotės išorinio kulto? Įstatyme jums buvo pasakyta? "Nežudyk", tačiau jūs pažeidžiate šį įsakymą, nes ant savo nuodėmės aukuro upeliais liejate savo artimųjų kraują. (119, 27 - 28)

14 Aš siūlau pasauliui taiką, bet tautų išdidumas, išaugęs į didybę, su savo netikra galia ir netikru spindesiu atmeta kiekvieną sąžinės raginimą ir leidžiasi vedamas tik savo ambicijų ir neapykantos.

15. Žmonės vis dar nelinksta į gėrio, teisingumo ir proto pusę; žmonės vis dar kyla ir smerkia savo artimuosius; jie vis dar mano, kad gali vykdyti teisingumą. Ar nemanote, kad vietoj teisėjų jie turėtų vadintis žudikais ir katorgininkais?

16 Valdžios vyrai pamiršo, kad visa gyvybė priklauso tik vienam šeimininkui, tačiau jie ima savo artimųjų gyvybę, tarsi ji priklausytų jiems. Minia šaukiasi duonos, teisingumo, namų, drabužių. Aš įtvirtinsiu teisingumą, o ne žmonės ar jų doktrinos. (151, 70 - 72)

17 Palaiminti žmonės: tie vyrai, kurie kyla kupini savigarbos ir pretenduoja į valdžią tautose, žemės žmonėse, yra didžios dvasinės būtybės, apdovanotos galia ir atliekančios didingas misijas.

18. Tačiau jie netarnauja mano Dieviškumui. Jie neskyrė savo puikių polinkių ir gebėjimų meilės ir gailestingumo tarnystei. Jie sukūrė savo pasaulį, savo įstatymus, savo sostą, savo vasalus, savo viešpatavimo sritis ir visa tai, ką gali užsibrėžti kaip savo tikslą.

19 Bet kai jie pajunta, kad jų sostas dreba nuo aplankymo, kai pajunta, kad galingo priešo įsiveržimas neišvengiamas, kai mato, kad jų turtai ir vardas pavojuje, jie iš visų jėgų, kupini didybės iliuzijų, žemiškos tuštybės, neapykantos ir piktos valios, išsiveržia į priešą, nepaisydami, ar jų darbas, jų sumanymas palieka po savęs tik skausmo, sunaikinimo ir blogio pėdsaką. Jie galvoja tik apie priešo sunaikinimą, dar didesnio sosto įsteigimą, kad galėtų kuo labiau viešpatauti tautoms, turtams, kasdienei duonai ir net žmonių gyvenimams. (219, 25)

20 Būtų laikas, kad žemėje nebebūtų karalysčių ar stiprių tautų, engusių silpnuosius, tačiau jos egzistuoja kaip įrodymas, kad žmoguje vis dar vyrauja pirmykščiai polinkiai apiplėšti silpnuosius piktnaudžiaujant valdžia ir užkariauti jėga. (271, 58)

21. Kaip toli žmonės yra nuo dvasinės taikos, kuri turėtų viešpatauti pasaulyje, supratimo! Jie stengiasi ją primesti smurtu ir grasinimais, taip pat savo mokslo vaisiais, kuriais jie didžiuojasi.

22. Visai neneigiu žmonių pažangos ir nesu nusiteikęs prieš ją, nes ji taip pat yra jų dvasinio tobulėjimo įrodymas. Tačiau vis tiek sakau jums, kad jų pasididžiavimas jėga ir žemiškąja valdžia Man nepatinka. Nes užuot palengvinę žmonių kryžių, jie juo išniekina švenčiausius principus, piktinasi gyvenimais, kurie jiems nepriklauso, ir vietoj taikos, sveikatos ir gerovės sėja skausmą, ašaras, liūdesį ir kraują. Kodėl jų darbai rodo priešingai, nors šulinys, iš kurio jie semiasi žinių, yra mano paties kūrinys, neišsenkantis meile, išmintimi, sveikata ir gyvybe?

23. Aš noriu lygybės tarp savo vaikų, kaip skelbiau jau "Antrojoje eroje". Tačiau ne tik materialiai, kaip žmonės tai supranta. Įkvepiu jums meilės lygybę, kuria leidžiu suprasti, kad visi esate broliai ir seserys, Dievo vaikai. (246, 61 - 63)

Apmąstymai apie Antrąjį pasaulinį karą

24 Tai išbandymų, skausmo ir kančios metas - metas, kai žmonija kenčia nuo daugybės tarpusavio neapykantos ir blogos valios padarinių.

25 Pažiūrėkite į mūšių laukus, kuriuose girdite tik ginklų riaumojimą ir sužeistųjų kančios šauksmus, į kalnus išniekintų lavonų, kurie anksčiau buvo stiprūs jaunų žmonių kūnai. Ar galite įsivaizduoti, kaip jie paskutinį kartą apkabina motiną, žmoną ar sūnų? Kas gali išmatuoti šių atsisveikinimų skausmą, jei pats negėrė šios taurės?

26 Tūkstančiai ir tūkstančiai kenčiančių tėvų, žmonų ir vaikų matė, kaip jų mylimieji išėjo į karo, neapykantos ir keršto laukus, verčiami kai kurių žmonių, neturinčių šviesos ir nemylinčių savo artimųjų, godumo ir arogancijos.

27 Šitie jaunų ir energingų vyrų legionai negalėjo sugrįžti į savo namus, nes buvo palikti sudraskyti laukuose, bet štai žemė, Motina Žemė, gailestingesnė už žmones, valdančius tautas ir manančius, kad jie yra savo bičiulių gyvenimo valdovai, atvėrė savo įsčias, kad juos priimtų ir su meile apgaubtų. (9, 63 - 66)

28 Mano Dvasia stebi kiekvieną būtybę, ir Aš stebiu net paskutines jūsų mintis.

29. Iš tiesų sakau jums: tarp armijų, kovojančių dėl žemiškų ideologijų ir pretenzijų į valdžią, ramybės akimirkomis atradau taikingų ir geranoriškų žmonių, kurie jėga buvo paversti kareiviais. Jų širdys atsidūsta, kai mano vardas pasklinda po jų lūpas, o ašaros rieda jų skruostais prisiminus mylimuosius, tėvus, žmonas, vaikus, brolius ir seseris. Tada jų dvasia pakyla pas mane be jokios kitos šventyklos, išskyrus savo tikėjimo šventovę, be jokio kito aukuro, išskyrus savo meilės šventovę, ir su jokia kita šviesa, išskyrus savo vilties šviesą, prašydama atleidimo už sunaikinimus, kuriuos nevalingai sukėlė savo ginklais. Jie kreipiasi į Mane prašydami iš visų jėgų, kad leisčiau jiems sugrįžti į savo namus arba kad, jei jie turi kristi nuo priešo smūgio, bent jau uždengčiau savo gailestingumo apsiaustu tuos, kuriuos jie palieka žemėje.

30 Visus, kurie šitaip prašo mano atleidimo, Aš laiminu, nes jie nėra kalti dėl žudymo; kiti yra žudikai, kurie, atėjus jų teismo valandai, turės atsakyti prieš mane už viską, ką jie padarė žmonių gyvybėms.

31. Daugelis taiką mylinčių žmonių stebisi, kodėl leidžiu juos vesti net į mūšių laukus ir mirties vietas. Į tai aš jums atsakau: Jei jų žmogiškieji protai ir negali suvokti priežasties, kuri yra viso to pagrindas, tačiau jų dvasios žino, kad tai yra atpirkimo įvykdymas. (22, 52 - 55)

32. Tiems, kurie Mane seka, ant širdies uždedu Pasaulio taiką, kad jie stovėtų ir melstųsi už ją. tautos netrukus siųs savo maldas prašydamos manęs taikos, kurią visada joms siūliau.

33. Anksčiau leidau žmonėms paragauti jų darbų vaisių, matyti tekančias žmonių kraujo upes ir skausmo vaizdus, lavonų kalnus ir griuvėsiais paverstus miestus. Norėjau, kad žmonės suakmenėjusiomis širdimis pamatytų namų griuvėsius, nekaltųjų neviltį, motinas, kurios iš skausmo bučiuoja sudraskytus savo vaikų kūnus, kad iš arti pamatytų visą žmonių neviltį, baimę ir sielvartą, kad savo arogancijoje pajustų pažeminimą ir sąžinė jiems pasakytų, jog jų didybė, galia ir išmintis yra melas, kad vienintelis tikrai didingas dalykas kyla iš Dieviškosios Dvasios.

34 Kai šie žmonės atvers akis tiesai, jie pasibaisės - ne baisumais, kuriuos išvydo jų akys, bet savimi pačiais, ir kadangi jie negalės išvengti savo sąžinės žvilgsnio ir balso, pajus savyje sąžinės tamsą ir atgailos ugnį, nes turės atsakyti už kiekvieną gyvybę, už kiekvieną skausmą ir net už paskutinį kraujo lašą, pralietą jų sąskaita. (52, 40)

35 Žingsnis po žingsnio tautos eina į mirties slėnį, kur jos susirenka būti teisiamos.

36. Tačiau tie vyrai, kurie kariauja ir kurių rankos suteptos savo bičiulių krauju, vis dar drįsta tarti mano vardą. Ar tai yra mano mokymo, kurio jus mokiau, žiedai ar vaisiai? Argi nesimokėte iš Jėzaus, kaip jis atleido, kaip palaimino tą, kuris Jį sužeidė, ir kaip net mirtyje suteikė gyvybę savo katorgininkams?

37. Žmonės abejojo mano žodžiu ir apleido tikėjimą, todėl visą savo pasitikėjimą sudėjo į smurtą. Tuomet leidau jiems patiems pamatyti savo klaidą ir skinti savo darbų vaisius, nes tik taip jie atvers akis, kad suprastų tiesą. (119, 31 - 33)

Karų smerktinumas ir beprasmiškumas

38. Atėjo laikas, kad meilė, atleidimas ir nuolankumas kiltų iš žmonių širdžių kaip tikri ginklai prieš neapykantą ir aroganciją. Kol

neapykanta atsilieps neapykantai, o arogancija - arogancijai, tautos naikins viena kitą ir širdyse nebus taikos.
39. Žmonės nenorėjo suprasti, kad laimę ir pažangą jie gali rasti tik taikoje, ir bėgo paskui savo galios ir netikros didybės idealus, liedami savo artimųjų kraują, naikindami gyvybes ir griaudami žmonių tikėjimą. (39, 29 - 30)
40 1945-ieji metai atnešė paskutinius karo šešėlius. Serpas nušlavė tūkstančius egzistencijų ir tūkstančiai dvasinių būtybių grįžo į Dvasinius namus. Mokslas nustebino pasaulį ir privertė žemę drebėti dėl savo naikinimo ginklų. Nugalėtojai pasidarė nugalėtųjų teisėjais ir katorgininkais. Skausmas, vargas ir badas plito, palikdami našles, našlaičius ir šaltį. Nuo tautos iki tautos siautėjo epidemijos, ir net gamtos jėgos išreiškė savo teisingumą ir pasipiktinimą dėl daugybės blogybių. Žmogus, save vadinantis civilizuotu, planetoje paliko griuvėsių, mirties ir niokojimo pėdsakus. Tai derlius, kurį man siūlo ši žmonija. Bet aš jūsų klausiu: Ar šis derlius vertas, kad patektų į Mano sandėlius? Ar jūsų nedorybės vaisius nusipelno, kad Tėvas jį priimtų? Iš tiesų sakau jums: šis medis yra ne kas kita, kaip tas, kurį būtumėte galėję pasodinti, jei būtumėte laikęsi dieviškojo įsakymo, liepiančio mylėti vienas kitą. (145, 29)
41. Kada pasieksite proto ramybę, kai dar net nesate pasiekę širdies ramybės? - Sakau jums, kol nebus sunaikintas paskutinis brolžudiškas ginklas, taikos tarp žmonių nebus. Brolžudiški ginklai yra visi tie, kuriais žmonės atima vienas kitam gyvybę, griauna moralę, atima laisvę, sveikatą, dvasios ramybę ar naikina tikėjimą. (119, 53)
42. Įrodysiu žmonijai, kad jos problemų jėga neišspręsime, ir kol ji naudoja naikinamuosius ir žudikiškus ginklus, ji nesugebės sukurti taikos tarp žmonių, kad ir kokie baisūs ir grėsmingi šie ginklai atrodytų. Atvirkščiai, dėl to jie tik sukels dar didesnę neapykantą ir kerštо troškimą. Tik sąžinė, protas ir meilės jausmai galės būti taikos amžiaus pamatas. Tačiau tam, kad ši šviesa spindėtų žmonėse, jie pirmiausia turi iki paskutinio lašo ištuštinti kančios taurę. (160, 65)
43. Jei žmogaus širdis nebūtų buvusi tokia užkietėjusi, karo skausmo būtų pakakę, kad jis susimąstytų apie savo klaidas, ir jis būtų grįžęs į šviesos kelią. Tačiau nors jis vis dar turi karčią atmintį apie tas žmonių žudynes, jis ruošiasi naujam karui.
44. Kaip galite manyti, kad Aš, Tėvas, Dieviškoji Meilė, galėčiau jus nubausti per karus? Ar tikrai tikite, kad tas, kuris jus myli tobula meile ir trokšta, kad jūs mylėtumėte vienas kitą, gali jums duoti nusikaltimus, brolžudystes, žudymus, kerštą ir naikinimą? Ar nesuprantate, kad visa tai vyksta dėl materializmo, kurį žmonės sukaupė savo širdyse? (174, 50 - 51)
45. Nuo pat pradžių sukūriau žmogų laisvą, bet jo laisvę visada lydėjo sąžinės šviesa. Tačiau jis neklausė savo vidinio teisėjo balso ir nukrypo nuo Įstatymo kelio, kol sukėlė tuos žudikiškus, kruvinus ir monstriškus karus, kuriuose vaikas sukilo prieš tėvą, nes jis nusigręžė nuo bet kokio žmogiškumo, gailestingumo, pagarbos ir dvasingumo jausmo.
46. Žmonės jau seniai turėjo vengti naikinimo ir karų, kad išvengtų liūdnos atgailos pareigos. Žinokite, kad jei jiems nepavyks apsivalyti geruoju prieš atvykstant pas Mane, turėsiu juos vėl pasiųsti į tą ašarų ir kraujo slėnį. Juk tie, kurie gyvena priešingai tobulumui, negalės ateiti pas Mane. (188, 6 - 7)
47 Ne visi vyrai yra to paties supratimo lygio. Vieni kiekviename žingsnyje atranda stebuklų, o kiti viską laiko netobulu. Vieni svajoja apie taiką kaip pasaulio dvasingumo ir moralės viršūnę, kiti skelbia, kad žmonijos vystymąsi skatina karai.
48 Aš jums sakau: Karai nėra būtini pasaulio vystymuisi. Jei žmonės juos naudoja savo ambicingiems ir savanaudiškiems tikslams, tai tik dėl to, kad tie, kurie juos palaiko, yra materializavęsi. Kai kurie iš jų tiki tik egzistencija šiame pasaulyje, nežinodami arba neigdami dvasinį gyvenimą, tačiau tarp žmonių jie laikomi mokslininkais. Todėl būtina, kad visi pažintų šį apreiškimą. (227, 69-70)

52 skyrius - Neteisingumas ir žmonijos žlugimas

Silpnųjų pavergimas ir išnaudojimas, kurį vykdo stiprieji
1 Jei žmonės suprastų, kad žemė sukurta visiems, ir jei mokėtų teisingai dalytis su kitais žmonėmis materialiniais ir dvasiniais turtais, kuriais nusėta jų egzistencija, iš tiesų sakau

jums, jau čia, šioje žemėje, pradėtumėte jausti dvasinės karalystės ramybę. (12, 71)
2 Ar nemanote, kad žmonijos skirstymas į tautas ir rases yra kažkas primityvaus? Ar nesusimąstote, kad jei jūsų civilizacijoje, kuria taip didžiuojatės, vyrautų pažanga, nebegaliotų smurto ir nedorybės įstatymas, o visus jūsų gyvenimo veiksmus valdytų sąžinės įstatymas? - Ir jūs, žmonės, neišskirkite savęs iš šio teismo, nes net tarp jūsų atrandu kovų ir susiskaldymų. (24, 73)
- *Meksikos auditorija*
3 Turėkite prieš akis istorijoje užrašytą Izraelio pavyzdį, kai jis ilgai klaidžiojo dykumoje. Jie kovojo, kad išvengtų Egipto nelaisvės ir stabmeldystės, taip pat kad pasiektų taikos ir laisvės šalį.
4 Šiandien visa ši žmonija panaši į faraono nelaisvėje esančią tautą. Tikėjimo išpažinimai, doktrinos ir įstatymai žmonėms primetami prievarta. Dauguma tautų yra kitų, stipresnių tautų vergai. Sunki kova už išlikimą ir priverstinis darbas po bado ir pažeminimo rykštėmis - tai karti duona, kurią šiandien valgo didelė dalis žmonijos.
5 Dėl viso to žmonių širdyse vis labiau kyla išlaisvinimo, taikos, geresnio gyvenimo troškimas. (115, 41 - 43)
6. Šis pasaulis, kuris turėtų būti vienos šeimos, apimančios visą žmoniją, namai, yra nesantaikos obuolys ir beprasmiško siekimo valdžios, išdavysčių ir karų priežastis. Šį gyvenimą, kuris turėtų būti skirtas studijoms, dvasiniam apmąstymui ir pastangoms pasiekti amžinąjį gyvenimą, panaudojant išbandymus ir pamokas dvasios labui, žmogus supranta neteisingai, todėl leidžia savo širdį užnuodyti nuoskaudomis, kartėliu, materializmu ir nepasitenkinimu. (116, 53)
7 Jūs, vargšės žemės tautos - vienos pavergtos, kitos engiamos, o likusios išnaudojamos savo pačių vadovų ir atstovų!
8 Tavo širdis nebemyli tų, kurie tave valdo žemėje, nes tavo pasitikėjimas nuvylė. Jūs nebetikiate savo teisėjų teisingumu ar didžiadvasiškumu, nebetikite pažadais, žodžiais ar besišypsančiais veidais. Matėte, kaip veidmainystė užvaldė širdis ir įkūrė žemėje melo, klastos ir apgaulės imperiją.
9. Vargšai žmonės, jūs, kurie ant savo pečių nešiojate triūsą kaip nepakeliamą naštą - tą triūsą, kuris jau nebėra tas palaimintas įstatymas, pagal kurį žmogus gaudavo viską, kas buvo būtina jo pragyvenimui, bet kuris virto beviltiška ir baisia kova dėl išlikimo. Ir ką žmonės gauna už tai, kad paaukojo savo jėgas ir gyvybę? - Nereikšmingą duonos gabalėlį, karčią taurę.
10 Iš tiesų, sakau jums, tai nėra maistas, kurį įdėjau į žemę jūsų malonumui ir išsaugojimui; tai nesantaikos, tuštybių, nežmoniškų jausmų duona, trumpai tariant, įrodymas, kad tie, kurie valdo jūsų žmogiškąjį gyvenimą, neturi dvasinės brandos arba jos nėra.
11 Aš matau, kad jūs atiminėjate vieni iš kitų duoną, kad tie, kurie trokšta valdžios, negali pakęsti, kad kiti ką nors turėtų, nes nori visko sau; kad stiprieji atima silpnųjų duoną, o pastarieji turi pasitenkinti, kad galingieji valgo ir mėgaujasi.
12 Dabar klausiu jūsų: Iš ko susideda šios žmonijos moralinė pažanga? Kur vystosi jų kilniausi jausmai?
13 Iš tiesų sakau jums: tais laikais, kai žmonės gyveno urvuose ir dangstėsi odomis, jie taip pat plėšė maistą vieni kitiems iš burnos, stipriausieji taip pat gaudavo didžiausią dalį, silpnųjų triūsas taip pat buvo naudingas tiems, kurie juos pavergė jėga, žmonės, gentys ir tautos taip pat žudė vieni kitus.
14 Kuo gi skiriasi dabartinis ir anų dienų žmogiškumas?
15. Taip, Aš jau žinau, kad pasakysite Man, jog pasiekėte daug pažangos, - žinau, kad paminėsite Man savo civilizaciją ir mokslą. Bet tada Aš jums pasakysiu, kad visa tai tėra veidmainystės kaukė, po kuria slepiate savo tikruosius jausmus ir vis dar primityvius instinktus, nes nededate nė menkiausių pastangų ugdyti savo dvasią, kad įvykdytumėte Mano Įstatymą.
16 Nesakau, kad neturėtumėte ieškoti moksliškai - priešingai: Ieškokite, tyrinėkite, augkite ir gilinkite žinias bei intelektą materialiame gyvenime, bet būkite gailestingi vieni kitiems, gerbkite šventas savo artimųjų teises, supraskite, kad nėra įstatymo, kuris suteiktų žmogui teisę disponuoti savo artimųjų gyvybėmis - trumpai tariant, vyrai, darykite ką nors, trumpai tariant, vyrai, darykite ką nors, kad savo gyvenime pritaikytumėte mano aukščiausiąjį įsakymą "mylėti vienas kitą", kad išvengtumėte moralinio ir dvasinio sąstingio, į kurį esate patekę, ir kad, kai nukris jūsų veidą

dengęs melo šydas, prasiskverbtų jūsų šviesa, sušvistų nuoširdumas ir į jūsų gyvenimą įsiskverbtų teisingumas. Tada galėsite pagrįstai sakyti, kad padarėte pažangą.
17 Tapkite dvasiškai stiprūs, sekdami mano mokymu, kad ateityje jūsų žodžius visada patvirtintų tikri gailestingumo, išminties ir broliškumo darbai. (325, 10 - 20)
18 Aš siunčiu jums savo ramybę, bet iš tiesų sakau jums: kol bus žmonių, kurie turi viską, ko reikia, ir užmirš mirštančius iš bado, tol žemėje nebus ramybės.
19 Taika nesiremia nei žmonių šlove, nei turtais. Ji grindžiama gera valia, abipuse meile, tarnavimu ir pagarba vienas kitam. O, jei tik pasaulis suprastų šiuos nurodymus! Išnyktų priešiškumas ir žmonių širdyse pražystų meilė. (165, 71 - 72)

Žmonijos sugedimas
20 Žmonija skęsta nuodėmių ir ydų audroje. Ne tik žmogus, kai užauga, sutepa savo dvasią, leisdamas plėtotis aistroms; vaikas taip pat patiria valties, kuria plaukia, apvirtimą.
21 Mano žodis, kupinas apreiškimų, iškyla tarp šios žmonijos kaip didžiulis švyturys, rodydamas tikrąjį kelią skęstantiesiems ir atgaivindamas viltį tiems, kurie buvo beveik praradę tikėjimą. (62, 44)
22 Daugėjant žmonijai, daugėjo ir jos nuodėmių. Pasaulyje netrūksta tokių miestų kaip Sodoma ir Gomora, kurių negandos sklinda po visą žemę ir nuodija širdis. Iš tų nuodėmingų miestų neliko net pėdsakų, tačiau jų gyventojai nebuvo veidmainiai, nes jie nusidėjo vidury baltos dienos.
23 O šiandienos žmonija, kuri slepiasi tamsoje, kad galėtų mėgautis savo aistromis, ir kuri vėliau apsimeta esanti teisi ir tyra, sulauks griežtesnio teismo nei Sodoma.
24. Tai visų ankstesnių kartų, kurių priklausomybės, ydos ir ligos duoda savo vaisius šiais laikais, nedoras palikimas. Tai blogio medis, išaugęs žmonių širdyse - medis, kuris tapo vaisingas dėl nuodėmių ir kurio vaisiai ir toliau gundo moteris ir vyrus, diena iš dienos keldami naujas širdis.
25 Šio medžio šešėlyje guli vyrai ir moterys, neturintys jėgų išsivaduoti iš jo įtakos. Po jų lieka sunaikintos dorybės, suteptas žmogaus orumas ir daugybė suluošintų gyvenimų.
26. Ne tik suaugusiuosius traukia pasaulio ir kūno malonumai ir jie bėga paskui juos; net jaunuoliai ir net vaikai - į visus juos atėjo per laiką susikaupę nuodai; o tie, kuriems pavyko išvengti pražūtingos blogio įtakos, - ką jie daro paklydusiems? Jie juos teisia, smerkia ir piktinasi jų veiksmais. Mažai yra tų, kurie meldžiasi už tuos, kurie nuklydo nuo kelio, ir dar mažiau tų, kurie dalį savo gyvenimo skiria kovai su blogiu.
27. Iš tiesų sakau jums: mano karalystė neįsitvirtins tarp žmonių, kol blogio medis tebeturi gyvybę. Šią galią reikia sunaikinti; tam būtina turėti meilės ir teisingumo kalaviją - vienintelį, kuriam nuodėmė negali pasipriešinti. Supraskite, kad ne nuosprendžiai ar bausmės, bet meilė, atleidimas ir gailestingumas, mano doktrinos esmė, bus šviesa, nušviečianti jūsų kelius, ir nurodymas, atnešantis žmonijai išganymą. (108, 10 - 14)
28 Jūsų materializmas pavertė rojų, kurį patikėjau žmogui, pragaru.
29 Netinkamas žmonių gyvenimas, netinkami jų malonumai, valdžia ir turtai, netinkamas jų mokslas ir studijos.
30. Turtingi ir vargšai, jūs visi esate susirūpinę pinigais, kurių turėjimas yra apgaulingas. Jūs nerimaujate dėl skausmo ir ligos, drebate nuo minties apie mirtį. Vieni bijo prarasti tai, ką turi, o kiti trokšta turėti tai, ko niekada neturėjo. Vieni turi visko daug, o kitiems visko trūksta. Tačiau visos šios pastangos, aistros, poreikiai ir ambicingi tikslai susiję tik su materialiu gyvenimu, kūno alkiu, žemesnėmis aistromis, žmogiškaisiais troškimais, tarsi žmogus iš tikrųjų neturėtų dvasios.
31. Pasaulis ir materija laikinai nugalėjo dvasią, palaipsniui ją vėl įtraukė į vergiją ir galiausiai sužlugdė jos misiją žmogaus gyvenime. Kodėl jūs patys pamažu nesuvokiate, kad tas alkis, vargas, skausmas ir kančia, kurie slegia jūsų gyvenimą, yra ne kas kita, kaip ištikimas jūsų dvasios vargo ir skausmo atspindys? (272, 29 - 32)
32. Pasauliui reikia Mano žodžio, žmonėms ir tautoms reikia Mano meilės mokymų. Valdovui, mokslininkui, teisėjui, pastoriui, mokytojui - visiems jiems reikia mano tiesos šviesos, ir būtent dėl šios priežasties atėjau šiuo metu apšviesti žmogaus dvasios, širdies ir proto. (274, 14)

33. Vis dėlto jūsų planeta nėra nei meilės, nei dorybės, nei taikos vieta. Aš siunčiu jūsų pasauliui tyras dvasias, o jūs man jas grąžinate nešvarias, nes žmonių gyvenimai persmelkti nuodėmės ir sugedimo.
34. Dorybes matau kaip mažus, pavienius žiburėlius tarp dvasių, blaškomų savanaudiškumo, kerštо ir neapykantos audrų. Tai yra vaisius, kurį man siūlo žmonija. (318, 33 - 34)

Nesubrendusios žmonijos pasaulis

35 Jūs turite valdovus, kurių širdyse nėra teisingumo ir dosnumo valdyti savo tautą, nes jie siekia menko tikslo - valdžios ir turtų, - žmones, kurie skelbiasi esą mano atstovai, bet nepažįsta meilės artimui, gydytojus, kurie nežino savo misijos esmės - gailestingumo, ir teisėjus, kurie painioja teisingumą su kerštu ir piktnaudžiauja įstatymu žalingiems tikslams.
36 Nė vienas žmogus, kuris elgiasi kreivai ir nukreipia akis nuo tos šviesos, kurią turi savyje kaip savo sąžinės švyturį, nesuvokia, kokį teismą jis pats sau skiria.
37 Yra ir tokių, kurie pasisavino jiems nepriklausančias užduotis ir savo klaidomis įrodo, kad visiškai neturi reikiamų gebėjimų atlikti užduotį, kurios ėmėsi savo noru.
38 Taip pat galite sutikti Dievo tarnautojų, kurie tokie nėra, nes nebuvo tam pasiųsti, - vyrų, kurie vadovauja tautoms, bet nesugeba net savo pačių žingsnių nukreipti, - mokytojų, kuriems trūksta mokymo dovanos ir kurie, užuot skleidę šviesą, klaidina protą, - gydytojų, kurių širdyse nėra užuojautos jausmo kito skausmo akivaizdoje ir kurie nežino, kad tas, kuris iš tiesų turi šią dovaną, yra Kristaus apaštalas.
39. Žmonės išniekino visus pagrindinius Mano principus, bet dabar atėjo valanda, kai visi jų darbai bus teisiami. Tai yra Mano sprendimas, nes Aš turiu jį įvykdyti. Todėl sakau jums: Stebėkite ir vykdykite mano meilės ir atleidimo įsakymus. (105, 16 - 19)
40. Pažvelkite į šį pasaulį - išdidų, iššaukiantį ir pasipūtusį dėl visų žmonių darbų, kuriais jie stebina šio šimtmečio kartas. Dauguma jų netiki dvasiniais dalykais ir jų nemyli. Todėl jie nesimeldžia ir neklauso mano įstatymo. Nepaisant to, jie yra patenkinti ir didžiuojasi galėdami pristatyti pasaulį, pilną stebuklų, kuriuos sukūrė pasitelkdami savo mokslą.
41. Tačiau šį nuostabų žmonių pasaulį, kurį jie sukūrė per šimtmečius mokslo, kovų, karų ir ašarų, jie dar sunaikins savo rankomis ir ginklais. Jau artėja metas, kai žmonija supras savo darbų, kuriems trūko meilės, teisingumo ir nuoširdaus troškimo siekti tobulumo, netvarumą ir trapumą.
42. Netrukus sužinosite, kad be Dievo esate niekas, kad tik iš Manęs galite gauti jėgų, gyvybės ir proto, kad sukurtumėte harmoningą dvasinės ir fizinės žmogaus dalies egzistenciją. (282, 9 - 11)
43. Žmonės kalba apie praėjusius laikus, apie senovę, ilgus šimtmečius ir nesibaigiančius amžius, bet aš matau tave dar mažą. Matau, kad dvasiškai labai mažai subrendote. Mano akimis, jūsų pasaulis vis dar yra kūdikystėje, net jei jums atrodo, kad jau subrendote.
44. Ne, žmonija, kol ne Dvasia duoda tuos brandos, tobulėjimo, tobulumo ir pažangos įrodymus įvairiose jūsų gyvenimo srityse, jūs neišvengiamai pateiksite Man žmogiškus darbus, kurie yra puikūs tik iš pažiūros, bet dėl meilės stokos neturi moralinio turinio ir nėra patvarūs. (325, 62 - 63)
45. Dabar yra lemiamas dvasių metas, tikras kovos metas. Viskas yra kova ir kova. Šis karas vyksta kiekvieno žmogaus širdyje, šeimose, visose institucijose, visose tautose ir rasėse.
46 Ne tik žemiškoje plotmėje, bet ir dvasiniame slėnyje vyksta kova. Tai Didžioji kova, kurią simboliškai matė kitų laikų pranašai ir kuri taip pat regima šio laiko pranašų ar regėtojų vizijose.
47 Tačiau šio mūšio, kuris vyksta ir kuris viską sukrečia, žmonija nesupranta, nors yra šio mūšio dalis ir liudininkė.
48 Šiais laikais žmonijos bėgimas spartėja, bet kur jis eina? Kur žmogus taip skuba? Ar šiame svaiginančiame kelyje jis randa laimę, ar pasiekia trokštamą ramybę, šlovingą gyvenimą, kurio savanaudiškai trokšta kiekviena širdis?
49. Sakau jums, kad tai, ką žmogus iš tikrųjų pasiekia savo skubėjimu, yra visiškas išsekimas. Gyvenimo nuovargis ir nuovargis yra tai, į ką krypsta žmogaus protas ir širdis, ir šią bedugnę sukūrė pats žmogus.
50 Į šią bedugnę jis kris, ir šiame visiškame išsekime, šiame neapykantos, malonumų, nepatenkintų valdžios troškimų, nuodėmės ir svetimavimo, dvasinių ir žmogiškųjų įstatymų

išniekinimo chaose jo dvasia patirs tariamą "mirtį", jo širdis - laikiną "mirtį".
51. Bet aš padarysiu taip, kad žmogus iš šios "mirties" pakils į gyvenimą. Padėsiu jam patirti prisikėlimą ir šiame naujame gyvenime kovoti už visų idealų atgimimą, už visų principų ir dorybių, kurios yra dvasios, kuri yra jų kilmė, atributai ir paveldas, atgimimą. Juk iš manęs išėjo Dvasia, iš manęs ji ėmė gyvybę, iš mano tobulumo gėrė, iš mano malonės sotinosi. (360,6-8)

XII Žmonijos teismas ir apvalymas

53 skyrius - Atėjo teismo metas

Žmogaus sėklų vaisių derliaus nuėmimas
1 Mylimi mokiniai, šie laikai yra žmonijos teismo metas. Praėjo terminas, per kurį turėjote pradėti mokėti skolas. Dabar gaudote ankstesnės sėjos derlių, savo darbų rezultatą ar pasekmes.
2 Yra laikas žmogui atlikti savo darbą, o kitas - atsakyti už tai, ką jis padarė; pastarasis laikas yra tas, kuriuo jūs gyvenate. Todėl jūs visi kenčiate ir verkiate. Kaip jūs turite vieną sėjos, o kitą - pjūties laiką, taip ir Dievas turi vieną laiką, kurį jums suteikė savo įstatymui vykdyti, o kitą - savo teisingumui atskleisti.
3. Dabar gyvenate Dievo teismo laikotarpiu. Skausmas verčia verkti, žmonija apsivalo savo ašaromis, nes niekas neišvengia atgailos.
4 Tai teismo metas, kai turėtumėte apmąstyti savo likimą, kad per apmąstymus ir dvasingumą išgirstumėte sąžinės balsą, kuris neklaidina ir neapgaudinėja, bet veda jus ramybės keliu. (11, 58 - 61)
5. Tai žmonijos teismo metas. Žmogus po žmogaus, tauta po tautos ir tauta po tautos yra teisiami mano Dieviškumo. Tačiau žmonės to nepastebėjo ir nežino, kokiame laike jie gyvena. Todėl Aš atėjau Dvasioje ir pasiunčiau savo spindulį į žmogaus protą, ir per jį jums atskleidžiau, kas su jumis kalba, kokiu laiku gyvenate ir kokia jūsų užduotis. (51, 61)
6 Iš tiesų sakau jums: Jūs jau gyvenate "Viešpaties dieną", jau esate Jo teisme. Šiuo metu teisiami gyvieji ir mirusieji, ant šių svarstyklių sveriami praeities ir dabarties darbai. Atverkite akis, kad taptumėte liudininkais, jog dieviškasis teisingumas jaučiamas visur. (76, 44)
7 Nuo senų laikų kalbėjau jums apie teismą, ir dabar yra paskelbtas laikas, kurį pranašai aprašė kaip dieną.
8 Tavo Dievo žodis yra karaliaus žodis, kuris nebus atšauktas. Kas iš to, kad tūkstančiai metų praėjo per tą patį? Tėvo valia yra nekintanti ir turi būti vykdoma.
9 Jei žmonės ne tik tikėtų mano žodžiu, bet ir mokėtų budėti ir melstis, jie niekada nebūtų nustebinti. Tačiau jie yra neištikimi, užmaršūs, netikintys, ir kai ateina išbandymas, jie priskiria jį bausmei, kerštui ar Dievo rūstybei. Aš jums sakau, kad apie kiekvieną teismą pranešama iš anksto, kad galėtumėte pasiruošti. Todėl visada turite būti budrūs.
10 Tvanas, miestų sunaikinimas ugnimi, priešų įsiveržimai, epidemijos, maras, badas ir kitos nelaimės buvo išpranašautos visoms žemės tautoms, kad pasiruoštumėte ir nenustebtumėte. Kaip ir šiandien, iš Dievo meilės visada sklinda žinia apie budrumą ir pasiruošimą, kad žmonės pabustų, pasiruoštų ir taptų stiprūs. (24, 74 - 77)
11 Sakau jums: nors tiesa, kad šis pasaulis susiduria su labai dideliais išbandymais, vis dėlto skausmo dienos sutrumpės, nes žmonių kančios bus tokios didelės, kad privers juos atsibusti, pakelti akis į Mane ir įsiklausyti į savo sąžinės balsą, kuris reikalaus iš jų vykdyti Mano Įstatymą.
12 Mano teisingumas išnaikins visą šiame pasaulyje egzistuojantį blogį. Prieš tai viską ištirsiu: religinės bendruomenės, mokslai ir socialinės institucijos, o paskui dieviškojo teisingumo serpas perskros jas, nupjaudamas piktžoles ir palikdamas kviečius. Kiekvieną gerą sėklą, kurią randu žmonių širdyse, išsaugosiu, kad ji ir toliau dygtų žmonių protuose. (119, 10 - 11)

Žmonijos apvalymas teisme
13. Kiek dar laiko žmonės turės evoliucionuoti, kad suprastų mano meilę ir jaustų mano buvimą per sąžinę? Kai žmonės išgirs mano balsą ir vykdys mano įstatymą, tai bus ženklas, kad materializmo laikai jiems baigėsi.
14 Kol kas jie vis dar turi įvairiais būdais kentėti nuo gamtos jėgų, kol įsitikins, kad

egzistuoja aukštesnės jėgos, prieš kurias žmogaus materializmas yra labai menkas.
15 Žemė sudrebės, vandenys apvalys žmones ir ugnis juos apvalys.
16 Visos gamtos stichijos ir jėgos bus jaučiamos žemėje, kur žmonės nemokėjo gyventi darnoje su juos supančia gyvybe.
17 Taigi gamta nesiekia sunaikinti tų, kurie ją suteršia; ji siekia tik harmonijos tarp žmogaus ir visų kūrinių.
18 Jei jų teismas tapo vis ryškesnis, tai todėl, kad žmonių nusižengimai ir įstatymų nesilaikymas taip pat tapo didesni. (40, 20 - 25)
19 Žmogaus ranka pati sau užtraukė nuosprendį. Jo smegenyse siaučia audra, jo širdyje siaučia audra, ir visa tai atsiskleidžia gamtoje. Jos stichijos išsiveržia į laisvę, metų laikai tampa nepalankūs, kyla ir dauginasi epidemijos, ir taip yra todėl, kad jūsų nuodėmės didėja ir sukelia ligas, o kvailas ir arogantiškas mokslas nepripažįsta Kūrėjo nustatytos tvarkos.
20. Jei tik aš jums tai pasakyčiau, jūs nepatikėtumėte. Štai kodėl jums būtina gebėti savo rankomis suvokti savo darbų rezultatus, kad galėtumėte jais nusivilti. Šiuo metu pasiekėte tą savo gyvenimo momentą, kai jaučiate viso to, ką pasėjote, rezultatą. (100, 6 - 7)
21 Žmogaus gyvenimą žemėje visada lydėjo išbandymai ir atpirkimas, bet niekada šis tobulėjimo kelias nebuvo toks kupinas skausmo kaip dabar, niekada taurė nebuvo tokia pilna kartėlio.
22 Šiuo metu žmonės nelaukia, kol sulauks pilnametystės, kad susidurtų su gyvenimo sunkumais. Kiek daug būtybių iš vaikystės pažįsta nusivylimų, jungo, smūgių, kliūčių ir nesėkmių. Galiu pasakyti daugiau: šiais laikais žmogaus skausmas prasideda dar prieš jam gimstant, t. y. jau motinos įsčiose.
23 Didi yra sutaikinimo pareiga būtybių, kurios šiuo metu ateina į žemę! Tačiau turėtumėte prisiminti, kad visos pasaulyje egzistuojančios kančios yra žmogaus darbas. Ar gali būti koks nors didesnis mano teisingumo tobulumas nei leisti, kad tie patys, kurie gyvenimo kelią apsėjo erškėčiais, dabar turi juos pjauti? (115, 35 - 37)
24 jūs negalite suvokti mano visuotinio išgelbėjimo plano, bet aš jums leidžiu pažinti jo dalį, kad galėtumėte dalyvauti mano darbe.
25. Tik aš vienas žinau laiko, kuriame gyvena pasaulis, prasmę. Nė vienas žmogus negali suvokti šios valandos tikrovės.
26. Nuo pat ankstyviausių laikų žmonės nepaliaujamai teršė save, kol aptemdė savo jautrumą ir protą, susikurdami sau ligotą, neramų ir liūdną gyvenimą. Tačiau dabar atėjo apsivalymo valanda. (274, 11 - 12)
27. Visoms dvasioms atėjo derliaus nuėmimo metas, todėl matote sumaištį tarp žmonių. Bet iš tiesų, sakau jums, šiame chaose kiekvienas pjaus savo sėklą.
28. Bet kas atsitiks tiems mano vaikams, kurie nuolat pažeidinėjo mano įstatymą? Iš tiesų visus, kurie miega ir nenori mokytis bei atsižvelgti į mano nurodymus, užklups išbandymai kaip viesulas, kuris juos nuneš žemyn. Bet visiems, kurie pakluso mano nurodymams, tai bus tarsi padrąsinimas už pareigos atlikimą, tarsi gražus Dievo atlygis. (310, 7)
29 Tuo metu tas, kuris nepasirengęs atsinaujinti, patirs didžiausią kartėlį ir bus pašalintas iš žemės, praradęs brangią galimybę atsilyginti už savo nusikaltimus ir susitaikyti su įstatymu, tiesa ir gyvenimu.
30. Kita vertus, tie, kurie iš šio materialaus gyvenimo pereina į Dvasinius namus su ramybe ir pasitenkinimu, kurį suteikia įvykdyta pareiga, jausis apšviesti Mano šviesos; bet jei jie yra tarp tų, kurie turi vėl reinkarnuotis, Aš juos paruošiu prieš sugrįžtant į žmogiškąjį gyvenimą, kad jie galėtų į jį pakilti švarūs, sudvasinti ir su didesne išmintimi. (91, 38 - 39)

Dievo meilė teisme

31 Skausmas išlieja visą savo turinį į pasaulį ir pasireiškia tūkstančiais skirtingų formų.
32 Kokiame baisiame šurmulyje gyvenate, žmonija! Kaip sunkiai minkote tešlą kasdienei duonai! Todėl vyrai suvalgo save anksčiau laiko, moterys per anksti pasensta, mergaitės nuvysta žydėdamos, o vaikai tampa nejautrūs dar būdami jauno amžiaus.
33. Skausmo, kartėlio ir išbandymų epocha yra šis laikas, kuriame dabar gyvenate. Tačiau noriu, kad rastumėte ramybę, pasiektumėte harmoniją, išsklaidytumėte skausmą. Dėl to aš pasirodysiu dvasioje ir atsiųsiu jums savo žodį,

kuris yra paguodos, gydymo ir ramybės rasa jūsų dvasiai.
34 Klausykite mano žodžio, kuris yra prisikėlimas ir gyvenimas. Jame atgausite tikėjimą, sveikatą ir džiaugsmą kovoti ir gyventi. (132, 42 - 45)
35. Šiandien yra didžiausio atlygio dvasiai metas. Mano teismas atidarytas, ir kiekvieno žmogaus darbai yra įvertinti. Nors šis teismas dvasioms yra sunkus ir liūdnas, Tėvas, kuris yra labiau mylintis Tėvas nei teisėjas, yra arti jų. Jus supa ir Marijos, jūsų Užtarėjos, meilė. (153, 16)
36 Atėjo mano teisingumas, žmonija, jis pažemins žmogaus arogancją, kad jis suprastų, koks menkas jis yra savo nedorybėse ir materializme.
37. Taip, žmonės, Aš nuversiu žmogų jo netikroje didybėje, nes noriu, kad jis pamatytų Mano šviesą ir pakiltų, kad taptų didis tiesoje. Noriu, kad būtumėte kupini šviesos, dosnumo, gerumo, galios ir išminties. (285, 15 - 16)
38. Žmonija neteisingai Mane vertina ir neigia Mano buvimą šiuo metu. Bet Aš padarysiu taip, kad jie pamatys, jog savo teisingumą apreiškiu su meile ir gailestingumu, kad ateinu ne su rykšte, kad sukelčiau jiems skausmą, kad noriu juos tik prikelti malonės gyvenimui ir apvalyti krištolo skaidrumo vandeniu, kuris yra Mano žodis, Mano tiesa.
39. Pasaulis neišmoko mano mokymo ir puoselėja savo stabmeldystę bei fanatizmą. Todėl dabar ji pereina didįjį karstą ir geria kančios taurę, nes jos materializmas atitolino ją nuo Manęs. (334, 29 - 30)
40. Dabar žmonija, suskirstyta į tautas, rases, kalbas ir spalvas, gauna iš Mano Dieviškosios Dvasios atitinkamą nuosprendžio dalį, kiekvienam tenkančius išbandymus, kovą, kryžiaus kelius ir atpirkimą, kurį Aš parūpinau kiekvienam žmogui ir kiekvienai rasei.
41 Bet jūs žinote, kad mano teismo pagrindas yra meilė, kad išbandymai, kuriuos Tėvas siunčia žmonėms, yra meilės išbandymai - kad viskas veda į išgelbėjimą, į gėrį, nors gali atrodyti, kad tuose apsilankymuose yra nelaimių, pražūties ar vargo.
42 Už viso to slypi gyvybė, dvasios išsaugojimas, jos išpirkimas. Tėvas visada laukia "Sūnaus palaidūno", kad apkabintų jį su didžiausia meile. (328, 11)

54 skyrius - Pasaulėžiūrų, religijų ir bažnyčių kova

Dvasinės kovos prieš Kristaus taikos karalystę žemėje

1 Kaip "Antrojoje eroje" paskelbiau jums savo Antrąjį atėjimą, taip dabar skelbiu jums tikėjimų, pasaulėžiūrų ir religijų "karą", kuris yra parengiamasis ženklas mano dvasingumo karalystei tarp žmonių įsitvirtinti.
2 Mano žodis kaip liepsnojantis kalavijas sunaikins fanatizmą, amžiais gaubusį žmones, nuplėš jų neišmanymo šydą ir parodys šviesų, spindintį kelią, vedantį pas Mane. (209, 10 - 11)
3 Kad tarp žmonių įsiviešpatautų mano karalystės taika, pirmiausia turi vykti tikėjimo doktrinų, religijų ir ideologijų "karas" - konfliktas, kuriame vieni mano vardą ir mano tiesą priešpastato kitų netikriems stabams ir kuriame vienos doktrinos kovoja su kitomis.
4. Tai bus nauja kova, dvasinė kova, kurioje netikri dievai bus nuversti nuo pjedestalų ir žlugs, o kiekvienas melas, kurį laikėte tiesa, bus atskleistas visiems laikams. Tuomet pamatysite, kaip iš sumaišties ir tamsos chaoso spinduliuoja tiesa. (121, 40)
5. Spiritualizmas sukelia pasaulinę kovą tarp pasaulėžiūrų, tikėjimų ir religinių kultų. Tačiau po šio konflikto ši Doktrina atneš žmonėms palaimingą taiką, kurios jiems taip reikia, ir mano dieviškojo teisumo saulė nušvies visas dvasines būtybes. (141, 11)
6 Aš jus ruošiu ir įspėju dėl pasaulio pažiūrų sumaišties, kad būtumėte laisvi nuo vidinių proto kovų ir minčių kankinimo.
7 Nes visos žmonijos pasaulėžiūros, doktrinos, teologijos, filosofijos ir tikėjimo išpažinimai bus sukrėsti, o tai simbolizuoja audrą, tikrą dvasios audrą, kurios neramiomis bangomis turite plaukti pagal mano valią ir išlikti viršuje, kol audra ir tamsa baigsis.
8 Aš neduodu jums geresnio recepto, kaip įveikti šį išbandymą, kaip tik maldą ir mano žodžio laikymąsi, kuris nepaliaujamai stiprins jūsų tikėjimą.
9 Ši pasaulėžiūrų kova, tikėjimų ir ideologijų susidūrimas, ši kova yra absoliučiai būtina, kad į paviršių iškiltų visos negerovės ir klaidos, susikaupusios kiekvieno kulto ir institucijos dugne.

10 Tik po šios "audros" galės prasidėti moralinis ir dvasinis žmonių apsivalymas, nes jie pamatys į šviesą besiveržiančią tiesą, atpažins ją, pajus ją savyje ir nebegalės maitintis įsivaizdavimais ir apsimetinėjimais.
11 Kaip kiekvienas žmogus savanoriškai ir visiškai pats naudojasi gyvybiniu saulės poveikiu savo kūnui, suprasdamas, kad nuo jos šviesos, šilumos ir įtakos priklauso materialus gyvenimas, taip jie naudosis tiesos šviesa, kad gautų viską, ko reikia jų dvasios išsaugojimui, stiprinimui ir apšvietimui.
12. Tada pradės veikti galia, kurios žmogus niekada nejautė, nes jo gyvenimas vis labiau prisitaikys prie tikrųjų gyvenimo principų, prie mano įstatymo nustatytų normų. (323, 19 - 22)

Kova dėl dvasinės viršenybės žemėje

13 Šiuo metu vyksta pasaulėžiūrų ir tikėjimo mokymų kova. Kiekvienas žmogus nori būti teisus. Tačiau kas teisus šioje egoizmo ir savanaudiškumo kovoje? Kas yra tiesos savininkas?
14. Jei tie, kurie mano esą tobulame kelyje ir turi tiesą, tuo didžiuojasi, iš tiesų sakau jums, jie dar nepažįsta kelio, nes juo einant reikia būti nuolankiems, ir užtenka, kad jie nepripažįsta tiesos, esančios kitų tikėjime, kad nebebūtų nuolankūs. Bet aš jums jau sakiau "Antrojoje eroje": "Palaiminti klusnūs ir nuolankios širdies žmonės".
15 Žmogus, kuris smerkia savo bičiulių tikėjimą ir įsitikinimus, nutolsta nuo išgelbėjimo, nes savo išdidumu ir neapgalvotumu siekia būti panašus į savo Dievą. (199, 4 - 6)
16 Jūs klausiate Manęs, ko noriu pasiekti, kai dvasiškai apsireiškiu šių laikų žmonijai? Į tai aš jums atsakau: Aš siekiu jūsų pabudimo Šviesai, jūsų sudvasinimo ir suvienijimo, nes visais laikais buvote susiskaldę. Vieni ieškojo dvasios lobių, kiti atsidavė meilei pasaulio turtams - dvasingumas ir materializmas nuolat kovoja; dvasingieji ir materialistai niekada nesugebėjo suprasti vieni kitų.
17 Prisiminkite: Kai Izraelis, laukdamas Mesijo ir turėdamas jį prieš akis, pasidalijo į tikinčiuosius ir mano tiesos neigėjus. Paaiškinimas paprastas: tikintieji buvo tie, kurie laukė Manęs dvasia, o tie, kurie laukė Manęs "kūno" pojūčiais, atsisakė Manęs.
18 Šios dvi jėgos vėl turės susidurti viena su kita, kol šioje kovoje paaiškės tiesa. Kova bus nuožmi, nes kuo daugiau laiko praeina, tuo labiau žmonės myli žemiškąjį pasaulį, nes jų mokslas ir atradimai leidžia jiems jaustis, kad jie gyvena savo pačių sukurtoje karalystėje, savo pačių sukurtame pasaulyje. (175, 4 - 6)
19 Šiandien kiekvienas žmogus tiki, kad žino visą tiesą. Kiekviena religija tvirtina, kad turi tiesą. Mokslininkai skelbia atradę tiesą. Sakau jums, kad niekas nežino absoliučios tiesos, nes žmogus nesugeba protu suvokti net tos dalies, kuri jam buvo apreikšta.
20 Visi žmonės savyje nešiojasi dalį tiesos ir klaidų, kurias sumaišo su tiesos šviesa.
21 Artėja mūšis, kuriame visos šios jėgos kovoja tarpusavyje, nes kiekviena nori primesti savo pasaulėžiūrą. Tačiau galiausiai nugalės ne žmogiškoji ideologija, ne mokslinė teorija ir ne religinis tikėjimas, bet darni visų gerų pažiūrų, visų aukštų įsitikinimų, visų garbinimo formų, pakylėtų iki aukščiausio dvasingumo, visų mokslų, skirtų tarnauti tikrajai žmonijos pažangai, sąjunga.
22. Aš leisiu žmonėms kalbėti apie savo idėjas ir jas pristatyti, kad kiti viešai demonstruotų savo garbinimo formas ir apeigas, kad žmonės diskutuotų ir kovotų, kad mokslininkai skleistų savo pažangiausias teorijas, kad visa, kas egzistuoja paslėpta kiekvienoje dvasioje, atsivertų, išryškėtų ir taptų žinoma. Nes artėja pjovėjo diena, kai sąžinė, tarsi negailestingas pjautuvas, su šaknimis nukirs viską, kas žmogaus širdyje yra netikra. (322, 15 - 18)

Kova su proto doktrina

23. Šių laikų dvasininkai karališkai apsirengę simboliškai tarnauja Jėzaus aukai, ir nors jie tvirtina, kad yra mano vardo ir man atstovauja, atrandu, kad jų protai yra sumišę, jų širdis drebina intrigų ir aistrų audros. Tarp šio laiko žmonių nėra nė vieno, kuris skelbtų, kad aš esu pranašas. Jie patirs didelių kančių, nes tarp jų nėra dvasinio pasirengimo. Kur yra išsipildymas tų, kurie prieš Jėzų prisiekė sekti Jo pėdomis? Kur mano apaštalų sekėjai? Ar yra kas nors panašus į Joną, kuris buvo vienas iš pirmųjų, arba į Paulių, kuris buvo vienas iš tų, kurie sekė paskui?
24 Todėl Mokytojas iš naujo kreipiasi į jus, kad atnaujintų savo mokymą. Jau matau, kaip naujieji fariziejai ir Rašto aiškintojai veržiasi

prieš mane kupini neapykantos. Kaip tik tada paklausiu: "Kur mano mokiniai?" Bet kai išdidieji, netikėliai, turtingieji, bijantys prarasti savo valdžią, tie, kuriems gresia pavojus dėl Mano tiesos, vėl ims tyčiotis iš Manęs ir persekioti Mane, kils laukinės audros. Tačiau ne aš žlugsiu po kryžiaus svoriu, o tie, kurie reikalavo aukos iš To, kuris jiems davė gyvybę. (149, 32 - 33)

25 Materializmo banga kils ir taps audringa jūra, kančios, nevilties ir baimės dėl žmonių neteisybės jūra.

26 Tik viena valtis plauks per tą aistrų, troškimų ir žmonių neapykantos jūrą, ir ta valtis bus mano Įstatymo valtis. Laimingi tie, kurie bus stiprūs, kai ateis tas laikas!

27 Bet vargas tiems, kurie miega! Vargas silpniesiems! Vargas tautoms, pasitikinčioms "religinio fanatizmo" pamatais, nes jos lengvai taps šių šėlstančių bangų grobiu!

28 Argi nenumatote mūšio, žmonija? Argi mano žodžiai neskatina tavęs pasiruošti gintis, kai ateis ta valanda?

29. Mano šviesa yra visuose, bet tik tie, kurie meldžiasi, kurie pasirūpina savimi, ją mato. Mano Šviesa kalba jums per nuojautą, įkvėpimą, intuiciją, sapnus ir pirštų atspaudus. Tačiau esate kurčias kiekvienam dvasiniam kvietimui, abejingas kiekvienam dieviškajam ženklui.

30 Netrukus pamatysite, kad mano žodis išsipildė, ir paliudysite, kad visa tai buvo tiesa.

31. Mano doktrina ir mano vardas bus visų išpuolių ir persekiojimų taikinys, jie bus priežastis, dėl kurios tiesos priešai jus persekios. Tačiau mano doktrina taip pat bus šviesos kardas tiems, kurie sukils ir gins tikėjimą, ir skydas, už kurio nekaltieji ras apsaugą. Mano vardas bus visų lūpose, vienų palaimintas, kitų prakeiktas.

32 Bus išlaisvinti visi žmogaus gebėjimai: protas, emocijos, aistros; dvasiniai gebėjimai bus pažadinti ir pasirengę kovoti.

33. Kokia tada bus sumaištis! Kiek daug tų, kurie manė, kad tiki į Mane, turės įtikinti save, kad tai nebuvo tikras tikėjimas!

34. Daugelyje namų ir širdžių užges meilės ir vilties žibintas. Vaikai ir jaunuoliai neturės kito Dievo nei pasaulis ir kito įstatymo nei žemės. (300, 35- 40)

35. Kas nutiks, kai žmonės suvoks, kad jų nesaikinga meilė pasauliui ir žemiškųjų dalykų garbinimas atvedė juos prie nelaimingos nesėkmės? Jie bandys vėl rasti prarastą kelią, ieškoti tų principų ir dėsnių, nuo kurių buvo nusigręžta, ir taip stengdamiesi sukurs sau doktrinas, taisykles, atsiras filosofijų, pasaulėžiūrų ir teorijų.

36. Visa tai bus naujos ir didelės kovos pradžia - dabar jau nebe dėl nesąžiningo žemiškos valdžios siekio. Žudikiški ginklai daugiau nebesunaikins gyvybių, namų ir nepraleis žmonių kraujo. Kova bus kitokia, nes tada didžiosios religinės bendruomenės kovos prieš naujus mokymus ir naujas religijas.

37. Kas nugalės šiame mūšyje? Nė viena religija neišsivaduos iš šio ginčo, kaip ir nė viena tauta neišliks nugalėtoja šiame žudikiškame kare, kurį šiandien kenčiate.

38 Kovoje dėl žemiškosios viršenybės įsigalėjimo nugalės mano teisingumas, o vėliau, kovoje dėl kokios nors doktrinos ar religijos įtvirtinimo, nugalės mano tiesa.

39 Vienintelė ir aukščiausia tiesa spindės kaip žaibo blyksnis audringą naktį, ir kiekvienas matys šį dievišką šviesos blyksnį toje vietoje, kur jis yra.

40. Mano žinia pasieks visus, ir jūs visi ateisite pas Mane. Aš viską paruošiau ateinantiems laikams, ir mano valia bus įvykdyta visiems, nes Aš esu dvasių, pasaulių, rasių ir tautų Viešpats. (288, 33 - 36+45)

Dvasinių dovanų ir dvasinių išgydymų ignoravimas arba kova su jais

41. Dvasių pasaulis dar labiau priartės prie žmonių, kad paliudytų savo egzistavimą ir buvimą. Visur pasirodys ženklai, įrodymai, apreiškimai ir pranešimai, kurie nuolat kalbės apie tai, kad prasidėjo naujas amžius.

42 Tarp tautų kils nesantaika, kils sujudimas, nes religijos atstovai skleis baimę tarp tų, kurie tiki tomis žiniomis, o mokslas paskelbs, kad tie faktai yra neteisingi.

43. Tuomet paprasti žmonės įgis drąsos ir pakils paliudyti gautų įrodymų tiesą. Atsiras tų, kurie, palikti mokslo, dvasiniu būdu susigrąžino sveikatą, ir jie liudys apie stebuklingus išgijimus, begalinės galios ir absoliučios išminties apreiškimus.

44 Tarp paprastų ir nepažįstamų žmonių pasirodys vyrai ir moterys, kurių žodis, kupinas šviesos, nustebins teologus, filosofus ir mokslininkus. Bet kai ginčas bus didžiausias, o

vargšai bus pažeminti ir išdidieji paneigs jų liudijimus, ateis akimirka, kai Elijas pareikalaus iš mokslininkų, valdovų ir valdovų atsiskaityti ir juos ištirti.
45 Vargas netikėliams ir veidmainiams tą valandą, nes tada jiems bus suteiktas tobulas teisumas!
46. Tai bus teismo valanda. Tačiau daugybė dvasių pakils iš jo į tikrąjį gyvenimą, daugybė širdžių pakils į tikėjimą ir daugybė akių atsivers šviesai. (350, 71 - 72)

55 skyrius - Žemės ir žmonijos apvalymas teisme

Įspėjamasis Dievo ir gamtos balsas prieš apsivalymo teismą
1 Aš jums sakiau, kad visos žmonijos laukia labai didelis išbandymas - toks didelis, kad nieko panašaus nebuvo per visą jų amžių ir amžių istoriją.
2 dabar turite suprasti, kad Aš kalbu į visas jūsų širdis, siųsdamas jums įvairiais pavidalais žinutes ir įspėjimus, kad žmonės, kaip išmintingosios Mergelės iš Mano palyginimo, susimąstytų ir budriai laikytųsi Mano Įstatymo; Aš kalbu į visas jūsų širdis, siųsdamas jums įvairiais pavidalais žinutes ir įspėjimus, kad žmonės, kaip išmintingosios Mergelės iš Mano palyginimo, susimąstytų ir budriai laikytųsi Mano Įstatymo.
3 Ar klausys manęs žmonės ir įvairios pasaulio tautos? Ar ši tauta klausysis Manęs, kuriam Aš apsireiškiu šiuo pavidalu? Tik Aš vienas žinau, bet Mano, kaip Tėvo, pareiga yra suteikti savo vaikams visas priemones jų išgelbėjimui. (24, 80 - 81)
4 Iš tiesų sakau jums: jei žmonės šiuo metu neapsivalys nuo savo dvasios dėmių, gamtos jėgos ateis kaip pranašai paskelbti mano teismo ir mano šlovės bei apvalyti žmoniją nuo visų nešvarumų.
5 Palaiminti vyrai, moterys ir vaikai, kurie, supratę to teismo artumą, šlovina mano vardą, nes jaučia, kad atėjo Viešpaties diena. Jų širdis jiems sakys, kad artėja piktojo viešpatavimo pabaiga. Sakau jums: jie bus išgelbėti savo tikėjimu, viltimi ir gerais darbais. Bet kiek daug tų, kurie gyvens tomis dienomis, piktžodžiaus Dievui! (64, 67 - 68)
6. Pirmųjų žmonių rojus buvo paverstas ašarų slėniu, o dabar jis tėra kraujo slėnis. Todėl šiandien, atėjęs išpildyti savo mokiniams duoto pažado, pažadinu žmoniją iš dvasinio miego ir duodu jai savo Meilės doktriną, kad ją išgelbėčiau. Aš ieškau dvasinių būtybių, kurioms skirta šiuo metu savo darbais liudyti apie Mano apsireiškimus ir Mano žodį.
7 Kai šie mano paženklintieji susivienys aplink mano Įstatymą, sudrebės žemė ir žvaigždės, o danguje bus ženklų, nes tuo metu Viešpaties balsas bus girdimas nuo vieno žemės galo iki kito, ir Jo Dieviškoji Dvasia, apsupta teisiųjų, pranašų ir kankinių dvasių, teis dvasinį ir materialųjį pasaulį. Tada Šventosios Dvasios laikas bus pilnas. (26, 43 - 44)
8 Daugelis tautų krito į gilią materializacijos bedugnę, o kitos yra arti kritimo, bet jų kritimo skausmas privers jas pabusti iš gilaus miego.
9. Būtent tos tautos, kurios po klestėjimo laikotarpio patyrė nuosmukį ir nugrimzdo į skausmo, ydų ir vargo tamsą. Šiandien ne viena tauta, o visa žmonija aklai bėga į mirtį ir chaosą.
10 Tautų išdidumą ištiks mano teisingumas. Prisiminkite Ninevę, Babiloną, Graikiją, Romą ir Kartaginą. Juose rasite gilių dieviškojo teisingumo mokymo pavyzdžių.
11 Kai tik vyrai užgrobdavo valdžios skeptrą ir leisdavo savo širdis pripildyti bedievybės, arogancijos ir beprasmių aistrų, tempdami savo tautas į išsigimimą, mano teisingumas priartėdavo, kad atimtų iš jų valdžią.
12. Bet tuo pat metu aš uždegiau prieš juos deglą, apšviečiantį kelią į jų dvasios išgelbėjimą. Kas būtų su žmonėmis, jei išbandymų akimirką palikčiau juos likimo valiai? (105,45 - 47)
13 Nuo bedugnės iki bedugnės žmogus dvasiškai nusirito iki to, kad neigė ir pamiršo Mane, iki kraštutinumo, kad neigė save, nepripažindamas savo esmės, savo dvasios.
14. Tik Mano gailestingumas galės apsaugoti žmones nuo skausmo, kad jiems tektų pakartoti kelią, norint ateiti pas Mane. Tik Aš vienas savo meile galiu suteikti priemonių savo vaikams, kad jie atrastų išganymo kelią. (173, 21 - 22)
15 Tą dieną, kai (tvano) vandenys nebeapėmė žemės, Aš leidau danguje sušvisti taikos vaivorykštei kaip ženklui sandoros, kurią Dievas sudarė su žmonija.

16. Dabar sakau jums: o "Trečiosios eros" žmonija, jūs, kurie esate tie patys, kurie perėjote visus šiuos išbandymus, per kuriuos apsivalėte: Netrukus patirsite naują chaosą.
17 bet Aš atėjau įspėti savo išrinktosios tautos ir visos žmonijos, kuriai šiuo metu esu apsireiškęs. Gerai klausykite, mano vaikai: štai skrynia, įeikite į ją, kviečiu jus.
18 Tau, Izraeli, skrynia yra mano įstatymo laikymasis. Kiekvienas, kuris paklūsta mano įsakymams pačiomis liūdniausiomis dienomis, sunkiausiu išbandymų metu, bus arkoje, bus stiprus ir jaus mano meilės apsaugą.
19. Ir visai žmonijai dar kartą sakau: Arka yra mano meilės įstatymas. Kiekvienas, kuris praktikuoja meilę ir gailestingumą savo artimui ir sau, bus išgelbėtas. (302, 17 -19 o.)
20. Visada duodavau jums laiko pasiruošti ir parūpindavau priemonių, kad galėtumėte išsigelbėti. Prieš siųsdamas jums savo teismą, kad amžiaus ar laikotarpio pabaigoje pareikalautų iš jūsų atsiskaityti, Aš parodžiau savo meilę jums, įspėdamas jus, žadindamas ir ragindamas jus atgailauti, taisytis ir būti geriems.
21 bet kai atėjo teismo valanda, aš nesustojau jūsų klausti, ar jau atgailaujate, ar jau pasiruošėte, ar vis dar tebesilaikote blogio ir nepaklusnumo.
22 Mano teismas atėjo nustatytą valandą, ir tas, kuris žinojo, kaip laiku pastatyti savo skrynią, buvo išgelbėtas. Tačiau tas, kuris tyčiojosi, kai jam buvo paskelbta teismo valanda, ir nieko nedarė dėl savo išgelbėjimo, turėjo pražūti. (323, 51)

Blogio galia ir valdžia yra palaužta

23 Iki šiol pasaulyje vyravo ne žmogiška meilė. Kaip ir nuo pat žmonijos pradžios, smurtas valdo ir užkariauja. Tas, kuris mylėjo, tapo nedorybės auka.
24. Blogis išplėtė savo karalystę ir sustiprėjo žemėje. Bet kaip tik šiuo metu ateinu savo ginklais pasipriešinti toms jėgoms, kad tarp žmonių įsitvirtintų meilės ir teisingumo karalystė.
25. Prieš tai aš kovosiu. Kad suteikčiau jums savo Dvasios ramybę, reikia, kad Aš kariauju ir pašalinu kiekvieną blogį. (33, 32 - 33)
26. Žmonės prieis savo kelio galą ir sugrįš tuo pačiu keliu, skindami viso to, ką pasėjo, vaisius - tai vienintelis veikimo būdas, kuriuo širdyse kyla atgaila. Nes tie, kurie nepripažįsta savo nusižengimų, nieko negali padaryti, kad ištaisytų savo klaidas.
27 Ruošiamas naujas pasaulis, netrukus ateis naujos kartos, bet pirmiausia reikia pašalinti alkanus vilkus, kad jie nepagrobtų avių. (46, 65 - 66)
28. Žemėje išplito nekūniškos prigimties raupsai, graužiantys širdis ir naikinantys tikėjimą bei dorybę. Apsikloję dvasiniais skudurais, žmonės gyvena toliau, manydami, kad niekas negali atskleisti šio vargingumo, nes žmonės nemato daugiau nei tai, kas yra materija.
29. Bet sąžinės valanda artėja, tai tas pats, tarsi sakytumėte: "Viešpaties diena, arba jo teismas, jau prie durų". Tada vieniems bus gėda, o kitiems atgaila.
30 Tie, kurie girdi šį karštą ir nenumaldomą vidinį balsą, pajunta savyje ugnį, kuri degina, naikina ir valo. Šios teismo ugnies negali atlaikyti nei nuodėmė, nei niekas, kas nėra bjauru. Tik dvasia gali tam pasipriešinti, nes ji apdovanota dieviška galia. Todėl, perėjęs per sąžinės ugnį, jis atsikels iš naujo, apvalytas nuo ydų. (82, 58 - 59)
31. Visas žmonių sukeltas skausmas bus sudėtas į vieną taurę, kurią išgers tie, kurie jį sukėlė. O tie, kurie niekada neleido sau sukrėsti skausmo, tada drebės dvasia ir kūnu. (141, 73)
32 Reikia, kad trumpam dangus būtų uždarytas visiems ir vėl nebūtų atvertas, kol nuo žemės nepakils vienas šauksmas, nes pripažįstama, kad visų būtybių Tėvas yra vienas.
33 iš tiesų, sakau jums, šį brolžudišką ir savanaudišką pasaulį pateiksiu teismui ir apvalysiu, kol pamatysiu iš jo kylančią meilę ir šviesą; atiduosiu jį tiems, kurie šiandien veda savo tautas į pražūtį, kurie sėja ir skleidžia visas ydas, kurie kuria savo neteisybės karalystę; atiduosiu jį jiems kaip atlygį. Net tiems, kurie šiandien veda savo tautas į pražūtį, kurie šiuo metu sėja ir skleidžia visas ydas, kurie sukūrė savo nedorybių karalystę, kaip atlygį duosiu įsakymą kovoti su vilionėmis, pašalinti sugedimą ir išrauti blogio medį su šaknimis. (151, 14 + 69)
34 Žmogus, naudodamasis savo valios laisve, pakreipė savo vystymosi kelią, kol pamiršo, iš kur jis kilęs, ir pasiekė, kad dorybė, meilė,

gėris, taika, brolybė jo prigimčiai atrodo svetimi, o savanaudiškumą, ydas ir nuodėmę laiko natūraliausiais ir leistinais dalykais.
35 Naujoji Sodoma yra visoje žemėje, ir reikia naujo apsivalymo. Geroji sėkla bus išgelbėta ir iš jos bus sukurta nauja žmonija. Ant derlingų laukų, laistomų atgailos ašaromis, kris mano sėkla, kuri sudygs būsimųjų kartų širdyse, kurios savo Viešpačiui aukos aukštesnę garbinimo formą. (161, 21 - 22)
36. Leisiu žmogaus rankoms nešti sunaikinimą, mirtį ir karą, bet tik iki tam tikros ribos. Už šios ribos žmonių neteisybė, ištvirkimas, klystkeliai ir valdžios troškimas negalės peržengti.
37 Tada ateis mano serpas ir išmintingai nupjaus, ką mano valia nuspręs. Nes mano serpas yra gyvenimas, meilė ir tikrasis teisingumas. Bet jūs, žmonės, stebėkite ir melskitės! (345,91)
38 Anksčiau žemė buvo ašarų slėnis, o dabar - kraujo slėnis. Kas bus rytoj? Dūmijančių griuvėsių miškas, per kurį perėjo teismo ugnis, sunaikinusi nuodėmę ir nubraukusi nedorėlių arogancją, nes jie apleido savo dvasią.
39 Taip pat iš išminties šventyklos bus išmesti mokslo pirkliai, nes jie lupikavo su šviesa, nes išniekino tiesą. (315, 61 -62)
40 Pilnos arogancijos didžiosios tautos kyla, didžiuodamosi savo galia, grasindamos pasauliui savo ginklais, didžiuodamosi savo protu ir mokslu, nesuvokdamos savo sukurto netikro pasaulio trapumo, nes užteks lengvo mano teisingumo prisilietimo, kad šis dirbtinis pasaulis išnyktų.
41 Bet tai bus paties žmogaus ranka, kuri sunaikins jo paties kūrinį; tai bus jo protas, kuris sugalvos, kaip sunaikinti tai, ką jis sukūrė anksčiau.
42. Aš pasirūpinsiu, kad išliktų tik tie žmogaus darbai, kurie žmonėms davė gerų vaisių, kad jie ir toliau būtų naudojami ateinančių kartų labui. Bet visa, kas tarnauja sugedusiems ar savanaudiškiems tikslams, bus sunaikinta mano negailestingo teismo ugnyje.
43 Ant materialistinės žmonijos sukurto ir sugriauto pasaulio griuvėsių iškils naujas pasaulis, kurio pagrindą sudarys patirtis ir kurio tikslas bus dvasinio tobulėjimo idealas. (315, 55 - 56)

Apokaliptiniai karai, marai, epidemijos ir sunaikinimai

44. Jūs gyvenate baimės laikais, kai žmonės apsivalo, iki galo ištuštindami savo kančios taurę. Tačiau tie, kurie studijavo pranašystes, jau žinojo, kad artėja laikas, kai visur prasidės karai, nes tautos nesupranta viena kitos.
45 Dar tik ateis laikas, kai žmonijai nežinomos ligos ir kenkėjai pasirodys ir suglumins mokslininkus. Bet kai skausmas pasieks viršūnę tarp žmonių, - *iki 1950 m.,* jie dar turės jėgų šaukti: "Dievo bausmė!" Bet ne aš baudžiu, o jūs patys save baudžiate, kai nukrypstate nuo jūsų protą ir kūną valdančių įstatymų.
46 Kas išlaisvino gamtos jėgas ir metė joms iššūkį, jei ne žmogus? Kas pasipriešino mano įstatymams? mokslininkų arogancija! Tačiau iš tiesų, sakau jums, šis skausmas padės išrauti su šaknimis piktžoles, išaugusias žmogaus širdyje.
47 Laukai bus nusėti lavonais, taip pat žus nekalti žmonės. Vieni mirs nuo ugnies, kiti - nuo bado, treti - nuo karo. Žemė drebės, pajudės gamtos jėgos, iš kalnų pasipils lava, o jūros kils į bangas.
48. Leisiu žmonėms savo sugedimą išplėsti iki ribos, iki kurios leidžia jų laisva valia, kad, pasibaisėję savo darbais, jie pajustų tikrą atgailą savo dvasioje. (35, 22 - 26)
49. Mokslo medis bus sudrebintas uragano šėlsmo ir numes savo vaisius ant žmonijos. Bet kas gi atlaisvino šių elementų grandines, jei ne žmogus?
50 Tiesa, pirmieji žmonės taip pat patyrė skausmą, kad pabustų tikrovėje, kad juos pažadintų sąžinės šviesa ir kad laikytųsi įstatymo. Tačiau išsivystęs, sąmoningas ir išsilavinęs šio amžiaus žmogus - kaip jis drįsta išniekinti gyvybės medį? (288,28)
51 Pasaulyje prasidės epidemijos, nuo kurių žus didelė dalis žmonijos. Tai bus nežinomos ir retos ligos, prieš kurias mokslas bus bejėgis.
52. Visas pasaulis bus išvalytas nuo pelų. Mano sprendimas pašalins savanaudiškumą, neapykantą, nepasotinamą valdžios troškimą. Atsiras puikių gamtos reiškinių.
Penkiasdešimt trys tautos bus nuniokotos, išnyks ištisos teritorijos. Tai bus pavojaus signalas jūsų širdyse. (206, 22 - 24)

Gamta ir žemės nelaimės

54. Žmonija, jei viską, ką išleidote kruviniems karams, išleistumėte humanitariniams

darbams, jūsų egzistencija būtų kupina Tėvo palaiminimų. Tačiau žmogus naudojosi sukauptais turtais, kad sėtų destrukciją, skausmą ir mirtį.
55. Tai negali būti tikrasis gyvenimas, kurį turėtų gyventi tie, kurie yra broliai, seserys ir Dievo vaikai. Toks gyvenimo būdas neatitinka Įstatymo, kurį įrašiau į jūsų sąžinę.
56. Kad suvoktumėte, kokioje klaidoje gyvenate, išsiverš ugnikalniai, iš žemės išsilies ugnis, kad sunaikintų piktžoles. Bus paleisti vėjai, žemė drebės, o vandens potvyniai nusiaubs ištisus kraštus ir tautas.
57. Taip gamtos karalystės išreikš savo nepasitenkinimą žmogumi. Jie su juo išsiskyrė, nes žmogus sunaikino vieną draugystės ir brolybės ryšį po kito, kurie jį siejo su jį supančia gamta. (164, 40 - 42)
58. Žmoniją ištiks daug nelaimių; gamtoje įvyks sukrėtimų, stichijos nutrauks savo ryšius: Ugnis nusiaubs ištisas žemes, upių vandenys išsilies iš krantų, o jūros pasikeis.
59. Bus vietovių, kurios liks palaidotos po vandeniu, ir atsiras naujų žemių. Daugybė būtybių praras savo gyvybes, ir net žemesni už žmogų žus. (11, 77)
60. Gamtos jėgos tik laukia valandos, kada ateis į pasaulį ir apvalys bei išvalys žemę. Kuo nuodėmingesnė ir arogantiškesnė tauta, tuo griežtesnis bus mano teismas.
61. Kietas ir kurčias yra šios žmonijos širdis. Reikės, kad ją pasiektų kančios taurė, kad ji išgirstų sąžinės balsą, Įstatymo ir dieviškojo teisingumo balsą. Viskas bus dėl Dvasios išganymo ir amžinojo gyvenimo. Aš ieškau būtent jo. (138, 78 - 79)
62. Apie tvaną, kuris apvalė žemę nuo žmonių nešvarumų, ir ugnį, kuri krito ant Sodomos, šiandien žinote kaip legendas. Vis dėlto šiuo metu taip pat patirsite, kaip žmoniją sukrės oro, vandens ir ugnies jėga drebanti žemė. Bet aš jums siunčiu naują skrynią, kuri yra mano įstatymas, kad kas į ją įeina, pats save išgelbėtų.
63. Mane mylės ne visi, kurie Lankymo valandą sako "Tėve, Tėve", bet tie, kurie visada praktikuoja Mano meilę artimui. Jie bus išsaugoti. (57, 61 - 62)
64. Prasidės naujas tvanas, kuris nuplaus žemę nuo žmonių sugedimo. Jis sugriaus netikrų dievų altorius, akmuo po akmens sugriaus išdidumo ir nedorybės bokšto pamatus, sunaikins kiekvieną klaidingą mokymą ir iškreiptą filosofiją.
65. Tačiau šis potvynis bus ne tik iš vandens, kaip kadaise, nes žmogaus ranka paleido prieš save visas matomas ir nematomas stichijas. Jis skelbia savo nuosprendį, baudžia ir teisia pats save. (65, 31)
66. Gamtos karalystės šauksis teisingumo, o kai jos bus išsklaidytos, dėl jų dalis žemės paviršiaus išnyks ir taps jūromis, o jūros išnyks ir jų vietoje atsiras sausuma.
67 Išsiveržę ugnikalniai skelbs teismo metą, o visa gamta bus smarkiai išjudinta ir sukrėsta.
68 Melskitės, kad elgtumėtės kaip geri mokiniai, nes tai bus tinkamas metas Trejybės ir Marijos dvasiniam mokymui plisti širdyse. (60, 40 - 41)
69. Trys ketvirtadaliai Žemės paviršiaus išnyks, ir tik dalis liks kaip prieglobstis tiems, kurie išgyvens chaosą. Tapsite daugelio pranašysčių išsipildymo liudininkais. (238, 24)
70 Neklyskite, nes prieš pasibaigiant "šeštajam antspaudui" įvyks didžių įvykių: žvaigždės duos reikšmingų ženklų, žemės tautos dejuos, o iš šios planetos išnyks trys dalys ir liks tik viena, kurioje Šventosios Dvasios sėkla kils kaip nauja gyvybė.
71 Tuomet žmonija pradės naują egzistenciją, suvienyta vienos doktrinos, vienos kalbos ir vieningų taikos bei brolybės ryšių. (250, 53)
72 Aš kalbu jums apie skausmą, kurio nusipelnėte, kurį vis labiau dauginate ir kuris, atėjus valandai, jus užplūsta.
73 Aš niekada neduočiau tokios taurės savo vaikams, bet savo teisingumu vis tiek galiu leisti jums skinti savo nedorybių, išdidumo ir neapgalvotumo vaisius, kad sugrįžtumėte pas mane atgailaudami; Aš neleisiu jums būti mano dalimi, neleisiu jums būti mano dalimi, neleisiu jums būti mano dalimi.
74. Žmonės metė iššūkį mano galiai ir mano teisingumui, kai savo mokslu išniekino gamtos šventyklą, kurioje viskas harmoninga, ir dabar jų teismas bus negailestingas.
75. Bus išlaisvintos stichinės jėgos, kosmosas bus sukrėstas ir žemė sudrebės. Tuomet žmonėms kils siaubas ir jie norės bėgti, bet pabėgti bus neįmanoma. Jie norės pažaboti išsiveržusias jėgas, bet negalės to padaryti. Jie jausis kalti ir, per vėlai atgailaudami dėl savo įžūlumo ir kvailumo, sieks mirties, kad išvengtų bausmės. (238, 15 - 17)

76. Jei žmonės žinotų savo dvasines dovanas - kiek daug kančių jie palengvintų! Tačiau jie norėjo likti akli arba neveiklūs, leisdami, kad juos užkluptų didžiausio skausmo metas.
77. Mano mokymas skirtas apšviesti jus, kad išvengtumėte tų didžiųjų kančių, apie kurias žmonijai skelbė praeities pranašai.
78. Tik tobulindami savo gyvenimus galite rasti tą galią ar gebėjimą išsilaisvinti nuo išlaisvintų stichijų poveikio. Juk ne tik tikėjimas ar malda yra tie ginklai, kurie suteikia pergalę prieš gyvenimo smūgius ir nelaimes: tikėjimą ir maldą turi lydėti doras, tyras ir geras gyvenimas. (280, 14 - 15+17)
79. Netrukus pasaulyje prasidės didžiųjų įvykių metas. Žemė drebės, o saulė siųs karštus spindulius ant šio pasaulio ir išdegins jo paviršių. Žemynai nuo vieno ašigalio iki kito bus apimti skausmo, visas žemės rutulys bus apvalytas, ir nebus būtybės, kuri nejaustų sunkumų ir atpirkimo.
80. Tačiau po šio didžiulio chaoso tautos atgaus ramybę, o gamtos jėgos nurims. Po tos "audringos nakties", kurioje gyvena šis pasaulis, pasirodys taikos vaivorykštė, ir viskas grįš į savo dėsnius, tvarką ir harmoniją.
81 Vėl pamatysite giedrą dangų ir derlingus laukus. Vandenys bus neužtemdyti, o jūra rami. Ant medžių augs vaisiai, pievose žydės gėlės, o derlius bus gausus. Apvalytas ir sveikas žmogus vėl jausis vertas ir pamatys, kad jam atvertas kelias kilti ir grįžti pas Mane.
82. Visi bus švarūs ir išgryninti iš apačios į viršų, kad būtų verti būti ateinančio Naujojo amžiaus liudininkais. Aš turiu įtvirtinti naująją žmoniją ant tvirtų pamatų. (351, 66 - 69)

Meilės teisumas ir Dievo gailestingumas
83. Artėja valanda, kai pasaulyje bus visiškai jaučiamas teismas. Kiekvienas darbas, kiekvienas žodis ir kiekviena mintis bus teisiami. Nuo žemės galingųjų, kurie valdo tautas, iki mažiausiųjų - visi jie bus pasverti ant mano dieviškųjų svarstyklių.
84. Tačiau nepainiokite teisingumo su atpildu ir žalos atlyginimo su bausme. Aš tik leidžiu jums skinti savo sėklos vaisius ir juos valgyti, kad iš jų skonio ir poveikio galėtumėte sužinoti, ar jie geri, ar žalingi, ar pasėjote gera, ar bloga.
85. Nekaltas kraujas, pralietas dėl žmonių nusikaltimų, našlių ir našlaičių gedulas ir ašaros, nusikaltėlio, kenčiančio vargą ir badą, - visi jie šaukiasi teisingumo, ir mano tobulas ir mylintis, bet nenumaldomas teisingumas nusileidžia visiems. (239,21 - 23)
86 Mano teisingumas palies kiekvieną kūrinį ir palies kiekvieną žmogų, kaip Viešpaties angelas atėjo į Egiptą ir įvykdė mano teismą, kuriame išsigelbėjo tik tie, kurie buvo pažymėję savo duris avinėlio krauju.
87. Iš tiesų sakau jums, kad šiuo metu kiekvienas, kuris budi ir tiki Gelbėtojo žodžiu bei pažadais; dieviškasis Avinėlis, kuris paaukojo save, kad išmokytų jus melstis ir su tobula meile įvykdytų jūsų atpirkimo užduotis, nes Mano Kraujas saugos jus kaip meilės apsiaustas. O kas nežiūri, kas netiki ar piktžodžiauja, bus ištiktas kančios, kad pabustų iš letargo. (76, 6 - 7)
88. Kai iš žmonių vidaus pasigirs pagalbos šauksmas: "Mano Tėve, mūsų Gelbėtojau, ateik pas mus, mes žūstame", tada Aš leisiu jiems pajusti savo buvimą, atskleisiu jiems savo begalinį gailestingumą ir dar kartą jiems jį įrodysiu. (294, 40)
89. Įprastą jūsų gyvenimo eigą staiga supurtys stiprios audros. Tačiau vėliau, begalybėje, nušvis žvaigždės šviesa, kurios spinduliai suteiks taiką, šviesą ir ramybę, kurių įsikūnijusiai dvasiai reikia, kad galėtų kontempliuoti amžinybę. (87, 52)

Teismo poveikis
90. Kai atrodys, kad žmogui viskas baigta, kad mirtis triumfavo ar blogis nugalėjo, iš tamsos į šviesą pakils būtybės. Iš mirties jie prisikels tikrajam gyvenimui, o iš sugedimo bedugnės pakils paklusti amžinajam Dievo įstatymui.
91 Ne visi pažins bedugnę, nes vieni stengėsi laikytis atokiau nuo aistrų, ambicijų ir neapykantos karo ir gyveno tik ant naujosios Sodomos krašto, o kiti, kurie daug nusidėjo, laiku sustos ir laiku atgailaudami bei visiškai atsinaujindami sutaupys sau daug ašarų ir skausmo. (174,53 - 54)
92 Iš visos tos moralinės ir materialinės žmonijos struktūros "neliks akmens ant akmens". Kad šioje žemėje atsirastų "naujas žmogus", neišvengiamai turi būti ištrintos visos dėmės, pašalintos visos nuodėmės ir palikta tik tai, kas turi gerą sėklą.
93. Mano buvimo ir mano teisingumo spindesys bus juntamas visame pasaulyje, ir

tos šviesos šviesoje žlugs stabai, bus pamirštos įprastos tradicijos ir atsisakyta nevaisingų apeigų. (292, 33 - 34)
94. Žmogaus išgelbėjimui liks atviros tik vienos durys - dvasingumo durys. Kas nori išsigelbėti, turės atsisakyti savo arogancijos, netikros didybės, žemų aistrų ir savanaudiškumo.
95. Labai karti bus taurė, kurią žmonės gers didžiajame mūšyje. Tačiau aš jums sakau: palaiminti tie, kurie geria iš tos taurės ir palieka žemę apvalyti. Kai jie sugrįš į šį pasaulį kitais kūnais, jų žinia bus persmelkta šviesos, taikos ir išminties. (289, 60 - 61)
96 "Paskutiniai mūšiai" su savo kartėliu ir "paskutiniai viesulai" dar neatėjo. Visos jėgos dar bus sujauktos, atomai suksis chaotiškai, todėl po viso to kils mieguistumas, išsekimas, liūdesys ir pasibjaurėjimas, kurie atrodys kaip mirtis.
97. Tačiau tai bus valanda, kai jautriomis tapusiose sąžinėse pasigirs vibruojantis trimito aidas, skelbiantis jums iš kito pasaulio, kad tarp geros valios žmonių artėja gyvenimo ir taikos karalystė.
98. Skambant tam garsui, "mirusieji prisikels" ir išlies atgailos ašaras, o Tėvas priims juos kaip "sūnus palaidūną", pavargusį nuo ilgos kelionės ir pavargusį nuo didžiosios kovos, ir užantspauduos jų dvasią meilės bučiniu.
99. Nuo tos "dienos" žmogus bjaurėsis karu. Jis išstums iš savo širdies neapykantą ir apmaudą, persekios nuodėmę ir pradės atgailos bei atstatymo gyvenimą. Daugelis jausis įkvėpti šviesos, kurios anksčiau nematė, ir imsis kurti taikos pasaulį.
100 Tai bus tik malonės laiko, taikos amžiaus, pradžia.
101. Akmens amžius jau gerokai atsilikęs. Mokslo amžius taip pat praeis, ir tada tarp žmonių suklestės dvasios amžius.
102 Gyvybės šaltinis atskleis didžiųjų paslapčių, kad žmonės galėtų sukurti pasaulį, tvirtą gėrio, teisingumo ir meilės mokslu. (235, 79 - 83)

XIII Pasaulio ir kūrinijos transformacija ir užbaigimas

56 skyrius - Kristaus dvasinio darbo pergalė ir pripažinimas

Dvasios doktrinos sklaida per Dievo pasiuntinius
1 Mano Įstatymas bus išgelbėjimo skrynia šiuo metu. Tiesą sakant, sakau jums: kai išsilies nedorybės, skausmo ir kančių potvynio vandenys, kitų tautų žmonės ilgais traukiniais atvyks į šią žemę, patraukti jos dvasingumo, svetingumo ir taikos; ir kai jie pažins šį apreiškimą ir patikės tuo, ką kalbėjau kaip Šventoji Dvasia per savo naująjį atėjimą, aš juos taip pat pavadinsiu izraelitais pagal Dvasią.
2 tarp šių minių bus mano pasiuntinių, kuriuos pasiųsiu atgal į jų tautas, kad neštų savo broliams dieviškąją mano Žodžio žinią.
3 Bet ne visi ateis į šią tautą pažinti mokymo, kurį jums atnešiau, nes daugelis jį priims dvasiškai. (10, 22)
4 visi jūs gausite ramybę, nes jos nusipelnėte, bet aš pažadu jums geresnius laikus.
5 po apsivalymo, kuris turi įvykti žemėje, pasirodys Mano siųsti žmonės, dorybingos dvasinės būtybės, turinčios didžių misijų kurti paklusnią žmonių šeimą.
6 Praeis dar keturios kartos po jūsų, kol mano mokymas paplis po pasaulį ir duos gražių vaisių. (310, 50)

Kova dėl naujo žodžio pripažinimo
7 Šiandien mane supa maža minia, o rytoj aplink mane susirinks didžiulės minios. Tarp jų ateis fariziejai, veidmainiai ir ieškos klaidų Mano doktrinoje, kad pakurstytų didžiųjų masių nuomonę prieš Mano darbą. Jie nežino, kad prieš ieškodami Mano darbo, jie patys bus ištirti. (66,61)
8 Tuo metu mane teisė trys teisėjai: Anas, Pilotas ir Erodas, o tauta įvykdė man nuosprendį. Dabar sakau jums, kad daug yra mano teisėjų, o dar daugiau yra tų, kurie šiuo metu man sukels skausmą.
9 Bet kuo labiau žmonės bjaurėsis Mano Įstatymu ir Mano mokslu, - kai jis bus labiausiai persekiojamas ir atmetamas, - tuo labiau skambės tikėjimo žmonių balsas, nes neatsitiks taip, kaip "Antrojoje eroje"; dabar Aš nebūsiu vienas. (94, 67)

10 Praeis trumpas laikotarpis, kai mano žodis, duotas šiuo metu, tarsi dings nuo žemės paviršiaus.
11. Tada žmonės pradės išradinėti dvasines doktrinas, mokyti naujų įstatymų ir įsakymų. Jie vadinsis mokytojais, apaštalais, pranašais ir Dievo pasiuntiniais, ir aš leisiu jiems kurį laiką kalbėti ir sėti. Leisiu jiems pasėti savo sėklą, kad, kai jie pjaus vaisius, žinotų, ką pasėjo.
12 Laikas ir gamtos jėgos aplenks jų sėklas, ir jų žingsniai bus tarsi teismas kiekvienam iš šių žmonių vaikų.
13. Pasauliui būtina pažinti apgaulę, kad jis galėtų pažinti tiesą. Tada tiesa ir gyvenimo esmė, kurią jums daviau šiuo metu, vėl iškils tarp žmonių visu savo tyrumu ir dvasingumu. (106, 9 - 10)

Šventosios Dvasios mokymo galia

14 Žmonijai prasidėjo naujas amžius; tai šviesos amžius, kurio buvimas taps visų žmonių dvasinio kelio viršūne, kad jie galėtų pabusti, susimąstyti, atsikratyti sunkios tradicijų, fanatizmo ir klaidų naštos ir pakilti naujam gyvenimui.
15 Vieni anksčiau, kiti vėliau, todėl pamažu visos religijos ir sektos ateis į nematomą šventyklą, Šventosios Dvasios šventyklą, kuri yra mano kūrinyje, nepajudinama kaip stulpas, kylantis į begalybę ir laukiantis visų tautų ir kartų žmonių.
16. Kai visi įžengs į mano šventovės vidų melstis ir pasinerti, tiek vieni, tiek kiti pasieks tą patį mano tiesos pažinimą. Todėl, kai tik bus pasiekta šio Kelio kulminacija, visi pakils suvienyti to paties Įstatymo ir vienodai garbins savo Tėvą. (12, 94 - 96)
17. Kartu su žmonėmis, kuriuos prikeliu, kuriuos išplėšiu iš tamsos ir neišmanymo, išpildysiu praeityje duotas pranašystes, ir Mano įrodymų bei stebuklų akivaizdoje pasaulis sudrebės, o teologai ir pranašysčių aiškintojai sudegins savo knygas ir vidumi pasiruoš studijuoti šį apreiškimą. Titulais, mokslu, skeptrais ir karūnomis apdovanoti vyrai stabtelės klausydamiesi mano mokymo ir daugelis sakys: "Kristus Gelbėtojas sugrįžo!" (84, 60)
18 Iš tiesų sakau jums: mano žodis pakeis jūsų dabartinio pasaulio ir viso jūsų gyvenimo pobūdį.
19. Šiandieniniams žmonėms pasaulis ir jo malonumai yra jų gyvenimo prasmė. Tačiau netrukus jie pradės vertinti dvasią labiau už kūną, o kūną - už drabužius, ir, užuot bėgę paskui žemiškąją šlovę, sieks dvasios nemirtingumo.
20 Iš pradžių bus fanatizmo dėl dvasinių dalykų, jų siekimas bus privestas iki kraštutinumų, bet paskui širdys nurims, ir dvasingumas suklestės kupinas tiesos ir nuoširdumo. (82, 30 - 31)
21. Mano doktrina sukels didelius sukrėtimus pasaulyje, labai pasikeis papročiai ir idėjos, net gamtoje bus pokyčių. Visa tai reikš naujos žmonijos eros pradžią, o dvasios, kurias netrukus atsiųsiu į žemę, kalbės apie visas šias pranašystes. Jie aiškins mano žodį ir aprašys darbus, kurie padės atkurti ir pakelti šį pasaulį. (152,71)
22 "nauja giesmė" kils iš dvasios visų tų, kurie negalėjo manęs matyti ir kurie galiausiai mane pamatė, nes ieškojo manęs, nepaisydami savo netobulumo; ir jūs žinote, kad kas manęs ieško, tas visada mane randa; aš esu tas, kuris jus suras; aš esu tas, kuris jus suras.
23 O tiems, kurie manęs išsižadėjo, kurie vengė manęs, kurie slėpė mano vardą, kurie nenori pripažinti mano buvimo, tiems kelyje bus duota tokių išbandymų, kurie atvers jų akis ir jie pamatys tiesą. (292, 35 - 36)
24 Kaip šėlstantis sraunus upelis, kuris viską nuneša, toks bus ir potvynis, kurį sudarys dvasingos žmonių masės - potvynis, kurio niekas negalės sustabdyti, nes jo jėga bus neįveikiama. O kas norės kliudyti jos eigai, bus nuneštas srovės.
25 Kas žemėje galėtų sustabdyti dvasių vystymąsi ar Dievo sprendimų vykdymą? Niekas. Vienintelė būtybė, turinti absoliučią galią ir teisingumą, yra jūsų Tėvas, ir Jis nustatė, kad kiekviena dvasia tobulėtų.
26. Jei žmonės trumpą laiką nepaisė Mano dieviškųjų įstatymų, Aš pasirūpinsiu, kad Mano balsą, tarsi garsų varpo skambesį, išgirstų net tie, kurie yra mirę dvasiniam gyvenimui. (256, 40 - 42)
27 Tada, kai žmonija pažins mano mokymą ir supras jo prasmę, ji juo pasitikės ir sustiprės tikėdama, kad jis yra patikimas kelias, vedlys kiekvienam žmogui, norinčiam gyventi teisingai, su meile ir pagarba artimui.

28. Kai šis mokymas įsišaknys žmonių širdyse, jis praskaidrins šeimos gyvenimą, sustiprins tėvus dorybėje, santuokas - ištikimybėje, vaikus - paklusnume, o mokytojus pripildys išminties. Valdovus jis padarys didžiadvasiškus, o teisėjus įkvėps vykdyti tikrą teisingumą. Mokslininkai jausis apšviesti, ir ši šviesa atskleis jiems didžiules paslaptis, naudingas žmonijai ir jos dvasiniam tobulėjimui. Taip prasidės naujas taikos ir pažangos amžius. (349, 35)

Kristaus sugrįžimo žinojimas visame pasaulyje

29. Kai žmogus nugrimzta į giliausias bedugnės gelmes ir, išsekęs nuo kovų bei kančių, nebeturi jėgų išsigelbėti net pats, jis su nuostaba patirs, kaip iš jo paties silpnumo, nevilties ir nusivylimo gelmių trykšta nežinoma jėga, ateinanti iš dvasios. Kai pastarasis supras, kad atėjo jo išlaisvinimo valanda, jis išskleis sparnus ir pakils virš tuštybės, savanaudiškumo ir melo pasaulio griuvėsių, sakydamas: "Štai Jėzus, atstumtasis. Jis gyvena. Veltui stengėmės jį nužudyti kiekviename žingsnyje ir diena iš dienos. Jis gyvena ir ateina mūsų išgelbėti ir dovanoti mums visą savo meilę." (154, 54)
30 Iš tiesų sakau jums: jei kadaise net karaliai stebėjosi, kokioje nelaimėje gimiau, tai šiuo metu jie taip pat nustebs, kai visi sužinos, kokį nepastebimą kelią pasirinkau, kad atneščiau jums savo Žodį; aš esu tas, kuris jums pasakysiu tiesą, aš esu tas, kuris jums pasakysiu tiesą. (307, 52)
31. Šiuo metu žmonija yra pasirengimo etape. Jame veikia mano teisingumas, o žmonės to nepastebi. Dėl savo išdidumo ir arogantiško materializmo jie visus savo gyvenimo įvykius, kurie jiems yra neišvengiami, priskiria atsitiktinumui.
32 bet netrukus mano kvietimas pasieks širdis, ir tada jie ateis pas mane atgailaudami, prašydami atleisti jų išdidumą ir kaltes.
33 Tai bus žmogaus dvasios kryžiaus valanda, kai po didžiųjų nusivylimų jis trumpam patirs absoliučią tuštumą, kai supras, kad jo savivertė, jo galios trapumas, jo ideologijos klaidingumas yra netikri.
34 Tačiau ši sumaišties būsena truks neilgai, nes tada pasirodys mano pasiuntiniai ir paskleis mano naują žinią.
35 Ir vėl, kaip kadaise, kai mano mokymo pasiuntiniai ėjo iš rytų ir nešė mano žodžio žinią į vakarus, taip ir šiuo metu pasaulis pamatys mano pasiuntinius, nešančius šios žinios šviesą tautoms ir namams.
36. Ar žmonėms atrodys keista, kad dabar šviesa eina iš vakarų į rytus? Argi jie nepripažins žinios, kurią mano pasiuntiniai jiems atneša mano vardu? (334, 42 - 45)
37 Yra ištisos rasės, kurios Manęs nepripažįsta, yra tautų, kurios užsispyrusiai atsiriboja nuo Mano įstatymų, kurios nenori pažinti Mano mokymo, kurios jam priešinasi, nes mano, kad jis ne laiku.
38. Jie yra tie, kurie manęs nesuprato, kurie reikalauja žemiškų laisvių. Jie taip pat yra tie, kurie dažnai daro tai, kas gera, ne iš dosnumo, o dėl savo naudos.
39 Bet kiekvienai tautai ir rasei skiriami mano teisumas ir išbandymai, kurie ateina diena iš dienos, kad jų širdys ir dvasios taptų galutinai derlingos, tarsi būtų dirbami laukai, o po to, kai jie bus apdirbti, kad į juos būtų pasėta sėkla, amžinoji mano meilės, mano teisumo ir mano šviesos sėkla.
40 Tos tautos kalbės apie Mane su meile, tos rasės sudės į Mane savo viltį, ir visų šios žmonijos tautų dvasioje skambės džiugios giesmės, šlovinimo ir meilės chorai vieninteliam visų žmonių Viešpačiui. (328,12)

57 skyrius - Konversija ir pokyčiai visose srityse

Naujos ir gilesnės įžvalgos

1 Artėja laikas, kai dvasiniai apreiškimai atskleis žmonėms šviesų kelią, kad jie galėtų pažinti kūrinijos glėbyje slypinčias paslaptis.
2. Mano Dvasios šviesa atskleis jums kelią, kaip įgyti tikrąjį mokslą, kuris leis žmogui būti atpažįstamam jį supančių būtybių ir gamtinių kūrinijos jėgų bei įgyti paklusnumą, taip įvykdant mano valią, kad žmogus pavergtų žemę. Tačiau tai neįvyks tol, kol sąžinės apšviesta žmogaus dvasia neįteigs savo galios ir šviesos kūno silpnybėms. (22, 19)
3. Jau artėja diena, kai žmonės supras, kokią svarbą turi dvasia, nes daugelis, kurie mano, kad tiki, netiki, o kiti, kurie mano, kad mato, nemato. Tačiau suvokę tiesą jie supras, kad būtų vaikiška, neteisinga ir neprotinga toliau

maitinti kitam gyvenimui priklausančią būtybę pasaulio vaisiais.
4 Tada jie ieškos šviesos religijose ir, dvasiškai kankindamiesi bei kankinamai trokšdami rasti tiesą, atsisakys netikrų doktrinų ir išnaikins visa, kas paviršutiniška ir išoriška, ką randa įvairiuose kultuose, kol atras dieviškąją esmę. (103, 42)
5 Žmonija tikrai pavargs toliau sėti neapykantą, smurtą ir savanaudiškumą. Kiekviena jo pasėta neapykantos sėkla dauginsis taip, kad jo jėgų neužteks derliui nuimti.
6 šis nenumatytas rezultatas, nepriklausantis nuo jų žmogiškųjų galių, sustabdys juos jų svaiginančiame ir beprotiškame kelyje. Po to padarysiu stebuklą visose širdyse, kad labdara pražystų ten, kur buvo tik egoizmas.
7. Žmonės vėl priskirs Man visą tobulumą, visažinystę ir aukščiausią teisingumą. Jie prisimins, kad Jėzus sakė: "Nė vienas medžio lapas nejuda be Tėvo valios". Juk šiandien, pasak pasaulio, medžio lapas, gyvos būtybės ir žvaigždės juda atsitiktinai. (71, 30)
8. Kai mano balsas dvasiniu būdu pasigirs žmonijoje, žmonės pajus, kad vibruoja kažkas, kas visada buvo juose, nors ir negalėjo reikštis laisvėje. Tai bus dvasia, kuri, padrąsinta Viešpaties balso, pakils ir atsilieps į mano kvietimą.
9 Tuomet žemėje prasidės naujas amžius, nes jūs nebežiūrėsite į gyvenimą iš apačios, bet žvelgsite į jį, atpažinsite jį ir mėgausitės juo iš savo dvasinio pakilimo aukštumų. (321, 38 - 39)
10 Tik tada, kai protas nebeskatins dvasios stebėti ir gilintis į mokslą, o dvasia pakylės ir vadovaus protui, žmogus atras tai, kas šiuo metu jam atrodo nesuvokiama, bet kas vis dėlto jam bus atskleista, kai tik jis sudvasins savo protą. (295, 37)
11. Aš jums sakiau, kad ateis laikas, kai šviesa pasirodys visose vietose, visose šalyse, visuose žemynuose. Ši šviesa spindės pagal žmogaus dvasinį išsilavinimą. Tačiau per tai susiformuos nauja ir tikslesnė Kūrinijos samprata, nauja dvasingumo samprata. Taip prasidės naujas dvasinio tobulėjimo etapas. (200, 41)
12 Kai žmonės pasieks visuotinę meilę, kiekvienas stengsis tobulėti, būti teisingesnis kitiems ir jiems tarnauti. Bet kokia bausmės baimė bus nereikalinga; žmogus paklus įstatymams ne iš baimės, bet iš įsitikinimo. Tik tada žmonija vystysis dvasiškai ir protingai. (291, 25)
13. Kai ši mano sėkla pakils žmoniją sudarančių tautų širdyse, žmonių gyvenimuose įvyks absoliutus pokytis. Koks didelis bus skirtumas tarp jų žmogiškojo gyvenimo ir dvasinio Dievo garbinimo, jei palyginsime ankstesnių laikų žmonių gyvenimo, tikėjimo, garbinimo, "kovos" ir mąstymo būdą ir tų, kurie gyvena dvasiškai.
14 Nuo to fanatizmo, stabmeldystės, materializmo ir absurdiškų tikėjimo dogmų laikų neliks nė vieno akmens ant kito. Visos klaidos, kurias jūsų protėviai ir jūs patys palikote ateinančioms kartoms, bus pašalintos. Visa, kas neturi gėrio ir tiesos esmės, neišliks. Tačiau visa, ką paveldėjote gero, jie išsaugos.
15. Šiam mokymui, pateiktam dvasingesne forma nei anksčiau, teks kovoti tarp žmonių, tautų, bažnyčių ir sektų, kad būtų pripažintas ir įsitvirtintų. Bet kai tik baigsis trumpas sumaišties laikas, žmones aplankys ramybė ir jie džiaugsis, kai iš mano žodžio perims tą prasmę, kurią jis visada turėjo.
16 Idėjos apie mano dieviškumą, dvasinį gyvenimą ir jūsų egzistencijos tikslą bus nukreiptos tinkama linkme, nes kiekvienas žmogus bus geras aiškintojas viso to, ką jums palyginimais ir alegorijomis pasakė jūsų Mokytojas, Jo pasiuntiniai ir pranašai.
17 Šią išraiškos formą žmonės suprato tik iš dalies. Tai buvo jiems skirtas mokymas, atitinkantis jų augančias dvasines ir intelektines suvokimo galias. Bet kadangi jie norėjo viską sužinoti iš karto, jie įsipainiojo į vis daugiau prieštaravimų ir klaidingų idėjų, nes tai, kas galėjo būti aiškinama tik dvasiškai, aiškino materialiai. (329, 22 - 26)

Nušvitimas per Dievo siųstus žmones

18. Aš pažadėjau jums atsiųsti didelės šviesos dvasių, kad jos gyventų tarp jūsų. Jie tik laukia, kol ateis laikas prisiartinti prie žemės, įsikūnyti ir atlikti didžiąją atkūrimo misiją.
19 Jei tos dvasios gyvens šiame pasaulyje, ko jas mokysite? Iš tiesų sakau jums: Nieko! Jie ateis mokyti, o ne mokytis.
20 Būsite nustebinti, kai išgirsite juos nuo vaikystės kalbant apie gilius dalykus, pamatysite, kaip jie kalbasi su mokslininkais ir

teologais, stebina suaugusiuosius savo patirtimi ir moko vaikus bei jaunuolius teisingo kelio.
21 Palaiminti namai, kurie savo įsčiose priima vieną iš šių dvasių. Kokia sunki bus atgailos našta tiems, kurie stengsis sutrukdyti mano pasiuntinių misijos vykdymui! (238, 30 - 31)
22 Dar kartą sakau jums, kad pasaulyje netrūks žmonių, apdovanotų didele šviesa, kurie nušvies jums kelią ir sės jūsų gyvenimą su meile.
23 Žmonija visada turėjo tokių žmonių žemėje, bet artėja laikai, kai į pasaulį ateis didingi aukštųjų šviesos dvasių legionai, kurie panaikins jūsų sukurtą netikrą pasaulį, kad iškeltų naują, kuriame tvyrotų taika ir viešpatautų tiesa.
24. Jie daug kentės nuo žmonių nedorybių. Tačiau tai nieko nauja, nes nė vienas Dievo pasiuntinys neišvengė persekiojimų, pajuokos ir priešiškumo. Jie turi ateiti į pasaulį ir jame apsigyventi, nes jų buvimas žemėje yra būtinas.
25 Jie ateis ir su meile kalbės žmonių širdims. Jų žodis, persmelktas Tėvo teisumo, smogs arogancijai ir išdidumui visų tų, kurie savo dvasios nuolankumo drabužį pakeitė tuštybės, puikybės, netikros galios ir netikros šlovės spindesiu.
26. Šie pirmieji pakils ir drebančiais iš pykčio pirštais rodys į mano pasiuntinius. Tačiau tai padės mano tarnams kiekviename išbandyme, kurį jie patiria, duoti puikius tiesos, kurią jie atnešė pasauliui, liudijimus.
27. Šiuo metu jūs nežinote, kokiais būdais žmonių gyvenime jie pasirodys. Bet aš jums sakau, kad kai kurie iš jų pasirodys didžiųjų religinių bendruomenių gretose. Jie kovos už visų žmonių suvienijimą ir dvasinę harmoniją.
28 Kiti iškils tarp mokslininkų ir savo įkvėpimo vaisiais parodys, kad tikrasis galutinis mokslo tikslas yra dvasinis žmogaus tobulėjimas, o ne jo skurdinimas ir naikinimas.
29 Taip visose gyvenimo srityse išryškės mano tarnai, nešiojantys mano Įstatymą savo širdyse ir žodžiais bei darbais patvirtinantys visa, ką jums kalbėjau šiuo metu. (255, 43 - 47)

Žmogaus transformacija

30 Pranašiškai skelbiu jums naują pasaulį ir sudvasintą žmoniją, bet kai šis žodis bus paskelbtas, vėlgi juo nebus tikima.
31 Karta po kartos išnyks, žmonių arogancija sukels audras ir potvynius, maro epidemijas ir epidemijas, o žmonijos verksmas sudrebins kosmosą.
32 Tačiau po viso to naujieji žemės gyventojai pradės gyventi introspekciją ir dvasingumą, naudodamiesi didžiuliu patirties lobiu, kurį jiems paliko ankstesnės kartos, ir dieviškoji sėkla pradės dygti.
33. Kiekvienoje dvasioje egzistuoja dieviškasis gemalas, nes jis kilo iš Manęs, ir kaip jūsų vaikai paveldi savo tėvų bruožus ar charakterį, taip ir dvasinės būtybės galiausiai parodys tai, ką paveldėjo iš savo Dangiškojo Tėvo - meilę. (320, 9 - 11)
34 Po naujojo tvano vaivorykštė švytės kaip taikos ir naujos sandoros, kurią žmonija dvasiškai sudarys su savo Viešpačiu, simbolis....
35 Turite būti pasirengę sunkiai kovai, nes jums visiems teks kovoti su blogio drakonu, kurio ginklai yra šlovės troškimas, neapykanta, žemiškoji valdžia, paleistuvystė, tuštybė, savanaudiškumas, melas, stabmeldystė ir fanatizmas - visos blogio jėgos, gimstančios žmogaus širdyje, su kuriomis turėsite kovoti su didele drąsa ir tikėjimu, kol jas nugalėsite.
36. Kai jūsų aistrų drakonas bus nužudytas jūsų šviesos ginklais, prieš žmonių akis atsivers naujas pasaulis - naujas pasaulis, nors jis ir liks tas pats, bet atrodys gražesnis. Tuomet žmonės naudosis ja savo gerovei ir pažangai, visuose savo veiksmuose diegdami dvasingumo idealą.
37. Širdys bus pakylėtos, žmonių protai nušviesti, dvasia galės paliudyti savo egzistavimą. Visa, kas gera, klestės, visa, kas kilnu, bus sėkla žmogaus darbams. (352, 61 - 64)
38. Į bedugnę žmogus nugrimzdo ir iki tol jį lydėjo sąžinė, laukdama tinkamo laiko, kad būtų išgirsta. Netrukus šis balsas bus girdimas pasaulyje su tokia jėga, kokios dar negalite įsivaizduoti.
39 Tačiau tai privers žmoniją pakilti iš puikybės, materializmo ir nuodėmės bedugnės, nuplauti save atgailos ašarų upėmis ir pradėti vystytis aukštyn dvasingumo keliu.
40 Aš padėsiu visiems savo vaikams, nes Aš esu Prisikėlimas ir Gyvenimas, kuris prikelia mirusiuosius iš kapo.

41. Tame gyvenime, kurį šiandien siūlau žmonijai, žmonės vykdys mano valią ir iš meilės atsisakys laisvos valios, įsitikinę, kad kas vykdo Tėvo valią, nėra nei tarnas, nei vergas, bet tikras Dievo vaikas. Tada pažinsite tikrąją laimę ir tobulą ramybę, kurie yra meilės ir išminties vaisiai.(79, 32)
42 Sakau jums, kad šioje "Trečiojoje eroje" - net jei jums tai atrodo neįmanoma - žmonijos atsinaujinimas ir išgelbėjimas nebus sunkus, nes atpirkimo darbas yra dieviškas.
43. Mano meilė sugrąžins žmones į šviesos ir tiesos kelią. Mano meilė, kuri slapta skverbiasi į kiekvieną širdį, glosto kiekvieną dvasią, reiškiasi per kiekvieną sąžinę, pavers kietas uolas jautriomis širdimis, materialistus pavers dvasinėmis būtybėmis, o užkietėjusius nusidėjėlius - gerais, taikiais ir geros valios žmonėmis.
44. Taip kalbu jums, nes niekas geriau už mane nežino jūsų dvasios raidos ir žinau, kad šiandienos žmogus, nepaisant didelio "materializmo", meilės pasauliui ir iki didžiausios nuodėmės išsivysčiusių aistrų, gyvena tik tariamai priklausomas nuo "kūno" ir materialaus gyvenimo. Žinau, kad vos tik jis savo dvasioje pajus mylintį Mano meilės prisilietimą, greitai ateis pas Mane, kad atsikratytų savo naštos ir sektų paskui Mane tiesos keliu, kuriuo nesąmoningai trokšta eiti. (305, 34 - 36)
45 Būkite budrūs, ir būsite liudininkai, kaip atsiverčia tie, kurie Mane išsižadėjo, ir kaip sugrįžta tie, kurie nuklydo nuo tikrojo kelio.
46 Mokslininkai, paskyrę savo gyvenimą naikinančių elementų ir jėgų paieškoms, pajutę, kad artėja jų teismas, grįš į tiesos kelią, kad paskutines savo dienas skirtų moraliniam ir materialiniam pasaulio atstatymui.
47. Kiti, kurie dėl savo arogancijos bandė užimti Mano vietą dvasinėse būtybėse, nužengs nuo savo sostų, kad nuolankiai mėgdžiotų Mane. Netgi žmonės, kurie kadaise kurstė tautas ir sukėlė karus, pripažins savo nusikaltimus ir su baime sieks žmonių taikos. (108, 39)
48 Kai mano šviesa įsiskverbs į visų širdis ir žmonės, kurie vadovauja tautoms, kurie jas moko, ir visi tie, kuriems tenka atlikti svarbiausias užduotis, leisis vedami ir įkvėpiami tos aukštesnės šviesos, kuri yra sąžinė, tada galėsite pasitikėti vieni kitais, tada galėsite pasitikėti savo broliais, nes mano šviesa bus visuose, ir mano šviesoje bus mano buvimas ir mano meilės teisingumas. (358, 29)
49. Mano mokymą žmonija vėl išgirs, bet ne dėl to, kad mano Įstatymas sugrįžo pas žmones, nes jis visada buvo įrašytas jų mintyse. Tai bus žmonės, kurie sugrįš į Įstatymo kelią.
50. Šis pasaulis taps mano palyginimo sūnaus palaidūno atvaizdu. Kaip ir jis, ji taip pat ras Tėvą, laukiantį jos vietoje, kad apkabintų ją su meile ir pasodintų prie savo stalo valgyti.
51 Šios žmonijos sugrįžimo pas Mane valanda dar neatėjo, jai vis dar liko dalis palikimo, kurį ji iššvaistys puotose ir malonumuose, kol bus nuoga, alkana ir serganti, kad tada pakeltų akis į savo Tėvą.
52 Žmonėms, besivaikantiems pasaulio gėrybių, reikia suteikti dar keletą "akimirkų", kad jų nusivylimas būtų visiškas, kad jie galutinai įsitikintų, jog auksas, valdžia, titulai ir kūno malonumai niekada nesuteiks jiems dvasios ramybės ir gerovės.
53. Visai žmonijai artėja savęs ištyrimo sąžinės šviesoje valanda. Ten mokslininkai, teologai, mokslininkai, valdovai, turtuoliai ir teisėjai klaus savęs, kokius dvasinius, moralinius ar materialinius vaisius jie užaugino, kad galėtų duoti žmonijai valgyti.
54. Po to laiko daugelis sugrįš pas Mane, nes suvoks, kad, nepaisant prestižo, kuriuo džiaugėsi žemėje, jiems trūko kažko, kas užpildytų tuštumą, į kurią pateko jų dvasia, galinti maitintis tik dvasinio gyvenimo vaisiais. (173, 19-20 + 57- 58)
55. Iš dabartinių žmonių, neturinčių dvasingumo ir meilės, Aš išvesiu kartas, tiek kartų pranašautas Mano Žodyje. Tačiau prieš tai aš dirbsiu su šiomis tautomis, kurios šiandien nesupranta, kariauja ir naikina viena kitą.
56 Tada, kai mano teismo nuosprendis bus įvykdytas virš visų, o piktžolės bus išrautos su šaknimis, pradės rastis nauja žmonija, kurios "kraujyje" nebebus nesantaikos, neapykantos ar pavydo sėklų, nes jos tėvų "kraujas" apsivalė skausmo ir atgailos tiglyje.
57. Aš juos priimsiu ir jiems pasakysiu: "Prašykite, prašykite, ir jums bus duota", kaip jums sakiau Antrojoje eroje. Tačiau šiandien pridursiu: žinokite, kaip paklausti. (333, 54)

Pokyčiai ir sukrėtimai visose gyvenimo srityse

58. Materialusis pasaulis, planeta, nėra arti išnykimo, bet šio klaidų ir nuodėmių, tamsos ir blogo mokslo pasaulio pabaigą atneš Mano doktrinos šviesa, ir ant jo griuvėsių Aš pastatysiu naują pažangos ir taikos pasaulį. (135, 5)

59. Per trumpą laiką žmoniją ištiks didžiulė transformacija. Visuomeninės organizacijos, principai, tikėjimai, doktrinos, papročiai, įstatymai ir visos žmonių gyvenimo tvarkos bus sukrėsti iki pamatų. (73, 3)

60 Žmonės, tautos, rasės ir žmonės - visi jie turės atsiliepti į dieviškąjį kvietimą, kai žmogaus dvasia, pavargusi nuo savo įkalinimo žemėje, pakils, nutrauks materializmo grandines ir išleis dvasinio išsilaisvinimo šauksmą. (297, 66)

61 Ateis laikas, kai atsiras žmonių, kurie iš tikrųjų mylės mano įstatymą ir sugebės sujungti dvasinį įstatymą su pasaulio įstatymu, t. y. amžinąją galią su laikinąja.

62 Tai bus daroma ne tam, kad dvasios būtų pavergtos kaip anksčiau, bet kad joms būtų parodytas kelias į šviesą, kuri yra tikroji dvasios laisvė.

63. Tada moralė sugrįš į šeimų lobyną, jūsų papročiuose atsiras tikros ugdymo ir dvasingumo vietos. Tai bus metas, kai sąžinė išgirs savo balsą ir kai mano vaikai bendraus su mano Dieviškumu iš dvasios į dvasią, kai rasės susilies.

64. Visa tai lems daugelio nesutarimų ir ginčų išnykimą, nes, nors jūsų pasaulis toks mažas, iki šiol jūs nemokėjote gyventi kartu kaip viena šeima, nesugebėjote man pasiūlyti vieningos garbinimo formos.

65 Senovinis Babelis pasmerkė jus tokiam tautų ir rasių atskyrimui, bet mano dvasinės šventyklos įkūrimas žmonių širdyse išlaisvins jus nuo to atpirkimo ir privers jus iš tiesų mylėti vieni kitus. (87,10)

66. Ateis laikas, kai žmogaus troškimas aukščiau išvystyti savo dvasią bus toks deginantis, kad jis panaudos visas turimas priemones, kad šį ašarų slėnį paverstų pasauliu, kuriame viešpatauja harmonija, kad jis įvykdys "neįmanomą", kad jis pasiaukoja ir deda antžmogiškas pastangas, kad užkirstų kelią karams.

67. Tai bus tie žmonės, kurie išauklės šį pasaulį, kurie pašalins iš žmogaus gyvenimo kančios taurę, kurie atstatys viską, ką ankstesnės kartos sunaikino aklai siekdamos valdžios, materializuodamos ir neapdairiai elgdamosi.

68. Jie bus tie, kurie prižiūrės tikrąjį Mano garbinimą - garbinimą be fanatizmo ar išorinių ir nenaudingų garbinimo veiksmų. Jie stengsis, kad žmonija suprastų, jog žmogiškųjų ir dvasinių įstatymų darna bei jų vykdymas yra geriausias garbinimas, kokį žmonės gali pasiūlyti Dievui. (297, 68 - 69)

69. Dabar tarp žmonių baigiasi apeigų, altorių ir bažnyčių varpų laikas. Stabmeldystė ir religinis fanatizmas duos paskutinius gyvybės ženklus. Ateis mūšio ir chaoso metas, apie kurį jums nuolat pranešdavau.

70. Tada, kai po audros visoms dvasinėms būtybėms sugrįš taika, žmonės nebestatys karališkų rūmų mano garbei, minios nebebus kviečiamos varpų skambesiu, o tie žmonės, kurie jaučiasi esą didūs, nebeturės valdžios žmonių masėms. Ateis nuolankumo, brolybės ir dvasingumo metas, kuris atneš žmonijai dvasinių dovanų lygybę. (302, 37)

71 Šiuo metu yra žentas, kuriam įsakyta nukirsti kiekvieną medį, neduodantį gerų vaisių. Šioje didelėje kovoje nugalės tik teisingumas ir tiesa.

72. Daug bažnyčių išnyks, kai kurios išliks. Vienose jų spindės tiesa, o kitose bus tik apgaulė. Tačiau teisumo pjautuvas pjaus tol, kol bus persijotos visos žemėje esančios sėklos. (200, 11)

73. Tai yra mano mokymo tęsinys, bet ne laikų pabaiga, kaip aiškina žmogus. Pasaulis ir toliau suksis erdvėje, dvasios ir toliau ateis į žemę ir įsikūnys, kad įvykdytų savo likimą. Vyrai ir toliau gyvens šioje planetoje, ir keisis tik jų gyvenimo būdas.

74. Pokyčiai, kuriuos patirs žmonių gyvenimas, bus dideli, tokie dideli, kad jums atrodys, jog vienas pasaulis baigiasi, o kitas prasideda iš naujo. (117, 14)

75 Štai ko jūs visi siekiate - džiaugsmo ir ramybės gyvenimo, o ne bedugnės ir "mirties", kurios, jūsų manymu, laukia jūsų širdys.

76. Tiesa, kad, kol ateis jūsų sudvasinimo laikas, turėsite patirti daug karčių dalykų. Tačiau nei mirtis, nei karas, nei maras, nei badas nesustabdys šios žmonijos gyvenimo ir dvasinės evoliucijos. Aš esu stipresnis už mirtį,

todėl sugrąžinsiu jus į gyvenimą, jei žūsite, ir leisiu jums sugrįžti į žemę, kai tik to prireiks.
77. Aš vis dar turiu daug ką jums atskleisti, mylima žmonija, mano Dieviškosios išminties knygoje vis dar yra daug staigmenų. (326, 54)

58 skyrius - Kristaus taikos karalystė ir kūrinijos užbaigimas

Lemiama galia Kristaus taikos karalystėje
1 Kaip jums pranešiau apie tuos didžiųjų kančių laikus, taip ir jums sakau, kad, pasibaigus sumaiščiai, tarp žmonių įsivyraus harmonija; sakau jums, kad, pasibaigus sumaiščiai, tarp žmonių įsivyraus harmonija; sakau jums, kad, pasibaigus sumaiščiai, tarp žmonių įsivyraus harmonija; sakau jums, kad, pasibaigus sumaiščiai, tarp žmonių įsivyraus harmonija; sakau jums, kad, pasibaigus sumaiščiai, tarp žmonių įsivyraus harmonija.
2 Arogantiškieji, tie, kurie mano esą didingi, tie, kurie neturi meilės ir teisingumo, bus kurį laiką sulaikyti pomirtiniame gyvenime, kad žemėje progresuotų gėris, taika ir teisingumas, o tarp jų augtų dvasingumas ir geras mokslas. (50, 39 - 40)
3 Žmonių gyvenime blogis visada slopino gėrį. Bet aš jums dar kartą sakau, kad blogis nenugalės, o žmoniją valdys mano meilės ir teisingumo įstatymas. (113, 32)
4. Dvasios, įsikūnijančios tų dienų žmonijoje, daugumoje bus taip atsidavusios gėriui, kad, pasirodžius į blogį linkusiems žmonėms, jie turės paklusti, kad ir kokie galingi jie būtų, tiesos šviesai, kurią tie žmonės jiems pateiks, - visiškai priešingai nei dabar. Kadangi sugedusiųjų yra dauguma, jie iš blogio sukūrė jėgą, kuri slopina, užkrečia ir apima gėrį. (292, 55)
5. Tuo metu, mokiniai, Naujoji Jeruzalė bus žmonių širdyse. Jūs pasieksite aukštą sudvasinimo lygį, ir Aš ne tik siųsiu labai išsivysčiusias dvasias įsikūnyti tarp jūsų, kad jos galėtų nešti jums Mano žinią. Taip pat atsiųsiu jums dvasių, kurioms reikia jūsų dorybių ir kurios, gyvendamos tarp jūsų, apsivalys nuo savo nuodėmių.
6 tais laikais įvyks priešingai nei šiandien: Aš atsiųsiu jums tyras dvasias, o jūs grąžinsite jas man suteptas. (318, 46)

Naujasis žmogus
7. Žmonės pakils iš purvo, purvo ir nuodėmės į įstatymą bei dorybę ir eis meilės bei malonės keliais. Visur bus jaučiama Mano Dvasia, kiekviena akis Mane regės, kiekviena ausis Mane girdės ir kiekvienas protas supras Mano apreiškimus ir įkvėpimus.
8. Žmonės, kurie buvo laikomi nerangiais ir neišsilavinusiais, staiga taps nušvitę ir pavirs mano pranašais. Iš jų lūpų sklis žodžiai, kurie bus tarsi krištolo skaidrumo vanduo sudžiūvusioms širdims.
9 Šį vandenį pranašai sems iš išminties ir tiesos šaltinio, kuris esu aš; jame žmonės ras sveikatos, tyrumo ir amžinojo gyvenimo. (68,38 - 39)
10 Mano karalystė skirta geros valios vaikams, kurie iš meilės Tėvui ir artimui priima savo kryžių. Ši Karalystė, apie kurią jums kalbu, nėra konkrečioje vietoje, ji gali egzistuoti ir žemėje, kurioje gyvenate, ir visuose dvasiniuose namuose, nes Mano Karalystė yra taika, šviesa, malonė, stiprybė, harmonija, ir visa tai jūs galite įgyti - nors ir ribotai - jau šiame gyvenime. Dvasinę pilnatvę pasieksite tik anapus šio pasaulio, kuriame dabar gyvenate. (108,32)
11 Iš tiesų sakau jums: nors šiandien žmonės yra daugiau materijos negu dvasios, rytoj jie bus daugiau dvasios negu materijos.
12. Žmonės stengėsi visiškai materializuoti savo protą, bet visiško materializavimo jie nepasieks. Juk protas yra tarsi briliantas, o briliantas niekada nenustoja juo būti, net ir tada, kai nukrenta į purvą. (230, 54)
13. Žmonės savo mokslą, jėgas, talentus ir širdis skirs tarnauti mano dieviškajam reikalui, neapleisdami savo pareigų ir užduočių pasaulyje. Jie atsigręš į sveikus malonumus, kurie yra naudingi jų dvasiai ir kūnui. Jie kovos už savo atsinaujinimą ir laisvę, neužsikrės, neims nieko, ko jiems nereikia. Tada iš žemės išnyks sugedimas, begėdiškumas, dvasia visiškai užvaldys savo kūno apvalkalą [sielą] ir, nors vis dar gyvens kūne, gyvens dvasinį meilės, brolybės ir taikos gyvenimą.
14. Tai bus metas, kai išnyks karai, kai atsiras abipusė pagarba ir pagalba, kai suprasite, kad jums nebebus leista disponuoti nei artimo, nei savo gyvybe. Tuomet suprasite, kad nesate nei savo, nei savo vaikų, nei sutuoktinių, nei šios žemės savininkas, bet kad Aš esu visos

kūrinijos savininkas. Bet kadangi esate Mano mylimi vaikai, jūs taip pat esate viso to, kas yra Mano, savininkai.
15. Bet nors esu visų sukurtųjų daiktų Viešpats ir Savininkas, negaliu nužudyti savo kūrinių, nieko sužeisti ar sukelti jiems skausmo. Kodėl tie, kurie nėra gyvybės savininkai, užgrobė tai, kas jiems nepriklauso, kad galėtų tuo disponuoti?
16 Kai žmonės supras šį mokymą, jie žengs dvasinio tobulėjimo žingsnį aukštyn, ir šis pasaulis taps pažengusių dvasinių būtybių namais.
17. Nežinote, ar po to laiko vėl gyvensite šioje planetoje. Aš nustatysiu tuos, kurie patirs tuos malonės laikus, kurie išvys šią žemiškąją karalystę, kuri kitoje epochoje buvo ašarų, sunaikinimo ir mirties slėnis.
18 Tuomet jūros, kalnai ir laukai, kurie liudijo tiek daug skausmo, bus paversti taikos vietomis, anapusinių pasaulių atvaizdais.
19. Aš jums paskelbiau, kad kai mūšiai baigsis, Mano Karalystė jau bus šalia jūsų, ir tada jūsų dvasia sužydės dorybėmis. Mano doktrina bus visose dvasinėse būtybėse, o Aš save pažinsiu per vyrus ir moteris. (231, 28 - 30)
20. Parengiau amžių, kuriame žmonija pakils paklusdama. Jūsų anūkai išvys šlovę, kurią išliesiu šioje žemėje.
21. Nes Mano valia turi būti įvykdyta šiame pasaulyje, kurį jums daviau kaip žemiškąjį rojų, ir ateis laikas, kai į šią planetą ateis tos dvasios, kurios pasiekė aukštą evoliucijos lygį, kurios kovojo. Mano dieviškoji šviesa nušvies žemę, ir joje viešpataus mano Įstatymo vykdymas. (363, 44)

Žemė kaip pažado žemė ir dangaus karalystės atspindys

22. Ši žemė, suteršta nuodėmės, sutepta nusikaltimų, išniekinta godumo ir neapykantos, turės atgauti savo tyrumą. Žmonijos gyvenimas, kuriame nuolat vyko gėrio ir blogio kova, taps Dievo vaikų namais, taikos, brolybės, supratimo ir kilnių siekių namais. Tačiau kad pasiektų šį idealą, žmonės turi pereiti išbandymus, kurie juos pažadins iš dvasinio mieguistumo. (169, 14)
23 Aš nestatysiu naujo pasaulio ant nuodėmių, neapykantos ir ydų; statysiu ant tvirtų atsinaujinimo, patirties ir atgailos pamatų; viską jumyse perkeisiu. Net iš tamsos išsiskleis šviesa, iš mirties sukursiu gyvybę.
24 Nors žmonės suteršė ir išniekino žemę, rytoj savo gerais darbais jie padarys šiuos namus vertingus, pripažintus pažadėtąja žeme, į kurią jie ateis atlikti kilnių darbų. Kas tada galėtų abejoti pasaulio pertvarkymu? (82, 44 - 45)
25. Šiuo metu statau Šventosios Dvasios šventyklą. Tačiau kai jis bus pastatytas, nebeliks susirinkimų namų, bažnyčių ir piligrimystės vietų, arba jos bus praradusios savo egzistavimo prasmę, kartu su religiniais simboliais, apeigomis ir tradicijomis. Tada pajusite mano didybę ir mano buvimą, atpažinsite visatą kaip bažnyčią, o meilę artimui - kaip garbinimą.
26 Iš Motinos Gamtos glėbio ateis naujos žinios, kurios jūsų mokslą pavers gerovės keliu, nes sąžinė, kuri yra Dievo balsas, nukreips jį teisingu keliu.
27 Smegenys nebebus pasaulio šeimininkės, bet Dvasios, kuri jam vadovaus ir jį apšvies, bendradarbės. (126, 35 - 36)
28 Tada, kai pasaulis pasieks savo naują išlaisvinimą ir, vedamas Elijo šviesos, įžengs į šį teisingą ir gerą gyvenimą, jūs čia, žemėje, turėsite atspindį dvasinio gyvenimo, kuris jūsų laukia anapus šio gyvenimo, kad tada amžinai mėgautumėtės savo Tėvo ramybe ir šviesa.
29 Bet jei jums įdomu, kaip visos tautos susivienys į vieną tautą, kaip tos gentys, kurios sudarė Izraelio tautą, sakau jums: nesijaudinkite, nes kai visos tautos bus atvestos į "dykumą", apsilankymai jas suvienys, ir kai tai įvyks, "naujoji mana" kris iš dangaus ant visų vargstančių širdžių. (160, 39)
30 Kaip Pažadėtoji žemė buvo išdalinta Izraelio tautai, taip ir visa žemė bus išdalinta žmonijai. Tai įvyks atėjus tinkamam laikui - po apsivalymo. Kadangi mano valia yra, kad šis paskirstymas vyktų, jame vyraus teisingumas ir lygybė, kad visi žmonės galėtų dirbti kartu viename darbe. (154, 49)
31 Įsivaizduokite žmonijos, kurios moralė kyla iš sudvasinimo, pažangą; įsivaizduokite žmoniją, neturinčią ribų ar nacionalinių sienų, broliškai besidalijančią visomis gyvenimo priemonėmis, kurias žemė suteikia savo vaikams.
32 Pabandykite įsivaizduoti, koks būtų žmonijos mokslas, jei jo idealas būtų meilė

vienas kitam, jei žmogus gautų žinių, kurių siekia per maldą.
33 pagalvokite, kaip man būtų malonu, jei žmonės savo gyvenimu garbintų mane meile, tikėjimu, paklusnumu ir nuolankumu, nesinaudodami apeigomis ir išorinėmis garbinimo formomis.
34. Tik toks bus žmonių gyvenimas, nes jame jie kvėpuos ramybe, mėgausis laisve ir maitinsis tik tuo, kas yra tiesa. (315, 57 - 58)
35. Žmonių nuodėmės bus ištrintos, ir viskas atrodys tarsi nauja. Tyrumo ir nekaltybės kupina šviesa nušvies visus kūrinius, žmoniją pasitiks nauja harmonija, ir tada iš žmonių dvasios kils meilės himnas jų Viešpačiui, kurio Jis taip ilgai laukė.
36 Motina Žemė, kurią nuo seniausių laikų išniekino jos vaikai, vėl pasipuoš savo gražiausiais šventiniais drabužiais, ir žmonės nebevadins jos "ašarų slėniu", nepavers jos kraujo ir ašarų lauku.
37 Šis pasaulis bus tarsi maža šventovė visatos viduryje, iš kurios žmonės pakels savo dvasią į Begalybę, kupini nuolankumo ir meilės savo Dangiškajam Tėvui.
38 Mano vaikams mano įstatymas bus įspaustas jų protuose, o mano žodis - jų širdyse, ir jei praeityje žmonės rasdavo malonumą blogyje ir mėgavosi nuodėme, tai dabar jie neturės jokio kito idealo, išskyrus gėrį, ir nepažins jokio kito didesnio malonumo, kaip vaikščioti mano keliais.
39. Tačiau nemanykite, kad dėl to žmogus išsižadės mokslo ar civilizacijos ir pasitrauks į vienišus slėnius bei kalnus gyventi primityvaus gyvenimo. Ne, jis vis tiek džiaugsis mokslo medžio, kurį taip rūpestingai prižiūrėjo, vaisiais, o kai jo dvasingumas bus didesnis, bus ir jo mokslas.
40. Tačiau laikų pabaigoje, kai žmogus bus nuėjęs visą šį kelią ir nuskynęs paskutinį vaisių nuo medžio, jis supras savo darbų, kurie anksčiau jam atrodė tokie dideli, menkumą, suvoks ir pajus dvasinį gyvenimą, o per jį kaip niekada žavėsis Kūrėjo darbu. Per įkvėpimą jis gaus didžiųjų apreiškimų, ir jo gyvenimas grįš į paprastumą, natūralumą, dvasingumą. Praeis šiek tiek laiko, kol ateis ta diena, bet visi mano vaikai ją išvys. (111, 12-14)

Kūrimo užbaigimas

41. Aš ruošiu slėnį, kuriame surinksiu visus savo vaikus Didžiajam visuotiniam teismui. Aš teisiu tobulai, Mano meilė ir gailestingumas apims žmoniją, ir tą dieną jūs rasite atpirkimą ir išgydymą nuo visų savo blogybių.
42. Šiandien, jei išpirksi savo nusikaltimus, tegul tavo dvasia apsivalo. Taip būsite pasirengę priimti iš Manęs palikimą, kurį esu numatęs kiekvienam iš jūsų. (237, 6)
43. Mano meilė sujungs visus žmones ir visus pasaulius į vieną. Mano akivaizdoje išnyks rasių, kalbų ir genčių skirtumai, netgi dvasinio išsivystymo skirtumai. (60, 95)
44. Mano Dvasia nusileido ant kiekvienos dvasinės būtybės, o mano angelai yra visur visatoje ir vykdo mano įsakymus, kad viskas būtų sutvarkyta ir eitų teisingu keliu. Tada, kai visi įvykdys savo misiją, nežinojimas išnyks, blogio nebeliks ir šioje planetoje viešpataus tik gėris. (120, 47)
45. Visi pasauliai, kuriuose tobulėja mano vaikai, yra tarsi begalinis sodas. Šiandien jūs dar esate švelnūs daigeliai, bet pažadu, kad jums netrūks krištolinio mano mokymų vandens, o jo laistomi vis labiau augsite išmintimi ir meile, kol vieną dieną amžinybėje, kai medžiai gausiai subrandins vaisius, dieviškasis sodininkas galės atsigaivinti savo darbu, ragaudamas savo meilės vaisių. (314, 34)
46. Noriu, kad kovos pabaigoje, kai visi mano vaikai amžinai susivienys dvasiniuose namuose, jie dalytųsi mano, kaip Kūrėjo, begaline laime, pripažįstant, kad kiekvienas iš jūsų dalyvavo dieviškajame darbe konstruktyviu ar atkuriamuoju būdu.
47 Tik būdami dvasinės būtybės jūs sužinosite, kad iš viso to, ką Aš sukūriau nuo pat pradžių, niekas nebuvo prarasta, kad viskas prisikelia manyje, viskas atgyja ir atsinaujina.
48. Todėl, jei tiek daug būtybių ilgą laiką buvo paklydusios, jei daugelis vietoj gyvenimo darbų darė griaunamuosius darbus, jos supras, kad jų paklydimo laikas buvo tik laikinas ir kad jų darbai, kad ir kokie blogi jie būtų buvę, atgaus atlygį Amžinajame gyvenime, ir jos taps mano nepaliaujamai kūrybingo darbo bendradarbėmis.
49. Ką reiškia keli nuodėmės ir tamsos šimtmečiai, kokius žmonija išgyveno žemėje, palyginus juos su amžinybe, su evoliucijos ir taikos be galo laiku? Jūs nutolote nuo Manęs

dėl savo laisvos valios ir, sąžinės skatinami, sugrįšite pas Mane. (317, 17 - 20)
50 Šis pasaulis nėra amžinas ir neturi būti amžinas. Kai šis namas nebeatliks tos paskirties, kurią dabar turi kaip raison d'être, jis išnyks.
51. Kai jūsų dvasiai nebereikės šio gyvenimo pamokų, nes ji tikisi kitų, aukštesnių pamokų kitame pasaulyje, ji, remdamasi šioje gyvenimo kovoje įgyto pažinimo šviesa, pasakys: "Su kokiu aiškumu dabar suprantu, kad visos šio gyvenimo nelaimės buvo tik patirtis ir pamokos, kurių man reikėjo, kad geriau suprasčiau. Koks ilgas atrodė tas "dienos darbas", kai mane slėgė kančios. Kita vertus, dabar, kai viskas baigsis, - koks trumpas ir trumpalaikis jis man atrodo amžinybės akivaizdoje! (230, 47)
52 Aš gavau visos kūrinijos duoklę - nuo didžiausių žvaigždžių iki jūsų žvilgsniui vos pastebimų būtybių.
53 Viskas vystosi, viskas eina savo keliu, viskas eina į priekį, viskas keičiasi, vystosi aukščiau ir tobulėja.
54. Tuomet, pasiekusi tobulumo viršūnę, mano dvasinė šypsena bus tarsi begalinė aušra visoje visatoje, iš kurios išnyks kiekviena dėmė, vargas, kančia ir netobulumas. (254, 28)

Garbės himnas atkurtai kūrinijos harmonijai
55 Mano dvasioje skamba šlovinimo giesmė, kurios garsų dar niekas negirdėjo, niekas jos nežino nei danguje, nei žemėje.
56 Ta giesmė skambės visoje visatoje, kai išnyks skausmas, kančia, tamsa ir nuodėmė.
57 Šie dieviški tonai atsilieps visoms dvasinėms būtybėms, o Tėvas ir vaikai susivienys šiame harmonijos ir palaimos chore. (219, 13)
58 Noriu iškelti save jumyse kaip nugalėtoją - noriu, kad žvelgtumėte į savo Tėvą kaip į kariuomenių Karalių, kuris nugali blogį jumyse, o į save - kaip į karius, kupinus dvasinės garbės, pasitenkinimo ir ramybės.
59 Tuomet visuotinės harmonijos himnas skambės per didžiausią pergalę - pergalę, kuri ateis, bet per kurią nei jūsų Tėvas, nei jūs patys nesigailėsite, kad "nugalėjote" dėl savo meilės.
60 Mūsų "nugalėtojai" bus ne dvasinės būtybės - tai bus blogis, visos tamsybės, nuodėmės ir netobulumai.
61 Tėvo triumfas bus visų atsilikusių dvasių, įsišaknijusių tamsoje ir blogyje, išgelbėjimas.
62. Klystate, jei manote, kad kas nors bus prarastas. Aš nebebūčiau Dievas, jei nė viena dvasia nerastų išgelbėjimo.
63. Visi tie, kuriuos jūs vadinate demonais, taip pat yra dvasinės būtybės, kilusios iš Dievo, ir jei jie šiandien vis dar yra pražuvę, jie taip pat suras atpirkimą.
64. Kada juose pasirodys tikroji šviesa? Tada, kai kartu su dvasinėmis šviesos kariuomenėmis malda, meilės ir gailestingumo darbais kovosite su jų neišmanymu ir nuodėme.
65 jūsų Tėvo ir jūsų visiška laimė bus Didžioji Viešpaties diena. Visuotinis pokylis įvyks tada, kai visi vieną kartą sėsite prie Jo stalo ir valgysite amžinojo gyvenimo duoną. (327, 47 – 48)
66. Argi nesakiau jums, kad esate mano šlovės paveldėtojai? Taigi viskas, ko trūksta, - tai įgyti nuopelnų, kad jie taptų jūsų ir galėtumėte jais mėgautis.
67. Visa, ką sukūriau, buvo skirta ne Man, bet Mano vaikams. Noriu tik tavo džiaugsmo, tavo amžinosios palaimos. (18, 60 - 61)
68. Visa galia, kuri gaivino būtybes ir teikė gyvybę organizmams, sugrįš pas Mane; visa šviesa, kuri apšvietė pasaulius, sugrįš pas Mane, ir visas grožis, kuris buvo išlietas kūrinijos karalystėse, vėl bus Tėvo Dvasioje; o sugrįžusi pas Mane, ta gyvybė virs Dvasine esybe, kuri bus išlieta ant visų dvasinių būtybių, Viešpaties vaikų; nes Aš niekada neatimsiu iš jūsų dovanų, kurias jums daviau.
69 Išmintis, amžinasis gyvenimas, harmonija, begalinis grožis, gerumas - visa tai ir dar daugiau bus Viešpaties vaikuose, kai jie apsigyvens su Juo tobulybės vietoje. (18,54-56)

XIV Didysis pavedimas

59 skyrius - Pavedimas skleisti naująjį Dievo žodį

Knygų tomų, ištraukų leidimų ir vertimų rengimo instrukcijos

1 Tai paskelbtas laikas, kai Aš turėjau kalbėti žmonijai, ir noriu, kad jūs, vykdydami savo pranašystes, sudarytumėte knygų tomus su šiuo žodžiu, kurį jums daviau, vėliau darytumėte jų ištraukas bei analizes ir atkreiptumėte į jas savo bičiulių dėmesį. (6, 52 o.)
2 Sudarykite knygą iš mano žodžių, paimkite iš jos prasmę, kad tikrai suprastumėte mano mokymo grynumą. Galite aptikti klaidų balso nešiklio perduodamame žodyje, bet ne jo reikšmėje.
3. Mano siųstuvai ne visada buvo paruošti. Štai kodėl liepiau jums neskaityti jo paviršutiniškai, bet įsigilinti į jo prasmę, kad galėtumėte atrasti jo tobulumą. Melskitės ir medituokite, kad tai suprastumėte. (174, 30)
4 Aš atnešiau jums šį žodį ir leidau išgirsti jį jūsų kalba, bet vėliau duodu jums užduotį išversti jį į kitas kalbas, kad jis būtų žinomas visiems; duodu jums užduotį išversti jį į savo kalbą.
5 Taip pradėsite statyti tikrąjį "Izraelio bokštą" - tą, kuris dvasiškai suvienija visas tautas į vieną, kuris visus žmones sujungia dievišku, nekintamu ir amžinu įstatymu, kurio išmokote pasaulyje iš Jėzaus lūpų, kai Jis jums sakė: "Mylėkite vieni kitus!" (34, 59 - 60)
6 Aš noriu, kad mano žodis, kai iš jo kuriamos knygos, kurios bus platinamos žemėje, būtų išspausdintas nepriekaištingai, toks pat tyras, kaip ir išėjęs iš manęs.
7 Jei taip leisite jai patekti į jūsų knygas, iš jos sklis šviesa, kuri apšvies žmoniją, o jos dvasinę prasmę pajus ir supras visi žmonės. (19, 47 - 48)
8. Įsakau jums savo mokymą, kad jį perduotumėte savo bičiuliams ta pačia forma, kuria Aš jums jį duodu. Tačiau mokydami niekada nediskutuokite apie tai smurtu. Saugokitės teisti tai, ko nepažįstate, bet supraskite, kad norint atversti žmones į dvasingumą užtenka tyro pavyzdžio. (174, 66)
9 Pasiruoškite, kad galėtumėte dalytis gerąja naujiena, kurią daugelis su džiaugsmu priims.
10 Sakau jums "daugelio", o ne "visų", nes kai kurie gali sakyti, kad jiems pakanka to, ką Dievas jiems apreiškė pirmojoje eroje ir ką Kristus atnešė žmonėms.
11 Tuomet tegul jūsų lūpos, manęs sujaudintos ir įkvėptos, sako netikintiems žmonėms, kad būtina pažinti naująjį apreiškimą, norint pažinti visą tiesą, kurią Dievas suteikė žmonėms praeitais laikais. (292, 67)

Teisė pažinti naująjį Dievo žodį
12 Jums, labai mylimi žmonės, reikia keliauti įvairiais žemės keliais. Štai net meksikiečių tautoje daugelis dar nepripažįsta mano Darbo.
13 Žiūrėkite, kaip pasaulyje jau atsiranda tokių, kurie sakosi dirbantys mano vardu, nors yra dvasiškai vargšai.
14. O jūs, kurie esate gausiai palaiminti Mano dieviškumo, kokia jūsų užduotis? Kad būtų žinoma mano doktrina. Negalima slėptis nuo pasaulio ir atsisakyti jam reikalingos pagalbos. (341, 16)
15 čia aš jus ruošiu tyloje; po to ateis diena, kai turėsite eiti ruošti kelius, kad mano žodis pasiektų visas širdis.
16 Tuo metu pasaulis bus apvalytas kančia, ir mano žodis jam nebebus svetima kalba, bet tai, ką širdis ir dvasia lengvai supras ir pajus.
17 Aš duodu jums knygą, kuri kalba apie tiesą ir meilę, kad ją neštumėte visai žmonijai.
18. Žemėje nėra žmonių, apie kuriuos galėčiau jums pasakyti, kad jums nereikia eiti, nes jiems nereikia šio apreiškimo. Kokia tauta gali teigti, kad ji yra tikrai krikščioniška ne tik savo vardu, bet ir savo meile, gailestingumu ir atleidimu? Kuri tauta gali įrodyti savo dvasingumą? Kurioje pasaulio dalyje jie myli vieni kitus? Kur žmonės iš tikrųjų laikosi Kristaus mokymo? (124, 15 - 16)
19 kai ši žinia bus baigta, Aš nebekalbėsiu per šiuos siųstuvus, bet po to subtiliai pasireikšiu dvasiose.
20 Bet mano žodis, įspaustas jį girdėjusiųjų širdyse ir užrašytas naujoje knygoje, bus atneštas pasaulio žmonėms ir tautoms kaip taikos sėkla, kaip tikro pažinimo šviesa, kaip vaistas nuo visokio blogio, kankinančio žmonių kūną ir protą.
21 Mano žodis ateis į širdis ne tada, kai to panorės mano pasiuntiniai, bet tada, kai bus mano valia. Nes tai būsiu aš, kuris prižiūriu savo sėklą, kuris ruošiu jai žemę ir tiesiu kelią. Aš būsiu tas, kuris pasirūpinsiu, kad ji išmintingai ir tinkamu laiku pasiektų žmones, tautas ir šeimas.
22 Jis ateis, kai jo jau bus laukiama, kai širdys jo lauks, nes prisimins mano pažadus, kai

pabus iš gilaus savimeilės, arogancijos, materializmo ir tuštybės sapno. (315, 28 - 29)
23 Aš suteiksiu savo tautai priemonių, kad ji galėtų nešti mano žinią visoms tautoms. Aš pasirūpinsiu, kad ji savo kelyje rastų geros valios žmonių, kurie padėtų jai nešti mano skelbimus iki pat žemės pakraščių. (323, 75)
24 Per tave Įstatymas bus iš naujo paskelbtas naujoms kartoms. Todėl jums sakiau, kad turite būti pasirengę. Juk jūs atėjote paruošti kelio ateičiai, kad ateityje naujosios kartos nebebūtų stabmeldžiai ir tarp jų neiškiltų netikrų pranašų, kurie apgaudinėtų žmones.
25. Visa tai turite atskleisti pasauliui, Izraeli. Šiais laikais, kai atsirado įvairių pasaulėžiūrų, sektos sukils prieš sektas, denominacijos kovos tarpusavyje ir taip pat jus atstums.
26 Bet kadangi jūs esate šviesos ir ramybės vaikai, turėtumėte jiems sakyti: "Tiesa slypi Trečiojo Testamento prasmėje; ten yra liudijimas apie Viešpaties buvimą ir atėjimą šiuo metu".
27 Jūs nurodysite šią knygą žmonijai ir liudysite jos tiesą, vykdydami mano įstatymą. (348, 42 - 43)

Dvasios doktrinos skleidimo instrukcijos
28. Supraskite, žmonės: šioje "Trečiojoje eroje" jums, kaip liudytojams, patyrusiems šį Dieviškąjį pasireiškimą, tenka užduotis labai ištikimai ir teisingai skleisti šią žinią. Jūs buvote pašaukti ir išrinkti nešti Gerąją Naujieną žmonijai, mokyti savo bičiulius Dvasinio kelio - vienintelio, kuris veda į taiką, tikrąją šviesą ir visa apimančią brolystę. (270, 10)
29. Turėkite kantrybės ir supratimo, nes žmonija atpažins ne jus, bet mano darbą, mano doktriną, ir ji yra amžina. Jūsų užduotis - savo žodžiais ir darbais perduoti žinią, kuri atskleistų žmonėms, kaip žengti žingsnį tobulumo link. (84, 11)
30 statykite ant tvirtos žemės, kad netikintieji nesunaikintų to, ką jumyse sukūriau iš dvasingumo ir atsinaujinimo; aš jus pastačiau ant tvirtos žemės, kad netikintieji jūsų nesunaikintų.
31. Tačiau jūs neturite slėpti šios tiesos bijodami pasaulio; turite parodyti ją pasauliui ryškioje dienos šviesoje. Šiuo metu jūs neisite į katakombas melstis ir mylėti Mane.
32 nevenkite kalbėti ar liudyti apie Mane bet kokiu būdu, nes tada žmonės nepripažins, kad Aš jums apsireiškiau, jie abejos, kad minios ligonių ir vargšų pasveiko ir rado palengvėjimą nuo kančių, jie neigs stebuklus, kuriuos padariau, kad uždegčiau jūsų tikėjimą; Aš esu tas, kuris jus
33. Paliksiu jums savo mokymų knygą, kad galėtumėte sakyti pasauliui: "Štai ką Mokytojas paliko kaip palikimą". Ir iš tiesų, kiek daug žmonių, išgirdę skaitant mano žodį, įtikės ir kiek daug nusidėjėlių atsinaujins!
34 Įsidėmėkite visus šiuos pamokymus, kad išbandymai jūsų gyvenime neužkluptų jūsų nepasiruošusių. (246, 69 - 70)
35. Kiek daug mokymų, kiek daug Dievo garbinimo formų, kiek daug naujų idėjų apie dvasinį ir žmogiškąjį gyvenimą rasite. Jei mokate į jas įsigilinti ir jas įvertinti, kiekviena iš jų parodys jums gerą ir teisingą dalį, o kita, klaidinga, toli nuo tiesos, kuri yra teisingumas, meilė ir tobulumas.
36 Kur tik aptiksite klaidą, neišmanymą ar blogį, skleiskite mano doktrinos esmę, kuri, kadangi yra mano, neturi būti sumaišyta su jokia priemaiša ar klaida.
37 Mano nurodymai yra absoliutūs, išsamūs ir tobuli. (268,58 - 60)
38. Jau dabar sakau jums, kad tie, kurie iš tiesų sėja šią sėklą su širdingumu, su kuriuo jums ją patikėjau, ramiai eis savo keliu. durys atsivers tiems, kurie buvo kurtieji jų beldimui; ir nors su jais gali būti kovojama, jie niekada nenugalės mūšyje, nes jų dorybė padės jiems įveikti visus išbandymus.
39 O tie, kurie nepaiso savo sąžinės balso, neklauso Mano žodžio ir išduoda Mane, visada bus savo priešų malonėje, gyvens be ramybės ir jaus mirties baimę. (252, 24 - 25)
40 Žmonės, kol pasaulyje dar nesibaigė karai, mano meilės įstatymas palies visas dvasines būtybes, nors šiandien negalite žinoti, kokiu būdu.
41 Ši dvasinės šviesos žinia taip pat pasieks žmones, bet tai įvyks tik tada, kai būsite stiprūs.
42. Niekas nedrįs sakyti, kad šis darbas yra tiesa, jei nebus tuo įsitikinęs, nes tada niekas jumis nepatikės. Tačiau jei jūsų tikėjimas yra absoliutus ir įsitikinimai tikri, niekas negalės jums sutrukdyti nešti Gerąją Naujieną į visas širdis. (287, 52-53)

60 skyrius - Darbas Kristaus dvasia

Būtinos naujųjų mokinių savybės, dorybės ir gebėjimai

1 Kaip sunku jums atrodo rasti būdą, kaip įvykdyti savo misiją šiuo metu. Bet Aš jums sakau, kad tai nėra sunku, nes žmonija yra pasirengusi priimti Mano žinią.
2 Visais laikais silpnieji nusimindavo kovoje, o stiprieji parodydavo, kad tikėjimas mano įstatymu nugali viską. Tavo, Izraeli, paskirtis - skelbti pasauliui vis naujus pranešimus ir apreiškimus, todėl kartais abejoji, ar sulauksi tikėjimo.
3 bet nesijaudink, imk mano tau patikėtą sėklą ir ją pasėk. Jau dabar pamatysite, kiek daug laukų, kuriuos laikėte nederlingais, rasite derlingus, kai jie taps derlingi dėl Mano žodžio tiesos.
4. Neįvykdykite savo misijos dėl to, kad jaučiatės neverti. Iš tiesų sakau jums: kas turi misiją ir jos nevykdo, elgiasi taip pat nedorai, kaip ir tas, kuris sąmoningai išniekina Įstatymą.
5 Neužmirškite, kad galiausiai Tėvas pareikalaus iš jūsų ataskaitos - ir už tai, ką blogo padarėte, ir už tai, ko nepadarėte. Žinokite, kad tiek vienas, tiek kitas nusižengimas sukels kančių jūsų dvasiai.
6 skleiskite Mano mokymą, kalbėkite žmonėms apie Mano žodį, įtikinkite juos savo meilės darbais, pakvieskite juos išgirsti Mane, ir kai jie ateis su minia ir jų širdyse įsižiebs tikėjimo šviesa, Aš juos pavadinsiu naujosios Izraelio tautos vaikais. (66, 14 - 17)
7 Tiems, kurie pakils iš pelkės, purvo ir savanaudiškumo į tarnystės ir aktyvios meilės savo bičiuliams gyvenimą, parodysiu kaip pavyzdį, kad Mano doktrina turi šviesos ir malonės atnaujinti nusidėjėlius. Šis pavyzdys išplis į visas širdis.
8 Kas nenori būti tarp tų, kurie liudija apie mane? Bet iš tiesų sakau jums: jei jūsų veiksmai nebus tikrai iš širdies, jie neduos vaisių jūsų bendrakeleiviams, ir jūs dažnai išgirsite, kad jie vadina jus veidmainiais ir netikrais pamokslininkais. Nenoriu, kad taip nutiktų ir jums.
9. Turite žinoti, kad šiais laikais labai sunku apgauti žmones. Jų protas yra budrus, ir net jei jie yra pasinėrę į materialią savo egzistenciją, jie jautriai reaguoja į kiekvieną dvasinę apraišką. Bet jei negalite apgauti savo bičiulių, ar galite apgauti savo Tėvą?
10 Tegul jūsų esybėje apsigyvena Mokytojo meilė, kad atleistumėte savo priešams, kaip Jis atleidžia jums. Tada jūsų širdis bus tarsi gelbėjimosi ratas tarp žmonių. (65, 44 - 46)
11 Nebijokite žmonių, nes iš tiesų sakau jums: Aš kalbėsiu tavo lūpomis, per tave liudysiu savo žodį, ir jo aidas pasieks žemės pakraščius, didžiuosius, mažuosius, valdovus, mokslininkus ir teologus. (7, 37)
12 Dar kartą sakau jums, kad turite nebijoti konfrontacijos. Tad kuo natūraliau pasakykite savo bičiuliams, kad Viešpats atėjo pas jus.
13 Pasakykite jiems, kad tas, kuris mirė ant kryžiaus, buvo Jėzus - kūnas, kuriame Kristus pasislėpė, gyvoji šventykla, kurioje gyveno "Dievo Žodis", o Kristus, Dieviškoji Meilė, gyvena ir dvasia ateina pas savo vaikus mokyti juos kelio, kuris nuves juos į Jo dvasinę karalystę. (88, 62 - 63)
14. Nebijokite sektų ir denominacijų nuoskaudų ir pasityčiojimų. Būtent jie, nors ir turėdami rankose pranašysčių knygas, neteisingai jas išaiškino ir todėl nežinojo, kaip manęs laukti. Kita vertus, jūs, kurie nežinojote pranašysčių apie Mano sugrįžimą kaip Šventosios Dvasios, tikėjotės Manęs. Dabar atėjo trečioji era, bet žmonija nesuprato, kaip aiškinti Evangeliją (33:26).
15 Kaip jūs sugebėsite vesti žmoniją į dvasingumą tokios didelės materializacijos ir proto sumaišties epochoje?
16 Žinokite, kad jūsų darbas sunkus, kad turite būti stiprūs ir kantrūs, kad jį atliktumėte.
17 Jūs turite dėti daug pastangų, kad ištaisytumėte neteisingą Mano Įstatymo aiškinimą ir netobulą garbinimo būdą.
18 Tačiau turite atminti, kad negalite akimirksniu pakeisti garbinimo idėjų ir formų, bet tam turite apsiginkluoti kantrybe bei gera valia ir savo darbais rodyti meilės pavyzdį. (226, 60)
19 Tik tyros širdies žmonės gali eiti į kraštus ir tautas skleisti mano žinios, nes tik jie bus verti liudyti šio darbo tiesą.
20 Kai šie pasiuntiniai išvyksta į šalis, kurios jų laukia, jų širdyse jau turi būti užgesęs bet koks religinis fanatizmas, nebeturi būti nė menkiausio pagiežos ar susižavėjimo troškimo, o jų rankos neturi drįsti būti suteptos pasaulio pinigais už jų atliekamą meilės darbą.

21 Jie neparduos stebuklų ir nenustatys kainos už tarpusavio meilę. Jie turi būti tarnai, o ne šeimininkai.
22 Ateis laikas, kai suprasite tikro nuolankumo didybę, ir tada suprasite, kad tas, kuris mokėjo būti tarnas, iš tikrųjų buvo laisvas savo užduotyje daryti gera ir skleisti gailestingumą, o tikėjimas, pasitikėjimas ir ramybė lydėjo jį gyvenime. (278, 11 - 12)
23. Sakau jums, kad tai pajusite, kai jūsų dvasia bus pasirengusi mokyti savo bičiulius mano doktrinos. Taip bus, kai atrasite save. Tada labai aiškiai išgirsite sąžinės balsą. Kol taip nebus, tol negalėsite iš tiesų pajusti Manęs. (169,36)
24 Atidžiai klausykitės šio žodžio, kad vėliau galėtumėte jį išaiškinti ir pasėti savo bičiulių širdyse. Nesitenkinkite vien supratimu: kalbėkite apie tai, rodykite pavyzdį ir mokykite savo darbais. Būkite jautrūs, kad žinotumėte, kada yra tinkamas metas kalbėti ir kada savo veiksmais liudyti mano doktriną.
25 Aš duodu jums vieną kalbą, kad skleistumėte mano žodį, ir ši kalba yra dvasinė meilė, kurią supras visi žmonės.
26. Tai žmonių ausiai ir širdžiai maloni kalba, kuri akmuo po akmens sugriaus Babelio bokštą, kurį jie pasistatė savo širdyse. Tada mano teismas baigsis, nes visi laikys save broliais ir seserimis. (238, 27 - 28)
27. Tik tada, kai būsite vidujai pasikeitę, siųsiu jus į pasaulį skleisti Mano žinios. Nes tik tada, kai mokinių dvasingumas bus tikras, jie žinos, kaip perduoti tai, ką gavo iš Manęs. (336, 38)
28. Atminkite, kad Mano mokymas neapsiriboja jūsų idėjomis ir jūsų supratimu. Mano dieviškoji išmintis neturi ribų. Niekas negali tvirtinti, kad žinojo ar suprato kurį nors iš Mano apreiškimų dar prieš tai, kai Aš jam juos apreiškiau.
29. Kol mokslininkai bando viską paaiškinti savo materialiomis žiniomis, Aš nuolankiesiems atskleidžiu Dvasinį gyvenimą, Tikrąjį gyvenimą, kuriame yra visa ko, kas egzistuoja, priežastis, priežastis ir paaiškinimas.
30. Iš jūsų perduodamų žinių kils žmonių supratimas apie mano darbą. Daugelis iš nesupratingumo vertins Mano doktriną pagal jūsų nepastebimumą, panašiai kaip "Antrojoje eroje" Jėzus, Kristus, buvo vertinamas pagal savo kuklią išvaizdą ir paprastus drabužius, nes tie dvylika, kurie sekė paskui Jį, taip pat buvo paprastai apsirengę. Tačiau iš tiesų sakau jums, kad jie nebuvo apsivilkę skudurais ir kad žemiškosios tuštybės atsisakė tik todėl, kad dėl mano pamokymų suprato, kokios yra tikrosios dvasios vertybės.
31. Sakau jums, mokiniai, kai žmonės pradės tyrinėti Mano darbą ir ieškos jūsų bei klausinės, nepulkite į pagundą, manydami esą pranašesni dėl žinių, kurias gavote iš Manęs. Kuo nuolankesni būsite, tuo kilnesniais ir patikimesniais jus laikys.
32 Taip šviesa, kuri išsklaido fanatizmą ir išlaisvina dvasią, palaipsniui sklis iš žmogaus į žmogų. Ir tie, kurie save vadino krikščionimis, bet tokie nebuvo, pažins ir aiškins tikrąjį Kristaus mokymą šioje šviesoje. Tai padės jiems geriau suprasti dvasinį gyvenimą, apie kurį Jėzus kalbėjo savo mokymuose. (226, 17 - 21)
33 Tu negalėjai eiti pas žmones su netikru ar tik apsimestiniu pasiruošimu, nes jų dvasia yra išsivysciusi, o tvarstis, kuris dengė jų akis, seniai nukrito.
34. Atneškite jiems dvasingumo, pasiūlykite jiems ramybę, sukurkite savo aplinkoje gerovės ir brolybės atmosferą, ir pamatysite, kad jie klausosi jūsų ir priima jūsų žodžius, kuriuose bus mano įkvėpimas ir mano galia.
35. Jei skelbiate ir mokote taikos, patys būkite taikūs; jei kalbate apie meilę, pajuskite ją prieš išreikšdami žodžiais; jei ir jūsų bičiuliai jums siūlo savo vaisių, neatmeskite jų. Išnagrinėkite viską, ką sužinojote, ir laikykitės to, kas jų mokymuose yra leistina ir teisinga.
36. Taip pat sutiksite ir tokių, kurie, fanatiškai praktikuodami savo religiją, sumenkino savo supratimą materializuodami savo garbinimo veiksmus. Tuomet kantriai padėsite jiems pagilinti žinias, parodysite, kokius horizontus gali pasiekti jų dvasia, kai jie pasiners į mano mokymą.
37. Kalbėk jiems apie mano Visuotinę Dvasią, apie dvasios nemirtingumą, jos amžiną evoliuciją. Išmokysite juos tikros maldos, dvasinio dialogo ir išlaisvinsite nuo prietarų bei klaidų. Tai darbas, kurį jums įsakau - meilės ir kantrybės darbas. (277, 6 -7)
38. Gydykite visus kūno ir dvasios negalavimus, nes jums tenka užduotis guosti, stiprinti ir gydyti savo artimuosius. Bet aš jūsų klausiu: kaip galėtumėte suteikti sveikatą

tiems, kuriems jos reikia, jei patys sergate? Kokia ramybė gali sklisti iš jūsų dvasios, kai ją trikdo rūpesčiai, kančios, sąžinės kančios ir žemos aistros?
39 Tik tai, ką turite sukaupę savo širdyje, galėsite atiduoti savo bičiuliams. (298,1 - 2)
40 Aš atnešiau jums aiškų ir paprastą mokymą, kad išmoktumėte gyventi tarp nusidėjėlių ir neužsikrėsti, skintis kelią tarp erškėčių ir nesusižeisti, matyti žiaurumus ir niekšybes ir neįsižeisti, gyventi pasaulyje, kupiname nelaimių, ir nesistengti nuo jo pabėgti, bet trokšti likti jo viduryje, daryti visokeriopą gėrį tiems, kuriems jo reikia, ir visaip skleisti gėrio sėklą.
41 Kadangi žemiškasis rojus dėl žmonių nuodėmių virto pragaru, būtina, kad jie nuplautų savo dėmes ir taip sugrąžintų savo gyvenimui pirminį tyrumą. (307, 26 - 27)
42. Nesiųsiu pasiuntiniais tų, kurie yra mirę malonės gyvenimui, nes jie neturėtų ką duoti. Aš nepatikėsiu šios misijos tiems, kurie neišvalė savo širdžių nuo savanaudiškumo.
43. Mano žodžio pasiuntinys turi būti mano mokinys, kurio vien tik buvimas leidžia širdyse pajusti mano ramybę. Jis turi gebėti paguosti savo artimuosius net ir sunkiausiomis gyvenimo akimirkomis, o iš jo žodžių visada turi sklisti šviesa, išsklaidanti dvasios ir proto tamsą. (323, 60 - 61)

Kaip teisingai elgtis dalijantis žodžiu

44. Daug būdų ir priemonių turės mano naujieji mokiniai šiai palaimintai sėklai skleisti, bet niekada nepamirškite nuolankumo ir paprastumo, nes būtent taip Aš atėjau pas jus ir tokiu pat būdu jūs artėsite prie širdžių, namų ir tautų. Jei taip ateisite, būsite pripažinti dvasinės žinios pasiuntiniais, o jūsų kova duos tikro sudvasinimo, atsinaujinimo ir brolybės vaisių. (82, 66)
45 Jei norite žinoti, ką turėtumėte daryti tarp žmonių, užtenka pagalvoti, ką aš padariau tarp jūsų nuo tos dienos, kai pirmą kartą išgirdote mano žodį.
46. Aš tau atleidau, priėmiau tave su begaliniu gailestingumu ir meile, leidau tau pailsėti nuo sunkių dienos darbų. Nesustojau vertinti jūsų socialinės padėties, statuso ar kastos. Aš išvaliau jūsų nuodėmės raupsus ir išgydžiau jūsų negalias.
47. Buvau supratingas, atlaidus ir geranoriškas vertindamas jūsų trūkumus. Aš sugrąžinau jus į tikrąjį gyvenimą, suteikdamas jums meilės doktriną, kuri leidžia jums gelbėti save gelbstint savo artimą.
48 šiuose Mano darbuose, kuriuos atlikau kiekvienam iš jūsų, galite rasti geriausią pavyzdį, kurį galėtumėte pritaikyti tiems, kuriems reikia pagalbos kūnu ir dvasia ir kurie ateis pas jus minios.
49. Kai kalbu čia esantiems žmonėms, kalbu žmonijai. Jūsų užduotis rytoj - kreiptis į žmonių širdis ir broliškai perduoti jiems Mano žodį, kuris užbaigs atpirkimo darbą. (258, 21 - 24)
50 Jūs turite būti nuolankūs. Jūs turite neprieštarauti, kad jus įžeistų. Būkite švelnūs. Jie jus žemins ir kentės. Bet tavo žodžio, kuris bus mano žinia, jie negalės ištrinti iš savo minčių. Todėl sakau jums: Jei vieni liks nejautrūs ir kurtieji jūsų kvietimui, kiti pabus iš ilgo miego ir imsis žengti pirmyn, kad jų gyvenimas atsinaujintų ir atsiverstų.
51. Apsiginkluokite drąsa, tikėjimu ir stiprybe, kad galėtumėte stoti į kovą. Tačiau atkreipiu jūsų dėmesį: kalbėdamiesi su vienu iš savo bičiulių, neišsigąskite dėl to, kad matote jį gerai apsirengusį arba kad į jį kreipiamasi kaip į kunigaikštį, valdovą ar ministrą.
52. Kaip pavyzdį paimkime Paulių ir Petrą, kurie pakėlė balsą prieš tuos, kuriuos pasaulis vadino valdovais. Jie buvo didžios dvasios, tačiau niekam nesigyrė esą valdovai; jie sakėsi esą tarnai. Sekite jų pavyzdžiu ir liudykite mano tiesą savo darbų meile. (131, 60 - 62)
53. Taip pat jums sakau, kad tas, kuris mano žodį naudoja kaip kalaviją savo bičiuliams žaloti arba kaip skeptrą jiems žeminti, negali vadintis mano mokiniu. Taip pat ir tas, kuris, kalbėdamas apie šią doktriną, susijaudina ir praranda ramybę, nes jis nesės tikėjimo sėklos.
54 Paruoštas mokinys bus tas, kuris, kai bus užpultas dėl savo tikėjimo, dėl švenčiausių įsitikinimų, mokės išlikti ramus, nes jis bus tarsi švyturys audros metu. (92, 9 -10)
55. Kai siekiate paskatinti nusidėjėlį į gerumą, nedarykite to grasindami jam mano teismu, gamtos jėgomis ar skausmu, jei jis neatsinaujins, nes taip įskiepysite jam pasipriešinimą mano Doktrinai. Parodykite tikrąjį Dievą, kuris yra meilė, gailestingumas ir atleidimas. (243, 36)

56. Nesijauskite įskaudinti dėl savo bičiulių tyčiojimosi, nes žinote, kad tas, kuris taip elgiasi, dėl savo neišmanymo nesugeba pažinti tiesos. Jums tai atlygins tie, kurie ateis pas jus, norėdami jus ištirti, ir nustebs dėl vidinės ramybės, kuri spindi kiekviename mano tikrame mokinyje.
57. Kita vertus, jūs niekada neturėtumėte tyčiotis iš tų, kurie yra stabmeldžiai savo religiniu fanatizmu. Nors jie ieško Manęs materialiuose pavidaluose, jie garbina Mane juose.
58. Jums nereikia nurodyti jų klaidų savo bičiuliams, kad jos būtų pašalintos. Taip elgdamiesi veikiau sukelsite jų pyktį ir padidinsite jų fanatizmą. Užteks mano doktriną įgyvendinti praktiškai ir su reikiamu dvasingumu, kad jūsų bičiulių klaidos išryškėtų tiesos šviesoje.
59. Turėsi turėti daug kantrybės, didelio gailestingumo ir tikros meilės, jei nori, kad žmonija greitai išmoktų atpažinti dvasinį mano žodžio turinį ir jam rodyti tikrą pagarbą, taip pat kiekviename žmogiškame kūrinyje atpažinti dvasinį ir žemiškąjį brolį Dieve. (312, 20 - 22)
60. Aš jums įrodžiau, kad įmanoma nuimti tamsų apynasrį nuo neišmanėlio ar apakusio žmogaus akių, jo nesužeidžiant, neįžeidžiant ir nesužeidžiant. Noriu, kad ir jūs darytumėte tą patį. Aš jums įrodžiau, kad meilė, atleidimas, kantrybė ir pakantumas turi didesnę galią nei griežtumas, pasmerkimas ar jėgos panaudojimas. (172, 63)
61. Dar kartą palieku jums pėdsaką, kad galėtumėte sekti paskui Mane. Kai einate ieškoti žmonių, kad jiems atneštumėte Gerąją Naujieną, neprašykite jų, kad jūsų klausytųsi. Atlikite savo užduotį oriai, ir tie, kurie jumis patikės, bus tie, kuriuos išsirinkau, kad padaryčiau iš jų savo mokinius. (10, 50)

Teisingas žodžio skelbimo būdas

62. Aš nedaviau jums savo žodžio skelbti gatvėse ir aikštėse. Jėzus iš tiesų taip ir darė, tačiau Jis mokėjo atsakyti į kiekvieną klausimą ir išbandyti tuos, kurie bandė Jį išbandyti.
63. Jūs esate maži ir silpni, todėl neturite kelti savo bičiulių pykčio. Nesistenkite atkreipti į save dėmesio - manykite, kad neturite nieko ypatingo. Taip pat nesistenkite įrodyti žmonėms, kad visi klysta ir kad tik jūs žinote tiesą, nes taip nieko gero nepasieksite su savo sėkla.
64. Jei norite dvasiškai ir morališkai tobulėti, nesmerkite savo bičiulių klaidų, kad nepakliūtumėte į tą pačią klaidą. Ištaisykite savo trūkumus, nuolankiai melskitės savo Mokytojui, kad jus įkvėptų Jo švelnumas, ir prisiminkite Jo patarimą niekada neskelbti savo gerų darbų, kad jūsų kairė ranka niekada nesužinotų, ką padarė jūsų dešinė.
65 Taip pat sakau jums, kad nebūtina ieškoti žmonių ir kalbėti jiems apie mano mokymą, nes mano gailestingumas atves pas jus tuos, kuriems reikia jūsų pagalbos.
66. Bet jei pasitaikys akimirkų, kai, vykdydami mano Įstatymą, pajusite poreikį atlikti labdaros darbą, o šalia jūsų nebus nė vieno stokojančio, dėl to nesijaudinkite ir neabejokite mano žodžiu. Būtent šią valandą turėtumėte melstis už savo išvykusius brolius, kurie sulauks mano gailestingumo, jei tikrai tikėsite.
67. Nesistenkite žinoti daugiau už savo brolius. Supraskite, kad jūs visi įgyjate žinių, tinkamų jūsų vystymuisi. Jei Aš suteikčiau jums savo šviesą be jūsų nuopelnų, jūs manytumėte, kad esate didingi, ir būtumėte sugadinti savo tuštybės, o jūsų išmintis būtų klaidinga.
68. Noriu, kad būtumėte nuolankūs. Bet kad būtumėte tokie prieš mane, turite tai parodyti ir savo kaimynams.
69. Mokiniai, meilė ir išmintis niekada nėra atskiros; viena yra kitos dalis. Kaip atsitiko, kad kai kurie stengiasi atskirti šias dvi dorybes? Abu jie yra raktas, kuris atveria šventyklos vartus ir leidžia jums visiškai pažinti Mano mokymą.
70. Aš jums pasakiau: Ar norite turėti daug draugų? Tuomet pasitelkite gerumą, širdingumą, pakantumą ir gailestingumą. Tik šių dorybių pagalba jūsų dvasia galės šviesti jūsų artimo kelyje, nes jos visos yra tiesioginė meilės išraiška. Juk dvasios viduje yra meilė, nes ji yra dieviškoji kibirkštis, o Dievas yra meilė. (30, 29 - 36)
71. Dabar kalbu tiems, kurie turi atlikti apaštalų ir pranašų misiją kitose šalyse, kad jie nesigirtų misija, kurią jiems patikėjau. Jie neturi kelti sąmyšio kovodami su religinėmis bendruomenėmis ar tikybomis.
72. Kiti bus tie, kurie sukels pasipiktinimą prieš jus, nesuvokdami, kad jie padės jums skleisti

mano doktriną, sužadindami daugelio žmonių smalsumą, kuris vėliau virs tikėjimu. (135, 28)
73. Kai jumyse įtvirtinu savo dieviškąją žinią, ji turi tapti broliška žinia. Tačiau tam, kad padarytų įspūdį ir sujaudintų materialistinę šios žmonijos širdį, ji turi turėti tiesos antspaudą, kurį jums atskleidžiau. Jei ką nors slepiate, jei ką nors nuslepiate, jūs neteikiate tikro liudijimo apie tai, kas buvo Mano apreiškimas Trečiojoje eroje, todėl nerasite tikėjimo. (172, 62)
74. Koks didelis yra moralinis ir dvasinis atsilikimas, kuriame randu žmoniją! Kokia didelė atsakomybė tenka tiems, kurie šiuo metu yra gavę Mano žodžio malonę ir šviesą!
75. Mokiniai, tapkite mokytojais, išmeskite iš savo širdžių žmonių baimę, išgyvendinkite abejingumą ir abejingumą, supraskite, kad iš tiesų esate Dangaus žinios nešėjai. Būtent jūs turite paaiškinti viską, kas vyksta šiais laikais, turite stengtis parodyti mano doktrinos principus, kuriuos žmonija pamiršo.
76. Nekartokite mano žodžių savo bičiuliams, kaip jums sakiau. Mokykitės, kad žinotumėte, kaip tai paaiškinti. Neieškokite žodžių, kad padarytumėte įspūdį savo iškalba. Kalbėkite paprastai, kad geriausiai išreikštumėte Dvasios tiesą. (189, 11 - 13)
77 Būkite nenuilstantys, naujieji mokiniai, kalbėdami apie šią tiesą. Neišlavintos lūpos, jūs, kurie iš baimės nekalbate mano žodžio, - atverkite save sprendimo akimirką. Vienintelis žodis, ištartas mano vardu, gali išgelbėti nusidėjėlį, užverti bedugnes, sustabdyti blogiui maištaujančius žmones. Ar žinote mano žodžio galią? Ar žinote savo valdžios galią?
78. Kalbėkite pavyzdingais darbais ir teisingai atlikite tą Mano darbo dalį, kurią jums patikėjau. Visa kita padarysiu aš. (269, 6)
79. Matydami kitus savo bičiulius, mokančius Kristaus vardą ir žodį, nežiūrėkite į juos iš aukšto. Juk parašyta, kad Mano sugrįžimas įvyks, kai žodis, kurį jums atnešiau Antrojoje eroje, bus pasklidęs po visą žemę.
80. Tačiau sakau jums, kad pasaulyje vis dar yra vietų, kurios dar negavo šios žinios. Kaip šiandienos giliai dvasinė Doktrina galėtų pasiekti tas tautas, jei jos nebūtų gavusios dieviškosios Meilės sėklos, kurią Atpirkėjas jums davė savo Žodyje ir Kraujyje? (288, 44)
81. Kai suprasite ir pajusite tiesą, patirsite, kaip lengva dvasiai sekti savo Mokytojo pėdomis net sunkiausiuose išbandymuose. Darykite viską, kas įmanoma, nes aš neprašysiu iš jūsų daugiau, nei galite padaryti. Tuomet paliksite kelią naujoms kartoms.
82. Vaikus dedu prie jūsų širdžių ir įpareigoju jus vesti juos teisingu keliu. Surinkite juos, kalbėkite jiems apie Mane su meile ir atsidavimu.
83 Ieškokite atstumtųjų - tų, kurie gyvena pasiklydę tarp skurdo ir ydų. Aš suteikiu dvasinės stiprybės jūsų žodžiams, kad jie būtų kelias į išgelbėjimą, kai jie sklinda pro jūsų lūpas.
84. Atverkite prieš neišmanėlius Tikrojo gyvenimo knygą, kad jų dvasia pabustų ir taptų didi, įsigilindama į Šventosios Dvasios apreiškimus. Tapkite panašūs į savo Mokytoją, ir būsite išgirsti. (64, 70)
85. Noriu, kad tie, kurie rado kelią, lengvai jo mokytų ir palengvintų jį savo bičiuliams, kad jie neišklotų jo kliūtimis, kaip daugelis darė, neleisdami tiems, kurie ieško Manęs, ateiti pas Mane. (299, 34)
86. Jums, spiritualistams, patikiu užduotį sugriauti tą barjerą, kurį žmonija pastatė tarp Dievo ir savęs - klaidingo tikėjimo, tik tariamo tikėjimo Amžinuoju, materializacijos ir nereikalingų garbinimo veiksmų barjerą.
87. Jums, žmonės, pavedu užduotį nuversti nuo pjedestalo aukso veršį, kurį žmonės vis dar garbina, net jei mano esą toli nuo stabmeldystės ir pagonybės. (285, 54 - 55)
88. Pašalinkite klaidingą įspūdį, kurį žmonės susidaro apie dvasinius mokymus, tarsi jie būtų pagrįsti neišmanymu, apgaule ir sukčiavimu. Parodykite mano mokymą visu jo tyrumu ir didingumu, kad jis išsklaidytų neišmanymą, fanatizmą ir užkietėjimą, neleidžiančius žmonėms mąstyti apie savo dvasinį Aš, iš kurio jie atėmė bet kokią veikimo laisvę. (287, 42)
89. Jūs, kurie gavote šiuos apreiškimus, buvote išrinkti skelbti žmonijai Mano naująjį apsireiškimą per žmogiškąjį supratimo gebėjimą. Kas duos šį liudijimą, jei ne jūs?
90. Jei tikitės, kad šią Gerąją Naujieną žmonijai atneš religinių bendruomenių aukštieji pareigūnai ar dvasininkai, klystate. Nes iš tiesų sakau jums: net jei jie mane pamatytų, jie neatvertų savo lūpų, kad pasakytų žmonėms: "Žiūrėkite, ten yra Kristus, eikite pas Jį!" (92, 13)

91. Nemiegokite laukdami tų laikų, apie kuriuos jums kalbėjau, kad paskui atsikėlę sakytumėte žmonėms: "Tai, ką dabar turite prieš akis, jau buvo išpranašauta".
92. Ne, žmonės, būtina, kad jūs iš anksto tai paskelbtumėte, pranašautumėte, ruoštumėte kelią viskam, ką jums išpranašavau ir pažadėjau. Tada būsite atlikę savo, kaip dvasingumo pradininkų žemėje, misiją.
93. Tada, kai pasaulyje ims rodytis stebuklingi dalykai ir Viešpaties Dvasia kalbės jums per dar neregėtus įvykius, o žmogaus dvasia pradės atskleisti niekada neįsivaizduotas dovanas ir gebėjimus, pamatysite, kad visi tikėjimai, teorijos, normos, institucijos ir mokslai bus sukrėsti, ir tada žmonija pripažins, kad tie, kurie nuolankiai skelbė iš pažiūros keistą doktriną, buvo teisūs, nes jų žodžiai pasitvirtino, kai išsipildė.
94. Tada pamatysite, kad žemės tautos domisi dvasiniu mokymu, kad teologai lygina Kristaus mokymą su naujaisiais apreiškimais, ir pamatysite, kad daugelis tų, kurie visada buvo abejingi dvasiniams dalykams, gyvai domisi šio ir praėjusių laikų apreiškimų studijomis. (216, 16 - 17)

Misija guosti ir gydyti tuos, kurie kenčia fiziškai ir dvasiškai

95. Savo išrinktiesiems patikėjau dideles dovanas. Vienas iš jų yra gydymas - gydomasis balzamas, kad su šia dovana galėtumėte atlikti vieną gražiausių užduočių tarp žmonių, nes jūsų planeta yra ašarų slėnis, kuriame visada yra skausmo.
96. Turėdami šį gebėjimą, jūs turite platų lauką teikti paguodą pagal Mano valią. Aš įdėjau šį balzamą į jūsų esybę, į jautriausias jūsų širdies stygas, ir jūs juo gaivinotės, prieš jo stebuklus lenkėsi jūsų kaklas, jūsų širdis minkštėjo per žmonių skausmą ir jūs visada ėjote gailestingumo keliu.
97 Toliau dalykite šį gydomąjį balzamą, kuris nėra jūsų rankose, nes jis perduodamas užuojautos, paguodos, supratimo žvilgsniais, perduodamas geromis mintimis ir virsta gydančiais patarimais, šviesos žodžiais.
98. Gydymo dovana neturi ribų. Niekada nepamirškite, kad esate juo persmelkti; ir jei skausmas padarytų jus auka dėl to, kad patirsite išbandymą, jei negalite jo pašalinti šiuo balzamu, nepamirškite mano mokymų, pamirškite savo kančią ir pagalvokite apie kitus, kurių kančia didesnė. Tuomet pamatysite stebuklus savyje ir savo bičiuliuose. (311,18 - 19)
99 Kiek daug reikia mokėti pažvelgti į širdis ir sužinoti, ką jos turi, ką slepia ir ko joms reikia!
100. Aš mokiau jus puoselėti dvasias, gydyti jas, suteikti joms šviesos ir rodyti kelią į aukštesnę evoliuciją.
101. Kas girdi šį žodį ir saugo jį savo širdyje, galės tapti dvasios vadovu, gydytoju ir patarėju. Savo žodžiu jis dovanos ramybę ir paguodą savo bičiuliams, kuriems reikia šviesos. (294, 3 - 4)
102. Duodu jums lašą gydomojo balzamo, kad, kai būsite persekiojami, galėtumėte daryti stebuklingus išgydymus tarp žmonių. Juk per didžiąsias epidemijas, kai prasidės mokslui nežinomos keistos ligos, pasireikš mano mokinių autoritetas.
103. Patikiu tau raktą, kuriuo atidarysi pačią surūdijusią spyną, tai yra labiausiai užsispyrusią širdį, ir net kalėjimo vartus, kad suteiktum laisvę nekaltiems ir išgelbėtum kaltuosius.
104. Jūs visada gyvensite ramybėje ir pasitikėsite Manimi, nes, kad ir kur eitumėte, jus saugos Mano angelai. Jie įvykdys jūsų misiją ir lydės jus į namus, ligonines, kalėjimus, nesantaikos ir karo laukus - visur, kur tik eisite sėti Mano sėklos. (260,37 - 38)
105. Ateis žmonės, tarp jų ir "Tomas", kuriam atstovauja mokslas ir materializmas, su budriomis akimis, kad ištirtų; ir ne tik akimis, bet ir rankų pirštais, kad nuskaitytų, paliestų, nes tik taip jis gali patikėti mano buvimu ir dvasiniais įvykiais, kurie vienas po kito vyks žmonijoje ir kuriuos žmonės turi paliudyti, kad "Trečiosios eros Tomas" su savo abejonėmis ir materializmu būtų įveiktas mano meilės. (319, 38)
106. Duosiu jums nurodymą, kada pradėti darbą, nes tai bus tokių didelių ir aiškių ženklų metas, kad išgirsite dvasinio pasaulio ir šio pasaulio kvietimą, kuris savo įvykiais parodys, jog atėjo jūsų kovos valanda. Aš kalbėsiu su jumis iš dvasios į dvasią ir vesiu jus į kelią.
107. Tačiau noriu, kad prieš ateidami pas žmones kaip mokytojai, jūs ateitumėte kaip gydytojai, ir tada, nuraminę jų skausmą, jie galėtų gerti iš tyro Mano Žodžio šaltinio. Pirmiausia ieškokite žaizdos, opos ar ligos ir

išgydykite jų kančias, o tada kreipkitės į jų dvasią.
108. Eikite pas savo bičiulius, kaip Jėzus darė "antrojoje eroje", ir atneškite prieš Mano žodį gydantį balzamą. Bet kas yra balzamas, mokiniai? Ar tai šaltinių vanduo, palaimintas ir paverstas vaistais ligoniams? Nėra žmonių. Tas balzamas, apie kurį jums kalbu, yra jūsų širdyje. Ten aš ją įdėjau kaip brangią esmę, ir tik meilė gali ją atrakinti, kad ji galėtų nesustabdomai tekėti.
109. Jei norėsite išlieti ją ant kurio nors ligonio, išgydys ne jūsų rankos, bet Dvasia, kuri užlieja meile, gailestingumu ir paguoda. Kad ir kur nukreiptumėte savo mintis, stebuklas įvyks.
110. Galite įvairiais būdais veikti gamtos būtybes ir elementus, kad visiems suteiktumėte paguodos. Tačiau taip pat sakau jums štai ką: Nebijokite ligų, būkite kantrūs ir gailestingi visiems.
111. Kalbant apie apsėstuosius ir tuos, kurie yra susipainioję savo žmogiškuose protuose, jūs taip pat galite gydyti, nes turite šį gebėjimą ir turėtumėte atiduoti jį į tarnystę toms būtybėms, kurios yra neviltyje ir užmarštyje. Išlaisvinkite juos ir atskleiskite šią galią netikintiesiems. Viena iš didžiųjų šios tautos misijų - nešti šviesą ten, kur tamsos, nutraukti bet kokią vergiją ir neteisybę, padėti pasauliui pažinti savo Viešpatį ir pažvelgti į save, į savo vidų, į savo vidinę būtį, visiškai pažįstant tiesą. (339, 39-41)

Išvykimo į pasaulinę misiją laikas
112. Kadangi šiuo metu pasaulis yra toks aklas, kad nemato tiesos šviesos ir savo vidine esybe negirdi mano kvietimo, jūs melskitės ir įgysite dvasinę atramą. Šiuo metu jūsų niekas neišgirstų, nes visos tautos užsiėmusios pasiruošimu, naikinimu ir gynyba.
113 Žmonės turės tapti dar aklesni, kai neviltis, neapykanta, siaubas ir skausmas pasieks savo ribas.
114 Nebūtų tinkama valanda skelbti mano žinią, nes būtumėte tarsi šaukliai dykumoje; niekas jūsų neklausytų. (323, 27 - 29)
115 Tik tada, kai žemė bus nusiaubta nuo ašigalio iki ašigalio, kai visos tautos, visos socialinės institucijos ir visi namai bus nubausti iki pat šaknų ir kai žmonija nuplaus visas dėmes, jūs eisite su mano vardu ir nešiosite mano mokymą savo broliams. (42, 54)
116. Kai ateis laikas, jūs, mylimi žmonės, atsikelsite ir savo bičiuliams išsakysite mano šventąjį žodį. Jūs išsiskirstysite po pasaulį kaip geri mokiniai, ir ši nauja Evangelija, kurią jums palieku, plis. Ši šviesa, sklindanti iš Šeštojo antspaudo, apšvies šio meto žmoniją ir kartu su ja bus atskleistos paslaptys.
117. Mano doktrina įsitvirtins kitose tautose, ir visa, ko žmonės neatrado, jie sužinos per šviesą, kurią duoda septyni antspaudai. O jūs kalbėkite apie šiuos mokymus, kuriuos gavote, ir mokykite žmones vykdyti mano įsakymus. (49,43)

XV. Įspėjimai, perspėjimai, nurodymai

61 skyrius - Viešpaties pamokymai ir įspėjimai

Pasiūlymai ir užsakymai
1 Izraeli, ne tik vykdyk savo įsipareigojimus pasauliui. Vykdykite ir įstatymą, nes prisiėmėte pareigą Tėvui, o jos vykdymas turi būti griežtas, didingas ir dvasinis.
2. Aš mokau jus, kad nusigręžtumėte nuo materializmo ir nustotumėte būti fanatikais bei stabmeldžiais; kad negarbintumėte žmogaus sukurtų materialių daiktų ir jų negerbtumėte. Nenoriu, kad jūsų širdyse įsišaknytų stabmeldystė, fanatizmas ir netikri kultai. Nesiūlykite Man aukų, kurios Manęs nepasiekia; Aš tik prašau jūsų atsinaujinimo ir jūsų išsipildymo sudvasinant.
3 Atnaujinkite savo ankstesnius įpročius, nesigręžiokite atgal ir nežiūrėkite į tai, ko atsisakėte ir ko nebeturėtumėte daryti. Supraskite, kad jūs pasirinkote savo evoliucijos į viršų kelią ir negalite sustoti. Kelias siauras, ir jūs turite jį gerai žinoti, nes rytoj turėsite juo vesti savo brolius, o aš nenoriu, kad paklystumėte.
4 Aš esu kantrus Tėvas, kuris laukia jūsų atgailos ir geros valios, kad apipiltų jus savo malone ir gailestingumu. (23, 60 - 63)
5 Mano žodis visada pataria jums būti geriems ir doriems: kad nekalbėtumėte blogai apie

savo bendrakeleivius, taip darydami jiems gėdą; kad nežiūrėtumėte su panieka į tuos, kurie serga ligomis, kurias vadinate užkrečiamomis; kad nepalaikytumėte karų; kad neturėtumėte gėdingo užsiėmimo, kuris griauna moralę ir skatina ydas; kad nekeiktumėte nieko, kas sukurta, neatimtumėte nieko svetimo be savininko leidimo ir neskleistų prietarų.
6 Jūs turite lankyti ligonius, atleisti savo skriaudėjams, saugoti dorybę ir būti geru pavyzdžiu, mylėti mane ir savo artimuosius, nes šiuose dviejuose įsakymuose telpa visas įstatymas.
7 Išmokite mano pamoką ir mokykite ją savo veiksmais. Jei nesimokysite, kaip skelbsite mano mokymą? O jei nejaučiate to, ko išmokote, kaip mokysite kaip geri apaštalai? (6, 25 - 26)
8 Žmonės, jei norite žengti į priekį, įveikite savyje esančią inerciją. Jei norite būti didis, taikykite mano principus savo darbams. Jei norite pažinti save, mokykitės iš mano žodžio.
9. Supraskite, kaip labai jums reikia mano žodžio, kuris teikia meilę, išmintį, patarimus ir pagalbą. Tačiau kartu jauskitės atsakingi už tai, ką jums duodu, nes jūs nesate vieninteliai, kuriems pasaulyje reikia pagalbos. Yra daug žmonių, kurie alksta ir trokšta šių mokymų, ir jūs turite nepamiršti pasiruošti eiti pas juos su Mano meilės žinia. (285, 50 - 51)
10. Labai didelė yra šios tautos atsakomybė prieš žmoniją. Ji turi būti tikro sudvasinimo pavyzdys, ji turi rodyti vidinės religinės praktikos kelią, malonią auką, Dievo vertą pagarbą.
11 Atverkite savo širdis ir išgirskite sąžinės balsą, kad galėtumėte įvertinti savo veiksmus ir sužinoti, ar ištikimai aiškinate mano mokymą, ar ir jūs neteisingai suprantate mano mokymo prasmę. (280, 73)
12 Mano mokymas netenka prasmės, jei jo nepraktikuojate.
13 Jūs gerai žinote, mylimi mokiniai, kad mano Įstatymo ir mano mokymo tikslas yra daryti tai, kas gera, ir kad tas, kuris juos nešiojasi tik mintyse ar lūpose, bet netaiko jų savo darbuose, elgiasi priešingai savo pareigai. (269,45)
14. Žmonės, kurie savo širdyse turite šio gyvenimo patirties šviesą, o mintyse - evoliucijos per įvairius gyvenimus žemėje paliktą šviesą, kodėl užimate savo protus tuo, kas jiems nenaudinga, ir kodėl dažnai verkiate dėl priežasčių, kurios nenusipelno jūsų skausmo? Visur ieškokite tiesos; ji yra visur, ji ryški ir aiški kaip dienos šviesa. (121, 48 - 49)
15 Nepamirškite ir visada žinokite, kad nuo jūsų teisaus ir dorybingo gyvenimo priklauso tikėjimas, kurį įkvepiate savo bičiuliams, t. y. kad jie tiria ir stebi jus net privačiame gyvenime, kad jūsų darbuose ieškotų jūsų skelbiamos doktrinos patvirtinimo. (300, 57)
16. Pasakyk man: ar aš tave atstūmiau, kai nusižengei? Ar aš palikau tave, apleidau tave, kai tave sustabdė koks nors suklupimas? ar aš parodžiau, kad esu karštas su jumis, kai, nugalėti skausmo, jūs kritote?
17 tačiau matau, kad tie, kuriuos su tokia didele meile vadinu savo mokiniais, apleidžia savo bičiulius nelaimėje, atstumia nuklydusį nuo teisingo kelio, užuot su meile patraukę jį prie savęs ir padėję jam pasitaisyti, o kartais tampa teisėjais, kišdamiesi į dalykus, kuriuos spręsti jiems nepriklauso.
18 Ar tai atitinka Mano mokymą? Ne, pasakykite man apie savo sąžinę, nes noriu, kad tiksliai save įvertintumėte, kad galėtumėte nušveisti daugybę jūsų jausmus žeidžiančių šiurkštumų ir pradėtumėte tapti mano mokiniais. (268, 46)

Tikėjimas, viltis, meilė, nuolankumas, pasitikėjimas

19 Jei esate nuolankūs, būsite didingi. Didybė nėra arogancija ir tuštybė, kaip daugelis mano. "Būkite švelnūs ir nuolankios širdies", - visada jums sakiau.
20. Pažink Mane kaip Tėvą ir mylėk Mane, neieškok savo kūno kiautei sosto nei vardo, kuris tave išskirtų iš kitų. Tiesiog būkite vyras tarp kitų vyrų ir turėkite geros valios. (47, 54)
21 Aš noriu, kad jumyse matytumėte tikėjimą, kurį išpažino ligoniai, atėję pas mane Antrojoje eroje, - paralyžiuotojo, aklojo ir nepagydomos moters tikėjimą. Noriu jaustis mylimas kaip Tėvas, geidžiamas kaip Gydytojas ir išgirstas kaip Mokytojas. (6, 46)
22 Nesusilpnėkite nei tikėjimu, nei viltimi. Visada turėkite omenyje, kad ateis šios gyvenimo kelionės pabaiga. Nepamirškite, kad jūsų kilmė buvo manyje ir kad galutinis tikslas taip pat bus manyje, o tas tikslas - amžinybė, nes dvasios mirties nėra.

23 Amžinybė tebūna jūsų siekio idealas, o gyvenimo pakilimai ir nuosmukiai tebūnie jums ramybės neduodantys dalykai. Ar žinote, ar tai paskutinis jūsų įsikūnijimas žemėje? Kas gali jums pasakyti, kad šiame kūne, kurį šiandien turite, jūs sumokėsite visas savo skolas, kurias esate padarę Mano teisingumui? Todėl sakau jums: Naudokitės laiku, bet neskubėkite. Jei su tikėjimu ir atsidavimu priimsit savo kančias ir kantriai išgersit taurę, iš tiesų sakau jums, jūsų nuopelnai neliks bevaisiai.
24 Žiūrėkite, kad dvasia visada tobulėtų, kad niekada nenustotumėte tobulėti. (95, 4 - 6)
25 Gyvenkite Tėvui, mylėdami Jo vaikus, kurie yra jūsų broliai ir seserys, ir pasieksite nemirtingumą. Jei pasinersite į savanaudiškumą ir užsidarysite savimeilėje, jūsų palikta sėkla ir atmintis vargu ar išliks.
26 Būkite švelnūs ir nuolankios širdies, ir visada būsite pilni mano malonės. (256, 72 - 73)
27 Didis jūsų likimas! Tačiau neleiskite, kad jus užvaldytų baisūs ženklai, bet veikiau būkite kupini drąsos ir vilties, nes manote, kad artėjančios karčios dienos yra būtinos žmonių prabudimui ir apsivalymui, be kurio negalėsite patirti pergalingo dvasingumo meto atėjimo.
28. Išmokite pakilti virš nelaimių, neleiskite, kad jūsų širdį užvaldytų nusiminimas, ir rūpinkitės savo sveikata. Padrąsinkite savo brolių ir seserų dvasią, kalbėdami apie Mane ir rodydami jiems Mano mokslą, kuris uždega tikėjimą ir viltį.
29. Pažiūrėkite, kaip apgailėtinai gyvena daugelis žmonių. Tai būtybės, kurios leido sau nugalėti gyvenimo kovoje. Pažiūrėkite, kaip anksti jie paseno ir pasidarė pilki, jų veidai išblyško, o veido išraiška melancholiška. Tačiau jei tie, kurie turėtų būti stiprūs, bus silpni, jaunystė išnyks, o vaikai savo aplinkoje matys tik niūrumą.
30. Jūs, žmonės, neatimkite iš savo širdies visų tų sveikų malonumų, kuriais, nors ir trumpalaikiais, galite mėgautis. Ramiai valgykite savo kuklią duoną, ir iš tiesų sakau jums: ji bus skanesnė ir sotesnė.
31. Iš Mano žodžių supraskite, kad iš jūsų noriu pasitikėjimo, tikėjimo, optimizmo, dvasios ramybės ir stiprybės, kad, nepaisant sunkumų ir nelaimių, jūsų širdyse nebūtų kartėlio. Kokio gerumo ar padrąsinimo galėtumėte suteikti tiems, kuriems to reikia, jei jūsų širdis būtų pilna kančios, liūdesio ar nepasitenkinimo?
32 Būtent savo išbandymuose turite rodyti geriausią pakylėjimo, tikėjimo ir nuolankumo pavyzdį.
33. Tas, kuris sugeba taip sudvasinti savo gyvenimą, visada jaučia ramybę, ir net kai miega, jo miegas būna ramus ir ramus, o dvasia tuo pasinaudoja, kad atsiskirtų nuo kūno ir nueitų į anapusybę, kur ji gauna Dieviškųjų jėgų srovių, iš kurių maitinasi ir kuriose leidžia dalyvauti kūnui. (292, 45 - 51)

Malda, studijos, budrumas, atsinaujinimas ir dvasingumas

34 Mylimieji mokiniai, dar kartą jums sakau: budėkite ir melskitės, nes kūnas yra silpnas ir savo silpnybėmis gali suklaidinti Dvasią.
35 Dvasia, mokanti "budėti", niekada nenukrypsta nuo kelio, kurį jai nubrėžė Viešpats, ir sugeba panaudoti savo palikimą ir dovaną, kol pasiekia savo tobulėjimo.
36. Šis žmogus išlaikys savo išbandymus, nes gyvena budriai ir niekada neleidžia kūnui [sielai] jo užvaldyti. Tas, kuris budi ir meldžiasi, visuomet iš gyvenimo krizių išeis nugalėtojas ir tvirtai žengs gyvenimo keliu.
37. Kaip skirtingai elgiasi tas, kuris pamiršta melstis ir "budėti"! Jis savanoriškai atsisako gintis geriausiais ginklais, kuriuos daviau žmogui, - tikėjimu, meile ir pažinimo šviesa. Tai tas, kuris negirdi vidinio balso, kalbančio jam per intuiciją, sąžinę ir sapnus. Tačiau jo širdis ir protas nesupranta šios kalbos ir netiki savo dvasios žinia. (278, 1 - 3)
38 Melskitės už sumišusias dvasias, už tuos, kurie pririšti prie žemės, už tuos, kurie dar negali atsiskirti nuo savo kūnų žemės viduje, už tuos, kurie kenčia ir verkia dėl nesuvokiamo gedulo, kuris dėl jų palaikomas žemėje.
39 Atleiskite jiems ir nebesmerkite tų, kurie pasėjo pikta jūsų širdyse. Jei tavo akys matytų juos klūpančius ir maldaujančius atleidimo, nebūtum jiems toks neteisingas. Padėk jiems pakilti į begalybę, pakelk juos savo mylinčiu prisiminimu, suprask, kad jie nebepriklauso šiam pasauliui. (107, 15)
40. Negalima pasitenkinti pirmaisiais darbais, manant, kad įgijote pakankamai nuopelnų savo dvasios tobulumui. Tačiau kad kasdien gautumėte naujų pamokų ir atrastumėte

didesnių apreiškimų, visada skirkite šiek tiek laiko mano Darbo studijoms.
41 Smalsus mokinys visada išgirs atsakymą į savo klausimus, o išbandymų akimirkomis visada išgirs mano tėvišką patarimą.
42 Pažangus mokinys bus meilės savo bičiuliams šaltinis, jis tikrai jausis Tėvo apdovanotas palikimu ir atpažins, kad atėjo laikas pradėti vykdyti savo didžiąją dvasinę misiją tarp žmonių. (280, 40 - 42)
43. Kuo labiau tobulėsite, tuo arčiau pamatysite tikslą. Nežinote, ar iki išgelbėjimo liko tik vienas žingsnis, ar dar laukia ilgas kelias. Aš tik sakau jums, kad noriai ir klusniai vadovautumėtės šiuo žodžiu, kuris yra mano Dieviškosios Dvasios balsas.
44 Saugokitės, kad nepažeistumėte įstatymo ir pakartotinai nepadarytumėte tos pačios klaidos. Priimkite į širdį pataisymą - tai prašymas, kurį jums adresuoja jūsų Tėvas, nes nenoriu, kad jūs veltui gyventumėte žemėje ir vėliau verktumėte dėl savo nepaklusnumo. (322, 60)
45. Nebijokite žmonių kalbų ir jų sprendimų, bijokite savo Dievo teismo. Atminkite, kad esu jums sakęs, jog esu nepermaldaujamas teisėjas. Todėl visada trokškite Manęs kaip Tėvo, kaip Dievo, kad jums nieko netrūktų gyvenimo kelyje. (344, 31)
46 Nenustebk, mano tauta. Gyvenkite budriai ir būkite ištikimi sargybiniai. Nebijokite žodžių, kuriuos jums sako jūsų broliai ir seserys, norėdami įtikinti jus, kad klystate.
47. Būkite tvirti, nes Aš duosiu didelį atlygį "kariams", kurie yra ištikimi Mano reikalui - tiems iš jūsų, kurie susiduria su šiais sunkiais pasaulėžiūrų, tikėjimų ir religijų sumaišties laikais.
48. Visus savo bičiulius aukštai vertinkite taip, kaip vertinate Mano Darbą, ir nurodinėkite nurodymus, kuriuos jums vėl paliksiu. Jei žmonės iš jūsų šaiposi, tegul taip ir daro, nes juos pasieks mano Šventosios Dvasios šviesa, ir tada jų širdyse kils atgaila. (336, 18)
49. Nestovėkite vietoje, mokiniai! Kaip visuomet jums sakiau, tegul jūsų kelias tvirtai eina gėrio ir pažangos keliu, nes artėja laikai, kai tik gėris padės žmogui, kai tik dorybė ir tiesa palaikys jį kovų ir ginčų kelyje.
50 Artėja dienos, kai apgaulė žlugs, kai melas, veidmainystė, savanaudiškumas, kiekviena bloga sėkla baigsis žiauriu aplankymu, kritimu ir smūgiais.
51 Todėl Mokytojas jums sako: "Tapkite vis stipresni ir stipresni gėryje! Būkite įsitikinę, mano tauta, kad negalite gauti blogio už tai, ką darote gero. Jei už gera, ką darote žemėje, gaunate blogą vaisių arba blogą atlygį, šis blogas vaisius yra laikinas, tai nėra galutinis vaisius, sakau jums tiesą. Turite atkakliai dirbti, kol pasieksite derlių. (332, 31)

Apreiškimo bažnyčioms skirti įspėjimai
52 Vargas tam, kuris aiškina mano žodžius pagal savo skonį, nes jis bus atsakingas man už tai.
53 Žemėje daug žmonių atsidavė tiesos klastojimui, nesuvokdami atsakomybės, kurią jie turi kaip Tėvo meilės darbo bendradarbiai.
54 Šiuo teismo laikotarpiu, kurio daugelis nežino, nes nežino, kaip aiškinti išgyvenamus įvykius, teismas yra kiekvienoje dvasioje ir reikalauja, kad ji, keliaudama šiuo pasauliu, atsiskaitytų už savo darbus meilės įstatyme ir už jo ribų.
55 Kas šiuose raštuose pakeis mano apreiškimų, duotų įkvėpimo dėka, prasmę, bus atsakingas už savo poelgį prieš mane.
56. Todėl turite elgtis sąžiningai, nes šie mokymai yra mano meilės palikimas mano vaikams, kurie įsikūniję ar dvasioje laukia išsamesnių mokymų. (20, 12 - 14)
57 Aš nematysiu tavyje melo, Izraeli, nes vieną dieną jis bus atskleistas, ir tada pasaulis sakys: "Ar tai Mokytojo mokiniai? Jei jie yra netikri mokiniai, vadinasi, netikras buvo ir Mokytojas, kuris gyveno tarp jų, kad perduotų jiems melą". (344, 10)
58 Jūs esate tie, kurie paskirti malšinti žmonių skausmą, mokyti melstis piktžodžiautojus, kurie ilgą laiką nepakeliantys savo dvasios maldoje.
59 Tačiau tam turite kasdien save labiau sudvasinti ir išsilaisvinti iš materializacijos.
60. Juk nenoriu, kad būtumėte pernelyg susijaudinę dvasininkai, ne. Mano akyse fanatizmas yra pasibjaurėtinas, ir būtent jį noriu pašalinti iš jūsų tarpo. Sąžinė jums pasakys, kaip gyventi darnoje su viskuo. (344, 17 - 18)
61. Klausykite manęs, žmonės, klausykite manęs, mokiniai: Aš dabar duodu jums šviesą ir išlaisvinu jus iš grandinių, pančių ir tamsybių.

Tačiau aš neįgalioju jūsų padaryti iš šio kūrinio dar vieną religiją ir neįpareigoju jūsų pripildyti jį vaizdiniais ir apeigomis, kaip įprasta, - ne!
62. Tiksliai žinokite, kas yra laisvė, kurią jums atnešu, kad nepakeistumėte jos nauju fanatizmu.
63. Ar dar nesuvokiate, kad jūsų protas, o kartu su juo ir dvasia, buvo sustabdytas? Argi neprisimenate iš protėvių paveldėtų klaidingų baimių ir prietarų, iš kurių jus išlaisvinau, kad galėtumėte netrukdomi įžvelgti tiesą ir priimti šviesą? (297, 20 - 21)
64. Žemė bus drėgna ir pasiruošusi priimti mano sėjėjų sėklą, ir čia derėtų pagalvoti apie šių sėjėjų atsakomybę. Ar būtų teisinga, kad ši tauta, žmonijai išsivadavus iš fanatizmo ir beprasmiško garbinimo, ateitų su nauja stabmeldyste? Ne, mylimi mokiniai ir studentai. Štai kodėl kiekviename žingsnyje jūsų laukia pamokos ir išbandymai. (292, 44)

Įspėjimas dėl skelbimų po 1950 m. tęsimo ir netikrų "Kristaus skelbimų

65. Po mano Dievystės nustatytos dienos jūs nebegirdėsite mano žodžio. Tačiau tai bus įrašyta jūsų sąžinėje, širdyje ir knygose.
66 Tas, kuris vėliau pakyla kaip balso nešėjas ir šaukia mano spindulį, nežino, kokį nuosprendį jis pats sau skelbia.
67. Įspėju jus, kad neklausytumėte netikrų pranašų, netikrų balsų nešėjų ir netikrų "Kristų". Aš jus žadinu, kad laiku išvengtumėte sumaišties ir užkirsčiau kelią tamsos dvasių skverbimuisi tarp jūsų. Žiūrėkite, dėl šių mokymų turėsite atsiskaityti Man, jei nebūsite pasirengę. (229, 40 - 41)
68. Tai jau paskutinis laikotarpis, kai būsiu su jumis šiuo pavidalu. Tikėkite tuo ir taip pat tikėkite, kad Aš negrįšiu į šį pasaulį, kad materialiai išgarsinčiau savo žodį, o juo labiau, kad tapčiau žmogumi.
69. Pasiruoškite, nes jus pasieks gandai iš žmonių, teigiančių, kad aš sugrįžau, kad Kristus atėjo į žemę. Tada liksite ištikimi ir tvirtai sakysite: "Viešpats dvasiškai yra su visais savo vaikais".
70. Bet jei miegosite ir nesidvasinsite, jūs neigsite, kad Aš atšaukiau savo žodį, ir, tapę piktžodžiautojais bei nepaklusniais, šauksitės Mano spindulio ant minios, sakydami jiems: "Prašykime To, kuris mums davė savo žodį, kad ir toliau mums kalbėtų. Atnašaukime Jam giesmes ir himnus, kad Jis mus išgirstų".
71. Bet iš tiesų sakau jums: Mano spindulys nesugrįš į žmogaus protą, nes aš nepalaikysiu jūsų kvailumo.
72. Ko turėtumėte tikėtis? Kad iš pažiūros lengvi žodžiai jus supainiotų. Argi ne to trokšta jūsų širdis? Tuomet pasiruoškite šiam išbandymui, ir jūsų paklusnumo ir nuolankumo dėka nušvis mano įkvėpimo šviesa.
73. Skelbiu jums, kad jei iki 1950 m. neįvyks šių bažnyčių susijungimas į vieną tautą, labai greitai kils sumaištis, nes atsiras tokių, kurie tvirtins, kad Mokytojas ir toliau save skelbia, ir tada vargas šiai tautai! Ar dar nenumatėte šios grėsmės?
74. Vis dar tarp jūsų neprabudo brolybės ir vienybės dvasia, ir jūs tikitės, kad tai bus jus vienijantys įvykiai. Tačiau jei to tikėsitės, pamatysite maro, netvarkos, karų ir gamtos jėgų bausmių, kol pasaulyje nebeliks ramybės - nei žemės paviršiuje, nei jos viduje, nei jūroje, nei danguje. (146, 24 - 26)
75 Jūs turite pasirūpinti savimi, kad susirinkę į šiuos bažnyčios namus, savo namuose ar po atviru dangumi visada dvasiškai jaustumėte mano buvimą šiuose susirinkimuose.
76 Bet budėkite, nes pasirodys ir netikrų mokinių, kurie skelbs, kad tiesiogiai bendrauja su Tėvu, ir duos melagingus nurodymus bei įkvėpimus.
77 Aš mokiau jus atskirti tiesą nuo apgaulės, pažinti medį iš jo vaisių. (260. 65 - 66)
78. Aš jums pranešiau, kad ateis laikas, kai atsiras daugybė "spiritizmų", ir tada turėsite būti mokomi, kad atpažintumėte, kurie iš jų pagrįsti tiesa, o kurie - apgaule.
79. Pamatysite atsirandant netikrų apraiškų, priskiriamų Man; gandus apie dieviškuosius pasiuntinius, nešančius pasauliui žinią; sektas, vadinamas Septyniais antspaudais, ir daugybę painių ir dviprasmiškų mokymų.
80. Visa tai bus didžiulės dvasinės sumaišties, kurią žmonija paruošė, rezultatas. Tačiau nesijaudinkite; kita vertus, įsitikinkite, kad gyvenate budriai ir melsdamiesi, tada nepasiduosite dvasinei sumaiščiai, nes mano žodis bus šviesa didžiausios tamsos akimirkomis, kuri padės jums pamatyti mano krištolo skaidrumo ir amžinąją tiesą. (252, 15 - 17)

ydos, veidmainystė, ištvirkimas

81 Tuštybė įsišaknijo tuose, kurie, manydami, kad yra pasiekę visišką tiesos pažinimą, laikė save mokytais, stipriais, neklystančiais, didžiais ir absoliučiais, nesuvokdami, kad dažnai klydo.

82. Nenoriu, kad šioje tautoje, kuri tik pradeda formuotis šių mokymų šviesoje, rytoj atsirastų žmonių, kurie, susipainioję savo tuštybėje, trimituotų, kad jie yra Kristaus reinkarnacija arba naujieji Mesijai.

83 Tokius veiksmus darys tie, kurie mano, kad suprato visą mano tiesą, bet iš tikrųjų jie eina toli nuo Kristaus nužymėto nuolankumo kelio.

84 Studijuodami Jėzaus gyvenimą žemėje, rasite gilų ir nepamirštamą mokymą apie nuolankumą. (27, 3 - 6)

85. Viena iš rimčiausių charakterio ydų yra veidmainystė. Nekalbėkite garsiai apie meilę, kol nesugebate mylėti Manęs savo bičiuliuose.

86. Kiek daug iš tų, kurie smerkė Judo bučinį, nenori suprasti, kad jie savo broliui davė apsimestinės brolybės bučinį ir išdavė jį iš paskos! Kiek iš tų, kurie sako, kad tarnauja vargstantiems, matau nešančių šviesą, tiesą, labdarą mainais už pinigus?

87. Kodėl, kai kas nors tave įbaugino savo klausimais, pasielgei kaip Petras savo silpnumo akimirkomis, išsižadėdamas Manęs ir patvirtindamas, kad net nepažįsti Manęs? Kodėl jūs bijote žmogaus jurisdikcijos, o ne mano?

88. Bet iš tiesų, sakau jums, tarp dieviškojo teisingumo ir jūsų nuodėmių yra Marijos, jūsų dangiškosios Motinos, kuri visada užtaria jus, užtarimas. (75,34)

89 Niekas neturi teisės teisti savo bičiulio veiksmų, nes jei tyras žmogus to nedaro, kodėl turėtų būti leista tai daryti tam, kuris turi dėmių širdyje?

90. Sakau jums tai, nes jūs visada trokštate ištirti savo brolio sėklą, tikėdamiesi rasti joje trūkumų, o paskui parodyti jam savo sėklą ir pažeminti jį, sakydami, kad jūsų darbas tyresnis ir tobulesnis.

91. Vienintelis teisėjas, kuris žino, kaip pasverti jūsų darbus, yra jūsų Tėvas, gyvenantis danguje. Kai Jis pasirodys su savo svarstyklėmis, Jo akyse daugiau nuopelnų turės ne tas, kuris daugiau supranta, bet tas, kuris moka būti broliu savo bičiuliui ir savo Viešpaties vaiku. (131, 55 - 57)

92 Mokykitės ir veikite, mokykite ir jauskite tai, ką darote ir sakote, patvirtinkite mano mokymą savo darbais. Nenoriu, kad tarp mano mokinių būtų veidmainių. Pagalvokite, kas atsitiktų žmonijai ir jums patiems, jei šis darbas, pradėtas su tokia didele meile ir kantrybe, žlugtų dėl moralės, dorybės ir tiesos stokos jūsų gyvenime. (165, 25)

93. Daugiau nesivaikykite pasaulio malonumų ar lengvabūdiškumo. Siekite, kad jūsų gyvenimas būtų nepriekaištingas, nes per visą jūsų egzistenciją Aš suteiksiu jums pasitenkinimą, kuris skatins jūsų širdį. (111, 61)

94. Vargas jums, jei blogi polinkiai bus stipresni už jūsų dvasios dorybes ir jei mano mokymas neduos vaisių! Jei nesvarstote ir nesigilinate į mano žodį, manydami, kad vykdote mano valią, mano šviesa jus pažadins. Bet jei žinote visą tiesą, prisiminsite, kad jus pasiunčiau į pasaulį daryti gerų darbų. (55, 6)

95. Vargas tiems, kurie šiuo metu savo gėdingumu ir nepaklusnumu rodo blogą pavyzdį vaikams, kuriuos pasiunčiau (į žemę) su dvasine misija! Ar būsite kaip minia, kuri šaukdama ir tyčiodamasi vedė Jėzų į Golgotą ir sėjo siaubą vaikų širdyse, nes jie negalėjo paaiškinti, kodėl kankina ir žudo žmogų, kuris tik dalijo palaiminimus.

96. Kiekvieną kartą, kai Jėzus krisdavo, tie nekaltieji verkdavo. Bet iš tiesų, sakau jums, jų verksmas buvo labiau dvasios nei kūno. Kiek jų vėliau sekė paskui Mane ir mylėjo Mane, tačiau iš jų širdžių neišnyko prisiminimai apie tai, ką matė jų nekaltos akys. (69, 50 - 51)

Klaidingos baudos ir klaidingi lūkesčiai

97. Saugokitės neteisingai suprastų atgailų ir neatimkite iš savo kūno to, ko jam reikia. Priešingai, pasigailėkite to, kas jai kenkia, net jei tai reiškia auką už ją. Tai bus jūsų dvasiai palanki ir Tėvui maloni atgaila. (55,40)

98. Jūs jau matote Dieve ne tiek teisėją, kiek tobulos ir nepaliaujamos meilės Tėvą, ir aš jums sakau, kad gerai, jog matote Dieve savo Tėvą.

99. Vis dėlto, kad neužmigtumėte, turiu jums pasakyti, jog ir jūs, kaip ir tie senovės žmonės, galite įklimpti į naują klaidą, ir ši klaida gali būti ta, kad nesistengsite moraliai ir dvasiškai tobulėti arba nesirūpinsite nuolat ir sunkiai

nusidėti, pasitikėdami, kad Tėvas yra aukščiau už bet kokią meilę ir jums atleis.
100. Žinoma, Dievas yra meilė, ir nėra tokio nusikaltimo, kad ir koks sunkus jis būtų, kurio neatleistų. Tačiau gerai žinokite, kad iš šios dieviškos meilės kyla nenumaldomas teisingumas.
101 Visa tai įsisąmoninkite, kad tai, ką priėmėte į save kaip žinias apie mano mokymą, atitiktų tiesą ir kad sunaikintumėte visas klaidingas idėjas, kurios gali būti jumyse.
102. Nepamirškite, kad nors Tėvo meilė jums atleidžia, dėmė - nepaisant atleidimo - lieka įspausta jūsų dvasioje ir kad turite ją nuplauti savo nuopelnais ir taip tapti verti meilės, kuri jums atleido. (293,43 - 44)
103 Jus pažadino balsas, malonus ir paguodžiantis balsas, kviečiantis jus į šviesos ir gyvenimo karalystę, bet galintis virsti teisumu, jei nuspręsite ir toliau žeminti savo dvasią ir nepaklusti įstatymui.
104 Klusniems ir nuolankiems mano žodis sako: "Tvirtai stovėkite, nes daug laimėsite iš mano malonės ir daug nuveiksite savo broliams ir seserims.
105 Kvailiams mano balsas sako: Jei nepasinaudosite šia palaiminta galimybe išsivaduoti iš nuodėmės purvo ar neišmanymo tamsos, kurioje gyvenate, matysite, kaip laikai ir amžiai praeis pro jūsų dvasią, taip ir nesužinoję, ką Viešpats atnešė savo žinia ir kokias dvasines dovanas Jis apreiškė savo žmonėms.
106. Tiesa, visiems ateis tinkamas metas išsigelbėti ir pakilti į aukštybes. Bet vargas tam, kuris atideda tą dieną! Vargas tam, kuris dėl atsidavimo šio pasaulio niekšybėms praranda galimybę tobulėti dvasiškai! Jis nežino, kiek ilgai turės laukti kitos progos, ir nežino, koks skaudus bus jo atpildas.
107 Tai nėra mažiausias Tėvo atpildas ar švelniausia bausmė, bet Jo griežtas ir nepermaldaujamas teisingumas.
108 ar šiandien, kai atsidūriau tarp jūsų, žinote, ar nepraleidote ir nepalikote nepanaudotų ankstesnių galimybių, ir ar žinote, kiek laiko jūsų dvasia laukė, kol jai bus suteikta ši nauja galimybė atlikti seniai patikėtą misiją?
109. Ką jūsų širdis ar protas žino apie jo dvasios praeitį, jo likimą, jo skolas, pareigas ir atgailą? Nieko!
110. Todėl nevalia trukdyti dvasios tobulumui ir gundyti jos meile pasaulio gėrybėms. Jis turi eiti kitu keliu, siekti kitų tikslų ir idealų. (279, 16 - 19)

Įspėjimas tautoms ir žemės galingiesiems
111. Vargas žmonėms, jei gailestingumas ir veikli meilė pagaliau neprasiveržia jų širdyse! Vargas žmonėms, jei jie galiausiai visiškai nepažįsta savo blogų darbų! Jų pačių ranka paleidžia ant jų gamtos jėgų įniršį ir siekia išlieti tautoms skausmo ir kartėlio taurę. Net ir tada, kai jie sulauks savo darbo rezultatų, kai kurie vis tiek sakys: "Tai Dievo bausmė". (57, 82)
112. Vargas tautoms, kurios atkakliai laikosi savo stabmeldystės, fanatizmo ir tradicijų! Jie negalės matyti mano šviesos ir nepajus begalinės dvasios pabudimo laimės.
113. Tiesa, mano mokymas sudrebins pasaulį. Bet kai kova baigsis, žemėje bus jaučiama tikroji ramybė - ta, kuri kyla iš mano dvasios. Tik kvaili, užsispyrę ir kietaširdžiai ir toliau kentės. (272, 12 - 13)
114. Aš pasilieku kietose žmonių širdyse - tų, kurie ketina kurstyti karus, - kad jie suprastų, jog Mano valia yra stipresnė už jų karingus ketinimus. Jei tų žmonių širdys išliks kietos ir neleis, kad jas pakeistų Mano valia, Mano teisingumą pajus visas pasaulis. (340, 33)
115 Vėlgi, kaip Nojaus laikais, žmonės tyčiosis iš pranašysčių ir tik pajutę, kad potvynis jau laidoja jų kūnus, ims tikėti ir atgailauti.
116. Mano Gailestingumas visada norėjo sustabdyti tavo neapgalvotą elgesį, bet tu niekada nenorėjai manęs klausyti. Sodoma ir Gomora taip pat buvo įspėtos bijoti, atgailauti ir išvengti sunaikinimo. Tačiau jie neklausė mano balso ir žuvo.
117. Taip pat raginau Jeruzalę melstis ir grįžti prie tikrojo Dievo garbinimo. Tačiau jo netikinti ir kūniška širdis atmetė mano tėvišką pamokymą ir turėjo būti įtikinta tiesa dėl to, kas įvyko. Kokios karčios buvo tos dienos Jeruzalei!
118. Ar dabar atpažįstate tiesą, kad vis dar esate tas pats? Juk jūs nenorėjote palikti savo dvasinės vaikystės, kad augtumėte ir koptumėte išminties keliu, kuris yra mano žodyje.
119. Visiems jums siunčiu šią žinią, kuri pasitarnaus žmonėms ir tautoms kaip

pranašystė, pažadinimui ir budrumui. Palaimintas esi, jei tiki jo turiniu.
120 Apmąstykite jų reikšmę, bet po to stebėkite ir melskitės, nes jei tai darysite, vidinė šviesa jus ves, o aukštesnė jėga jus saugos, kol būsite saugūs. (325, 73-77)

62 skyrius - Žodžiai Meksikoje esančiai auditorijai

Žodžiai Meksikoje susirinkusiems žiūrovams
1 mokiniai, eikite į save, girdėkite ir jauskite Mane kaip anksčiau. Prisiminkite, kaip išpažinote, kad šis Žodis yra jūsų gyvenimas ir jūsų likimo šviesa. nepamirškite, ką šiandien jums sakau: tai, ko jums reikia, bus jums duota tinkamu laiku.
2 Iš naujo įpilkite alyvos į savo žibintus, kad tikėjimo ir pažinimo liepsna vėl spindėtų.
3 Nemiegokite, budėkite ir melskitės, nes Mokytojas gali jus nustebinti, kai įžengs į jūsų būstą, kaip tai darydavo tomis dvasinio pakilimo dienomis, kai jautėte Mano buvimą kiekviename žingsnyje.
4 Tuomet pamatysite, kaip jūsų gyvenimą iš naujo nušvies ta šviesa, kuri nustojo jus apšviesti jums to nežinant; ji sugrąžins jums pasitikėjimą ateitimi, kupina gausos ir išminties. (4, 27 - 29)
5. Daugelis iš jūsų vadina save spiritualistais, nes tiki mano buvimu man pasireiškiant per žmogaus protą ir nes dažnai dalyvauja girdint mano žodžius. Tačiau aš noriu, kad jūs būtumėte dvasingi, praktikuodami gėrį, pažindami gyvenimo esmę, mylėdami savo artimą, tarnaudami Dievui, dosniai, vaisingai ir dorai gyvendami. (269, 55)
6 vieniems daviau kuklią kilmę pasaulyje, kad savo gyvenime jie imtų pavyzdį iš Mokytojo; kitiems daviau turtingus namus, kad jie taip pat mėgdžiotų Jėzų, kuris, nors ir būdamas karalius, paliko savo sostą ir tarnavo vargšams, ligoniams ir nusidėjėliams; kitiems daviau turtingus namus, kad jie mėgdžiotų Jėzų, kuris, nors ir būdamas karalius, paliko savo sostą ir tarnavo vargšams, ligoniams ir nusidėjėliams.
7 Nuopelnas to, kuris iš savo socialinės padėties nusileidžia tarnauti artimiesiems, kad ir kas jie būtų, yra toks pat didelis, kaip ir to, kuris meilės keliu iš savo vargingo ir nežinomo gyvenimo pakyla į teisiųjų aukštumas. (101, 55 - 56)
8 Jūs manęs klausiate, kodėl atėjau pas jus, nes matau, kad pamiršote kelią, kuriuo grįžtate į įsčias, iš kurių atėjote, ir iš naujo jums jį rodau.
9. Kelias yra mano Įstatymas, ir juo vadovaudamasi dvasia pasieks nemirtingumą. Aš jums rodau vartus, kurie yra tokie pat siauri, kaip ir kelias, kurį jums parodžiau savo mokymo metu. (79, 2 - 3)
10. Jūs, kurie Mane girdite, turite paruošti kelią tiems, kurie Mane priims dvasiškai. Ne atsitiktinumas atvedė į Mano artumą tuos, kurie gavo Mano pamokymus, kaip ir ne atsitiktinumas išvystys Dvasios dovanas tuose, kurie pajus Mano artumą be žmogaus balso nešėjo. (80, 4)
11 Aš paskyriau jums skleisti žemėje gėrį, kuris yra tikrasis dvasingumas.
12 Ar jaučiatės pernelyg nekompetentingas ir nereikšmingas? Ar manote, kad esate per daug nešvarūs, kad galėtumėte savo dvasiai užkrauti tokią užduotį? Priežastis ta, kad nepažįstate Mano išminties ir gailestingumo, kad nepastebite neužtemdytomis juslėmis mokymo pavyzdžių, kuriuos jums duodu kiekviename gamtos žingsnyje.
13 Argi nematote, kaip viską apšviečiantys saulės spinduliai pasiekia net labiausiai užterštą laužą, išgarina jį, pakelia į atmosferą, išvalo ir galiausiai paverčia debesimis, kurie praeina virš žemių ir padaro jas derlingas? (150, 51 - 53)
14 Čia, mano akivaizdoje, išvalykite savo dvasią nuo visų nešvarumų ir išlaisvinkite ją. Nebijokite, nes jūs neatskleisite man jokios paslapties, Aš pažįstu jus geriau nei jūs patys save. Išpažink man savo vidinę esybę, aš suprasiu tave geriau nei bet kas kitas ir atleisiu tau tavo nusižengimus ir kaltę, nes tik aš galiu tave teisti.
15 Bet kai susitaikysite su savo Tėvu ir išgirsite savo esybėje pergalės himną, kurį gieda jūsų dvasia, ramiai sėskite prie mano stalo, valgydami ir gerdami Dvasios maistą, kuris yra mano žodžio prasmėje. (39,71)
16. Daugelis iš jūsų ateina verkdami, keikdami skausmą. Aš atleidžiu jūsų klaidas, nes jos kyla iš jūsų neišmanymo.
17. Nuraminkite savo širdį ir padarykite savo protą imlų, kad suprastumėte, ką dabar jums

sakau, gyvenimo vaikai-mokytiniai: jei vėl pajusite, kad jūsų širdį perveria skausmas, trumpam atsiskirkite nuo visko, kas jus supa, ir pasilikite vieni. Ten, savo miegamojo intymume, pasikalbėkite su savo dvasia, paimkite savo skausmą ir tyrinėkite jį, tarsi imtumėte į rankas kokį nors daiktą, kad jį apžiūrėtumėte.
18 Taip tyrinėkite savo liūdesį, įžvelkite, iš kur jis kyla ir kodėl jis atsirado. Įsiklausykite į savo sąžinės balsą, ir iš tiesų sakau jums, kad iš šio apmąstymo pasisemsite šviesos ir ramybės lobio savo širdžiai.
19 Šviesa parodys jums kelią, kaip pašalinti skausmą, o ramybė suteiks jums jėgų ištverti, kol baigsis išbandymas. (286, 26 - 28)
20. Turite ir toliau stengtis būti dvasiškai ir fiziškai atsparūs. Jei iki šiol tarp jūsų yra ligų, tai tik todėl, kad dėl dvasingumo ir tikėjimo stokos nesugebėjote pakilti virš šio gyvenimo kančių ir skausmo.
21 Mano mokymas moko ne tik tikėti Dievo galia, bet ir tikėti savimi. (246, 40 u. - 41 o.)
22 Šiandien jūs sakote: "Dievas yra mumyse", bet jūs tai sakote nei jausdami, nei suprasdami, nes jūsų materializavimasis neleidžia jums pajusti mano Buvimo savo esybėje. Tačiau kai dvasingumas taps jūsų gyvenimo dalimi, patirsite tiesą apie mano buvimą kiekviename žmoguje. Mano balsas skambės sąžinėse, bus išgirstas vidinis teisėjas ir bus jaučiama Tėvo šiluma. (265, 57)
23 Šis nurodymas ateina į jūsų širdį, kurioje gimsta pasiryžimai tobulėti ir kilnūs jausmai.
24 Jei daug kentėjote ir verkėte, kol buvote pasirengę atverti man savo širdies duris, iš tiesų sakau jums: tas, kuris daug kentėjo, tuo pačiu atpirko savo nusikaltimus ir jam bus atleista. (9, 37 - 38)
25. Jūs verkiate, mano tauta, nes savo atgailaujančioje širdyje jaučiate Mokytojo meilę. Jums buvo pasakyta, kad niekas, kas ateis pas Tėvą su sunkia kalte dvasioje, negaus atleidimo ir turės kentėti amžinąjį pasmerkimą.
26. Bet kaip jūs supratote, kad mano dieviškasis teisingumas toks monstriškas? Ar nepastebėjote, kaip per Jėzų aiškiai parodžiau, kad mano švelniausi žodžiai ir meiliausi žvilgsniai skirti tiems, kurie labiausiai nusidėjo? Kaip galėčiau skelbti doktriną pasaulyje, o amžinybėje elgtis priešingai? (27, 41)
27 Karčiomis ir sunkiomis gyvenimo akimirkomis guoskite save mintimi, kad mano išmintingas ir tobulas įstatymas viską teisia.
28 Aš buvau jūsų skausme, kad per jį ieškotumėte manęs. Aš jus varginau skurdu, kad išmoktumėte prašyti, būti nuolankūs ir suprasti kitus.
29 Aš net kasdienės duonos jums nedaviau, kad parodyčiau, jog tas, kuris lieka pasitikintis, yra panašus į paukščius, kurie nesirūpina rytdiena; jie mato auštančią aušrą kaip mano buvimo simbolį, o kai pabunda, pirmiausiai išskrenda į viršų ir skleidžia savo trimitus kaip padėkos maldą ir savo pasitikėjimo įrodymą. (5, 55 - 57)
30. Kartais man sakote: "Viešpatie, jei turėčiau viską, jei man nieko netrūktų, bendradarbiaučiau Tavo dvasiniame darbe ir praktikuočiau labdarą." Bet žinokite, kad jūs, kaip žmonės, esate nepastovūs ir kad visi šiandienos nutarimai, kadangi nieko neturite, pasikeistų, jei suteikčiau jums viską, ko trokštate.
31 Tik Dievo meilė savo vaikams yra nekintanti.
32 Aš iš anksto žinau, kad jei duočiau jums gausių dovanų, jūs pražūtumėte, nes žinau jūsų pasirinkimus ir silpnybes. (9, 55 - 57)
33 kai liepiau jums atsisakyti malonumų, jūs neteisingai supratote mano žodžius ir galiausiai pamanėte, kad man maloniau matyti jus kenčiančius, nei besidžiaugiančius; tai aš jums liepiau atsisakyti malonumų; tai aš jums liepiau atsisakyti malonumų; tai aš jums liepiau atsisakyti malonumų.
34 Kadangi Aš esu jūsų Tėvas, kaip galite manyti, kad man labiau patinka matyti jus verkiančius, o ne besišypsančius?
35. Kai sakiau jums atsisakyti malonumų, turėjau omenyje tik tuos, kurie kenkia dvasiai arba jūsų kūnui. Bet aš sakau, kad jūs turėtumėte gauti dvasiai ir širdžiai naudingą pasitenkinimą, kuris jums yra pasiekiamas. (303,27)
36. Aš net neprašiau tavęs tikėti Manimi, kai tu čia atsidūrei. Aš buvau tas, kuris jus aplenkė ir pateikė jums įrodymų, išgydęs jūsų fizines ligas, suteikęs ramybę jūsų dvasiai ar tai, kas jums atrodė nepasiekiama.

37 Vėliau, kai įtikėjote į Mane ir ištikimai atsidavėte Mano Įstatymo vykdymui, Aš parodžiau kiekvienam jo užduotį, kad jis nesuklystų ir prisiimtų tik tai, kas jam priklauso, teikdamas gailestingumą ir meilę savo broliams ir seserims, kaip Aš padariau jums.
38. Ar manote, kad visi, kurie moko, yra meistrai? Ar manote, kad visi tie, kurie vadina save Dievo tarnais, yra mano pasiuntiniai arba kad Aš jiems daviau užduotį, kurią jie vykdo? Ar manote, kad visi, kurie valdo, tvarko ir įsakinėja pasaulyje, turi reikiamų gebėjimų šiai užduočiai atlikti? Ne, žmonės! Kaip nedaug yra tų, kurie vykdo jiems patikėtą užduotį! Kai vieni pasisavina padėtį, kuri jiems nepriklauso, tie, kurie turėtų ją užimti, jaučiasi pažeminti ir nustumti atgal. (76, 36 - 37)
39. Nemanykite, kad Aš jaučiuosi įžeistas, jei kas nors netiki Mano buvimu šiame apsireiškime, nes niekas nepaveiks Mano tiesos. Kiek daug žmonių abejojo Dieviškosios būtybės, sukūrusios visus visatos stebuklus, egzistavimu, tačiau dėl to saulė nenustojo jiems teikti šviesos. (88, 7)
40. Šiandien atverk savo širdies ir proto duris Mano mokymo šviesai. Kokiais darbais mane šlovinsite?
41. Jūs visi tylite; dvasia tyli prieš mane, taip pat ir kūnas. Nusilenkite ir nusižeminkite. Tačiau Aš nenoriu, kad Mano vaikai nusižemintų prieš Mane. Noriu, kad jie būtų verti pakelti savo veidus ir pažvelgti į Mano, nes Aš neieškau tarnų ar vergų, neieškau būtybių, kurios jaučiasi esančios atsiskyrėlės, atstumtosios, ateinu pas savo vaikus, kuriuos taip myliu, kad jie, girdėdami Mano Tėvo balsą, galėtų pakelti savo dvasią kelyje, vedančiame aukštyn. (130, 39 - 40)
42. Mylimi mokiniai, uoliai prižiūrėkite mano darbą, laikykitės mano nurodymų, ir tuo liudysite mane. Marija, jūsų mylinti Motina, taip pat nužengia pas jus ir pripildo jus malonės, moko jus tobulos meilės ir paverčia jūsų širdį gailestingumo šaltiniu, kad galėtumėte daryti didžius meilės darbus savo artimui ir pažinti tiesą. Ji yra Mano bendradarbė, ir, be Mano Žodžio kaip Mokytojo ir Teisėjo, yra Jos Žodis kaip Motinos ir Advokatės. Mylėkite ją, žmonės, ir šaukitės jos vardo. Iš tiesų sakau jums: Marija jus saugo ir palaiko ne tik šiomis išbandymų dienomis, bet ir amžinai. (60, 24)
43 Jus pavadinau marijonais, nes mokate mylėti ir pripažinti Dieviškąją Motiną ir ateiti pas Ją kaip vaikas, kuris prašo švelnumo, arba kaip nusidėjėlis, kuris prašo užtarimo.
44. Marijos buvimas pasaulyje yra mano meilės žmonėms įrodymas. Jos tyrumas yra dangiškas stebuklas, kuris jums buvo atskleistas. Iš manęs ji nusileido į žemę ir tapo moterimi, kad jos įsčiose galėtų sudygti dieviškoji sėkla - Jėzaus kūnas, per kurį prabils "Žodis". Šiuo metu ji atsiskleidžia iš naujo. (5, 9 - 10)
45. Būtina, kad žmogaus širdis iš pagrindų pažintų brangiąją žinią, kurią jos Dvasia atnešė pasauliui, ir, pažinę visą tiesą, turėtumėte ištrinti iš savo širdies bet kokį stabmeldišką ir entuziastingą garbinimą, kurį esate jai pašventę, ir vietoj to aukoti jai savo dvasinę meilę. (140, 43)
46 Kai kurie man sako: "Viešpatie, kodėl Tu neleidi mums visiems matyti Tavęs, kaip mūsų broliai ir seserys, kurie liudija, kad Tave mato?"
47. O jūs, silpnos širdys, kurios turite matyti, kad tikėtumėte! Koks jūsų nuopelnas matyti Jėzų regėjime žmogiškuoju pavidalu, nors jūsų dvasia gali Mane suvokti neribotai ir tobulai per meilę, tikėjimą ir jausmus Mano Dieviškajai Esybei?
48 Jūs darote bloga, kai pavydite tiems, kurie turi dovaną ribotai įžvelgti dvasinius dalykus skaičiais ar simboliais, nes tai, ką jie mato, yra ne visai Dieviškumas, bet simbolis ar alegorija, kalbanti jiems apie dvasinius dalykus.
49 Būkite patenkinti savo dovanomis ir gilinkitės į gautus liudijimus, visada ieškodami prasmės, šviesos, pamokymų ir tiesos. (173, 28 - 30)
50. Niekada neklastokite Mano mokymų. Pristatykite mano Darbą kaip knygą, kurioje yra tik tyrumas, ir kai baigsite savo kelionę, Aš jus priimsiu. Aš nežiūrėsiu į jūsų dvasios dėmes ir suteiksiu jums savo dieviškąjį bučinį, kuris bus didžiausias apdovanojimas, kai atvyksite į Pažadėtąją žemę. Aš jums daviau saują sėklos šiuo metu, kad išmoktumėte sėti derlinguose laukuose ir ten ją padaugintumėte. (5, 27)
51 Įvertinkite savo atsakomybę, mylimi žmonės, pagalvokite, kad kiekviena jūsų

praleista diena yra diena, kuria atitolinsite šios Gerosios Naujienos atėjimą į savo bičiulių širdis, kad vienas jūsų prarastas nurodymas yra vienu duonos kepalėliu mažiau, kurį galėsite pasiūlyti vargšams. (121, 40)
52. Jūs jau žinote šio medžio vaisių skonį ir Aš jus įspėju, kad ateityje neleistumėte savęs suvilioti netikriems pranašams; bet taip pat turėtumėte "budėti" prie savo bičiulių, mokydami juos atpažinti Mano mokymo esmę.
53 Parašyta, kad man pasitraukus atsiras netikrų pranašų, kurie sakys mano tautai, kad jie yra mano pasiuntiniai, ir ateis mano vardu tęsti darbo, kurį padariau tarp jūsų.
54. Vargas jums, jei nusilenksite netikriems pranašams ir netikriems mokytojams arba jei prie mano mokymo pridėsite žodžių be dvasinio turinio, nes tada kils didelė sumaištis! Todėl jums kartoju: "Budėkite ir melskitės". (112, 46 - 47)
55 Jei nepasiruošite, jūsų ausis pasieks neaiškūs balsai, kurie jus suklaidins, o vėliau su jais suklaidinsite ir savo brolius.
56. Aš verčiu jus būti budriais, kad pasibaigus šioms apraiškoms, nebandytumėte jų vėl imtis, nes tai bus ne pasireiškiančios šviesos dvasios, o sumišusios būtybės, kurios nori sugriauti tai, ką prieš tai sukūrėte.
57 Kita vertus, tas, kuris žino, kaip pasirengti, tas, kuris, užuot norėjęs išsiskirti, siekia būti naudingas, tas, kuris, užuot skubinęs įvykius, kantriai laukia, aiškiai išgirs mano mokymą, kuris pasieks jo dvasią per jame esančias dovanas: Įkvėpimo, intuicijos ir įžvalgumo dovanos per maldą, dvasinį regėjimą ir pranašiškus sapnus. (7,13 - 14)
58. Šiandien jūs žvelgiate į šiuos balso perteikėjus, kurie kalba jums su pasigėrėjimu, ir, kad ir koks didelis būtų kai kurių žmonių nepasitikėjimas, jūs manote, jog per šiuos perteikėjus galimas mano apsireiškimas. Bet kai žmonės pamatys, kad mano mokiniai skelbia dieviškus apreiškimus, būdami normalios būsenos, jie jais suabejos.
59 Jūsų bažnyčioje atsiras abejojančių, kai išgirs jus kalbant pagal mano įkvėpimą, ir jums reikės didelio pasirengimo ir dvasinio tyrumo, kad atrastumėte tikėjimą. (316, 52 - 53)
60. Jei savo kelyje pastebėsite žmones, kurie savo darbais ar mąstymo būdu įrodo dvasinį atsilikimą nuo Mano apreiškimų, nenusiminkite, nes turite žinoti, kad visi žmonės niekada nežygiavo tuo pačiu ritmu. Pasitikėkite, kad jau dabar palieku jiems žodžius, kurie juos pažadins, kai ateis laikas.
61 Tie žodžiai, kurių šiuo metu negalite suprasti, yra būtent tie, kuriuos tie žmonės supras. (104,42 - 43)
62. Tikėkite ir elkitės be fanatizmo. Pakilkite ir atsistokite į tokį lygį, kad galėtumėte mokyti visus savo bičiulius, neatsižvelgdami į tikėjimus ar doktrinas.
63 Nedvejodami darykite gera vargstančiam žmogui vien dėl to, kad jis atsilikusiai ar netobulai garbina Dievą. Verčiau leiskite savo nesavanaudišku darbu užkariauti jo širdį.
64 Neužsidarykite į grupes ir taip neapribokite savo veiklos srities. Būkite šviesa kiekvienai dvasiai ir balzamas kiekviename suspaudime. (60, 27)
65. Jei tavo bičiuliai apie tave kalba paniekinamai dėl to, kad atsiliepėte į mano kvietimą, užsikimšk ausis ir tylėk; jie yra neišmanėliai. Bet jei jūs imtumėte tai vertinti kaip progą juos teisti, vargas jums, nes jūs jau esate apšviesti savo sąžinės šviesos ir žinote, ką darote. (141,27)
66. Taigi, mano tauta, nereikalaukite, kad visi žmonės galvotų ir tikėtų taip, kaip jūs. Niekada negalima smerkti žmonių, negalima teisti ar bausti to, kuris jūsų neklauso, nepriima jūsų pasiūlymų, mokymų ar patarimų. Į visus savo bičiulius turėtumėte žvelgti su tokia pat gilia pagarba ir tikra dvasine meile. Tada sužinosite, kad kiekvienas savo religijos praktika, mokymu ir būdu pasiekė tą vietą, į kurią jam suteikė teisę jo dvasiniai gebėjimai; ir į tą vietą, kurioje matote žmones, juos atvedė jų pačių raida. (330, 29)
67 Jau dabar sakau jums, kad esate ne daugiau už kitus, kad jūsų puoselėtas tikėjimas, jog esate privilegijuotų būtybių tauta, yra klaida, nes Kūrėjas, tobulai mylintis visus savo kūrinius, niekam nesuteikia privilegijų.
68. Aš jums tai sakau, nes rytoj jūs turite pristatyti savo bičiuliams mokslą, kurį jums atnešiau šiuo metu, ir nenoriu, kad tiems, kurie ateis po jūsų, atrodytumėte kaip aukštesnės būtybės, ir kad neatrodytų, jog nuopelnai padarė jus vertus būti vieninteliais, kurie girdėjo Mano žodį.
69 Turėtumėte būti supratingi, nuolankūs, paprasti, kilnūs ir gailestingi broliai ir seserys.

70. Turėtumėte būti stiprūs, bet ne arogantiški, kad nežemintumėte silpnųjų. Jei puikiai išmanote mano mokymą, niekada nesigirkite savo žiniomis, kad jūsų bičiuliai nesijaustų prastesni už jus. (75, 17 - 19)
71. Net čia, tarp mano darbuotojų, kiek daug yra tokių, kurie, nesuprasdami mano doktrinos, laikė save aukštesnėmis būtybėmis, vertais susižavėjimo ir pagarbos, kai žinojo esą apdovanoti dvasine dovana. Todėl klausiu jūsų, ar galite pritarti, kad aukštesnė dvasia būtų išdidi dėl savo dovanų, kai esminės savybės, kuriomis ji turi pasižymėti, yra nuolankumas ir meilė? (98, 15)
72. Prisiminkite, kad kažkada jums sakiau: nesukūriau jūsų tam, kad būtumėte panašūs į parazituojančius augalus. Nenoriu, kad pasitenkintumėte tuo, kad niekam nedarytumėte blogo. Noriu, kad pajustumėte pasitenkinimą padarę gera. Kiekvienas, kuris nedaro gero, nors galėtų tai daryti, padarė daugiau blogo negu tas, kuris, negalėdamas daryti gerų darbų, apsiribojo tik blogo darymu, nes tik tai mokėjo daryti. (153, 71)
73. O mano labai mylimi vaikai, jūs, kurie verkiate kaip paklydusios avys ir baimingu balsu šaukiatės savo Ganytojo! Jei užmerkiate akis į jus supančią tikrovę, galiausiai galvojate, kad aš esu visų jūsų nelaimių žemėje priežastis; kiti mano, kad esu abejingas jų vargams ir nelaimėms.
74 Koks nedėkingas esi, kai taip galvoji apie savo Tėvą, ir koks neteisingas esi, teisdamas mano tobulą teisumą!
75. Ar manote, kad jūsų negirdžiu, kai sakote, jog maitinatės tik kartėliu, kad pasaulis, kuriame gyvenate, yra pasaulis be laimės ir kad gyvenimas, kurį gyvenate, neturi jokios prasmės?
76 jaučiate mane tik tada, kai galvojate, kad aš jus baudžiu, kad neleidžiu jums pasigailėti, pamiršdami savo Tėvo švelnumą ir gerumą; skundžiatės savo gyvenimu, užuot palaiminę jo naudą.
77 Taip yra todėl, kad užmerkiate akis tiesai ir savo aplinkoje matote tik kančią bei ašaras ir puolate į neviltį, nes tikite, kad viskas liks be atlygio.
78 Kaip pasikeistų jūsų gyvenimas, jei vietoj šio maišto, šio nesupratimo kasdien pirmoji jūsų mintis būtų palaiminti savo Tėvą, o pirmieji žodžiai - padėka už daugybę gėrybių, kurias jums suteikė Jo meilė!
79. Tačiau jūs nebegalite jausti šių dorybių, nes "kūnas" [siela] sutrikdė jūsų dvasią ir jūs pamiršote Mano mokymą; todėl Aš kalbu jums apie šiuos jausmus, kuriuos išvijote iš savo širdies. (11, 4 - 9)
80. Jūs nusidėjote, sulaužėte santuoką, įvykdėte nusikaltimus, o dabar, susidūrę su mano žodžio tiesa, kuri parodo jums jūsų nusikaltimus, pamirštate savo nusikaltimus ir tikite, kad jūsų Viešpats yra neteisingas, kai kalba jums apie išbandymus ir atpirkimą. (17, 33)
81. Brangiausi mokiniai, jūs buvote labai išbandyti. Kadangi kiekvienas išbandymas jums yra paslaptis, nežinote, ar jis skirtas sustiprinti jus kovoje, ar atskleisti kažką, ko nežinote, ar išpirkti kokį nors nusikaltimą. Tačiau niekada nesitraukite nuo išbandymų, nes jie buvo atsiųsti ne tam, kad tai padarytų, ir jie neviršija jūsų moralinių ar dvasinių galių. (47, 26)
82. Kodėl daugelis iš jūsų baiminasi, kad jūsų likimą Aš užrašiau išbandymais, skausmais, bausmėmis ar nelaimėmis? Kaip galite manyti, kad Tas, kuris jus tobulai myli, duoda jums kelią, pilną erškėčių? Iš tiesų sakau jums, kad nesėkmingas ir nelaimių kupinas kelias yra tas, kurį renkatės pagal savo valią, manydami, kad jame rasite džiaugsmą, laisvę ir laimę, tačiau nesuprasdami, kad būtent nuo jums skirto kelio, kuriame rasite tikrąją ramybę, saugumą, stiprybę, sveikatą, gerovę ir gausą, jūs ir nuklystate.
83. Šis kelias, kurį jums siūlau savo Mokyme, yra iš anksto numatytas jūsų dvasiai nuo pat jos sukūrimo, kad jame pagaliau rastumėte tai, ko trokštate. (283, 10 -11)
84. Vertinate paviršutiniškai, tarsi būtumėte vaikai, nepagalvodami, kad jus kamuojantys išbandymai yra jūsų darbas. Todėl, kai jos jus ištinka, trokštate, kad jos pasitrauktų nuo jūsų, kad likimas pasikeistų taip, kad nebekentėtumėte ir nebegertumėte kančios taurės.
85 Taip yra dėl to, kad negalite dvasiniu žvilgsniu įsiskverbti į tikrovę ir suprasti, kad viską, ką pjaunate, pasėjote patys ir kad visas kančias užsitraukėte patys.
86. Ne, jūs niekada nesupratote, kaip įsiskverbti į tiesą, todėl, kai į jūsų širdį

įsismelkia skausmas, laikote save dieviškos neteisybės aukomis. Tačiau aš jums sakau, kad Dieve negali būti nė menkiausio neteisingumo.
87. Dievo meilė yra nekintanti, nekintama ir amžina. Todėl kas mano, kad dieviškąją dvasią gali užvaldyti pyktis, rūstybė ir įniršis, labai klysta. Tokios silpnybės žmonėms įmanomos tik tada, kai jie stokoja dvasinės brandos ir aistrų valdymo.
88. Kartais man sakote: "Viešpatie, kodėl mes turime "mokėti" už darbus, kurie nėra mūsų darbas, ir kodėl turime skinti karčius vaisius, kuriuos davė kiti?" 88. - Į tai aš jums atsakau, kad jūs to nesuprantate, nes nežinote, kas buvote ir kokie buvo jūsų darbai. (290, 9 - 12)
89. Mylimi žmonės: Jūsų širdys prisipildo pasitenkinimo, kai pagalvojate, kad esate Mano mokiniai šioje "Trečiojoje eroje". Tačiau sakau jums, kad niekada neleiskite tuštybei jūsų apakinti. Jei pasiduotumėte šiai silpnybei, patys nebeklausytumėte savo sąžinės, kai ji priekaištauja dėl jūsų nusižengimų. Kas nepradeda valyti ir tobulinti savo žmogiškojo gyvenimo, negali tikėtis dvasinės pažangos, nes jo žingsniai bus klaidinantys, o darbai neturės tiesos sėklos.
90. Tad manykite, kad savo pamokose kartais nuo dvasinių pamokymų pereinu prie patarimų, kad tinkamai elgtumėtės savo žmogiškame gyvenime. Tada kreipiuosi į žmogaus širdį, ragindamas ją atsinaujinti, kad ji suprastų, kokią žalą kūnui daro ydos ir kokį blogį jos daro dvasiai.
91 Aš jums sakiau, kad žmogus, kuris leidžia save valdyti ydoms, pamiršo, kad dvasios negalima nugalėti, pamiršo, kad tikroji stiprybė yra nugalėti blogį dorybėmis.
92. Tas žmogus, nugalėtas kūno, pažemino save, sulaužė savigarbą, iš aukšto žmogaus statuso tapo vargšu, pernelyg bailiai kovojančiu padaru.
93 Užuot nešęs šviesą, duoną ir vyną į savo namus, tas žmogus atneša šešėlį, kančią ir mirtį, apsunkina savo ir savo žmonos bei vaikų kryžių ir trukdo visiems aplinkiniams dvasiškai tobulėti. (312, 32 - 35)
94. Supraskite, kad kiekvienas iš jūsų, kuris atsisako blogo kelio, priverčia blogio jėgą prarasti dalį savo galios; kad jūsų gyvenimas, jei jis teisingas savo darbais, žodžiais ir mintimis, paliks gerą sėklą savo kelyje; kad jūsų patarimai, jei jie kyla iš pamaldžios širdies, turės galios daryti stebuklus; ir kad malda, jei ji gimsta iš gailestingos ir mylinčios minties, bus šviesos žinia tam, už kurį meldžiatės. (108, 16)
95. Čia su manimi jūs apsivalote nuo visų dėmių. O, jei tik sugebėtumėte išlaikyti šį tyrumą visą gyvenimą! Tačiau ši dvasingumo ir brolybės atmosfera, kurią jūs sukuriate šiose bendrystės ir mokymo valandėlėse, pasaulyje neįsivyrauja. Oras, kuriuo kvėpuojate, užnuodytas nuodėmės.
96. Tačiau jūs pajutote, kaip, jei Mano doktriną paverčiate savo nuosavybe, nuo jūsų pamažu nutrūksta grandis po grandies, kuri jus jungia su pasauliu. (56, 26- 27)
97 Gyvenkite visada budriai, nes jūsų kelyje bus tokių, kurie sakys, kad priklauso Man, bet netikėkite jais iš pirmo karto, tikėkite dėl to, ką jie išpažįsta nuolankiai, išmintingai ir su meile.
98. Kiti jums sakys, kad jie bendrauja su Manimi, nors jie yra pirmieji apgauti. Todėl visada turite būti budrūs dėl savo užduoties ir užimamų pareigų. Turite atverti akis ir ausis, taip pat atleisti daugybę dalykų. (12, 55 - 56)
99 Būkite aktyvūs, nemiegokite! O gal norite laukti, kol persekiojimai užklups jus miegančius? Ar vėl pasinersite į stabmeldystę? Ar lauksite, kol svetimos doktrinos įsitvirtins jėga ar baime?
100. Būkite budrūs, nes iš Rytų iškils netikri pranašai ir suklaidins tautas. Susivienykite, kad jūsų balsas nuskambėtų visame pasaulyje ir laiku įspėtumėte žmoniją. (61, 25)
101. Žmonijos laukia dideli vargai; kiekviename skausme ir nelaimėje išlikite budrūs ir maldingi. Daugelis kančių bus palengvintos, o kitų nebus, nes maldininkai jas sustabdys.
102. Kai kitų konfesijų ir sektų sekėjai pamatys, kad didžiulės minios seka šia tauta, iš tų konfesijų kils tie, kurie jus persekios. Tačiau nebijokite, nes jei išliksite ramūs, Šventoji Dvasia į jūsų lūpas įdės šviesos žodžius, kurie nutildys tuos, kurie jus šmeižia.
103. Aš neduodu jums žudančio kalavijo, kad apsigintumėte, Aš duodu jums meilės kalaviją. Kiekvienas jo šviesos blyksnis bus iš jo sklindanti dorybė.
104 Kiek daug malonės rasite pas Tėvą, kai savo žodžiais užkariausite minias Mano darbo persekiotojų ir savo meilės darbais atvesite juos atsiversti pas Mane.

105. Tai yra mokymas, kurį jums daviau Antrojoje eroje ir kurį jūs jau pamiršote.
106 Žmogaus protas patirs nerimą, kai mėgins suprasti Trejybės ir Marijos Dvasios doktriną. Materializuotas žmogus yra nepatogus dvasiniam. (55, 58 -63)
107. Kiek daug žmonių paliko ant Mano stalo maistą, kurį su tokia meile jiems pasiūliau, net nepajutę jo. Kada jie vėl patirs tokį malonės laiką, koks buvo dabar, kai jiems buvo lemta ateiti į žemę ir išgirsti Mano žodį?
108. Tai kietos uolienos, kurioms susidėvėti reikia audrų ir laiko. Jų palikimas jiems bus atimtas tol, kol jie nežinos, kaip jį saugoti ir vertinti. Bet jie vėl ją turės, nes aš jums sakiau, kad tai, ką Tėvas duoda savo vaikams, niekada nebus iš jų atimta, o tik jiems išsaugota. (48, 8)
109. Kai kurie iš jūsų bus perkeisti ir aprūpinti mano mokymu, kad galėtų eiti ieškoti dykumoje pasiklydusių. Nes būtent taip aš matau žmogaus gyvenimą - kaip dykumą. Kai kurie jaučiasi vieniši tarp milijonų sielų, kenčiantys troškulį ir neturintys, kas jiems pasiūlytų truputį vandens; ten Aš atsiųsiu savo naujuosius apaštalus.
110. Noriu, kad vieni vėl su meile ištartų mano vardą, o kiti su jauduliu išgirstų. Noriu, kad apie tai sužinotų tie, kurie to nežino. Yra žmonių - senų vyrų, moterų ir vaikų, kurie nieko nežino apie mano egzistavimą. Noriu, kad visi mane pažintų ir žinotų, jog manyje jie turi mylintį Tėvą, kad visi mane girdėtų ir mylėtų. (50, 3)
111. Mano žodis susidūrė su jūsų savanaudiškumu. Štai kodėl jums liepiau, kad tai, ką jums duodu, sužinotų jūsų bičiuliai. Tačiau jūs tik norite atsigaivinti Mano apraiškomis, neprisiimdami pareigų kitiems. Tačiau Mokytojas pašaukė jus ne tam, kad išmokytų nenaudingų pamokų; Jis liepė jums išmokti šią dieviškąją pamoką, kad vėliau gyvenime galėtumėte ją pritaikyti savo artimui.
113. Šiuo metu atskleidžiu jums, kad jūsų dvasia turi seną skolą kiekvienam, kuris ateina pas jus su bėda, poreikiu ar prašymu. Pagalvokite, su kokia meile aš statau juos į jūsų gyvenimo kelią, kad galėtumėte įvykdyti savo atgailą, padarydami juos savo aktyvios meilės objektu. (76, 20)
114. Įvykdykite, kad jums nereikėtų skausmo metu grįžti į žemę ir skinti savo klaidų ar savanaudiškumo vaisių. Atlikite savo misiją; tada ir jūs sugrįšite, bet tai bus taikos metas, kad atsigaivintumėte, rūpindamiesi sėkla, kurią palikote, kai pradėjote. Dabar Mozė neves jūsų, kad jus išlaisvintų, kaip tai darė "Pirmą kartą"; jus ves jūsų sąžinė. (13. 17)
115. Čia yra daug tų, kurie kitais laikais buvo įstatymo mokytojai ar mokslininkai. Dabar jų protas prabudo dvasiniam pažinimui ir jie įsitikino, kad ribotame žmogiškame pažinime jie neras aukščiausios tiesos.
116. Štai tie, kurie kitados buvo galingi ir turtingi žemėje, o dabar pažino neturtą ir nuolankumą. Aš laiminu juos dėl jų paklusnumo ir tobulumo troškimo. Tai yra Mano meilės teisingumo įrodymas, nes Aš privertžiau juos vėl ateiti į žemę, kad parodyčiau jiems dar vieną Amžinosios išminties knygos puslapį. (96, 16 - 17)
117. Pasaulis jums teikia daugybę džiaugsmų, vienus iš jų suteikiau aš, kitus sukūrė žmogus. Dabar jūs patyrėte, kad negalite jų gauti, ir tai sukėlė vienų maištą, o kitų liūdesį.
118. Turiu jums pasakyti, kad daugeliui šiuo metu neleidžiama užmigti ar pražūti "kūno malonumuose ir pasitenkinimuose", nes jų užduotis yra visiškai kitokia.
119. Tiesą sakant, sakau jums, kad žmonijoje nėra nė vienos dvasios, kuri nepažintų visų malonumų ir nevalgytų visų vaisių. Šiandien tavo dvasia atėjo (į žemę), kad mėgautųsi laisve mylėti Mane, o ne būti nauju pasaulio, aukso, geidulių ar stabmeldystės vergu. (84, 47)
120. Pažvelkite į žmones, tautas, tautas, kaip jie atiduoda savo gyvybes už idealą. Jie sudega ant savo kovų laidotuvių laužo, svajodami apie pasaulio šlovę, nuosavybę ir valdžią. Jie miršta dėl trumpalaikės žemės šlovės.
121 Bet jūs, kurie savo dvasioje pradedate įžiebti dieviškąjį idealą, kurio tikslas - pasiekti amžinąją šlovę, argi nepadovanosite, jei ne savo gyvybės, tai bent jos dalies, kad įvykdytumėte savo, kaip bičiulių, pareigas?
122. Virš jūsų vyksta nematomas mūšis, apie kurį gali sužinoti tik pasiruošusieji. Visas blogis, sklindantis iš žmonių mintimis, žodžiais ir darbais, visos amžių nuodėmės, visos žmonių ir nežemiškos dvasios, kurios yra susipainiojusios, visi nukrypimai, neteisybės, žmonių religinis fanatizmas ir stabmeldystė, kvaili, ambicingi siekiai ir melas susivienijo į

jėgą, kuri viską griauna, užvaldo ir persmelkia, kad nukreiptų prieš Mane. Tai galia, kuri priešinasi Kristui. Didelės jų kariuomenės, stiprūs jų ginklai, bet jie stiprūs ne prieš mane, o prieš žmones.
123 Aš kovosiu su tomis kariuomenėmis savo teisumo kalaviju ir dalyvausiu mūšyje su savo kariuomenėmis, kurių dalis būsite pagal mano valią.
124. Kol šis mūšis kelia nerimą žmonėms, besivaikantiems malonumų, jūs, kuriems patikėjau dovaną nujausti, kas vyksta pomirtiniame pasaulyje, turėtumėte budėti ir melstis už savo brolius, nes taip budėsite už save.
125 Kristus, Kunigaikštis Kovotojas, jau išsitraukė savo kalaviją; reikia, kad jis pats nukirstų blogį kaip serpas su šaknimi ir savo spinduliais sukurtų šviesą visatoje.
126. Vargas pasauliui ir tau, jei tavo lūpos tylės! Jūs esate dvasinė Jokūbo palikuonė, kuriai pažadėjau, kad per jus bus išgelbėtos ir palaimintos žemės tautos. Suvienysiu jus kaip vieną šeimą, kad būtumėte stiprūs. (84, 55 - 57)
127 Aš žinau, kad šios tautos širdyje buvo padaryti dideli darbai, bet man užtenka žinoti, net jei jūsų vardai pasaulyje nežinomi.
128. Tik aš vienas žinau tikrąjį jūsų darbų nuopelną ar vertę, nes net jūs negalite jų įvertinti. Kartais nedidelis darbas jums atrodys labai didelis, o apie kitus net nežinosite, kad jų nuopelnai pasiekė mane. (106, 49 -50)
129. Jūs, žmonių minios, kurios mane girdėjote, - kada išeisite iš savo uždarumo ir tamsos? Ar tyčia atidėliojate pasiruošimą, bijodami konfrontacijos? Iš tiesų sakau jums: bijo tik tas, kuris dvasiškai nepasirengęs; nes kas žino mano žodį ir myli savo Viešpatį bei savo artimą, tas neturi ko bijoti ir, užuot vengęs žmonių, stengiasi su jais susitikti, kad pasidalytų su jais tuo, ką yra gavęs. Išstudijavęs ir įsigilinęs į mano mokymą, jis jį įgyvendina. (107,41)
130. Ši žinia yra šviesi visoms religijoms, visoms sektoms ir denominacijoms bei įvairiems žmonių vadovavimo būdams. Bet ką jūs, mokiniai, padarėte su mano žodžiu? Ar taip norite, kad medis žydėtų? Leiskite jam žydėti, nes jie paskelbs, kad vėliau jis duos vaisių.
131. Kodėl slepiate šias žinutes ir nepateikiate pasauliui šios naujosios eros staigmenos su šia Gerąja Naujiena? Kodėl nedrįstate pasakyti pasauliui, kad tarp jūsų skamba Kristaus balsas? Kalbėkite ir liudykite mano pamokymus savo meilės darbais, nes jei vieni užsikimš ausis, kad jūsų negirdėtų, kiti jas atvers, ir tada jūsų balsas jiems bus toks pat saldus ir skambus, kaip giesmė slaviui. (114, 46)
132. Žmonija laukia mano naujų mokinių, bet jei jūs, kurie esate mano darbininkai, atsisakysite sėklos ir lauko padargų, bijodami pasaulio nuomonės, kas bus su šia žmonija? Ar nejaučiate savo misijos atsakomybės?
133. Jūsų sąžinė niekada jūsų neapgaudinėja ir visada pasakys, ar atlikote savo pareigą. Nerimas, kurį jaučiate, yra ženklas, kad nesilaikote mano nurodymų. (133, 10)
134. Kartais skundžiatės, kad mano žodžio sekėjų skaičius auga lėtai. Bet sakau jums, kad turite skųstis savimi, nes jums tenka užduotis didinti ir dauginti minias, kurios sudaro šią bendruomenę. Bet jei jūsų širdyse trūksta tikėjimo, jei jūsų dvasinės dovanos nėra išvystytos, jei jūsų protuose trūksta dvasinio pažinimo šviesos, kaip įtikinsite netikintįjį? Kaip jūs jį vidumi sujaudinsite savo tikėjimu ir meile, jei šios dorybės nėra išvystytos jūsų širdyse?
135. Kas nesupranta, negali vesti prie supratimo; kas nejaučia, nepabudins jausmų. Dabar supraskite, kodėl jūsų lūpos užkliuvo ir užkliuvo, kai susidūrėte su būtinybe liudyti mano žodį.
136. Kas myli, tam nereikia mikčioti, kas tiki, tas nebijo. Tas, kuris jaučia, turi daugybę galimybių įrodyti savo nuoširdumą ir teisingumą. (172, 24 - 26)
137. Šiandien norite paaiškinti, kodėl esate Izraelis, ir neturite argumentų; norite paaiškinti, kodėl esate dvasingi, ir jums trūksta žodžių. Bandote paaiškinti, kokios yra jūsų dvasinės dovanos, bet jums trūksta įrodymų ir dvasinio išsivystymo, kad galėtumėte jas įtikinamai paaiškinti. Bet kai jūsų tobulėjimas aukštyn taps tikrove, reikalingi žodžiai skris pas jus, nes savo meilės darbais paaiškinsite, kas esate, kas jus mokė ir kur einate. (72, 27)
138. Jums sakau: ko laukiate, kad pasidalytumėte Gerąja Naujiena? Ar ketinate pranašauti apie griuvėsius? Aš jums viską

sakau ir atskleidžiu, kad visada turėtumėte išmintingą atsakymą į bet kokį klausimą, kurį jums gali užduoti jūsų bičiuliai. Atminkite, kad būsite užpulti rimtais argumentais, kurie nepasirengusiems žmonėms sukels baimę.
139. Įsiminkite Mano žodį ir nepamirškite didžiųjų stebuklų, kuriuos jums suteikiau, kad kiekvienas iš jūsų būtų gyvas Mano tiesos liudijimas. Tada tas, kuris jus ištirs ir gilinsis į mano žodį, pamatys, kad jis neprieštarauja tam, ką esu jums sakęs ir pranašavęs praeityje.
140 Kova bus didelė - tokia didelė, kad kai kurie, kurie buvo mano mokiniai, bus kupini baimės ir išsižadės manęs, sakydami, kad niekada manęs negirdėjo.
141. Tuos, kurie liks ištikimi Mano įsakymams ir stos į kovą, Aš pridengsiu apsiaustu, po kuriuo jie ginsis, ir jie iš visų kritinių situacijų išeis nenukentėję.
142. Kas blogai sėja šią sėklą arba kas išniekina šio darbo tyrumą, to laukia teismas, žmonių persekiojimai ir neramumai kiekvieną valandą. Kiekvienas žmogus pažins medį, kurį jis išaugino, iš jo vaisių skonio.
143. Mano tautos dvasinės kovos metu esu paruošęs didžių stebuklų - stebuklų ir darbų, kurie nustebins mokslininkus ir tyrinėtojus. Niekada nepaliksiu tavęs likimo valiai. Nesijaudinkite, kai žmonės iš jūsų tyčiojasi; nepamirškite, kad "antrojoje" eroje minia taip pat tyčiojosi iš jūsų Mokytojo. (63, 42 - 44)
144. Iš tiesų sakau jums: pasaulis yra nusiteikęs prieš jus, ir tam jus ruošiu, kad mokėtumėte ginti savo tikėjimą meilės ir gailestingumo ginklais. Sakau jums, kad jūs nugalėsite, net jei jūsų pergalė nebus žinoma.
145. Dabar jūsų auka nebus kraujo auka, bet vis tiek patirsite šmeižtą ir panieką. Tačiau Mokytojas bus šalia, kad jus apgintų ir paguostų, nes nė vienas mokinys nebus paliktas. (148, 17)
146. Žmonės, nebesusitaikykite su ištvirkimu, kovokite su juo nesididžiuodami tyrumu ir nesipiktinkite savo bičiulių nusižengimais. Būkite taktiški, tikslūs ir geranoriški savo kalboje ir veiksmuose, ir pasaulis jūsų klausysis, o taip pat atkreips dėmesį į jūsų mokomuosius žodžius. Ar būtina, kad dar kartą jums pasakyčiau, jog prieš perduodami šį mokymą, turite juo gyventi? (89, 66)
147. Būtina, kad Mano tauta pasirodytų tarp tautų ir rodytų brolybės, darnos, meilės ir supratimo pavyzdį kaip taikos karys tarp tų, kurie vėl piktnaudžiauja dieviškuoju mokymu ir ginčijasi, skriaudžia vieni kitus ir atima gyvybę. (131, 58)
148 Galiausiai supraskite, kad visi mylite tą patį Dievą, ir nesiginčykite dėl to, kad vienas ar kitas šią meilę įgyvendino skirtingu pavidalu.
149. Turite išmokti suprasti, kad yra būtybių, kurių įsitikinimai, tradicijos ir papročiai yra taip giliai įleidę šaknis, kad jums bus nelengva juos išrauti pirmąją akimirką, kai juos mokysite. Turėkite kantrybės, ir bėgant metams tai pasieksite. (141, 9)
150 Baigiantis 1950-iesiems metams, daugelį iš jūsų apims netikrumas ir abejonės.
151. Kodėl kai kurie abejoja Mano apreiškimais, kurie naudojasi didesniu protu nei tie, kurie tiki Mano apsireiškimu? Nes ne žmogaus žinios ir ne intelektas gali spręsti apie Mano tiesą, ir kai žmogus tai supranta, jį apima baimė prieš viską, kas nauja, prieš viską, kas jam nepažįstama, ir jis nesąmoningai tai atmeta.
152. Tačiau jūs, silpnieji, neišsilavinusieji, negalintys pasiekti intelekto pripažintų žmonių aukštumų, esate tie, kurie tiki ir gali gilintis į dvasines paslaptis. Kodėl? Nes būtent Dvasia protui atskleidžia amžinąjį gyvenimą ir jo stebuklus.
153 Žmogiškasis intelektas yra jėga, su kuria dabar kovosite, ir per jį žmogus susikūrė sau dvasines idėjas ir sampratas, kurios jam nebuvo atskleistos per dvasią.
154 Šiai kovai turite būti stiprūs - su jėga, kuri taip pat kyla iš dvasios. Jūsų stiprybė niekada nebus pagrįsta nei jūsų kūnu, nei pinigų galia, nei žemiškomis pagalbos priemonėmis. Tik tikėjimas jumyse gyvenančia tiesa padės jums nugalėti konflikte. (249, 44 - 46)
155 Nebijokite, jei būsite pavadinti klystančiais, - kreipkitės į visus. Pagalvokite, kad šis darbas, kuris jums yra tikras, kitiems gali atrodyti netikras, nes jų akyse jam trūksta pašventinimo, kurį religijos gavo, kad būtų pripažintos.
156. Jei tikite Manimi, jei tikite, kad Aš apsireiškiu šių balsų nešėjų žodžiuose, nebijokite savo bičiulių teismo. Mano doktrina tokia iškalbinga, o Mano žinia apima tiek daug tiesų, kad jei mokate gerai naudotis šiais ginklais, vargu ar galite būti nugalėti.

157. Niekas negalės jūsų pasmerkti už tai, kad uoliai ieškote tiesos, tobulybės. Tam jūs visi turite šventą teisę ir dėl to jums suteikta laisvė siekti šviesos. (297, 51 - 53)
158. Kai pradėsite vykdyti savo misiją ir keliausite pas tautas, pas tolimiausias tautas, net į pirmykščius miškus, sutiksite žmonių ir leisite jiems suprasti, kad visi esate broliai, liudysite jiems apie Mano dvasinę doktriną. Tuomet būsite nustebinti meilės įrodymų, kuriuos jums pateiksiu.
159 Ten, tarp tų, kurie yra atitrūkę nuo civilizacijos, bet taip pat labai nutolę nuo žmogiškojo ištvirkimo, atrasite didžių dvasinių būtybių, kurios padidins Izraelio tautos gretas.
160 Sergantieji gaus gydomąjį balzamą tavo kelyje ir pasveiks; kenčiantieji verks paskutinį kartą, bet jų ašaros bus džiaugsmo ašaros.
161 Dėl tų įrodymų, kuriuos pateiksite, minios laimins Viešpatį ir jo mokinius; jūs būsite pagirti, kaip tą dieną, kai jūsų Mokytojas įžengė į Jeruzalę.
162. Bet ir tarp tų, kurie jus džiugins, bus vyrų ir moterų, kupinų dvasinių dovanų, kurias turite. Vienų pranašystės dovana jus nustebins, kitų - mano gydomasis balzamas bus neišsenkantis, dar kitų - mano žodis trykš kaip krištolo skaidrumo vanduo. Taip pamatysite, kad Šventosios Dvasios dovanos tarp jūsų brolių ir seserų pasirodys kaip neišsenkanti sėja. (311, 38 - 40)
163. Žmonės, dabar tautose viešpatauja tariama taika, bet jūs neskelbkite, kad atėjo taika. Užčiaupk lūpas. Tikroji taika negali kilti ant baimės ar materialinio komforto pamatų. Taika turi kilti iš meilės ir brolybės.
164 Dabar žmonės stato ant smėlio, o ne ant uolos, ir kai bangos vėl pakils ir atsitrenks į tas sienas, pastatas sugrius. (141,70 - 71)
165. Nuo "pirmosios eros" Aš kalbėjau jums per savo pranašus, kad jus vestų, bet ne verstų vykdyti Mano Įstatymą.
166. Tačiau laikas praėjo, ir žmogaus dvasia išsivystė, subrendo ir dabar gali suprasti savo kaip dvasios misiją. Žmonijai, esančiai taip arti bedugnės, pražūties, reikia jūsų dvasinės pagalbos.
167. Tai mūšis, paskutinis mūšis, pats baisiausias ir siaubingiausias mūšis tarp tamsos ir Šviesos. Šiuo metu visos tamsos dvasios vienijasi, ir visos Šviesos dvasios turi stoti į kovą su šia jėga.
168. Jūs, kurie mane girdėjote, kurie nešiojate savyje Šventosios Dvasios šviesą, pabuskite! Nešvaistykite laiko žemiškiems malonumams, laikiniems tikslams. Kovokite už žmoniją, kovokite, kad Tėvo Karalystė ateitų į šį pasaulį. Tai misija, kurią skiriu visiems - nuo mažiausiai iki labiausiai išsilavinusių.
169 Dvasinis pasaulis yra su jumis, o visų pirma meilės ir užuojautos kupinas tėvas, kuris su begaliniu skausmu mato kančias, kurias žmonės sukelia vieni kitiems.
170 Tai šviesos kova su tamsa, ir kiekvienas iš jūsų turi kovoti, kol pasieks pergalę. (358, 20-23)

63 skyrius - Mokymas bažnyčioms ir visiems Kristaus mokiniams

Dvasinis Kristaus darbas
1 Džiaukitės mano akivaizdoje, mylima tauta, darykite šventę savo širdyje, šaukite iš džiaugsmo, nes pagaliau išvydote Viešpaties dieną.
2 Jūs bijote tos dienos atėjimo, nes vis dar mąstėte kaip senoliai, manydami, kad jūsų Tėvo širdis kerštinga, kad Jis piktinasi dėl patirtų įžeidimų ir kad dėl šios priežasties Jis turi paruošęs pjautuvą, rykštę ir kančios taurę, kad atkeršytų tiems, kurie Jį tiek daug kartų įžeidė.
3 Bet jūs labai nustebote, kai sužinojote, kad Dievo mintyse negali būti nei rūstybės, nei pykčio, nei pasibjaurėjimo. Nors pasaulis verkia ir sielvartauja kaip niekad anksčiau, tačiau ne dėl to, kad Tėvas davė jam valgyti šį vaisių ir gerti šią taurę, bet dėl to, kad tai yra derlius, kurį žmonija dabar pjauna dėl savo darbų.
4 Tiesa, kad apie visus šiuo metu vykstančius nelaimingus įvykius jums buvo pranešta iš anksto. Tačiau nemanykite, kad dėl to, jog apie juos jums buvo pranešta, jūsų Viešpats siunčia juos jums kaip bausmę. Priešingai, visada jus įspėdavau apie blogį, apie pagundas ir padėdavau jums atsitiesti nuo nuopuolių. Be to, suteikiau jums visas priemones, kurių reikia, kad galėtumėte išsigelbėti. Tačiau taip pat turite suprasti, kad visada buvote kurtieji ir neištikimi Mano kvietimams. (160, 40 - 41)
5 Vargas tiems, kurie nesistengia uždegti savo žiburio šiuo metu, nes jie paklysta! Štai, kaip

visur tebetvyro šešėliai, nors dabar - šviesos metas!
6. Iš Mano Žodžio žinote, kad Aš pasirinkau šią tautą [Meksiką], kad apsireikščiau joje per Savo "Trečiąjį atėjimą"; tačiau nežinote to priežasties. Mokytojas, kuris nenori turėti paslapčių nuo savo mokinių, jums buvo paslaptis. Jis ateina atskleisti jums visko, ką turite žinoti, kad galėtumėte tiksliai atsakyti tiems, kurie jūsų klausia.
7 Aš mačiau, kad šio žemės kampelio gyventojai visada ieškojo Manęs ir mylėjo Mane, ir nors jų garbinimas ne visada buvo tobulas, Aš priėmiau jų ketinimus ir jų meilę kaip nekaltumo, pasiaukojimo ir skausmo gėlę. Ant Mano Dieviškumo altoriaus visada buvo ši kvapni gėlė.
8 Jūs esate pasirengę atlikti šią didžiąją misiją "Trečiojoje eroje".
9. Šiandien tu žinai, kad tavo tarpe perkeičiau Izraelio tautą, nes tau ją apreiškiau. Jūs žinote, kad jūsų esybėje gyvenanti sėkla ir jus vedanti vidinė šviesa yra ta pati, kurią išliejau ant Jokūbo namų Pirmojoje eroje.
10 Jūs esate izraelitai pagal dvasią, dvasiškai priklausantys Abraomo, Izaoko ir Jokūbo palikuonims. Jūs esate šakos to palaiminto medžio, kuris duos pavėsį ir vaisius žmonijai.
11 Štai kodėl Aš vadinu tave pirmagimiu ir kodėl ieškojau tavęs šiuo metu, kad per tave paskelbčiau pasauliui savo Trečiąjį Apreiškimą.
12 Mano valia, kad Izraelio tauta būtų dvasiškai prikelta tarp žmonių, kad jie pamatytų tikrąjį "prisikėlimą kūne". (183, 33 - 35)
13 Ar manėte, kad Aš duosiu savo žodį visoms žemės tautoms? Ne! Šiuo požiūriu Mano naujasis apreiškimas panašus į praeities laikus, kai Aš apsireiškiau vienai tautai, kuriai teko užduotis skleisti Gerąją Naujieną ir sėti sėklą, gautą per Mano žinią. (185, 20)
14 Palikite kitoms tautoms pabusti naujiems laikams, kai jos mato potvynių nuniokotus kraštus, karų sunaikintas tautas ir gyvybę naikinančius marus. Šios tautos, pasidariusios arogantiškos savo moksluose ir užmigdytos savo bažnyčių spindesio, nepripažins mano žodžio šiuo nepastebimu pavidalu ir nepajus mano apreiškimo dvasioje. Todėl pirmiausia turi sudrebėti žemė, ir gamta pasakys žmonėms: "Laikas išsipildė, ir Viešpats atėjo pas jus".
15. Kad žmonija pabustų, atvertų akis ir patvirtintų, jog tai Aš atėjau, pirmiausia turi nukentėti žmogaus galia ir arogancija. Tačiau jūsų užduotis - budėti, melstis ir ruoštis. (62, 53)
16. Kartą pažadėjau jums sugrįžti į žmoniją, ir štai esu čia, kad įvykdyčiau tą pažadą, nors praėjo daug amžių. Jūsų dvasia ilgėjosi Mano artumo, trokšdama ramybės, trokšdama tiesos, trokšdama pažinimo, ir Mano Dvasia nužengė, kad išgirstumėte pamokymą pagal laikus, kuriais gyvenate. Kaip žmonės gali norėti ir toliau gyventi taip, kaip gyveno iki šiol? Nebegalima toliau laikytis laikmečio dvasinio sąstingio arba dvasinės inercijos praktikuojant apeigas ir tradicijas. (77, 19)
17. Daugelis pasaulyje pripažintų išsilavinusių žmonių negalės atpažinti Manęs šiuo pavidalu ir neigs Mane. Bet tuo nesistebėkite, nes aš jums tai jau seniai paskelbiau, kai sakiau: "Palaimintas būk, Tėve, kad apreiškei savo tiesą nepilnamečiams ir paslėpei ją nuo mokytų ir protingų".
18. Tačiau taip yra ne todėl, kad Aš nuo ko nors slepiu savo tiesą, bet todėl, kad tie, kurių protas neapkrautas, savo [dvasiniame] skurde ar menkume gali geriau Mane pajusti, o tie, kurie yra apdovanoti, kurių protas pilnas teorijų, filosofijų ir tikėjimo doktrinų, negali Manęs nei suprasti, nei pajusti. Tačiau tiesa, skirta visiems, ateis pas visus nustatytu laiku. (50, 45)
19 Kas žino mano įstatymą ir jį slepia, negali vadintis mano mokiniu. Kas perduoda mano tiesą tik lūpomis, o ne širdimi, tas nelaiko manęs savo pavyzdžiu. Tas, kuris kalba apie meilę ir savo darbais įrodo priešingai, yra mano mokymo išdavikas.
20. Kas neigia Marijos tyrumą ir tobulumą, yra kvailas, nes savo neišmanymu meta iššūkį Dievui ir neigia Jo galią. Kas nepripažįsta mano tiesos Trečiojoje eroje ir neigia dvasios nemirtingumą, tas vis dar miega ir nekreipia dėmesio į praeities pranašystes, kurios skelbė apreiškimą, kurį žmonija patiria šiuo metu. (73,28 - 29)
21. Jie ateis ir bandys Mane, nes norės jums įrodyti, kad klystate. jei nepasakysiu jiems savo vardo, jie sakys, kad aš nesu aš, o jei atsakysiu į jų klausimus, užduodamus su blogais ketinimais, jie mane neigs su dar didesniu įkarščiu.

22. Tada Aš jiems pasakysiu: "Kas nori įeiti į Šviesos karalystę, turi jos ieškoti širdimi. O kas nori gyventi manęs nepripažindamas, tas nuo savo dvasios nuslėpė dieviškąjį pažinimą, todėl visa, kas yra aiškus ir šviesus apreiškimas, jam yra slėpinys ir paslaptis. (90, 49 - 50)
23. Dabar esu su jumis tik laikinai, kaip kadaise buvau. Jau artėja metas, kai nebekalbėsiu su jumis, bet žmonija dar nepajuto Mano buvimo.
24. Nuo "kalno", nuo kurio siunčiu jums savo Žodį ir jus kontempliuoju, savo išėjimo išvakarėse turėsiu sušukti: "Žmonija, žmonija, jūs, kurie nepažįstate, kas buvo su jumis!" Kaip ir Antrojoje eroje, prieš pat savo mirtį, pažvelgiau į miestą nuo kalno ir verkdamas sušukau: "Jeruzale, Jeruzale, tu, kuri nepažįsti gėrio, kuris buvo su tavimi.
25 Jis verkė ne dėl pasaulio, bet dėl dvasios žmonių, kurie dar neturėjo šviesos ir kuriems dar reikėjo išlieti daug ašarų, kad pasiektų tiesą. (274, 68 – 69)
26 Nuo tos dienos, kai per Jėzų daviau jums savo žodį ir paskutinius pamokymus, prabėgo daug amžių, bet šiandien aš esu su jumis kaip Šventoji Dvasia, kad įvykdyčiau jums duotą pažadą.
27 Aš netapau žmogumi, Aš ateinu Dvasioje, ir tik tie, kurie yra pasirengę, Mane matys.
28. Kol jūs tikite Mano žodžiu ir sekate Juo, kiti nepriima Mano apsireiškimo ir jį neigia. Turėjau pateikti jiems puikių įrodymų ir jų dėka pamažu nugalėjau jų netikėjimą.
29. Meilė ir kantrybė, kurią visada tau rodžiau, padės tau suprasti, kad tik tavo Tėvas gali tave taip mylėti ir pamokyti. Aš saugau tave ir padarau tavo kryžių lengvą, kad nesukluptum. Leidžiu jums pajusti mano ramybę, kad galėtumėte eiti savo keliu pasitikėdami manimi. (32, 4)
30. Mano Žodis, Mano Doktrinos Kreipimasis, šiandien atrodo skirtas tik jums, bet iš tiesų jis skirtas visiems, nes jo išmintis ir meilė apima visą visatą, vienija visus pasaulius, visas įsikūnijusias ir įsikūnijusias dvasias. Ateikite pas Mane, jei jums Manęs reikia; ieškokite Manęs, jei jaučiatės pasiklydę.
31 Aš esu jūsų Tėvas, kuris žino jūsų kančias ir jus guodžia. Įskiepiju jums meilę, kurios taip reikia jums patiems ir kad ją skleistumėte aplinkiniams.
32 Jei iš tiesų atpažįstate mano buvimą pagal išmintį, kurią atskleidžiu per šiuos balso nešėjus, jūs taip pat atpažįstate, kad atėjo laikas pradėti dvasinio kelio kūrimo darbą.
33. O, jei tik visi pakviestieji paskubėtų; iš tiesų sakau jums, Viešpaties stalas būtų perpildytas mokinių ir jie visi valgytų tą patį maistą! Tačiau atvyko ne visi pakviestieji, jie užsiėmė skirtingais darbais, nustumdami dieviškąjį kvietimą į antrą planą.
34 Palaiminti skubantys, nes jie gavo atlygį. (12, 76 - 80)
35. Čia manęs klausosi ne visi, kurie šiuo metu yra gavę dvasinių dovanų. Pažiūrėkite, kiek daug tuščių vietų yra prie stalo, nes daugelis Mano vaikų, gavę naudos, išėjo ir vengė pareigų bei įsakymų. O, jei jie čia, žemėje, vis dar žinotų įžadus, kuriuos kiekviena dvasia davė Man prieš ateidama į žemę! (86, 43)
36. Šiuo metu jums palieku Trečiąjį Testamentą, bet jūs nesupratote net dviejų pirmųjų. Jei tuo metu būtumėte buvę pasirengę, nebūtų reikėję klausytis Mano žodžio materialiai, nes tada Aš kalbėčiau dvasiškai, o jūs atsakytumėte Man savo meile. (86, 49)
37. Tai "Trečiosios eros" šviesa. Bet patikrinkite tą, kuris sako, kad jums kalba ne Dievas, o šis žmogus. Iš tiesų sakau jums: kol Mano dieviškasis spindulys neapšvies jo proto, jūs negalėsite išgauti iš jo dvasinės vertės ir tiesos žodžių, net jei grasintumėte jam mirtimi.
38. Nieko keisto, kad dvasia, kaip ji naudojasi savo kūnu, kad galėtų kalbėti ir pranešti apie save, taip ir trumpam nuo jo atsiskiria, kad visų dvasių Tėvas galėtų pranešti apie save vietoj jos: Dievas.
39. Aš ateinu pas jus, nes jūs nežinote, kaip ateiti pas mane, ir mokau, kad maloniausia malda, pasiekianti Tėvą, yra ta, kuri kyla iš jūsų dvasios tyloje. Ši malda pritraukia Mano spindulį, per kurį mane girdite. Ne giesmės ir žodžiai džiugina Mano Dieviškumą. (59, 57 - 59)
40. Negalite sakyti, kad Mano žodis nėra aiškus arba kad jame yra trūkumų, nes iš Manęs negali kilti dviprasmybių. Jei joje pastebėsite klaidų, aiškinkite, kad jos atsirado dėl to, kad balso perdavėjas blogai perdavė informaciją, arba dėl to, kad jūs blogai suprantate, bet niekada ne dėl Mano

doktrinos. Vargas balso nešėjui, kuris sugadina mano žodį! Vargas tam, kuris blogai perteikia mano mokymą ir jį nuvertina, nes jis patirs nuolatinius sąžinės priekaištus ir praras dvasios ramybę! (108, 51)
41 Norėdamas su jumis susitikti, sakau jums: Jei nenorite, kad Aš pasinaudočiau nuodėmingais kūnais, kad suteikčiau jums savo meilę, parodykite man teisų, tyrą, parodykite man vieną iš jūsų, kuris moka mylėti, ir aš jus užtikrinu, kad pasinaudosiu juo.
42 Supraskite, kad Aš naudojuosi savimi, kad atvesčiau nusidėjėlius, nes atėjau ne išgelbėti teisiųjų; jie jau yra šviesos karalystėje. (16, 25)
43. Stebėkite, kaip ši sėkla, nors ja prastai rūpinotės, nemiršta; žiūrėkite, kaip ji nugalėjo tamsą ir spąstus, kliūtis ir išbandymus ir toliau diena iš dienos dygsta bei vystosi. Kodėl ši sėkla nemiršta: nes tiesa yra nemirtinga, amžina.
44 Todėl pamatysite, kad kai kartais atrodo, jog šis mokymas nyksta, kaip tik tada išdygsta nauji ir vešlūs ūgliai, padedantys žmonėms žengti dar vieną žingsnį į priekį dvasingumo keliu. (99, 20)
45 Išnagrinėkite Mano mokymus ir pasakykite, ar šis mokymas galėtų būti įtrauktas į vieną iš jūsų religijų.
46. Aš jums atskleidžiau jos visapusiškas savybes ir visuotinę reikšmę, kuri neapsiriboja žmonijos dalimi ar [tam tikromis] tautomis, bet peržengia jūsų pasaulio planetos orbitą ir apima begalybę su visais jos gyvybės pasauliais, kuriuose, kaip ir šiame pasaulyje, taip pat gyvena Dievo vaikai. (83, 6)
47. Pripažinkite, kad mano žodis nėra ir negali būti nauja religija. Šis darbas yra šviesus kelias, kuriuo eidamos visos ideologijos, tikėjimai ir religijos dvasiškai susivienys ir įžengs pro Pažadėtosios žemės vartus. (310, 39)
48 Mano mokymas, kuriuo maitinasi jūsų dvasia, nori jus paversti mokytojais, ištikimais Šventosios Dvasios apaštalais. (311, 12)
49. Pristatysiu jus žmonėms kaip savo tarnus, kaip Trečiosios eros trejybinius-marianiškus dvasininkus - dvasininkus, nes turite būti daugiau dvasia negu materija; trejybinius, nes gavote mano Apreiškimą trimis laikais; marijinius, nes mylite Mariją, savo visuotinę Motiną, kuri jus globoja, kad gyvenimo kelyje nenusimintumėte. (70, 36)
50 Ne tik tie, kurie išgirdo mano žodį žmogaus supratimo organais, bus vadinami šios tautos vaikais. Kiekvienas, kuris ima savo kryžių, - kiekvienas, kuris myli šį įstatymą ir skleidžia šią sėklą, bus vadinamas Mano vynuogyno darbininku, Mano darbo apaštalu ir šios tautos vaiku, net jei negirdėjo Manęs per šį skelbimą. (94, 12)
51. Kaip jūs, žmonės, galite manyti, kad dėl to, jog susirinkote skirtingose susirinkimų vietose, turite laikytis atstumo vieni nuo kitų? Tik neišmanymas neleis jums pažinti dvasinių ryšių, kurie jungia visus Viešpaties vaikus. (191, 51)
52. Kai lankotės vienoje ar kitoje arba skirtingose susirinkimo vietose ir girdite tą patį žodį per jų atstovus, jūsų širdis prisipildo džiaugsmo ir tikėjimo, ir jūs laikote tą mokymą tikru įrodymu, kad tos bendruomenės yra vieningos dėl savo dvasingumo. Tačiau kai dalyvaujate ydingoje manifestacijoje, jaučiate, kad jūsų širdys sužeistos, ir suprantate, kad nėra tos vienybės ar manifestacijos, kuri turėtų būti šioje tautoje. (140, 71)
53. Noriu, kad būtumėte geri ir nuolankūs mano mokiniai - tie, kurie nepretenduoja į paskyrimus ar garbę bendruomenėje, bet kad jūsų idealas būtų tik siekti tobulumo dorybėmis ir laikytis mano nurodymų, kad jūsų gyvenimas taptų pavyzdžiu. Kokia nauda iš garbės vietų, titulų ar vardų, jei neturite nuopelnų, kad juos teisėtai turėtumėte? (165, 17)
54. Mano darbas nėra vienas iš daugelio mokymų, nėra dar viena sekta pasaulyje. Šis apreiškimas, kurį šiandien jums atnešiau, yra Amžinasis Įstatymas. Tačiau kiek daug ritualų pridėjote prie jos dėl dvasingumo ir supratimo stokos, kiek daug nedorybių, kol galiausiai ją iškraipėte. Kiek daug garbinimo veiksmų įtraukėte į Mano doktriną, sakydami ir tikėdami, kad viską, ką darėte, įkvėpiau ir įsakiau Aš. (197, 48)
55. Netrukus atsidursite tarp žmonių, pavargusių nuo išorinių kultų ir pavargusių nuo jų "religinio fanatizmo". Todėl sakau jums, kad dvasingumo žinia, kurią atnešite jiems, pasieks jų širdis kaip gaivi ir gaivinanti rasa.
56. Ar manote, kad jei ateisite pas juos su fanatiškais kultais ir dvasingumui prieštaraujančiais veikimo būdais, pasaulis galės jus pripažinti kaip dieviškosios žinios

nešėjus? Iš tiesų sakau jums: jus laikytų naujos sektos fanatikais!
57 Atsižvelgiant į aiškumą, su kuriuo jums kalbu, yra tokių, kurie man sako: "Mokytojau, kaip įmanoma, kad mes turėtume atsisakyti daugelio kulto aktų, kuriuos mums paliko Rokė Rojasas kaip palikimą?"
58. Dėl to sakau jums, kad pateikiau jums tą Antrosios eros pavyzdį, kai leidau žmonėms suprasti, jog dėl apeigų, formalumų, tradicijų ir švenčių laikymosi jie pamiršo Įstatymą, kuris yra esminis dalykas.
59 Priminiau jums šį jūsų Mokytojo poelgį, kad suprastumėte, jog net ir šiandien turėtumėte pamiršti tradicijas ir apeigas, net jei jų išmokote iš Roko Rojaso, kaip ir to meto žmonės jas paveldėjo iš Mozės.
60. Nenoriu pasakyti, kad jie mokė jus kažko blogo - ne. Jie buvo priversti griebtis tik simbolių ir veiksmų, kurie padėtų žmonėms suprasti dieviškuosius apreiškimus. Tačiau kai šis tikslas buvo pasiektas, reikėjo pašalinti visas dabar nenaudingas garbinimo ar alegorijų formas, kad galėtų šviesti tiesos šviesa. (253, 29 - 32)
61 kiek daug skausmo Mano Širdžiai sukėlė tarnai, kurie nesuprato Mano Įstatymo; ir kiek daug skausmo šiuo metu sukelia tie, kurie, nors Aš juos mokiau ir paskyriau, šiandien suteikė prieglobstį abejonėms, nesaugumui ir dėl nesupratingumo bei savanaudiškumo sakė, kad Aš dar kurį laiką pasiliksiu tarp žmonių; kad pagal jų žmogišką valią dar kartą atsiųsiu savo Visuotinį spindulį ir dar ilgai skelbsiu apie save.
62. Todėl jums tariau: Kada savo žodžiu parodžiau neryžtingumą, netikrumą ar valios nesutarimą? Niekada, tikrai, nes nebebūčiau tobulas, nebebūčiau jūsų Dievas ir Kūrėjas.
63. Manyje yra ryžtingumas, viena valia, todėl Aš kalbu aiškiai kaip ryški dienos šviesa, kad visi galėtų pajusti Mane kaip Mano Buvimą, Mano Esybę ir Mano Galią, kad protas pažintų [pagrindinę] Priežastį ir Žodį, kuriuos daviau per žmogaus supratimo gebėjimą.
64 Mokytojas jums sako: Žmogus pastatė pastatus ir pavadino juos bažnyčiomis, į kurias įeinantys žmonės nusilenkia, puoselėja fanatizmą ir stabmeldystę, garbina tai, ką sukūrė pats žmogus. Mano akyse tai bjauru, todėl Aš pašalinau iš jūsų, Izraelio tauta, viską, ką iš pradžių žinojote ir girdėjote, kad atsisakytumėte savo fanatizmo.
65. Izraelio tautos maldos namai bus žinomi žmonijai, jie nebus uždari, nes jie suteiks prieglobstį silpniems ir paklydusiems, pavargusiems ir ligoniams. Per jūsų pasiruošimą, paklusnumą Mano aukščiausiajai valiai ir Mano Įstatymo laikymąsi Aš liudysiu save tikrų Mano Dieviškumo mokinių darbais.
66 Tegul jūsų neliūdina tai, kad atsiranda netikrų balsų nešėjų, netikrų bažnyčios vadovų, netikrų "darbuotojų", kad jų piktžodžiaujančios lūpos kalba žmonėms, tvirtindamos, jog Mano žodis ir Mano Visuotinis spindulys ir toliau liks kaip mokymas žmonėms.
67 Aš atskleisiu, kas yra apgavikas, kas nesilaiko įstatymo pagal mano valią, kas yra tas, kuris tik išreiškia savo valią, ir atskleisiu, kokį darbą jis padarė blogai ir kokį įstatymą sukūrė, ir jie bus atmesti ir ištremti.
68. Nes Aš sulaikysiu dieviškąją malonę ir galią, ir pagunda pagaus juos į savo tinklus, todėl tas, kuris jų ieškos, nepajus savo dvasioje mano Šventosios Dvasios malonės. (363, 52 - 56)
69 Neskelbdami, kad esate mano apaštalai, jūs būsite. Nors esate mokytojai, sakykite, kad esate mokiniai.
70 Nedėvėkite drabužių, kuriais išsiskirsite iš kitų, nenešiokite rankose knygų, nestatykite susirinkimų namų.
71 Žemėje neturėsite jokio mano darbo centro ar pagrindo ir niekas nebus virš žmonių, kad užimtų mano vietą.
72. Iki šiol buvę jūsų vadovai yra paskutiniai. Malda, dvasingumas ir mano doktrinos praktikavimas atves minias į šviesos kelią. (246,30 - 31)
73 Ar teisinga, klausiu savo mokinių, kad tokį tobulą kūrinį, kaip tas, kurį jums apreiškiau, pristatytumėte žmonijai taip, kad jis būtų vertinamas kaip nukrypimas arba kad jis būtų laikomas dar viena iš doktrinų ir teorijų, atsiradusių šiais laikais kaip vyraujančios dvasinės sumaišties vaisius?
74 Ar būtų teisinga, kad jūs, kuriuos mylėjau ir mokiau savo Žodžiu, kad jūsų liudijimas būtų tyras, pakliūtumėte į žemiškojo teisingumo rankas kaip savo klaidų aukos arba būtumėte persekiojami ir išsklaidyti, nes jūsų kaimynai jus laiko kenksmingais?

75. Ar manote, kad mokymas, kurio tinkamai laikomasi, gali sukelti tokius įvykius? Ne, mokiniai.
76. Leiskite Man šitaip kalbėti su jumis, nes Aš žinau, kodėl tai darau. Rytoj, kai nebekalbėsiu su jumis taip, jūs žinosite, kodėl taip kalbėjau, ir sakysite: "Mokytojas tiksliai žinojo, kiek silpnybių mums teks patirti. Jo išminties niekas neišvengia". (252,26 - 27)
77 Aš ruošiu jus laikui, kai nebegirdėsite mano žodžio, nes tada žmonės vadins jus žmonėmis be Dievo, žmonėmis be garbinimo vietos, nes jūs neturėsite didingų bažnyčių pastatų, kuriuose galėtumėte mane garbinti, nešvęsite iškilmingų apeigų ir neieškosite manęs atvaizduose.
78. Bet aš paliksiu jums knygą kaip testamentą, kuri bus jūsų gynyba išbandymuose ir kelias, kuriuo jūs turėsite nukreipti savo žingsnius. Šie žodžiai, kuriuos šiandien girdite per balsą-nešėją, rytoj sklis iš Šventojo Rašto, kad galėtumėte dar kartą jais atsigaivinti, ir juos išgirs minios žmonių, kurie tuo metu bus pridėti. (129, 24)
79 Šiuo metu palieku žmonijai naują knygą, naują testamentą, savo "Trečiosios eros" žodį, dieviškąjį balsą, kuris kalbėjo žmogui atplėšus Šeštąjį antspaudą.
80. Nebūtina, kad jūsų vardai ar darbai patektų į istoriją. Šioje knygoje mano žodis bus tarsi skambus ir aiškus balsas, amžinai kalbantis žmogaus širdžiai, o mano žmonės paliks palikuonims savo žingsnių pėdsakus šiame dvasingumo kelyje. (102, 28 - 29)
81. Susitikimų vietų, kuriose mano žodis tapo žinomas, padaugėjo, kiekviena iš jų yra tarsi tikro pažinimo mokykla, kurioje renkasi žmonės, sudarantys mano mokinius ir noriai ateinantys mokytis naujos pamokos.
82. Jei kiekviena iš šių bendruomenių liudytų apie visas gėrybes, kurias gavo iš mano gailestingumo, tų stebuklų liudijimui nebūtų galo. Jei jums reikėtų surinkti į knygą viską, ką Aš kalbėjau nuo pirmųjų iki paskutiniųjų savo žodžių per visus savo balso nešėjus, to nepajėgtumėte padaryti.
83. Bet Aš atsiųsiu žmonijai, tarpininkaujant Mano tautai, "knygą", kurioje bus mano žodžio esmė ir liudijimas apie darbus, kuriuos atlikau tarp jūsų. Nebijokite imtis šios misijos, nes Aš jus įkvėpsiu, kad šioje knygoje būtų užrašyti tie mokymai, kurie yra būtini. (152, 39 - 41)
84. Šio žodžio esmė niekada nesikeitė nuo pat jo pasirodymo pradžios, kai kalbėjau jums per Damianą Oviedo. Mano doktrinos prasmė išliko ta pati.
85 Bet kur yra šių žodžių esmė? Kas jiems nutiko? Paslėpti yra tų dieviškųjų pranešimų užrašai, kurie buvo pirmieji šiais laikais, kai mano žodis taip gausiai sklido tarp jūsų.
86. Būtina, kad šie mokymai iškiltų į dienos šviesą, kad rytoj galėtumėte paliudyti šio apsireiškimo pradžią. Taip sužinosite mano pirmojo mokymo datą, jo turinį ir paskutiniojo mokymo datą, kuri jums atneš 1950 m., numatytus metus, kuriais baigsis šis apreiškimo laikas. (127, 14 - 15)
87. Būtina, kad kalbėtumėte tiems, kurie slepia Mano žodį ir iškraipo Mano mokymą. Kalbėkite su jais aiškiai, aš jums padėsiu, kad galėtumėte apginti savo požiūrį prieš juos. Juk būtent dėl žmonių mano darbas rytoj bus pripažintas kaltu ir mano įstatymas bus suklastotas, nes jie į mano darbą pridėjo tai, kas jam nepriklauso. (340, 39)
88 Aš atnešiau jums šį žodį ir leidau išgirsti jį jūsų kalba, bet duodu jums užduotį vėliau išversti jį į kitas kalbas, kad jis būtų žinomas visiems; duodu jums užduotį išversti jį į savo kalbą.
89 Taip pradėsite statyti tikrąjį "Izraelio bokštą" - tą, kuris dvasiškai suvienys visas tautas į vieną, kuris visus žmones suvienys tuo dievišku, nekintamu ir amžinuoju įstatymu, kurio išmokote pasaulyje iš Jėzaus lūpų, kai Jis jums sakė: "Mylėkite vieni kitus!" (34, 59 - 60)

Dvasinis Izraelis ir žydų tauta

90 "Izraeliu" pavadinau žmones, kuriuos šiuo metu telkiu aplink savo naująjį apreiškimą, nes niekas geriau už mane nežino, kokia dvasia gyvena kiekviename šios "trečiosios eros" pašauktajame.
91. "Izraelis" turi dvasinę reikšmę, ir jums duodu šį vardą, kad žinotumėte, jog esate Dievo tautos dalis. "Izraelis" reiškia ne žemės žmones, bet dvasių pasaulį.
92 Šis vardas vėl bus žinomas žemėje, bet be klaidų, tikrąja, dvasine prasme.
93. Turite žinoti šio vardo kilmę ir reikšmę; jūsų tikėjimas, kad esate tos tautos vaikai, turi būti absoliutus, ir turite visiškai žinoti, iš ko ir kodėl gavote šį vardą, kad rytoj galėtumėte atlaikyti išpuolius, kurių sulauksite iš tų, kurie

Izraelio vardui suteikia kitokią reikšmę. (274, 47 - 50)
94 Aš noriu iš jūsų paklusnumo, noriu, kad suformuotumėte stiprią savo tikėjimu ir dvasingumu tautą, nes kaip Aš padariau, kad iš Jokūbo kilusios kartos daugintųsi, nepaisydamas didelių sunkumų, kurie ištiko tą tautą, taip padarysiu, kad jūs, kurie nešiojate tą sėklą savo dvasioje, atkakliai kovotumėte, kad jūsų tauta vėl daugintųsi kaip dangaus žvaigždės ir kaip jūros smėlis.
95. Leidau jums žinoti, kad dvasiškai esate tos Izraelio tautos dalis, kad geriau pažintumėte savo likimą. Tačiau tuo pat metu rekomenduočiau viešai neskelbti su tuo susijusių pranašysčių, kol žmonija pati jų neatras.
96 Kadangi žemėje tebėra izraelitų tauta, žydai pagal kūną, jis atsisakys šio vardo ir jo jums nesuteiks, nors tai nėra rimta priežastis ginčui.
97. Jie dar nieko apie jus nežino, bet jūs apie juos žinote daug. Aš jums apreiškiau, kad ši žemėje klaidžiojanti ir dvasios ramybės netekusi tauta, pati to nežinodama, žingsnis po žingsnio juda link Nukryžiuotojo, kurį atpažins kaip savo Viešpatį ir kurio prašys atleidimo už savo tokį didelį nedėkingumą ir kietaširdiškumą Jo meilės akivaizdoje.
98. Mano Kūnas nuimtas nuo kryžiaus, bet tiems, kurie šimtmečiais Mane neigė, lieku prie jo prikaltas ir toliau laukiu jų prabudimo ir atgailos akimirkos, kad atiduočiau jiems viską, ką jiems siūliau, o jie nenorėjo priimti. (86, 11-13)
99. Šiais laikais nebūkite kaip "Antrosios epochos" žydų tauta, kuri dėl tradicijų suvaržymo, konservatyvumo ir fanatizmo negalėjo valgyti Dangaus duonos, kurią jiems atnešė Mesijas, kurio jie laukė daugelį amžių. Atėjus valandai, ji negalėjo Jo atpažinti, nes jos materialumas neleido jai pamatyti tiesos šviesos. (255, 19)
100. Iš tolimų kraštų ir tautų pamatysite savo brolius, atvykstančius trokštančius išlaisvinti savo dvasią. Iš tos senosios Palestinos jie taip pat ateis būriais, kaip kad Izraelio giminės perėjo dykumą.
101 Jos piligrimystė buvo ilga ir skausminga nuo tada, kai ji iš savo įsčių išstūmė tą, kuris jai pasiūlė savo karalystę kaip naują paveldą. Tačiau ji jau artėja prie oazės, kur pailsės ir apmąstys mano žodį, kad paskui, sustiprėjusi mano įstatymo pažinimu, toliau eitų keliu, kuris jai rodo jos taip ilgai pamirštą raidą.
102. Tada išgirsite daugelį sakant, kad jūsų tauta yra naujoji pažado žemė, Naujoji Jeruzalė. Tačiau jūs jiems pasakysite, kad ta Pažadėtoji žemė yra už šio pasaulio ribų ir kad ją pasiekti reikia dvasia, įveikus didžiąją šio laiko išbandymų dykumą. Taip pat pasakysite jiems, kad ši tauta yra tik oazė dykumos viduryje.
103. Bet jūs suprasite, žmonės, kad oazė turi suteikti pavėsį išsekusiems klajokliams, taip pat pasiūlyti savo krištolo skaidrumo ir gaivaus vandens išsausėjusioms lūpoms tų, kurie joje ieško prieglobsčio.
104. Kas yra tas šešėlis ir tas vanduo, apie kuriuos jums kalbu? Mano mokymas, žmonės, Mano dieviškasis meilės pamokymas. Ir kam aš atidaviau šį malonės ir palaiminimų turtą? Žmonės, kad vis labiau išlaisvintumėte savo širdis nuo bet kokio egoizmo ir kiekviename savo darbe parodytumėte jas kaip tyrą veidrodį.
105. Ar jūsų mintys ir širdys nebūtų kupinos džiaugsmo, jei per savo meilę sugebėtumėte tą prie savo tradicijų prisirišusią ir dvasiškai sustingusią tautą atversti į trejybinę-marijinę Dvasios doktriną? Argi tarp jūsų nebūtų džiaugsmo, jei "senasis Izraelis" atsiverstų tarpininkaujant "naujajam Izraeliui", t. y. jei pirmasis gautų malonę per antrąjį?
106 Iki šiol niekas neįtikino žydų tautos, kad ji turi nutraukti senąsias tradicijas, norėdama siekti moralinio ir dvasinio pakilimo. Tai žmonės, kurie tiki, kad vykdo Jehovos ir Mozės įstatymus, bet iš tikrųjų tebegarbina savo Aukso veršį.
107. Artėja laikas, kai ši klystanti tauta, išsibarsčiusi po visą pasaulį, nustos žiūrėti į žemę ir pakels akis į dangų, ieškodama To, kuris nuo pat pradžių jiems buvo pažadėtas kaip jų Atpirkėjas ir kurį jie neteisingai įvertino ir nužudė, nes laikė Jį vargšu ir nerado Jame nieko gero. (35, 55 - 58)
108. Nelaikykite to, kad iš kitų žemės tautų išsirinkau vieną, pirmenybe: Aš vienodai myliu visus savo vaikus ir jų sukurtas tautas.
109 Kiekviena tauta į žemę atsineša tam tikrą misiją, o "Izraelio" paskirtis - būti tarp žmonių Dievo pranašu, tikėjimo švyturiu ir keliu į tobulybę.

110. Mano pranašystės ir apreiškimai, kuriuos jums daviau nuo pirmųjų laikų, nebuvo teisingai išaiškinti, nes dar neatėjo valanda, kad žmonija juos suprastų.
111 Praeityje "Izraelis" buvo žemės tauta; šiandien tai žmonės, išsibarstę po visą pasaulį; rytoj Dievo tautą sudarys visos dvasinės būtybės, kurios kartu su savo Tėvu sudarys tobulos darnos Dieviškąją Šeimą. (221,27 - 30)

Mokinystė ir dvasingumas

112 Mokykitės mylėti vieni kitus, laiminti, atleisti, būti švelnūs ir meilūs, geri ir kilnūs ir supraskite, kad jei to nedarysite, jūsų gyvenimas nė kiek neatspindės Kristaus, jūsų Mokytojo, darbų.
113. Kreipiuosi į jus visus ir prašau pašalinti klaidas, kurios stabdė jūsų evoliuciją tiek daug šimtmečių. (21, 22 - 23)
114. Nepamirškite, kad jūsų kilmė yra mano meilė. Šiandien jūsų širdis yra užkietėjusi dėl egoizmo, bet kai ji vėl taps imli kiekvienam dvasiniam įkvėpimui, ji pajus meilę artimui ir užjaus kitų skausmą kaip savo. Tada galėsite įvykdyti įsakymą: "Mylėkite vieni kitus". (80, 15)
115. Šis pasaulis yra tinkama darbo sritis. Jame yra skausmas, ligos, visų formų nuodėmės, ydos, nesantaika, paklydusi jaunystė, orumo stokojanti senatvė, piktnaudžiavimas mokslu, neapykanta, karas ir melas.
116. Tai laukai, kuriuose turite dirbti ir sėti. Bet jei kova, kuri jūsų laukia tarp žmonių, atrodo milžiniška, iš tiesų sakau jums, kad nors ji ir didelė, jos negalima lyginti su ta, kurią turite pradėti patys: dvasios, proto ir sąžinės kova su kūno aistromis, jų savimeile, savanaudiškumu, sumaterialėjimu. Bet kol neįveiksite savęs, kaip galite nuoširdžiai kalbėti apie meilę, paklusnumą, nuolankumą ir dvasingumą savo bičiuliams? (73, 18 - 19)
117. Dorybė buvo niekinama ir laikoma kažkuo žalingu ar nenaudingu. Dabar atėjo laikas suprasti, kad tik dorybė atneš jums išgelbėjimą, suteiks ramybę ir pripildys pasitenkinimo. Tačiau dorybė turi patirti daugybę kliūčių ir kančių, kad galėtų įžengti į visų širdis.
118. Juos ginantys kariai turi kovoti su didelėmis pastangomis ir dideliu tikėjimu. Kur yra šie gėrio, aktyvios meilės ir taikos kariai? Ar manote, kad esate?
119. Jūs ištirkite save viduje ir atsakykite man, kad taip nėra. Mainais į tai sakau, kad visi jūs, turėdami gerą valią, galite priklausyti šiems kariams. Kaip manote, kokiu tikslu atėjau pas jus? (64, 16)
120 Meilė, kalbėkite, kai reikia, - tylėkite, kai reikia, niekam nesakykite, kad esate mano išrinktieji. Venkite liaupsių ir neskelbkite, ką gero darote. Dirbkite tylėdami, savo meilės darbais liudydami mano doktrinos tiesą.
121 Mylėti yra jūsų likimas. Mylėkite, nes taip nuplausite savo dabartinio ir ankstesnių gyvenimų dėmes. (113, 58 - 59)
122. Atmeskite nuo savęs liaupses, nes jos yra ginklas, kuris sunaikins jūsų kilnius jausmus. Tai kardas, galintis nužudyti tikėjimą, kurį įžiebiau jūsų širdyse.
123. Kaip galite leisti, kad žmonės sunaikintų aukurą, kurį turite giliausioje savo esybės dalyje? (106, 47 - 48)
124. Nepainiokite nuolankumo su kuklia apranga. Taip pat nemano, kad nuolankus yra tas, kuris savyje jaučia menkavertiškumą ir dėl to yra priverstas tarnauti kitiems ir prieš juos nusilenkti. Sakau jums, kad tikrasis nuolankumas yra tas, kuris, nors ir gali spręsti, kad yra kažkas, ir žino, kad turi tam tikrų žinių, nori nusižeminti prieš kitus ir su malonumu dalijasi su jais tuo, ką turi.
125. Koks dėkingumo jausmas apima, kai patiri, kad tarp žmonių gerbiamas žmogus tau rodo meilę, supratimą, nuolankumą. Tą patį jausmą galite perteikti tiems, kurie yra žemiau jūsų arba kurie taip jaučiasi.
126 Mokėkite nusileisti, mokėkite ištiesti ranką nesijausdami pranašesni, mokėkite būti supratingi. Sakau jums, kad tokiais atvejais džiaugiasi ne tik tas, kuris gauna meilės įrodymą, pagalbą ar paguodą, bet ir tas, kuris ją teikia, nes žino, kad virš jo yra Tas, kuris pats jam suteikė meilės ir nuolankumo įrodymų, ir Jis yra jo Dievas ir Viešpats. (101, 60 + 62)
127 Gyvenkite tyrai, nuolankiai, paprastai. Vykdykite viską, kas teisinga žmogiškoje srityje, taip pat viską, kas susiję su jūsų dvasia. Pašalinkite iš savo gyvenimo tai, kas nereikalinga, dirbtina, kenksminga, ir atsigaivinkite viskuo, kas jūsų gyvenime yra gera. (131, 51)
128. Niekur nematykite priešų, visuose žmonėse įžvelkite savo brolius ir seseris - tai jūsų misija. Jei atkakliai tai darysite iki galo,

žemėje įsiviešpataus teisingumas ir meilė, o tai suteiks jums ramybę ir saugumą, kurių taip trokštate. (123, 65)
129. Suteikite laisvę savo širdžiai, kad ji pradėtų jausti kitų skausmą. Neleiskite, kad jis būtų užimtas ir trokštų jausti tik tai, kas susiję su jumis. Nebūkite abejingi žmonijos patiriamiems išbandymams.
130 Kada jūsų meilė bus tokia didelė, kad galės aprėpti daugelį bičiulių ir mylėti juos taip, kaip jūs mylite tuos, kurie turi jūsų kraujo ir yra jūsų kūnas?
131. Jei žinotumėte, kad esate daugiau dvasia nei kūnu, daugelis tuo nepatikėtų. Bet aš jums sakau: jūs tikrai esate broliai ir seserys labiau dvasia nei kūnu, nes dvasia priklauso amžinybei, o kūnas yra laikinas.
132 Taigi atkreipkite dėmesį į tai, kad šeimos čia, žemėje, sukuriamos šiandien ir rytoj išyra, o dvasinė šeima egzistuoja amžinai. (290, 39 - 41)
133. Ar jūs, kurie girdite šiuos žodžius, manote, kad galėčiau pasėti jūsų širdyse nemeilę ar blogą valią tiems jūsų bičiuliams, kurie išpažįsta kitas konfesijas? Niekada, mokiniai, būtent jūs turite pradėti rodyti brolybės ir darnos pavyzdį, žvelgdami į visus ir mylėdami juos taip pat, kaip žvelgiate į tuos, kurie pritaria jūsų mąstymui. (297, 49)
134. Aš žinau, kad kuo geriau pažinsite, tuo didesnė bus jūsų meilė Man. Kai sakau jums: "Mylėk mane", ar žinote, ką jums sakau? Mylėkite tiesą, mylėkite gėrį, mylėkite šviesą, mylėkite vienas kitą, mylėkite tikrąjį gyvenimą. (297, 57 - 58)
135 Žinokite, mokiniai, kad jūsų kovos tikslas yra tokia proto būsena, kurios nebegalima pasiekti jokiais skausmais, o šis tikslas pasiekiamas nuopelnais, kovomis, išbandymais, aukomis ir atsižadėjimais.
136. Atkreipkite dėmesį į tuos kantrybės, tikėjimo, nuolankumo ir atsidavimo atvejus, kuriuos kartais atrandate kai kuriuose savo bičiuliuose. Jie yra mano siųstos dvasios, kad rodytų dorybės pavyzdį žmonijai. Iš pažiūros šių būtybių likimas liūdnas, tačiau savo tikėjime jos žino, kad atvyko atlikti misijos.
137. Savo istorijoje esate gavę didžiųjų mano pasiuntinių ir mokinių pavyzdžių, jums žinomų vardų, tačiau dėl šios priežasties nepamirškite ir mažųjų pavyzdžių, kuriuos sutiksite savo gyvenimo kelionėje. (298, 30 - 32)
138. Nemanykite, kad tik Izraelio tautoje buvo pranašų, pionierių ir šviesos dvasių. Kai kuriuos iš jų taip pat pasiunčiau pas kitas tautas, bet žmonės juos laikė dievais, o ne pasiuntiniais, ir iš jų mokymų kūrė religijas bei kultus. (135, 15)
139 Mokiniai, kad turėtumėte teisę pažvelgti į savo akies "spindulį", pirmiausia pažvelkite į savo brolio "atplaišą".
140 Tuo noriu jums pasakyti, kad neturėtumėte naudotis mano mokymu, kad pasmerktumėte savo bičiulių, priklausančių skirtingoms denominacijoms, veikimo būdus.
141 Iš tiesų sakau jums: visuose tuose keliuose yra širdžių, kurios ieško Manęs kilniu, aukomis nusėtu gyvenimu.
142 Nepaisant to, mokinys vėl ir vėl klausia Manęs, kodėl Aš leidžiu, kad pasaulėžiūrų skirtumai, kurie kartais prieštarauja vieni kitiems, sukelia nesutarimus ir nesantaiką tarp žmonių.
143. Į tai Mokytojas jums atsako: Tai buvo leista, nes nėra dviejų dvasių, kurios turėtų visiškai vienodą supratimą, tą pačią šviesą, tą patį tikėjimą, taip pat todėl, kad jums buvo suteikta valios laisvė pasirinkti savo kelią. Niekada nebuvote verčiami eiti Įstatymo keliu, bet buvote kviečiami tai daryti, todėl išsaugojote laisvę įgyti tikrų nuopelnų trokštant tiesos. (297, 23 - 24)
144 Noriu, kad išmoktumėte neapdairiai vertinti ir neleistumėte, kad pirmas įspūdis jus nulemtų skubotai.
145. Šią nuorodą jums duodu tam, kad aiškindami mano žodį, taip pat vertindami doktrinas, religijas, filosofijas, kultus, dvasinius apreiškimus ar mokslus suprastumėte, jog tai, ką žinote, nėra viskas, kas egzistuoja, ir kad tiesa, kurią žinote, yra tik minimali absoliučios tiesos dalis, kuri čia atsiskleidžia vienu būdu, bet gali atsiskleisti daugybe kitų jums nežinomų būdų. (266, 33)
146 gerbkite savo bičiulių religinius įsitikinimus ir, įžengę į jų bažnyčias, nuoširdžiai atsiduskite, žinodami, kad aš dalyvauju kiekvienose pamaldose.
147. Neatsisakykite pasaulio, kad sektumėte paskui Mane, ir neatsiskirkite nuo Manęs, prisidengdami tuo, kad turite pareigų pasaulyje. Išmokite sujungti abu įstatymus į vieną. (51, 53)

148. Argi ne aš laiminu visą žmoniją, niekam neteikdamas pirmenybės? Gerieji ir klusnieji, taip pat arogantiškieji ir nusikaltėliai yra apsupti šio palaiminimo "apsiausto". Kodėl nelaikote Manęs savo pavyzdžiu? Ar jaučiate pasibjaurėjimą kitų žmonių veiksmais?
149. Nepamirškite, kad esate žmonijos dalis, kad turėtumėte ją mylėti ir jai atleisti, bet ne atstumti, nes tai būtų tas pats, kas jausti pasibjaurėjimą savimi. Visa tai, ką matote savo artimoje aplinkoje, daugiau ar mažiau turite ir jūs patys.
150. Todėl noriu, kad išmoktumėte pažinti savo vidų, kad pažintumėte savo dvasinį ir moralinį veidą. Taip jūs žinosite, kaip vertinti save, ir turėsite teisę žvelgti į kitus.
151 Neieškokite trūkumų savo bičiuliuose; užtenka tų, kuriuos turite. (286, 41 - 42)
152. Ar tikite, kad vykdote mano įsakymą mylėti vienas kitą, kai savanaudiškai apsiribojate tik savo šeima? Ar religinės bendruomenės tiki, kad vykdo tą aukščiausią įsakymą, kai pripažįsta tik savo tikinčiuosius ir atmeta tuos, kurie priklauso kitai konfesijai?
153 Ar gali didžiosios pasaulio tautos, kurios didžiuojasi civilizacija ir pažanga, teigti, kad jos padarė dvasinę pažangą ir laikosi Jėzaus pamokymų, kai visos jų pastangos yra ruoštis brolžudiškam karui?
154. Ak, vyrai, jūs niekada neįvertinote mano žodžio vertės ir nenorėjote sėsti prie Viešpaties stalo, nes jis jums atrodė pernelyg kuklus! Tačiau mano stalas ir toliau laukia jūsų su duona ir gyvybės vynu jūsų dvasiai. (98, 50 - 51)
155. Nelaikykite mano darbo našta ir nesakykite, kad gražios užduoties - mylėti Tėvą ir savo artimuosius - vykdymas yra sunkus jūsų dvasiai. Iš tikrųjų sunkus yra jūsų pačių ir kitų nedorybių kryžius, dėl kurio turite verkti, kraujuoti ir net mirti. Nedėkingumas, nesupratimas, savanaudiškumas ir šmeižtas užguls jus kaip našta, jei suteiksite jiems prieglobstį.
156 Maištaujančiam žmogui mano įstatymo vykdymas gali atrodyti sunkus ir sudėtingas, nes jis yra tobulas ir nėra palankus nedorybėms ar melui. Tačiau paklusniam žmogui įstatymas yra jo gynyba, parama ir išgelbėjimas. (6, 16 - 17)
157. Taip pat sakau jums: Žmonės turi tikėti žmonėmis, tikėti ir pasitikėti vieni kitais, nes turite įsitikinti, kad jums visiems žemėje reikia vieniems kitų.
158. Nemanykite, kad man patinka, kai sakote, jog tikite manimi, nors žinau, kad abejojate visu pasauliu. Aš tikiuosi iš jūsų štai ko: kad mylėtumėte mane meile, kurią rodote savo artimiesiems, atleisdami tiems, kurie jus įžeidžia; kad su meile padėtumėte vargingiausiems, mažiausiems ar silpniausiems; kad mylėtumėte savo artimuosius be atrankos; kad visuose savo darbuose būtumėte kuo nesavanaudiškesni ir teisingesni.
159. Mokykitės iš Manęs, nes Aš niekada jumis neabejojau, tikėkite savo išgelbėjimu ir tikėkite, kad pakilsite ir pasieksite tikrąjį gyvenimą. (167, 5 - 7)
160 Mylėkite savo Tėvą, būkite gailestingi savo artimui, atsiribokite nuo visko, kas kenkia jūsų žmogiškajam gyvenimui ar dvasiai. To jus moko mano doktrina. Kur įžvelgiate sunkumų ir neįmanomybių?
161. Ne, mylimi žmonės, nėra neįmanoma paklusti Mano žodžiui: ne tai sunku, bet jūsų tobulėjimas, atsinaujinimas ir sudvasinimas, nes jums trūksta kilnių jausmų ir aukštų siekių. Bet kadangi žinau, kad visos jūsų abejonės, nežinojimas ir neryžtingumas turi išnykti, Aš ir toliau jus mokysiu, nes Man nėra nieko neįmanomo. Galiu akmenis paversti amžinojo gyvenimo duona, o iš uolų ištrykšti krištolo skaidrumo vanduo. (149, 63 - 64)
162. Primenu jums Įstatymą, kurio negalima nei ištrinti iš sąžinės, nei pamiršti širdyje, nei juo abejoti, nes jį padiktavo Išmintingasis Protas, Visuotinis Protas, kad kiekvienas žmogus viduje turėtų šviesą, kuri vestų jį keliu į Dievą.
163. Būtina giliai išmanyti Įstatymą, kad visi gyvenimo veiksmai būtų grindžiami tiesa ir teisingumu. Nežinodami Įstatymo, neišvengiamai padarysite daugybę klaidų. Bet aš jūsų klausiu: Ar jūsų sąžinė niekada neišvedė jūsų į pažinimo šviesą? Iš tiesų sakau jums: sąžinė niekada nebuvo neveikli ar abejinga. Tai jūsų širdis, taip pat ir protas, kuris atmeta vidinę šviesą, susižavėjęs išorinės šviesos spindesiu, t. y. pasaulio pažinimu. (306, 13 - 14)
164. Šiandien, išsamiai aiškindamas savo mokymą, turiu jums paaiškinti, kad viskas, ką

darote ne pagal dvasią ar kūną valdančius dėsnius, kenkia abiem.
165. Sąžinė, intuicija ir žinios yra vedliai, kurie parodys jums saugų kelią ir padės išvengti nuopuolių. Šie žiburiai priklauso dvasiai, tačiau būtina juos įžiebti. Kai kiekviename iš jūsų bus toks aiškumas, jūs šauksite: "Tėve, Tavo išgelbėjimo sėkla sudygo mano esybėje ir Tavo žodis pagaliau pražydo mano gyvenime." (256, 37 - 38)
166. Aš atėjau suteikti didybės jūsų dvasiai, didybės, kuri remiasi mano įstatymo, kuris yra mano meilė, vykdymu. Tačiau turite įrodyti, kad esate verti šios didybės, vykdydami savo misiją ir sekdami paskui Mokytoją. (343, 29)
167. Visada jums sakysiu: naudokitės pasitenkinimais, kuriuos jums gali suteikti jūsų pasaulis, bet mėgaukitės jais mano įstatymo rėmuose, ir būsite tobuli.
168. Vėl ir vėl girdite sąžinės priekaištus dėl to, kad nesuderinote kūno ir dvasios pagal mano duotą įstatymą.
169 Dažnai ir toliau nusidedate, nes tikite, kad jums nebus atleista. Tai klaidinga nuomonė, nes mano Širdis - tai durys, kurios visada atviros tam, kuris atgailauja.
170. Ar jumyse neliko vilties, kuri skatintų tikėtis geresnės ateities? Neleiskite, kad jus užvaldytų niūrumas ir neviltis. Atminkite mano meilę, kuri visada yra su jumis. Ieškokite pas Mane atsakymo į savo abejones, ir netrukus pajusite, kad jus nušvietė naujas apreiškimas. Tikėjimo ir vilties šviesa spindės giliai jūsų dvasioje. Tuomet būsite silpnųjų gynėjas. (155, 50 - 53)
171. Visada gyvenkite dvasiškai budriai, kad galėtumėte iš širdies atleisti tiems, kurie jus įskaudino. Iš anksto galvokite, kad tas, kuris skaudina savo artimą, tai daro tik todėl, kad jam trūksta dvasinės šviesos; bet aš jums sakau, kad atleidimas yra vienintelis dalykas, galintis įžiebti šviesą tose širdyse. Apmaudas ar kerštas didina tamsą ir atneša kančią. (99, 53)
172 Jūsų sąžinė, kuri iš jūsų reikalauja ir tikisi tobulų darbų, nepaliks jūsų ramybėje, kol nesuteiksite tikro atleidimo savo bičiuliams.
173. Kodėl turėtumėte nekęsti tų, kurie jus įžeidžia, jei jie yra tik etapai, kad galėtumėte pasiekti Mane? Jei atleisite, įgysite nuopelnų, o kai atsidursite Dangaus karalystėje, žemėje atpažinsite tuos, kurie jums padėjo dvasiškai kilti. Tuomet prašysite Tėvą, kad ir jie rastų priemonių išsigelbėti ir ateiti pas savo Viešpatį, o jūsų užtarimas padės jiems gauti šią malonę. (44, 44 - 45)
174. Neatsitraukite nuo tų, kurie nevilties apimti piktžodžiauja prieš mane arba prieš jus. Aš duodu jums už juos lašelį savo balzamo.
175. Būkite pasirengę atleisti kiekvienam, kuris jus įskaudina tame, kas jums brangiausia. Iš tiesų sakau jums, kad kiekvieną kartą, kai nuoširdžiai ir teisingai atleisite viename iš šių išbandymų, tai bus dar vienas jūsų žingsnis dvasinio tobulėjimo kelyje.
176. Tad ar jausit nuoskaudą ir atsisakysit atleisti tiems, kurie padeda jums priartėti prie Manęs? Ar atsisakysite dvasinio malonumo imti mane pavyzdžiu ir leisite smurtui aptemdyti jūsų smegenis, kad atsakytumėte į kiekvieną smūgį?
177. Iš tiesų sakau jums: ši žmonija dar nežino atleidimo galios ir jo daromų stebuklų. Kai jie tikės Mano žodžiu, jie įsitikins šia tiesa. (111, 64 - 67)
178. Mylimi žmonės: Susivienykite su savo broliais, kad būdami bendrystėje su Manimi, per meilę, kurią jums įkvėpiau, galėtumėte atleisti net sunkiausius nusikaltimus. Kodėl neturėtumėte atleisti tam, kuris nežino, ką daro? Jis to nežino, nes nesuvokia, kad daro blogį pats sau. (359, 25)
179 Atleiskite taip dažnai, kaip dažnai esate įžeisti. Net nesvarstykite, kiek kartų turite atleisti. Jūsų likimas toks didelis, kad neturite pakliūti į šias kelio pinkles, nes toliau jūsų laukia labai didelės užduotys.
180 Jūsų dvasia visada turi būti pasirengusi meilei, supratimui ir gėriui, kad galėtumėte pakilti į aukštesnius lygius.
181 Kaip praeityje daugelis jūsų brolių ir seserų savo darbais įrašė gražius puslapius į Amžinąją Dvasios knygą, taip ir jūs turėtumėte tęsti tą istoriją jų pavyzdžiu ir džiaugsmu naujoms kartoms, kurios ateis į žemę. (322, 52)
182 Puoselėkite taiką, mylėkite ją ir skleiskite visur, nes kaip labai žmonijai jos reikia!
183 Nesileiskite trikdomi besikeičiančių gyvenimo aplinkybių, kad visada išliktumėte stiprūs ir pasirengę atiduoti tai, ką turite.
184 Taika, kuri yra paveldima kiekvienos dvasios nuosavybė, šiais laikais pabėgo,

užleisdama vietą karui, kankindama tautas, naikindama institucijas ir žlugdydama dvasias.
185 Priežastis ta, kad blogis užvaldė žmogaus širdį. Neapykanta, nesaikingos ambicijos, nežabotas godumas plinta ir daro žalą. Tačiau ar trumpas bus jų valdymas.
186. Jūsų džiaugsmui ir nuraminimui pranešu jums, kad jūsų išsilaisvinimas jau arti, kad daugybė žmonių dirba šiam tikslui pasiekti, trokšdami kvėpuoti brolybės, tyrumo ir sveikatos atmosfera. (335, 18)
187 Visą gyvenimą turėtumėte praktikuoti labdarą; tai jūsų užduotis. Turite daugybę talentų įvairiais būdais nesavanaudiškai padėti. Jei žinosite, kaip pasiruošti, pasieksite tai, ką vadinate neįmanomu. 188. Meilės aktas, kurį atliksite su moneta, nors irgi yra meilės aktas, bus mažiau kilnus.
189. Jūs turite nešti meilę, atleidimą ir taiką į savo bičiulių širdis.
190 Nenoriu, kad mano įstatyme būtų daugiau fariziejų ir veidmainių. Noriu mokinių, kurie jaučia savo bičiulių skausmą. Visiems atgailaujantiems atleisiu, nesvarbu, kokią sektą ar bažnyčią jie išpažįsta, ir labai aiškiai parodysiu jiems tikrąjį kelią. (10, 104 - 107)
191 Klausykite manęs: "Būkite nuolankūs pasaulyje ir sėkite jame gėrį, kad danguje gautumėte jo vaisių. Jei jums nemalonu turėti liudytojus, kai darote bloga, kodėl jums malonu turėti tokius, kai darote gerus darbus? Kuo galite pasigirti, nes tik atlikote savo pareigą?
192 Supraskite, kad pagiriamieji žodžiai kenkia jūsų dvasiai, nes esate dar labai nepatyrę ir žmogiški.
193. Kodėl iškart po to, kai padarai gerą darbą, tikiesi, kad Tėvas duos tau atlygį? Kas taip mąsto, nesielgia altruistiškai, todėl jo meilė yra netikra, o jo meilė toli gražu nėra tikra.
194 Tegul pasaulis mato jus darančius gerus darbus, bet ne tam, kad gautumėte apdovanojimus, o tik tam, kad rodytumėte gerus pavyzdžius bei mokymus ir liudytumėte mano tiesą. (139, 56 - 58)
195. Kai jūsų dvasia atsidurs "Dvasiniame slėnyje", kad atsiskaitytų už savo buvimą ir darbus žemėje, labiausiai jūsų prašysiu visko, ko prašėte ir ką padarėte savo bičiulių labui. Tą dieną prisiminsite mano žodžius. (36,17)
196. Antrojoje eroje žmonija man padovanojo medinį kryžių, prie kurio žmonės pasmerkė mane kankinystei. Bet ant savo dvasios nešiau kitą, sunkesnį ir kruvinesnį: jūsų netobulumo ir nedėkingumo.
197 Ar galėtum ant savo pečių nešti meilės ir pasiaukojimo kryžių už savo artimą ir taip įžengti į Mano artumą? Matote, tam Aš jus ir pasiunčiau į žemę, todėl jūsų sugrįžimas įvyks, kai ateisite pas Mane su įvykdyta misija. Šis kryžius bus raktas, kuris atvers jums pažadėtosios Karalystės vartus. (67,17 - 18)
198. Aš neprašau jūsų viską palikti, kaip prašiau tų, kurie sekė paskui Mane Antrojoje eroje. Vieni iš jų paliko savo tėvus, kiti - draugus, paliko savo namus, krantus, žvejų valtis ir tinklus, paliko visa tai, kad sektų paskui Jėzų. Taip pat nesakau, kad šiuo metu jums būtina pralieti kraują. (80, 13)
199. Supraskite, kad turite pasikeisti dvasiškai ir fiziškai, kad daugelis jūsų papročių ir tradicijų - protėvių palikimas - turi išnykti iš jūsų gyvenimo, kad užleistų vietą dvasingumui. (63, 15)
200. Šiuo metu ne visi suprantate, ką reiškia "sudvasinimas", taip pat nesuprantate, kodėl prašau jūsų pasiekti šį vidinį pakilimą. Ar galite norėti ir paklusti mano įsakymams, jei net nesuvokiate, ko jūsų prašau?
201 Tačiau kai kurie supranta idealą, kurį Mokytojas įkvepia savo mokiniams, ir skuba sekti jo nurodymais. (261,38)
202. Jei tikrai trokštate tapti dvasingumo meistrais, turite būti atkaklūs, kantrūs, stropūs ir dėmesingi, nes tada turėsite galimybę savo kelyje po truputį skinti darbų vaisius, kuriais kaupsite patirtį, kuri yra šviesa, tikrojo gyvenimo pažinimas. (172, 9)
203. Aš atnešu naują pamoką, per kurią išmoksite dvasiškai gyventi žemėje, o tai yra tikrasis gyvenimas, Dievo skirtas žmonėms.
204. Jau sakiau, kad "sudvasinimas" nereiškia nei fanatizmo, nei religinio fanatizmo, nei antgamtinių praktikų. Dvasiškumas reiškia dvasios ir kūno harmoniją, dieviškųjų ir žmogiškųjų įstatymų laikymąsi, gyvenimo paprastumą ir tyrumą, absoliutų ir gilų tikėjimą Tėvu, pasitikėjimą ir džiaugsmą tarnaujant Dievui savo artimu, dorovės ir dvasios tobulumo idealus. (279, 65 - 66)
205 Jūs klausiate savęs, ką reiškia "septynios dangaus kopėčių pakopos", ir jūsų Mokytojas jums tvirtai atsako: skaičius septyni reiškia

dvasingumą, tai dvasingumas, kurį Aš noriu matyti savo išrinktojoje tautoje Izraelyje.
206. Turite ateiti pas Mane su visomis savo dorybėmis ir išvystytais gebėjimais. Septintajame etape, arba savo evoliucijos etape, atvyksite pas mane ir pamatysite, kaip dangus atveria savo vartus, kad jus priimtų. (340, 6)
207. Pirmiausia supraskite, kad kol žmonės nepasieks visiško sudvasinimo, jiems reikės materialių bažnyčių ir jie statys prieš akis skulptūras ar atvaizdus, kurie turi padėti pajusti mano buvimą.
208. Žmonių sudvasinimo ar "sumaterialėjimo" laipsnį galite įvertinti pagal jų religinio garbinimo pobūdį. Materialistas ieško Manęs žemiškuose daiktuose, o kai nemato Manęs pagal savo norus, vaizduoja Mane kokiu nors būdu, kad jaustųsi turįs Mane priešais save.
209. Kas supranta Mane kaip Dvasią, jaučia Mane savyje, už savęs ir visame, kas jį supa, nes jis tapo Mano šventykla. (125, 49 - 51)
210. Atnašaukite Man dvasinį garbinimą ir nebūkite panašūs į tuos, kurie stato bažnyčias ir altorius, padengtus auksu ir brangakmeniais, į tuos, kurie atlieka ilgas piligrimines keliones, baudžia save šiurkščiais ir žiauriais plakimais, metasi ant kelių su maldomis iš lūpų į lūpas ir maldų litanijomis, bet vis tiek nesugeba atiduoti savo širdžių Man. Aš jus įspėjau dėl sąžinės, todėl jums sakau: kas kalba ir kalba apie tai, ką padarė, ir trimituoja, tas neturi nuopelnų pas dangiškąjį Tėvą. (115, 9)
211. Kad įvykdytumėte mano įstatymą, turite melstis, visada keldami savo dvasią į Tėvą.
212. Mačiau, kad norėdami melstis, jūs mieliau ieškote vienatvės ir tylos, ir gerai darote, jei melsdamiesi ieškote įkvėpimo arba norite man padėkoti. Bet taip pat sakau jums melstis bet kokioje situacijoje, kad sunkiausiomis savo gyvenimo akimirkomis žinotumėte, kaip šauktis Mano pagalbos, neprarasdami ramybės, susivaldymo, tikėjimo Mano buvimu ir pasitikėjimo savimi. (40, 34 - 35)
213 Tylėdami papasakokite man savo kančias, patikėkite man savo troškimus. Nors aš viską žinau, noriu, kad jūs po truputį mokytumėtės formuluoti savo maldą, kol būsite pasirengę tobulam savo dvasios dialogui su Tėvu. (110, 31)
214. Jūs supratote, kokį poveikį daro malda, ir suvokėte, kokią didžiulę galią turi malda, kai ją siunčiate - tiek siekdami užkirsti kelią dvasiniams poreikiams, tiek prašydami išspręsti materialius poreikius.
215. Prisiminkite, kad dažnai užtekdavo ištarti žodį "Tėvas", kad visa jūsų esybė sudrebėtų, o širdį užlietų Jo meilės teikiama paguoda.
216. Žinokite, kad kai tik jūsų širdis karštai šaukiasi Manęs, Mano dvasia taip pat dreba iš džiaugsmo.
217 Kai vadinsi Mane Tėvu, kai šis vardas išsiverš iš tavo vidaus, tavo balsas bus išgirstas Danguje ir tu išgirsi kokią nors paslaptį iš Dieviškosios Išminties. (166, 49 - 51)
218. Būtina, kad išmoktumėte prašyti, laukti ir gauti ir kad niekada nepamirštumėte perduoti to, ką jums suteikiu, o tai yra didžiausias nuopelnas. Melskitės už tuos, kurie diena iš dienos miršta kare. Tiems, kurie meldžiasi tyra širdimi, suteikiu, kad iki 1950 m. visi, kurie krito kare, dvasiškai pakiltų į šviesą. (84, 53)
219 Šiandien jūs vis dar esate mokiniai ir ne visada galite suprasti mano pamoką. Tačiau dabar kalbėkite su Dievu savo širdimi, savo mintimis, ir Jis jums atsakys jūsų būties gelmėse. Jo žinia, kuri kalbės jūsų sąžinėje, bus aiškus, išmintingas, mylintis balsas, kurį po truputį atrasite ir prie kurio vėliau priprasite. (205, 47)
220. Nesistebėkite ir nesipiktinkite, kai jums pasakysiu, kad visas jūsų religinių bendruomenių spindesys, galia ir pompastika turi išnykti ir kad, kai tai įvyks, jau bus padengtas dvasinis stalas, prie kurio maitinsis meilės ir tiesos ištroškusios minios.
221. Daugelis žmonių, išgirdę šiuos žodžius, paneigs, kad jie yra mano. Bet tada aš jų paklausiu, kodėl jie piktinasi ir ką jie iš tikrųjų gina? Jų gyvenimas? Aš tai ginu. Mano įstatymas? Aš taip pat jį stebiu.
222 Nebijokite, nes niekas nemirs gindamas mano reikalą; mirs tik blogis, nes gėris, tiesa ir teisingumas išliks amžinai. (125, 54 - 56)
223. Ar jums neatrodo neįtikėtina, kad šis mokslinis ir materialistinis pasaulis vėl pajuto polinkį į dvasingumą? Sakau jums, kad niekas nėra neįtikėtina, nes mano galia neribota. Vidinis pakilimas, tikėjimas, šviesa ir gerumas yra labiau įtikinama būtinybė dvasiai nei valgymas, gėrimas ir miegas kūnui.

224. Net jei dvasios dovanos, gebėjimai ir savybės ilgą laiką snaudė, mano pašaukimu jos pabus ir privers žmones sugrįžti prie dvasingumo su visais jo stebuklais ir apreiškimais, kurie bus didesni už ankstesnius, nes dabar juos geriau suprasite. (159, 7 – 8)

Plėtra

225. Kaip matote, kad vystosi žmogaus kūnas, taip jame vystosi ir dvasia. Tačiau kūnas turi ribą, o dvasiai reikia daugybės kūnų ir amžinybės, kad pasiektų tobulumą. Tai yra jūsų reinkarnacijos priežastis.

226 Jūs gimėte tyras, paprastas ir švarus, kaip sėkla, iš tėviškosios ir motiniškosios Dievo kūrybinės dvasios. Tačiau nesuklyskite, nes būti tyram ir paprastam nėra tas pats, kas būti dideliam ir tobulam.

227 Galima palyginti su ką tik gimusiu vaiku ir patyrusiu žmogumi, kuris moko vaikus.

228. Tai bus jūsų likimas visais gyvenimo etapais, kai tik jūsų dvasia bus išvystyta. Bet kaip lėtai tobulėja jūsų dvasia! (212, 57 – 60)

229 Studijuokite, atidžiai pagalvokite, nes kai kurie yra sutrikę dėl minties, kaip įmanoma, kad jūsų dvasia kenčia, jei ji yra mano Dieviškumo dalelė? Ir jei dvasios šviesa yra Šventosios Dvasios šviesos kibirkštis - kaip jis gali matyti save laikinai apgaubtą tamsos?

230 Supraskite, kad šis tobulėjimo kelias skirtas tam, kad įgytumėte pakankamai nuopelnų Dievui ir galėtumėte savo dvasią iš neišmanančio ir neišsivysčiusio proto paversti didžia šviesos dvasia Tėvo dešinėje. (231, 12)

231 Aš noriu, kad būtumėte geri, be to, trokštu, kad taptumėte tobuli. Nors iš pažiūros esi nereikšmingas, esi didesnis už materialius daiktus ir pasaulius, nes turi amžinąjį gyvenimą, esi mano šviesos kibirkštis.

232. Jūs esate dvasinės būtybės. Turite žinoti, kas yra dvasia, kad suprastumėte, kodėl kviečiu jus į tobulumo kelią. (174,60 u.)

233 Jūs esate pavaldūs evoliucijos dėsniui, tai yra jūsų reinkarnacijų priežastis. Tik mano dvasiai nereikia tobulėti: Aš esu nekintantis.

234. Nuo pat pradžių parodžiau jums kopėčias, kuriomis dvasinės būtybės turi kilti, kad pasiektų Mane. Šiandien jūs nežinote, kuriame būties lygmenyje esate, bet kai atsikratysite savo apvalkalo, sužinosite savo evoliucijos lygį. Nesustokite, nes tapsite kliūtimi tiems, kurie ateis po jūsų.

235. Būkite vieningi dvasia, nors gyvenate skirtinguose lygmenyse, ir vieną dieną būsite vieningi septintajame, aukščiausiame, lygmenyje ir mėgausitės mano meile. (8, 25 - 27)

236. Aš jums sakiau, kad į žemę atėjote ne vieną kartą, bet kad jūsų dvasia įgavo kūno apvalkalus tiek kartų, kiek reikėjo jos vystymuisi ir tobulėjimui. Dabar turiu pridurti, kad nuo jūsų taip pat priklauso, ar tikslas bus pasiektas per trumpesnį, ar per ilgesnį laiką, atsižvelgiant į jūsų norą. (97, 61)

237. Kas iš jūsų gali įrodyti, kad jis neegzistavo prieš šį gyvenimą? Kuris iš tų, kurie yra visiškai tikri, kad išgyvens dar vieną įsikūnijimą, gali įrodyti, kad jų sąskaita su Tėvu jau atsiskaityta ir kad jie vis dar turi nuopelnų iš "turimos" pusės?

238. Niekas nežino, koks yra jo tobulumo lygis. Todėl kovokite, mylėkite ir atkakliai laikykitės iki galo. (46, 58 - 59)

239 Kad galėčiau jums duoti šiuos naujus apreiškimus, reikėjo, kad per laikotarpį nuo Mano apsireiškimo žmonijai žmogaus pavidalu iki Mano atėjimo dvasia šiuo metu jūs išgyventumėte daugybę reinkarnacijų žemėje, kad jūsų dvasia žinotų, kaip reaguoti, kai Aš prašau jūsų praeities pamokų, o kai Aš duodu jai naujus apreiškimus, ji galėtų juos suprasti. (13, 52)

240 Kiek kartų turėsite grįžti į žemę, kad turėtumėte kūną, per kurį galėtumėte vis aiškiau atskleisti pasauliui nešamą žinią?

241 Tegul tavo dvasia kaip skruzdėlytė patiria ir džiaugiasi savo pavasariu šiame gyvenime ir tegul savo piligrimystėje randa reikiamą patirtį, kad galėtų sugrįžti pas Mane.

242 Kol turtuoliai kaupia pernelyg greitai gendančius lobius, jūs turėtumėte kaupti patirtį, tikrąsias žinias. (142, 72)

243 Šiuo metu jums teks kovoti su žmonijos, kuri, nors ir materializavosi visose srityse, yra mažiau žiauri ir labiau išsivysčiusi dėl patirties, įgytos ankstesniuose įsikūnijimuose, neišmanymu.

244 Jei šiandien pažįstate ką nors, kas nesupranta ir neišreiškia Dievo garbinimo taip, kaip tai daro dauguma, - nors tai jus atstumia ir piktina, - jūs nebešaukite, kad jis turi būti sudegintas gyvas. (14, 21 - 22)

245. Ar bijote kalbėti savo bičiuliams apie dvasios reinkarnaciją? Argi nesate įsitikinę, kad joje yra meilės kupinas teisingumas?
246. Palyginkite šią išrišimo formą su amžina bausme nesibaigiančioje pragaro ugnyje, kurią žmonija pasitelkė žmonių dvasiai įbauginti. Pasakykite man, kuris iš šių dviejų teisingumo rūšių jums kelia dieviško, tobulo ir gailestingo teisingumo idėją.
247 Viename atsiskleidžia žiaurumas, begalinis apmaudas, kerštas, o kitame - tik atleidimas, tėviška meilė, viltis pasiekti amžinąjį gyvenimą. Kaip smarkiai mano mokymas buvo iškraipytas dėl blogų interpretacijų!
248. Rengiu jus kovai, nes žinau, kad su jumis bus kovojama dėl to, ko mokysite. Bet jei jūsų bičiulius, kurie šiuo metu su jumis kovoja, nustebintų mirtis, ir aš jų paklausčiau - kai jie mirs nuodėmėje - ką jie mieliau rinktųsi: amžinąją ugnį, kuria tiki, ar galimybę apsivalyti naujame gyvenime, - tikrai, sakau jums, jie rinktųsi antrąjį sprendimą, net jei, apakinti fanatizmo, savo gyvenime būtų su juo kovoję. (120, 15 - 17)
249 Užtenka žinoti, kaip jums sakiau savo žodyje, kad dvasios reinkarnacija yra tiesa, ir jūsų širdyse jau įsižiebė šviesa, ir jūs dar labiau žavitės mano mylinčiu teisingumu.
250 Palyginkite teorijas ir skirtingus šių doktrinų aiškinimus, kuriuos pateikė įvairios konfesijos, ir pasirinkite tą, kuris yra teisingiausias ir labiausiai pagrįstas.
251. Bet iš tiesų sakau jums, kad tai yra vienas iš apreiškimų, kurie labiausiai sujaudins dvasią šiuo metu, kai pabunda vidinis šios didžios tiesos pažinimas. (63, 76)
252 Jūs turite patvirtinti, kad dvasios reinkarnacija yra viena iš didžiųjų tiesų, kurias žmonija turi žinoti ir kuriomis turi tikėti.
253. Kai kurie tai įtaria, priima ir tiki tuo iš intuicijos, kaip kažkuo, ko negali trūkti mano meilės teisingumui žmonėms. Tačiau bus ir daug tokių, kurie vadins jus piktžodžiautojais ir melagiais.
254. Nesijaudinkite, tas pats atsitiko mano apaštalams, kai jie skelbė prisikėlimą iš numirusių, kaip mokė Jėzus. Kunigai ir teisėjai juos įmetė į kalėjimą už tokių mokymų skelbimą.
Vėliau pasaulis priėmė šį apreiškimą, nors galiu jus patikinti, kad nesugebėjo suvokti visos šio mokymo prasmės, todėl būtina, kad šiuo metu ateičiau ir pamokyčiau jus, jog "kūno prisikėlimas" gali reikšti tik dvasios persikūnijimą, nes tai yra gyvenimo esmė ir priežastis - tai, kas iš tiesų yra amžina. Kokiu tikslu mirusiųjų kūnai turėtų būti prikelti, nes jie tėra nykstantys dvasios drabužiai?
256. Kūnas nugrimzta į žemę ir susimaišo su ja. Ten ji apvaloma, perkeičiama ir nepaliaujamai kyla naujam gyvenimui, o dvasia toliau kyla, tobulėja, ir kai ji grįžta į žemę, jai tai yra prisikėlimas žmogiškajam gyvenimui, o jos naujam kūniškam apvalkalui - prisikėlimas vienybėje su dvasia.
257. Tačiau materialioji prigimtis nėra nenykstanti, o dvasinė yra, todėl dar kartą sakau jums, kad Aš ieškau jūsų dvasios, kurios mokau ir kurią noriu turėti su savimi. (151,56 - 58)
258. Tavo dvasia velka grandinę, kurią sukūrė gyvenimai, kuriuos tau daviau kaip galimybę tobulėti, bet tu ja nepasinaudojai. Kiekviena egzistencija yra grandinės grandis. Bet jei savo gyvenimą suderinsite pagal Mano mokymus, jei laikysitės Įstatymo, nebeateisite į šį pasaulį kentėti.
259. Jei leisite laikui bėgti nestudijuodami Mano žodžio, Aš, kuris esu laikas, jus nustebinsiu. Mokykitės, kad galėtumėte užimti savo vietą Mano darbe.
260. Noriu, kad baigtųsi nesupratimas ir skirtingos nuomonės apie mano dieviškumą. Supraskite, kad visi esate kilę iš vieno Dievo. (181, 63 - 65)
261 Kontempliuokite visatą ir įvertinkite visą jos tobulumą ir grožį. Ji buvo sukurta tam, kad Viešpaties vaikai ja įkvėptų ir joje matytų Tėvo atvaizdą. Jei taip suvoksite kūriniją, pakylėsite savo protus iki mano dieviškumo. (169, 44)
262 Šio amžiaus šviesa praskleidžia tamsų šydą, gaubusį žmonių dvasią; ji nutraukia grandines, kurios ją surišdavo ir neleisdavo pasiekti tikrojo kelio.
263. Iš tiesų sakau jums: Nemanykite, kad Mano doktrina draudžia tyrinėti visas pažinimo sritis, nes būtent Aš pažadinu jūsų susidomėjimą, susižavėjimą ir smalsumą. Tam jums suteikiau mąstymo gebėjimą, kad jis galėtų nevaržomai judėti norima kryptimi.
264. Aš suteikiau jums intelekto šviesą, kad galėtumėte suprasti, ką matote savo kelyje. Todėl sakau jums: atraskite, tyrinėkite, bet įsitikinkite, kad jūsų požiūris į Mano paslaptis

yra pagarbus ir nuolankus, nes tada tai bus tikrai leistina.
265. Aš nedraudžiu jums pažinti žmonių parašytų knygų, bet turite būti išmokyti, kad nesukluptumėte ir neįsiveltumėte į klaidą. Tada sužinosite, kaip žmogus pradėjo savo gyvenimą ir kovą ir kaip toli jis nuėjo.
266. Tada, kai būsite pasiruošę, turite kreiptis į Mano mokymų ir apreiškimų šaltinį, kad Aš jums parodyčiau ateitį ir tikslą, kuris jūsų laukia. (179, 22 - 23)
267. Užtikrinu jus: Jei su susidomėjimu ir meile gilinsitės į šių mokymų prasmę, kiekviename žingsnyje atrasite tikrus dvasinės išminties, tobulos meilės ir dieviškojo teisingumo stebuklus. Tačiau jei į šiuos apreiškimus žiūrėsite abejingai, nesužinosite visko, kas juose slypi.
268 Nepraeikite pro mano apsireiškimą, kaip daugelis iš jūsų praeina pro gyvenimą: matote nežiūrėdami, girdite negirdėdami ir mąstote nesuprasdami. (333,11 - 12)
269. Nenoriu, kad tyrinėtumėte Mano dvasią ar ką nors, kas priklauso dvasiniams dalykams, tarsi jie būtų materialūs objektai. Nenoriu, kad Mane tyrinėtumėte kaip mokslininkai, nes įsiveltumėte į dideles ir apgailėtinas klaidas. (276, 17)
270. Viso Mano mokymo tikslas - padėti jums pamatyti viską, kas yra jūsų esybėje, nes iš šio pažinimo gimsta šviesa, kad rastumėte kelią, vedantį į Amžinybę, į Tobulybę, į Dievą. (262, 43)

Apsivalymas ir tobulumas

271 Šiandien jūs pristatote man savo kančias, kad jas palengvinčiau, ir iš tiesų sakau jums, kad tai yra mano užduotis, kad dėl to atėjau, nes esu dieviškasis Gydytojas.
272. Bet prieš tai, kol mano gydomasis balzamas pradės veikti jūsų žaizdas, prieš tai, kol jus pasieks mano glėbys, susitelkite į save ir ištirkite savo skausmą, ištirkite jį, kruopščiai jį apmąstykite tiek laiko, kiek reikės, kad iš šio apmąstymo galėtumėte pasisemti pamoką, kuri slypi šiame tyrime, ir žinias, kurios jame slypi ir kurias privalote žinoti. Šios žinios bus patirtis, tikėjimas, žvilgsnis į tiesos veidą, daugelio jums nesuprantamų išbandymų ir pamokų paaiškinimas.
273 Tyrinėkite skausmą, tarsi jis būtų kažkas apčiuopiamo, ir jame atrasite nuostabią patirties sėklą, didžiąją savo egzistencijos pamoką, nes skausmas tapo jūsų gyvenimo mokytoju.
274 Kas skausmą laiko mokytoju ir nuolankiai klauso jo raginimų atsinaujinti, atgailauti ir pasitaisyti, tas vėliau pažins laimę, ramybę ir sveikatą.
275 Atidžiai ištirkite save ir pamatysite, kiek daug naudos iš to turėsite. Atpažinsite savo trūkumus ir netobulumus, ištaisysite juos ir nustosite teisti kitus. (8, 50 - 53)
276. Man tereikėtų to norėti, ir tu būtum tyras. Bet koks būtų nuopelnas, jei tai aš jus apvalyčiau? Tegul kiekvienas atlygina už savo nusižengimus mano Įstatymui - tai yra nuopelnas. Tada žinosite, kaip ateityje išvengti kritimų ir klaidų, nes skausmas jums primins.
277 Jei tarp padaryto nusižengimo ir jo natūralių pasekmių bus nuoširdi atgaila, skausmas tavęs nepasieks, nes tada jau būsi pakankamai stiprus, kad galėtum pasiaukojamai pakelti išbandymą.
278. Pasaulis geria labai karčią taurę, tačiau aš jo nenubaudžiau. Bet po savo skausmo ji ateis pas mane, kuris ją pašaukia. Tada tie, kurie buvo nedėkingi, žinos, kaip dėkoti Tam, kuris jų egzistenciją apipylė vien gėrybėmis. (33, 30 - 31)
279 Atmeskite perdėtą meilę savo kūnui ir pasigailėkite savo dvasios, padėdami jai apsivalyti ir pakilti. Kai tai pasieksite, pajusite, koks stiprus bus jūsų protas ir kūnas.
280. Atminkite, kad jei protas serga, kaip gali būti ramybė širdyje? O jei dvasia gailisi - ar ji gali džiaugtis ramybe? (91, 72 - 73)
281 Jei ši žemė duotų jums viską, ko trokštate, jei joje nebūtų didžiųjų dvasinių išbandymų, kas iš jūsų tada trokštų ateiti į mano karalystę?
282 Nebūkite piktžodžiaujantys ir nekeikite skausmo, nes jį sukūrėte savo nusikaltimais. Kantriai tai ištverkite, ir tai jus apvalys bei padės priartėti prie Manęs.
283. Ar suvokiate, kaip stipriai esate įsišakniję šio pasaulio šlovėje ir pasitenkinime? Na, ateis laikas, kai noras jus iš jo pašalinti bus labai stiprus.
284 Tas, kuris sugeba įveikti savo išbandymus per dvasinį pakilimą, patiria ramybę šiame įveikime. Tas, kuris vaikšto žeme, nukreipęs akis į dangų, nesuklumpa ir jo kojų nesužeidžia erškėčiai jo sutaikinimo kelyje. (48, 53 - 55 o)

285. Įgyvendinkite savo likimą! Nenorėkite sugrįžti pas Mane, prieš tai nenuėję kelio, kurį jums parodžiau, nes jums būtų skaudu matyti savo dvasioje dėmes, kurių ji dar nenuplovė, nes dar nepasiekė savo atpirkimo pabaigos.
286 Reinkarnacijos praėjo pro jus, bet daugelis iš jūsų neįvertinote begalinės malonės ir meilės, kurią Tėvas jums suteikė kartu su jomis.
287. Pagalvokite: kuo daugiau galimybių, tuo didesnė jūsų atsakomybė, o jei tomis galimybėmis nepasinaudosite, su kiekviena iš jų didės atgailos ir kompensacinio teisingumo našta. Tai našta, kurios nepakeliamos naštos daugelis būtybių nesupranta ir kurią jums gali atskleisti tik mano mokymas. (67, 46)
288 Išbandymai, kuriuose žmonės gyvena, yra jų pačių pasėtos sėklos rezultatas - derlius, kuris kartais yra prieš metus pasėtos sėklos rezultatas, o kitais atvejais - prieš daugelį metų ar kituose įsikūnijimuose pasėtos sėklos vaisius. (178, 2)
289. Nemanykite, kad nepaklusnumo pasekmės yra tiesioginės - ne. Tačiau sakau jums: anksčiau ar vėliau turėsite atsakyti už savo darbus, net jei kartais jums atrodė, kad jūsų nusižengimas nesukėlė jokių pasekmių, nes laikas bėgo, o Mano teisingumas nedavė jokio ženklo.
290. Bet jūs jau žinote iš Mano žodžio, kad Aš esu nepermaldaujamas Teisėjas ir kad atėjus teismui atversite akis sąžinės šviesai. (298, 48)
291. O dvasinės būtybės, kurios Mane girdite, neleiskite, kad žemiškojo gyvenimo problemos paliktų jums pėdsaką, o juo labiau jus palenktų. Ieškokite šviesos, kurioje yra kiekvienas išbandymas, kad ji padėtų jums tapti stipriems ir saikingiems.
292 Jei dvasiai nepavyksta pavergti kūno [sielos], pastaroji jį palenkia ir užvaldo; dėl šios priežasties dvasinės būtybės nusilpsta ir mano, kad miršta kartu su kūnu. (89, 11 - 12)
293 Ar esate gyvenime patyrę fizinę aistrą, kuri užvaldė visą jūsų esybę ir neleido išgirsti sąžinės, moralės ir proto balso?
294 Taip atsitiko, kai dvasia nusileido žemiau, nes tada ją nugalėjo pagundos ir piktojo žvėries, gyvenančio kūne, galia.
295 Argi ne tiesa, kad kai jums pavyko išsivaduoti iš tos aistros ir įveikti jos įtaką, patyrėte gilų laimės ir ramybės jausmą?
296 Šią ramybę ir džiaugsmą lemia dvasios pergalė prieš kūną - pergalė, pasiekta didžiulėje kovoje, "kruvinoje" vidinėje kovoje. Tačiau pakako, kad dvasia pasisėmė naujų jėgų ir, sąžinės skatinama ir patariama, pakilo, ir jau nugalėjo kūno [sielos] impulsus bei išsivadavo nuo tolesnio traukimo į pražūtį.
297 Šioje kovoje, išsižadėjime, kovoje su savimi jūs matėte, kaip mirė kažkas, kas gyveno jumyse, nors tai nebuvo jūsų gyvybė. Tai buvo tik beprasmiška aistra. (186,18 - 19)
298 Supraskite, kad galingiausią priešą turite savyje. Kai jį nugalėsite, po jūsų kojomis atsidurs "septyngalvis drakonas", apie kurį jums kalbėjo apaštalas Jonas. Tik tada galėsite iš tiesų sakyti: "Galiu pakelti savo veidą į Viešpatį ir tarti Jam: 'Viešpatie, seksiu paskui Tave'". Tada tai sakys ne tik lūpos, bet ir Dvasia. (73, 20)
Netrukus suprasite, kad ne gyvenimas yra žiaurus jums, žmonėms, o jūs patys esate žiaurūs sau. Jūs kenčiate ir verčiate aplinkinius kentėti dėl nesupratimo. Jautiesi vienišas, matai, kad niekas tavęs nemyli, ir tampi savanaudis bei kietaširdis. (272,34)
300. Supraskite, kad visos šio gyvenimo kančios, kurias išgyvenate, yra žmogiškųjų klaidų padariniai, nes Aš, kuris jus myliu, negalėčiau jums pasiūlyti tokios karčios taurės.
301 Nuo seniausių laikų apreiškiau jums Įstatymą kaip būdą, kuriuo galite apsisaugoti nuo nuopuolio, pražūties ir "mirties". (215, 65)
302. Šiandien jūs dar nesugebate suprasti savo išbandymų prasmės. Manote, kad jie nereikalingi, neteisingi ir nepagrįsti. Bet aš jums dar pasakysiu, kiek daug teisingumo ir įžvalgumo slypi kiekviename iš jų, kai pasensite, o kituose - kai peržengsite šio pasaulio slenksčius ir apsigyvensite dvasiniuose kraštuose. (301,44)
303 Dar kartą sakau jums, kad Aš suvokiu kiekvieną mintį ir kiekvieną prašymą, o "pasaulis" nesugeba priimti Mano įkvėpimo, nepasirengia, kad jo galvoje spindėtų Mano dieviškos mintys, ir negirdi Mano balso, kai atsiliepiu į jo kvietimą.
304 bet aš jumis pasitikiu ir tikiu jumis, nes sukūriau jus ir apdovanojau dvasia, kuri yra mano kibirkštis, ir sąžine, kuri yra mano atvaizdas.
305. Jei pasakyčiau jums, kad nesitikiu, jog jūs tobulėsite, tai būtų tas pats, kas paskelbti, kad

Aš neįvykdžiau didžiausio darbo, kuris kilo iš Mano Dieviškosios Valios, o to negali būti.
306. Aš žinau, kad gyvenate laikais, kai jūsų dvasia nugalės visas pagundas, su kuriomis susiduria savo kelyje. Po to jis pakils kupinas šviesos ir pradės naują egzistenciją. (238, 52 - 54)

Ši ir kita žemiškųjų dalykų pusė

307 Dirbkite su savimi, nelaukite, kol mirtis jus nustebins nepasiruošusius. Ką paruošėte tam laikui, kai grįšite į dvasinį gyvenimą? Ar norite būti nustebinti, kol vis dar esate sukaustyti materijos, aistrų, žemiškų turtų grandinėmis? Ar norite įžengti į anapusybę užmerktomis akimis, nerasdami kelio, pasiimdami su savimi šio gyvenimo nuovargį, įspaustą dvasioje? Pasiruoškite, mokiniai, ir jums nereikės bijoti fizinės mirties.
308. Nesidžiaukite, kad turite palikti šį žemės slėnį, nes net jei ir pripažįstate, kad jame yra stebuklų ir šlovės, iš tiesų sakau jums, kad tai tik dvasinio gyvenimo grožio atspindys.
309 Jei nepabusite - ką darysite, kai atsidursite naujo kelio pradžioje, nušviestoje, regis, jums nepažįstamos šviesos?
310. Palikite šį pasaulį be ašarų, nepalikdami skausmo savo artimųjų širdyse. Atėjus tam momentui, atsiskirkite ir palikite ant savo kūno veido ramybės šypseną, bylojančią apie jūsų dvasios išsilaisvinimą.
311 Kūno mirtis neatskiria jūsų nuo jums patikėtų būtybių ir neatleidžia nuo dvasinės atsakomybės už tuos, kurie buvo jūsų tėvai, broliai, seserys ar vaikai.
312 Supraskite, kad meilei, pareigai, jausmams, žodžiu, dvasiai mirtis neegzistuoja. (70, 14 - 19)
313 Dirbkite su dideliu uolumu, kad, atėjus mirčiai ir kūnui užmerkus akis šiam gyvenimui, jūsų dvasia jaustųsi pakylėta, kol pasieks namus, kuriuos pasiekė savo nuopelnais.
314. Šio darbo mokiniai, prasidėjus kūno mirčiai, patirs, kaip lengvai nutrūksta dvasią su kūnu siejantys saitai. Jame nebus skausmo, nes jis turi palikti žemės patogumus. Dvasia nesiblaškys kaip šešėlis tarp žmonių, beldžiantis nuo durų prie durų, nuo širdies prie širdies, trokšdama šviesos, meilės ir taikos. (133, 61 - 62)
315. Pakelkite savo dvasią, kad malonumą rastumėte tik amžinybėje, grožyje ir gėryje. Jei taip nebus, jūsų dvasia, sumaterialėjusi dėl jūsų gyvenimo, labai kentės, atsiplėšdama nuo savo kūno ir visko, ką palieka, ir kurį laiką klaidžios sumišusi ir kenčianti skausmą [dvasinėse] erdvėse, kol apsivalys.
316 Gyvenkite pagal mano įstatymą, tada jums nereikės bijoti mirties. Tačiau neskambinkite ir nepageidaujate jo anksčiau laiko. Tegul ateina, nes jis visada vykdo mano įsakymus. Pasirūpinkite, kad jis rastų jus pasiruošusius, tada į dvasinį pasaulį įžengsite kaip šviesos vaikai. (56, 43 - 44)
317 Gyvenkite taikiai savo namuose, paverskite juos šventove, kad, įžengusios nematomos būtybės, klaidžiojančios "Dvasiniame slėnyje", jūsų būtyje rastų šviesos ir ramybės, kurios ieško, ir galėtų pakilti į anapusybę. (41, 50)
318. Jums, gyvenantiems dvasia ir vis dar prisirišusiems prie materialių tikslų, sakau: nusigręžkite nuo to, kas jums nebepriklauso. Jei žemė nėra amžinieji namai žmogui, tai dar mažiau - dvasiai. Toliau, dvasiniame slėnyje, jūsų laukia šviesos kupinas gyvenimas, kurį pasieksite žingsnis po žingsnio eidami gerumo keliu.
319. Tiems, kurie klausosi Manęs kaip žmonės, sakau, kad kol jie turi šį kūną, lydintį juos žemiškojo gyvenimo kelionėje, jie turi juo rūpintis ir prižiūrėti iki paskutinės akimirkos. Jis yra lazda, į kurią remiasi dvasia, ir kovos įrankis. Savo materialiomis akimis dvasia žvelgia į šį gyvenimą, o burna kalba ir gali paguosti savo brolius. (57, 3)
320. Dabar Mokytojas jūsų klausia: Kur yra jūsų mirusieji ir kodėl verkiate dėl mylimų būtybių išnykimo? Iš tiesų sakau jums: mano akyse niekas nemirė, nes visiems daviau amžinąjį gyvenimą. Jie visi gyvi; tie, kuriuos laikėte dingusiais, yra su manimi. Ten, kur manote, kad matote mirtį, yra gyvenimas; kur matote pabaigą, yra pradžia. Ten, kur manote, kad viskas yra paslaptis ir nesuvokiama paslaptis, yra Šviesa, spindinti kaip amžina aušra. Ten, kur, jūsų manymu, yra niekas, yra viskas, o ten, kur, jūsų manymu, yra didžiulė tyla, yra "koncertas". (164, 6)
321 Kai mirtis nutraukia jūsų kūno apvalkalo egzistavimą, ji yra tarsi poilsis dvasiai, kuri, vėl įsikūnijusi, sugrįžta su naujomis galiomis ir didesne šviesa ir toliau mokosi tos dieviškosios

pamokos, kurios nebuvo baigusi. Taip per amžius bręsta jūsų dvasios grūdas.
322. Daug ką jums atskleidžiau apie dvasinį gyvenimą, bet sakau jums, kad dabar jums nereikia žinoti visko, o tik tai, kas būtina jūsų atėjimui į amžinąją tėvynę. Ten pasakysiu jums viską, ką jums lemta žinoti. (99, 32)
323. Ar galite įsivaizduoti palaimą to, kuris sugrįžta į dvasinį gyvenimą ir žemėje įgyvendina Tėvo jam skirtą likimą? Jo pasitenkinimas ir ramybė yra be galo didesni už visus dvasinius pasitenkinimus, kuriuos dvasia gali gauti žmogaus gyvenime.
324. Ir aš siūlau jums šią galimybę, kad būtumėte tarp tų, kurie džiaugiasi sugrįžę į savo karalystę, o ne tarp tų, kurie kenčia ir verkia giliai susigraudinę ar atgailaudami. (93, 31 - 32)
325. Jau artėja šios manifestacijos pabaiga, kad po to ją atnaujintumėte aukštesne forma, pradėdami dialogą iš dvasios į dvasią su savo Kūrėju, kuriuo naudojasi su manimi gyvenančios aukštesnės dvasinės būtybės. (157,33)
326 Kai kalbu jums apie savo dvasinį pasaulį, turiu galvoje tas paklusnių dvasinių būtybių minias, kurios, kaip tikri tarnai, daro tik tai, ką joms įsako jų valdovas.
327. Juos atsiunčiau pas jus, kad jie būtų visų žmonių patarėjai, gynėjai, gydytojai ir tikri broliai bei seserys. Jie nesiskundžia, nes turi ramybę savyje. Jie neužduoda klausimų, nes jų evoliucijos šviesa ir patirtis ilguose keliuose suteikė jiems teisę šviesti žmonių protus. Jie yra pasirengę ir nuolankiai pasirengę kiekvienam pagalbos šauksmui ir kiekvienam poreikiui.
328. Tai aš jiems pavedžiau, kad jie taptų žinomi tarp jūsų, kad galėtų jums duoti nurodymus, liudyti ir padrąsinti. Jie eina pirma jūsų, valydami kelią ir teikdami jums savo pagalbą, kad nenuleistumėte rankų.
329 Rytoj ir jūs priklausysite šiai šviesos armijai, kuri begaliniame dvasinių būtybių pasaulyje veikia tik iš meilės savo broliams ir seserims žmonėms, suvokdama, kad taip šlovina ir myli savo Tėvą.
330. Jei norite būti tokie kaip jie, skirkite savo gyvenimą gėriui. Dalinkis savo ramybe ir duona, su meile priimk vargstančius, aplankyk ligonius ir kalinius. Įneškite šviesos į savo bičiulių, kurie blaškosi ieškodami tikrojo kelio, kelią. Pripildykite begalybę kilnių minčių, melskitės už tuos, kurių nėra, tada malda priartins juos prie jūsų.
331. Tada, kai mirtis sustabdys jūsų širdies plakimą ir užges šviesa jūsų akyse, pabusite pasaulyje, kuris stebina savo harmonija, tvarka ir teisingumu. Ten pradėsite suprasti, kad Dievo meilė gali atlyginti už visus jūsų darbus, išbandymus ir kančias.
332 Kai dvasia atvyksta į tuos namus, ji jaučiasi vis labiau persmelkta begalinės ramybės. Jis tuoj pat prisimena tuos, kurie vis dar gyvena toli nuo tos palaimos, ir trokšdamas, kad tie, kuriuos myli, taip pat pasiektų tą dieviškąją dovaną, prisijungia prie dvasinių būrių, kovojančių ir dirbančių dėl savo žemės brolių ir seserų išganymo, gerovės ir taikos. (170, 43 - 48)
333. Kas matė mūšius, kuriuos šie Šviesos legionai kovoja prieš sumišusių būtybių invaziją, nuolat keliančią jums grėsmę? Nė vienas žmogaus žvilgsnis nepastebėjo šios kovos, kurią jiedu nepaliaujamai kovoja vienas su kitu, o jūs to nepastebėjote. (334, 77)
334 Čia matome mano darbo tęsinį, mano atėjimą "trečią kartą" kaip paguodos dvasia, apsupta mano didžiųjų angelų būrių, kaip parašyta.
335. Šios dvasios mano aplinkoje yra dalis paguodos, kurią jums pažadėjau, ir jų gelbstinčiuose patarimuose bei dorybių pavyzdžiuose jau gavote jų gailestingumo ir ramybės įrodymų. Per juos suteikiau jums naudos ir jie buvo tarpininkai tarp jūsų ir mano Dvasios.
336. Pastebėję jų malonės dovanas ir nuolankumą, pajutote įkvėpimą daryti tokius pat teisingus darbus, kokius jie atliko jūsų gyvenime. Kai jie lankėsi jūsų namuose, jautėtės pagerbti jų dvasinio buvimo.
337 Būkite palaiminti, jei atpažinote jų didžiadvasiškumą. Tačiau Mokytojas jums sako: Ar manote, kad jie visada buvo dorybingos būtybės? Argi nežinote, kad daug jų gyveno žemėje ir žinojo silpnumą bei sunkius nusižengimus?
338. Bet pažvelkite į juos dabar: jie nebeturi jokios dėmės, nes įsiklausė į sąžinės balsą, pabudo meilei ir atgailavo dėl savo praeities nusikaltimų. Tame tiglyje jie apsivalė, kad kiltų verti, ir šiandien tarnauja man, tarnaudami žmonijai.

339 Jų dvasia iš meilės ėmėsi užduoties padėti savo kaimynams atitaisyti visa, ką jie apleido, kai gyveno žemėje, ir kaip dieviška dovana pasinaudojo proga pasėti sėklą, kurios anksčiau nesėjo, ir pašalinti kiekvieną netobulą darbą, kurį jie padarė.
340. Todėl dabar su nuostaba stebite jų nuolankumą, kantrybę ir klusnumą, o retkarčiais matote, kaip jie kenčia dėl atgailos. Tačiau jų meilė ir žinios, kurios yra didesnės už kliūtis, su kuriomis jie susiduria, įveikia viską, ir jie pasirengę eiti iki pasiaukojimo. (354, 14 - 15)
341 Ar žinote, kokius dvasinius namus palikote, kad ateitumėte į žemę? "Ne, Mokytojau, - sakote man, - mes nieko neįtariame ir nieko neprisimename.
342 Taip, žmonės, nuo to laiko, kai atsitraukėte nuo tyrumo ir nekaltumo, praėjo tiek laiko, kad net negalite įsivaizduoti taikaus egzistavimo, gerovės būsenos.
343. Bet dabar, kai esate išmokyti girdėti sąžinės balsą ir gauti iš jos apreiškimus, jums prieinamas kelias, vedantis į Pažadėtąją karalystę tuos, kurie kreipiasi į Mane.
344 Tai ne tas ramybės rojus, iš kurio iškeliavo "pirmieji", bet begalinis dvasios pasaulis, išminties pasaulis, tikrosios dvasinės palaimos rojus, meilės ir tobulumo dangus. (287, 14 - 15)

Dieviškieji apreiškimai

345 Šią akimirką jums kalba visų būtybių Tėvas. Meilė, kuri jus sukūrė, jaučiama kiekviename, kuris girdi šį žodį. (102, 17)
346 Su jumis kalba vienintelis egzistuojantis Dievas, kurį jūs vadinote Jehova, kai Jis parodė jums savo galią ir apreiškė jums Įstatymą ant Sinajaus kalno, kurį jūs vadinote Jėzumi, nes Jame buvo mano Žodis, ir kurį šiandien vadinate Šventąja Dvasia, nes Aš esu tiesos Dvasia. (51, 63)
347. Kai kalbu su jumis kaip Tėvas, prieš jus atsiveria Įstatymo knyga. Kai kalbu su jumis kaip Mokytojas, tai yra meilės knyga, kurią rodau savo mokiniams. Kai Aš kalbu jums kaip Šventoji Dvasia, tai yra Išminties knyga, kuri jus apšviečia per Mano mokymus. Jie sudaro vieną mokymą, nes yra kilę iš vieno Dievo. (141, 19)
348 Dievas yra šviesa, meilė, teisingumas. Kiekvienas, kuris savo gyvenime pasižymi šiomis savybėmis, atstovaus savo Viešpačiui ir jį pagerbs. (290,1)
349 Nesakykite, kad aš esu skurdo ar liūdesio Dievas, nes manote, kad Jėzų visada sekė minios ligonių ir kenčiančiųjų. Aš ieškau ligonių, liūdinčiųjų ir vargšų, bet tam, kad pripildyčiau juos džiaugsmo, sveikatos ir vilties, nes esu džiaugsmo, gyvybės, taikos ir šviesos Dievas. (113, 60)
350. Taip, žmonės, Aš esu jūsų pradžia ir pabaiga, Aš esu Alfa ir Omega, nors dar neperteikiu ir neatskleidžiu jums visų mokymų, kuriuos esu paruošęs jūsų dvasiai ir kuriuos sužinosite tik tada, kai jau būsite labai toli nuo šio pasaulio.
351. Daug naujų pamokų jums atskleisiu šiuo metu, bet duosiu jums tai, ką sugebate turėti, nesidarydami didingi ir nesipuikuodami prieš žmones išdidžiu pranašumu. Žinote, kad tas, kuris didžiuojasi savo darbais, pats juos sunaikina. Todėl aš jus mokiau dirbti tyliai, kad jūsų darbai duotų meilės vaisių. (106, 46)
352. Jūs vis dar nesugebate suvokti daugelio apreiškimų, kuriems lemta tapti jūsų žinojimo dalimi ir apie kuriuos žmonės manė, kad jų žinojimas priklauso tik Dievui. Kai tik kas nors išreiškia norą juos aiškinti ar bando į juos įsigilinti, iš karto pavadinamas šventvagiu arba laikomas įžūliu. (165, 10)
353. Jums dar daug ko reikia išmokti, kad taptumėte imlūs mano įkvėpimams ir raginimams. Kaip dažnai jūs jaučiate dvasines vibracijas, nesuprasdami, kas jus kviečia! Ši "kalba" jums tokia paini, kad negalite jos suprasti ir galiausiai dvasines apraiškas priskiriate haliucinacijoms arba materialioms priežastims. (249, 24)
354. Nesistebėkite, kad, nors esu visų sukurtųjų daiktų Viešpats, pasirodau tarp jūsų prašydamas meilės. Aš esu klusnumo ir nuolankumo Dievas. Aš nesididžiuoju savo didybe, veikiau slepiu savo tobulumą ir savo spindesį, kad priartėčiau prie jūsų širdies. Jei pamatytumėte Mane visoje Mano šlovėje, kaip verktumėte dėl savo nusikaltimų! (63, 48)
355. Jauskite Mane labai arti savęs; Aš jums tai įrodysiu sunkiomis jūsų gyvenimo akimirkomis. Aš troškau, kad jūs iš savo širdžių paruoštumėte Mano būstą, kad jame pajustumėte Mano buvimą.
356. Kaip atsitiko, kad jūs negalite manęs pajusti, nors Aš esu jumyse? Vieni Mane mato

gamtoje, kiti jaučia tik už materijos ribų, bet iš tiesų sakau jums: Aš esu visur ir visame kame. Kodėl visada ieškote Manęs už savęs, kai Aš taip pat esu jumyse? (1, 47 - 48)
357 Net jei pasaulyje nebūtų religijų, užtektų susitelkti į savo būties pagrindą, kad savo vidinėje šventykloje atrastum mano Buvimą.
358 Taip pat sakau jums, kad užtektų stebėti viską, ką jums pateikia gyvenimas, kad jame atrastumėte Išminties knygą, kuri nuolat rodo jums savo gražiausius puslapius ir giliausius mokymus.
359 Tuomet suprasi, kad pasauliui nedera klaidžioti, nors jis savo širdyje nešiojasi teisingą kelią, ir klaidžioti neišmanymo tamsoje, nors jis gyvena tarp tiek daug šviesos. (131, 31 - 32)
360. Šiandien mano universalioji kalba girdi visus, kad jiems pasakyčiau: nors aš esu kiekviename iš jūsų, tegul niekas nesako, kad Dievas yra tik žmoguje, nes Dievuje yra būtybės ir visi sukurti daiktai.
361 Aš esu Viešpats, o jūs - Jo kūriniai. Nevadinsiu jūsų tarnais, bet vaikais, tačiau supraskite, kad Aš esu aukščiau už visus. Mylėkite Mano valią ir laikykitės Mano įstatymo; žinokite, kad Mano nutarimuose nėra nei netobulumo, nei klaidos. (136, 71 - 72)
362 Aš sukūriau jus, kad mylėtumėte ir jaustumėtės Manimi mylimi. Jums manęs reikia taip pat, kaip ir man jūsų. Kas sako, kad man tavęs nereikia, nesako tiesos. Jei taip būtų buvę, nebūčiau jūsų sukūręs ir nebūčiau tapęs žmogumi, kad išgelbėčiau jus ta auka, kuri buvo didis meilės įrodymas; būčiau leidęs jums pražūti.
363. Tačiau turite suprasti, kad jei maitinate save Mano meile, tai kaip tik tą patį aukojate savo Tėvui, nes Aš jums nuolat kartoju: "Trokštu, trokštu Tavo meilės". (146, 3)
364. Kaip galite patikėti, kad mažiau myliu tą, kuris labiau kenčia? Kaip tu gali laikyti savo skausmą ženklu, kad tavęs nemyliu? Jei tik suprastum, kad atėjau pas tave būtent iš meilės! Argi nesakiau jums, kad teisusis jau išgelbėtas ir kad sveikam nereikia gydytojo? Jei jaučiatės blogai ir, ištyrę save sąžinės šviesoje, atpažįstate save kaip nusidėjėlius, žinokite, kad būtent jūsų atėjau ieškoti.
365. Jei tikite, kad Dievas kartais liejo ašaras, tai tikrai ne dėl tų, kurie džiaugiasi Jo dangaus karalyste, bet dėl tų, kurie yra sumišę ar verkia. (100, 50 - 51)
366 Mano Tėvo namai jums paruošti. Kai ateisite pas Jį, mėgausitės Juo tiesoje. Kaip tėvas gali gyventi karališkuose rūmuose ir mėgautis gardžiu maistu, kai žino, kad jo vaikai yra tarsi elgetos prie jo paties namų vartų? (73, 37)
367 Mokykitės įstatymo, mylėkite, kas gera, leiskite meilei ir gailestingumui tapti veiksmais, suteikite savo dvasiai šventą laisvę pakilti į savo namus, ir jūs Mane mylėsite.
368. Ar norite tobulo pavyzdžio, kaip elgtis ir kaip būti, kad pasiektumėte Mane? imkite Jėzų kaip pavyzdį, mylėkite Mane Jame, ieškokite Manęs per Jį, ateikite pas Mane Jo dieviškuoju keliu.
369 Bet nemylėkite Manęs Jo kūno pavidalu ar Jo atvaizdu ir net nepakeiskite Jo mokymo praktika apeigomis ar išoriniais pavidalais, kitaip amžinai liksite savo skirtumuose, savo priešiškume ir fanatizme.
370. Mylėkite Mane Jėzuje, bet Jo Dvasioje, Jo Mokyme, ir jūs įvykdysite amžinąjį Įstatymą, nes Kristuje susijungia teisingumas, meilė ir išmintis, per kurią Aš žmonijai atskleidžiau Jo Dvasios buvimą ir visagalybę. (1, 71 - 72)

Žmogus ir jo likimas

371. Ilgą laiką jūs nebesilaikėte Manęs, nebežinojote, kas esate iš tikrųjų, nes leidote daugeliui savybių, gebėjimų ir dovanų, kurias jūsų Kūrėjas įdiegė jumyse, likti be darbo jūsų esybėje. Jūs miegate dvasios ir sąžinės atžvilgiu, o būtent jų dvasinėse savybėse slypi tikroji žmogaus didybė. Jūs gyvenate kaip šio pasaulio būtybės, nes jos jame atsiranda ir išnyksta. (85, 57)
372 Mokytojas klausia jūsų, mylimieji mokiniai: Kas jums priklauso šiame pasaulyje? Visa, ką turite, Tėvas jums davė, kad galėtumėte tuo naudotis vaikščiodami po žemę, kol plaka jūsų širdis. Kadangi jūsų dvasia yra kilusi iš Mano Dieviškumo, kadangi ji yra Dangiškojo Tėvo kvėpavimas, kadangi ji yra Mano Dvasios atomo įsikūnijimas, kadangi jūsų kūnas taip pat buvo suformuotas pagal Mano įstatymus ir Aš patikėjau jį jums kaip savo dvasios įrankį, jums, mylimi vaikai, niekas nepriklauso. Viskas, kas sukurta, priklauso Tėvui, ir Jis padarė jus laikinais to savininkais. Atminkite, kad jūsų materialus gyvenimas tėra

tik žingsnis amžinybėje, tai tik šviesos spindulys begalybėje, todėl turite rūpintis tuo, kas amžina, kas niekada nemiršta, - dvasia. (147, 8)
373 Dvasia turi vadovauti protui, o protas, vadovaujamas tik širdies, trokštančios žmogiškosios didybės, nevaldys jūsų gyvenimo.
374 Pagalvokite: jei leisite, kad jus lemtų tai, ką įsako jūsų smegenys, pervarginsite jas ir nepasieksite daugiau, nei leidžia jų mažos galios.
375. Sakau jums: jei norite sužinoti, kodėl pajutote įkvėpimą daryti gera ir kodėl jūsų širdis užsidegė meile, leiskite savo širdžiai ir protiniams gebėjimams vadovautis Dvasia. Tada nustebsite dėl savo Tėvo galios. (286, 7)
376 Teisinga, kai dvasia atskleidžia išmintį žmogaus protui [sielai], o ne protas suteikia "šviesą" dvasiai.
377 Daugelis nesupras, ką jums čia sakau, nes jau seniai iškreipėte savo gyvenimo tvarką. (295, 48)
378 Žinokite, mokiniai, kad sudvasinimas leidžia sąžinei aiškiau atsiskleisti, ir kas girdi šį išmintingą balsą, nebus apgautas.
379 Susipažinkite su sąžine, ji yra draugiškas balsas, ji yra šviesa, per kurią Viešpats skleidžia savo šviesą - kaip Tėvas, kaip Mokytojas ar kaip Teisėjas. (293, 73 - 74)
380. Būkite nenuilstami kartodami mano žodį. Ji tarsi nematomas kaltas nugludins aštrias jūsų charakterio briaunas, kol būsite pasiruošę spręsti net sunkiausias artimųjų problemas.
381. Juose aptiksite kančių, išrišimo suvaržymų ir atgailos pareigų, kurių priežastys gali būti labai įvairios. Kai kurių iš jų kilmė nėra itin sudėtinga suprasti, o kitus galėsite išsiaiškinti tik intuicijos, apreiškimo ir aiškiaregystės būdu, kad palengvintumėte savo bičiuliams sunkią naštą.
382 Šios dvasinės dovanos padarys tą stebuklą tik tada, jei tas, kuris jomis naudojasi, bus įkvėptas meilės artimui. (149,88)
383. Kodėl žmonės kalba apie "antgamtiškumą", kai viskas manyje ir mano darbuose yra natūralu? Argi, priešingai, blogi ir netobuli žmonių darbai nėra "antgamtiniai", nes natūralu būtų, kad jie visada elgtųsi gerai, atsižvelgdami į tai, iš ko yra kilę, ir į savybes, kurias turi ir nešiojasi savyje? Manyje viskas turi paprastą ir gilų paaiškinimą; niekas nelieka nežinioje.
384. "Antgamtiniu" vadinate visa tai, ko nesuprantate arba laikote apgaubtu paslapties. Tačiau kai tik jūsų dvasia dėl nuopelnų pakils ir pamatys bei atras tai, ko anksčiau negalėjo matyti, ji supras, kad viskas Kūrinijoje yra natūralu.
385. Jei prieš kelis šimtmečius žmonijai būtų buvę pranešta apie pažangą ir atradimus, kuriuos žmogus padarys šiais laikais, net mokslininkai būtų suabejoję ir tokius stebuklus laikę antgamtiniais. Tačiau šiandien, kadangi esate išsivystę ir žingsnis po žingsnio sekate žmogaus mokslo pasiekimus, laikote juos gamtos kūriniais, nors jais žavitės. (198, 11 - 12)
386. Turiu jums pasakyti: nemanykite, kad dvasiai būtinai reikia žmogaus kūno ir gyvenimo pasaulyje, kad galėtų vystytis. Tačiau pamokos, kurias ji gauna šiame pasaulyje, labai naudingos jos tobulėjimui.
387 Materija padeda dvasiai vystytis, patirti išgyvenimus, atsiteisti ir kovoti. Tai yra jai tenkanti užduotis, ir tai patvirtina šis Mano Dieviškumo pasireiškimas per žmogų, kai Aš pasinaudoju jo smegenimis ir naudoju jas kaip priėmimo įrenginį, kad perduočiau savo žinią. Supraskite, kad dvasia skirta ne tik dvasiniams tikslams, bet kad net menkiausias daiktas materialioje medžiagoje sukurtas dvasiniais tikslais.
388. Mintis ir raginimą skiriu jūsų dvasiai, kad ji įveiktų ją užvaldžiusios medžiagos įtaką ir, naudodamasi intuicijos dovana, suteiktų savo šviesą širdžiai ir protui.
389 Ši mano šviesa tavo dvasiai yra kelias į jos išsilaisvinimą, šis mano mokymas suteikia jai priemonių pakilti virš žmogiškojo gyvenimo ir tapti visų savo darbų vadove, savo jausmų šeimininke, o ne žemų aistrų verge ir silpnybių bei poreikių auka. (78, 12 - 15)
390. Kas, jei ne Aš, gali valdyti dvasias ir nulemti jų likimą? Niekas. Todėl tas, kuris, trokšdamas viešpatauti, siekia užimti savo Viešpaties vietą, susikuria sau karalystę, atitinkančią jo polinkius, užgaidas, valdžios troškimą ir tuštybę, - materijos, žemų aistrų ir niekingų jausmų karalystę.
391 Negalima užgniaužti sąžinės, nes joje yra tobulas teisingumas. Dvasioje tik tyrumas turi galios kilniems jausmams, tik gėris ją jaudina -

žodžiu, dvasia maitinasi tik tuo, kas tikra ir gera. (184, 49 - 50)
392. Kadangi visa, kas sukurta žemėje, sukūriau žmogaus gaivinimui, visada naudokis tuo savo labui. Tačiau nepamirškite, kad jumyse yra balsas, kuris nurodo jums ribas, kuriose galite naudotis viskuo, ką jums siūlo gamta, ir turėtumėte paklusti šiam vidiniam balsui.
393 Kaip jūs stengiatės savo kūnui suteikti namus, apsaugą, maistą ir pasitenkinimą, kad jūsų egzistencija būtų malonesnė, taip ir dvasiai turėtumėte suteikti tai, ko reikia jos gerovei ir tobulėjimui.
394. Jei jį traukia į aukštesnius kraštus, kur yra jo tikrieji namai, tegul kyla aukštyn. Nelaikykite jo nelaisvėje, nes jis siekia, kad Aš jį maitinčiau ir stiprinčiau. Sakau jums: kaskart, kai leisite jam taip išsilaisvinti, jis su džiaugsmu grįš į savo kūno kiautą. (125, 30)
395 Dvasia nori gyventi, ji siekia nemirtingumo, ji nori apsivalyti ir apsivalyti, ji trokšta pažinimo ir trokšta meilės. Leiskite jai mąstyti, jausti ir veikti, leiskite jai dalį jūsų turimo laiko skirti sau, kad ji galėtų jame pasireikšti ir atsigaivinti savo laisve.
396. Iš viso to, kas esate čia, pasaulyje, po šio gyvenimo liks tik jūsų dvasinė esybė. Tegul ji kaupia dorybes ir nuopelnus ir saugo juos savyje, kad atėjus išlaisvinimo valandai nebūtų "vargšė siela" prie Pažadėtosios žemės vartų. (111, 74 - 75)
397 Nenoriu, kad dėl jūsų dar labiau atgailotų ar kentėtų; noriu, kad visų mano vaikų dvasios, kaip žvaigždės puošia dangaus skliautą, savo šviesa apšviestų mano karalystę ir pripildytų jūsų Tėvo širdį džiaugsmo. (171, 67)
398 Mano žodis sutaikys dvasią su kūnu [siela], nes ilgą laiką tarp jų buvo priešiškumas, kad sužinotumėte, jog jūsų kūnas, kurį laikėte kliūtimi ir pagunda dvasios tobulėjimo kelyje, gali būti geriausias įrankis jūsų užduotims žemėje vykdyti. (138, 51)
399 Pasirūpinkite, kad tarp dvasios ir kūno apvalkalų būtų harmonija, kad galėtumėte lengvai vykdyti mano nurodymus. Padarykite kūną klusnų ir mylintį, o griežtumą naudokite tada, kai to reikia. Tačiau saugokitės, kad fanatizmas jūsų neapakintų, kad nesielgtumėte žiauriai. Jūsų būties forma - viena valia. (57, 65)
400. Aš jums sakau, kad ne tik apvalytumėte savo dvasią, bet ir sustiprintumėte savo kūną, kad naujosios kartos, kurios išaugs iš jūsų, būtų sveikos, o jų dvasios galėtų atlikti savo sunkią misiją. (51, 59)
401. Noriu, kad kurtumėte namus, kuriuose tikima į Vienintelį Dievą, - namus, kurie būtų šventyklos, kuriose būtų praktikuojama meilė, kantrybė ir savęs išsižadėjimas.
402 Juose būsite vaikų mokytojai, kuriuos supsite švelnumu ir supratimu, kuriuos prižiūrėsite, su užuojauta sekdami visus jų žingsnius.
403 Dovanokite savo meilę ir tiems, kurie apdovanoti grožiu, ir tiems, kurie yra negražios išvaizdos. Gražus veidas ne visada atspindi tokią pat gražią dvasią. Kita vertus, už šių iš pažiūros bjaurių būtybių gali slypėti dvasia, kupina dorybių, kurias turėtumėte labai vertinti. (142, 73)
404 Rimtai pagalvokite apie kartas, kurios ateis po jūsų, pagalvokite apie savo vaikus. Kaip suteikėte jiems fizinę būtį, taip privalote suteikti jiems ir dvasinį gyvenimą - tikėjimą, dorybę ir sudvasinimą. (138, 61)
405 Saugokite savo šeimų dorybę ir namų ramybę. Pažiūrėkite, kaip net patys vargingiausi gali tapti šio lobio savininkais.
406. Pripažinkite, kad žmonių šeima yra dvasinės šeimos įsikūnijimas: joje vyras tampa tėvu, todėl yra tikrai panašus į savo dangiškąjį Tėvą. Moteris, kurios motiniška širdis kupina švelnumo, yra Dieviškosios Motinos meilės atvaizdas, o šeima, kurią jie kartu sukuria, įkūnija dvasinę Kūrėjo šeimą.
407 Namai yra šventykla, kurioje geriausiai galima išmokti vykdyti mano įstatymus, jei tėvai norėtų dirbti su savimi.
408. Tėvų ir vaikų likimas yra manyje. Tačiau tiek vieni, tiek kiti privalo padėti vieni kitiems vykdyti savo pareigas ir atgailos įsipareigojimus.
409 Koks lengvas būtų kryžius ir pakenčiama egzistencija, jei visi tėvai ir vaikai mylėtų vieni kitus! Sunkiausius išbandymus palengvintų meilė ir supratimas. Jų atsidavimas Dievo valiai bus apdovanotas ramybe. (199, 72 - 74)
410 Studijuokite jus supančias dvasines būtybes ir tuos, kurie kerta jūsų gyvenimo kelią, kad galėtumėte įvertinti jų dorybes, priimti jų nešamą žinią arba suteikti jiems tai, ką jie turi iš jūsų gauti.

411 Kodėl paniekinote savo kaimynus, kuriuos likimas pastatė jūsų kelyje? Jūs užvėrėte jiems savo širdies duris, nesuvokdami, kokią pamoką jie turėjo jums duoti.
412 Dažnai nuo savęs atstumiate tą, kuris jūsų dvasiai atnešė ramybės ir paguodos žinią, o paskui skundžiatės, kai jūsų taurė prisipildo kartėlio.
413 Gyvenimas atneša netikėtų pokyčių ir staigmenų, ir ką darysite, jei rytoj turėsite ilgesingai ieškoti to, kurį šiandien paniekinamai atstūmėte?
414 Pagalvokite, kad gali būti, jog rytoj jums teks trokštamai ieškoti to, kuris šiandien atmestas ir paniekintas, bet dažnai jau bus per vėlu. (11, 26 - 30)
415 Koks gražus harmonijos pavyzdys, kurį jums siūlo Kosmosas! Spindintys dangaus kūnai, kupini gyvybės, vibruojantys erdvėje, aplink kuriuos sukasi kiti dangaus kūnai. Aš esu spindintis, dieviškas dangaus kūnas, teikiantis gyvybę ir šilumą dvasinėms būtybėms; tačiau kiek nedaug jų juda pagal iš anksto numatytą orbitą ir kiek daug yra tų, kurie skrieja toli nuo jų orbitos!
416 Tu galėtum man pasakyti, kad materialūs dangaus kūnai neturi valios laisvės ir kad, kita vertus, būtent dėl šios laisvės žmonės nuklydo nuo kelio. Todėl sakau jums: kokia nuopelninga bus kiekvienos dvasios kova, nes, nepaisant laisvos valios dovanos, ji mokėjo pajungti save harmonijos su Kūrėju dėsniui. (84,58)
417. Tegul niekas, kuris vadina save šio dvasinio mokymo mokiniu, nesiskundžia Tėvui, kad jo materialinis gyvenimas skurdus ir kad jam trūksta daugelio patogumų, kurių kiti turi daug, arba kad jis kenčia nepriteklių ir nepriteklių. Šie skundai kyla iš materialios gamtos, kuri, kaip žinote, egzistuoja tik viena.
418 Jūsų dvasia neturi teisės taip kalbėti savo Tėvui, rodyti nepasitenkinimo ar graužtis dėl savo likimo, nes visos dvasinės būtybės per savo ilgą evoliucinę kelionę per žemę perėjo visą patyrimų, malonumų ir žmogiškų pasitenkinimų laiptelį.
419 Dvasių sudvasinimas jau seniai prasidėjo, ir jam padeda skausmas ir skurdas, kurį jūsų širdys atsisako ištverti ir kentėti. Kiekvienas dvasinis ir materialus gėris turi savo prasmę, kurią turite pripažinti, kad nepaneigtumėte nei vieno, nei kito gėrio vertės. (87, 26 – 27)
420 Kiekvienas žmogus, kiekvienas kūrinys turi jam skirtą vietą, kurios jis neturi užleisti, bet taip pat neturi užimti vietos, kuri jam nepriklauso. (109, 22)
421 Kodėl bijote ateities? Ar norite, kad visa patirtis, kurią jūsų protas sukaupė praeityje, liktų nepanaudota? Ar norite palikti sėklą ir negauti derliaus? Ne, mokiniai. Atminkite, kad niekas negali pakeisti savo likimo, bet gali atitolinti savo pergalės valandą ir padidinti kančias, kurios yra kiekviename kelyje. (267, 14)
422 Tėvo karalystė yra visų vaikų paveldėjimas, tačiau šią malonę galima pasiekti tik dideliais dvasios nuopelnais. Noriu, kad nemanytumėte, jog neįmanoma gauti malonės, kuri jus priartintų prie Manęs.
423. Nenusiminkite, kai Mano žodyje išgirsite, kad tik didelėmis pastangomis ir triūsu pasieksite "Pažadėtąją žemę". Džiaukitės, nes tas, kuris nukreipia savo gyvenimą į šį tikslą, nepatirs nusivylimų ir nebus apgautas. Jo neištiks toks pat likimas kaip daugelio žmonių, kurie siekia pasaulio šlovės, bet po ilgų pastangų jos nepasiekia, arba kurie ją pasiekia, bet netrukus patiria sielvartą, matydami, kaip ji išsisklaido, kol iš jos nieko nebelieka. (100, 42 - 43)
424 Duodu jums raktą, kad atidarytumėte duris į savo amžinąją palaimą. Šis raktas yra meilė, iš kurios kyla gailestingumas, atleidimas, supratimas, nuolankumas ir ramybė, su kuria turite eiti per gyvenimą.
425 Kokia didelė jūsų dvasios laimė, kai ji valdo materiją ir mėgaujasi Šventosios Dvasios šviesa! (340, 56 – 57)
426 Ši žemė, kuri į pomirtinį gyvenimą visada siunčia sergančių, pavargusių, sutrikusių, sutrikusių, susipainiojusių dvasinių būtybių arba tik menkai subrendusių žmonių derlių, netrukus duos man vaisių, vertų mano meilės.
427 Jei gyvensite sveikai ir pakiliai, ligos ir skausmas vis dažniau pasitrauks iš jūsų gyvenimo. Tada, kai ateis mirtis, jis ras jus pasiruošusius kelionei į dvasinius namus. (117, 24 - 25)
428. Nenusiminkite, dvasinės būtybės, kurioms ypač skiriu savo žodį. Ištvermingai eikite mano keliu, ir pažinsite ramybę. Iš tiesų sakau jums, kad visiems jums lemta patirti palaimą. Aš nebūčiau jūsų Tėvas, jei

nebūtumėte sukurti dalytis Dangaus Karalyste su Manimi.
429 Tačiau nepamirškite: kad jūsų palaima būtų visiška, būtina, kad žingsnis po žingsnio įneštumėte savo nuopelnus, kad jūsų dvasia jaustųsi verta to dieviškojo atlygio.
430. Supraskite, kad esu su jumis ir lydžiu jus visame kelyje. Visiškai pasitikėkite Manimi, žinodami, kad Mano misija yra sujungta su jūsų misija, o Mano likimas - su jūsų likimu! (272, 61)

ydos, nusižengimai, nukrypimai
431 Supraskite mano mokymą, kad daugiau nedarytumėte klaidų savo gyvenime, nes kiekvienas jūsų žodžiais ar darbais padarytas menkniekis artimui bus neišdildomas priminimas jūsų sąžinėje, kuris jus nepataisomai smerks.
432 Dar kartą sakau jums, kad jūs visi esate reikalingi tam, kad išsipildytų dieviškasis planas ir baigtųsi tokia didelė dvasinė žmonių kančia.
433 Kol egzistuoja savanaudiškumas, tol egzistuos ir skausmas. Savo abejingumą, egoizmą ir panieką paverskite meile, užuojauta, ir netrukus pamatysite, kaip jus aplanko ramybė. (11, 38 - 40)
434 Siekite pažangos žmogaus gyvenime, bet niekada neleiskite, kad jus užvaldytų pernelyg didelės ambicijos, nes tada prarasite laisvę, o materializmas jus pavergs. (51, 52)
435 Aš atleidžiu jums jūsų nusižengimus, bet kartu jus taisau, kad iš savo širdžių išvarytumėte savanaudiškumą, nes jis yra viena iš silpnybių, kuri labiausiai smukdo dvasią.
436 Skatinu jus per sąžinę, kad prisimintumėte savo pareigas tarp brolių ir seserų ir savo kelyje sėtumėte meilės ir atleidimo darbus, kaip mokiau jus Antrojoje eroje. (300, 29)
437 Šiandien materijos galia ir pasaulio įtaka padarė jus egoistais. Tačiau materija nėra amžina, kaip ir pasaulis bei jo įtaka, o aš esu kantrus Teisėjas, kurio teisingumas yra gyvenimo ir laiko Viešpats. Negalima teisti tų, kurie mane neigia, nes tada Aš jus pripažinsiu kaltesnius už juos.
438. Ar pakėliau balsą, kad pasmerkčiau savo katorgininkus? Argi aš jų nepalaiminau meile ir švelnumu? Jei tik suprastumėte, kad daugelis tų, kurie dėl šio nusikaltimo kuriam laikui paklydo pasaulyje, šiandien yra išgryninti dvasiniame pasaulyje! (54, 47 - 48)
439 Taip pat nesistenkite atskleisti paslėptų savo artimo jausmų, nes kiekvienoje būtybėje egzistuoja paslaptis, kurią galiu žinoti tik Aš. Bet jei aptiktum tai, kas, kadangi priklauso tik tavo broliui, turėtų būti šventa tau, neskelbk to, nesuplėšyk to šydo, verčiau dar labiau jį sutankink.
440. Kiek kartų mačiau, kaip vyrai skverbėsi į brolio širdį, kol atrado jo moralinį ar dvasinį nuogumą, kad pasidžiaugtų juo ir tuojau pat jį atskleistų.
441 Tegul nė vienas iš tų, kurie šitaip išniekino privatų bičiulio gyvenimą, nesistebi, kai kas nors demaskuoja ir tyčiojasi iš jo gyvenimo būdo. Tegul nesako, kad jis matuojamas teisumo uolektimi, nes tai bus neteisybės uolektis, kuria jis matuoja savo bičiulius.
442 Gerbk kitus, savo gailestingumo apsiaustu apgaubk atskleistuosius ir apgink silpnuosius nuo žmonių apkalbų. (44, 46 - 48)
443 Ne visi, kurie "vaikšto gatvėmis ir gatvelėmis", kalbėdami apie praėjusių laikų įvykius, aiškindami pranašystes ar aiškindami apreiškimus, yra mano pasiuntiniai, nes daugelis iš tuštybės, kartėlio ar žmogiškų interesų piktnaudžiauja tais pranešimais, kad įžeistų ir teistų, pažemintų ar sužeistų ir net "nužudytų". (116, 21)
444 Kelkis, žmonija, atrask kelią, atrask gyvenimo priežastį! Susivienykite, žmonės su žmonėmis, mylėkite vieni kitus visi! Kokia plona pertvara skiria vienus namus nuo kitų, ir vis dėlto - kaip toli vieni nuo kitų yra jų gyventojai! O prie jūsų šalių sienų - kiek daug sąlygų keliama, kad galėtumėte praleisti užsienietį! Jei taip elgiatės net tarp žmonių brolių, - ką gi padarėte tik su tais, kurie yra kitame gyvenime? Jūs nuleidote uždangą tarp jų ir savęs - jei ne savo užmaršumo, tai savo neišmanymo uždangą, kuri yra tarsi tirštas rūkas. (167, 31)
445. Ar matote tuos žmones, kurie gyvena tik tam, kad patenkintų pernelyg didelį valdžios alkį, nepaisydami savo artimųjų gyvybių, negerbdami teisių, kurias Aš, jų Kūrėjas, jiems suteikiau? Ar matote, kad jų darbai kalba tik apie pavydą, neapykantą ir godumą? Todėl už juos turite melstis labiau nei už kitus, kuriems ne taip reikia šviesos.

446. Atleiskite šiems žmonėms už visą skausmą, kurį jie jums sukelia, ir tyromis mintimis padėkite jiems susivokti. Nepadarykite juos supančio rūko dar tirštesnio, nes jei vieną dieną jie turės atsakyti už savo darbus, aš taip pat reikalausiu atsakyti iš tų, kurie, užuot meldęsi už juos, savo piktomis mintimis siuntė jiems tik tamsą. (113, 30)
447 Atsiminkite, kad Įstatyme jums buvo pasakyta: "Neturėkite kitų dievų, išskyrus mane". Vis dėlto yra daugybė dievų, kuriuos žmonės susikūrė, kad garbintų, atiduotų jiems duoklę ir net paaukotų gyvybę.
448. Supraskite, kad mano Įstatymas nėra pasenęs ir, jums to nežinant, jis nepaliaujamai kalba jums per sąžinę, tačiau žmonės ir toliau lieka pagonys ir stabmeldžiai.
449 Jie myli savo kūnus, lepina savo tuštybes ir pataikauja savo silpnybėms; jie myli žemės turtus, kuriems aukoja savo ramybę ir dvasinę ateitį. Jie atiduoda pagarbą kūnui, kartais išsigimsta ir net randa mirtį trokšdami malonumų.
450. Įsitikinkite, kad pasaulio dalykus mylite labiau už savo Tėvą. Kada pasiaukojote dėl Manęs, mylėdami Mane savo artimu ir tarnaudami Man? Kada aukojate savo miegą ar rizikuojate sveikata, kad suteiktumėte pagalbą ir palengvintumėte savo artimųjų kančias? O kada dėl vieno iš kilnių idealų, kuriuos įkvepia mano doktrina, ėjote kone į mirtį?
451. Pripažinkite, kad garbinimas, kurį atliekate su materialiuoju gyvenimu, jums yra pirmesnis už dvasinio gyvenimo garbinimą. Todėl jums ir pasakiau, kad turite kitų dievų, kuriuos garbinate ir kuriems tarnaujate labiau negu tikrajam Dievui. (118, 24 - 26)
452 Jūs taip pripratę prie nuodėmės, kad jūsų gyvenimas jums atrodo pats natūraliausias, normaliausias ir leistiniausias, tačiau atrodo, tarsi Sodoma ir Gomora, Babilonas ir Roma visą savo ištvirkimą ir nuodėmę būtų užkrovę ant šios žmonijos. (275, 49)
453. Šiandien gyvenate dvasinės sumaišties laikais, kai blogį vadinate gėriu, kai tikite, kad šviesą matote ten, kur yra tamsa, kai pirmenybę teikiate tam, kas nereikalinga, o ne tam, kas būtina. Tačiau mano visada pasirengęs ir padedantis gailestingumas laiku įsikiš, kad išgelbėtų jus ir parodytų jums šviesos kupiną tiesos kelią - kelią, nuo kurio nuklydote. (358, 30)
454 Kad nugalėtumėte visuose išbandymuose, darykite tai, ko mokė Mokytojas: budėkite ir melskitės, kad jūsų akys visada būtų budrios ir kad jūsų nenugalėtų pagunda. Atminkite, kad blogis puikiai jaučia, kaip jus aptikti, kad jus sugundytų, sužlugdytų, nugalėtų ir pasinaudotų jūsų silpnumu. Būkite įžvalgūs, kad žinotumėte, kaip jį aptikti, kai jis jūsų laukia. (327,10 o.)
455 Iš tiesų sakau jums: žmonija ras kelią į Šviesą iš šių tamsybių. Tačiau šis žingsnis vyks lėtai. Kas atsitiktų su žmonėmis, jei jie akimirksniu suprastų visą savo padarytą blogį? Vieni išprotėtų, kiti atimtų sau gyvybę. (61, 52)

Žmonijos apsivalymas ir sudvasinimas

456 Jūs pamiršote įstatymą ir laukėte, kol gamtos jėgos primins jums apie mano teisingumą: uraganai, upės, išsiliejusios iš krantų, žemės drebėjimai, sausros, potvyniai - tai raginimai, kurie jus pažadina ir kalba jums apie mano teisingumą.
457. Kokius dar vaisius žmonija šiuo metu gali Man pasiūlyti, išskyrus nesantaikos ir materializmo vaisius? Ši tauta, kuri daugelį metų klausėsi mano mokymo, taip pat negali man pasiūlyti malonaus derliaus. (69, 54 - 55)
458 Ar negirdite teisingumo šauksmų? Argi nematote, kaip gamtos jėgos niokoja vieną regioną po kito? Ar manote, kad jei gyventumėte dorybingą gyvenimą, būtų poreikis taip pajusti Mano teisingumą? Iš tiesų sakau jums: jei rasčiau jus tyrus, nereikėtų jūsų valyti. (69, 11)
459 Nors šiuo metu jums atrodo neįmanoma sukurti taikos žmonijoje, aš jums sakau, kad taika ateis, ir dar daugiau: žmogus gyvens sudvasintas.
460. Iki to laiko pasaulį ištiks daug nelaimių. Tačiau šios kančios bus skirtos žmonijos labui - tiek žemiškajam, tiek dvasiniam. Tai bus tarsi "Iki šiol ir daugiau ne" už besaikį žmonių blogų darbų, savanaudiškumo ir malonumų ieškojimo siautėjimą.
461 Taip bus pasiekta pusiausvyra, nes blogio jėgos nebegalės įveikti gėrio jėgų.
462. Šis apsivalymas, kadangi visada paliečia jautriausius ir mylimiausius, turi bausmės išvaizdą, nors toks nėra. Iš tikrųjų tai yra

išgelbėjimo priemonė toms dvasioms, kurios nuklydo nuo kelio arba jį prarado.
463 Tas, kuris sprendžia žemiškai, skausme negali atrasti nieko naudingo, bet tas, kuris mano, kad turi dvasią, kuri gyvuos amžinai, iš to paties skausmo semiasi šviesos, tvirtumo ir atsinaujinimo.
464 Jei mąstote dvasiškai, kaip galite tikėti, kad skausmas žmogui yra blogis, kai jis ateina iš Dievo, kuris visas yra meilė?
Laikas eina, ir ateis laikas, kai prasidės tie didieji išbandymai, ir iš pasaulio išnyks net paskutinis taikos likučiai, kurie nesugrįš, kol žmonija neras Mano Įstatymo kelio ir neklausys to vidinio balso, kuris jai nuolat kalbės: Dievas gyvas! Dievas yra jumyse! Pažinkite Jį, pajuskite Jį, susitaikykite su Juo!
466. Tuomet jūsų gyvenimo būdas pasikeis. Išnyks savanaudiškumas ir kiekvienas bus naudingas kitiems. Mano teisingumas įkvėps žmones kurti naujus įstatymus ir su meile valdyti tautas. (232,43 - 47)
467 Materialioje srityje jūs taip pat patirsite permainas: upės gausiai prisipildys vandens, nederlingi laukai taps derlingi, gamtos jėgos sugrįš į savo įprastas vėžes, nes tarp žmogaus ir Dievo, tarp žmogaus ir dieviškųjų kūrinių, tarp žmogaus ir gyvybės Kūrėjo diktuojamų dėsnių įsivyraus harmonija. (352, 65)
468. Nesijaudinkite, mylimi liudytojai. Skelbiu jums, kad ši materialistinė žmonija, kuri taip ilgai tikėjo tik tuo, ką paliečia, mato ir suvokia savo ribotais intelektiniais gebėjimais, ir tuo, ką įrodo savo mokslu, taps dvasinga ir sugebės žvelgti į Mane dvasiniu žvilgsniu bei ieškoti tiesos. (307, 56)
469 Jei būtum dvasiškai pasirengęs, galėtum matyti begalybę dvasinių būtybių, kurios prieš tavo akis būtų panašios į neišmatuojamai didelį baltą debesį, o kai nuo jo atsiskirtų pasiuntiniai ar emisarai, pamatytum, kad jie artėja prie tavęs kaip šviesos kibirkštys.
470. Tavo dvasinis regėjimas dar neįgudęs, todėl turiu tau kalbėti apie anapus, apie visa tai, ko dar nematai. Bet aš jums sakau, kad ateis laikas, kai visi būsite regėtojai ir džiaugsitės tuo nuostabiu gyvenimu, kuris šiuo metu jums atrodo tolimas, bet iš tikrųjų vibruoja šalia jūsų, supa jus, apšviečia, įkvepia ir nepaliaujamai beldžiasi į jūsų duris. (71, 37 - 38)
471 Jautrumas, pranašystė, apreiškimas, pranašystė, įkvėpimas, regėjimas, išgelbėjimo dovana, vidinis žodis - visos šios ir kitos dovanos kils iš Dvasios ir per jas žmonės patvirtins, kad žmonėms prasidėjo naujas laikas.
472 Šiandien jūs abejojate, ar šios dvasinės dovanos egzistuoja, nes kai kurie jas slepia nuo pasaulio, bijodami jo nuomonės; rytoj bus natūraliausia ir gražiausia jas turėti.
473. Ateinu pas jus šiuo "Trečiuoju laiku", nes jūs sergate kūnu ir dvasia. Sveikam žmogui nereikia nei gydytojo, nei teisiojo apsivalymo. (80, 5 - 6)
474 Šiandien vis dar reikia dvasininkų, teisėjų ir mokytojų. Tačiau kai jūsų dvasinė ir moralinė būklė bus gera, jums nebereikės nei šios paramos, nei šių balsų. Kiekviename žmoguje bus teisėjas, tarnautojas, mokytojas ir altorius. (208,41)

XVI Pranašystės ir palyginimai, paguoda ir pažadas

64 skyrius - Pranašystės

Senųjų ir naujųjų pranašysčių išsipildymas
1 Tai, ką pranašai skelbė, išsipildys šiuo metu. Mano naujasis žodis pasieks filosofus ir teologus, daugelis iš jo šaipysis, kiti piktinsis. Bet kol tai vyks, jų nustebusios akys pamatys, kaip išsipildys pranašystės, kurias dabar jums paskelbiau. (151, 75)
2 Praeities pranašams žemėje nebuvo suteikta jokia teisinė valdžia ar įgaliojimai, jie nebuvo verčiami paklusti jokiai valdžiai ir daugiausia dėmesio skyrė tik savo Viešpaties, kuris savo žodį įdėjo į Jo išrinktųjų lūpas, įsakymų vykdymui.
3 Kupini tikėjimo ir drąsos, jie niekas netrukdė jiems mokyti žmones mano įstatymo ir atitraukti juos nuo religinio fanatizmo, supažindinant su kunigų abejingumu ir klaidomis. (162, 7 – 8)
4 Žmonija, ar skausmas, kančia ir chaosas, kuris jus supa šiuo metu, atrodo nenuspėjamas?
5 Jei stebitės, tai todėl, kad nesidomėjote mano pranašystėmis ir nepasiruošėte.

6 Viskas buvo numatyta ir išpranašauta, bet jums trūko tikėjimo, todėl dabar geriate labai karčią taurę.
7 Net ir šiandien aš pranašauji žmogiškuoju supratimo gebėjimu. Kai kurios pranašystės išsipildys netrukus, kitos - tik tolimais laikais.
8. Šiems žmonėms, kurie juos išgirsta, tenka didžiulė atsakomybė padaryti juos žinomus žmonijai. Juk juose yra šviesos, kuri padeda žmonėms suvokti tikrovę, kurioje jie gyvena, kad jie galėtų sustabdyti savo pašėlusį bėgimą į bedugnę. (276, 41 - 42)
9. Dauguma to, ką jums kalbėjau šiuo metu, yra pranašystė, kartais susijusi su kitais laikais, kartais su būsimais laikais. Štai kodėl daugelis žmonių nenori skirti dėmesio šiai dieviškai žiniai.
10 Tačiau šis žodis pakils kupinas šviesos tarp būsimųjų amžių žmonių, kurie jame atpažins ir atras didžius apreiškimus, kurių tikslumas ir tobulumas nustebins mokslininkus. (216, 13)

Didžioji tautų pranašystė 1945 m. sausio 10 d., baigiantis Antrajam pasauliniam karui

11 Šią akimirką kalbu žemės tautoms. Visi turi Mano šviesą; tegul su ja apmąsto, kad išdrįso disponuoti gyvenimu taip, tarsi būtų jo savininkai.
12 Iš tiesų sakau jums: jūsų sunaikinimas ir skausmas daugeliui sukėlė gilią atgailą ir pažadino šviesai milijonus tų, kurie ieško Manęs ir šaukiasi Manęs, ir iš jų pas Mane sklinda verksmo šauksmas, prašant: Tėve, argi 1945 m. karas nesibaigs ir ar Tu nenusausinsi mūsų ašarų ir neatneši mums Taikos?
13 Štai aš esu tarp jūsų, septynios tautos! Septynios galvos, jūs, kurie pakilote prieš mane pasaulyje!
14 ANGLIJA: Aš tave apšviečiu, mano teisingumas vis dar skaudžiai tave slegia, bet aš suteikiu tau stiprybės, paliečiu tavo širdį ir sakau: tavo pretenzijos į valdžią žlugs, tavo turtai bus iš tavęs atimti ir niekam nebus atiduoti.
15. VIEŠPATS: Šiuo metu persekioju jūsų išdidumą ir sakau jums: ruoškitės, nes jūsų palikuonys nepražus. Jūs prašėte manęs naujų žemių, bet žmonės trukdė mano aukštiems sumanymams. Aš lenkiu tavo kaklą ir sakau tau: imk mano jėgą ir pasitikėk, kad išgelbėsiu tave.
16. Bet jei nepasitikėsite manimi ir atsiduosite savo išdidumui, būsite vieniši ir vergausite pasauliui. Bet tai ne Mano valia, nes dabar yra metas, kai nuverčiu šeimininkus ir išlaisvinu vergus bei belaisvius. Pasiimkite mano šviesą ir vėl atsistatykite.
17 RUSIJA: Mano dvasia viską mato. Pasaulis nebus jūsų. Aš būsiu tas, kuris valdys jus visus. Jūs negalėsite ištrinti mano vardo, nes jums kalbantis Kristus valdys visus žmones. Išsilaisvinkite iš materializmo ir pasiruoškite naujam gyvenimui, nes jei taip neatsitiks, Aš sulaužysiu jūsų arogancją. Duodu jums savo šviesą.
18 ITALIJA: Jūs nebesate šeimininkas, kaip kadaise; šiandien jus sužlugdė pasityčiojimas, vergija ir karas. Dėl savo išsigimimo jūs labai apsivalote. Bet Aš jums sakau: atsinaujinkite, atsikratykite fanatizmo bei stabmeldystės ir pripažinkite Mane Aukščiausiuoju Viešpačiu. Užliesiu jus naujais įkvėpimais ir šviesa. Pasiimkite mano gydantį balzamą ir atleiskite vieni kitiems.
19 PRANCŪZIJA: Jūs atnešate savo skausmą priešais mane. Jūsų verksmas pasiekia mano aukštą sostą. Aš jus priimu. Anksčiau jūs kėlėte save į Viešpatį, o dabar man rodote tik grandines, kurias velkate su savimi.
20 Jūs nei budėjote, nei meldėtės. Jūs pasidavėte kūno malonumams, ir drakonas jus pagavo kaip savo grobį.
21 Bet aš jus išgelbėsiu, nes jūsų žmonų verksmas ir jūsų vaikų verksmas ateina pas mane. Jūs norite išsigelbėti, o Aš tiesiu jums ranką. Bet iš tiesų sakau jums: budėkite, melskitės ir atleiskite!
22 JUNGTINĖS AMERIKOS VALSTIJOS: Šiuo metu aš taip pat jus priimu. Žvelgiu į tavo širdį - ji ne iš akmens, bet iš metalo, iš aukso. Tavo metalinės smegenys, kaip matau, sukietėjo. Nerandu jumyse meilės, neatrandu dvasingumo. Aš matau tik didybės maniją, ambicijas ir godumą.
23. "Laikykitės", bet aš jūsų klausiu: kada mano sėkla giliai įsišaknys tarp jūsų? Kada nugriausite savo "Aukso veršį" ir "Babelio bokštą", kad vietoj jų pastatytumėte tikrąją Viešpaties šventyklą?
24 Aš paliečiu jūsų sąžinę nuo pirmojo iki paskutiniojo ir atleidžiu jums. Apšviečiu jus, kad sunkiausią valandą, kai aplankymas pasiekia viršūnę, jūsų protas nebūtų

užtemdytas, bet mąstytų aiškiai ir prisimintų, kad Aš esu virš jūsų.
25 Duodu jums šviesą, galią ir valdžią. Nesikiškite į mano aukštus nurodymus, nes jei nepaklusite mano įsakymams ar peržengsite mano nubrėžtą ribą, jus ištiks skausmas, sunaikinimas, ugnis, maras ir mirtis.
26 JAPONIJA: Aš jus priimu ir kalbu su jumis. Įžengiau į jūsų šventyklą ir viską apžiūrėjau. Nenorite būti paskutinis, visada norėjote būti pirmas. Tačiau iš tiesų sakau jums: ši sėkla man nepatinka.
27 Reikia, kad ištuštintumėte kančios taurę, kad jūsų širdis būtų apvalyta. Būtina, kad jūsų "kalba" būtų sumaišyta su kitomis "kalbomis". Pasauliui būtina prie jūsų priartėti. Kai pasaulis bus paruoštas ir apvalytas, jis atneš jums sėklą, kurią jam perduosiu. Nes nematau nė vieno pasiruošusio. Aš nematau jumyse dvasinės savo dieviškumo sėklos. Tačiau aš nutiesiu kelią.
28. Netrukus pasaulyje kils pasaulėžiūrų chaosas, mokslų ir teorijų painiava. Tačiau po šio chaoso pas jus ateis šviesa. Aš jus visus ruošiu, atleidžiu jums ir užtikrinu, kad eisite teisingu keliu.
29. Kai ateis laikas ir tautoms ateis taika, nesipriešinkite, netrukdykite Mano aukštiems sumanymams ir nesipriešinkite Mano valiai. Kai tautos sudarys taiką, nekiškite joms peilio į nugarą, nes tada Aš jums įvykdysiu savo teismą.
Trisdešimt. Septynios tautos! Septynios galvos! Tėvas tave pagimdė. Priešais tave, tavo valdomas, yra pasaulis. Jūs esate už tai atsakingi man!
31. "Septynių antspaudų knygos" šviesa tebūna kiekvienoje tautoje, kad žmonės galėtų pasiruošti pagal Mano valią. Mano ramybė tebūna su jumis! (127, 50 - 65)

Karai ir stichinės nelaimės - ženklai danguje
32. Tas pats pasaulis, kuriame dabar gyvenate, nuo seno buvo mūšio laukas. Tačiau žmogus nepasitenkino didžiule patirtimi, kurią jam paliko protėviai, - karčia ir skausminga patirtimi, kuri guli prieš šių laikų žmones kaip sąžinės atversta knyga.
33. Tačiau žmonių širdys per daug kietos, kad priimtų tą patirties vaisių, kuris yra tarsi šviesos palikimas. Vienintelis dalykas, kurį jie paveldėjo iš savo protėvių, yra neapykanta, išdidumas, nuoskauda, godumas, arogancija ir kerštas, kurie jiems buvo perduoti krauju. (271, 65)
34. Pagalvokite, kad atėjo teismo metas, nes iš tiesų sakau jums: kiekvienas nusikaltimas bus atpirktas. Žemė pati atsakys už tai, kaip blogai žmogus naudojosi ja ir jos gamtos karalystėmis.
35. Viskas, kas buvo sunaikinta, pareikalaus iš jūsų atsakomybės ir taip padės žmonėms suprasti, kad Kūrėjas juos sukūrė su meilės intencijomis ir kad ta pati valia, kuri galėjo juos sunaikinti, jais rūpinasi, juos saugo ir laimina. (180, 67)
36. Duodu jums šią žinią, kurią turite perduoti per jūras. Mano žodis peržengs Senąjį žemyną ir pasieks net Izraelio tautą, kuri įsivėlė į brolžudišką kovą dėl žemės gabalėlio, nesuvokdama savo dvasios kančios.
37. Jūs neįsivaizduojate, kokį išbandymą patirs pasaulis. Visi laukia taikos, bet ji išsipildys tik tada, kai gamtos jėgos liudys apie Mane. (243,52)
38. Mano gamtos jėgos bus paleistos ir nuniokos ištisas žemes. Mokslininkai atras naują planetą, o jūsų pasaulį nušvies "žvaigždžių lietus". Tačiau tai neatneš žmonijai nelaimės; tai tik paskelbs žmonėms apie naujo laiko atėjimą. (182, 38)
- *Evangelijose šis teismo ženklas skelbiamas žodžiais: "Žvaigždės kris iš dangaus".*
39 Jau apreiškiau jums, kad mano tauta yra išblaškyta po visą žemę, tai yra, kad dvasinė sėkla yra išblaškyta po visą pasaulį.
40. Šiandien nesutariate ir net nepaisote vienas kito dėl smulkmenų. Bet kai materialistinės doktrinos grasina jus visus užvaldyti, jūs, kurie mąstote ir jaučiate dvasia, galiausiai tapsite vieningi. Kai ateis tas laikas, duosiu jums ženklą, kad galėtumėte vienas kitą atpažinti - kažką, ką galėtumėte matyti ir girdėti vienodai. Tada, liudydami vieni kitiems, jūs nustebsite ir sakysite: "Tai Viešpats mus aplankė"." (156, 35 - 36)

Pranašystė apie Meksikos bendruomenių susiskaldymą
41. Dabar gerai klausykite manęs, žmonės, ir stenkitės vertingai ir tikrai laikytis mano žodžio.
42. Matau, kad savo širdyse nešiojate liūdesį, nes numatote, jog ne visos šios minios laikysis

Įstatymo, kurį užrašiau jūsų dvasioje. Tačiau aš jums sakau, kad šiandien, kaip ir "Pirmojoje eroje", žmonės susiskaldys.
43. Daug jums kalbėjau ir visiems nubrėžiau vieną kelią. Todėl sakau jums: jei kai kurie iš Mano vaikų manęs neklausys, šiai tautai bus paskelbtas nuosprendis, kai ateis jūsų Tėvo valia nustatyta diena, kai baigsis šis apsireiškimas.
44 Šiuo metu aš atėjau pas jus kaip Išganytojas, rodantis jums kelią per dykumą, dvasinį "dienos darbą" kovoje dėl išlaisvinimo ir išgelbėjimo, ir galiausiai žadantis jums naują pažadėtąją žemę, kuri yra taika, šviesa ir dvasios palaima.
45 Palaiminti tie, kurie leidžiasi į šią kelionę ir seka paskui Mane, trokšdami išsilaisvinimo ir sudvasinimo, nes jie niekada nesijaus apleisti ar silpni išbandymuose, kuriuos jiems atneš didžiulė dykuma.
46. Tačiau vargas tiems, kurie nusižengia tikėjimui, kurie pasaulio dalykus myli labiau už dvasinius - tiems, kurie ir toliau laikosi savo stabų ir tradicijų! Tarnaudami man, jie bus "faraono", kuris yra "kūnas", materializmas, stabmeldystė, pavaldiniai.
47 Kas nori ateiti į Pažadėtąją žemę, į Dvasios Tėvynę, turi palikti gerumo pėdsaką, eidamas per pasaulį.
48 Eikite šiuo keliu ir nebijokite. Nes jei tikėsitės manimi, jums neįmanoma paklysti. Jei bijote ar nepasitikite savimi, jūsų tikėjimas nėra absoliutus, o Aš jums sakau, kad kiekvienas, kuris nori sekti paskui Mane, turi būti įsitikinęs Mano tiesa. (269, 50-51

65 skyrius - Parabolės, paguoda ir pažadas

Palyginimas apie blogus šeimininkus
1 Trokšdama gailestingumo, minia alkanų, sergančių ir nuogų žmonių priėjo prie vieno namo.
2 Namų valdytojai ją nuolat ruošdavo, kad galėtų vaišinti praeivius prie savo stalo.
3 Tų žemių šeimininkas, savininkas ir valdovas atėjo vadovauti pokyliui.
4 Laikui bėgant, vargšai visuomet rasdavo namuose maisto ir pastogę.
5 Vieną dieną tas valdovas pamatė, kad vanduo ant stalo drumstas, kad maistas neskanus ir nesveikas, o staltiesės suteptos.
6 Tada jis pasišaukė pas save tuos, kurie buvo atsakingi už stalo paruošimą, ir paklausė: "Ar matėte lininius audeklus, ar paragavote maisto ir išgėrėte vandens?"
7 "Taip, Viešpatie", - atsakė tie.
8 "Tad prieš duodami maisto šiems alkaniems žmonėms, pirma leiskite savo vaikams jo suvalgyti, ir jei jie ras, kad maistas geras, duokite jį šiems svečiams".
9 Vaikai ėmė duonos, vaisių ir viso to, kas buvo ant stalo, bet jų skonis buvo bjaurus, todėl jie buvo nepatenkinti ir maištavo, ir labai skundėsi.
10 Tada žemės savininkas tarė tiems, kurie dar laukė: "Ateikite po medžiu, nes aš jums pasiūlysiu savo sodo vaisių ir skanaus maisto".
11 Bet tarnams jis tarė taip: "Išvalykite dėmę, pašalinkite blogą skonį nuo lūpų tų, kuriuos nuvylėte. Aš jumis nesidžiaugiu, nes jums liepiau priimti visus alkstančius ir trokštančius, duoti jiems geriausio maisto ir tyro vandens, bet jūs nepaklusote. Jūsų darbas man nepatinka."
12 Tų kraštų valdovas pats paruošė puotą: duona buvo soti, vaisiai sveiki ir prinokę, vanduo gaivus ir gaivinantis. Tada jis pakvietė laukusius vargšus, ligonius ir raupsuotuosius, ir visi jie šventė, ir jų džiaugsmas buvo didelis. Netrukus jie pasijuto sveiki ir be kančių, todėl nusprendė pasilikti dvare.
13 Jie pradėjo dirbti laukus ir tapo lauko darbininkais, bet buvo silpni ir nemokėjo laikytis Viešpaties nurodymų. Jie sumaišė įvairių rūšių sėklas, ir derlius sunyko, kviečius užgožė piktžolės.
14 Atėjus derliaus nuėmimo metui, dvaro šeimininkas atėjo ir jiems tarė: "Ką jūs darote, kai aš jums daviau tik prižiūrėti namus, kad priimtumėte svečius? Sėklos, kurias pasėjote, nėra geros; kitos skirtos laukams įdirbti. Eikite ir išvalykite žemę nuo erškėčių ir piktžolių, o tada vėl tvarkykite namus. Šulinys išdžiūvęs, duona nestiprėja, vaisiai kartūs. Darykite tiems, kurie eina pro šalį, kaip aš padariau jums. Kai pamaitinsi ir pagydysi tuos, kurie kreipiasi į tave, kai pašalinsi savo artimųjų skausmą, tada duosiu tau poilsį savo namuose". (196, 47 - 49)

Palyginimas apie perėjimą per dykumą į Didjjį miestą

15 Du klajokliai lėtais žingsniais ėjo per didžiulę dykumą, jiems skaudėjo kojas nuo karšto smėlio. Jie ėjo į tolimą miestą, ir tik viltis pasiekti kelionės tikslą atgaivino juos sunkioje kelionėje, nes pamažu baigėsi duona ir vanduo. Jaunesnysis iš jų ėmė pavargti ir paprašė savo draugo tęsti kelionę vienam, nes jo jėgos vis labiau silpnėjo.

16 Senyvas klajūnas bandė įkvėpti jaunėliui drąsos, sakydamas, kad jie netrukus gali pasiekti oazę, kur atgaus prarastas jėgas, bet šis nesugebėjo įgauti drąsos.

17 Vyresnysis neketino jo palikti toje dykumoje, ir nors ir jis buvo pavargęs, užsikėlė pavargusį draugą ant nugaros ir sunkiai tęsė žygį.

18 Kai jaunuolis pailsėjo ir pagalvojo, kiek vargo kelia tam, kuris jį nešė ant pečių, jis atsiplėšė nuo jo kaklo ir paėmė jį už rankos, ir jie nuėjo toliau.

19 Didžiulis tikėjimas pagyvenusio klajūno širdį atgaivino ir suteikė jam jėgų įveikti nuovargį.

20 Kaip jis ir spėjo, horizonte pasirodė oazė, kurios pavėsyje jų laukė šaltinio vėsa. Galiausiai jie pasiekė ją ir gėrė gaivinantį vandenį, kol prisipildė.

21 Jie užmigo ramiu miegu, o kai pabudo, pajuto, kad nuovargio nebėra, jie nebuvo nei alkani, nei ištroškę. Jie pajuto ramybę širdyje ir stiprybę pasiekti ieškomą miestą.

22 Jie tikrai nenorėjo palikti tos vietos, bet kelionę reikėjo tęsti. Jie pripildė savo indus krištolo skaidrumo ir tyrumo vandens ir tęsė kelionę.

23 Senyvas keliauninkas, kuris buvo jaunojo atrama, tarė: "Vandens, kurį nešamės, naudosimės saikingai. Gali būti, kad kelyje sutiksime piligrimų, kurie išsekę miršta iš troškulio arba serga, ir tada reikės jiems pasiūlyti tai, ką nešame."

24 Jaunuolis paprieštaravo, sakydamas, kad būtų neprotinga atiduoti tai, ko gali neužtekti net jiems patiems; kad tokiu atveju jie galėtų parduoti tai už norimą kainą, nes jiems kainavo tiek daug pastangų gauti tą brangų elementą.

25 Senolis nebuvo patenkintas tokiu atsakymu ir atsakė jam, kad jei jie nori ramybės, turi dalytis vandeniu su vargšais.

26 Nusiminęs jaunuolis pasakė, kad jis norėtų gerti savo indo vandenį vienas, o ne dalytis juo su kitais, kuriuos jie gali sutikti kelyje.

27 Ir vėl išsipildė senelio spėjimas, nes jie pamatė dykumoje pasiklydusį, netoli pražūties esantį vyrų, moterų ir vaikų karavaną.

28 Gerasis senelis skubiai priėjo prie tų žmonių ir davė jiems atsigerti. Pavargusieji iškart pasijuto sustiprėję, sergantieji atvėrė akis, kad padėkojo tam keliautojui, o vaikai nustojo verkti iš troškulio. Karavanas pakilo ir tęsė kelionę.

29 Kilnaus keliauninko širdyje buvo ramu, o kitas, matydamas, kad jo laivas tuščias, neramiai tarė savo draugui, kad jie turėtų grįžti atgal ir nueiti prie šaltinio, kad pakeistų sunaudotą vandenį.

30 "Mes neturime grįžti atgal, - tarė gerasis klajūnas, - jei tikime, toliau rasime naujų oazių".

31. Tačiau jaunuolis abejojo, bijojo ir mieliau paliko savo draugą vietoje, kad grįžtų trokšdamas grįžti prie šaltinio. Jie, buvę kančios bendražygiai, išsiskyrė. Kol vienas ėjo keliu, įkvėptas tikėjimo savo tikslu, kitas, manydamas, kad gali žūti dykumoje, bėgo link šaltinio su mirties manija širdyje.

32 Galiausiai jis atvyko dūsdamas ir išsekęs. Tačiau jis buvo patenkintas, išgėrė, pamiršo draugą, kurį buvo palikęs vieną, taip pat miestą, kurio buvo išsižadėjęs, ir nusprendė nuo šiol gyventi dykumoje.

33 Netrukus netoliese pravažiavo karavanas, sudarytas iš išsekusių ir ištroškusių vyrų ir moterų. Jie nekantriai priėjo prie šaltinio vandens atsigerti.

34 Bet staiga jie pamatė pasirodžiusį vyrą, kuris uždraudė jiems gerti ir ilsėtis, jei jie nemokės jam už tai. Tai buvo jaunas klajoklis, užgrobęs oazę ir tapęs dykumos valdovu.

35 Tie žmonės liūdnai klausėsi Jo, nes buvo vargšai ir negalėjo nusipirkti to brangaus lobio, kuris numalšintų jų troškulį. Galiausiai jie išsiskyrė su tuo, ką turėjo su savimi, nusipirko truputį vandens deginančiam troškuliui numalšinti ir tęsė kelionę.

36 Netrukus tas vyras iš valdovo tapo karaliumi, nes pro jį ne visada praeidavo vargšai; buvo ir galingų vyrų, kurie už stiklinę vandens galėjo atiduoti visą turtą.

37 Šis vyras nebeprisiminė miesto už dykumos, juo labiau brolio draugo, kuris jį

nešė ant pečių ir apsaugojo nuo žūties toje dykumoje.
38. Vieną dieną jis pamatė atvažiuojantį karavaną, kuris neklystamai judėjo Didžiojo miesto link. (38) Jis nustebo pamatęs, kad tie vyrai, moterys ir vaikai išėjo kupini jėgų ir džiaugsmo, giedodami šlovinimo giesmę.
39 Vyras nesuprato, ką matė, ir jo nuostaba dar labiau padidėjo, kai jis pamatė, kad karavano priekyje stovėjo tas, kuris buvo jo kelionės draugas.
40 Karavanas sustojo prie oazės, o abu vyrai stovėjo vienas priešais kitą ir nustebę žiūrėjo vienas į kitą. Galiausiai oazės gyventojas paklausė to, kuris buvo jo palydovas: "Sakyk man, kaip įmanoma, kad yra žmonių, kurie pereina šią dykumą nejausdami troškulio ar nuovargio?"
41 Jis taip elgėsi, nes viduje galvojo, kas bus su juo tą dieną, kai niekas neateis prašyti vandens ar pastogės.
42 Gerasis klajūnas tarė savo draugui: "Aš pasiekiau Didįjį miestą, bet ne vienas. Pakeliui sutikau sergančius, ištroškusius, pasiklydusius, išsekusius, ir visiems jiems suteikiau naujos drąsos tikėjimu, kuris mane gaivina, ir taip iš oazės į oazę vieną dieną pasiekėme Didžiojo miesto vartus.
43 Ten buvau pakviestas pas tos karalystės valdovą, kuris, matydamas, kad pažįstu dykumą ir užjaučiu keliautojus, liepė man grįžti ir būti keliautojų vedliu bei patarėju kebliame dykumos kelyje.
44 O čia matote mane, vedantį kitą karavaną, kurį turiu nugabenti į Didįjį miestą. - O jūs? Ką tu čia veiki?" - paklausė jis to, kuris liko oazėje.
- Pastarasis tylėjo ir gėdijosi.
45 Tada gerasis keliautojas jam tarė: "Žinau, kad pasisavinai šią oazę, parduodi vandenį ir už pavėsį renkiesi pinigus. Šios gėrybės nepriklauso jums; jas dykumoje padėjo dieviškoji galia, kad tas, kuriam jų prireiks, galėtų jomis pasinaudoti.
46. Ar matote šias žmonių minias? Jiems nereikia oazės, nes jie nejaučia nei troškulio, nei nuovargio. Užtenka, kad perduočiau jiems žinią, kurią per mano tarpininkavimą siunčia Didžiojo miesto Viešpats, ir jie jau žengia į kelią, su kiekvienu žingsniu įgaudami naujų jėgų dėl savo didelio tikslo - pasiekti tą Karalystę.
47 Palikite šaltinį ištroškusiems, kad prie jo atsigaivintų ir numalšintų troškulį tie, kurie kenčia dykumos sunkumus.
48. Tavo išdidumas ir savanaudiškumas tave apakino. Bet ką tau davė būti šios mažos oazės šeimininku, kai gyveni šioje dykumoje ir netenki galimybės pažinti Didįjį miestą, į kurį mes kartu ėjome? Ar jau pamiršai tą aukštą mūsų abiejų tikslą?"
49. Kai tas vyras tyliai išklausė tą, kuris buvo ištikimas ir nesavanaudiškas draugas, jis puolė į ašaras, nes gailėjosi dėl savo nusižengimų. Jis nusivilko netikrus prabangos drabužius ir ieškojo pradinio taško, kur prasidėjo dykuma, kad eitų keliu, vedančiu į Didįjį miestą. Tačiau dabar jis ėjo savo keliu apšviestas naujos šviesos - tikėjimo ir meilės artimui.
- Palyginimo pabaiga -
50. Aš esu Didžiojo miesto Viešpats, o Elijas - mano palyginimo senolis. Jis yra "balsas to, kuris šaukiasi dykumoje", Jis yra tas, kuris iš naujo jums atsiskleidžia, vykdydamas apreiškimą, kurį jums daviau per Atsimainymą ant Taboro kalno. Jis yra tas, kuris Trečiojoje eroje jus veda į Didįjį miestą, kur Aš jūsų laukiu, kad galėčiau jums duoti amžinąjį savo meilės atlygį.
51 Sekite Eliją, mylima tauta, ir viskas pasikeis jūsų gyvenime, Dievo garbinime ir jūsų idealuose; viskas pasikeis.
52. Ar tikėjote, kad jūsų netobulas religijos praktikavimas tęsis amžinai? - Ne, mano mokiniai. Rytoj, kai jūsų dvasia horizonte pamatys Didįjį miestą, ji, kaip ir jos Viešpats, pasakys: "Mano karalystė ne iš šio pasaulio" (28, 18-40).

Palyginimas apie karaliaus didžiadvasiškumą
53 Kartą vienas karalius, apsuptas savo pavaldinių, šventė pergalę prieš maištingą tautą, kuri buvo tapusi vasalais.
54. Karalius ir jo žmonės giedojo pergalės himną. Tada karalius taip kalbėjo savo žmonėms: "Mano rankos jėga triumfavo ir padarė mano karalystę augančią; bet nugalėtojus aš mylėsiu taip, kaip myliu jus, duosiu jiems laukus savo valdose auginti vynmedžius, ir mano valia, kad jūs juos mylėtumėte taip, kaip aš juos myliu".
55 Laikui bėgant, tarp tų žmonių, kuriuos buvo užkariavusi to karaliaus meilė ir teisingumas, atsirado žmogus, kuris sukilo prieš savo

valdovą ir bandė jį nužudyti miegantį, bet tik sužeidė.
56 Susidūręs su savo nusikaltimu, tas vyras iš baimės pabėgo slėptis į tamsiausius miškus, o karalius sielojosi dėl savo pavaldinio nedėkingumo ir nebuvimo, nes jo širdis jį labai mylėjo.
57. Tą vyrą bėgantį pagavo priešiškai karaliui nusiteikusi tauta, ir kai jis buvo apkaltintas, kad yra pavaldinys to, kurio valdžios jie nepripažįsta, pastarasis išsigandęs visu balsu šaukė jiems, kad yra bėglys, nes ką tik nužudė karalių. Tačiau jie juo nepatikėjo ir pasmerkė jį mirti ant laužo, nes prieš tai buvo nukankintas.
58 Kai jis jau kraujavo ir jie ketino jį įmesti į ugnį, atsitiko taip, kad pro šalį ėjo karalius su savo tarnais, kurie ieškojo maištininko, ir pamatęs, kas čia vyksta, valdovas pakėlė ranką ir tarė pakalikams: "Ką jūs darote, maištininkai?" Pasigirdus didingam ir įsakmiam karaliaus balsui, sukilėliai nusilenkė prieš jį.
59 Nedėkingasis pavaldinys, vis dar gulėjęs surakintas pančiais prie ugnies ir tik laukęs nuosprendžio įvykdymo, apstulbo ir išsigando, kai pamatė, kad karalius nėra miręs, ir žingsnis po žingsnio priartėjo prie jo ir atrišo.
60 Jis nuvedė jį nuo ugnies ir sutvarstė jo žaizdas. Tada jis davė jam gerti vyno, aprengė jį nauju baltu drabužiu ir, pabučiavęs į kaktą, tarė: "Mano pavaldine, kodėl bėgi nuo manęs? Kodėl mane sužeidei? Neatsakinėk man žodžiais, tik noriu, kad žinotum, jog tave myliu, ir dabar tau sakau: "Eik ir sek paskui mane".
61 Žmonės, matydami šias gailestingumo scenas, iš nuostabos šaukė ir viduje pasikeitė: "Hosianna, Hosianna!" Jie skelbėsi esą paklusnūs to karaliaus vasalai ir iš savo valdovo gaudavo tik naudą, o kartą sukilęs pavaldinys, priblokštas tokios didelės karaliaus meilės, nusprendė atsilyginti už tuos begalinės meilės įrodymus, amžinai mylėdamas ir garbindamas savo valdovą, nugalėtą tokio tobulo jo veikimo.
- Palyginimo pabaiga -
62. Štai, žmonės, koks aiškus mano žodis! Tačiau žmonės kovoja prieš Mane ir praranda draugystę su Manimi.
63. Kokią žalą padariau žmonėms? Kokią žalą jiems daro Mano doktrina ir Mano Įstatymas?
64. Žinokite, kad tiek kartų, kiek kartų Mane įžeisite, kiekvieną kartą jums bus atleista. Tačiau taip pat privalote atleisti savo priešams, kai jie jus įžeidžia.
65. Aš jus myliu, ir kai jūs žengsite žingsnį nuo Manęs, Aš žengsiu tokį pat žingsnį, kad prie jūsų priartėčiau. Jei užtrenksi man savo šventyklos vartus, Aš beldžiu į juos, kol atidarysi ir galėsiu įeiti. (100,61-70)

Palaiminimai ir palaiminimai
66 Palaimintas tas, kuris kantriai neša savo kančią, nes būtent klusnume jis ras jėgų toliau nešti savo kryžių tobulėjimo kelyje.
67. Palaimintas tas, kuris nuolankiai pakenčia pažeminimą ir sugeba atleisti tiems, kurie jį įžeidė, nes aš jį išteisinsiu. Bet vargas tiems, kurie teisia savo bičiulių veiksmus, nes jie bus teisiami savo ruožtu!
68 Palaimintas, kas vykdo pirmąjį Įstatymo įsakymą ir myli mane labiau už viską, kas sukurta.
69. Palaimintas tas, kuris leidžia man spręsti jo teisingą ar neteisingą bylą. (44, 52 - 55)
70 Palaimintas, kas žemėje nusižemina, nes Aš jam atleisiu. Palaimintas tas, kuris šmeižiamas, nes aš paliudysiu jo nekaltumą. Palaimintas, kas liudija mane, nes aš jį palaiminsiu. O kas bus neteisingai įvertintas dėl mano mokymo praktikos, tą aš pripažinsiu. (8,30)
71. Palaiminti tie, kurie krinta ir vėl prisikelia, kurie verkia ir laimina Mane, kurie, sužeisti savo brolių, širdies gilumoje pasitiki Manimi. Šie mažutėliai, kenčiantys, išjuokiami, tačiau klusnūs ir todėl stiprūs dvasia, iš tiesų yra mano mokiniai. (22,30)
72. Palaimintas, kas laimina savo Viešpaties valią, palaimintas, kas laimina savo kančią, žinodamas, kad ji nuplauna jo dėmes. Nes tai suteikia atramą jo žingsniams kopiant į Dvasinį kalną. (308, 10)
73 Visi laukia naujos dienos šviesos, taikos aušros, kuri bus geresnio amžiaus pradžia. Prispaustieji laukia išlaisvinimo dienos, ligoniai tikisi, kad jiems bus sugrąžinta sveikata, stiprybė ir gyvenimo džiaugsmas.
74. Palaiminti tie, kurie moka laukti iki paskutinės akimirkos, nes tai, ką prarado, jiems bus grąžinta su palūkanomis. Šį lūkestį laiminu, nes jis yra tikėjimo manimi įrodymas. (286, 59 -60)
75 Palaiminimai ištikimiesiems, palaiminimai tiems, kurie išlieka tvirti iki išbandymų pabaigos. Palaiminti tie, kurie nešvaistė jėgų,

kurias jiems suteikia mano pamokymai, nes jie atlaikys gyvenimo permainas su jėga ir šviesa ateinančiais kartėlio laikais. (311, 10)
76. Palaiminti tie, kurie laimina Mane ant kūrinijos aukuro ir moka nuolankiai priimti savo nusižengimų pasekmes, nepriskirdami jų dieviškoms bausmėms.
77. Palaiminti tie, kurie moka paklusti mano valiai ir nuolankiai priima išbandymus. Jie visi mane mylės. (325, 7 - 8)

Skatinimas tobulėti
78. Palaiminti tie, kurie nuolankiai ir su tikėjimu prašo manęs savo dvasios pakilimo, nes jie gaus, ko prašo iš savo Tėvo.
79 Palaiminti tie, kurie moka laukti, nes mano gailestingoji pagalba pasieks jų rankas tinkamu momentu.
80 Išmokite prašyti ir laukti, žinodami, kad niekas neišvengs mano meilės valios. Pasitikėkite, kad mano valia pasireiškia kiekviename jūsų poreikyje ir kiekviename išbandyme. (35, 1 -3)
81 Palaiminti tie, kurie svajoja apie taikos ir harmonijos rojų.
82 Palaiminti tie, kurie niekina smulkmenas, tuštybes ir aistras, neduodančias jokios naudos žmogui, o juo labiau jo dvasiai, ir abejingai žiūri į jas.
83 Palaiminti tie, kurie atsisakė niekur nevedančių fanatiškų kulto veiksmų, atsisakė senovinių ir klaidingų įsitikinimų ir priėmė absoliučią, nuogą ir gryną tiesą.
84. Aš laiminu tuos, kurie atmeta išorinius dalykus, kad vietoj to atsiduotų dvasinei kontempliacijai, meilei ir vidinei ramybei, nes jie vis labiau suvokia, kad pasaulis neduoda ramybės, kad ją galima rasti savyje.
85. Palaiminti tie iš jūsų, kurių tiesa neišgąsdino ir kurių ji nepapiktino; nes iš tiesų sakau jums: šviesa kris kaip krioklys ant jūsų dvasios, kad visiems laikams numalšintų jūsų šviesos troškimą. (263, 2 – 6)
86 Palaimintas, kas klausosi mano mokymų, priima juos už savo ir jų laikosi, nes jis žinos, kaip gyventi pasaulyje, žinos, kaip mirti pasauliui, ir, atėjus jo valandai, prisikels amžinybėje.
87. Palaimintas, kas pasineria į mano žodį, nes jis išmoko suprasti skausmo priežastį, atgailos ir atsilyginimo prasmę, ir, užuot puolęs į neviltį ar piktžodžiavęs, nes taip jis dar labiau padidintų savo kančias, kupinas tikėjimo ir vilties kyla į kovą, kad jo skolų našta kasdien taptų lengvesnė, o kančios taurė - mažiau karti.
88 Linksmumas ir ramybė būdingi tikėjimo žmonėms - tiems, kurie pritaria Tėvo valiai. (283, 45 - 47)
89. Jūsų pažanga arba evoliucija aukštyn leis jums atrasti Mano tiesą ir suvokti Mano dieviškąjį buvimą tiek dvasiniame, tiek kiekviename Mano kūrinyje. Tuomet jums pasakysiu: "Palaiminti tie, kurie gali mane visur atpažinti, nes jie tikrai mane myli. Palaiminti tie, kurie sugeba mane jausti dvasia ir net kūnu, nes jie yra tie, kurie suteikė švelnumo visai savo esybei, kurie iš tiesų save sudvasino." (305, 61 - 62)
90. Jūs žinote, kad iš savo aukštojo sosto apgaubiu visatą savo ramybe ir palaiminimais.
91 Aš viską laiminu kiekvieną valandą, kiekvieną akimirką.
92. Iš Manęs nėra ir niekada nebus jokio prakeikimo ar pasmerkimo Mano vaikams. Todėl, nematydamas nei teisiųjų, nei nusidėjėlių, visiems siunčiu savo palaiminimus, meilės bučinį ir ramybę. (319,49 - 50)
MANO RAMYBĖ TEBŪNA SU JUMIS.

Dievo kvietimas

Kvietimas šio laiko žmonėms:
"Žmonės, žmonės, kelkitės, laikas skuba, ir jei to nepadarysite šią "dieną", nepabusite šiame žemiškame gyvenime. Ar norite toliau miegoti, nepaisydami mano žinutės? Ar norite, kad jus pažadintų kūno mirtis - su deginančia jūsų dvasios atgailos ugnimi be materijos? Būkite nuoširdūs, atsidurkite dvasinio gyvenimo padėtyje, Tiesos akivaizdoje, kai niekas negali pateisinti jūsų materializmo, kai iš tiesų matote save su skudurais - suteptais, purvinais ir suplėšytais - kuriuos jūsų dvasia dėvės kaip drabužį. Tikrai, sakau jums, ten, matydami savo vargą ir jausdami tokią didelę gėdą, pajusite didžiulį troškimą nusiplauti save švariais giliausios atgailos vandenimis, nes žinosite, kad tik švarūs galėsite eiti į Dvasios šventę. Pažvelkite į save anapus žmogiškojo egoizmo su visomis jo silpnybėmis, kurios šiuo metu yra jūsų pasididžiavimas, jūsų

pasitenkinimas, ir pasakykite Man, ar užjaučiate žmonių skausmą, ar jūsų širdyse aidi moterų verksmas ar vaikų verksmas. Tad pasakyk man, kuo tu buvai vyrams? Ar tu buvai jų gyvenime?" (228,62 - 63)

Kvietimas intelektualams:
"Ateikite pas mane, intelektualai, pavargę nuo mirties ir nusivylę širdimis. Ateikite pas Mane, jūs, kurie susipainiojote ir nekenčiate, užuot mylėję. Duosiu jums poilsio ir padėsiu suprasti, kad dvasia, paklusni mano įsakymams, niekada nepavargsta. Supažindinsiu jus su mokslu, kuris niekada nesuklaidina intelekto." (282, 54)

Kvieskite pavargusius ir prislėgtus:
"Ateikite pas mane, kenčiantys, vieniši ir sergantys žmonės. Jūs, kurie su savimi velkate nuodėmės grandines, jūs, pažemintieji, trokštantys teisingumo ir ištroškę, būkite su Manimi; Mano akivaizdoje daugelis jūsų blogybių išnyks ir pajusite, kad jūsų našta palengvės. Jei norite turėti dvasios gėrybių, Aš jums jas suteiksiu; jei prašote manęs žemiškųjų gėrybių, kad galėtumėte jomis naudotis, Aš jums jas taip pat duosiu, nes jūsų prašymas yra kilnus ir teisingas. Tuomet tapsite gerais patikėtiniais, ir aš jums suteiksiu tų gėrybių prieaugį, kad galėtumėte jomis dalytis su savo bičiuliais. (144, 80 - 81)

Kvietimas į dvasinį Izraelį
"Izraeli, tapk žmonijos vadovu, duok jai šią amžinojo gyvenimo duoną, parodyk jai šį dvasinį darbą, kad įvairios religijos mano mokymu sudvasintų save ir taip Dievo karalystė ateitų pas visus žmones." (249,66)
"Klausykis manęs, mylimasis Izraeli! Atverkite savo dvasines akis ir išvyskite savo Tėvo šlovę. Klausykitės mano balso per savo sąžinę, dvasinėmis ausimis klausykitės dangiškųjų melodijų, kad jūsų širdis ir dvasia džiūgautų, kad pajustumėte ramybę, nes Aš esu ramybė ir kviečiu jus joje gyventi. Atskleidžiu jums meilę, kurią visais laikais jaučiau žmonijai, - priežastį, dėl kurios Jėzus "antrojoje eroje" praliejo savo brangiausią kraują, kad išpirktų jus iš nuodėmės, išmokytų meilės ir įteigtų jūsų protams bei širdims tikrąją doktriną." (283, 71)
"Nukreipk savo akis į Mane, kai pasiklydai kelyje; šiandien būk su Manimi. Pakelkite savo mintis į Mane ir kalbėkite su Manimi, kaip vaikas kalba su tėvu, kaip žmogus su pasitikėjimu kalbasi su draugu." (280, 31)
"Vaikščiokite pagal mano nurodymus, jauskitės naujais žmonėmis, praktikuokite mano dorybes, ir jūsų mintyse taps vis šviesiau, o Kristus atsiskleis jūsų keliuose". (228, 60)
"Žmonės, eikite pas žmones, kalbėkite su jais taip, kaip Kristus kalbėjo jums - su ta pačia užuojauta, ryžtu ir viltimi. Tegul jie mato, kad yra tobulėjimo būdų, kurie teikia didesnį pasitenkinimą nei materialinės gėrybės. Tegul jie supranta, kad yra tikėjimas, kuris leidžia tikėti ir tikėtis ne tik tuo, kas matoma ir apčiuopiama. Pasakykite jiems, kad jų dvasia gyvens amžinai, todėl jie turi ruoštis, kad galėtų dalyvauti toje amžinojoje palaimoje." (359, 94 - 95)

E N D E